

การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล
ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

INFORMATION DISCLOSURE MANAGEMENT ACCORDING TO GOOD
GOVERNANCE OF THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

นายณัฐ รุ่งวงษ์

คุณนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๔

การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล
ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นายณัฐ รุ่งวงษ์

คณะผู้บริหารนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๔

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

Information Disclosure Management according to Good Governance of
the Stock Exchange of Thailand

Mr. Nat Rungwong

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of
the Requirements for the Degree of
Doctor of Philosophy
(Public Administration)

Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
C.E. 2021

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับดุชฎินิพนธ์ เรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

(พระมหาสมบุญ วุฑฒิโกโร, รศ.ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบดุชฎินิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รศ.ดร.อัจฉรา หล่อตระกูล)

.....กรรมการ
(ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง)

.....กรรมการ
(รศ.ดร.สุรินทร์ นียมางกูร)

.....กรรมการ
(รศ.ดร.สุรพล สุษะพรหม)

.....กรรมการ
(รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)

คณะกรรมการควบคุมดุชฎินิพนธ์

รศ.ดร.สุรพล สุษะพรหม ประธานกรรมการ
รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย

(นายณัฐ รุ่งวงศ์)

- ชื่อคุณิพนธ์** : การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- ผู้วิจัย** : นายณัฐ รุ่งวงษ์
- ปริญญา** : ปรัชญาคุณิพนธ์ (รัฐประศาสนศาสตร์)
- คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์**
- : รศ. ดร.สุรพล สุยะพรหม, พธ.บ. (สังคมวิทยา), M.A. (Politics),
Ph.D. (Political Science), ปร.ด. (สื่อสารการเมือง)
 - : รศ. ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง, พธ.บ. (การบริหารรัฐกิจ),
ศศ.ม. (การจัดการพัฒนาสังคม), รป.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์)
- วันสำเร็จการศึกษา** : ๑๑ กันยายน ๒๕๖๔

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ ๑) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๒) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
๓) เพื่อนำเสนอโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมวิธี การวิจัยเชิงปริมาณดำเนินการโดย ศึกษากลุ่ม
ตัวอย่างจำนวน ๔๕๐ คนซึ่งเป็นนักลงทุนที่เปิดบัญชีซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
ขนาดกลุ่มตัวอย่างพิจารณาจากความเหมาะสมของจำนวนค่าพารามิเตอร์ซึ่งมี ๔๕ ความสัมพันธ์ ใช้
เส้นความสัมพันธ์ละ ๑๐ ตัวอย่าง สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการ
วิเคราะห์สหสัมพันธ์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล และ
การวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมด้วยโปรแกรมสถิติขั้นสูง การวิจัยเชิงคุณภาพ
ดำเนินการโดย สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๑๘ รูปหรือคน ซึ่งเลือกโดยเจาะจง และการ
สนทนากลุ่มเฉพาะจำนวน ๑๐ รูปหรือคน วิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนาความ

ผลการวิจัยพบว่า

๑. การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๙$, S.D. = ๐.๗๕๖) เมื่อพิจารณา
รายด้านพบว่า ด้านนิติธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๙$, S.D. = ๐.๗๗๒)
รองลงมา ด้านคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๔$, S.D. = ๐.๗๙๖) และด้านการมีส่วนร่วม
มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๗$, S.D. = ๐.๙๕๒) ตามลำดับ

๒. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า การสื่อสาร การบริหาร มีพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน ตัวแปรภายในโมเดลประกอบด้วย ตัวแปรแฝง ๔ ตัว แบ่งเป็นตัวแปรภายในแฝง ๒ ตัวแปร ตัวแปรภายนอกแฝง ๒ ตัวแปร ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลที่พัฒนา สรุปได้ว่า ค่า p-value มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๐๖๙ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๑๒๔.๑๗ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๑๐๓ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ ๑.๒๐ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๐.๙๗ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๙ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๓๑ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๒๕ มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๑๕๒๓.๗๔ แสดงให้เห็นว่าค่าสถิติความสอดคล้องของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เชิงสมมติฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

๓. การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีปัจจัยที่สำคัญ คือการสื่อสารที่ผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้คู่คุณธรรมในการเปิดเผยข้อมูล สารจะต้องมีความถูกต้องแม่นยำ นำเสนอได้ทันต่อเวลา ช่องทางของการสื่อสารมีความหลากหลายและมีความปลอดภัย ผู้รับสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว ผู้รับมีพื้นฐานความรู้และสามารถรับความเสี่ยงได้ การบริหาร ต้องมีการวางแผน ปฏิบัติตามแผน ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง บูรณาการกับหลักพุทธสื่อสาร คือ สัจจะ ความจริง คฤดา แท้จริง กาละ ถูกเวลา ปิยะ ผู้รับชอบ และอัทธนะ มีประโยชน์ ซึ่งจะนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลคือเปิดเผยข้อมูลด้วยความถูกต้อง เที่ยงธรรม เป็นประโยชน์ มีความโปร่งใส เกิดการมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบและความคุ้มค่า

Dissertation Title : Information Disclosure Management according to Good Governance of the Stock Exchange of Thailand

Researcher : Mr. Nat Rungwong

Degree : Doctor of Philosophy (Public Administration)

Dissertation Supervisory Committee

: Assoc. Prof. Dr.Surapon Suyaprom B.A., (Sociology) M.A., (Politics), Ph.D. (Political Science), Ph.D. (Political Communication)

: Assoc. Prof. Dr.Kiettisak Suklueang, B.A. (Public Administration) M.A. (Social Development Management), D.P.A. (Public Administration)

Date of Graduation : August 11, 2021

Abstract

The objectives of this research were: 1. To study the general context of information disclosure management according to good governance of the Stock Exchange of Thailand, 2. To study the factors affecting to information disclosure management according to good governance of the Stock Exchange of Thailand and 3. To propose the model of information disclosure management according to good governance of the stock exchange of Thailand. This research was mixed method research. The quantitative research conducted by studying 450 samples that were Investors who open trading accounts on the Stock Exchange of Thailand. The sample size was determined by the appropriateness of the number of parameters which had 45 relationships used 10 samples for each relationship line used stratified random sampling and analyzed data by using analyzing the correlations co-efficient with statistical program to examine the consistency of the model with the empirical data and analyzing the influences of direct and indirect variables in the model by advanced statistical program. The qualitative research conducted by in-depth interviewing with 18 key informants and focus group discussion with 10 experts and analyzed the data by using content analysis.

The research findings were as follows:

1. The information disclosure management according to good governance of the Stock Exchange of Thailand in overall was at high level ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.682) ranked from high to low level as follow; rule of law aspect in overall was at high level ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.772) followed by morality aspect in overall was at high level ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.796) and participation aspect in overall was at moderate level ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.796).

2. The factors affecting to information disclosure management according to good governance of the Stock Exchange of Thailand found that communication management with Buddhist communication which was a mediator variable. The latent variables in the model were 4 latent variables included 2 endogenous latent variables and 2 exogenous latent variables. The results of checking the validity of the developed model could be concluded that the p-value was statistically significant as 0.069, Chi-Square value (χ^2) = 124.17, Degrees of Freedom value (df) = 103, Chi-Square ratio (χ^2/df) = 1.20, Goodness of Fit Index value (GFI) = 0.97, Adjust Goodness of Fit Index value (AGFI) = 0.99, Comparative Fit Index value (CFI) = 1.00, Standard Root Mean Square Residual value (SRMR) = 0.031, Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.025 and Critical N (CN) = 1523.74. This could explain that consistency statistics of information disclosure management according to good governance of the Stock Exchange of Thailand which was developed by research was consistent with empirical data which was in accordance with the set hypothesis.

3. The information disclosure management according to good governance of the Stock Exchange of Thailand was important factor included the senders must has to the knowledge of information disclosure, the message must has to be accurate, presentation in a timely manner, the communication channels were diverse and secure and receiver can access them quickly and must has a knowledge base and be able to take a risk, management must have planning follow the plan Constantly checking and improving and integrate with Buddhist communication included *Sacca*: truth, *Tathatā*: objectivity, *Kāla*: seasonable, *Piya*: be favorable *Attha*: useful which will lead to information disclosure management according to good governance included disclose information with accuracy, fairness, useful, transparency, participation, Responsibility and worthiness.

กิตติกรรมประกาศ

ดุขุณินิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงเป็นไปดว้ยดี เพราะได้รับการอนุเคราะห์ช่วยเหลือจากหลายท่านเป็นอย่างดีตลอดมา ผู้จัดทำขอขอบพระคุณเป็นอย่างยิ่ง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ปรธานที่ปรึกษาดุขุณินิพนธ์ และ รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง รองคณบดีคณะสังคมศาสตร์ ฝ่ายวิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษาดุขุณินิพนธ์

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.สมาน งามสนธิ อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ พระปลัดระพิน พุทธิสารโ, ผศ.ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ผศ.ดร.สุรียา รักษาเมือง อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ผศ.ดร.รัฐพล เย็นใจมา อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ และ ผศ.ดร.พงษ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ ที่ได้ให้ความเมตตาแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบดุขุณินิพนธ์ ที่ได้ให้คำแนะนำในการปรับแก้จนดุขุณินิพนธ์เล่มนี้ถูกต้องสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่านที่ห่วงใย เป็นกำลังใจ ให้คำแนะนำช่วยเหลือจนดุขุณินิพนธ์นี้สำเร็จลุล่วงดว้ยดี

ประโยชน์อันพึงมีจากดุขุณินิพนธ์ฉบับนี้ ขอมอบบูชาคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ และมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันและขอมอบแก่บุคคลผู้มีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จในการทำดุขุณินิพนธ์ฉบับนี้และผู้มีส่วนช่วยเหลือที่มีอาจกล่าวนามได้ทั้งหมดในที่นี่ จึงขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ณัฐ รุ่งวงษ์

กรกฎาคม ๒๕๖๔

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญ	ฉ
สารบัญตาราง	ซ
สารบัญภาพ	ฎ
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ฏ
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ คำถามวิจัย	๕
๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๕
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๕
๑.๕ สมมติฐานการวิจัย	๗
๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๗
๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๐
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
๒.๑ หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้อง	๑๑
๒.๒ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหาร	๒๐
๒.๓ แนวคิด ทฤษฎีประสิทธิผลในการสื่อสารและเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	๔๑
๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล	๕๑
๒.๕ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย	๕๖
๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖๘
๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๗๗

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
๒.๑	หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้อง	๑๗
๒.๒	แนวคิดที่เกี่ยวกับการบริหาร	๒๕
๒.๓	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร	๓๙
๒.๔	แสดงการสังเคราะห์ความหมายการสื่อสาร	๔๕
๒.๕	การสังเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร	๔๙
๒.๖	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ	๗๑
๒.๗	งานวิจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์	๗๕
๔.๑	จำนวน และร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	๑๐๒
๔.๒	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ในภาพรวม	๑๐๔
๔.๓	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านสัจจะ ความจริง	๑๐๕
๔.๔	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านตถตา เรื่องจริง	๑๐๖
๔.๕	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านกาละ ถูกเวลา	๑๐๗
๔.๖	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านปิยะ ผู้รับชอบ	๑๐๘
๔.๗	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านอัทธนะ มีประโยชน์	๑๐๙
๔.๘	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสื่อสาร ในภาพรวม	๑๑๐
๔.๙	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสื่อสาร ด้านผู้ส่งสาร	๑๑๑
๔.๑๐	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านสาร	๑๑๒
๔.๑๑	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านช่องทางการสื่อสาร	๑๑๓
๔.๑๒	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านผู้รับสาร	๑๑๔
๔.๑๓	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ในภาพรวม	๑๑๕
๔.๑๔	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการวางแผน	๑๑๖
๔.๑๕	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการปฏิบัติตามแผนวางแผน	๑๑๗
๔.๑๖	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการตรวจสอบ	๑๑๘

สารบัญตาราง ต่อ

ตารางที่	หน้า
๔.๑๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการปรับปรุงแก้ไข	๑๑๙
๔.๑๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวม	๑๑๘
๔.๑๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านนิติธรรม	๑๒๑
๔.๒๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านคุณธรรม	๑๒๒
๔.๒๑ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความโปร่งใส	๑๒๓
๔.๒๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วม	๑๒๔
๔.๒๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความรับผิดชอบต่อ	๑๒๕
๔.๒๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความคุ้มค่า	๑๒๖
๔.๒๕ ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม หลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๑๒๗
๔.๒๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ ในโมเดลที่มีตัวแปรพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน	๑๓๐
๔.๒๗ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการสื่อสาร	๑๓๒
๔.๒๘ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการสื่อสาร	๑๓๓
๔.๒๙ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการบริหาร	๑๓๔
๔.๓๐ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหาร	๑๓๕
๔.๓๑ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลพุทธสื่อสาร	๑๓๖
๔.๓๒ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลพุทธสื่อสาร	๑๓๗
๔.๓๓ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลัก ธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๑๓๙

สารบัญตาราง ต่อ

ตารางที่	หน้า	
๔.๓๔	แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๑๔๐
๔.๓๕	ค่าสถิติความสอดคล้องกลมกลืนของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับโมเดลการวิจัย	๑๔๒
๔.๓๖	ค่าสถิติผลการวิเคราะห์ห้อธิพลของตัวแปรในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการปฏิบัติตามหลักพุทธสื่อสาร เป็นตัวแปรส่งผ่าน	๑๓๑

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
๒.๑ พุทธสื่อสาร	๑๘
๒.๒ การบริหารจัดการ	๓๙
๒.๓ กระบวนการสื่อสารพื้นฐาน	๔๐
๒.๔ รูปแบบการสื่อสารของเบอร์โล Berlo's Model of Communication	๔๑
๒.๕ การสื่อสาร	๔๙
๒.๖ องค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาล	๕๔
๒.๗ กรอบแนวคิดการวิจัย	๗๙
๓.๑ การวิจัยแบบผสมวิธีด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและขยายผลวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ	๘๑
๔.๑ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการสื่อสาร	๑๓๑
๔.๒ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหาร	๑๓๔
๔.๓ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลพุทธสื่อสาร	๑๓๖
๔.๔ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๑๓๘
๔.๕ โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับโมเดลการวิจัย	๑๔๑
๔.๖ แสดงปัจจัยการสื่อสาร	๑๔๙
๔.๗ แสดงปัจจัยการบริหาร	๑๕๔
๔.๘ แสดงปัจจัยพุทธสื่อสาร	๑๕๘
๔.๙ แสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล	๑๖๓
๔.๑๐ แสดงโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๑๖๕
๔.๑๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย	๑๖๙
๔.๑๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย	๑๗๓

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

การใช้อักษรย่อ

อักษรย่อชื่อคัมภีร์ในวิทยานิพนธ์นี้ ใช้อ้างอิงจากคัมภีร์พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาทศปิฎก ๒๕๐๐ และพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เฉลิมพระเกียรติพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พุทธศักราช ๒๕๓๙ คัมภีร์อรรถกถาภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

คำย่อเกี่ยวกับพระไตรปิฎก

การอ้างอิงพระไตรปิฎกอ้างอิงทั้งฉบับภาษาบาลีและภาษาไทย ใช้ระบุชื่อคัมภีร์ และระบุถึง เล่ม/ข้อ/หน้า ตามลำดับ เช่น วิ.มหา. บาลี ๕/๑๖/๑๕. หมายถึง คัมภีร์วินยปิฎก มหาวิภังคภาษาบาลี เล่ม ๕ ข้อ ๑๖ หน้า ๑๕ วิ.มหา. ไทย ๕/๑๖/๒๑-๒๒. หมายถึง คัมภีร์วินยปิฎก มหาวิภังค ภาษาไทย เล่ม ๕ ข้อ ๑๖ หน้า ๒๑-๒๒ เป็นต้น

พระสูตรต้นตปิฎก

ช.ธ.	ไทย	= สูตรต้นตปิฎก ขุททกนิกาย ธรรมบท	ภาษาไทย
ช.ชา.ม.	ไทย	= สูตรต้นตปิฎก ขุททกนิกาย มหานิบาตชาดก	ภาษาไทย
ช.ม.	ไทย	= สูตรต้นตปิฎก ขุททกนิกาย มหานิทเทศ	ภาษาไทย
ม.ม.	ไทย	= สูตรต้นตปิฎก มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์	ภาษาไทย
อง.จตุกก.	ไทย	= สูตรต้นตปิฎก อังคุตตรนิกาย ทุกนิบาต	ภาษาไทย
อง.ปญจก.	ไทย	= สูตรต้นตปิฎก อังคุตตรนิกาย ปัญจกนิบาต	ภาษาไทย

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑.๑.๑ ความเป็นมา

สังคมไทยได้น้อมนำพระราชดำริสปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ ๙ เป็นแนวทางปฏิบัติในด้านการดำรงชีวิตและด้านการเศรษฐกิจ แต่ทว่าก็มีสัดส่วนของประชากรชาวไทยน้อยมากที่ได้บรรลุถึงเกณฑ์ของความพอเพียงที่หมายความว่าจะมีความพอประมาณ หมายถึงมีความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น^๑ โดยมีดัชนีชี้วัดสำคัญจากรายงานของธนาคารแห่งประเทศไทยล่าสุด ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ พบว่า แม้คนไทยจะมีบัญชีเงินฝากธนาคารทุกประเภทรวมกันมากถึง ๙๙,๓๘๘,๑๕๑ บัญชี คิดเป็นเงินกว่า ๑๒ ล้านล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นบัญชีเงินฝากออมทรัพย์มากกว่า ๘๘ ล้านบัญชี อย่างไรก็ตาม เมื่อจำแนกจำนวนเงินฝากของบัญชีออมทรัพย์แล้วจะพบว่า มีถึง ๗๗ ล้านบัญชี หรือกว่าร้อยละ ๘๘ ของบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ทั้งหมด ที่มีเงินฝากไม่ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ขณะที่ยอดเงินฝากมากกว่า ๑ ล้านบาท มีเพียง ๙ แสนกว่าบัญชี หรือคิดเป็นร้อยละ ๒ ของบัญชีออมทรัพย์ทั้งหมดเท่านั้นเอง^๒ ซึ่งระดับเงินฝากเงินออมดังกล่าวนี้ทำให้อุดมคติของคนไทยที่ต้องการมีชีวิต “ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง” นั้นไม่อาจบรรลุเป้าหมายได้^๓ หากต้องการใช้ชีวิตหลังเกษียณจากงานแบบประหยัดมัธยัสถ์เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ก็ต้องมีเงินออมไม่น้อยกว่า ๔ ล้านบาท

แต่หากต้องการใช้เงินตอนเกษียณแบบพออยู่พอกินสุขสบายเดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ต้องมีเงินออมไม่น้อยกว่า ๘ ล้านบาท กรณีใช้จ่ายสุขสบายเดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท ต้องมีเงินออมไม่น้อยกว่า ๑๓ ล้านบาท นั่นก็หมายความว่า มีคนไทยที่จะบรรลุเป้าหมายที่มีเศรษฐกิจพอเพียงแค่

^๑มูลนิธิชัยพัฒนา, เศรษฐกิจพอเพียง, [ออนไลน์] แหล่งที่มา: https://www.chaipat.or.th/site_content/item/3579-2010-10-08-05-24-39.html [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^๒เว็บไซต์กระปุกดอทคอม, ส่องบัญชีเงินฝากออมทรัพย์คนไทย รู้ไหม ๘๘ % มีเงินออมไม่ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท, [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <https://money.kapook.com/view209073.html> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^๓ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, เกษียณสุขเป็นจริงได้ด้วยเงิน ๓ ก้อน, [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <https://www.set.or.th/set/education/knowledgedetail.do?contentId=98---5341&type=infographic> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

เพียงร้อยละ ๑ ของประชากรทั้งประเทศ อีกมากกว่าร้อยละ ๙๙ ไม่มีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ต้องมีชีวิตที่ยากลำบาก ทั้งนี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรายงานด้วยว่า วิธีการที่จะไปถึงเป้าหมายการใช้ชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงนั้น หากมีการออมและลงทุนที่สม่ำเสมอก็จะทำให้บรรลุเป้าหมายได้ในที่สุด แต่การออมและลงทุนผ่านตลาดหุ้นนั้นมีสถิติว่าให้ผลตอบแทนสูงสุดที่สุดคือเฉลี่ยร้อยละ ๑๒.๘๘ ต่อปี หากเปรียบเทียบผลตอบแทนเงินฝากเพียงร้อยละ ๑.๘๒ ต่อปี หากออมกับลงทุนอย่างสม่ำเสมอจะได้เงินบรรลุเป้าหมายตั้งแต่มีค่าใช้จ่ายอย่างประหยัดมัธยัสถ์ อย่างสงบหรืออย่างสบาย ขึ้นกับระยะเวลาและจำนวนในการออมและการลงทุนการเงินและมีเงินใช้อย่างพอเพียงไม่น้อยเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น^๕

นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รายงานว่าตลาดหลักทรัพย์ฯ นั้นอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ ๑๒ ต่อปี ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการลงทุนประเภทอื่นๆ รวมทั้ง เงินฝาก พันธบัตร อสังหาริมทรัพย์^๕ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีรายงานว่าการลงทุนในตลาดหุ้นให้ผลตอบแทนสูง อันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการมีเงินใช้หลังเกษียณอายุแบบพอเพียง แต่ทว่ามีการรายงานจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไปอีกทางว่า ล่าสุด ณ เดือน ตุลาคม ๒๕๖๒ มีผู้เปิดบัญชีซื้อขายลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่เพียงราว ๒.๗ ล้านบัญชี^๖ ซึ่งหากสมมุติฐานว่าเปิดบัญชีซื้อขายคนละ ๑ บัญชีก็คิดเป็นเพียงร้อยละ ๔ ของประชากรไทยทั้งประเทศ ๖๕ ล้านคน สาเหตุที่ยังมีคนมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์น้อยมาก เพราะที่ผ่านมามีคนไทยเข้าใจตลาดหุ้นไม่ครบถ้วน ดังนั้นก็จึงเป็นวาระสำคัญที่จะต้องเร่งประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจต่อคนไทยให้ครบถ้วนในวงกว้างโดยไว^๗

ปัจจุบันคนไทยเข้าใจในตลาดหุ้นไม่ครบถ้วนนั้น โดยมักจะมาจากความเชื่อและทัศนคติเชิงลบต่อตลาดหุ้นว่าเป็นบ่อนการพนันที่ถูกกฎหมาย ซึ่งตลาดหุ้นไทยมีความจำเป็นต้องจัดการในส่วนที่เป็นปัญหา ต้องมีการขจัดความด่ามิดในตลาดหุ้นไทย เช่น การมีเจ้ามือหุ้นในตลาด หรือการปั่นหุ้น การใช้ข้อมูลวงใน เป็นต้น จะต้องแก้ไขปัญหามาให้ตลาดหุ้นเป็นที่พึงของประชาชนมากขึ้น หากไม่

^๕ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, การวางแผนลงทุนเพื่อเกษียณ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://www.set.or.th/set/financialplanning/knowledgedetail.do?contentId=888533&type=article> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^๖บลจ. เอ็มเอฟซี, ลงทุนแบบสม่ำเสมอ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: [https://www.mfcfund.com/Web/BeforeInvesting\(thth\)/MutualFund\(thth\)/alwaysfund\(thth\).aspx](https://www.mfcfund.com/Web/BeforeInvesting(thth)/MutualFund(thth)/alwaysfund(thth).aspx) [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^๗ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ข้อมูลสถิติทางธุรกิจหลักทรัพย์ ข้อมูลการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ๒๕๖๒, [ออนไลน์], แหล่งที่มา https://www.set.or.th/th/market/securities_company_statistics62.html [๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^๘ประชาชาติธุรกิจ, ดันตลาดหุ้นไทยเชื่อมโลก ชู ๒๐ ล้านบัญชีออม - ลงทุน, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://www.prachachat.net/finance/news-394395> [๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

กำจัดจุดอ่อนหรือมูมมีดในตลาด นักลงทุนหน้าใหม่ก็ไม่อยากเข้ามา ตลาดหุ้นก็เปรียบเสมือนเกาะ หากเกาะมีมูมมีด ไม่มีความปลอดภัย นักท่องเที่ยวก็ไม่อยากเข้ามาท่องเที่ยว แต่ถ้าเกาะมีความปลอดภัยนักท่องเที่ยวก็มีแต่อยากเข้ามา”^๘ ดังนั้นจึงต้องเร่งจัดมูมมีดด้านลบดังกล่าวนี้ให้ไว เพื่อสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นให้ประชาชนเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ได้อย่างมีความเชื่อมั่น เพราะคนที่เกี่ยวข้องในตลาดหุ้นมีข้อมูลข่าวสารไม่เท่าเทียมกัน ทำให้ความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นออกมาในรูปแบบแปลกๆ เนื่องการคาดการณ์อย่าง^๙

๑.๑.๒ ความสำคัญของปัญหา

ทั้งนี้หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสารสนเทศในตลาดหลักทรัพย์โดยตรงนั้น ประกอบไปด้วย ๒ หน่วยงานหลัก คือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) สำหรับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้น ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.๒๕๓๕ ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่างๆ ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ รวมทั้งทำหน้าที่กำกับบริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ให้เปิดเผยข้อมูลสารสนเทศที่มี ๓ ลักษณะ อันได้แก่ สารสนเทศที่อาจมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อหลักทรัพย์ของบริษัท สารสนเทศที่อาจมีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ และสารสนเทศที่อาจมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหุ้น โดยแนวทางในการเปิดเผยสารสนเทศนั้น เน้นเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอและทันเวลา เพื่อความโปร่งใสและเป็นธรรมต่อการลงทุน โดยส่งข้อมูลผ่านระบบ SET Portal ของตลาดหลักทรัพย์ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ^{๑๐} ส่วนสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. นั้น เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอำนาจหน้าที่ในการการส่งเสริมและพัฒนากำกับดูแลตลาดทุน เพื่อให้ผู้ลงทุนเข้าถึงข้อมูลและตัดสินใจลงทุนได้อย่างเชื่อมั่น โดยการเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดทุนและการกำกับดูแลมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาตลาดทุนให้โปร่งใส และน่าเชื่อถือ โดยครอบคลุมถึง ข้อมูลเกี่ยวกับการออกหรือเสนอขายหลักทรัพย์ บริษัทที่ออกหรือเสนอขายหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์

^๘ ประชาชาติธุรกิจ, กอบศักดิ์ จิตลาดหุ้นปิดมูมมีด เคลียร์ปัญหาเจ้ามือปั่นหุ้นเอื้อประชาชนลงทุน, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://www.prachachat.net/finance/news-402343> [๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^๙ ณัฐวุฒิ รุ่งวงษ์, ความลับที่ ๔ จิตวิทยามวลชนในตลาดหุ้น Mass Psychology in the Stock Market, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร: เอ็ดดูเคชั่นไมนด์ไลน์มัลติมีเดีย, ๒๕๕๙), หน้า ๒๐๔.

^{๑๐} ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, การเปิดเผยสารสนเทศ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.set.or.th/th/regulations/supervision/listed_disclosure_p5.html [๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

การกระทำความผิด และการลงโทษบุคคลที่กระทำความผิด รวมทั้งข้อมูลอื่นใดที่ได้รับเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ที่เป็นไปเพื่อรักษาประโยชน์ของประชาชนหรือเพื่อคุ้มครองผู้ลงทุน^{๑๑}

จากรายงานดังกล่าวข้างต้น แม้ว่าจะมีหน่วยงานของรัฐถึง ๒ หน่วยงานมีบทบาทหน้าที่กำกับดูแลเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในตลาดหลักทรัพย์ตามกฎหมาย แต่กระนั้นก็ยังไม่อาจสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชนอย่างเต็มที่ สังเกตได้จากจำนวนผู้เปิดบัญชีลงทุนในตลาดหุ้นยังมีสัดส่วนน้อยมาก ถึงแม้ว่าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะมีบริการข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่สำคัญอันได้แก่ การบริหารข้อมูลระหว่างวัน การบริการข้อมูล ณ สิ้นวันทำการ การบริการข้อมูลย้อนหลังแบบรายครึ่ง และการบริการข้อมูลในรูปแบบของ Website^{๑๒} ก็ตาม แต่เป็นการนำเสนอข้อมูลทางเดียวที่ไม่อาจสร้างความน่าเชื่อถือให้กับนักลงทุนได้ ซึ่งยังขาดการบริหารจัดการการนำเสนอข้อมูลที่ใช้ธรรมาภิบาลเป็นหลักในการบริหารจัดการการนำเสนอข้อมูล ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย เป็นผลให้ภาพรวมของตลาดหุ้นไทยมีมูลค่าลดลงอย่างเห็นได้ชัดยิ่งในสภาพการณ์ของโรคระบาดที่เกิดขึ้น และสภาวะทางการเมืองที่ยังเกิดความขัดแย้ง ยิ่งส่งผลให้นักลงทุนมีความกังวลและขาดความเชื่อมั่นมากขึ้น ส่งผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งลดลงจากปีที่ผ่านมา ๕๐๐ จุด^{๑๓} แสดงให้เห็นว่าการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ยังมีจุดบกพร่อง ซึ่งมีผลต่อความน่าเชื่อถือของนักลงทุน สภาพดังกล่าวหากไม่ได้รับการแก้ไขหรือศึกษาอย่างถี่ถ้วนในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะส่งผลให้นักลงทุนขาดความน่าเชื่อถือ ซึ่งจะมีผลต่อมูลค่าการซื้อขายของตลาดทั้งในดัชนีรวมและย่อย มีผลต่อเนื่องไปยังระบบเศรษฐกิจของประเทศที่จะลดลงตามมาด้วยเช่นกัน

จากความเป็นมาและปัญหาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้วยเห็นว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยยึดธรรมาภิบาลมาและหลักของพุทธสี่สัจจะจะทำให้การนำเสนอข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความถูกต้อง เที่ยงธรรม เหมาะสม เกิดการนำเสนอข้อมูลแบบมีส่วนร่วม ซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิผล อันจะนำไปสู่การพัฒนาตลาดทุนไทยให้มั่นคงยั่งยืน

^{๑๑} สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, มาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ. [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://www.sec.or.th/TH/Pages/AboutUs/SEC-internal-information.aspx> [๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^{๑๒} ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, Set Information Service, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.set.or.th/th/products/info/details_p1.html?printable=true [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

^{๑๓} ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, กราฟราคาดัชนีย้อนหลัง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://www.set.or.th/th/market/setindexchart.html> [๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๓].

พัฒนาขยายตัวไปตามเป้าหมายของตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในมิติต่างๆ ต่อไป

๑.๒ คำถามการวิจัย

๑.๒.๑ สภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ในระดับใด

๑.๒.๒ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีอะไรบ้าง

๑.๒.๓ โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นอย่างไร

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๓.๑ เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๓.๒ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๓.๓ เพื่อนำเสนอโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการจัดการการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพทั่วไปและปัญหา ตลอดจนปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบมีธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีตัวแปรต้น คือ หลักการสื่อสาร ได้แก่ ๑) ผู้ส่ง ๒) สาร ๓) ช่องทาง ๔) ผู้รับ การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ได้แก่ ๑) การวางแผน ๒) การปฏิบัติตามแผน ๓) การตรวจสอบ ๔) การปรับปรุงแก้ไข พุทธสื่อสาร ได้แก่ สัจจะ (ความจริง) ตถตา (แท้จริง) กาละ (ถูก

เวลา) ปิยะ (ผู้รับสารชอบ) อัตถะ (มีประโยชน์) และตัวแปรตาม คือ หลักธรรมาภิบาล ได้แก่ ๑) นิติธรรม ๒) คุณธรรม ๓) ความโปร่งใส ๔) การมีส่วนร่วม ๕) ความรับผิดชอบ ๖) ความคุ้มค่า

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๑) ประชากร ได้แก่ นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไทย จำนวน ๑,๙๒๔,๔๗๕ คน^{๑๔}

๒) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแบ่งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน ๑๘ รูปหรือคน และผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้ในการสนทนากลุ่มเฉพาะจำนวน ๑๐ รูปหรือคน ประกอบด้วย

การสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๑๘ รูปหรือคน ประกอบด้วย

๑. กลุ่มผู้บริหารตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๔ คน
๒. กลุ่มนักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา	๒ รูป
๓. ผู้บริหารบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	๔ คน
๔. นักลงทุนประเภทสถาบันและนักลงทุนทั่วไป	๓ คน
๕. สื่อมวลชนในวงการตลาดหุ้น	๓ คน
๖. นักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์	๒ คน

การสนทนากลุ่มเฉพาะใช้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๐ รูปหรือคน ประกอบด้วย

๑. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๓ คน
๒. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านพระพุทธศาสนา	๓ รูปหรือคน
๓. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหาร	๓ คน
๔. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัย	๓ คน

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๖๓ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ รวมเป็นระยะเวลา ๑๘ เดือน

^{๑๔} ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ข้อมูลสถิติทางธุรกิจหลักทรัพย์, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.set.or.th/th/market/securities_company_statistics63.html [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สมมติฐานที่ ๒ ปัจจัยด้านการสื่อสาร การบริหาร และพุทธสื่อสาร มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อสาธารณชน ประกอบด้วย

๑) ผู้ส่ง หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารเป็นอย่างดี มีความสามารถในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ประกอบด้วยอคตินำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยลำเอียง มุ่งถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียว

๒) สาร หมายถึง ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่น่าเสนอมีความถูกต้อง แม่นยำ เชื่อถือได้ เป็นความจริงทั้งโดยสมมติและโดยปรมาตถ์ เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน ทันทต่อเหตุการณ์ทันสมัยใหม่เสมอ

๓) ช่องทาง หมายถึง ช่องทางในการสื่อสารซึ่งมีความหลากหลาย โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย ข้อมูลไม่ถูกบิดเบือนหรือถูกทำลาย รวดเร็ว ทันใจ ทันทต่อเหตุการณ์ เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด

๔) ผู้รับ หมายถึง ผู้ที่รับข้อมูลข่าวสารจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้รับตรงกลุ่มเป้าหมาย ไม่ตลาดเคลื่อน และผู้รับก็ต้องมีความสามารถในการใช้ข้อมูลข่าวสารให้เกิดประโยชน์ มีความรู้เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์เป็นอย่างดี และเข้าใจในผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นอย่างดี

๑.๖.๒ พุทธสื่อสาร หมายถึง จัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามหลักพุทธสื่อสาร ประกอบด้วย

๑) สัจจะ หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงที่สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาได้ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงโดยไม่มีการแก้ไขบิดเบือนข้อมูลข่าวสารอันเป็นมูลเดิม นำเสนอข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริงแบบตรงไปตรงมาไม่

มีการปรุงแต่งข้อมูลเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยใช้กระบวนการนำเสนอที่ถูกต้องชัดเจนตรงถึงผู้รับ

๒) ตถตา หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นจริงให้นักลงทุนได้ทราบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน โดยไม่มีการปิดบังข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ให้นักลงทุนได้วิเคราะห์และตัดสินใจได้ถูกต้อง และนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในทุกมิติตามสภาพโดยไม่ปิดบังข้อมูล

๓) กาละ หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตรงเวลาไม่คลาดเคลื่อนที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนได้เป็นอย่างดี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้ให้นักลงทุนได้วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้อง มีการวิเคราะห์เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความเหมาะสม

๔) ปิยะ หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนชอบชื่นชอบ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนต้องการทราบ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอันใด และและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงจิตใจของผู้รับ โดยไม่ก่อให้เกิดความลำบากใจหรือเดือดร้อนใจในภายหลัง

๕) อัถละ หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อส่วนร่วมเป็นหลัก เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปราศจากอคติความลำเอียงมุ่งเอาแต่ประโยชน์ส่วนตน และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายโดยไม่ปิดบังหรือซ่อนเร้นผลประโยชน์อันผู้อื่นจะพึงได้รับ

๑.๖.๓ การบริหารจัดการ หมายถึง การบริหารจัดการการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยดำเนินการตามกระบวนการบริหารหลักเกณฑ์หรือนโยบายที่กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามหลักของวงจรคุณภาพ PDCA ได้แก่

๑) การวางแผน หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประชุมวางแผนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง มีการชี้แจงวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน กำหนดงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และกำหนดตัวชี้วัดอย่างชัดเจน

๒) การปฏิบัติตามแผน หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้อย่างเป็นขั้นตอน เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ทรัพยากรในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างคุ้มค่า ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจ

ก) การตรวจสอบ หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการตรวจสอบติดตามผลของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มีการประเมินผลการบริหารจัดการตามตัวชี้วัดในแผน มีการตรวจสอบความโปร่งใสในการใช้งบประมาณ และมีการตรวจสอบข้อบกพร่องของแผน

ข) การปรับปรุงแก้ไข หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำผลของการประเมินมาใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่อง กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข และมีการปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้มาตรฐาน

๑.๖.๔ ธรรมภิบาล หมายถึง การบริหารจัดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นไปในครรลองคลองธรรม เพื่อการบริหารจัดการที่ดีในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ประกอบด้วย

๑) หลักนิติธรรม หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปตามกฎระเบียบและข้อบังคับ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงไม่ขัดต่อระเบียบกฎข้อบังคับใดๆ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่มีความถูกต้อง ไม่ก่อให้เกิดการท้วงติงในภายหลัง และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ขัดกับหลักหรือข้อปฏิบัติที่เคยมีมา

๒) หลักคุณธรรม หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยความถูกต้องดีงาม เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้วยความซื่อสัตย์ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยไม่ขัดจารีตประเพณี เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยไม่มุ่งร้ายต่อฝ่ายใด

๓) หลักความโปร่งใส หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ มีความถูกต้องเที่ยงธรรม และข้อมูลข่าวสารโดยมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวม

๔) หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมรับผลประโยชน์ และรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น

๕) หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มีความรับผิดชอบต่อข้อมูลข่าวสารที่นำมาเปิดเผย มีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางตรงและทางอ้อม และมีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเชิงบวกและเชิงลบ

๖) หลักความคุ้มค่า หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้งบประมาณในการเปิดโดยข้อมูลข่าวสารให้คุ้มค่ามากที่สุด ใช้ทรัพยากรบุคคลเท่าที่จำเป็นในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้วัสดุอุปกรณ์เท่าที่จำเป็นในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และใช้ช่องทางการเปิดเผยข้อมูลที่คุ้มค่า

๑.๖.๕ ตลาดหลักทรัพย์ หมายถึง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

๑) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่างๆ ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์

๒) ดำเนินธุรกิจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น การทำหน้าที่เป็นสำนักหักบัญชี (Clearing House) ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องการดำเนินธุรกิจอื่น ๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)

๓) การดำเนินงานหลัก ได้แก่ การรับหลักทรัพย์จดทะเบียนและดูแลการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน การซื้อขายหลักทรัพย์และการกำกับดูแลการซื้อขายหลักทรัพย์ การกำกับดูแลบริษัทสมาชิกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ตลอดจนจนถึงการเผยแพร่ข้อมูลและการส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้ลงทุน

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๖.๑ ทำให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๖.๒ ทำให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๖.๓ ทำให้ได้โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๖.๔ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย สามารถนำไปเป็นโมเดลต้นแบบ ในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ได้มีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่างๆ โดยแบ่งการนำเสนอ ดังนี้

๒.๑ หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้อง

๒.๒ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหาร

๒.๓ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสื่อสารและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล

๒.๕ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ หลักธรรมที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ สาระสำคัญของหลักธรรม

การสื่อสารของผู้คนในโลกเวลานี้ เป็นการสื่อสารที่ไร้พรมแดน คือ การรับข่าวสาร เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ทันใจ และทันสมัย ไม่ว่าจะเป็นข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ และจาก Web Site รวมทั้งโซเชียลมีเดียต่าง ๆ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้สอนเรื่องการพูดไว้ในหลักสัมมาวาจาหรือเจรจาชอบซึ่งเป็นศีลพื้นฐานสำหรับสื่อสารมวลชนและบุคคลทั่วไปซึ่งให้ปฏิบัติตามองค์ประกอบ ๔ ประการ^๑ คือ

๑. ละมุสา คือ เว้นการพูดเท็จรวมถึงสัจจวาจา พูดคำจริง

๒. ละปิสุณาวาจา คือ เว้นการพูดส่อเสียด รวมถึงพูดคำสมานสามัคคี

๓. ละผรุสวาจา คือ เว้นการพูดคำหยาบ รวมถึงพูดคำอ่อนหวานสุภาพ

๔. ละสัมผัปปลาปะ คือ เว้นการพูดเพ้อเจ้อ รวมถึงพูดคำมีประโยชน์

^๑ดูรายละเอียดใน ขุ.ชา.ม. (ไทย) ๒๙/๙๑๖/๕๕๔.

การสื่อสารมวลชนนั้น ผู้ส่งสารควรเป็นผู้ที่มีเหตุผล มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่สื่อออกไป การสื่อจะต้องรู้เหตุ รู้ผล รู้กาล ความจำเป็น และสถานการณ์ จึงควรมีคุณสมบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ประการคือ

๑. มีธัมมัญญตา เป็นผู้รู้เหตุในการสื่อ คือ หลักการ หลักความจริง เนื้อหาสาระของเรื่องที่จะสื่อสาร รู้แจ้งแทงตลอดในทฤษฎีและปฏิบัติในศาสตร์และศิลป์ของตนเอง

๒. มีอัตถัญญตา รู้จักเนื้อหาสาระ ความหมาย ความมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่แน่นอนชัดเจน

๓. มีอิตถัญญตา รู้จักตนเอง รู้ว่าตนคือใคร มีความพร้อมหรือไม่พร้อมอย่างไร การรู้จักตนเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เมื่อเรารู้จักตนเองดีแล้ว จะนำไปสู่การยอมรับตนแล้วจะเปิดเผยตน สามารถสื่อสารภายในตนได้อย่างดียิ่งผู้สามารถสื่อสารภายในได้ดีจะเป็นคนที่สามารถรับรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และมีวิจารณ์ญาณที่สุขุมรอบคอบ มีเหตุผลผลทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพยิ่ง

๔. มีมัตถัญญตา รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี การสื่อสารบางอย่างหากมากเกินไป ผู้รับสารก็รับไม่ได้ หากน้อยเกินไปก็ไม่เพียงพอ การรู้จักประมาณในการสื่อสารคือไม่ส่งสารซ้ำซากมากเกินไป น้อยเกินไป จึงเป็นคุณสมบัติประการสำคัญอีกประการหนึ่งของผู้ส่งสาร

๕. มีกาลัญญตา รู้จักเวลา ผู้ส่งสารต้องรู้จักเวลาในการสื่อสารว่าเวลาไหนควรเวลาไหนไม่ควร

ผู้สื่อสารที่ดีจะต้องมีทักษะพื้นฐานในด้านการสื่อสาร เช่น การใช้ภาษาในการสื่อสาร ในเรื่องการออกเสียง การเข้าใจความหมายของคำ การใช้ประโยค การใช้ถ้อยคำในการส่งสาร การใช้ประโยคในการส่งสาร และการรับสาร นอกจากนี้หลักการพระพุทธศาสนายังกล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ส่งสารที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ประการอีกด้วย^๒

การใช้วาจาในการสื่อสาร นับเป็นหัวใจสำคัญของมนุษย์ ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ทั้งนี้เพื่อให้คิดประโยชน์สูงสุดในการอยู่ร่วมกัน การพูดตามหลักสัมมาวาจาต้องละเว้นวจีทุจริต วจีทุจริตเป็นวัจกรรมการกระทำไม่ดีทางวาจา เป็นความประพฤติชั่วด้วยวาจาหรือประพฤติชั่วทางวาจา มี ๔ ประการ^๓ คือ

๑) พูดเท็จ (มุสาวาท) คือ พูดไม่จริงพูดตรงกันข้ามกับความจริงเพื่อให้เข้าใจผิด

^๒ คณอง วังผายแก้ว, พุทธวิธีการสื่อสาร คือ การสื่อสารตามหลักธรรมพระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์หรือยุคไอที, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: www.gotoknow.org/posts/494312, [๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒].

^๓ คูรายละเอียดใน อ.จตุกก (ไทย) ๒๑/๒๒๑/๒๖๒.

๒) พูดคำหยาบ (ผรุสวาจา) หมายถึง พูดคำระคายหูคำหยาบโชนไม่น่าฟังไม่เป็นคำพูดที่ดี

๓) พูดส่อเสียด (ปิสุณวาจา) หมายถึง การพูดยุให้คนสองคนฝ่ายทะเลาะกันการยุยงให้แตกกัน

๔) พูดเพ้อเจ้อ (สัมผัปปลาปะ) คือ พูดพล่าม พูดเหลวไหลไม่มีสาระววนไม่รู้จบ ทำให้เสียเวลาและประโยชน์

หลักการสื่อสารที่สำคัญเด่นชัดที่สุดตามแนวพระพุทธศาสนาก็คือ การห้ามพูดเท็จ พระพุทธองค์ตรัสสอนว่า เมื่อบุคคลยังไม่ละธรรมข้อหนึ่ง คือ การพูดปดต่างๆ ที่รู้ เราย่อมไม่กล่าวว่า มีบาปกรรมอะไรบ้างที่ผู้นั้น จะทำไม่ได้ และผู้ที่มักพูดปด ย่อมตกนรก เหมือนถูกนำตัวไปวางไว้ขณะเดียวกันทรงกล่าวถึงคุณค่าของการเว้นจากการพูดปดว่า บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรมเว้นจากการพูดปด ย่อมขึ้นสวรรค์ เหมือนถูกนำตัวไปวางไว้ คำว่ามุสา แปลว่า ความเท็จ ได้แก่ การโกหก ซึ่งแสดงออกได้ ๒ วิธีคือ ทางวาจา ได้แก่ พูดโกหก และทางกาย คือ การแสดงออกให้คนอื่นเข้าใจผิด เช่น เขียนจดหมายโกหก รายงานเท็จ ทำหลักฐานปลอมทำเครื่องหมายให้คนอื่นหลงเชื่อ สันนิษฐานในเรื่องควรรับ พักหน้ารับในเรื่องที่ควรปฏิเสธ ล้วนถือว่าผิดศีลข้อนี้ ผิดทั้งทางกายและวาจา

ตามหลักพระพุทธศาสนานี้ วจีทุจริต เป็นธรรมที่ทำให้เราร้อน มีหุคติเป็นที่ไป วจีทุจริตจึงเป็นสิ่งควรละเว้น และวจีสุจริตคือหลักการพูดที่ถูกต้องดีงามที่ควรปฏิบัติ วจีสุจริต คือ การประพฤติชอบด้วยวาจา มี ๔ อย่าง คือ พูดจริง พูดไม่ส่อเสียด พูดคำสุภาพ พูดพอประมาณ และเมื่อละวจีทุจริต ๔ นั้นจะสร้างคุณประโยชน์ได้ดังนี้

๑) เพื่อป้องกันการทำลายประโยชน์ของคนอื่น

๒) เพื่อให้คนอยู่ร่วมกันด้วยความ ซื่อสัตย์ต่อกัน

๓) เพื่อความสามัคคีในหมู่คณะ

๔) คนไม่พูดเท็จย่อมได้รับความเชื่อถืออย่างสูง ไม่พูดส่อเสียด ได้แก่ การพูดคำที่ทำให้เกิดความสามัคคีพูดสมานคนที่แตกกัน อันแสดงถึงคุณของความสามัคคี กล่าววาจาที่ทำให้สัตว์ทั้งหลายพร้อมเพรียงกัน พูดคำสุภาพ ได้แก่ การกล่าววาจาที่ไม่มีโทษ ไพเราะโสต คือ วาจาสบายหูไพเราะด้วยพยัญชนะ ไม่เกิดแสงหูจกเข็มแทงหู เพราะไม่ทำให้เกิดความโกรธ ให้เกิดความรักชื่นชม วาจาไพเราะหยั่งลงถึงจิตใจ เพราะไม่มีอะไรด้านลบกระทบไปถึงจิตใจเขาบริบูรณ์ด้วยคุณ เป็นที่พอใจของชนหมู่มาก ทำความงดงามให้แก่ใจด้วยเป็นวาจาที่น่าพอใจ การพูดพอประมาณ ได้แก่ พูดถูกกาล เพราะพูดถูกกาลอันควร คือ พูดตามกำหนดกาลที่ควรพูด เพราะพูดจริงแท้ตามความจริง เพราะพูดอิง

ประโยชน์ปัจจุบันและประโยชน์ในภายหน้า คือ กล่าววาจาประกอบด้วยประโยชน์กล่าววาจาปราศจากโทษ

๒.๑.๒ การสื่อสารตามหลักโอวาทปาติโมกข์

หลักการพูดที่สำคัญของพระพุทธศาสนา คือการไม่กล่าวร้าย ได้ทรงตรัสสอนไว้แก่พระอรหันต์จำนวน ๑,๒๕๐ องค์ ณ พระเวฬุวัน เมืองราชคฤห์ แคว้นมคธ ว่า “อนุปวาโท อนุปฆาโต” การไม่กล่าวร้ายผู้อื่น การไม่เบียดเบียนผู้อื่น^๔ ซึ่งการไม่ว่าร้าย ได้แก่ไม่กล่าวให้ร้ายหรือกล่าวโจมตีใคร การไม่ทำร้ายคือการไม่เบียดเบียนใครเมื่อพุทธบริษัทผู้ได้ศึกษาแล้ว จะพึงปฏิบัติตามอยู่ซึ่งหลักการไม่พูดร้ายมีดังนี้^๕

๑) การไม่ทำบาปทั้งปวง ได้แก่การงดเว้น การลด ละเลิก ทำบาปทั้งปวง อันเป็นความชั่วทางกาย ทางวาจาและทางใจ การละเว้นความชั่วทางวาจาคือการไม่พูดเท็จ การไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดคำส่อเสียดและไม่พูดเพื่อเจ้อ เหลวไหล ไร้สาระประโยชน์ และการไม่ว่าร้าย การไม่กล่าวโจมตีใคร

๒) การทำกุศลให้ถึงพร้อม ได้แก่ การทำความดี ทางกาย ทางวาจาและทางใจ การทำความดีทางวาจา ได้แก่ การไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ และไม่พูดเพื่อเจ้อ พูดแต่คำจริง พูดคำอ่อนหวาน พูดคำให้เกิดความสามัคคีและพูดถูกกาลเทศะ การทำความดีทางใจ ได้แก่ การไม่โลภอยากได้ของของผู้อื่นมีแต่คิดเสียสละ การไม่ผูกอาฆาต พยาบาทมีแต่คิดเมตตาและปรารถนาดี และมีความเห็นความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม เช่น เห็นว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

๓) การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว ในด้านที่เกี่ยวข้องกับการพูดคือการตั้งจิตที่เมตตา เรียกว่า เมตตาโมกขกรรม เมื่อพูดด้วยเมตตา วาจา ความหมาย น้ำเสียง ภาษากายก็จะสื่อให้ผู้ฟังได้รับรู้ได้ด้วย ดังนั้น เมตตาโมกขกรรมจึงมีผลอย่างยิ่งเพราะเป็นเหตุให้เกิดการพูดดี การใช้วาจาสุภาพดี ตามหลักสัมมาวาจาในพระพุทธศาสนา ซึ่งถือได้ว่าบรรลุเป้าหมายที่มุ่งผลการพูดชั่ว ส่งเสริมการพูดดี การใช้วาจาที่พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ว่าเป็นวาจาที่ไม่มีโทษ เรียกขานกันว่า เป็นผู้มีวาจาสุภาพดี

๒.๑.๓ การสื่อสารธรรมตามหลักวาจาสุภาพดี

พระพุทธเจ้าตรัสวาจาสูตรแก่พระสาวกว่า วาจาประกอบด้วยองค์ ๕ ประการดังนี้ ๑) เป็นวาจาที่กล่าวถูกกาล ๒) เป็นวาจาที่กล่าวเป็นสัจ ๓) เป็นวาจาที่กล่าวอ่อนหวาน ๔) เป็นวาจาที่

^๔ ขุ.ธ. (ไทย) ๒๕/๑๘๕/๙๑.

^๕ ดูเพิ่มเติมใน ขุ.ธ. (ไทย) ๒๕/๑๘๓/๙๐.

กล่าวประกอบด้วยประโยชน์ ๕) เป็นวาจาที่กล่าวด้วยเมตตาจิต วาจา ๕ ประการนี้แล เป็นวาจาสุภาสิต ไม่เป็นทุภาสิต และเป็นวาจาไม่มีโทษ วิญญูชนไม่ติเตียน^๖ สุภาสิตสูตรเป็นหลักการพูดในพระพุทธศาสนาที่สำคัญจากพระพุทธประสงค์ คือ

- ๑) การกล่าววาจาสุภาสิตอย่างเดียว ไม่กล่าววาจาทุภาสิต
- ๒) กล่าววาจาที่เป็นธรรมอย่างเดียว ไม่กล่าววาจาที่ไม่เป็นธรรม
- ๓) กล่าววาจาเป็นที่รักอย่างเดียว ไม่กล่าววาจาไม่เป็นที่รัก
- ๔) กล่าววาจาสัตย์จริงอย่างเดียว ไม่กล่าววาจาเหลวไหล สุภาสิตสูตรนี้ ชาวพุทธได้ถือเป็นหลักในการพูดคุยหรือสนทนากับบุคคลต่างๆ

การน้อมนำพระพุทธประสงค์ที่ทรงสอนการใช้คำพูด กล่าววาจาให้เป็นวาจาที่สะอาดงดงาม เป็นวจีสัจจิต อันจะทำให้ผู้พูดสำเร็จประโยชน์ได้ด้วยการพูด การพูดด้วยวาจาสุภาสิตนี้ ยังเป็นคุณธรรมที่ทำให้เกิดความระลึกถึงกันตามหลักเมตตาจริกรรม คือ การกล่าววาจาสุภาพ ด้วยความหวังดีบอกสิ่งที่เป็นประโยชน์ เป็นต้น เป็นคุณธรรมสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมข้อที่ควรใส่ใจในการใช้วาจาให้เหมาะสมกับกาละ เทศะ บุคคล ดังที่พระพุทธองค์ตรัสว่า “ถึงแม้เป็นคำพูดจริงไพเราะ มีประโยชน์ คนฟังชอบ ตถาคตย่อมรู้จักเลือกเวลาที่เหมาะสมในการพูด”^๗ หลักการสนทนา การใช้วาจา คำพูด ตามหลักคำสอน ตามหลักการพูดเช่นนี้คือการพูดที่ดีเป็นคำพูดอันหาโทษมิได้ ถูกกาลอันควร ในสุภาสิตสูตร พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงตรัสแสดงแก่หมู่ภิกษุสงฆ์และพุทธบริษัท ด้วยพุทธประสงค์ให้พุทธบริษัทพูดถ้อยคำเป็นวาจาสุภาสิต ทรงแสดงวาจาสุภาสิตว่านำมาซึ่งประโยชน์ วาจาสุภาสิตเป็นวาจาที่สูงส่งกว่าวาจาทั้งปวง และเป็นเหตุเป็นปัจจัยให้บรรลุพระนิพพาน เพื่อทำที่สุดแห่งทุกข์

๒.๑.๓ การสื่อสารตามแนวพุทธสื่อสาร

การสื่อสารตามแนวพุทธสื่อสารจะต้องประกอบด้วยสาระซึ่งเป็นส่วนสำคัญอันประกอบด้วยลักษณะ ๕ ประการ ได้แก่^๘

- ๑) สัจจะ ได้แก่ เรื่องที่เสนอต่อมวลชนนั้น ต้องเป็นเรื่องจริงเสมอหรือส่งสารตามความเป็นจริง ไม่ปิดเบือน

^๖ อ. ปญจก. (ไทย) ๒๒/๑๙๘/๒๔๖.

^๗ ม.ม. (ไทย) ๑๓/๘๖/๘๗.

^๘ สมชัย ศรีนอก, สารนิพนธ์พุทธศาสนตรบัณฑิต, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕), หน้า ๓๑๕.

๒) ตถตา เรื่องแท้ เรื่องที่เสนอหรือส่งสารนั้นต้องเป็นเรื่องแท้เสมอ ตามสภาพที่เป็นจริง ไม่คาดเดา ไม่แต่งแต้มใส่สีใส่ไข่

๓) กาละ เรื่องที่เสนอนั้นต้องเหมาะสมกับกาลเวลา

๔) ปิยะ เรื่องที่เสนอนั้นเป็นเรื่องที่ชื่นชอบ หรือเสนอโดยวิธีที่ผู้รับสารชื่นชอบ

๕) อัตถะ เรื่องที่เสนอหรือส่งสารนั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม บางเรื่อง อาจไม่เหมาะสมกับเวลา อาจจะไม่เป็นที่ที่ชื่นชอบของคนบางคน แต่เมื่อเสนอเรื่องนั้นไปแล้วควรคำนึงถึงแก่นสารที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อมหาชน

อีกประการหนึ่งการสื่อสารต้องยึดวิธีการสื่อสารเผยแผ่พระพุทธศาสนาเพราะเป็นวิธีการในการสร้างสัมพันธ์กับสังคม พระวิทยากรต้องประพฤติปฏิบัติตนดำรงมั่นอยู่ใน วิธีการประกาศพระศาสนาของพุทธสาวก ๖ ประการ คือ

๑) ไม่ตำหนิ ไม่ติเตียนใคร

๒) ไม่เบียดเบียนใคร

๓) สำรวมระวังเคร่งครัดต่อพระวินัยระเบียบ

๔) ไม่เห็นแก่ปากท้อง ไม่เป็นคนเห็นแก่กิน

๕) ยินดีพอใจอยู่ ณ สถานที่สงบสงัด

๖) มีความขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนา

ประเด็นที่สำคัญของการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ส่งสาร ต้องมีคุณสมบัติตามสัปปุริสธรรม จะต้องสื่อสารตามหลักพุทธสื่อสาร ๕ ประการ^๙

๑) สัจจะ (ความจริง)

๒) ตถตา (แท้จริง)

๓) กาละ (ถูกเวลา)

๔) ปิยะ (เป็นที่ชื่นชอบ)

๕) อัตถะ (มีประโยชน์)

สรุปได้ว่า หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร โดยสาระแล้วจะเป็นหลักธรรมที่เน้นในเรื่องของการนำเสนอความจริง อย่างเหมาะสม โดยเน้นที่ผู้ส่งสารซึ่งจะต้องมีคุณธรรมนำเสนอข้อมูลข่าวสารอันเป็นความจริงโดยสมมติหรือความจริงโดยปรมาตถ นำเสนอเรื่องที่เกิดขึ้นจริง อาศัยช่วงระยะเวลาในการนำเสนอที่เหมาะสม นำเสนอด้วยวิธีการที่ผู้รับสารชื่นชอบ หรือเป็นเรื่องที่ชื่นชอบของหมู่ชน และที่สำคัญเรื่องนั้นจะต้องมีประโยชน์เป็นที่สุดเสมอ

^๙ พระราชปริยัติกวี (สมจินต์ สมมาปญโญ), วิทยากรต้นแบบสันติภาพ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://thebuddh.com/?p=44200> [๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๓].

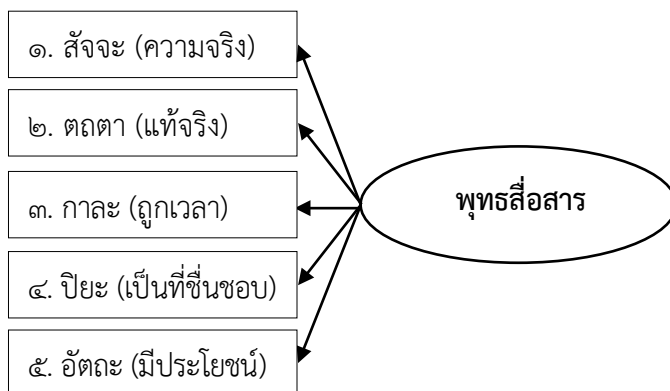
ตารางที่ ๒.๑ หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้อง

นักวิชาการ/แหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ช.ชา.ม. (ไทย) ๒๙/๙๑๖/๕๕๔	องค์ประกอบ ๔ ประการ ของวาทาสนาษิต ๑. ละมูสา คือ เว้นการพูดเท็จรวมถึงสั่งจ วาจา พูดคำจริง ๒. ละปิสุณาวาจา คือ เว้นการพูดส่อเสียด รวมถึงพูดคำสมานสามัคคี ๓. ละผรุสวาจา คือ เว้นการพูดคำหยาบ รวมถึงพูดคำอ่อนหวานสุภาพ ๔. ละสัมผัปปลาปะ คือ เว้นการพูด เพื่อเจ้อ รวมถึงพูดคำมีประโยชน์
คนอง วังฝายแก้ว	ผู้สื่อสารที่ดีจะต้องมีทักษะพื้นฐานในด้านการ สื่อสาร เช่น การใช้ภาษาในการสื่อสาร ในเรื่อง การออกเสียง การเข้าใจความหมายของคำ การ ใช้ประโยค การใช้ถ้อยคำในการส่งสาร การใช้ ประโยคในการส่งสาร และการรับสาร
อ.จตุกก (ไทย) ๒๑/๒๒๑/๒๖๒	วจีทุจริต ๔ ๑) พูดเท็จ ๒) พูดคำหยาบ ๓) พูดส่อเสียด ๔) พูดเพื่อเจ้อ
ช.ธ. (ไทย) ๒๕/๑๘๕/๙๑	การไม่กล่าวร้ายผู้อื่น การไม่เบียดเบียนผู้อื่น
ช.ธ. (ไทย) ๒๕/๑๘๓/๙๐	๑) การไม่ทำบาปทั้งปวง ๒) การทำกุศลให้ถึงพร้อม ๓) การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว

ตารางที่ ๒.๑ หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

นักวิชาการ/แหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
อ. ปญจก. (ไทย) ๒๒/๑๙๘/๒๔๖	องค์ ๕ ของวาทาสุภาษิต ๑) เป็นวาทาที่กล่าวถูกกาล ๒) เป็นวาทาที่กล่าวเป็นสัจ ๓) เป็นวาทาที่กล่าวอ่อนหวาน ๔) เป็นวาทาที่กล่าวประกอบด้วยประโยชน์ ๕) เป็นวาทาที่กล่าวด้วยเมตตาจิต
ม.ม. (ไทย) ๑๓/๘๖/๘๗	ถึงแม้เป็นคำพูดจริง ไพเราะ มีประโยชน์ คนฟังชอบ ตถาคตย่อมรู้จักเลือกเวลาที่เหมาะในการพูด
สมชัย ศรีนอก	พุทธสื่อสาร ๕ ประการ ๑) สัจจะ เป็นเรื่องจริงเสมอ ๒) ตถตา แท้จริง ๓) กาละ เหมาะสมกับกาลเวลา ๔) ปิยะ ผู้รับสารชื่นชอบ ๕) อັถละ เกิดประโยชน์ต่อมหาชน
พระราชปริยัติกวี (สมจินต์ สมมาปณโณ)	หลักพุทธสื่อสาร ๕ ประการ ๑) สัจจะ (ความจริง) ๒) ตถตา (แท้จริง) ๓) กาละ (ถูกเวลา) ๔) ปิยะ (เป็นที่ชื่นชอบ) ๕) อັถละ (มีประโยชน์)

สรุปได้ว่า หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบ
ธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ หลักพุทธสื่อสาร ๕ ประการ ดังภาพที่ ๒.๓

แผนภาพที่ ๒.๑ พุทธสื่อสาร

๒.๒ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหาร

๒.๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

การบริหารโดยทั่ว ๆ ไป จะมีลักษณะเป็นกระบวนการวิธี หรือเป็นการกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน หรือเป็นลำดับรายการในการบริหาร ซึ่งในการบริหารนั้นจะต้องมีลำดับรายการก่อนหลังว่าจะต้องทำอะไรก่อนและต่อ ๆ ไปจะทำอะไร คิดอีกอย่างหนึ่ง คือ การทำงานที่มีการวางแผน เพื่อที่ทำงานได้อย่างไม่ผิดพลาด ซึ่งจัดว่าเป็นหลักเกณฑ์วิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) กระบวนการบริหารจะกำหนดขอบเขต และหน้าที่ตามขั้นตอนต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน นักวิชาการได้ให้แนวคิดไว้หลายทัศนะเกี่ยวกับกระบวนการบริหารซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้^{๑๐}

“การบริหาร” และ “การจัดการ” นั้น บางครั้งอาจให้แทนกันได้เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่หวังผลขั้นสุดทำอย่างเดียวกัน คือ ความสำเร็จของงาน “การบริหาร” ใช้มากในการบริหารรัฐกิจ ส่วน “การจัดการ” ใช้มากในทางธุรกิจ หรืออาจกล่าวได้ว่า “การบริหาร” มุ่งเน้นที่การกำหนดนโยบาย และการวางแผน ส่วน “การจัดการ” เป็นการนำเอานโยบายและแผนไปดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ดังนั้น การบริหารเป็นการจัดการอย่างมีระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และทำให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยความร่วมมือของกลุ่มบุคคล การบริหารงานไม่ว่าจะเป็นรูปแบบผู้นำโครงสร้างระบบราชการ และหน้าที่ของผู้บริหารในองค์กรแห่งหนึ่งสามารถนำมาประยุกต์ไปใช้กับองค์กรเรียกว่า วิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) อย่างไรก็ตามผู้บริหารในแต่ละองค์กรจะเผชิญกับสถานการณ์เฉพาะที่มีเอกลักษณ์ของตัวเอง ไม่มีหลักสากลใดที่สามารถใช้ได้กับทุกปัญหาผู้บริหารต้องศึกษาการบริหาร โดยมีประสบการณ์จากกรณีศึกษา (Case Study) จำนวนมาก และวิเคราะห์หาวิธีการใดที่สามารถใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ

แนวคิดการบริหารเกิดได้หลายแนวคิด เช่น แนวคิดโพสต์คอร์ด (POSDCoRB) เกิดจากแนวคิดของ (ลูเธอร์ กุลิค Luther Gulick) และลินดอล เออร์วิก Lyndall Urwick)^{๑๑} ประกอบด้วยขั้นตอนบริหาร ๗ ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) ขณะที่กระบวนการบริหารตามแนวคิดของเฮนรี ฟาโยล (Henry Fayol) นักวิชาการเหมือนแร่ชาวฝรั่งเศส ผู้เป็นต้นกำเนิดในการเสนอ

^{๑๐} เจมส์ แมคกราท และบอพ เบทส์, ๘๘ กลยุทธ์ ที่องค์กรระดับโลกใช้สร้างองค์กรและบริหารคน, แปลโดย วิชิตา สุนทรพิพิธ, (กรุงเทพมหานคร : ๒๕๖๐), หน้า ๒๐-๒๒.

^{๑๑} Gulick, Luther Halsey And Lyndall F. Urwick, *Papers on the Science of Administration*, (New York: Institute of Public Administration, 1937). p. 123.

องค์ประกอบมูลฐานของการบริหารแบบกระบวนการ ๕ ประการ ที่เรียกว่า พอคค์ (POCCC) ไว้ดังนี้ (๑) การวางแผน (Planning) หมายถึง การสร้างทางเลือกหรือแนวทางดำเนินการไว้ล่วงหน้า เพื่อใช้ในการตัดสินใจในอนาคต (๒) การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างหน่วยงานและระบุหน้าที่โดยการผสมผสานระหว่างวัตถุ คน และเงิน (๓) การบังคับบัญชา (Commanding) หมายถึง การทำให้เกิดการดำเนินงานตามที่ได้มีการกำหนดไว้ ซึ่งการบังคับบัญชาที่ดีนั้นจะต้องมีการติดต่อสื่อสาร ๒ ทาง กล่าวคือ การยอมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถแสดงความคิดเห็นได้ (๔) การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การรวมความพยายามของผู้ปฏิบัติงานและช่วยสนับสนุนให้เกิดการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน เพื่อให้การทำงานสำเร็จ และ (๕) การควบคุม (Controlling) การติดตามการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ขณะเดียวกันมีนักวิชาการได้แสดงทัศนคติถึงการบริหารจัดการ (Management Administration) การบริหารการพัฒนา (Development Administration) แม้กระทั่งการบริหารการบริการ (Service Administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันที่เห็นได้อย่างชัดเจนมีอย่างน้อย ๓ ส่วน ได้แก่

๑) เป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการ ซึ่งหน่วยงานของรัฐนำมาใช้ในการปฏิบัติราชการ

๒) มีกระบวนการ ๓ ขั้นตอน ได้แก่ ๑) การคิด (Thinking) หรือการวางแผน (Planning) ๒) การดำเนินงาน (Acting) และ ๓) การประเมินผล (Evaluating)

๓) มีเป้าหมายที่เหมือนกัน คือมุ่งที่การพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เจริญก้าวหน้า อย่างมั่นคง อย่างรักก็ตาม มีความต่างกัน คือ “การบริหารจัดการ” นั้น นำแนวคิด “การจัดการ” จากภาคเอกชน มาปรับใช้กับการบริหาร ส่วน “การบริหารการพัฒนา” เน้นเรื่องการบริหาร และการพัฒนานโยบาย (Plan) แผนงาน (Program) โครงการ (Project) หรือกิจกรรม หน่วยงานของรัฐ ส่วน “การบริหารการบริการ” เน้นเรื่องการอำนวยความสะดวก และการให้บริการแก่ประชาชน

ขณะเดียวกันมีนักวิชาการได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโดยแบ่งขั้นตอนการบริหารจัดการออกเป็น ๔ ขั้นตอน คือ (๑) วางแผน (๒) ปฏิบัติตามแผน (๓) การตรวจสอบผลการดำเนินงาน และ (๔) การปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา เมื่อทำเสร็จสิ้นกระบวนการแล้วนำผลที่ได้รับทั้งผลดี และผลเสียกลับไปสู่ขั้นตอนการวางแผนใหม่ ก็จะเป็นการเริ่มวงจรการบริหารใหม่ กระบวนการนี้ เรียกว่า วงจรการบริหารงานคุณภาพ (Deming Cycle) โดยกระบวนการนี้พัฒนาขึ้นมาจากแนวคิด ของ Dr. W.A. Shewhart ในระยะแรกรู้จัก วงจร PDCA ในนาม Shewhart Cycle จากนั้น Dr. William Edwards Deming ได้นำพัฒนาปรับใช้ในการควบคุมคุณภาพในวงการอุตสาหกรรม ของญี่ปุ่น จึงมีชื่อเรียกว่า Deming Cycle โดยปรับปรุงวงจร Shewhart เป็นวงจร ๔ ขั้นตอน ในการบริหารควบคุม

คุณภาพ PDCA คือ จากออกแบบ เป็นการวางแผน จากการผลิตเป็นการกระทำ หรือทำงานให้เป็นตามแผน จากการขาย เป็นการตรวจสอบ เพื่อยืนยันว่าผู้บริโภคมีความพึงพอใจ และจากการศึกษาเป็นการแสดงหรือรายงานผลที่ดำเนินการมาเพื่อแก้ไขโดยจัดทำแผนในขั้นที่ ๑ อีกครั้งต่อไป ซึ่งกระบวนการนี้มีความเชื่อว่า คุณภาพสามารถปรับปรุงได้ จึงเป็นแนวคิด ของการพัฒนา คุณภาพงานขั้นพื้นฐาน เป็นการกำหนดขั้นตอนการทำงานเพื่อสร้างระบบการผลิตให้สินค้ามีคุณภาพดี การให้บริการที่ดี หรือทำให้กระบวนการทำงานเป็นไปอย่างมีระบบโดยใช้ได้กับทุก ๆ สาขา วิชาชีพแม้กระทั่งการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์^{๑๒}

ส่วนนักวิชาการทางพระพุทธศาสนา ได้กล่าวถึง การบริหารว่า เป็นวิธีการทำให้งานสำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น (Getting things done through other people) และกล่าวว่าหน้าที่ของผู้บริหารเป็นกรอบในการพิจารณาของผู้บริหารให้สำเร็จ มี ๕ ประการ ตามคำย่อภาษาอังกฤษว่า “POSDC” ดังนี้ คือ (๑) P คือ Planning หมายถึง การวางแผน เป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อความสำเร็จที่จะตามมาในอนาคต ผู้บริหารที่ดีต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เพื่อกำหนดทิศทางขององค์กร (๒) O คือ Organizing หมายถึง การจัดองค์กร เป็นการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกและสายบังคับบัญชาภายในองค์กร มีการแบ่งงานกันทำและการกระจายอำนาจ (๓) S คือ Staffing หมายถึง งานบุคลากร เป็นการสรรหาบุคลากรใหม่ การพัฒนาบุคลากร และการใช้คนให้เหมาะสมกับงาน (๔) D คือ Directing หมายถึง การอำนวยการ เป็นการสื่อสารเพื่อให้เกิดการ ดำเนินการตามแผน ผู้บริหารต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและต้องมีภาวะผู้นำ (๕) C คือ Controlling หมายถึง การกำกับดูแล เป็นการควบคุมคุณภาพของการปฏิบัติงานภายในองค์กร รวมทั้งกระบวนการแก้ปัญหาภายในองค์กร^{๑๓}

นักบริหารควรเป็นนักบริหารแบบธรรมาธิปไตยยึดหลักธรรมในการบริหารที่เรียกว่า พละ ๔ ประการ คือ (๑) ปัญญาพละ กำลังความรู้หรือความฉลาด (๒) วิริยพละ กำลังแห่งความ เพียร (๓) อหวัชพละ กำลังการงานที่ไม่มีโทษหรือเป็นความสุจริต และ (๔) สังคหพละ คือ กำลังการสงเคราะห์หรือมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งเมื่อนักบริหารมีคุณธรรมทั้ง ๔ ข้อนี้ ย่อมทำให้การบริหารจัดการองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ในการบริหารต้องประกอบด้วยคุณธรรมที่นักบริหารพึงมี คือ อปทานิยธรรม ๗ ของกษัตริย์วัชซี หรือ วัชซีอปรทานิยธรรม ๗ ธรรมอันไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อม เป็นไปเพื่อความเจริญฝ่ายเดียว สำหรับหมู่ชน หรือผู้บริหารบ้านเมือง ซึ่งพระพุทธเจ้าตรัส

^{๑๒} Ishikawa. K., *What is Total Quality Control? The Japanese Way*, Translated by David J. Lu. Englewood Cliffs, (New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1985), pp. 56-61.

^{๑๓} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), *พุทธวิธีการบริหาร*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๔๔-๔๕.

แสดงแก่เจ้าวิชาชีพทั้งหลายผู้ปกครองรัฐโดยระบอบสามัคคีธรรม ซึ่งรัฐคู่อริยอมรับว่า เมื่อชาววิชาชีพยังปฏิบัติตามหลักธรรมนี้ จะเอาชนะด้วยการรบไม่ได้ นอกจากจะใช้การเกลี้ยกล่อมหรือยุแยงให้แตกสามัคคี

ขณะเดียวกันมีนักวิชาการได้กล่าวถึงหลักสำคัญของการบริหารควรมี ๕ ลักษณะ ดังนี้^{๑๔}

(๑) การบริหารเป็นการทำงานกับคนและโดยอาศัยคน หมายความว่า การบริหาร เป็นกระบวนการทางสังคม คือ อาศัยกลุ่มคนที่ร่วมกันทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การผู้บริหาร จะต้องรับผิดชอบให้สำเร็จโดยอาศัยความร่วมมือของบุคคลอื่น มิฉะนั้นจะทำงานไม่สำเร็จสาระสำคัญของการบริหารในข้อนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ คือ มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ดี มีความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นทีมได้ มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ หากมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ และมีความสามารถทำให้งานบรรลุเป้าหมายได้

(๒) การบริหารทำให้งานบรรลุเป้าหมายขององค์การ เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การต้องอาศัยความร่วมมือกันของคนทุกคนจึงจะทำให้สำเร็จลงได้ เป้าหมายเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้บริหารจะต้องทำให้บรรลุได้นั้นจะต้องมีลักษณะสำคัญ ๓ ประการ คือ ประการแรก เป้าหมายต้องสูงแล้วสามารถทำให้สำเร็จ เป้าหมายสูงเกินไปก็ทำให้สำเร็จไม่ได้ เป้าหมายต่ำไปก็ไม่ท้าทายไม่มีคุณค่า ประการที่สอง การจะไปถึงเป้าหมายจะต้องมีระบบงานที่ดีมีแผนงานที่มีประสิทธิภาพ ประการสุดท้าย จะต้องระบุเวลาที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น

(๓) การบริหารเป็นการสมดุลระหว่างประสิทธิผลและประสิทธิภาพ คำว่า ประสิทธิผล หมายความว่า ทำงานบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนด ส่วนคำว่า ประสิทธิภาพ หมายความว่า ทำงานโดยใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดหรือเสียค่าใช้จ่ายต่ำสุด การทำงานให้สำเร็จอย่างเดียวไม่พอแต่จะต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่ประหยัดอีกด้วย การทำให้ได้ทั้งสองอย่างคือ งานบรรลุผลตามที่ต้องการและการใช้ทรัพยากรต่ำสุด จึงเป็นความสมดุลระหว่างประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

(๔) การบริหารเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเมื่อใช้ทรัพยากรใดไปแล้วทรัพยากรนั้นจะหมดสิ้นไปและไม่สามารถกลับคืนมาใหม่ได้ จึงต้องเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม เศรษฐศาสตร์ เป็นการศึกษาถึงวิธีการใช้ทรัพยากรนั้นอย่างเหมาะสม ซึ่งผู้บริหารต้องบริหารจัดการการผลิตให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(๕) ด้วยสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ผู้บริหารที่จะประสบ ความสำเร็จได้นั้น ต้องสามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงพร้อมทั้งสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้

^{๑๔} รงชัย สันติวงศ์, กลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๓), หน้า ๔๗-๔๘.

ขณะเดียวกันมีนักวิชาการได้เสนอแนวคิดหลักการบริหารว่าด้วยหลักการจัดการภายใน การบริหารงานของผู้บริหารทั้งในภาครัฐ และเอกชน (Private and Public) หลักการดังกล่าว สามารถยืดหยุ่นได้ (Flexibly) หลักการบริหารมี ๑๔ ข้อ ได้ปรากฏครั้งแรกใน Administration industrially et generate (๑๙๑๖) หลังจากที่มีการนำมาใช้งานความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดการและ พนักงานก็ได้เปลี่ยนไป อย่างไรก็ตามทฤษฎีของฟายโวก์ก็ยังมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ สารสำคัญของหลักการ บริหารมี ๑๔ ข้อ กล่าวคือ ๑) การมีเอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Command) ๒) การมี เอกภาพในการสั่งการ (Unity of Direction) ๓) การแบ่งงานกันทำ (Division of Work) ๔) การรวม อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง (Centralization) ๕) อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility) ๖) ความเสมอภาค (Equity) ๗) สายการบังคับบัญชา (Scalar Chain) ๘) การให้ ผลประโยชน์ตอบแทน (Remuneration) ๙) การมีระเบียบข้อบังคับ (Order) ๑๐) ความมีระเบียบ วินัย (Discipline) ๑๑) ความคิดริเริ่ม (Initiative) ๑๒) ผลประโยชน์ของบุคคลควรจะเป็นรองจาก ผลประโยชน์ส่วนรวม (Subordination of Individual Interest to the General Personnel) ๑๓) ความมั่นคงในหน้าที่การงาน (Stability of Tenure of Personnel) และ ๑๔) ความสามัคคีเป็นน้ำ หนึ่งใจเดียวกัน (Esprit de Corps)

จากข้อคิดความเห็นของนักวิชาการที่ได้แสดงทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร กล่าวโดยสรุปได้ว่า “การบริหาร” และ “การจัดการ” นั้น บางครั้งอาจให้แทนกันได้เพราะเป็น กิจกรรมที่หวังผลขั้นสุดท้ายอย่างเดียวกัน คือ ความสำเร็จของงาน การบริหารมุ่งเน้นที่การกำหนด นโยบาย และการวางแผนโดยจะมีลักษณะเป็นกระบวนการวิธีอย่างมีระเบียบแบบแผนในการกำหนด ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน เป็นลำดับว่ารายการใดควรดำเนินการก่อน รายการใดควร ดำเนินการต่อไป เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น ต่อเนื่อง และสัมพันธ์กันเพื่อลดความเสี่ยงต่อความผิดพลาด ซึ่งจัดว่าเป็นหลักเกณฑ์วิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) สามารถบรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยความร่วมมือของกลุ่มบุคคล การบริหารงานไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ผู้บริหารควรอาศัยทั้งศาสตร์ คือ องค์ความรู้ทั้งทางโลกและทางธรรม พร้อมทั้งอาศัยศิลป์ คือ ความสามารถในการนำศาสตร์มาประยุกต์ไปใช้กับองค์การ เรียกว่า วิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) เพราะในแต่ละองค์การจะเผชิญกับสถานการณ์เฉพาะที่มีเอกลักษณ์ของตัวเอง ไม่มีหลักสากลใดที่สามารถใช้ได้กับทุกปัญหา

ตารางที่ ๒.๒ แนวคิดที่เกี่ยวกับการบริหาร

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
ทองหล่อ เดชไทย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การบริหาร และการจัดการนั้น บางครั้งอาจให้แทนกันได้ ๒. เป็นกิจกรรมที่หวังผลขั้นสุดท้ายอย่างเดียวกัน คือ ความสำเร็จของงาน ๓. การบริหารใช้มากในการบริหารรัฐกิจ ๔. การจัดการใช้มากในทางธุรกิจ ๕. การบริหารมุ่งเน้นที่การกำหนดนโยบาย และการวางแผน ๖. การจัดการเป็นการนำเอานโยบายและแผนไปดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ๗. การบริหารเป็นการจัดการอย่างมีระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และทำให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยความร่วมมือของกลุ่มบุคคล
สมยศ นาวิการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การบริหารงานไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ควรสามารถนำมาประยุกต์ไปใช้กับองค์การ เรียกว่า วิธีที่ดีที่สุด ๒. ในแต่ละองค์การจะเผชิญกับสถานการณ์เฉพาะที่มีเอกลักษณ์ของตัวเอง ไม่มีหลักสากลใดที่สามารถใช้ได้กับทุกปัญหา
คณาจารย์ภาควิชาบริหารรัฐกิจ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. แนวคิดการบริหารเกิดได้หลายแนวคิด เช่น แนวคิดโพล์คคอร์บ (POSDCoRB) เกิดจากแนวคิดของลูเธอร์ กุลิก (Luther. Gulick) และลินดอล เออร์วิค (Lyndall Urwick) แนวคิดการบริหารพอคค์ (POCCC) ของเฮนรี ฟาโยล (Henry Fayol) เป็นต้น
Frederick W. Taylor, อังใน ธงชัย สันติวงษ์	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การวางแผน ๒. ปฏิบัติตามแผน ๓. การตรวจสอบผลการดำเนินงาน ๔. การปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา
พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นวิธีการทำให้งานสำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น ๒. หน้าที่ของผู้บริหาร มี ๕ ประการ ตามคําย่อภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๒.๒ แนวคิดที่เกี่ยวกับการบริหาร (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
Frederick W. Taylor, อ้างใน ธงชัย สันติวงษ์	<p>ว่า “POSDC” ดังนี้ คือ ๑) P คือ Planning หมายถึง การวางแผน ๒) O คือ Organizing หมายถึง การจัดองค์กร ๓) S คือ Staffing หมายถึง งานบุคลากร ๔) D คือ Directing หมายถึง การอำนวยการ ๕) C คือ Controlling หมายถึง การกำกับดูแล</p> <p>เป็นการควบคุมคุณภาพของการปฏิบัติงาน</p> <p>หลักสำคัญของการบริหาร ๔ ลักษณะ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การบริหารเป็นการทำงานกับคนและโดยอาศัยคน และมีความสามารถทำให้งานบรรลุเป้าหมายได้ ๒. การบริหารทำให้งานบรรลุเป้าหมายขององค์กร ๓. การบริหารเป็นการสมตลระหว่างประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ๔. การบริหารเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ๕. การบริหารจะต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ควรสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนั้น
เจมส์ แมคกราท และ บอพ เบทส์	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การมีเอกภาพในการบังคับบัญชา ๒. การมีเอกภาพในการสั่งการ ๓. การแบ่งงานกันทำ ๔. การรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ๕. อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ๖. ความเสมอภาค ๗. สายการบังคับบัญชา ๘. การให้ผลประโยชน์ตอบแทน ๙. การมีระเบียบข้อบังคับ ๑๐. ความมีระเบียบวินัย ๑๑. ความคิดริเริ่ม ๑๒. ผลประโยชน์ของบุคคลควรจะเป็นรองจากผลประโยชน์ส่วนรวม ๑๓. ความมั่นคงในหน้าที่การงาน ๑๔. ความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

จากความหมาย และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทำให้ทราบว่า การบริหารเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้ นักวิชาการต่าง ๆ จึงได้อุตสาหะในการสังเกต ตั้งคำถาม ตั้งสมมติฐานอย่างเป็นระบบ สร้างเป็นแนวคิด และได้ทำการทดลองหลายครั้งเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าแนวคิดต่าง ๆ ที่ตนเองได้ค้นพบในขณะนั้นมีความสัมพันธ์กัน และสามารถอธิบายข้อเท็จจริง พยากรณ์ หรือทำนายเหตุการณ์ในอนาคตจนเกิดเป็นข้อสรุปที่เรียกว่า “ทฤษฎี” ซึ่งนักบริหารสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในองค์กรต่างๆ ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ตลอดจนกระทั่งแม้ในปัจจุบันยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในองค์กรต่าง ๆ จนประสบผลสำเร็จ ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะได้นำเสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการโดยสังเขป เพราะการบริหารจัดการนั้นมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก กล่าวคือ การจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ของ Taylor การบริหาร POCCC ของ Henri Fayol วงจรการบริหารของ Shewhart วงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA (Deming Cycle) การจัดการ POSDC ของ (Harold D. Koontz) กระบวนการบริหาร POSDCORB ของ Gulick and Urwick การบริหาร OPSDCIR ของ Ernest Dale หลักการบริหาร POLC ของ Bartol & Martin และหลักการบริหาร POSLC ของ Gary Dessler โดยผู้วิจัยแบ่งกระบวนการสำคัญที่มีความสอดคล้องกันในการบริหารจัดการออกเป็น ๕ ชั้น ดังนี้

๑) ชั้นความคิด ประกอบด้วย

๑.๑) การบริหารที่ดีต้องมีการวางแผน กล่าวคือ การศึกษาวิเคราะห์อนาคต เพื่อเป็นการค้นหาวิธีการทำงานที่ดีที่สุด (one best way) โดยการจัดหากระบวนการวิธี ลำดับขั้นการปฏิบัติงานล่วงหน้า โดยเริ่มจากการวางแผนงานจากวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น โดยเริ่มจากสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา เมื่อวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้แล้วจึงนำไปสู่ขั้นการกำหนดหัวข้อปัญหา การตั้งเป้าหมาย กำหนดแนวทางการแก้ไข และการวางแผนดำเนินการ ซึ่งจะช่วยให้สามารถทำงานเสร็จลุล่วงไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องมีหลักเกณฑ์และพิสูจน์แล้ว เช่น การบริหารอยู่บนหลักการแบบวิทยาศาสตร์ (principles of Scientific Management) ซึ่งต้องกำหนดเป้าหมายที่ต้องการ กล่าวคือ กำหนดเป็นวัตถุประสงค์นั่นเอง โดยเป็นการคิด และกำหนดสิ่งที่จะทำในอนาคต เป็นการวางแผนเค้าโครงกิจกรรมซึ่งเป็นการเตรียมการก่อนลงมือปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินการสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญมากของผู้จัดการ ผู้จัดการที่มีวิสัยทัศน์ทางการจัดการจะต้องคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแม่นยำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะที่มีการแข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรง ผู้จัดการที่มีความสามารถจะต้องกำหนดสิ่งที่จะทำในอนาคตไว้ก่อนได้อย่างถูกต้อง โดยในการวางแผนนั้นรวมความถึงกระบวนการนี้

๑.๒) การจัดองค์กร กล่าวคือ การตัดสินใจว่าจะจัดหน่วยงานขององค์กร อย่างไรมี การแบ่งงาน (Division of Work) เป็นกรม กอง หรือกำหนดแผนกหรือหน่วยงานย่อย ๆ ในองค์กรว่า จะมีแผนกอะไรบ้าง จำนวนกี่แผนกเพื่อให้เห็นโครงสร้างขององค์กร การจัดสายงานตำแหน่งต่าง ๆ ให้เป็นหมวดหมู่ หรือจัดตามลักษณะเฉพาะของงาน (Specialization) เพื่อสะดวกในการมอบหมาย หรือสั่งการมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งต่าง ๆ ให้เป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกในการ มอบหมายงานหรือสั่งการ มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน การจัด องค์กรที่ดีจะต้องเป็นองค์กรที่การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น

๑.๓) การอำนาจการ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การสั่งการ การกำหนด อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาเหล่านี้สามารถควบคุมการ ทำงานขององค์กรได้ การอำนาจการขององค์กรที่เป็นของรัฐจะมีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนดเอาไว้ ส่วนขององค์กรของเอกชนแม้ไม่มีกฎหมายรองรับแต่จะมีการกำหนดอำนาจหน้าที่เอาไว้เป็นแนว ปฏิบัติอย่างชัดเจนเช่นกัน

๒) ชี้นำความคิดไปปฏิบัติ กล่าวคือ การปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ โดยในกระบวนการนี้แบ่งกระบวนการได้ ดังนี้

๒.๑) กระบวนการจัดคน คือ การจัดการในด้านบุคลากรที่มีอยู่ในองค์กร โดยทำ หน้าที่สรรหา คัดเลือก บรรจุและแต่งตั้ง การพัฒนาบุคคล การสร้างขวัญและกำลังใจ การสร้าง บรรยากาศในการทำงานให้เกิดขึ้นในองค์กร การชำระรักษาไว้ซึ่งบุคลากรเก่ง ดี มีความสามารถ การ จัดคนลงตำแหน่งที่เหมาะสมกับงาน ในการจัดการเรื่องบุคคลนี้จะต้องทำให้สอดคล้องกับการจัดตั้ง องค์กรจึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

๒.๒) กระบวนการควบคุมการปฏิบัติงาน หรือการบังคับบัญชา คือ การตรวจสอบ การปฏิบัติงานของพนักงานหรือคนงานในองค์กรให้ปฏิบัติงานตามระเบียบข้อบังคับ กฎเกณฑ์ และ หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือหน้าที่ที่กำหนดเอาไว้ การทำงานเป็นไปตามมาตรฐานที่องค์กรกำหนด หรือไม่ การควบคุมอาจตรวจสอบจากการรายงานผลการปฏิบัติงาน หรือการประเมินผลการปฏิบัติ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในปัจจุบันเป็นอย่างมาก เนื่องจากทรัพยากรไปการจัดการมีจำนวนจำกัด ดังนั้น จึงต้องมีการควบคุมการใช้ให้การใช้ทรัพยากรเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร

๒.๓) การประสานงาน หมายถึง การประสานให้กิจกรรมต่าง ๆ หรือส่วนต่าง ๆ ของกระบวนการทำงานให้สามารถดำเนินเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และราบรื่นบรรลุตาม วัตถุประสงค์โดยอาศัยความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหารและคนงาน

๒.๔) การงบประมาณ เป็นภารกิจที่เกี่ยวกับการวางแผนการทำบัญชี การควบคุม เกี่ยวกับการเงิน และการคลังซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งเป็นปัจจัยทางการบริหารที่มีส่วน สำคัญในการขับเคลื่อนให้กระบวนการบริหารบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

๓) ขั้นตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน กล่าวคือ การตรวจสอบผลการดำเนินงาน ในแต่ละขั้นตอนของแผนงานว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้น เป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่วางไว้และบรรลุตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์หรือไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนงานในขั้นตอนใด และรายงานแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาตามชั้นได้ทราบถึงผลการปฏิบัติงาน

๔) ขั้นการปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา หรือการพัฒนา คือ ถ้าไม่มีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้นก็นำข้อมูลเหล่านั้นเป็นฐานข้อมูลในการวางแผนเพื่อพัฒนาแนวทางการปฏิบัติ เพื่อนำไปใช้ในการทำงานครั้งต่อไป

ในส่วนของ Innovation การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ Representation การเป็นตัวแทน ตามหลักการบริหาร ของ POSLC ของ Gary Dessler และภาวะผู้นำ (Leading) ตามหลักการบริหาร POLC ของ Bartol & Martin นั้น ผู้วิจัยจะได้นำเสนอรายละเอียดในหัวข้อภาวะผู้นำ ซึ่งเป็นหัวข้อถัดไป เพราะการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ และการเป็นตัวแทนเป็นคุณลักษณะของผู้นำซึ่งเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน^{๑๕}

จากการทบทวนทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารกล่าวโดยสรุปได้ว่า การบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ควรมีความเกี่ยวข้องในกระบวนการต่าง ๆ อย่างน้อย ๕ ขั้นตอน คือ ๑) วางแผน ซึ่งหมายรวมถึงการจัดองค์กร และการอำนวยการ ๒) ชี้นำความคิดไปปฏิบัติ คือ การปฏิบัติตามแผน หมายรวมถึงการจัดคน การควบคุม การประสานงาน และการงบประมาณ ๓) ขั้นตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน และ ๔) ขั้นการปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา หรือการพัฒนา

^{๑๕} Kathryn M. Bartol, David C. Marting, **Management**, (New York: McGraw-Hall, 1991), p. 644.

๒.๒.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

การบริหารนั้น มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

การบริหาร เป็นกระบวนการจัดองค์การและการใช้ทรัพยากรต่างๆ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า^{๑๖} เป็นกระบวนการที่ทำให้เป้าหมายขององค์การประสบความสำเร็จ โดยมีการวางแผน การจัดองค์การ การใช้ภาวะผู้นำและการควบคุม^{๑๗} เป็นกระบวนการวางแผน การจัดองค์การ ภาวะผู้นำ การควบคุมการทำงานของสมาชิกในองค์การและใช้ประโยชน์จากทรัพยากร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ^{๑๘} การบริหารมีกระบวนการ ดังนี้^{๑๙}

๑. การวางแผน (Planning) เป็นยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติงานที่จะนำไปสู่แนวทางในการค้นหาวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ โดยมีการวางแผน เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง กำหนดจุดศูนย์กลางของการบริหารและการปฏิบัติงาน

๒. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการจัดแบ่งงานขององค์การ ที่จะทำให้มีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ขององค์การ เป็นการปฏิบัติงานโดยผ่านสายการบังคับบัญชา

๓. การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing) เป็นการวางแผนทรัพยากรบุคคลในเรื่องเกี่ยวกับจำนวน และประเภทของตำแหน่งที่ใช้ในการทำงาน กำหนดความต้องการกำลังคนในแต่ละงาน และคุณสมบัติของแต่ละตำแหน่ง ที่รวมถึงค่าตอบแทน ตลอดจนให้การดูแลและมีการพัฒนา

๔. การอำนวยการ (Directing) เป็นการบริหารให้องค์การสามารถดำเนินงานไปได้ตามวัตถุประสงค์การอำนวยการ ต้องการทักษะในการสื่อสารการรับรู้ การจูงใจ และมีคุณสมบัติในการเป็นผู้นำ

๕. การควบคุม (Controlling) เป็นระบบที่ใช้กำหนดมาตรฐาน และเปรียบเทียบพัฒนาการหรือความก้าวหน้าในการทำงานของพนักงานให้เป็นไปตามแผนและผลที่คาดหวังไว้

นอกจากนั้น มีผู้จำแนกองค์ประกอบที่สนับสนุนการบริหารไว้ ดังนี้^{๒๐}

^{๑๖} Dale, E., Management: Theory and Practice, (Tokyo: McGraw-Hill, 1996), p. 4.

^{๑๗} Bartol, K. M. and Martin, D. C., **Management**, (New York: McGraw-Hill, 1991), p. 6.

^{๑๘} Stoner, Jame A. F. and R. Edward Freeman, **Management**, 4th ed., (Englewood Cliffs NJ: Prentice-Hall, 1992), p. 3.

^{๑๙} Straub, Joseph T. and Raymond F. Attner, **Introduction to Business**, 2nd ed., (Boston: Kent, 1991), pp. 86-91.

^{๒๐} Brown, Lori **Doprete Assessing the Quality of Development: Module 7 User's Guide**, (Washington DC: Age Khan Foundation, 1993), p. 273.

๑. การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการระบุปัญหาองค์การ ความต้องการของชุมชนและทรัพยากร การกำหนดลำดับความสำคัญของวัตถุประสงค์และการกำหนดแนวทางสำหรับการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้น

๒. การบริหารงานบุคคล (Personnel management) เป็นการดำเนินการคัดเลือกบรรจุ กำหนดหน้าที่ ตลอดจน การกำหนดแนวทางในการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

๓. การฝึกอบรม (Training) เป็นวิธีพัฒนาความรู้ ทักษะ และความสามารถของพนักงานอย่างต่อเนื่อง

๔. การนิเทศติดตาม (Supervision) เป็นการชี้แนะ แนะนำ สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. การจัดสิ่งสนับสนุน (Logistics management) เป็นกระบวนการจัดหา เก็บรักษา และสนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำงาน

๖. การจัดการงบประมาณ (Financial management) เป็นการจัดการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี สำหรับแผนการปฏิบัติงานและแผนงาน

๗. การจัดการข้อมูลข่าวสาร (Information management) เป็นการรวบรวมรายงาน และการใช้ข้อมูลเพื่อเป็นตัวบ่งชี้มาตรฐานและความสำเร็จของการดำเนินงาน

๘. การจัดองค์การชุมชน (Communication organization) เป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น การวางแผน และการจัดกิจกรรมการให้บริการ นอกจากนี้

การบริหารมีองค์ประกอบสำคัญ ของกระบวนการบริหาร มี ๔ ประการ ดังนี้^{๒๑}

๑. การวางแผน เป็นการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการ โดยพิจารณาถึงความพร้อมขององค์การ ตลอดจนปัจจัยที่จะช่วยให้องค์การบรรลุเป้าหมายและจัดทำแผนงานขึ้นมาเพื่อดำเนินงาน

๒. การจัดองค์การ เป็นการให้รายละเอียดงานทุกงานที่ต้องกระทำเพื่อความสำเร็จขององค์การ การแบ่งปริมาณงาน และการกำหนดกลไกของการประสานงานของสมาชิกในองค์การเพื่อให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๓. การสั่งการ เป็นกระบวนการของการสั่งการ และการใช้อิทธิพลต่อกิจกรรมต่างๆ ของสมาชิกในองค์การ

๔. การควบคุม เป็นความพยายามอย่างมีระบบเพื่อกำหนดมาตรฐานของการปฏิบัติงาน การออกแบบระบบข้อมูลย้อนกลับ การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงกับมาตรฐานที่

^{๒๑} สมยศ นาวิการ, การบริหารตามสถานการณ์, (กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, ๒๕๕๕), หน้า ๒๔-

กำหนดไว้ มีการพิจารณาข้อแตกต่างหรือไม่ และทำการแก้ไขใดๆ ที่ต้องการ เพื่อเป็นหลักประกันว่า ทรัพยากรทุกอย่างมีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ส่วน “การจัดการ” นั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

การจัดการ เป็นศิลปะในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายร่วมกันกับผู้อื่น^{๒๒} และ การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้^{๒๓}

นอกจากนี้ การจัดการยัง หมายถึง ศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ในองค์การและ นอกรองค์การ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการองค์การ โดยมี องค์ประกอบสำคัญ คือ การจัดการเป็นศิลปะในการใช้คนทำงาน การจัดการต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐาน คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการเป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล^{๒๔}

การจัดการมิใช่เป็นการทำงานเพื่อให้งานเสร็จสิ้นไปแต่เพียงอย่างเดียวในภาวะปัจจุบัน ซึ่งวิทยาการก้าวหน้า การจัดการจึงจำเป็นต้องใช้หลักวิชาการเข้ามาช่วยมิใช่ประการเดียวแต่เพียง อย่างเดียว การนำหลักการจัดการมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับงานย่อมจะเกิดคุณค่าหลายประการ ดังนี้

๑. ด้านการประหยัด หมายถึง การทำให้การใช้จ่ายเงินทุนเกิดประโยชน์สูงสุด ได้กำไร หรือผลตอบแทนสูงสุด โดยต้องประหยัดทั้งคน เงิน วัสดุ สิ่งของและเวลา

๒. ด้านประสิทธิผล การทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงเรียกว่า “การจัดการนั้น มีประสิทธิผล” แต่ผลสำเร็จของงานนี้ อาจไม่ประหยัดหรือไม่มีประสิทธิภาพได้ หากไม่ใช้หลัก วิชาการเข้ามาช่วยในการจัดการ

๓. ด้านประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และให้ ได้รับประโยชน์สูงสุดโดยใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด

๔. ด้านความเป็นธรรม การจัดการงานหากปฏิบัติตามความพอใจของผู้บริหาร โดยไม่ได้ ยึดหลักเกณฑ์และทฤษฎีต่างๆ เป็นหลัก อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นโดยมิได้ตั้งใจ ส่งผลให้ ขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานไม่ดี ที่จะนำไปสู่คุณภาพของงานด้วย

๕. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ผู้บริหารที่ดีมีประสิทธิภาพในทุกงานและทุกระดับ ย่อมจะ ได้รับการยกย่องสรรเสริญ ซึ่งในทางตรงกันข้ามหากผู้บริหารมีการบริหารงานตามใจตนเอง ปราศจาก

^{๒๒} Drucker, P. F., *Management Challenges for the 21st Century*, (New York: Harper and Brouthers, 2001), p. 142.

^{๒๓} Koontz, H. and C. O’ Denell, *Principle of Management: An Analysis of Management Function*, 5th ed., (New York: McGraw-Hill, 1993), P. 151.

^{๒๔} สมคิด บางโม, *องค์การและการจัดการ*, (กรุงเทพมหานคร : วิทย์พัฒน, ๒๕๔๔), หน้า ๖๑.

หลักเกณฑ์ การเล่นเกมพ้อง การมีความรู้ด้านการบริหารจัดการก็จะช่วยให้มีความเข้าใจ มองเห็นทิศทางในการบริหารงานให้ลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม

ดังนั้น การจัดการจึงจำเป็นต้องมีทรัพยากรอันเป็นปัจจัยพื้นฐานทางการจัดการ โดยทั่วไปแล้วถือว่า ทรัพยากรที่เป็นปัจจัยสำคัญของการจัดการ มี ๔ ประการ คือ ๑) คน (Man) เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมขององค์การนั้นๆ ๒) เงิน(Money) ใช้สำหรับเป็นค่าจ้างและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ๓) วัสดุสิ่งของ (Materials) เป็นอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ รวมทั้งอาคารสถานที่ และ ๔) การบริหารจัดการ (management)

กระบวนการบริหารจัดการ แบ่งออกเป็น ๔ หน้าที่ ดังนี้^{๒๕}

๑. การวางแผน เป็นขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์และพิจารณาวิธีการที่ควรปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นๆ ผู้บริหารจึงต้องตัดสินใจว่า องค์การมีวัตถุประสงค์อะไรบ้าง และต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ลักษณะการวางแผน ประกอบด้วย

- ๑.๑ การดำเนินการตรวจสอบตัวเองเพื่อกำหนดสถานภาพในปัจจุบันขององค์การ
- ๑.๒ การสำรวจสภาพแวดล้อม
- ๑.๓ การกำหนดวัตถุประสงค์
- ๑.๔ การพยากรณ์สถานการณ์ในอนาคต
- ๑.๕ การกำหนดแนวทางปฏิบัติงานและความจำเป็นในการใช้ทรัพยากร
- ๑.๖ การประเมินแนวทางปฏิบัติงานที่วางไว้
- ๑.๗ การทบทวนและปรับแผนเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการ

ควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

- ๑.๘ การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการวางแผนเป็นไปอย่างทั่วถึง

๒. การจัดองค์การ เป็นขั้นตอนในการจัดบุคคลและทรัพยากรที่ใช้ในการทำงาน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการทำงานหรือเป็นการจัดแบ่งงานและจัดสรรทรัพยากรสำหรับงานเพื่อให้งานนั้นสำเร็จ ประกอบด้วย

- ๒.๑ การระบุและอธิบายงานที่ถูกนำไปดำเนินการ
- ๒.๒ การกระจายงานออกเป็นหน้าที่
- ๒.๓ การรวมหน้าที่ต่างๆ เข้าเป็นตำแหน่งงาน
- ๒.๔ การอธิบายสิ่งจำเป็นหรือความต้องการของตำแหน่งงาน

^{๒๕} ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, การจัดการและพฤติกรรมองค์การ, (กรุงเทพมหานคร : อีระฟิล์ม, ๒๕๕๒), หน้า ๑๙.

๒.๕ การรวมตำแหน่งงานต่างๆ เป็นหน่วยงานที่มีความสัมพันธ์อย่างเหมาะสมและสามารถบริหารจัดการได้

๒.๖ การมอบหมายความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่

๒.๗ การทบทวนและปรับโครงสร้างองค์การเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

๒.๘ การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการจัดองค์การเป็นไปอย่างทั่วถึง

๒.๙ การกำหนดความจำเป็นของทรัพยากรมนุษย์

๒.๑๐ การสรรหาผู้ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

๒.๑๑ การคัดเลือกจากบุคคลที่สรรหา

๒.๑๒ การฝึกอบรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๒.๑๓ การทบทวนและปรับคุณภาพและปริมาณของทรัพยากรมนุษย์เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

๒.๑๔ การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการจัดคนเข้าทำงาน

๓. การนำ เป็นขั้นตอนในการกระตุ้นให้เกิดการกระตือรือร้น และชักนำความพยายามของพนักงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ที่จะเกี่ยวกับการใช้ความพยายามของผู้บริหารที่จะกระตุ้นให้พนักงานมีศักยภาพในการทำงาน ดังนั้น การนำที่จะช่วยให้งานบรรลุผลสำเร็จประกอบด้วย

๓.๑ การติดต่อสื่อสารและอธิบายวัตถุประสงค์ให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ทราบ

๓.๒ การมอบหมายมาตรฐานของการปฏิบัติงาน

๓.๓ การให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานของการปฏิบัติงาน

๓.๔ การให้รางวัลแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาตามผลการปฏิบัติงาน

๓.๕ การยกย่องและสรรเสริญ และการดำเนินอย่างยุติธรรมและถูกต้องเหมาะสม

๓.๖ การจัดการสภาพแวดล้อมมากระตุ้นการจูงใจ โดยใช้การติดต่อสื่อสารเพื่อสำรวจความต้องการและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง

๓.๗ การทบทวนและปรับวิธีการของภาวะผู้นำเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

๓.๘ การติดต่อสื่อสารโดยทั่วทุกแห่งในกระบวนการของภาวะผู้นำ

๔. การควบคุม เป็นการติดตามผลการทำงานและแก้ไขปรับปรุงสิ่งจำเป็นหรือเป็นขั้นตอนของการวัดผลการทำงานและดำเนินการแก้ไขเพื่อให้บรรลุผลที่ต้องการ ประกอบด้วย

๔.๑ การกำหนดมาตรฐาน

- ๔.๒ การเปรียบเทียบและติดตามผลการปฏิบัติงานกับมาตรฐาน
- ๔.๓ การแก้ไขข้อบกพร่อง
- ๔.๔ การทบทวนและปรับวิธีการควบคุม เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด
- ๔.๕ การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการควบคุมเป็นไปอย่างทั่วถึง

กระบวนการบริหาร PDCA

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการ PDCA มีความเป็นมาจาก วิลเลียม เอ็ดเวิร์ด เดมมิง (William Edward Deming) ศาสตราจารย์ทางสถิติแห่งมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นบุคคลแรกที่มองว่าการจัดการคุณภาพเป็นกิจกรรมขององค์กรทั้งหมด และเป็นบุคคลที่ผลักดันให้ผู้บริหารญี่ปุ่นยอมรับแนวคิดในการจัดการคุณภาพ โดยสหรัฐอเมริกาได้ส่ง Deming ไปทำสภามโนประชากรที่ประเทศญี่ปุ่นในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง (ค.ศ.๑๙๔๗) ซึ่งตอนนั้นเริ่มประสบความสำเร็จจากการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Method) และเทคนิคการควบคุมทางสถิติ เพื่อเพิ่มผลผลิตอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกามาบ้างแล้ว และได้นำเทคนิคดังกล่าวมาเผยแพร่ที่ประเทศญี่ปุ่นด้วย และต่อมาก็สามารถจัดตั้งกลุ่มผู้บริหาร ซึ่งเป็นผู้นำ ในบริษัทที่สำคัญของญี่ปุ่นเพื่อที่ กระจายความคิดเรื่องคุณภาพและการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้มีชื่อเสียงมาก เนื่องจากคนญี่ปุ่นสนใจเรื่องการควบคุมคุณภาพด้วยวิธีการทางสถิติมาก่อนหน้านี้แต่ยังขาดซึ่งทฤษฎี Deming ทำให้คนญี่ปุ่นเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานได้ นับว่า Deming ได้มีส่วนช่วย พัฒนาอุตสาหกรรมญี่ปุ่นในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ต่อมาญี่ปุ่นจึงจัดตั้งรางวัล Deming Prize of Deming Award ขึ้นเพื่อมอบให้กับบริษัทที่มีผลงานดีเด่นในด้านคุณภาพมาตั้งแต่ปี ค.ศ.๑๙๕๑^{๒๖}

การจะบริหารงานให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องควบคุมการบริหารด้วยวงจรควบคุมการบริหารแบบมีคุณภาพ PDCA มีภารกิจหลักของการควบคุมอยู่ ๔ ขั้นตอน ดังนี้^{๒๗}

๑. การวางแผน (Plan) คือ การวางแผนช่วยพัฒนาความคิดต่างๆ เพื่อนำไปสู่รูปแบบที่เป็นจริงขึ้นมาเริ่มลงมือปฏิบัติ (DO) ในแผนงานที่ดีมี ได้แก่

- ๑) กำหนดขอบเขตของปัญหาให้ชัดเจน
- ๒) กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

^{๒๖} เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, การจัดการคุณภาพ: จาก TQC ถึง TQM, ISO 900 และการประกันคุณภาพ, (กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, ๒๕๔๕), หน้า ๘๙-๙๙.

^{๒๗} สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์, มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช สาราญราษฎร์, ๒๕๔๗), หน้า ๑๘๘ - ๑๙๐.

๓) กำหนดวิธีการที่จะบรรลุถึงวัตถุประสงค์ และเป้าหมายให้ชัดเจนและถูกต้องแม่นยำที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

๒. การปฏิบัติตามแผน (DO) ประกอบด้วยการทำงาน ๓ ลักษณะ ดังนี้

๑) การวางแผนกำหนดการ ได้แก่ การแยกกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องกระทำการ กำหนดเวลาที่คาดว่าจะต้องใช้ในกิจกรรมแต่ละอย่าง

๒) การจัดทำแบบเมทริกซ์ การจัดแบบนี้สามารถช่วยดึงเอาผู้เชี่ยวชาญหลายแขนง แหล่งต่างๆ มาได้เพื่อช่วยประสานงานระหว่างฝ่ายต่างๆ

๓) การพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานของผู้ร่วมงาน

๓. การตรวจสอบ (CHECK) การตรวจสอบ ทำให้รับรู้สภาพการณ์ของงานที่เป็นอยู่เปรียบเทียบกับสิ่งที่วางแผน ซึ่งมีกระบวนการ ดังนี้

๑) กำหนดวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ

๒) การรวบรวมข้อมูลและการพิจารณากระบวนการทำงาน

๓) การรายงาน เสนอผลการประเมินทั้งมาตรการการป้องกันความผิดพลาดหรือความล้มเหลวเช่น รายงานเป็นทางการแบบสมบูรณ์และแบบไม่เป็นทางการ

๔. การแก้ปัญหา (ACT) หากผลของการตรวจสอบหากพบว่าเกิดข้อผิดพลาดขึ้นจะทำงานได้ไม่ตรงเป้าหมายหรือผลงานไม่ได้มาตรฐานให้ปฏิบัติการแก้ไขปัญหาตามลักษณะปัญหาที่ ได้พบ เช่น ผลงานเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมาย ต้องแก้ที่ต้นเหตุ

นอกจากวงจรควบคุมการบริหารแล้ว ปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดคงหนีไม่พ้นตัวผู้บริหาร ซึ่งผู้บริหารงานที่ดีจะต้องมีวิธีการบริหารงานที่จะทำให้ชนะใจลูกน้อง ธรรมะสำหรับผู้บริหารงาน คือ จะต้องมีความหนักแน่นมั่นคงและสามารถเป็นเสาหลักในการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ลูกน้องได้ มีความสามารถในการแบ่งงานให้ลูกน้องทำตามความชำนาญของแต่ละบุคคลและรู้จักกระจายอำนาจ ให้แก่ลูกน้องได้ช่วยแบ่งเบาภาระของตนเอง ดังนั้นผู้บริหารงานที่ดีจึงเป็นผู้ที่คอยดูแลภาพรวมในการทำงานของบุคคลในองค์กร^{๒๘}

การบริหารองค์การที่มีประสิทธิผลจำเป็นอย่างยิ่งที่จะดำเนินการตามกระบวนการของ PDCA ดังต่อไปนี้^{๒๙}

^{๒๘} พระมหาจุฬาลงกรณ วชิรเมธี, **คนสำเร็จงานสำเร็จ**, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท อมรินทร์ พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), ๒๕๕๐), หน้า ๒๕-๓๒.

^{๒๙} พระมหาสหัส คำคุ้ม, “การพัฒนารูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีประสิทธิผล”, **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๕๙) : ๑๘๒.

๑. P=Plan (ขั้นตอนการวางแผน)

ขั้นตอนการวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ฯลฯ พร้อมกับพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลและกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงให้ชัดเจน ซึ่งการวางแผนจะช่วยให้กิจการ สามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และช่วยลดความสูญเสียต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ทั้งในด้านแรงงาน วัสดุดิบ ชั่วโงมการทำงานเงิน และเวลา

๒. D = Do ขั้นตอนการปฏิบัติ

ขั้นตอนการปฏิบัติคือการลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ซึ่งในขั้นตอนนี้ต้องมีการตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติด้วยว่าได้ดำเนินไปในทิศทางที่ตั้งใจหรือไม่ เพื่อทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามแผนการที่ได้วางไว้

๓. C = Check ขั้นตอนการตรวจสอบ

ขั้นตอนการตรวจสอบ คือการประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ทราบว่าในขั้นตอนการปฏิบัติงานสามารถบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่แต่สิ่งสำคัญคือ ต้องรู้ว่าจะตรวจสอบอะไรบ้างและบ่อยครั้งแค่ไหน เพื่อให้ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบเป็นประโยชน์สำหรับขั้นต่อนถัดไป

๔. A = Action ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม

ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสมจะพิจารณาผล ที่ได้จากการตรวจสอบ ซึ่งมีอยู่ ๒ กรณีคือผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้หากเป็นกรณีแรกให้นำแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัตินั้นมาจัดทำให้เป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจหมายถึงสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิมหรือเสียค่าใช้จ่ายน้อย กว่าเดิมหรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นได้ แต่ถ้าหากเป็นกรณีที่สองคือผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ควรนำข้อมูลที่รวบรวมไว้มาวิเคราะห์และ พิจารณาว่าควรจะดำเนินการอย่างไร เช่น มองหาทางเลือกใหม่ที่นำจะเป็นไปได้ใช้ความพยายามให้มากขึ้น กวาเดิมขอความช่วยเหลือจากผู้รู้หรือเปลี่ยนเป้าหมายใหม่ เป็นต้น

ประโยชน์ของ PDCA

เมื่อมองในเชิงประโยชน์ PDCA จะมีประโยชน์ดังนี้^{๓๐}

๑. เพื่อป้องกัน

๑.๑ การนำวงจร PDCA ไปใช้ให้ผู้ปฏิบัติมีการวางแผน การวางแผนที่ดีช่วยป้องกันปัญหาที่ไม่ควรเกิด ช่วยลดความสับสนในการทำงาน ลดการใช้ทรัพยากรมากหรือน้อยเกินความพอดี ลดความสูญเสียในรูปแบบต่างๆ

๑.๒ การทำงานที่มีการตรวจสอบเป็นระยะทำให้การปฏิบัติงานมีความรัดกุมขึ้น และ แก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วก่อนจะลุกลาม

๑.๓ การตรวจสอบที่นำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วไม่เกิดซ้ำ หรือลดความรุนแรงของปัญหา ถือเป็น การนำความผิดพลาดมาใช้ให้เกิดประโยชน์

๒. เพื่อแก้ไขปัญหา

๒.๑ ถ้าเราประสบสิ่งที่ไม่เหมาะสม ไม่สะอาด ไม่สะดวก ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ ประหยัด เราควรแก้ปัญหา

๒.๒ การใช้ PDCA เพื่อการแก้ปัญหาด้วยการตรวจสอบว่ามีอะไรบ้างที่เป็นปัญหา เมื่อหาปัญหาได้ ก็นำมาวางแผนเพื่อดำเนินการตามวงจร PDCA ต่อไป

๓. เพื่อปรับปรุง

PDCA เพื่อการปรับปรุงคือ ไม่ต้องรอให้เกิดปัญหา แต่เราต้องเสาะแสวงหาสิ่งต่างๆ หรือวิธีการที่ดีกว่าเดิมอยู่เสมอ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสังคม เมื่อเราคิดว่าจะปรับปรุงอะไรก็ให้ใช้ วงจร PDCA เป็นขั้นตอนในการปรับปรุง ข้อสำคัญต้องเริ่ม PDCA ที่ตัวเองก่อนมุ่งไปที่คนอื่น

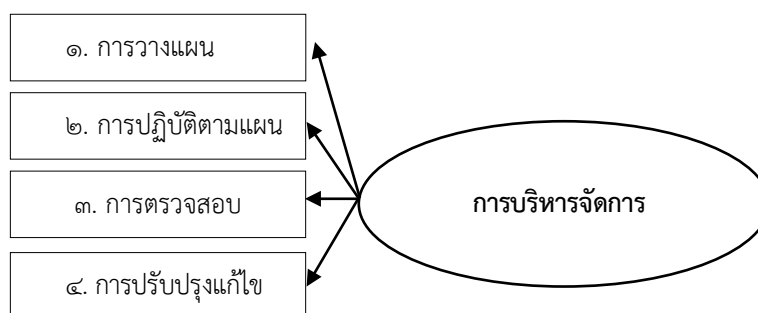
สรุปได้ว่า PDCA คือวงจรคุณภาพที่มีการบริหารอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การวางแผนการดำเนินการในระยะต่างๆ อย่างเป็นขั้นตอน การปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ จากนั้นตรวจสอบ ติดตามประเมินผลกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดจากการดำเนินการนั้น เมื่อได้ผลแล้วก็นำมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานต่อไป เป็นวงจรที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในวงการวิชาการและในการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและเอกชน

^{๓๐} สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, PDCA เครื่องมือในการจัดการคุณภาพ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: [http://images.senarat.multiply.multiplycontent.com/attachment/0/SyW@ngooCGwAAD3zecs1/PDC A2554 \[๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑\].](http://images.senarat.multiply.multiplycontent.com/attachment/0/SyW@ngooCGwAAD3zecs1/PDC A2554 [๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑].)

ตารางที่ ๒.๓ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ	William Edwards Deming (1986) ศาสตราจารย์ทางสถิติแห่งมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ประเทศ สหรัฐอเมริกา เป็นบุคคลแรกที่มองว่าการจัดการคุณภาพเป็นกิจกรรมขององค์กรทั้งหมด
สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์	วงจรควบคุมการบริหารแบบมีคุณภาพ PDCA มีภารกิจหลักของการควบคุมอยู่ ๔ ขั้นตอน <ol style="list-style-type: none"> ๑. การวางแผน (Plan) คือ ๒. การปฏิบัติตามแผน (DO) ๓. การตรวจสอบ (CHECK) ๔. การแก้ปัญหา (ACT)
พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี	ขั้นตอนของ PDCA <ol style="list-style-type: none"> ๑. P=Plan (ขั้นตอนการวางแผน) ๒. D = Do (ขั้นตอนการปฏิบัติ) ๓. C = Check (ขั้นตอนการตรวจสอบ) ๔. A = Action (ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม)
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	ประโยชน์ของ PDCA <ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อป้องกัน ๒. เพื่อแก้ไขปัญหา ๓. เพื่อปรับปรุง

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการที่จะนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลสารสนเทศของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ประกอบด้วย การวางแผนในการเปิดเผยข้อมูลอย่างเป็นระบบ การปฏิบัติตามแผนคือการเผยแพร่ข้อมูลด้วยความถูกต้องแม่นยำทันต่อเหตุการณ์ การตรวจสอบความถูกต้องของกระบวนการในการนำเสนอข้อมูล และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่นำเสนอ และประการสุดท้ายการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ดังภาพที่ ๒.๑

แผนภาพที่ ๒.๒ การบริหารจัดการ

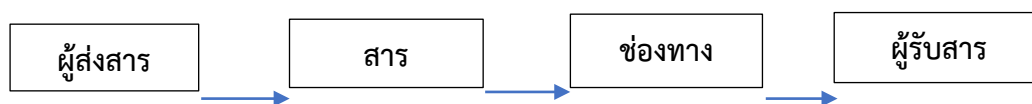
๒.๓ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ทบทวนจากงานวิชาการแล้วพบว่า มีนักวิชาการที่กล่าวถึงความหมาย ทฤษฎีของการสื่อสาร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๒.๓.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

การสื่อสาร หมายถึง การส่งข้อมูลข่าวสารจากบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งหรืออีกกลุ่มหนึ่ง โดยใช้กระบวนการ (process) อย่างหนึ่ง เช่นเดียวกับการพัฒนา หรือการเปลี่ยนแปลงทางสังคมกล่าวคือ เป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ไม่อยู่นิ่งและไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดจบที่เห็นชัดเจนได้การสื่อสารว่า เป็นกระบวนการซึ่งปัจเจกแต่ละบุคคลในบริบทต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเครือข่าย องค์กร และสังคมชุมชนมีปฏิสัมพันธ์ตอบสนองและสร้างข้อมูลข่าวสาร เพื่อที่จะปรับตัวเองให้เข้ากับบริบทหรือสภาพแวดล้อมและผู้อื่นในสังคม และการสื่อสารมีความสำคัญในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์มาทุกยุคทุกสมัยเนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ดำรงชีวิตด้วยการพึ่งพาอาศัยกัน การพึ่งพาอาศัยกันจำเป็นอย่างยิ่งต้องใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือ เพราะการสื่อสารเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกค่านิยม ความเชื่อของคนในสังคมจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งหรือจากฝ่ายหนึ่งไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง ดังนั้น การสื่อสารยังเป็นกระบวนการที่เป็นพลวัตที่ลักษณะตอบกลับจากผู้รับสารส่งสารตอบกลับไปยังผู้ส่งสารอีกด้วย และระดับการสื่อสารเกิดขึ้นในระดับบุคคล กลุ่มและองค์กร และระดับสังคมหรือระดับมวลชน

รากฐานการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์และการสื่อความหมายของมนุษย์มาจากกระบวนการสื่อสาร ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นข้อเท็จจริงที่ตรงไปตรงมาที่สุดโดยประกอบด้วยตัวแหล่งสารหรือตัวผู้ส่งสาร สารที่ส่งออกไปเพื่อการสื่อประสบการณ์และความหมาย ช่องทางในการสื่อสารหรือตัวสื่อ นำสารนั้นไป ตัวผู้รับสาร และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกระบวนการสื่อสารนั้น กระบวนการสื่อสารอาจมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นเนื่องจากความก้าวหน้าของสังคมมนุษย์ที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งกระบวนการสื่อสารพื้นฐานมีส่วนประกอบ ดังนี้^{๓๑}

แผนภาพที่ ๒.๓ กระบวนการสื่อสารพื้นฐาน

^{๓๑} สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, การสื่อสารกับการเมือง, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : ประสิทธิ์ภิญโญ แอนด์พริ้นติ้ง, ๒๕๔๕), หน้า ๓.

๒.๓.๒ ทฤษฎีการสื่อสารของ David K. Berlo

เดวิด เค เบอร์โล (David K. Berlo)^{๓๒} เนื่องจากกระบวนการสื่อสารนั้นต้องใช้กระบวนการคิดและการใช้ภาษา กระบวนการส่งและรับ ตลอดจนกระบวนการของการแลกเปลี่ยนข่าวสารเพื่อความเข้าใจร่วมกัน เบอร์โล (Berlo) ได้อธิบายพฤติกรรมของการสื่อสาร คือความสัมพันธ์ระหว่างกันขององค์ประกอบทางการสื่อสารที่เรียกว่า SMCR มาจากคำว่า แหล่งสาร (source) สาร (message) ช่องทาง (channel) และผู้รับสาร (receiver) ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันได้เป็นส่วน ๆ โดยอิสระได้ เขาเชื่อว่ากระบวนการสื่อสารจะประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ขององค์ประกอบทั้ง ๕ ในกระบวนการสื่อสาร โดยเฉพาะผู้ส่งสารและความสามารถในการรับสารของผู้รับสารเช่นเดียวกัน ไม่ว่าสารเหล่านั้นจะผ่านช่องทางรูปหรือการมองเห็น (seeing) รส (tasting) กลิ่น (smelling) เสียง (hearing) หรือสัมผัส (touching) องค์ประกอบทั้ง ๕ นี้จะมีอิทธิพลต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร รูปแบบการสื่อสารนี้แสดงให้เห็นว่ามีหลายองค์ประกอบสารซึ่งบรรจุเนื้อหา (content) อาจจะถูกส่งไปในลักษณะรหัสเฉพาะ (code) มีรูปแบบ (structure) และอาจจะได้รับการปฏิบัติ (treated) แตกต่างกันไปโดยผู้อื่น และสารสามารถส่งได้หลายช่องทางไม่ว่าจะเป็นส่งผ่านบุคคล ผ่านวิทยุ ผ่านโทรทัศน์หรือผ่านอินเทอร์เน็ต ผลกระทบก็จะกลับมาในรูปแบบกระบวนการในทิศทางเดิมเช่นกัน สามารถอธิบายองค์ประกอบการสื่อสาร SMCR ได้ดังนี้

Encode		Decode	
ผู้ส่งสาร	สาร	ช่องทาง	ผู้รับ
ทักษะในการส่งสาร	องค์ประกอบย่อยของ	การมองเห็น	ทักษะในการรับสาร
ทัศนคติ	สาร	การได้ยิน	ทัศนคติ
ความรู้	เนื้อหาของสาร	การสัมผัส	ความรู้
ระบบสังคมและ	การจัดเรียงลำดับสาร	การดมกลิ่น	ระบบสังคม
วัฒนธรรม	รหัสสาร	การชิมรส	วัฒนธรรม

แผนภาพที่ ๒.๔ รูปแบบการสื่อสารของเบอร์โล (Berlo's Model of Communication)^{๓๓}

๑. แหล่งของสารหรือผู้ส่ง (S : source) ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถในการ "การเข้ารหัส" (encode) เนื้อหาข่าวสาร มีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับเพื่อผลในการ

^{๓๒} David K. Berlo, *The Process of Communication*, (New York: Holt, Rinehart and Winston, 1960), p. 12.

^{๓๓} Ibid.

สื่อสาร มีความรู้อย่างดีเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่จะส่งและควรจะสามารถในการปรับระดับของข้อมูลนั้นให้เหมาะสมและง่ายต่อระดับความรู้ของผู้รับ ตลอดจนพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับผู้รับ

๒. ข้อมูลข่าวสาร (M : message) เกี่ยวข้องทางด้านเนื้อหา สัญลักษณ์และวิธีการส่งข่าวสารในที่นี้อาจหมายถึง ประวัติ บทบาทหน้าที่ตามตำแหน่งทางการเมือง ภาพลักษณ์

๓. ช่องทางในการส่ง (C : channel) หมายถึง การที่จะส่งข่าวสารโดยการให้ผู้รับได้รับข่าวสารข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง ๕ หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง คือ การได้ยิน การดูการสัมผัส การลิ้มรส หรือการได้กลิ่น ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สนับสนุน สื่อมวลชน วิทยุโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เอกสารแนะนำตัวของนักการเมือง เป็นต้น

๔. ผู้รับ (R : receiver) ต้องเป็นผู้มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถใน "การถอดรหัส" (decode) สาร เป็นผู้ที่มีความคิด ระดับความรู้และพื้นฐานทางสังคมวัฒนธรรม เช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับผู้ส่ง จึงจะทำให้การสื่อความหมาย หรือการสื่อสารนั้นได้ผล ในที่นี้หมายถึง ประชาชนในจังหวัดชลบุรี และขยายไปยังประชาชนทั่วประเทศส่วนปัจจัยที่สนับสนุน

ประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมือง ๕ ประการ ในกระบวนการสื่อสาร มีดังนี้

๑. ทักษะในการสื่อสาร (communication skills) คือ ความสามารถในการถ่ายทอดสารทั้งในด้านการพูด การเขียน การแสดงสีหน้าท่าทางประกอบระหว่างการสื่อสาร

๒. ทักษะคติ (attitudes) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการสื่อสารมาก เนื่องจากบุคคลจะประเมินสื่อต่าง ๆ เข้าข้างตนเองและจะสื่อสารได้ดีในเรื่องที่มีทัศนคติตรงกัน

๓. ความรู้ (knowledge) หมายถึงการมีความรู้ในข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแม่นยำ จะส่งผลให้การสื่อสารนั้นถูกต้องและน่าเชื่อถือ

๔. ระบบสังคม (social system) ระบบสังคมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมกรรมการสื่อสารของบุคคล หมายความว่า หากผู้ส่งสารอยู่ในสังคมระดับเดียวกันจะมีพฤติกรรมกรรมการสื่อสารคล้ายตามกัน หากผู้ส่งสารอยู่ในสังคมต่างหากก็จะมีพฤติกรรมกรรมการสื่อสารที่ไม่เหมือนกันหรือไม่สอดคล้องกัน

๕. วัฒนธรรม (culture) ได้แก่ ความเชื่อ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่เหมือนหรือต่างกันจะ เป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการสื่อสารได้

ลักษณะของการสื่อสาร

การสื่อสารมีลักษณะธรรมชาติที่ค่อนข้างซับซ้อนหลายประการ สามารถสรุปลักษณะของการสื่อสารได้ดังต่อไปนี้^{๓๔}

^{๓๔} จุฑาพรรณ (จามจุรี) ผดุงชีวิต, วัฒนธรรม การสื่อสารและอัตลักษณ์, หน้า ๒๓.

๑. การสื่อสารเป็นกระบวนการแห่งพลวัต (Dynamic) การสื่อสารเป็นกิจกรรมที่ดำเนินต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ ไม่หยุดยั้ง กล่าวคือ มนุษย์สื่อสารระหว่างกันด้วยคำพูดที่ส่งถึงกัน ทำทางการเคลื่อนไหวของอากัปภิกิริยา สีหน้า แววตาท่าทาง กระบวนการการแปรผลคำพูด หรือการกระทำในสมอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความเชื่อ การรับรู้ ค่านิยม โลกทัศน์ จะถูกกระทบหรือแทนที่ด้วยถ้อยคำและการกระทำของผู้อื่น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในบริบทแห่งสัมพันธ์อยู่เสมอ

๒. การสื่อสารเป็นสิ่งที่เปลี่ยนผ่านไม่ถาวรยั่งยืน (Transitory) คือ เมื่อเหตุการณ์หนึ่ง ๆ เกิดขึ้นแล้ว จะไม่สามารถเกิดขึ้นใหม่ได้อีก ไม่ว่าจะพูดหรือกระทำใด ๆ ลงไปแล้วก็จะไม่สามารถย้อนกลับคืนมาอีกได้

๓. การสื่อสารทำให้มนุษย์วิเคราะห์ประเมินสถานการณ์และคนอื่นก่อนสะท้อนย้อนดูตัวเอง (Self-Reflective) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของบริบทการสื่อสารจะเห็นว่าปัจเจกนั้นไม่เพียงแต่รับและส่งสารเท่านั้น แต่ยังเฝ้าดูวิเคราะห์ข้อมูลและการสนองตอบของสิ่งที่อยู่รอบตัวไม่ว่าจะเป็นบริบทหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประเมินการสื่อสารทั้งของตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ มนุษย์มีความสามารถที่จะคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับตัวเอง ความสามารถที่จะเฝ้ามองความเป็นไปของโลก และสะท้อนให้เห็นถึงอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

๔. การสื่อสารเป็นระบบแห่งสัญลักษณ์ (Symbolic) การสร้างและการบริโภคสัญลักษณ์เป็นความสามารถของการสื่อสาร เพราะสัญลักษณ์ทางการสื่อสารนั้นมีจำนวนมากและหลากหลายขึ้นอยู่กับสังคมวัฒนธรรม

๕. การสื่อสารเป็นระบบ (Systemic) การสื่อสารได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับระบบธรรมชาติของการสื่อสาร เช่น สถานที่ โอกาส เวลา และจำนวนบุคคล

๖. การสื่อสารเกี่ยวข้องกับการอนุมานอ้างอิง (Inferential) สืบเนื่องมาจากการที่มนุษย์ไม่สามารถเข้าถึงความคิดและความรู้สึกของคนอื่นได้อย่างแท้จริง จึงสามารถทำได้เพียงการอนุมานอ้างอิงจากประสบการณ์ของคนอื่นและตัวเองเท่านั้น

๗. การสื่อสารยังผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ตามมา (Consequent) เมื่อมนุษย์รับข่าวสารอาจเกิดการตอบสนองต่าง ๆ ทั้งที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ ดังนั้นการสื่อสารจึงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในบุคคล จึงควรมีการระมัดระวังใสการสื่อสาร เพราะอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตคนอื่นได้ทั้งที่อาจไม่ตั้งใจให้เกิดขึ้นก็ได้

สรุปได้ว่า การสื่อสารมีหลากหลายมิติในการศึกษาแต่ในการศึกษานี้มุ่งศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการสื่อสารของหน่วยงานภาครัฐคือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่สื่อสารไปยังนักลงทุนและประชาชนเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยโปร่งใส สร้างความเชื่อถือและทำให้เกิดความเชื่อมั่นต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไทย จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาว่าจะสื่อสารอย่างไรทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในที่สุด

ตารางที่ ๒.๔ แสดงการสังเคราะห์ความหมายการสื่อสาร

นักวิชาการ/แหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ศุภชัย ยาวะประภาษ	การสื่อสารเป็นกระบวนการที่เป็นพลวัตที่ลักษณะตอบกลับจากผู้รับสารส่งสารตอบกลับไปยังผู้ส่งสาร และระดับการสื่อสารเกิดขึ้นในระดับบุคคล กลุ่มและองค์การ และระดับสังคมหรือระดับมวลชน
สุรพงษ์ โสธนะเสถียร	รากฐานการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์และการสื่อความหมายของมนุษย์มาจากกระบวนการสื่อสาร ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นข้อเท็จจริงที่ตรงไปตรงมาที่สุดโดยประกอบด้วยตัวแหล่งสารหรือตัวผู้ส่งสาร ๑. แหล่งของสารหรือผู้ส่ง (S : source) ๒. ข้อมูลข่าวสาร (M : message) ๓. ช่องทางในการส่ง (C : channel) ๔. ผู้รับ (R : receiver)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบของการสื่อสาร

- ๑) ความเจริญของเทคโนโลยีในการสื่อสาร
- ๒) ปัจจัยด้านภูมิประเทศ
- ๓) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ถ้าเศรษฐกิจดีเทคโนโลยีก็จะสูงด้วย
- ๔) ปัจจัยทางการศึกษา

นักวิชาการท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า การประชาสัมพันธ์กับประเด็นการสื่อสารเป็นสิ่งควบคู่กันจากการเติบโตของสื่อดิจิทัล โดยเฉพาะ Internet และ Mobile ซึ่งพัฒนาเป็นช่องทางสื่อและเครือข่ายที่มีอัตราของจำนวนผู้บริโภค เมื่อเทียบกับสื่ออื่น ๆ ในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและได้ผลมากในเชิงการรับรู้ที่เกิดขึ้นเป็นเครือข่ายทางสังคม ซึ่งกำลังมีการขยายตัว ส่งผลต่อกลไกการรับรู้ข่าวสาร การกระตุ้นเชิงพฤติกรรม การบริโภค การใช้สอย และการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการแสดงความคิดเห็นในประเด็นเรื่องราวต่าง ๆ ในสังคม วัตได้ จากการสื่อสารด้วยกลยุทธ์ทางการตลาดแบบเข้าถึงตัวขององค์กรชั้นนำของโลก หรือกระแสทางการเมืองที่ผ่านมา ที่ได้ใช้สื่อความ

ผ่านช่องทางสื่อที่ปรับไปจากเดิมทั้งโทรทัศน์ ดาวเทียม วิทยุชุมชน สื่อ Internet เช่น Facebook, Line, Twister, YouTube, e-mail ในรูปแบบที่เน้นการแสดงความคิดเห็น เป็นการก้าวเข้าสู่กระบวนการสื่อสารแบบสองทางที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้รับสารมีช่องทางในการสะท้อนกลับได้มากขึ้น จากการเติบโตของเครือข่าย Social Network ที่มีตลอดเวลา ขณะเดียวกันการประชาสัมพันธ์จะปรับเปลี่ยนเป็นการสื่อสารในเชิงเนื้อหามากกว่าเดิม ทั้งที่จะปรากฏผ่านสื่อสารมวลชน สื่อส่งเสริมการตลาด สื่อดิจิทัล และสื่อใหม่ที่เกิดขึ้นมากมายและเติบโตขึ้นเป็นลำดับเนื้อหาหรือข้อมูลประชาสัมพันธ์นั้น จะเน้นการแทรกเข้าไปอยู่ในบทความ รายการ บทสนทนา หรือการรายงานต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไป การสื่อสารจึงมุ่งเน้นที่จะสื่อสารโดยตรงกับผู้รับสารหรือเข้าถึงตัวผู้บริโภคได้ง่ายขึ้น

การใช้การสื่อสารเชิงบูรณาการเพื่อบริหาร ภาพลักษณ์ ขององค์กรท่ามกลางวิกฤตการณ์ทางการเมืองกับการแข่งขันนั้น จำเป็นต้องใช้การสื่อสารทั้งกระบวนการสื่อสาร ที่มีความเข้มข้นประกอบด้วย ๔ ปัจจัยที่สำคัญ ดังนี้

๑) องค์กรผู้ส่งสาร (Sender) องค์กรแต่ละแห่งต่างมีความพยายามในการส่งสารไปยังลูกค้าและสาธารณชนอย่างต่อเนื่องขึ้นอยู่กับนโยบาย จุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน รวมถึงความเป็นเอกภาพ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรในลักษณะใด องค์กรทั้งภาครัฐ เอกชน ต่างต้องกำหนดคุณลักษณะเฉพาะ ภาพลักษณ์ของตนเองที่ชัดเจน รู้ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค สิ่งใดจะเป็นสิ่งเสริมภาพลักษณ์ให้มั่นคงแข็งแรง รู้ว่าภาพลักษณ์สิ่งใดที่ต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเป็นการด่วน สิ่งใดต้องกำหนดให้เป็นการสื่อสารเร่งด่วนในระยะสั้น หรือสิ่งใดต้องขับเคลื่อนในระยะยาว

๒) เนื้อหาประเด็นที่ใช้ในการสื่อสาร (Message) ข่าวสารและเนื้อหาที่น่าเสนอมีผลต่อภาพลักษณ์แก่องค์กร ที่ผู้ส่งสารทั้งในด้านของการรับรู้และการตลาด ด้วยการกำหนดเป็นประเด็นได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านบริการ การตลาด ส่งเสริมการขายแบบบทบาทสังคม ที่ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญต่อการนำเสนอความเคลื่อนไหว ทั้งในด้านทิศทางการบริหารทรัพยากร ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบริการ การส่งเสริมการขายและกิจกรรมขององค์กรในด้านต่าง ๆ มีการบริหาร ติดตามและประเมิน วิเคราะห์ทุกสื่อ ทุกขั้นตอน

๓) สื่อและช่องทางการสื่อสาร (Media/Channel) ในกระบวนการสื่อสารนั้น ขั้นตอนและรูปแบบในการถ่ายทอดเนื้อหาหรือข่าวสารจากผู้ส่งไปถึงผู้รับทั้งที่เป็นสื่อสารทางตรงและสื่อสารทางอ้อม เนื้อหาที่ปรากฏผ่านสื่อสารมวลชน เนื้อหาที่ปรากฏในสื่อใหม่และสื่อสารทางสังคม เนื่องจากการเติบโตทางเทคโนโลยี จากวิธีการสื่อสารทางการตลาดมีหลากหลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างฐานลูกค้าใหม่ รักษาฐานลูกค้าเดิม การสร้างการยอมรับในการมีส่วนร่วมของสังคม

๔) ผู้รับสาร (Receiver) ซึ่งถือได้ว่ามีผู้รับสารมีอิทธิพลต่อกระบวนการสื่อสาร เพราะจะนำไปสู่กระบวนการตัดสินใจ ซึ่งผู้รับสารสามารถจำแนกได้หลายกลุ่ม ผู้รับสารที่เป็นลูกค้าปัจจุบัน

และลูกค้าเป้าหมายจะเป็นประชากร กลุ่มที่แต่ละองค์กรต้องการสื่อสารมากที่สุด ทั้งในด้านความ เชื่อถือ ความเชื่อมั่นต่อชื่อเสียงและการดำเนินงาน การให้ข้อมูลบริการ เงื่อนไขรายละเอียด ตลอดจน การตัดสินใจใช้สินค้า บริการและความพึงพอใจ

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่ากระบวนการสื่อสารทั้งกระบวนการเป็นสิ่งจำเป็น ขณะที่ผลสะท้อนกลับของ ผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสาร จากสารที่ผู้ส่งได้ส่งผ่านช่องทางสื่อสารด้วยวิธีการและรูปแบบต่าง ๆ ซึ่ง นอกจากจะสามารถสะท้อนถึงการเลือกใช้กลยุทธ์ทางการสื่อสารของผู้ส่งสารแต่ละรายและ ผลสัมฤทธิ์ของการสื่อสารดังกล่าวแล้ว ยังสามารถสะท้อนให้เห็นภาพลักษณะในตราสินค้าขององค์กร แต่ละแห่ง ในฐานะผู้ส่งสารได้อย่างชัดเจนด้วย นอกจากนี้การสะท้อนกลับจาก Social Network ที่ ไม่อาจควบคุมได้ การนำมาซึ่งความเห็นที่ไม่อาจควบคุมได้ หรือไวรัส เหล่านี้จำเป็นต้องมีการบริหาร ทั้งด้านเนื้อหาและด้านเทคนิคควบคู่กันไป^{๓๕}

นักวิชาการท่านหนึ่งได้อธิบายไว้ว่า กระบวนการสื่อสารในปัจจุบันสามารถพิจารณาได้ จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารและโทรคมนาคม รวมทั้งทุนนิยมแบบโลกาภิวัตน์ได้ส่งผล ให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ก่อให้เกิดวิถีชีวิตแบบใหม่ของ คนในสังคมรวมไปถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ดังนั้นกระบวนการสื่อสารทางการเมืองใน ยุคโลกาภิวัตน์จึงมีความเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยกระบวนการดังกล่าวได้ถูกผสมผสานเข้ากับสื่อ อิเล็กทรอนิกส์รูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอินเทอร์เน็ต วิทยุ และโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมตรงต่อผู้ชม การส่งข้อความผ่านสั้นผ่านโทรศัพท์ เป็นต้น ปัจจุบันสถานการณ์สังคมการเมืองปัจจุบัน สื่อ คือ เครื่องมือสำคัญในการช่วงชิงหรือการมีส่วนร่วมและการครอบครองสื่อ นับว่าเป็นหัวใจในการ ดำเนินงานขององค์กรธุรกิจ องค์กรราชการ ก็นับว่าเป็นหัวใจสำคัญในการเคลื่อนไหว ดังนั้น การ เคลื่อนไหวทางการเมือง ทางสังคมการเมือง จึงมีความปรารถนาเหมือนกัน นั่นคือ ความต้องการมี สื่อในครอบครอง ซึ่งหมายถึงมีเครื่องมือหรือมีช่องทางในการสร้างความรู้ความเข้าใจ การ ประชาสัมพันธ์และการโฆษณาชวนเชื่อกับสาธารณชน

ปัจจุบันการสื่อสารในประเทศไทยได้มีความเข้มข้นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระบวนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น กระบวนการสื่อสารทางการเมืองที่เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย และกลยุทธ์การสื่อสารแบบใหม่ คือ การใช้อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ผ่านดาวเทียม VDO Link, Phone in, Social Network ต่าง ๆ เป็นต้น ได้นำเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของแต่ละฝ่าย ดังนั้น ประชาชนที่ได้รับสื่อในปัจจุบันต้องมีการพิจารณาอย่างพินิจพิเคราะห์ข้อมูลด้วยความมีเหตุมีผล และ รู้เท่าทันข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริง โดยไม่หลงเชื่อกระบวนการโฆษณาชวนเชื่อในการปลุกระดม

^{๓๕} พจน ใจชาญสุขกิจ, นวัตกรรมกรรมการประชาสัมพันธ์กับประเด็นการสื่อสารขององค์กรระดับโลก ท่ามกลาง Social Network, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: www.drphot.com [๑๔ มกราคม ๒๕๖๒].

เพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งรัฐบาล สื่อมวลชน ควรมีการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ภาคประชาชนในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารบนพื้นฐานข้อเท็จจริงอย่างถูกต้อง และเสริมสร้างภาคพลเมืองให้มีความเข้มแข็งและรู้เท่าทัน^{๓๖}

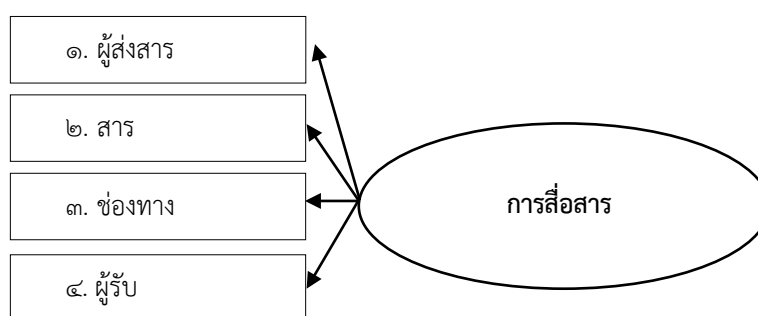
สรุปได้ว่า การสื่อสาร คือการแลกเปลี่ยนสัญลักษณ์หรือข้อความใด ๆ โดยที่เนื้อหานั้นมีนัยสำคัญ ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้รับความรู้ข้อมูลข่าวสารทางที่มีความตรงไปตรงมาในการเสนอข่าวสารเพื่อที่จะทำให้ข่าวสารไม่บิดเบือนความเป็นจริง และทุกวันนี้มีช่องทางการสื่อสารผ่าน Social Network นำมาเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนขององค์กรอย่างจริงจัง ด้วยการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารในองค์กรเอกชน หรือรัฐบาล และประชาชน ผ่านช่องทาง Social Network ต่าง ๆ ให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการเปลี่ยนวิถีการใช้ชีวิตของผู้คนในปัจจุบัน ที่อยู่ใน Social Network มากยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้เป็นทิศทางของการสื่อสารขององค์กรระดับโลกที่มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น ครบถ้วนตามองค์ประกอบ คือ ความน่าเชื่อถือ ความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เนื้อหา ความต่อเนื่องและความสม่ำเสมอ ช่องการติดต่อสื่อสาร ความสามารถของผู้รับสาร ความชัดเจนของข่าวสาร

^{๓๖} บาว นาคกร, การสื่อสารทางการเมืองไทยในสถานการณ์ความขัดแย้งของสังคมไทย, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: www.oknation.net [๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒].

ตารางที่ ๒.๕ การสังเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

นักวิชาการ/แหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
วุฒิชัย จำนง, ปรมะ สตะเวทิน สวณิต ยมาภัย	การติดต่อสื่อสารเป็นการถ่ายทอดข่าวสาร การสื่อสารเป็นกระบวนการของการถ่ายทอดสาร การสื่อสารเป็นการนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ
สุธา พงศ์ถาวรภิญโญ, นันทิตา โอฐกรรม และดุชฎี นิลคำ	องค์ประกอบของการสื่อสาร คือ ความน่าเชื่อถือ ความ เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เนื้อหา ความต่อเนื่องและความ สม่ำเสมอ ช่องการติดต่อสื่อสาร ความสามารถของผู้รับสาร ความชัดเจนของข่าวสาร
ฉอาน วุฒนิกรรมรักษา	การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การรับรู้ข่าวสารทาง การเมืองเป็นข่าวที่เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางการเมือง พรรคการเมือง การเลือกตั้ง การบริหารงานของรัฐบาลและ หน่วยงาน ของรัฐบาล ข่าวการเมืองจะสะท้อนให้เห็นสภาพ การเมืองการปกครองในแต่ละยุคสมัย ข่าวสารการเมืองเป็น ความรู้ของประชาชนที่อยู่ภายใต้ระบอบการเมืองการปกครอง อันมีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา ในสภาวะของ ระบบทั้งในการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐ
พจนัน ใจชาญสุขกิจ	นวัตกรรมการประชาสัมพันธ์กับประเด็นการสื่อสารขององค์กร ระดับโลกท่ามกลาง Social Network
บาว นาคกร	การสื่อสารทางการเมืองไทยในสถานการณ์ความขัดแย้งของ สังคมไทย

สรุปได้ว่า การสื่อสารจะต้องประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญได้แก่ ผู้สื่อสาร คือ ผู้ทำหน้าที่ในการส่งสารหรือสื่อสารในที่นี้ได้แก่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สาร คือแห่งข้อมูลข่าวสารจะต้องมีความถูกต้องน่าเชื่อถือ มีการคัดกรองโดยใช้หลักของการบริหาร เทคนิคและวิธีการได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแม่นยำ ช่องทางการสื่อสารคือ การส่งสารไปยังผู้รับผ่านช่องทางต่างๆ เช่น ผู้สนับสนุน สื่อมวลชน วิทยุโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เอกสารเป็นต้น และผู้รับ คือผู้รับข้อมูลข่าวสารที่ตลาดหลักทรัพย์ส่งให้ในที่นี้ได้แก่นักลงทุน ดังภาพที่ ๒.๒

แผนภาพที่ ๒.๕ การสื่อสาร

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาลจัดเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารงานและการปกครองในปัจจุบัน เพราะโลกปัจจุบันได้หันไปให้ความสนใจกับเรื่องของโลกาภิวัตน์และ ธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดีมากขึ้น แทนการสนใจเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมดังแต่ก่อน เพราะกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจมีความสำคัญกระทบถึงกัน การติดต่อสื่อสาร การดำเนินกิจกรรมในที่หนึ่งมีผลกระทบต่ออีกที่หนึ่ง การพัฒนาเรื่องของการเมืองการปกครองได้มุ่งให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น หากจะให้ประเทศมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน การมุ่งดำเนินธุรกิจ หรือปฏิบัติราชการต่างๆ โดยไม่ให้ความสนใจถึงเรื่องของสังคม ประชาชน และสิ่งแวดล้อมจึงเป็นไปได้ยากต่อไป การมีการบริหารจัดการที่ดีจึงเข้ามาเป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและเริ่มมีการนำไปปฏิบัติกันมากขึ้นดังกล่าวแล้วธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดี เป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของประชาชน โดยเฉพาะข้าราชการ และพนักงานบริษัทเอกชนเพราะธรรมาภิบาลเป็นการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตั้งมั่นอยู่บนหลักการบริหารงานที่เที่ยงธรรม สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีจิตสำนึกในการทำงาน มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ได้กระทำ พร้อมตอบคำถามหรือตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและพร้อมรับผิดชอบ มีศีลธรรม จริยธรรมในการทำงาน การคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการรับรู้ ตัดสินใจ ดำเนินการและประเมินผล ตลอดจนร่วมรับผลจากการตัดสินใจร่วมกัน นั้น มีการส่งเสริมสถานภาพหญิงชาย และการให้ความสำคัญกับกลุ่มต่างๆ รวมทั้งคนด้อยโอกาส ตลอดจนการ สร้างความเท่าเทียมกันทางสังคมในการรับโอกาสต่างๆ ที่ประชาชนพึงจะได้รับจากรัฐ

๒.๔.๑ ความเป็นมาของธรรมาภิบาล

แนวคิดเรื่อง ธรรมาภิบาล หรือ Governance ได้ปรากฏมาตั้งแต่อารยธรรมการปกครองของกรีกสมัยโบราณ มาจากศัพท์ของคำว่า “Kuber-nan” ที่บัญญัติโดยปราชญ์ที่ชื่อ เพลโต (Plato) โดยการที่ได้พยายามค้นหาระบบการปกครองที่ดี (System of governing) คำว่า Gubernare ซึ่งหมายถึง “Rulemaking or steering” การกำหนดหรือถือทางเสือในการปกครอง แต่เดิมในภาษาอังกฤษคำนี้ หมายถึง รัฐบาล (Government) ในเชิงนามธรรม (Act of governing หรือ manner of governing) ซึ่งก็คือ การจัดการปกครอง^{๓๗}

อภิบาลเป็นแนวคิดการปกครองที่มีมาแต่โบราณนับแต่สมัย เพลโต (Plato) และ อริสโตเติล (Aristotle) นักปราชญ์หลายท่านได้พยายามที่จะค้นหารูปแบบการปกครองที่ดี แต่ก็ยังไม่ได้ความหมายและขอบเขตที่ชัดเจน อาจกล่าวได้ว่าวิวัฒนาการของรูปแบบอภิบาลที่ดีเกิดขึ้นช่วง

^{๓๗} รัชยา ภักดีจิตต์, **ธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารภาครัฐและภาคเอกชน**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๗), หน้า ๒-๓.

หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่อมีการค้นหารูปแบบการปกครองที่สามารถนำประเทศไปสู่การปกครองแบบประชาธิปไตยตะวันตกภายหลังจากสงคราม ซึ่งต่อมาในรูปแบบการปกครองดังกล่าวผสมผสานกับระบบราชการของ Weberian คือ ลักษณะการปกครองที่มีโครงสร้างเป็นลำดับชั้น มีการเมืองที่เป็นกลาง มีเป้าหมายที่ปฏิบัติได้ และมีการประสมประสานของระบบคุณธรรม

โครงสร้างของระบบราชการจะทำให้การปกครองบ้านเมืองขาดทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้ว ยิ่งก่อให้เกิดช่องทางการบิดเบือนการใช้อำนาจและการคอร์รัปชัน จึงมีความจำเป็นต้องมีการ ปฏิรูปและปรับปรุงรูปแบบการปกครองใหม่ เช่นธนาคารโลก (World Bank) และกองทุนนานาชาติ ได้เข้ามามีบทบาทในการสนับสนุน และพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองที่ดี หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “Good Governance” หรือ “ธรรมาภิบาล” การมีธรรมาภิบาล หรือ Good Governance นั้นต้องเป็นธรรมาภิบาลที่เป็นจริงสัมผัสได้ ยอมรับได้ และเชื่อถือได้วางใจได้ บทเรียนจากที่ประเทศไทยนำเข้า “Good Governance” ของสหรัฐอเมริกาเข้ามาแพร่เชื่อกันอย่างกว้างขวางทุกวันนี้ เราควรต้องคิดหาวิธีประยุกต์ และพัฒนาปรับปรุงให้เข้ากันได้กับสังคมไทย^{๓๘}

เมื่อย้อนยุคไปในอดีต แม้ธรรมาภิบาลจะเป็นเรื่องที่มีการพูดถึงอย่างมากในช่วงปี ค.ศ. ๑๙๘๐-๑๙๙๐ แต่ธรรมาภิบาลก็มีความเก่าแก่เทียบเท่ากับเรื่องประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติก็ว่าได้ ซึ่งก่อนพระพุทธกาลนั้นได้มีการปกครองแบบธรรมาภิบาล ก่อนจะมีการพัฒนาการการปกครองแบบต่างๆมาเรื่อยๆ ซึ่งปัจจุบันธรรมาภิบาลจึงถูกนำมาใช้เป็นส่วนสำคัญในการบริหารนโยบายขององค์กรระหว่างประเทศหลายๆ องค์กร นอกจากนี้ ส่วนหนึ่งแนวคิดธรรมาภิบาลไปขยายผลใช้กับการปรับโครงสร้างและกระบวนการทั้งในองค์กรของรัฐและธุรกิจ ในขณะที่นักวิชาการบางส่วนได้นำเอาธรรมาภิบาลไปใช้ในความหมายที่ใกล้เคียงกับความหมายของคำว่า Government หรือการปกครองที่หมายถึงรัฐบาล

โดยทั่วไปรัฐบาลเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อธรรมาภิบาล หลักการของธรรมาภิบาลสามารถจะดำรงอยู่ได้ถึงแม้ว่าจะมีรัฐบาลที่ได้รับการยอมรับหรือไม่ก็ตาม ธรรมาภิบาลเป็นแนวคิดที่ใช้ในสาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีการตรวจสอบ สามารถประเมินผลงานได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่จะได้ผลดีนั้นต้องมีการบริหารจัดการที่ดีทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจของผู้ปฏิบัติทุกระดับ การใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อควบคุมสังคมโดยสัมพันธ์กับการพัฒนาทางด้านสังคมเศรษฐกิจให้มีความชอบธรรมและความโปร่งใสในการปฏิบัติการจะเป็นตัวตัดสินว่าการจัดการนั้นดีหรือไม่^{๓๙}

^{๓๘} เจริญ เจริญกุลย์, ทางสู่ธรรมาภิบาล, (นนทบุรี : สำนักพิมพ์พอดี้, ๒๕๕๒), หน้า ๒๑.

^{๓๙} สถาบันพระปกเกล้า, ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๕๔),

กล่าวโดยสรุป การใช้หลักธรรมาภิบาลทำให้องค์การสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงาน ได้ อีกทั้งยังเป็นกลไกในการควบคุมติดตามและตรวจสอบ โดยมีประชาชนหรือ องค์กรภายนอกมีส่วนร่วม ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่การบริหาร องค์กร เพราะการสร้างธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในองค์การ เป็นการสร้างฐานที่ดีใน การบริหารงาน และการทำงานใน องค์การ และจัดระบบที่สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตาม ฐานที่ดี ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องของการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สิ้นเปลือง การติดตามการทุจริต ความโปร่งใส โดยคำนึงถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ เนื่องจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐนั้น จะเกี่ยวข้องกับ ประชาชนโดยตรง

๒.๔.๒ ความหมายของธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล มาจากคำว่า ธรรมะกบวกับ อภิบาล แปลว่าการดูแลปกครองโดยใช้ ธรรมะเป็นเครื่องช่วยในด้านการบริหารจัดการ ธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ^{๔๐}

พระพุทธศาสนากับหลักธรรมาภิบาล ต้องมีองค์ประกอบ ๓ ด้านคือ ^{๔๑}

๑) ธรรมาภิบาลด้านธุรกิจคือ (Economic good governance) ประเทศไทยเศรษฐกิจ ตกต่ำปี พ.ศ.๒๕๔๐ เพราะมีปัญหาด้านเศรษฐกิจเรียกว่าธรรมาภิบาลด้านธุรกิจบกพร่อง

๒) ธรรมาภิบาลด้านการเมืองคือ (Political good governance) การเมืองลุ่มๆ ดอนๆ ปัญหากฎหมายรัฐธรรมนูญใช้ไม่ต่อเนื่องเรียกว่าธรรมาภิบาลด้านการเมืองบกพร่อง

๓) ธรรมาภิบาลด้านราชการคือ (Bureaucracy good governance) พัฒนาประเทศที่ไร ก็มีปัญหา การทุจริตคอร์รัปชันเราไม่ต้องพูดมา รู้กันดีด้านราชการเรียกว่าธรรมาภิบาลด้านราชการ บกพร่อง ทั้ง ๓ ด้านนี้หมายถึง (Processes) ของการตัดสินใจที่ดีเป็นกระบวนการของการตัดสินใจ หรืออำนาจสั่ง การที่ดีจะเป็น (Good governance) คือต้องมีธรรมะประกอบ

หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ คณะราษฎร มีนโยบายกระจายอำนาจ การปกครองไปสู่ประชาชนและเห็นว่าการปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลมีความเหมาะสม^{๓๙}และเป็นรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่นิยมกันโดยแพร่หลายในยุโรป และประเทศที่มีความเจริญ ก้าว หน้าในตะวันตกจึงได้มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาลพุทธศักราช ๒๔๗๖

^{๔๐} สุเมธ แสงนิมิต, ภาวะผู้นำกับธรรมาภิบาลในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, (นนทบุรี : วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๕๒), หน้า ๒๖.

^{๔๑} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตโต), พุทธวิธีในการบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหา จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐), หน้า ๖.

ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงรูปแบบเดียวที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๖

ธรรมาภิบาล มีแนวทางการใช้หลักธรรมาภิบาล มีดังนี้^{๔๒}

๑) ด้านหลักนิติธรรมก่อนผู้บริหารจะนากฎระเบียบข้อบังคับมาใช้ในโรงเรียน ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดหาประชาพิจารณ์

๒) หลักคุณธรรม ผู้บริหารควรเน้นผู้มีความคุณธรรม ยึดถือเรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพ มีจิตใจเป็นธรรม

๓) หลักความโปร่งใส ผู้บริหารควรมีการประชุมชี้แจงในทุกเรื่องเปิดโอกาสให้มีการซักถามได้

๔) หลักการมีส่วนร่วม ผู้บริหารควรมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมของโรงเรียนเป็นที่ปรึกษาและเป็นกำลังใจให้กับบุคลากร

๕) หลักความรับผิดชอบ ผู้บริหารควรมีความรับผิดชอบต่อภารกิจของโรงเรียนโดยไม่มีกาทอดทิ้ง หรือปฏิเสธงาน

๖) หลักความคุ้มค่า ผู้บริหารควรลงมือกระทำงานต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าทั้งเวลา ผลงานและสิ่งที่ลงทุนไปเพื่อประโยชน์ของโรงเรียน

๒.๔.๓ องค์ประกอบของธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาลมี องค์ประกอบดังนี้ คือ^{๔๓}

๑. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่เลือกปฏิบัติ และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมาย มิใช่ตามอำเภอใจ หรือตามอำนาจของตัวบุคคล

๒. หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม สานึกในหน้าที่ของตนเอง มีความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย และเคารพในสิทธิของผู้อื่น

๓. หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกัน โดยมีการให้และการรับข้อมูล ที่สะดวกเป็นจริง ทันการณ์ ตรงไปตรงมา มีที่มาที่ไปที่ชัดเจนและเท่าเทียม มีกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

^{๔๒} บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย, (กรุงเทพมหานคร : วิทยุชน, ๒๕๔๕), หน้า ๔๖.

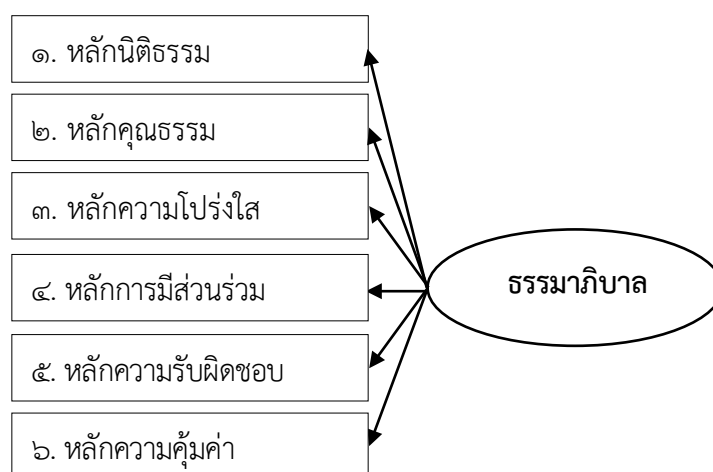
^{๔๓} พิทยา สุนทรวิภาต, ธรรมาภิบาลกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, วารสารดารงราชานุกาพ, ปีที่ 3 ฉบับที่ ๑ (๒๕๔๕) : ๔๑.

๔. หลักการมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมคิด ร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศในด้านต่างๆ เช่น การแจ้ง ความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ นอกจากนี้ยัง รวมไปถึงการร่วมตรวจสอบ และร่วมรับผิดชอบต่อผลของการกระทำนั้น

๕. หลักการรับผิดชอบตรวจสอบได้ ได้แก่ ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้เป็นการสร้างกลไกให้ผู้รับผิดชอบ ตระหนักในหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการ เคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

๖. หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม

กล่าวโดยสรุปการประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร การบริหารงานในรูปแบบของธรรมาภิบาลนั้น ทาให้สามารถปฏิบัติงานในองค์การได้ในระยะยาว การนาธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารนั้น เพื่อให้้องค์การมีความน่าเชื่อถือและได้รับการยอมรับจากสังคม ปัจจุบันการบริหารงานใน ภาครัฐได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก ในเรื่องของความโปร่งใสในการดำเนินงาน ดังนั้นการนาหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในหน่วยงานของรัฐ ก็เพื่อให้ประชาชนเกิด ความเชื่อถือศรัทธาว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทุจริต คอร์รัปชันของหน่วยงานภาครัฐจะลดลง ดังภาพที่ ๒.๔

แผนภาพที่ ๒.๖ องค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาล

๒.๕ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่วิจัยคือ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นหลัก ดังต่อไปนี้

๒.๕.๑ ข้อมูลทั่วไปของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดทุนไทยยุคใหม่มีจุดเริ่มต้นจากการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔ - ๒๕๐๙) เพื่อรองรับการเติบโตและส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ต่อมา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๔) ได้เสนอให้มีการจัดตั้ง ตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบขึ้นเป็นครั้งแรก โดยเน้นให้มีบทบาทสำคัญในการเป็นแหล่งระดมเงินทุน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทโดยการแก้ไข "ประกาศคณะปฏิวัติ ที่ ๕๘ เกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจ การค้า ที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของประชาชน" การแก้ไขดังกล่าวส่งผลให้รัฐบาลสามารถกำกับดูแล การดำเนินงานของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระเบียบและยุติธรรม หลังจากนั้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อจะจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และการระดมเงินทุนในประเทศ ตามมาด้วยการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับบราเย่เพื่อให้สามารถนำเงินออมมาลงทุนในตลาดทุนได้ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ รูปแบบทางกฎหมายต่างๆได้รับการปรับแก้จนลงตัว และในวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๘ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ชื่อภาษาอังกฤษในขณะนั้นคือ The Securities Exchange of Thailand) ได้เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกและได้ทำการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษเป็น "The Stock Exchange of Thailand" (SET) เมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๔

๒.๕.๒ บทบาทของตลาดหลักทรัพย์

๑. เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๗
๒. ทำหน้าที่ส่งเสริมการออมและการระดมเงินทุนระยะยาวเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์และให้บริการที่เกี่ยวข้อง โดยไม่นำผลกำไรมาแบ่งปันกัน

๓. สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจและอุตสาหกรรมภายในประเทศ

๔. เริ่มเปิดทำการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๑๘

๕. ปัจจุบันดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕

๖. การดำเนินงานหลัก ได้แก่ การรับหลักทรัพย์จดทะเบียนและดูแลการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน การซื้อขายหลักทรัพย์และการกำกับดูแลการซื้อขายหลักทรัพย์ การกำกับดูแลบริษัทสมาชิกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ตลอดจนจนถึงการเผยแพร่ข้อมูลและการส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้ลงทุน

๒.๕.๓ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้มีระเบียบการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส^{๔๔} ไว้ดังนี้

๑) หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี

หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี ๒๕๕๕ ประกอบด้วยหลักการและแนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ แต่ไม่รวมถึงเรื่องที่ถูกกฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติไว้ชัดเจนแล้ว ซึ่งหลักการมีดังนี้

๑. คณะกรรมการควรดูแลให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ทั้งข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงินอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา โปร่งใส ผ่านช่องทางที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีความเท่าเทียมกันและน่าเชื่อถือ

๒. ข้อมูลสำคัญของบริษัทรวมถึง รายงานทางการเงินและข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงินต่างๆ ตามข้อกำหนดของสำนักงาน ก.ล.ต. และตลาดหลักทรัพย์ฯ และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การทำหน้าที่ในรอบปีที่ผ่านมาของคณะกรรมการและคณะกรรมการชด้อยอย นโยบายการกำกับดูแลกิจการ นโยบายเกี่ยวกับการดูแลสิ่งแวดล้อมและสังคม และการปฏิบัติตามนโยบายต่างๆดังกล่าว เป็นต้น

๓. คุณภาพของรายงานทางการเงินเป็นเรื่องที่ผู้ถือหุ้นและบุคคลภายนอกให้ความสำคัญ คณะกรรมการจึงควรมั่นใจว่า ข้อมูลที่แสดงในรายงานทางการเงินมีความถูกต้อง เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป และผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีที่เป็นอิสระ

^{๔๔} ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.set.or.th/sustainable_dev/th/cg/disclosure_p1.html [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

๔. ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการเป็นผู้ที่อยู่ในฐานะที่เหมาะสมที่สุดในการทำหน้าที่ “โฆษก” ของบริษัท อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการอาจแต่งตั้งให้กรรมการท่านอื่นหรือผู้บริหารทำหน้าที่ดังกล่าวแทน โดยผู้ที่ได้รับแต่งตั้งควรทำหน้าที่ด้วยความระมัดระวัง รวมทั้งควรมีการกำหนดนโยบายการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะ (Disclosure Policy) ให้ชัดเจน นอกจากนี้ คณะกรรมการควรจัดให้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบงานเกี่ยวกับ “นักลงทุนสัมพันธ์ (Investor Relations หรือ IR)” เพื่อสื่อสารกับบุคคลภายนอก เช่น ผู้ถือหุ้น นักลงทุนสถาบัน นักลงทุนทั่วไป นักวิเคราะห์ และภาครัฐที่เกี่ยวข้องอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม โดยเปิดโอกาสให้สามารถเข้าพบผู้บริหารของบริษัทได้ตามความเหมาะสม ภายใต้หลักเกณฑ์ที่ว่า ข้อมูลที่ให้เป็นข้อมูลที่ได้เปิดเผยต่อสาธารณะแล้วแนวปฏิบัติที่ดี ดังนี้

๒) การเปิดเผยข้อมูล^{๔๕}

๑. คณะกรรมการควรมีกลไกที่จะดูแลให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลที่เปิดเผยต่อนักลงทุนถูกต้องไม่ทำให้สำคัญผิด และเพียงพอต่อการตัดสินใจของนักลงทุน

๒. คณะกรรมการควรรายงานนโยบายการกำกับดูแลกิจการ จรรยาบรรณธุรกิจ นโยบายด้านการบริหารความเสี่ยง และนโยบายเกี่ยวกับการดูแลสิ่งแวดล้อมและสังคม ที่ได้ให้ความเห็นชอบไว้โดยสรุป และผลการปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว รวมทั้งกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวได้ พร้อมด้วยเหตุผล โดยรายงานผ่านช่องทางต่างๆ เช่น รายงานประจำปี และ website ของบริษัท เป็นต้น

๓. คณะกรรมการควรจัดให้มีรายงานความรับผิดชอบของคณะกรรมการต่อรายงานทางการเงินแสดงควบคู่กับรายงานของผู้สอบบัญชีในรายงานประจำปี

๔. คณะกรรมการควรสนับสนุนให้บริษัทจัดทำคำอธิบายและการวิเคราะห์ของฝ่ายจัดการ (Management Discussion and Analysis หรือ MD&A) เพื่อประกอบการเปิดเผยงบการเงินทุกไตรมาส ทั้งนี้ เพื่อให้ให้นักลงทุนได้รับทราบข้อมูลและเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทในแต่ละไตรมาสได้ดียิ่งขึ้นนอกเหนือจากข้อมูลตัวเลขในงบการเงินเพียงอย่างเดียว

๕. คณะกรรมการควรดูแลให้มีการเปิดเผยค่าสอบบัญชี และค่าบริการอื่นที่ผู้สอบบัญชีให้บริการไว้ด้วย

๖. คณะกรรมการควรดูแลให้มีการเปิดเผยบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการและคณะกรรมการชุดย่อย จำนวนครั้งของการประชุมและจำนวนครั้งที่กรรมการแต่ละท่านเข้าร่วม

^{๔๕} เรื่องเดียวกัน.

ประชุมในปีที่ผ่านมาและความเห็นจากการทำหน้าที่ รวมถึงการฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่องของคณะกรรมการในรายงานประจำปี

๗. คณะกรรมการควรเปิดเผยนโยบายการจ่ายค่าตอบแทนแก่กรรมการและผู้บริหารระดับสูงที่สะท้อนถึงภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละคน รวมทั้งรูปแบบหรือลักษณะของค่าตอบแทนด้วย ทั้งนี้ จำนวนเงินค่าตอบแทนที่เปิดเผย ควรรวมถึงค่าตอบแทนที่กรรมการแต่ละท่านได้รับจากการเป็นกรรมการของบริษัทด้วย

๓) ข้อมูลขั้นต่ำที่ควรเปิดเผยบน Website ของบริษัท ^{๔๖}

นอกจากการเผยแพร่ข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนดและผ่านช่องทางของตลาดหลักทรัพย์แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ ๕๖-๑) และรายงานประจำปีแล้ว คณะกรรมการควรพิจารณาให้มีการเปิดเผยข้อมูลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษผ่านช่องทางอื่นด้วย เช่น website ของบริษัท โดยควรกระทำอย่างสม่ำเสมอพร้อมทั้งนำเสนอข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน อนึ่ง ข้อมูลบน website ของบริษัท อย่างน้อยควรประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้ และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

๑. วิสัยทัศน์และพันธกิจของบริษัท
๒. ลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัท
๓. รายชื่อคณะกรรมการและผู้บริหาร
๔. งบการเงินและรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน ทั้งฉบับปัจจุบันและของปีก่อนหน้า
๕. แบบรายงาน ๕๖-๑ และรายงานประจำปี ที่สามารถให้ดาวน์โหลดได้
๖. ข้อมูลหรือเอกสารอื่นใดที่บริษัทนำเสนอต่อนักวิเคราะห์ ผู้จัดการกองทุน หรือสื่อต่างๆ
๗. โครงสร้างการถือหุ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม
๘. โครงสร้างกลุ่มบริษัท รวมถึงบริษัทย่อย บริษัทร่วม บริษัทร่วมค้า และ Special purpose enterprises/ vehicles หรือ SPEs/SPVs
๙. กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ ๕ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดและมีสิทธิออกเสียง
๑๐. การถือหุ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมของกรรมการ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้บริหารระดับสูง
๑๑. หนังสือเชิญประชุมสามัญและวิสามัญผู้ถือหุ้น

^{๔๖} อ่างแล้ว.

๑๒. ข้อบังคับบริษัท หนังสือบริคณห์สนธิ และข้อตกลงของกลุ่มผู้ถือหุ้น (ถ้ามี)
๑๓. นโยบายด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัท
๑๔. นโยบายด้านบริหารความเสี่ยง รวมถึงวิธีการจัดการความเสี่ยงด้านต่างๆ
๑๕. กฎบัตร หรือหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งของ คณะกรรมการ รวมถึงเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัท
๑๖. กฎบัตร หรือหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งของ คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการสรรหา คณะกรรมการกำหนดค่าตอบแทน และ คณะกรรมการกำกับดูแลกิจการที่ดี
๑๗. จรรยาบรรณสำหรับพนักงานและกรรมการของบริษัท รวมถึงจรรยาบรรณของนัก ลงทุนสัมพันธ์
๑๘. ข้อมูลติดต่อหน่วยงาน หรือบุคคลที่รับผิดชอบต่องานนักลงทุนสัมพันธ์ เช่น ชื่อบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลได้ หมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และอีเมล เป็นต้น

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยยังได้มีกฎเกณฑ์การกำกับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เป็นระเบียบกฎหมายต่างๆ^{๔๗} ดังนี้

หมวดการเปิดเผยข้อมูล

๑) นโยบายและหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูล

- (บจ/ป ๒๓-๐๐) แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผยสารสนเทศของบริษัทจดทะเบียน (บจ/ป ๑๑-๐๐) หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการเปิดเผยสารสนเทศและการ ปฏิบัติการใดๆของบริษัทจดทะเบียน (ปรับปรุง ๒๕ ก.พ. ๕๒)

๒) วิธีการเปิดเผยข้อมูล

การรายงานผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

- (บจ/อ ๐๑-๐๐) หลักเกณฑ์การรายงานและการจัดส่งสารสนเทศของบริษัทจดทะเบียน โดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๑

- (บจ/ป ๑๑-๐๒) หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการจัดส่งสารสนเทศของบริษัท จดทะเบียน

^{๔๗} ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, กฎเกณฑ์กำกับ หมวดการเปิดเผยข้อมูล, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.set.or.th/th/regulations/rules/disclosure_p1.html [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

๓) การเปิดเผยข้อมูล งบการเงินและรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานงบการเงิน

(บจ/ป ๐๑-๐๐) การจัดทำและส่งงบการเงินและรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๔๔

(บจ/ป ๐๑-๐๑) แบบรายงานสรุปผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

(บจ/ป ๒๖-๐๐) แนวทางการนำส่งงบการเงินก่อนสอบทานและก่อนตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชี

(บจ/ป ๐๓-๐๐) การจัดทำและส่งงบการเงินและรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน และการจัดทำและเปิดเผยรายงานการถือหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนที่เป็นรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๔

๔) การเปิดเผยข้อมูลเมื่อมีเหตุการณ์สำคัญ^{๔๘}

การเปิดเผยและปฏิบัติการใด ๆ

(บจ/ป ๑๑-๐๓) หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการเปิดเผยสารสนเทศเกี่ยวกับการเพิ่มทุนของบริษัทจดทะเบียน (ปรับปรุง ๒๕ ก.พ. ๕๒)

(บจ/ป ๒๑-๐๑) การเปิดเผยข้อมูลและการปฏิบัติการของบริษัทจดทะเบียนในการได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๗ (ปรับปรุง ๒๕ ก.พ. ๕๒)

(บจ/ป ๒๒-๐๑) การเปิดเผยข้อมูลและการปฏิบัติการของบริษัทจดทะเบียนในรายการที่เกี่ยวข้องกัน พ.ศ. ๒๕๔๖(ปรับปรุง ๒๕ ก.พ. ๕๒)

(บจ/ป ๒๒-๐๒) ความเห็นของที่ปรึกษาทางการเงินในรายการที่เกี่ยวข้องกัน พ.ศ. ๒๕๔๖

(บจ/ป ๒๙-๐๐) แนวทางการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนที่เข้าสู่กระบวนการการฟื้นฟูกิจการ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย

การเปิดเผยกรณีถูกครอบงำกิจการ/มีการควบกิจการ

(บจ/ป ๑๑-๐๑) แนวทางการเปิดเผยสารสนเทศของบริษัทจดทะเบียนในกรณีบริษัทจดทะเบียนถูกครอบงำกิจการ (ปรับปรุง ๓๐ มี.ค. ๕๒)

^{๔๘} เรื่องเดียวกัน

(บจ/ป ๑๔-๐๐) ยกเลิกข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์เงื่อนไข และการปฏิบัติการใดๆของบริษัทจดทะเบียนในกรณีบริษัทจดทะเบียนถูกครอบงำกิจการ (ปรับปรุง ๒๗ มี.ค. ๕๒)

(บจ/ป ๒๔-๐๐) แนวทางการเปิดเผยสารสนเทศของบริษัทจดทะเบียนเมื่อมีการควบกิจการ (ปรับปรุง ๒๙ ส.ค. ๕๑)

(บจ/ป ๒๕-๐๐) แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการควบกิจการของสถาบันการเงิน

เหตุการณ์ที่ต้องรายงาน

(บจ/ป ๑๒-๐๐) เหตุการณ์ที่บริษัทจดทะเบียนต้องรายงานตามมาตรา ๕๗ (๖)

(บจ/ป ๑๗-๐๐) การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนที่เป็นรัฐวิสาหกิจเมื่อมีเหตุการณ์ตามมาตรา ๕๗ (๖) พ.ศ. ๒๕๔๔

การเปิดเผยข้อมูลกรณีซื้อหุ้นของบริษัทคืน

(บจ/ป ๑๑-๐๔) การเปิดเผยข้อมูลและการปฏิบัติการใด ๆ ของบริษัทจดทะเบียนเมื่อบริษัทจดทะเบียนซื้อหุ้น ของบริษัทคืน และจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืน พ.ศ. ๒๕๔๔ (ปรับปรุง ๑๙ พ.ย. ๕๑)

๕) การเปิดเผยข้อมูลตามประเภทหลักทรัพย์

หลักทรัพย์ DW

(บจ/ป ๑๓-๐๐) การเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานของรัฐที่ออกไปสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ที่จะซื้อหุ้น (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ (ปรับปรุง ๒๙ ส.ค. ๕๑)

(บจ/ป ๑๕-๐๐) การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่ออกไปสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ (ปรับปรุง ๑๘ พ.ค. ๕๒)

หลักทรัพย์ NVDR

(บจ/ป ๑๖-๐๐) การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่ออกไปแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย พ.ศ. ๒๕๔๔^{๔๙}

^{๔๙} อ่างแล้ว.

หลักทรัพย์ DR

(บจ/ป ๑๖-๐๑) การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่ออกใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย ที่ออกโดยได้รับอนุญาตตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. ๓๐/๒๕๔๖ พ.ศ. ๒๕๔๖

กองทุนรวม

(บจ/ป ๑๖-๐๒) การเปิดเผยสารสนเทศและการปฏิบัติการใดๆ ของกองทุนรวม พ.ศ. ๒๕๕๐ (ปรับปรุง ๒๙ ส.ค. ๕๑)

ตราสารหนี้

(บจ/ป ๓๐-๐๐) หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการเปิดเผยสารสนเทศและการปฏิบัติการใดๆ ของผู้ออกตราสารหนี้ พ.ศ. ๒๕๔๗ (ปรับปรุง ๒๙ ส.ค. ๕๑)

๖) การเปิดเผยข้อมูลเพื่อคุ้มครองประโยชน์หรือส่วนได้เสียของประชาชน

(บจ/ป ๓๒-๐๐) หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการเปิดเผยข้อมูลเพื่อคุ้มครองประโยชน์หรือส่วนได้เสียของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘

ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้กำหนดเรื่องการเปิดเผยสารสนเทศ ดังนี้

สารสนเทศที่มีลักษณะต้องเปิดเผยทันที ซึ่งได้แก่

๑. สารสนเทศที่อาจมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อหลักทรัพย์ของบริษัท
๒. สารสนเทศที่อาจมีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์
๓. สารสนเทศที่อาจมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหุ้น

ช่วงเวลาในการเปิดเผยสารสนเทศ

ช่วงเวลาก่อนเปิดการซื้อขายหลักทรัพย์แต่ละรอบอย่างน้อย ๑ ชั่วโมงหรือหลังปิดการซื้อขายประจำวันแล้ว เพื่อให้ให้นักลงทุนสามารถรับข้อมูลของทุกบริษัทได้โดยเท่าเทียมกัน

แนวทางในการเปิดเผยสารสนเทศ

เปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอและทันเวลา เพื่อความโปร่งใสและเป็นธรรมต่อการลงทุน โดยส่งข้อมูลผ่านระบบ SET Portal ของตลาดหลักทรัพย์ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บริษัทจดทะเบียนต้องจัดทำและนำส่งข้อมูลในระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้^{๕๐}

^{๕๐} อ่างแล้ว.

ข้อมูลตามรอบระยะเวลาบัญชี^{๕๑}

๑. งบการเงิน นำส่งตลาดหลักทรัพย์ตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด ผ่าน SET Portal ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

๑.๑ งบการเงินก่อนสอบทานและก่อนตรวจสอบ : นำส่งภายใน ๓๐ วันนับแต่วันสิ้นไตรมาสหรือสิ้นงวดบัญชีของบริษัท ทั้งนี้ให้เป็นความสมัครใจของบริษัท โดยจะต้องถือปฏิบัติโดยสม่ำเสมอ

๑.๒ งบการเงินรายไตรมาสที่ผ่านการสอบทานโดยผู้สอบบัญชี : นำส่งภายใน ๔๕ วันนับแต่วันสุดท้ายของแต่ละไตรมาส ทั้งนี้ ในกรณีบริษัทมีบริษัทย่อย ให้จัดทำงบการเงินรวมด้วย

๑.๓ งบการเงินประจำปีที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชี : นำส่งภายใน ๓ เดือนนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้ บริษัทอาจเลือกนำส่งงบการเงินประจำปีฉบับที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีภายใน ๒ เดือน แทนการนำส่งงบการเงินไตรมาส ๔ ได้ โดยบริษัทต้องแจ้งตลาดหลักทรัพย์ล่วงหน้าก่อนดำเนินการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่สิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

ทั้งนี้ หากรายได้หรือกำไรสุทธิของบริษัทเปลี่ยนแปลงเกินกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับงวดเดียวกันของปีก่อน ให้บริษัทนำส่งการวิเคราะห์และคำอธิบายระหว่างกาลของฝ่ายจัดการ โดยอย่างน้อยให้แสดงถึงสาเหตุและปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความแตกต่างรวมทั้งผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยดังกล่าวให้ผู้ลงทุนได้รับทราบ

๒. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ ๕๖-๑): นำส่งภายใน ๓ เดือน นับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการที่สำคัญของบริษัทจดทะเบียนในรอบปีที่ผ่านมา การประกอบธุรกิจ คณะกรรมการ โครงสร้างผู้ถือหุ้น สรุปรูปร่างการเงินและผลการดำเนินงาน ภาวะอุตสาหกรรม รวมถึงปัจจัยเสี่ยงของธุรกิจ

๓. รายงานประจำปี : นำส่งภายใน ๔ เดือนนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่บริษัทจดทะเบียนได้นำส่งให้กับผู้ถือหุ้นของบริษัทพร้อมหนังสือเชิญประชุมเพื่อใช้ประกอบการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี

๔. ข้อมูลตามเหตุการณ์ : ในกรณีที่มีเหตุการณ์ใดสำคัญเกิดขึ้น เช่น คณะกรรมการบริษัทมีมติจ่าย/งดจ่ายเงินปันผล การเพิ่มทุน การควบรวมกิจการ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้น หรือมีเหตุการณ์ที่กระทบต่อการประกอบธุรกิจของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ ให้บริษัทจดทะเบียนเปิดเผยข้อมูลผ่านระบบ SET Portal ภายในวันที่มีเหตุการณ์นั้น หรืออย่างช้าไม่เกิน ๙.๐๐ น. ของวันทำการถัดไป โดยต้องนำส่งอย่างน้อย ๑ ชั่วโมง ก่อนการเปิดซื้อขายหลักทรัพย์แต่ละรอบ ถ้ามีการเปิดเผยข้อมูลระหว่างการซื้อขาย ตลาดหลักทรัพย์จะขึ้นเครื่องหมาย H เพื่อห้ามการซื้อขาย

^{๕๑} อ่างแล้ว.

หลักทรัพย์นั้นเป็นระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้ผู้ลงทุนได้รับรู้ข่าวอย่างทั่วถึงก่อนที่อนุญาตให้ซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทต่อไป

๒.๕.๔ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)

สำนักงานคณะกรรมการก.ล.ต.ได้กำหนดมาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ ดังนี้^{๕๒}

วัตถุประสงค์และหลักการเปิดเผยข้อมูล

ก.ล.ต. ตระหนักว่า การเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดทุนและการกำกับดูแลมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาตลาดทุนให้โปร่งใส และน่าเชื่อถือ และมีนโยบายที่จะเปิดเผยข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ตามอำนาจที่ได้รับตามมาตรา ๒๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งจะปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจลงทุน รักษาสิทธิ และตรวจสอบการทำหน้าที่ของ ก.ล.ต. ได้

อย่างไรก็ดี การเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชนต้องคำนึงถึงการเคารพสิทธิในข้อมูลของผู้ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งการรักษาความลับของข้อมูลที่ไม่พึงเปิดเผย (เช่น อาจกระทบต่อความมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย) ซึ่งมาตรา ๓๑๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดบทลงโทษไว้สำหรับผู้ที่นำไปเปิดเผยด้วย

ทั้งนี้ ข้อมูลที่ ก.ล.ต. จะเปิดเผยครอบคลุมถึง ข้อมูลเกี่ยวกับการออกหรือเสนอขายหลักทรัพย์ บริษัทที่ออกหรือเสนอขายหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ การกระทำความผิด และการลงโทษบุคคลที่กระทำความผิด รวมทั้งข้อมูลอื่นใดที่ได้รับเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ที่เป็นไปเพื่อรักษาประโยชน์ของประชาชนหรือเพื่อคุ้มครองผู้ลงทุน

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับกรณีตรวจสอบการกระทำความผิดที่ยังอยู่ระหว่างดำเนินการ ยังไม่มีข้อยุติที่จะนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมาย โดยทั่วไป พิจารณาได้ว่าเข้าข่ายเป็นข้อมูลที่ไม่พึงเปิดเผยเนื่องจากอาจกระทบต่อสิทธิของบุคคลที่อยู่ระหว่างถูกตรวจสอบ ก.ล.ต. จึงไม่สามารถเปิดเผยสถานะการอยู่ระหว่างถูกตรวจสอบนั้นต่อผู้ร้องเรียน หรือเผยแพร่ในสื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นกรณีที่

^{๕๒} สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, มาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ, [ออนไลน์], แหล่งข้อมูล: <https://www.sec.or.th/TH/Pages/AboutUs/SEC-internal-information.aspx> [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

ประชาชนสนใจ มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำผิดดังกล่าวปรากฏต่อสาธารณชนอยู่แล้ว ก.ล.ต. อาจเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ เท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ หรือคุ้มครองผู้ลงทุนที่เกี่ยวข้อง และไม่กระทบต่อประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย

สำหรับระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล ประกอบไปด้วย

งบการเงินและการรายงานตามมาตรา ๕๖ พ.ร.บ.หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.๒๕๓๕

สรุปหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการรายงานการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์^{๕๓}

หลักเกณฑ์ คู่มือ/แนวปฏิบัติ และแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้อง

๑. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ ๕๖-๑)
๒. รายงานประจำปี (แบบ ๕๖-๒)
๓. หนังสือรับรองงบการเงิน (แบบ ๕๖-๓)
๔. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ ๕๖-๔)
๕. แบบสอบถามความครบถ้วนของข้อมูลที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (“Checklist แบบ ๕๖-๑”)
๖. แบบสอบถามข้อมูลที่เปิดเผยใน MD&A (“Checklist MD&A”)
๗. แบบประเมินความเพียงพอของระบบควบคุมภายใน

ขั้นตอนและวิธีการ มีดังนี้

๑. ก.ล.ต. จะเปิดเผย หรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ใน ๓ ระดับ คือ
 - (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับการออกมาตรการ หรือการดำเนินการรายกรณีที่น่าจะมีผลกระทบต่อผู้ลงทุน หรือประชาชนในวงกว้าง ก.ล.ต. จะออกข่าว รวมทั้งเผยแพร่ทาง website Facebook และสื่ออื่น ๆ ที่มี
 - (๒) ข้อมูลทั่วไป เปิดเผยทาง website Facebook หรือสื่ออื่นตามความเหมาะสม
 - (๓) ข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาดำเนินการเป็นรายกรณี เปิดเผยที่ศูนย์สารสนเทศตลาดทุนของ ก.ล.ต. หรือช่องทางอื่นที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

^{๕๓} เรื่องเดียวกัน.

๒. ระยะเวลาการเผยแพร่ข้อมูลการดำเนินการกับบุคคล ก.ล.ต. จะเผยแพร่เป็นระยะเวลาประมาณ ๑๐ ปีปฏิทิน ซึ่งครอบคลุมข้อมูลดังกล่าวที่ปรากฏในข่าว ก.ล.ต. การลงโทษทางอาญาและทางบริหารกับผู้ที่มีความเห็นชอบจาก ก.ล.ต. และสถิติต่าง ๆ เป็นต้น

๓. การเผยแพร่ข้อมูลหรือรายงานที่ผู้มีหน้าที่ตามกฎหมายยื่นต่อ ก.ล.ต. เป็นผู้มีหน้าที่ยื่นเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของข้อมูล โดย ก.ล.ต. จะเผยแพร่ข้อมูลตามที่ได้รับมา โดยไม่มีการปรับปรุงหรือแก้ไขข้อมูล เช่น งบการเงิน รายชื่อกรรมการและผู้บริหารบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ รายงานการได้มาหรือจำหน่ายหลักทรัพย์ของกิจการ รายงานการเปลี่ยนแปลงการถือหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้าของผู้บริหาร (แบบ ๕๙) ข้อมูลหนังสือชี้ชวนและรายงานประจำปีของกองทุนรวม เป็นต้น

อย่างไรก็ดี เพื่อรักษาประโยชน์ของประชาชนหรือเพื่อคุ้มครองผู้ลงทุน ก.ล.ต. สงวนสิทธิที่จะไม่เผยแพร่ หรือชะลอการเผยแพร่ข้อมูลที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะไม่ถูกต้อง หรืออาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญจนอาจกระทบต่อความสงบเรียบร้อยในตลาดทุนได้ (fair and orderly market)

มาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ เพื่อให้การเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เป็นไปอย่างถูกต้อง ทันสมัย เหมาะสม เชื่อถือได้ และสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) จึงกำหนดมาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของ ก.ล.ต. (www.sec.or.th) โดยจัดให้มีช่องทางเพื่อการบริการข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูลจากภารกิจต่าง ๆ ทางเว็บไซต์ของ ก.ล.ต. และช่องทางอื่นตามความเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบและสืบค้นข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบหลักในการรวบรวมตรวจสอบและเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ ดังนี้

โดยฝ่ายงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมและตรวจสอบข้อมูลจะต้องจัดเตรียม ปรับปรุงข้อมูลให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน และเสนอขอความเห็นชอบจากผู้อำนวยการฝ่ายก่อนนำส่งข้อมูลให้ฝ่ายงานผู้รับผิดชอบในการเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์เผยแพร่ต่อไป ยกเว้นข้อมูลที่ย่างงานได้กำหนดไว้กรณีเฉพาะที่ไม่ต้องขอความเห็นชอบจากผู้อำนวยการฝ่าย เช่น ข้อมูลที่มีการสอบถามมาแล้ว อาทิ ข้อมูลที่สร้างขึ้นอัตโนมัติจากระบบงานอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ทั้งนี้ ในการเผยแพร่ข้อมูลนั้น ให้ฝ่ายงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมและตรวจสอบข้อมูลคำนึงถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องด้วย อาทิ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยคอมพิวเตอร์ กฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ เป็นต้น

การทบทวนเว็บไซต์ ฝ่ายสื่อสารองค์กรมีหน้าที่พิจารณาทบทวน เนื้อหา ความถูกต้อง และรูปแบบของเว็บไซต์ อย่างน้อยทุก ๖ เดือน กรณีพบข้อผิดพลาดให้รีบประสานงานกับฝ่ายงาน ผู้รับผิดชอบในการรวบรวมและตรวจสอบข้อมูลเพื่อปรับปรุงแก้ไขในทันที รวมทั้งจัดทำสรุปการใช้งานเว็บไซต์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง^{๕๔}

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๖.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการดังต่อไปนี้

ชนมณี ศิลาณุกิจ ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ๑) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๗$) พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ($\bar{X} = ๓.๙๘$) ด้านการ วางแผนอัตรากำลัง และด้านการสรรหา ($\bar{X} = ๓.๙๐$) ด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = ๓.๘๙$) ด้านการ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = ๓.๘๖$) และด้านการบริหารจัดการและด้านการสร้างแรงจูงใจให้ บุคลากร ($\bar{X} = ๓.๘๔$)^{๕๕}

สุพจน์ บุญวิเศษ^{๕๖} ได้วิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลในการ บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๒) เพื่อศึกษาปัจจัย แวดล้อมภายในและภายนอกทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๓) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีโดยใช้ แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๔๐๐ คน ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลในการบริหารงาน

^{๕๔} อ่างแล้ว.

^{๕๕} ชนมณี ศิลาณุกิจ, “ประสิทธิผลการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน”, วารสาร ดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๕๙) : ๓๕ – ๕๓.

^{๕๖} สุพจน์ บุญวิเศษ, “ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี”, วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, ปี ที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม – สิงหาคม ๒๕๖๑) : ๑๘๓-๑๙๗.

ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำให้แก่ประชาชน ทั้ง ๖ ด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าดำเนินงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยแวดล้อมภายในทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากรด้านกลยุทธ์ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ด้านระบบการปฏิบัติงาน ด้านค่านิยมร่วม อยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยแวดล้อมภายนอกทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง อยู่ในระดับมาก และปัญหาที่และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการสวัสดิการขององค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีจากผู้ตอบแบบ คือ ๑) ภาครัฐควรมีการสนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดสวัสดิการ เช่น เบี้ยยังชีพคนพิการ ผู้สูงอายุและผู้ป่วยเอดส์อย่างต่อเนื่อง ๒) ภาครัฐควรจัดให้มีทำงานแบบบูรณาการอย่างมีส่วนร่วมระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับหน่วยงานอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดสวัสดิการให้แก่ผู้ด้อยโอกาส เช่น กระทรวงพัฒนาสังคม

Richard M. Walker^{๕๗} ได้วิจัยเรื่อง “Local Government Management and Performance: A Review of Evidence” ผลการวิจัยพบว่า รัฐบาลท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการให้บริการแก่ประชาชน ในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา นักวิชาการเริ่มที่จะตรวจสอบสัมพันธภาพระหว่างผู้บริหารและผลการดำเนินงานของรัฐบาลท้องถิ่นอย่างรอบคอบโดยระบุตำแหน่งนี้ไว้ในกรอบทางทฤษฎีด้านเศรษฐกิจเหตุการณ์ฉุกเฉินและตามทรัพยากร ในการศึกษาที่เราจะทำการประเมินอย่างละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่เรารู้จักกันในปัจจุบันเกี่ยวกับสมมติฐานการบริหารจัดการประสิทธิภาพในรัฐบาลท้องถิ่นด้วยการผนวกรวมงานวิจัยเชิงประจักษ์ที่ได้รับการตีพิมพ์ในช่วง ๔๐ ปีที่ผ่านมา เราค้นพบบทความเชิงประจักษ์ ๘๖ ข้อที่ทดสอบสมมติฐานประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างถี่ถ้วนและใช้เทคนิคการทบทวนคะแนนสนับสนุนกับผลการศึกษานี้ การวิเคราะห์ของเราชี้ให้เห็นว่า นักวิชาการยังไม่ได้สำรวจวิธีจัดการกับการจัดการของรัฐบาลท้องถิ่นทั้งหมดด้วยความแข็งแกร่งเช่นเดียวกัน ความสนใจส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่แนวคิดเกี่ยวกับขนาดองค์กรเนื้อหากลยุทธ์การวางแผนคุณภาพบุคลากรความมั่นคงของบุคลากรระบบราชการและระบบเครือข่าย หลักฐานแสดงให้เห็นถึง

^{๕๗} Richard M. Walker, “Local Government Management and Performance: A Review of Evidence”, *Journal of Public Administration Research and Theory*, Vol. 25, No. 1 (January 2015): 101–133.

ผลการปฏิบัติงานในเชิงบวกที่เป็นผลมาจากคุณภาพบุคลากร ความมั่นคง และการวางแผนของบุคลากร และการสนับสนุนในระดับปานกลางเพื่อประโยชน์ของระบบเครือข่ายระบบราชการตัวแทน และเนื้อหายุทธศาสตร์ Subanalyses เปิดเผยความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันในมิติของผลการปฏิบัติงาน และระดับองค์กรภายในรัฐบาลท้องถิ่นและนักวิชาการชาวอังกฤษและอเมริกันที่มีอิทธิพลต่อการศึกษานี้ส่วนใหญ่มาจากมุมมองทางทฤษฎีที่แตกต่างกัน แนวทางในการวิจัยในอนาคตจะได้รับการพิจารณา

ปรุง บุญผดุง และคณะ ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า ผู้นำมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม มีการกำหนดนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคม โดยสื่อสารกลยุทธ์การดำเนินการต่อพนักงานอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้พนักงานมีความรับผิดชอบต่อสังคม และเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ทำให้การดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจประสบความสำเร็จ โดยสามารถรับรู้ได้จากผลการดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมทางด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมาย ด้านจริยธรรม และด้านการให้เพื่อสังคม ซึ่งคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือกลุ่มธุรกิจต่างๆ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พนักงานเกิดความรับผิดชอบต่อสังคม และมีการดำเนินการตามนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคม พร้อมทั้งกำหนดประเด็นสำคัญในการดำเนินการด้านต่างๆ ได้แก่ สุขภาพและความปลอดภัย การบริหารจัดการของเสียและวัสดุเหลือใช้ สินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบต่อสินค้าและบริการ ดูแลพนักงาน การกำกับดูแลกิจการข้อปฏิบัติด้านจริยธรรมความรับผิดชอบต่อชุมชนและการส่งเสริมการศึกษา^{๕๘}

ณัฐพร พันธุ์อุดม ได้วิจัยเรื่อง การจัดการเพื่อความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นด้านนโยบายการบริหารและความยั่งยืนองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง ด้านผู้นำองค์กร วัฒนธรรมองค์กร บรรรยากาศองค์กร และการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ส่วนการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ปรับแก้ พบว่ามีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง ๑๒ ข้อ ส่วนใหญ่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ ยกเว้นสมมติฐานที่ ๘ วัฒนธรรมองค์กรไม่ได้มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการบริหารจัดการ จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญพบว่า วัฒนธรรมองค์กรและผู้นำองค์กรมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กร นโยบายการบริหารเป็นปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจดำเนินการไปได้ดีตามแผนและนำไปสู่ความสำเร็จ การสร้างบรรยากาศในการทำงานทำให้บุคลากร

^{๕๘} ปรุง บุญผดุง และคณะ, “ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ”, วารสารสมาคมนักวิจัย, ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๐) : ๑๖๘-๑๗๙.

แต่ละคนมีการรับรู้และมีทัศนคติต่อองค์กรดีขึ้น ย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน ความผูกพันและสร้างความยั่งยืนต่อองค์กรได้ การบริหารจัดการองค์กรจะต้องมีแนวทางการพัฒนาโดยมุ่งมั่นสร้างประโยชน์สูงสุดต่อสังคม บริหารองค์กรด้วยความโปร่งใส มีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม สร้างนวัตกรรมสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้มีผลประกอบการดีขึ้น เกิดความยั่งยืนต่อผู้ประกอบการ^{๕๙}

ตารางที่ ๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

นักวิจัย	ผลการวิจัย
ชนมณี ศิลาบุญกิจ	ประสิทธิผลการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ด้านการวางแผนอัตรากำลัง และด้านการสรรหา ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และด้านการบริหารจัดการและด้านการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากร
สุพจน์ บุญวิเศษ	ผลการวิจัยพบว่า ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดปัจจัยแวดล้อมภายในทางการบริหารที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด
Richard M. Walker	นักวิชาการยังไม่ได้สำรวจวิธีจัดการกับการจัดการของรัฐบาลท้องถิ่นทั้งหมดด้วยความแข็งแกร่งเช่นเดียวกัน ความสนใจส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่แนวคิดเกี่ยวกับขนาดองค์กรเนื้อหากลยุทธ์การวางแผนคุณภาพบุคลากรความมั่นคงของบุคลากร ระบบราชการและระบบเครือข่ายหลักฐานแสดงให้เห็นถึงผลการปฏิบัติงานในเชิงบวกที่เป็นผลมาจากคุณภาพบุคลากร ความมั่นคง และการวางแผนของบุคลากร

^{๕๙} ธีรพร พันธุ์อุดม, “การจัดการเพื่อความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารร่วมพฤษ มหาวิทยาลัยเกริก, ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๐) : ๙๖-๑๐๕.

ตารางที่ ๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ (ต่อ)

นักวิจัย	ผลการวิจัย
ปรุง บุญผดุง และคณะ	ผู้นำมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม มีการกำหนดนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคม โดยสื่อสารกลยุทธ์การดำเนินการต่อพนักงานอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้พนักงานมีความรับผิดชอบต่อสังคม และเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ทำให้การดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจประสบความสำเร็จ
ณัฐพร พันธุ์อุดม	การสร้างบรรยากาศในการทำงานทำให้บุคลากรแต่ละคนมีการรับรู้และมีทัศนคติต่อองค์กรดีขึ้น ย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน ความผูกพันและสร้างควมยั่งยืนต่อองค์กรได้ การบริหารจัดการองค์การจะต้องมีแนวทางการพัฒนาโดยมุ่งมั่นสร้างประโยชน์สูงสุดต่อสังคม บริหารองค์การด้วยความโปร่งใส มีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม สร้างนวัตกรรมสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้มีผลประกอบการดีขึ้น เกิดความยั่งยืนต่อผู้ประกอบการ

๒.๖.๒ งานวิจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์ดังต่อไปนี้

จารุวรรณ เอกสะพุง ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเปิดเผยและรายงานข้อมูลทุนทางปัญญา ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า ควรทำการเปิดเผยข้อมูลรายงานทุนทางปัญญา และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับทุน ทางปัญญา เพื่อการบ่งบอกถึงการบริหารงานของบริษัทว่าผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการบริหารงานด้านบุคคล ด้านโครงสร้าง และด้านการใช้ทุนหรือทรัพยากรที่มีอยู่ในบริษัทอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนารูปแบบการเปิดเผยและรายงานข้อมูลทุนทางปัญญาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยใช้วิธีการทบทวนเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างมีประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการรายงานทุนทางปัญญาของบริษัทจำแนกออกเป็น ๓ ส่วน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ๑) ระดับความสำคัญของบริษัทต่อทุนทางปัญญาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ๒) ระดับความสำคัญของทุนทางปัญญาต่อนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง

ประเทศไทย ๓) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและต้นทุนในการเปิดเผยข้อมูลทุนทางปัญญา เพื่อให้ได้มาซึ่งรูปแบบการรายงานทุนทางปัญญา ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย กรรมการผู้บริหารบริษัท นักบัญชีของบริษัท ที่ปรึกษาทางการด้านลงทุน ผู้จัดการธนาคารด้านสินเชื่อ ซึ่งเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูลทางบัญชีทั้งหมด เพื่อสอดคล้องกับการพัฒนาแบบรายงานทุนทางปัญญาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ทำให้พบว่าส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเปิดเผยข้อมูลรายงานทุนทางปัญญาเพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์การลงทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องด้วยเป็นข้อมูลที่สำคัญต่อการไปใช้ในการตัดสินใจของผู้สนใจลงทุน และเป็นข้อมูลในการเผยแพร่ต่อสาธารณชน เพื่อป้องกันต่อการบริหารจัดการภายในบริษัท ทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อถือต่อบริษัทในการตัดสินใจ อาทิเช่น การลงทุน การเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ เป็นต้น^{๖๐}

ศาสตราจารย์ ดร. ไทลประเสริฐ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง” ผลการวิจัยพบว่า ๑) การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับปานกลาง ๒) รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย ๒.๑) ความพอประมาณ โดยการประเมินความเหมาะสมในการลงทุน ลงทุนด้วยเงินออม และหลีกเลี่ยงการเก็งกำไร ๒.๒) ความมีเหตุผล โดยการลงทุนด้วยการใช้ปัจจัยพื้นฐาน การใช้หลักเหตุและผล การประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทน และการประเมินมูลค่าพื้นฐานของหุ้น ๒.๓) การมีภูมิคุ้มกัน โดยการจัดพอร์ตกระจายความเสี่ยง การลงทุนในหุ้นพื้นฐานดี ความเสี่ยงต่ำ การลงทุนแบบเน้นคุณค่า การใช้เครื่องมือลดความเสี่ยง ๒.๔) การมีความรู้ โดยการศึกษาเรียนรู้ในกิจการของหุ้น การมีความรู้ด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและการเงิน การวิเคราะห์ข้อมูลก่อนการลงทุน ๒.๕) การมีคุณธรรม โดยการลงทุนในกิจการที่มีธรรมาภิบาล การไม่ใช้ข้อมูลวงใน และการสร้างความสมดุลในทรัพยากร สังคมและสิ่งแวดล้อม ๓) ผลการประเมินรูปแบบ พบว่ารูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดและมีความเป็นไปได้ในระดับมาก^{๖๑}

ไพฑูรย์ อินตะขัน และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการล้มละลายธุรกิจครอบครัวและการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า โอกาสในการล้มละลายและขนาดของกิจการ มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามธุรกิจครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไร ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจ

^{๖๐} จารุวรรณ เอกสะพัง, การพัฒนารูปแบบการเปิดเผยและรายงานข้อมูลทุนทางปัญญา ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๔ (กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๖๓) : ๑๓๒๒-๑๓๓๕.

^{๖๑} ศาสตราจารย์ ดร. ไทลประเสริฐ, “รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง”, วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๓ (พฤษภาคม-มิถุนายน ๒๕๖๓) : ๑๑๘๓-๑๑๙๓.

นำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบาย เพื่อยับยั้งพฤติกรรมการตกแต่งกำไร ที่อาจส่งผลเสียต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป^{๖๒}

ครองรัตน์ อนุศาสนนันท์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า ๑) ขนาดของบริษัทส่งผลกระทบต่อการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๑ ในขณะที่สัดส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวมส่งผลกระทบต่อการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ๒) ขนาดของบริษัทส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการมุมมองภายใน ด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ และสัดส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวมส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการมุมมองภายใน ด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๑ ๓) การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ด้านเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการมุมมองภายนอก ด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อหุ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ด้านสัดส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้น และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระไม่ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทด้านสังคม^{๖๓}

สตีธา ตันจันทรพงษ์ ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่รวมกลุ่มธุรกิจการเงินสำหรับขอบเขตการศึกษาจำกัดเฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๓๓๗ บริษัทโดยใช้แบบประเมินการเปิดเผยข้อมูลรายงาน การพัฒนาความยั่งยืนที่ปรับปรุงมาจากกรอบการรายงานความยั่งยืนของ Global Report Initiative และการวางแผนภาษีวัดจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวมเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคสหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับทฤษฎีความชอบธรรม (Legitimacy Theory) ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) และการศึกษาของ Lanisand Richardson (2012) Hoi et al. (2013) และ

^{๖๒}ไพฑูรย์ อินตะชนัน และคณะ, “ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการล้มละลายธุรกิจรอบครัวและการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๓) : ๔๙-๖๒.

^{๖๓}ครองรัตน์ อนุศาสนนันท์, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๗ (กรกฎาคม ๒๕๖๓) : ๖๑-๖๗.

Sariand Tjen (2016) ผลการวิจัยพบว่า การเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการวางแผนภาษีแสดงถึงเมื่อบริษัททำการเปิดเผยข้อมูล รายงานการพัฒนาความยั่งยืนมากขึ้นจะช่วยลดการวางแผนภาษี ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานของรัฐในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนมากขึ้น^{๖๔}

สินีนากู วงศ์เทียนชัย ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่าการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ส่งอิทธิพลทางตรงหรือส่งผลต่อการดำเนินงานที่ไม่เป็นตัวเงิน (NFI) ที่มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ ๐.๘๗ ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๑ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ไม่มีอิทธิพลหรือไม่ส่งผลต่อการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน (NFI) การดำเนินงานที่ไม่เป็นตัวเงิน (NFI) ไม่มีอิทธิพลหรือไม่ส่งผลต่อการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน (FIN) การแสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีผลต่อการดำเนินการที่ไม่เป็นตัวเงิน กล่าวคือชื่อเสียงขององค์กร และความผูกพันของพนักงาน^{๖๕}

ตารางที่ ๒.๗ งานวิจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์

นักวิชาการหรือนักวิจัย	ผลการวิจัย
จรรุวรรณ เอกสะพัง	ควรทำการเปิดเผยข้อมูลรายงานทุนทางปัญญา และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับทุน ทางปัญญา เพื่อการบ่งบอกถึงการบริหารงานของบริษัทว่าผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการบริหารงานด้านบุคคล ด้านโครงสร้าง และด้านการใช้ทุนหรือทรัพยากรที่มีอยู่ในบริษัทอย่างมีประสิทธิภาพ
ศาดรา ไหลประเสริฐ	การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับปานกลาง รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดและมีความเป็นไปได้ในระดับมาก

^{๖๔} สัตยา ตันจันทรพงษ์. “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (๒๕๖๐) : ๒๗๓-๒๙๕.

^{๖๕} สินีนากู วงศ์เทียนชัย, “การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ (เมษายน-กันยายน ๒๕๕๘) : ๑๐๗-๑๒๑.

ตารางที่ ๒.๗ งานวิจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์

นักวิชาการหรือนักวิจัย	ผลการวิจัย
ไพฑูริย์ อินตะชั้น และคณะ	โอกาสในการล้มละลายและขนาดของกิจการ มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างไรก็ตามธุรกิจครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไร ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจนำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบาย เพื่อยับยั้งพฤติกรรมการตกแต่งกำไร ที่อาจส่งผลเสียต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป
ณัฐชรัตน์ สีนุชชัย	ปัจจัยด้านคุณภาพกำไร ประกอบด้วย PE มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในหมวดธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์และปัจจัยด้านคุณภาพกำไร QOE และ PE มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ สำหรับหมวดธุรกิจการแพทย์
ณัฐชรัตน์ สีนุชชัย	ปัจจัยด้านคุณภาพกำไร ประกอบด้วย PE มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในหมวดธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์และปัจจัยด้านคุณภาพกำไร QOE และ PE มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ สำหรับหมวดธุรกิจการแพทย์
สัทยา ตันจันทร์พงษ์	การเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาคความยั่งยืนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการวางแผนภาษีแสดงถึงเมื่อบริษัททำการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาคความยั่งยืนมากขึ้นจะช่วยลดการวางแผนภาษี ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานของรัฐในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาคความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น
สินีนานฎ วงศ์เทียนชัย	การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ส่งอิทธิพลทางตรงหรือส่งผลต่อการดำเนินงานที่ไม่เป็นตัวเงิน (NFI) ที่มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ ๐.๘๗ ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๑ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ไม่มีอิทธิพลหรือไม่ส่งผลต่อการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน (NFI) การดำเนินงานที่ไม่เป็นตัวเงิน (NFI) ไม่มีอิทธิพลหรือไม่ส่งผลต่อการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน (FIN)

๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากนั้นได้นำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดดังต่อไปนี้

๑. รูปแบบการสื่อสารของเบอร์โล (Berlo's Model of Communication)^{๖๖}

- ๑) แหล่งของสารหรือผู้ส่ง (S : Source)
- ๒) ข้อมูลข่าวสาร (M : message)
- ๓) ช่องทางในการส่ง (C : channel)
- ๔) ผู้รับ (R : receiver)

๒. องค์ประกอบของสารแนวแนวพุทธสื่อสาร ๕ ประการ^{๖๗}

- ๑) สัจจะ (ความจริง)
- ๒) ตถตา (แท้จริง)
- ๓) กาละ (ถูกเวลา)
- ๔) ปิยะ (ผู้รับสารชอบ)
- ๕) อัตถะ (มีประโยชน์)

๓. วงจรควบคุมการบริหารแบบมีคุณภาพ PDCA ของเดมมิง (William Edwards Deming) ประการ^{๖๘}

๑) P=Plan (ขั้นตอนการวางแผน) คือ ขั้นตอนการวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ๆ

๒) D = Do ขั้นตอนการปฏิบัติ คือ ขั้นตอนการปฏิบัติคือการลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน

๓) C = Check ขั้นตอนการตรวจสอบ คือ ขั้นตอนการตรวจสอบ คือการประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ทราบว่าในขั้นตอนการปฏิบัติงานสามารถบรรลุเป้าหมาย

^{๖๖} David K. Berlo, *The Process of Communication*, (New York: Holt, Rinehart and Winston, 1960), p. 12.

^{๖๗} พระราชปริยัติกวี (สมจินต์ สมมาปญโญ), *วิทยากรต้นแบบสันติภาพ*, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://thebuddh.com/?p=44200> [๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๓].

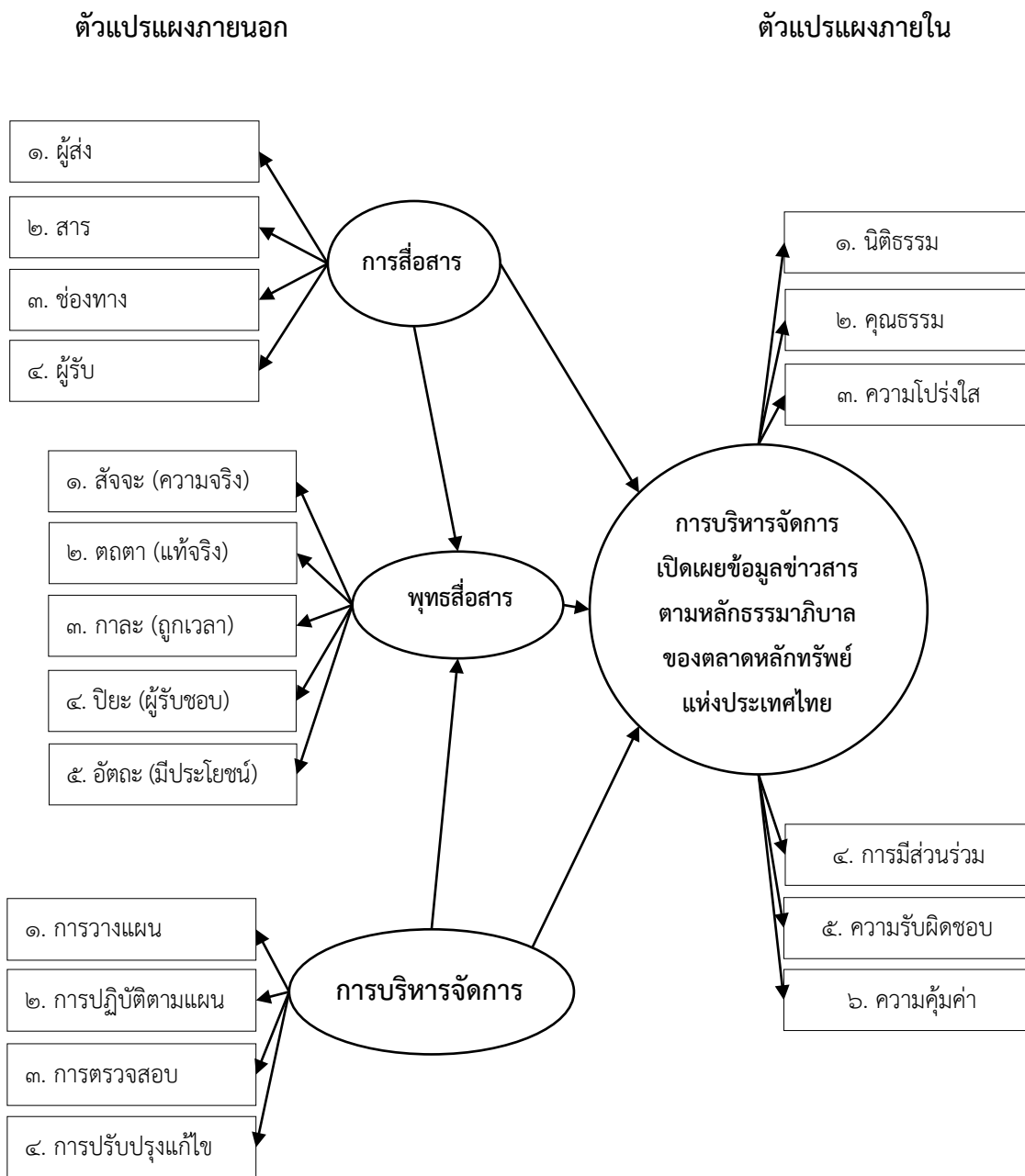
^{๖๘} สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์, *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา*, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนาพานิช สารานุกรมราชภัฏ, ๒๕๔๗), หน้า ๑๘๘ - ๑๙๐.

๔) A = Action ขั้นตอนการดำเนินงานที่เหมาะสม คือ ขั้นตอนการดำเนินงานที่เหมาะสมจะพิจารณาผล

๔. หลักธรรมาภิบาล ^{๖๙}

- ๑) ด้านหลักนิติธรรม
- ๒) หลักคุณธรรม
- ๓) หลักความโปร่งใส
- ๔) หลักการมีส่วนร่วม
- ๕) หลักความรับผิดชอบต่อ
- ๖) หลักความคุ้มค่า

^{๖๙} บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย, (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, ๒๕๔๕), หน้า ๔๖.

แผนภาพที่ ๒.๗ กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๒) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ๓) เพื่อนำเสนอโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การออกแบบการวิจัยด้วยวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อขยายผลวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

๓.๒ การวิจัยเชิงปริมาณ

๓.๒.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๒.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๓ การวิจัยเชิงคุณภาพ

๓.๓.๑ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

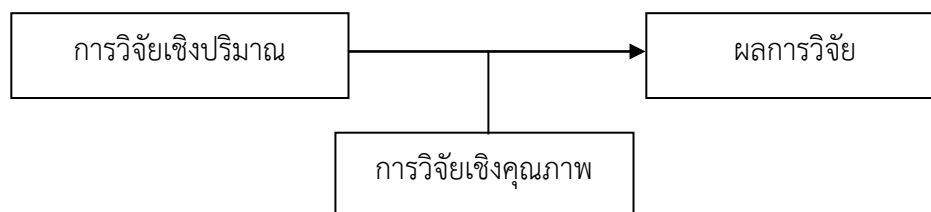
๓.๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ผู้วิจัยได้ใช้แผนการวิจัยแบบผสมวิธีโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อขยายผลวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Method to Extend Quantitative Results) แสดงไว้ดังภาพที่ ๓.๑

ภาพที่ ๓.๑ การวิจัยแบบผสมวิธีด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและขยายผลวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

จากภาพที่ ๓.๑ ผู้วิจัยได้กำหนดการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการศึกษาวิจัย ทำให้ได้แนวทางในการออกแบบการวิจัยโดยแบ่ง ออกเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเริ่มจากการศึกษาวิจัย ในเชิงเอกสาร (Documentary) เพื่อทบทวน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดย เลือกตามเกณฑ์ที่สำคัญ ประกอบด้วย ๑) ความจริง (Authenticity) ๒) ความถูกต้องน่าเชื่อถือ (Credibility) ๓) การเป็นตัวแทน (Representativeness) และ ๔) ความหมาย (Meaning) ความน่าเชื่อถือ และ ความถูกต้องของข้อมูลในเอกสารที่นำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ โดยนำผลที่ได้รับมาดำเนินการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย และดำเนินการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ระยะที่ ๒ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีกระบวนการ ดังนี้

๑) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ที่ถูกเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและตัวแทนของผู้บริหารบริษัทจดทะเบียน และนักลงทุนจำนวน ๑๗ รูปหรือคน

๒) การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) กับผู้ทรงคุณวุฒิ (Expert) ผู้วิจัย กำหนดการสนทนากลุ่มเฉพาะของผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารภาครัฐ ได้แก่ ผู้บริหารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้บริหารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ นักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญด้านหลักพุทธธรรม ผู้บริหาร

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ นักลงทุนประเภทต่างๆ และประชาชนผู้สนใจลงทุนในตลาดหุ้น โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เพื่อนำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และการสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติงานร่วมกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) รวมถึงการสร้างองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องในด้านการบริหารภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องกับการตลาดหุ้นตลาดหุ้นอย่างรอบด้านด้วยความละเอียดถี่ถ้วน จำนวน ๙ รูปหรือคน

๓.๒ การวิจัยเชิงปริมาณ

๓.๒.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑) ประชากร

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่เปิดบัญชีการลงทุน จำนวน ๑,๙๒๔,๔๗๕ ราย^๑

๒) กลุ่มตัวอย่าง

๒.๑) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ได้แก่ นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่เปิดบัญชีการลงทุน จำนวน ๔๕๐ ตัวอย่าง สำหรับขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างในการวิจัยโดยการพิจารณาจากความเหมาะสมของจำนวนค่าพารามิเตอร์ที่ทำการประมาณค่าภายใต้รูปแบบตามสมมติฐานในกรอบแนวคิดที่ได้ศึกษาเอกสารและทบทวนวรรณกรรมตามแนวคิดของนักวิจัยด้านรูปแบบการวิเคราะห์ทิสเลส คือ Lindeman, Merenda and Gold^๒ และ Weiss^๓ ที่ได้ทำการกำหนดขนาดตัวอย่างตามกฎอัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างและจำนวนความสัมพันธ์ของพารามิเตอร์หรือตัวแปรไว้เป็นตัวอย่าง ๑๐-๒๐ ตัวอย่างต่อความสัมพันธ์ จากกรอบแนวคิดการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์ของพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณภายใต้รูปแบบทิสเลสทั้งหมด ๔๕ ความสัมพันธ์ ใช้เส้นความสัมพันธ์ละ ๑๐ ตัวอย่างเท่ากับ $๔๕ \times ๑๐ = ๔๕๐$

^๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ข้อมูลสถิติทางธุรกิจหลักทรัพย์, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/market/securities_company_statistics63.html [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

^๒ Lindeman RH, Merenda PF, Gold RZ., *Introduction to Bivariate and Multivariate Analysis*. (Scott Foresman: Glenview, IL, 1980), p. 163.

^๓ Weiss, R., *The Provision of Social Relationship*, In Z. Rubin (Ed), (Doing Unto others Englewood Cliff, N.J: Prentice-Hall, 1972), pp. 17-26.

๒.๒) การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากจนกระทั่งครบตัวอย่างตามที่ต้องการ

๓.๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเชิงสำรวจ (Questionnaire) สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาข้อมูลแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร รายงานวิจัย รายงานการประชุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย เพื่อกำหนดนิยาม ตัวแปรที่ใช้ศึกษาตามกรอบแนวคิดของการวิจัย ซึ่งได้นิยามตัวแปรที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดดังนี้

๒. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

๓. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๔. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น พร้อมทั้งนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปร เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

๕. ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง โดยนำเครื่องมือที่ได้จากการไปทดลองแจก (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน ๓๐ ชุด มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

๖. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง และนำไปแจกกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

๗. รวบรวมแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปที่เป็นเชิงสถิติ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้เพื่อนำมาสู่กระบวนการสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview Form)

๒) ลักษณะของแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเชิงสำรวจ (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบวิจัย โดยการสร้างแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น ๔ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน ๖ ข้อ

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน ๗๖ ข้อ คำตอบมี ๕ ระดับ ดังนี้

๕ หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

๔ หมายถึง เห็นด้วยมาก

๓ หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

๒ หมายถึง เห็นด้วยน้อย

๑ หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ซึ่งจะเป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open ended Questions) จำนวน ๑ ข้อ

๓) การตรวจสอบและหาคุณภาพของแบบสอบถาม

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนโดยได้นำแบบสอบถามหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) มีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

๑. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ออกแบบไว้

๒. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอ ประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑) รศ.ดร.สมาน งามสนิท อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

๒) พระปลัดระพิน พุทธิสารโ, ผศ.ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

๓) ผศ.ดร.สุริยา รักษาเมือง อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

๔) ผศ.ดร.รัฐพล เย็นใจมา อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

๕) ผศ.ดร.พงษ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยก่อนนำไปใช้ เพื่อพิจารณาทั้งในด้าน เนื้อหาสาระและโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการวัดความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามแต่ละข้อ และวัตถุประสงค์ (IOC : The Index of Item Objective Congruence) ที่มีเกณฑ์การพิจารณาให้ คะแนน ดังนี้

+๑ หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

๐ หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

-๑ หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

หลังจากนั้นนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องๆ โดยใช้สูตร Rovinelli & Hambleton มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{ใช้สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้อง

(Index of Item – Objective Congruence)

R คือ คะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การแปลความหมาย ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ซึ่งเครื่องมือการวิจัย ฉบับนี้ได้ค่า IOC ทุกข้อ ซึ่งถือว่าเครื่องมือใช้ได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า ๐.๕ จากผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๕ คน มาเป็นข้อคำถาม ซึ่งได้ตรวจสอบแบบสอบถามแล้วเห็น ว่าแบบสอบถามทุกข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงของเนื้อหาครอบคลุมในแต่ละด้าน และ ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

๓. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๓๐ ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอน บาค (α :

Cronbach's Alpha Coefficient) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๓๑ ถือได้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

๔. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้แจกกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยต่อไป

๓.๒.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑) ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม จำนวน ๔๕๐ ฉบับ ซึ่งถือว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีความเหมาะสมและเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง โดยเก็บแบบสอบถามคืน ด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมดจำนวน ๔๕๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

๒) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการ วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยทางสังคมศาสตร์

๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) และรูปแบบสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) การวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนต่อไปนี้

๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๒) การวิเคราะห์เนื้อหาจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา^๕

๒.๑) ผู้วิจัยตั้งกฎเกณฑ์ขึ้นสำหรับการคัดเลือกเอกสาร และหัวข้อที่จะทำการวิเคราะห์

๒.๒) ผู้วิจัยวางเค้าโครงของข้อมูล โดยการทำรายชื่อคำหรือข้อความในเอกสารที่จะถูกนำมาวิเคราะห์ แล้วแบ่งไว้เป็นประเภท (Categories) เพื่อให้การวิเคราะห์มีความสม่ำเสมอ และสามารถตัดสินได้ว่า จะดึงคำหรือข้อความใดออกมาจากเอกสารหรือตัวบท (Text) และจะทิ้งคำหรือข้อความใดออกไป

^๕สุภางค์ จันทวานิช, การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๒๔.

๒.๓) ผู้วิจัยคำนึงถึงบริบท (Context) หรือสภาพแวดล้อมประกอบของข้อมูล เอกสารที่นำมาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับเอกสารที่นำมาวิเคราะห์ตามหัวข้อในแบบการวิเคราะห์เนื้อหาซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งนี้เพื่อให้การวิเคราะห์เป็นไปอย่างลึกซึ้ง ผู้วิจัยทำการพิจารณา เอกสารในสภาพที่เป็นปัจจัย และเปรียบเทียบคุณลักษณะของเนื้อหาเข้ากับบริบทของเอกสาร โดยมีการโยงคุณลักษณะเข้ากับกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ผู้วิจัยเลือกมาเปรียบเทียบ เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลให้ มีความกว้างขึ้น และนำไปสู่การอ้างอิงกับข้อมูลอื่น ๆ ได้

๒.๔) วิเคราะห์เนื้อหาตามที่ปรากฏ (Manifest Content) ในเอกสารวัดความถี่ของ คำหรือข้อความในเอกสารเท่านั้น ไม่ใช้การตีความหมายของข้อความ

๓) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ปัจจัย เชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เพื่อศึกษากลุ่มตัวแปรที่ยังไม่มีทฤษฎี หรือแนวคิด สนับสนุนเรื่องนั้นมาก่อน ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลจากตัวแปรเหล่านั้น แล้วนำมาจัดหมวดหมู่ด้วยการ วิเคราะห์ปัจจัยเพื่อต้องการทราบว่ากลุ่มตัวแปร (Set of Variables) ทั้งหมดมีกี่ปัจจัย (Factor) ด้วย การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัย จะช่วยลดตัวแปรลงและได้ปัจจัยซึ่งทำให้เข้าใจ ลักษณะของข้อมูลได้ง่าย และสามารถสร้างตัวแปรแฝงเพื่อนำตัวแปรแฝงมาใช้ในการวิเคราะห์ รูปแบบสมการโครงสร้างต่อไป ซึ่งเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้^๕

๓.๑) ตรวจสอบเบื้องต้นว่า ข้อมูลสามารถนำมาวิเคราะห์ปัจจัยได้หรือไม่ โดยการ พิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร จากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้ค่าไกเซอร์-ไมเยอร์- ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy: KMO-MSA) มากกว่า .๗๐ ถึง ๑ และ ค่า Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญ แสดงว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมที่จะ นำมาวิเคราะห์ปัจจัย

๓.๒) สกัดปัจจัยขั้นต้น (Factor Extraction) ใช้วิธี Principal Component Analysis โดยมีเกณฑ์กำหนดจำนวนปัจจัย คือ ค่าไอเกน (Eigen Values) มากกว่า ๑ และ Scree Plot เส้นกราฟเริ่มเป็นเส้นตรงขนานกับแกนนอน

๓.๓) หมุนแกนปัจจัย (Factor Rotation) เพื่อให้ได้ปัจจัยร่วมที่ชัดเจน

๓.๔) สร้างคะแนนปัจจัย (Factor Score) เพื่อสร้างตัวแปรแฝงจากตัวแปรสังเกตได้

๓.๕) ตั้งชื่อปัจจัยให้สื่อความหมายถึงตัวแปรทั้งหมดในปัจจัย

^๕ นงลักษณ์ วิรัชชัย, รูปแบบลิสเรล : สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๒), หน้า ๑๐๒.

๔) การวิเคราะห์รูปแบบสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) เป็นการบูรณาการของสถิติวิเคราะห์ที่สำคัญ คือการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) และการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path Analysis) รูปแบบสมการโครงสร้างประกอบด้วย ๒ ส่วน คือรูปแบบการวัด (Measurement Model) และรูปแบบโครงสร้าง (Structural Model)

๔.๑) รูปแบบการวัด (Measurement Model) เป็นรูปแบบที่ระบุความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรแฝงกับตัวแปรสังเกตได้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) อันดับทีหนึ่ง เพื่อตรวจสอบความตรงของรูปแบบการวัดตัวแปรแฝงว่า ตัวแปรสังเกตได้/ตัวบ่งชี้ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยโปรแกรม Lisrel (Linear Structure Relation) และพิจารณาคัดเลือกปัจจัยและตัวบ่งชี้ จากตัวแปรสังเกตได้/ตัวบ่งชี้ที่มีสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) ซึ่งสามารถอธิบายองค์ประกอบสูงตั้งแต่ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป

๔.๒) รูปแบบโครงสร้าง (Structural Model) เป็นรูปแบบที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงกับตัวแปรแฝง ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path Analysis) จุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร ศึกษาอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมระหว่างตัวแปร และวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงของทฤษฎีหรือทดสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วยขั้นตอน ๒ ส่วนคือ

๔.๒.๑) การประมาณค่าพารามิเตอร์

(๑) การกำหนดข้อมูลจำเพาะรูปแบบ (Specification of the Model) ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาว่าตัวแปรสาเหตุตัวใดบ้างที่ส่งผลโดยตรงและโดยอ้อมต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ประกอบด้วยตัวแปรแฝง และตัวแปรสังเกตได้ โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นของรูปแบบว่าความสัมพันธ์ของรูปแบบทั้งหมดเห็นความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linear) เป็นความสัมพันธ์เชิงบวก (Additive) และเป็นความสัมพันธ์ทางเดียว (Recursive Model) ระหว่างตัวแปรภายนอก (Exogenous Variables) และตัวแปรภายใน (Endogenous Variables)

(๒) การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของรูปแบบ (Identification of the Model) ผู้วิจัยใช้เงื่อนไขกฎที (t-rule) นั่นคือจำนวนพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าจะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับจำนวนสมาชิกในเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบโดยจะให้จำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า (t) และจำนวนตัวแปรสังเกต (NI) ซึ่งนำมาคำนวณหาจำนวนสมาชิกในเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมได้ กฎที่กล่าวไว้ว่า แบบจำลองจะระบุค่าได้พอดีเมื่อ t

(๑/๒) (NI) (NI+๑) และใช้กฎความสัมพันธ์ทางเดียว (Recursive Rule) เพื่อตรวจสอบเงื่อนไขพอเพียง

(๓) การประมาณค่าพารามิเตอร์ของรูปแบบ (Parameter Estimation from the Model) ผู้วิจัยใช้การประมาณค่าโดยใช้วิธี ML (Maximum Likelihood) ซึ่งเป็นวิธีที่แพร่หลายที่สุด วิธีนี้ใช้ฟังก์ชันความกลมกลืนที่ไม่ใช่ฟังก์ชันแบบเส้นตรง แต่ก็ยังเป็นฟังก์ชันที่บอกความแตกต่างระหว่าง เมทริกซ์ S และ Sigma ได้ ค่าประมาณของพารามิเตอร์ที่ได้จากวิธี ML มีความคงเส้นคงวา (Consistency) มีประสิทธิภาพและความเป็นอิสระจากมาตรวัด การแจกแจงสุ่มของค่าประมาณพารามิเตอร์ที่ได้จากวิธี ML เป็นแบบปกติ และความแปรปรวนของค่าประมาณขึ้นอยู่กับขนาดของค่าพารามิเตอร์

๔.๒.๒) การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ (Goodness of Fit Measures) เพื่อศึกษาภาพรวมของรูปแบบว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด ผู้วิจัยใช้สถิติที่จะตรวจสอบดังนี้

(๑) ค่าไค-สแควร์ (Chi-square Statistics) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่าฟังก์ชันความสอดคล้องมีค่าเป็นศูนย์ ถ้าค่าไค-สแควร์ มีค่าต่ำมากหรือยิ่งเข้าใกล้ศูนย์มาก และค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(๒) ค่าสัดส่วน /df เนื่องจากเมื่อจำนวนกลุ่มตัวอย่างมาก ค่าไค-สแควร์ก็จะยิ่งสูงมากจนอาจทำให้สรุปผลได้ไม่ถูกต้อง ดังนั้นจึงแก้ไขโดยพิจารณาค่า /df ซึ่งควรมีค่าไม่ควรเกิน ๒.๐๐^๖

(๓) ดัชนีระดับความสอดคล้อง (Goodness-of-Fit Index: GFI) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของผลต่างระหว่างฟังก์ชันความสอดคล้องจากรูปแบบก่อน และหลังปรับรูปแบบกับฟังก์ชัน ความสอดคล้องก่อนปรับรูปแบบค่า GFI หากมีค่าตั้งแต่ ๐.๙๐-๑.๐๐ แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(๔) ดัชนีวัดความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness-of-Fit Index: AGFI) ซึ่งนำ GFI มาปรับแก้ โดยคำนึงถึงขนาดของอิสระ (df) ซึ่งรวมทั้งจำนวนตัวแปรและขนาดกลุ่มตัวอย่างหาค่า AGFI หากมีค่าตั้งแต่ ๐.๙๐-๑.๐๐ แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

^๖สุภมาส อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, และรัชณีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL, (กรุงเทพมหานคร : เจริญมั่นคงดีการพิมพ์, ๒๕๕๔), หน้า ๑๔๔.

(๕) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) ใช้เปรียบเทียบรูปแบบเชิงสมมติฐานการวิจัยว่ามีความสอดคล้องสูงกว่าข้อมูลเชิงประจักษ์มากน้อยเพียงใด ค่าที่ดีควรมีค่าตั้งแต่ ๐.๙๐ ขึ้นไป แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(๖) ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized Root Mean Squared Residual: Standardized RMR) เป็นค่าบอกความคลาดเคลื่อนของรูปแบบมีค่าต่ำกว่า ๐.๐๕ แสดงว่า รูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(๗) ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความไม่สอดคล้องของรูปแบบที่สร้างขึ้นกับเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากร ซึ่งค่า RMSEA ที่ดีมาก ๆ ควรมีค่าต่ำกว่า ๐.๐๕ แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

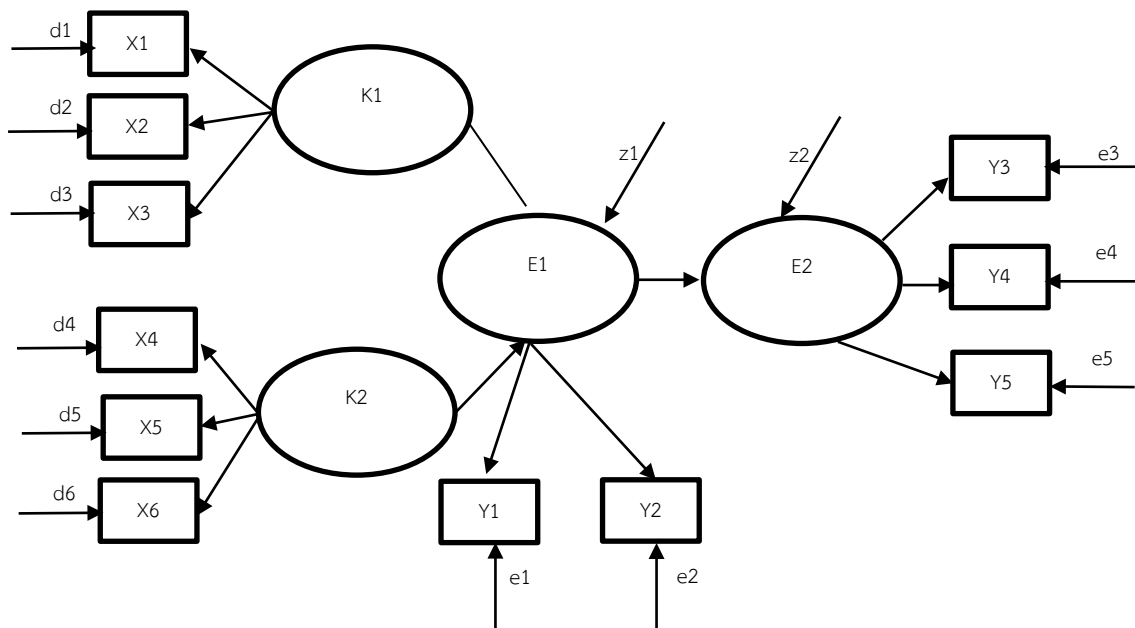
(๘) ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ (Critical N: CN) เป็นดัชนีที่แสดงขนาดของตัวอย่างที่จะยอมรับดัชนีแสดงความสอดคล้องของรูปแบบได้ และค่า CN ควรมีค่ามากกว่า ๒๐๐ ของกลุ่มตัวอย่าง (Diamantopoulos & Siguaw, ๒๐๐๐)^๗

(๙) เมทริกซ์ความคลาดเคลื่อนในการเปรียบเทียบความสอดคล้อง (Fitting Residuals Matrix) หมายถึงเมทริกซ์ที่มีผลต่างของเมทริกซ์ S และ Sigma ซึ่งประกอบไปด้วยค่าความคลาดเคลื่อนทั้งในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ค่าสูงสุดของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (Largest Standardized Residual) ระหว่างเมทริกซ์สหสัมพันธ์ที่เข้าสู่การวิเคราะห์กับเมทริกซ์ที่ประมาณได้ โดยค่าเศษเหลือเคลื่อนที่เข้าใกล้ศูนย์ จะถือว่ารูปแบบมีแนวโน้มสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ความพอดีเศษเหลือเหมาะสมอยู่ระหว่าง -๒ ถึง ๒

(๑๐) การปรับรูปแบบ (Model Modification Indexes: MI) ผู้วิจัยปรับรูปแบบบนพื้นฐานของทฤษฎีและงานวิจัยเป็นหลัก โดยมีการดำเนินการคือ จะตรวจสอบผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ว่ามีความสมเหตุสมผลหรือไม่ มีค่าใดแปลกเกินความเป็นจริงหรือไม่ และพิจารณาความสัมพันธ์สหสัมพันธ์เชิงพหุคูณกำลังสอง (Squared Multiple Correlation) ให้มีความเหมาะสม รวมทั้งพิจารณาค่าความสอดคล้องรวม (Overall Fit) ของรูปแบบว่า โดยภาพรวมแล้วรูปแบบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด และจะหยุดปรับรูปแบบเมื่อพบว่า ค่าสูงสุดของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐานต่ำกว่า ๒.๐๐

^๗Diamantopoulos, A & Siguaw, A.D., *Introducing LISREL: A Guide for the Uninitiated*, (Sage Publications: London, 2000), p. 223.

แผนภาพที่ ๓.๑ รูปแบบสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM)

ภาพรูปแบบสมการโครงสร้างประกอบด้วยสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังนี้

หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variables)

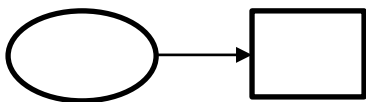

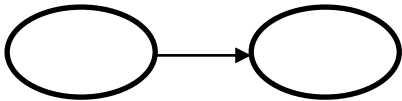
หมายถึง ตัวแปรแฝง (Latent Variables)

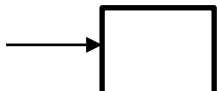
สุภมาส อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, และรัชณีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ : เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL, (กรุงเทพมหานคร : เจริญมั่นคงดีการพิมพ์, ๒๕๕๔), หน้า ๑๔๖.

- หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ หรือนำหน้าปัจจัย
- หมายถึง ความสัมพันธ์หรือความแปรปรวนร่วมของสองตัวแปร

ในการสร้างรูปแบบการวิจัย ผู้วิจัยจะนำสัญลักษณ์เหล่านี้มาเขียนรวมกันเพื่อใช้แทนความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในรูปแบบ ดังนี้^๙

 แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรแฝง หรือสัญลักษณ์ของปัจจัย

 แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของปัจจัยหนึ่งบนอีกปัจจัยหนึ่ง หรือสัญลักษณ์ของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

 แทน ความคลาดเคลื่อนของการวัดตัวแปรสังเกตได้

 แทน ความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ปัจจัย

ตัวแปรแฝง (Latent variables) ในรูปแบบสมการโครงสร้างแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. ตัวแปรแฝงที่เป็นสาเหตุ เรียกว่า ตัวแปรแฝงภายนอก (Exogenous Variables) ในภาพคือ K1 และ K2 ใช้สัญลักษณ์ K หรือ ξ (อ่านว่า KSI)

^๙สุภมาศ อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, และรัชนีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ : เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL, (กรุงเทพมหานคร : เจริญมั่นคงดีการพิมพ์, ๒๕๕๔), หน้า ๑๔๖.

๒. ตัวแปรแฝงที่เป็นผล เรียกว่า ตัวแปรแฝงภายใน (Endogenous Variables) ในภาพคือ E1 และ E2 ใช้สัญลักษณ์ E หรือ η (อ่านว่า ETA)

ตัวแปรสังเกตได้ (Observed variables) ในรูปแบบสมการโครงสร้างแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. ตัวแปรสังเกตได้สำหรับวัดตัวแปรแฝงภายนอก ใช้สัญลักษณ์ X ในภาพคือ X1 X2 X3 X4 X5 และ X6 โดยที่

X1 X2 และ X3 เป็นตัวแปรสังเกตได้ของ K1

X4 X5 และ X6 เป็นตัวแปรสังเกตได้ของ K2

๒. ตัวแปรสังเกตได้สำหรับวัดตัวแปรแฝงภายใน ใช้สัญลักษณ์ Y ในภาพคือ Y1 Y2 Y3 Y4 และ Y5 โดยที่

eY1 และ Y2 เป็นตัวแปรสังเกตได้ของ E1

Y3 Y4 และ Y5 เป็นตัวแปรสังเกตได้ของ E2

ความคลาดเคลื่อนของการวัดตัวแปรสังเกตได้ X ใช้สัญลักษณ์ d หรือ δ (อ่านว่า DELTA)

ส่วนความคลาดเคลื่อนของการวัดตัวแปรสังเกตได้ Y ใช้สัญลักษณ์ e หรือ ϵ (อ่านว่า EPSILON) ความคลาดเคลื่อนของการวัดตัวแปรแฝง E ใช้สัญลักษณ์ z หรือ ζ (อ่านว่า ZETA)

ดังนั้น d1 d2 d3 d4 d5 และ d6 เป็นความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนของ X1 X2 X3 X4 X5 และ X6 ตามลำดับ

e1 e2 e3 e4 และ e5 เป็นความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนของ Y1 Y2 Y3 Y4 และ Y5 ตามลำดับ

z1 และ z2 เป็นความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนของ E1 และ E2 ตามลำดับ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารที่ตรงกันจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
SKEW	แทน	ค่าความเบ้ (skewness)

KUS	แทน	ค่าความโด่ง (kurtosis)	
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Moment Correlation Coefficient)	Product
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)	
R ²	แทน	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง (Squared Correlation) หรือสัมประสิทธิ์การพยากรณ์	Multiple
χ^2	แทน	ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square Statistics)	
df	แทน	องศาอิสระ (Degree of Freedom)	
p-value	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ	
Γ	แทน	เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากไป	
GFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index)	
AGFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)	
CFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index)	
SRMR	แทน	ดัชนีค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized RMR)	
RMSEA	แทน	ดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square Error of Approximation)	
CN	แทน	ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤต (Critical N)	
DE	แทน	อิทธิพลทางตรง (Direct Effects)	
IE	แทน	อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects)	
TE	แทน	อิทธิพลรวม (Total Effects)	

เกณฑ์ที่ใช้แปลผลข้อความที่ได้จากการประเมินผล มีดังนี้

ช่วงค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๔.๒๑ - ๕.๐๐	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๔๑ - ๔.๒๐	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๖๑ - ๓.๔๐	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๘๑ - ๒.๖๐	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๐๐ - ๑.๘๐	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด ^{๑๐}

๓.๓ การวิจัยเชิงคุณภาพ

๓.๓.๑ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยกำหนดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นผู้บริหารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ สื่อมวลชนในวงการข่าวสารตลาดหุ้น ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านลงทุน ด้านพุทธธรรม ด้านธรรมาภิบาลและตัวแทนนักลงทุนประเภทต่างๆ และพระสงฆ์ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่ชัดเจน สามารถอธิบายเสริมสนับสนุน ข้อโต้แย้งต่างๆ และเสริมให้มีความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ รวมถึงการเสนอแนะข้อคิดเห็นในประเด็นที่มีข้อ ขัดแย้ง หรือเห็นควรเพิ่มเติมให้ชุดความรู้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยใช้แบบสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๑๘ รูปหรือคน

ลำดับที่	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านตลาดหลักทรัพย์	ตำแหน่ง
๑	นายวัฒนา เมืองสุข	อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
๒	นายวันชัย จันทน์เรือง	ผู้อำนวยการฝ่ายที่ปรึกษาการเงินและการลงทุน บริษัทหลักทรัพย์ โนมูระพินสิน จำกัด (มหาชน)

^{๑๐} วัฒนา สุนทรชัย, เรียนสถิตติด้วย SPSS ภาคการวิเคราะห์เครื่องมือการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อสอบ, กรุงเทพมหานคร) : บริษัท จูเนฟ

ลำดับที่	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านตลาดหลักทรัพย์	ตำแหน่ง
๓	นางอุบลรัตน์ นนธ์ธนสิน	ผู้อำนวยการอาวุโส บริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
๔	นายสิปกร ขาวสอาด	ประธานที่ปรึกษาบริษัทสวอกไฟฟ์ จำกัด
๕	นายจารุวัฒน์ เกยูรวรรณ	ผู้จัดการห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ไอร่า จำกัด (มหาชน)
	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านรัฐประศาสนศาสตร์	ตำแหน่ง
๖	รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม	ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษากฎหมาย รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗	รศ.ดร.สมาน งามสนิท	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพระพุทธศาสนา	ตำแหน่ง
๘	พระราชญาณกวี (สุวิทย์ ปิยวิสุทธิ)	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดพระราม ๙ กาญจนาภิเษก
๙	พระเมธาวิเชียร, รศ.ดร.	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดราชประดิษฐสถิตมหาสีมารามราชวรวิหาร
	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการลงทุน	ตำแหน่ง
๑๐	นายวสันต์ อธิธิโรจนกุล	ประธานกรรมการ บริษัท ไฟโอเนียร์ มอเตอร์ จำกัด (มหาชน)
๑๑	นายมาศถวิน ชาญวีรกุล	กรรมการผู้จัดการบริษัท STPI จำกัด (มหาชน)
๑๒	ดร.ณรงค์ ทศนนิพันธ์	กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัทSEADFCO จำกัด (มหาชน)
๑๓	นายประสิทธิ์ กรโชคอนันต์	กรรมการผู้จัดการเว็บไซต์หุ้นอินไซด์
๑๔	นายชาญชัย สงวนวงศ์	ผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์ข่าวหุ้นธุรกิจ
๑๕	นางสาวนุชนาด เลาทไทยมงคล	ผู้บริหาร บริษัทวิริยะประกันภัย จำกัด
๑๖	นางสุจารี จันทร์สว่าง	กรรมการผู้จัดการ บลน.Wealtrepublic
๑๗	ดร.ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์	กรรมการผู้จัดการบริษัทไฟลีนบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)
๑๘	นายสิทธิชัย จิตรตั้งตรง	ผู้บริหารกองทุนเพื่อการลงทุน

ผู้ทรงคุณวุฒิ (Expert)

ผู้วิจัยกำหนดการประชุมกลุ่มเฉพาะความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบด้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ผู้บริหารบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ผู้บริหารหรือสื่อมวลชนในวงการตลาดหุ้น นักวิชาการทางรัฐประศาสนศาสตร์ และพระพุทธศาสนา นักลงทุน และประชาชนผู้สนใจ โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อนำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างรอบด้านด้วยความละเอียดถี่ถ้วน จำนวน ๙ รูปหรือคน

ลำดับที่	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านตลาดหลักทรัพย์	ตำแหน่ง
๑	ดร.ณรงค์ ทศนนิพันธ์	กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ซีพีโก้ จำกัด (มหาชน)
๒	ดร.ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์	ประธานกรรมการ บริษัท ไพลินบุ๊คเน็ต จำกัด (มหาชน)
๓	นางสาวสุจารี จันทร์สว่าง	ประธานคณะกรรมการเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัทหลักทรัพย์นายหน้าซื้อขายหน่วยลงทุน เวิร์ทรีพับบลิค จำกัด
๔	ดร.วรพล โสคติยานุรักษ์	อดีตเลขาธิการ สำนักงาน ก.ล.ต.
	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านรัฐประศาสนศาสตร์	ตำแหน่ง
๕	รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม	ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
๖	ผศ.ดร.พงษ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพระพุทธศาสนา	ตำแหน่ง
๗	พระมหาสุนันท์ สุนนโท, ผศ, ดร.	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
๘	ผศ.ดร. สุรียา รักษาเมือง	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัย	ตำแหน่ง
๙	รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
๑๐	อ.ดร.สมบัติ นามบุรี	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

๓.๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการสัมภาษณ์ (Interview) ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดที่จะนำไปใช้สัมภาษณ์สำหรับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีขั้นตอนดังนี้

๑) ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นการรวบรวมขั้นแรกเมื่อเริ่มทำการวิจัย โดยศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ พระไตรปิฎก เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการวิจัย ช่วยในการกำหนดประเด็นและตัวแปรที่จะศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิด ในการสร้างแบบสัมภาษณ์รวมทั้งนำมาใช้ในการวิเคราะห์ด้วย

๒) กำหนดคำถามการวิจัย (Research Question) คือ คำถามที่ต้องการคำตอบจากการวิจัยหรือเป็นสิ่งที่ต้องตอบโจทย์ของวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาจากปัจจัยและประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น และเกี่ยวเนื่องกันกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๓) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

๔) สร้างแบบสัมภาษณ์จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวคิด และข้อค้นพบจากผลงานวิจัยในบริบทปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่ชัดเจนสามารถอธิบายเสริม สนับสนุน ข้อโต้แย้งต่างๆ ให้ละเอียด และเสริมให้มีความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์นี้ที่เป็นตัวแปรศึกษาจากการวิจัยเชิงเอกสารให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการสร้างแบบสัมภาษณ์ (Interviews Form) ตามกรอบปัจจัยที่กำหนด แบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยกำหนดการสร้างแบบสัมภาษณ์จากดัชนีของตัวแปรที่ได้จากการวิเคราะห์ และสังเคราะห์

ตอนที่ ๓ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ซึ่งจะเป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

๓.๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ (Primary Source) ได้แก่ การศึกษาจากพระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา คัมภีร์ ฉบับภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการตามหลักพุทธธรรม

๒) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารชั้นทุติยภูมิ (Secondary Source) หรือการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) ได้แก่ ส่วนที่เป็นคำอธิบายจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการทบทวน ตรวจสอบ และสังเคราะห์เพื่อให้ได้ตัวแปรที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๓) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ มีวิธีการเก็บข้อมูลหลายแบบให้เลือกตามความเหมาะสมของข้อมูลที่ต้องการ และตามลักษณะของประชากรเป้าหมายในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๓.๑) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นการรวบรวมผลจากแบบสอบถามในขั้นแรกเมื่อเริ่มทำการวิจัย โดยศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการวิจัย ช่วยในการกำหนดประเด็นและตัวแปรที่จะศึกษา และจากการตรวจสอบข้อมูลของแบบสอบถาม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบคำถามในการสร้างแบบสัมภาษณ์รวมทั้งนำมาใช้ในการวิเคราะห์ด้วย

๓.๒) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants Interview) ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้หรือมีข้อมูลในเรื่องที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาดีที่สุด หรือมีความเกี่ยวข้องมากที่สุด จำนวน ๑๘ รูปหรือคน ที่ถูกเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

๔) การเก็บข้อมูลจากการสนทนากลุ่มเฉพาะ ตรวจสอบความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการวิจัยโดยการสนทนากลุ่มเฉพาะกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑๐ รูปหรือคน

๓.๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียง และจำแนกอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ตีความหมาย เชื่อมโยงความสัมพันธ์และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ เพื่อจะได้ศึกษาประเด็นได้ลึกซึ้ง เมื่อประเด็นใดวิเคราะห์แล้วไม่มีความชัดเจนก็ตามไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ นั้น เพื่อตอบคำถามหลักตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาความ

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์คือ ๑) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๒) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๓) เพื่อนำเสนอโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น ๓ ประเด็นดังนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

๔.๒.๑ สภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๔.๒.๒ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๔.๒.๓ โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๔.๓ ผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ

๔.๔ องค์กรความรู้

๔.๔.๑ องค์กรความรู้ที่ได้จากการวิจัย

๔.๔.๒ องค์กรความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน
 ตารางที่ ๔.๑ จำนวน และร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล (n=๔๕๐)

ลำดับ	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
๑	เพศ		
	ชาย	๓๒๐	๗๗.๑๑
	หญิง	๑๓๐	๒๘.๘๙
	รวม	๔๕๐	๑๐๐.๐
๒	อายุ		
	๒๐-๒๙ ปี	๑๓	๒.๘๙
	๓๐-๓๙ ปี	๗๑	๑๕.๗๘
	๔๐-๔๙ ปี	๑๑๗	๒๖.๐๐
	๕๐ ปีขึ้นไป	๒๔๙	๕๕.๓๓
	รวม	๔๕๐	๑๐๐.๐
๓	ระดับการศึกษา		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๐	๔.๔๔
	ปริญญาตรี	๑๙๑	๔๒.๔๔
	ปริญญาโท	๑๙๖	๔๓.๕๖
	ปริญญาเอก	๔๓	๙.๕๖
	รวม	๔๕๐	๑๐๐.๐
๕	อาชีพ		
	รับจ้างทั่วไป	๔๔	๙.๗๘
	เกษตรกร	๕	๑.๑๑
	กรรมกร	๑	๐.๒๒
	นักเรียน นักศึกษา	๕	๑.๑๑
	อาชีพอิสระ	๑๐๒	๒๒.๖๗
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ	๗๕	๑๖.๖๗
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๓๒	๗.๑๑
	นักธุรกิจเอกชน	๑๑๔	๒๕.๓๓
	นักลงทุน	๗๒	๑๖.๐๐
	รวม	๔๕๐	๑๐๐.๐

ตารางที่ ๔.๑ จำนวน และร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล (ต่อ) (n=๔๕๐)

ลำดับ	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
๖	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
	ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๔	๐.๘๙
	๑๐,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท	๒๗	๖.๐๐
	๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท	๔๖	๑๐.๒๒
	๓๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๓๗๓	๘๒.๘๙
	รวม	๔๕๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๔๕๐ คน สรุปได้ดังนี้

ด้านเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๓๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๑๑ และเพศหญิง จำนวน ๑๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘๙

ด้านอายุ พบว่า อันดับแรกมีอายุอยู่ระหว่าง ๕๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๓ รองลงมา มีอายุระหว่าง ๔๐-๔๙ ปี จำนวน ๑๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๐ มีอายุระหว่าง ๓๐-๓๙ ปี จำนวน ๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๘ และมีอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๙ ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน ๑๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕๖ รองลงมาคือปริญญาตรี จำนวน ๑๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔๔ ปริญญาเอก จำนวน ๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๖ และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๔ ตามลำดับ

ด้านอาชีพ พบว่า ส่วนมากมีอาชีพนักธุรกิจเอกชน จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๓ รองลงมา มีอาชีพอิสระ จำนวน ๑๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖๗ มีอาชีพข้าราชการ/เจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ จำนวน ๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ มีอาชีพเป็นนักลงทุน จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๐ มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๑ มีอาชีพเกษตรกร จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๑ และมีอาชีพกรรมกร จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๒ ตามลำดับ

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ส่วนมากมีรายได้มากกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๓๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๘๙ รองลงมา มีรายได้ ๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๒ มีรายได้ ๑๐,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๐ และมีรายได้ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๙ ตามลำดับ

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

๔.๒.๑ สภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) ข้อมูลเกี่ยวกับของพุทธสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามพุทธสื่อสาร ๕ ประการ ดังแสดงในตารางที่ ๔.๒-๔.๗

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ในภาพรวม

(n=๔๕๐)				
ข้อ	พุทธสื่อสาร ในภาพรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ด้านสัจจะ (ความจริง)	๓.๘๐	๐.๗๙๒	มาก
๒	ด้านตถตา (แท้จริง)	๓.๖๐	๐.๘๐๔	มาก
๓	ด้านกาละ (ถูกเวลา)	๓.๓๑	๐.๘๔๙	ปานกลาง
๔	ด้านปิยะ (ผู้รับชอบ)	๓.๕๓	๐.๗๑๒	มาก
๕	ด้านอัทธะ (มีประโยชน์)	๓.๖๘	๐.๘๒๘	มาก
ภาพรวม		๓.๕๘	๐.๖๙๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อระดับพุทธสื่อสาร ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๖๙๐) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านสัจจะ (ความจริง) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๐$, S.D. = ๐.๗๙๒) รองลงมา ด้านอัทธะ (มีประโยชน์) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๘$, S.D. = ๐.๘๒๘) และด้านกาละ (ถูกเวลา) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๑$, S.D. = ๐.๘๔๙) ตามลำดับ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านสัจจะ (ความจริง)

(n=๔๕๐)

ข้อ	๑. ด้านสัจจะ (ความจริง)	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงที่สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาได้	๓.๘๘	๐.๗๘๑	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงโดยไม่มีการแก้ไขบิดเบือนข้อมูลข่าวสารอันเป็นมูลเดิม	๓.๘๒	๐.๘๖๐	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริงแบบตรงไปตรงมาไม่มีการปรุงแต่งข้อมูลเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	๓.๗๕	๐.๙๐๘	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีกระบวนการนำเสนอที่ถูกต้องชัดเจนตรงถึงผู้รับ	๓.๗๓	๘๗๘	มาก
ภาพรวม		๓.๘๐	๐.๗๒๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านสัจจะ (ความจริง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๐$, S.D. = ๐.๗๒๙) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงที่สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๘$, S.D. = ๐.๗๘๑) รองลงมา คือ ข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงโดยไม่มีการแก้ไขบิดเบือนข้อมูลข่าวสารอันเป็นมูลเดิม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๒$, S.D. = ๐.๘๖๐) และ ข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีกระบวนการนำเสนอที่ถูกต้องชัดเจนตรงถึงผู้รับ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๓$, S.D. = ๐.๘๗๘) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านตถตา (แท้จริง)

(n=๔๕๐)

ข้อ	๒. ด้านตถตา (แท้จริง)	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นจริงให้นักลงทุนได้ทราบ	๓.๗๓	๐.๘๕๘	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องซึ่งเกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน โดยไม่มีการปิดบังข้อมูล	๓.๕๘	๐.๙๐๕	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ให้นักลงทุนได้วิเคราะห์และตัดสินใจได้ถูกต้อง	๓.๖๔	๐.๙๑๒	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในทุกมิติตามสภาพโดยไม่ปิดบังข้อมูล	๓.๓๔	๐.๙๑๖	ปานกลาง
ภาพรวม		๓.๖๐	๐.๘๐๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านตถตา (แท้จริง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๐$, S.D. = ๐.๘๐๔) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นจริงให้นักลงทุนได้ทราบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๓$, S.D. = ๐.๘๕๘) รองลงมา คือข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ให้นักลงทุนได้วิเคราะห์และตัดสินใจได้ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๔$, S.D. = ๐.๙๑๒) และ ข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในทุกมิติตามสภาพโดยไม่ปิดบังข้อมูล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๔$, S.D. = ๐.๙๑๖) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านกาละ (ถูกเวลา)

(n=๔๕๐)

ข้อ	๓. ด้านกาละ (ถูกเวลา)	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารได้ตรงเวลาไม่คลาดเคลื่อนที่สามารถสร้าง ความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนได้เป็นอย่างดี	๓.๓๓	๐.๙๖๙	ปานกลาง
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้นัก ลงทุนได้วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้อง	๓.๓๖	๐.๙๓๙	ปานกลาง
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการวิเคราะห์เวลา ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เข้าถึงนักลงทุนได้ มากที่สุด	๓.๓๑	๐.๙๓๗	ปานกลาง
๔	เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยมีความเหมาะสม	๓.๒๔	๐.๙๔๗	ปานกลาง
ภาพรวม		๓.๓๑	๐.๘๔๙	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านกาละ (ถูกเวลา) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๑$, S.D. = ๐.๘๔๙) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้นักลงทุนได้วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๖$, S.D. = ๐.๘๕๘) รองลงมา คือข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตรงเวลาไม่คลาดเคลื่อนที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๓$, S.D. = ๐.๙๖๙) และ ข้อ ๔ เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๒๔$, S.D. = ๐.๙๔๗) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านปิยะ (ผู้รับชอบ)

(n=๔๕๐)

ข้อ	๔. ด้านปิยะ (ผู้รับชอบ)	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตรงเวลาไม่คลาดเคลื่อนที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนได้เป็นอย่างดี	๓.๔๗	๐.๘๒๖	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้นักลงทุนได้วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้อง	๓.๔๘	๐.๘๘๘	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการวิเคราะห์เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด	๓.๖๗	๐.๘๙๐	มาก
๔	เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความเหมาะสม	๓.๕๑	๐.๘๗๓	มาก
ภาพรวม		๓.๕๓	๐.๗๑๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านปิยะ (ผู้รับชอบ) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๓$, S.D. = ๐.๗๑๒) เมื่อพิจารณาข้อพบว่า ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการวิเคราะห์เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๗$, S.D. = ๐.๘๙๐) รองลงมา คือข้อ ๔ เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๑$, S.D. = ๐.๘๗๓) และ ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตรงเวลาไม่คลาดเคลื่อนที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๗$, S.D. = ๐.๘๒๖) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านอรรถะ (มีประโยชน์)

(n=๔๕๐)

ข้อ	๕. ด้านอรรถะ (มีประโยชน์)	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	๓.๗๘	๐.๙๑๕	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อส่วนร่วมเป็นหลัก	๓.๗๕	๐.๙๑๓	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปราศจากอคติความลำเอียงมุ่งเอาแต่ประโยชน์ส่วนตน	๓.๖๒	๐.๙๕๐	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายโดยไม่ปิดบังหรือซ่อนเร้นผลประโยชน์อันผู้อื่นจะพึงได้รับ	๓.๕๗	๐.๙๕๖	มาก
ภาพรวม		๓.๖๘	๐.๘๒๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านอรรถะ (มีประโยชน์) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = ๓.๖๘, S.D. = ๐.๘๒๘) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = ๓.๗๘, S.D. = ๐.๙๑๕) รองลงมา คือข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อส่วนร่วมเป็นหลัก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = ๓.๗๕, S.D. = ๐.๙๑๓) และ ข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายโดยไม่ปิดบังหรือซ่อนเร้นผลประโยชน์อันผู้อื่นจะพึงได้รับ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = ๓.๕๗, S.D. = ๐.๙๕๖) ตามลำดับ

๒) ข้อมูลเกี่ยวกับการสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามทฤษฎีการสื่อสาร ๔ ประการ ดังแสดงในตารางที่ ดังแสดงในตารางที่ ๔.๘-๔.๑๒

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสื่อสาร ในภาพรวม

(n=๔๕๐)

ข้อ	การสื่อสาร ในภาพรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ด้านผู้ส่งสาร	๓.๗๑	๐.๗๔๕	มาก
๒	ด้านสาร	๓.๖๘	๐.๗๕๙	มาก
๓	ด้านช่องทางการสื่อสาร	๓.๕๘	๐.๘๔๒	มาก
๔	ด้านผู้รับสาร	๓.๖๒	๐.๗๐๐	มาก
	ภาพรวม	๓.๖๕	๐.๖๙๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการสื่อสาร ในภาพรวมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๕$, S.D. = ๐.๖๙๗) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านผู้ส่งสาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๑$, S.D. = ๐.๗๔๕) รองลงมา ด้านสาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๘$, S.D. = ๐.๗๕๙) และด้านช่องทางการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๘๔๒) ตามลำดับ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสื่อสาร ด้านผู้ส่งสาร

(n=๔๕๐)

ข้อ	๑. ด้านผู้ส่งสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารเป็นอย่างดี	๓.๗๙	๐.๘๕๑	มาก
๒	ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสามารถในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ	๓.๗๐	๐.๘๕๐	มาก
๓	ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่ประกอบด้วยอคตินำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยลำเอียง	๓.๖๖	๐.๘๖๑	มาก
๔	เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมุ่งถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียว	๓.๖๘	๐.๘๖๗	มาก
ภาพรวม		๓.๗๑	๐.๗๔๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านผู้ส่งสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๑$, S.D. = ๐.๘๔๕) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๙$, S.D. = ๐.๘๕๑) รองลงมา คือข้อ ๒ ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสามารถในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๐$, S.D. = ๐.๘๕๐) และ ข้อ ๓ ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่ประกอบด้วยอคตินำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยลำเอียง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๖$, S.D. = ๐.๘๖๑) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านสาร

(n=๔๕๐)

ข้อ	๒. ด้านสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอมีความถูกต้อง แม่นยำ เชื่อถือได้	๓.๗๖	๐.๘๔๖	มาก
๒	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอเป็นความจริงทั้งโดยสมมติและโดยปรมาัตถ์	๓.๖๘	๐.๘๓๐	มาก
๓	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน	๓.๘๔	๐.๘๖๑	มาก
๔	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอทันต่อเหตุการณ์ทันสมัยใหม่เสมอ	๓.๖๘	๐.๙๘๙	มาก
ภาพรวม		๓.๖๘	๐.๗๕๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๘$, S.D. = ๐.๗๕๙) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๓ ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๔$, S.D. = ๐.๘๖๑) รองลงมา คือข้อ ๑ ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอมีความถูกต้อง แม่นยำ เชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๖$, S.D. = ๐.๘๔๖) และ ข้อ ๔ ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอทันต่อเหตุการณ์ทันสมัยใหม่เสมอ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๖๘$, S.D. = ๐.๙๘๙) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๑ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านช่องทางการสื่อสาร
(n=๔๕๐)

ข้อ	๓. ด้านช่องทางการสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๓.๖๐	๐.๙๘๑	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ปลอดภัย ข้อมูลไม่ถูกบิดเบือนหรือถูกทำลาย	๓.๗๔	๐.๙๑๐	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ ทันต่อเหตุการณ์	๓.๓๘	๑.๐๓๔	ปานกลาง
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด	๓.๖๑	๐.๙๕๒	มาก
ภาพรวม		๓.๕๘	๐.๘๔๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านช่องทางการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๘๔๒) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ปลอดภัย ข้อมูลไม่ถูกบิดเบือนหรือถูกทำลาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๔$, S.D. = ๐.๙๑๐) รองลงมา คือข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๐$, S.D. = ๐.๙๘๑) และ ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ ทันต่อเหตุการณ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๘$, S.D. = ๑.๐๓๔) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านผู้รับสาร

		(n=๔๕๐)		
ข้อ	๔. ด้านผู้รับสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารให้กับผู้รับตรงกลุ่มเป้าหมาย ไม่คลาดเคลื่อน	๓.๕๗	๐.๘๘๖	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารให้กับผู้รับที่มีความสามารถในการใช้ข้อมูล ข่าวสารให้เกิดประโยชน์	๓.๗๔	๐.๘๔๔	มาก
๓	ผู้รับมีความรู้เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์เป็นอย่างดี	๓.๔๘	๐.๘๓๙	มาก
๔	ผู้รับมีความเข้าใจในผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารเป็นอย่างดี	๓.๖๘	๐.๘๕๒	มาก
ภาพรวม		๓.๖๒	๐.๗๐๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านผู้รับสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๒$, S.D. = ๐.๗๐๐) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้รับที่มีความสามารถในการใช้ข้อมูลข่าวสารให้เกิดประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๔$, S.D. = ๐.๘๔๔) รองลงมาคือข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้รับตรงกลุ่มเป้าหมาย ไม่คลาดเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๗$, S.D. = ๐.๘๘๖) และ ข้อ ๓ ผู้รับมีความรู้เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๘$, S.D. = ๐.๘๓๙) ตามลำดับ

๓) ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ดังแสดงในตารางที่ ๔.๑๓-๔.๑๗

ตารางที่ ๔.๑๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ในภาพรวม

(n=๔๕๐)

ข้อ	การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ในภาพรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ด้านการวางแผน	๓.๕๘	๐.๘๓๔	มาก
๒	ด้านการปฏิบัติตามแผน	๓.๕๐	๐.๘๖๔	มาก
๓	ด้านการตรวจสอบ	๓.๔๑	๐.๘๕๗	มาก
๔	ด้านการปรับปรุงแก้ไข	๓.๓๘	๐.๘๖๑	ปานกลาง
	ภาพรวม	๓.๔๗	๐.๘๑๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๗$, S.D. = ๐.๘๑๐) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๘๓๔) รองลงมา ด้านการปฏิบัติตามแผน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๐$, S.D. = ๐.๘๖๔) และด้านการปรับปรุงแก้ไข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๘$, S.D. = ๐.๘๖๑) ตามลำดับ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการบริหารจัดการตามกระบวนการ
PDCA ด้านการวางแผน

(n=๔๕๐)

ข้อ	๑. ด้านการวางแผน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประชุมวางแผนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง	๓.๖๐	๐.๘๕๔	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน	๓.๗๑	๐.๘๗๗	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	๓.๔๘	๐.๘๘๓	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดตัวชี้วัดอย่างชัดเจน	๓.๕๓	๐.๘๕๘	มาก
ภาพรวม		๓.๕๘	๐.๘๓๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการวางแผน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๘๓๔) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๑$, S.D. = ๐.๘๗๗) รองลงมา คือข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประชุมวางแผนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๐$, S.D. = ๐.๘๕๔) และ ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๘$, S.D. = ๐.๘๘๓) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ
PDCA ด้านการปฏิบัติตามแผนวางแผน

(n=๔๕๐)

ข้อ	๒. ด้านการปฏิบัติตามแผนวางแผน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอมีความถูกต้อง แม่นยำ เชื่อถือได้	๓.๕๙	๐.๙๓๕	มาก
๒	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอเป็นความจริงทั้งโดยสมมติและโดยปรมาัตถ์	๓.๓๘	๑.๐๐๘	มาก
๓	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน	๓.๔๒	๐.๙๖๔	มาก
๔	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอทันต่อเหตุการณ์ทันสมัยใหม่เสมอ	๓.๖๐	๐.๙๒๙	มาก
ภาพรวม		๓.๕๐	๐.๘๖๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านการปฏิบัติตามแผนวางแผน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๐$, S.D. = ๐.๘๖๔) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๔ ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอทันต่อเหตุการณ์ทันสมัยใหม่เสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๐$, S.D. = ๐.๙๒๙) รองลงมา คือข้อ ๑ ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอมีความถูกต้อง แม่นยำ เชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๙$, S.D. = ๐.๙๓๕) และ ข้อ ๒ ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอเป็นความจริงทั้งโดยสมมติและโดยปรมาัตถ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๘$, S.D. = ๑.๐๐๘) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ
PDCA ด้านการตรวจสอบ

(n=๔๕๐)

ข้อ	๓. ด้านการตรวจสอบ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๓.๔๐	๐.๙๕๗	ปานกลาง
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ปลอดภัย ข้อมูลไม่ถูกบิดเบือนหรือถูกทำลาย	๓.๔๘	๐.๙๒๓	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ ทันต่อเหตุการณ์	๓.๔๐	๐.๙๔๐	ปานกลาง
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด	๓.๓๔	๐.๙๕๒	ปานกลาง
ภาพรวม		๓.๔๑	๐.๘๕๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านการตรวจสอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๑$, S.D. = ๐.๘๕๗) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ปลอดภัย ข้อมูลไม่ถูกบิดเบือนหรือถูกทำลาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๘$, S.D. = ๐.๙๒๓) รองลงมา คือ ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ ทันต่อเหตุการณ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๐$, S.D. = ๐.๙๔๐) และ ข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๔$, S.D. = ๐.๘๕๗) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ
PDCA ด้านการปรับปรุงแก้ไข

(n=๔๕๐)

ข้อ	๔. ด้านการปรับปรุงแก้ไข	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำผลของการประเมินมาใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่อง	๓.๓๖	๐.๙๓๔	ปานกลาง
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม	๓.๓๙	๐.๙๑๒	ปานกลาง
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข	๓.๒๔	๑.๐๑๔	ปานกลาง
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้มาตรฐาน	๓.๕๔	๐.๙๒๗	ปานกลาง
ภาพรวม		๓.๓๘	๐.๘๖๑	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านการปรับปรุงแก้ไข โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๓๘, S.D. = ๐.๘๖๑) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้มาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๕๔, S.D. = ๐.๙๒๗) รองลงมา คือข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๓๙, S.D. = ๐.๙๑๒) และ ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๒๔, S.D. = ๑.๐๑๔) ตามลำดับ

๔) ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังแสดงในตารางที่ ๔.๑๘-๔.๒๔

ตารางที่ ๔.๑๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวม

(n=๔๕๐)

ข้อ	ธรรมาภิบาล ในภาพรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ด้านนิติธรรม	๓.๘๙	๐.๗๗๒	มาก
๒	ด้านคุณธรรม	๓.๘๔	๐.๗๙๖	มาก
๓	ด้านความโปร่งใส	๓.๘๐	๐.๘๓๒	มาก
๔	ด้านการมีส่วนร่วม	๓.๓๗	๐.๙๕๒	มาก
๕	ด้านความรับผิดชอบ	๓.๗๑	๐.๘๖๗	มาก
๖	ด้านความคุ้มค่า	๓.๕๕	๐.๘๔๔	มาก
ภาพรวม		๓.๖๙	๐.๗๕๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๙$, S.D. = ๐.๗๕๖) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านนิติธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๙$, S.D. = ๐.๗๗๒) รองลงมา ด้านคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๔$, S.D. = ๐.๗๙๖) และด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๗$, S.D. = ๐.๙๕๒) ตามลำดับ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านนิติธรรม
(n=๔๕๐)

ข้อ	๑. ด้านนิติธรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประชุมวางแผนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง	๓.๙๙	๐.๘๗๓	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน	๓.๙๗	๐.๘๔๐	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	๓.๗๓	๐.๘๖๖	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดตัวชี้วัดอย่างชัดเจน	๓.๘๖	๐.๘๒๘	มาก
ภาพรวม		๓.๘๙	๐.๗๗๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านนิติธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๙$, S.D. = ๐.๗๗๒) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประชุมวางแผนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๙$, S.D. = ๐.๘๗๓) รองลงมา คือข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๗$, S.D. = ๐.๘๔๐) และ ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๓$, S.D. = ๐.๘๖๖) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล
 ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านคุณธรรม
 (n=๔๕๐)

ข้อ	๒. ด้านคุณธรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารด้วยความถูกต้องดีงาม	๓.๗๔	๐.๘๙๑	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารด้วยความซื่อสัตย์	๓.๗๖	๐.๙๐๓	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารโดยไม่ขัดจารีตประเพณี	๓.๙๔	๐.๘๖๔	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารโดยไม่มุ่งร้ายต่อฝ่ายใด	๓.๙๔	๐.๘๘๓	มาก
ภาพรวม		๓.๘๔	๐.๗๙๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านคุณธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๔$, S.D. = ๐.๗๙๖) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ขัดจารีตประเพณี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๔$, S.D. = ๐.๘๖๔) รองลงมา คือข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่มุ่งร้ายต่อฝ่ายใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๔$, S.D. = ๐.๘๘๓) และ ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยความถูกต้องดีงาม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๔$, S.D. = ๐.๘๙๑) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๑ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความ
โปร่งใส

(n=๔๕๐)

ข้อ	๓. ด้านความโปร่งใส	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถตรวจสอบได้	๓.๘๗	๐.๙๑๓	มาก
๒	การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความถูกต้องเที่ยงธรรม	๓.๗๘	๐.๘๙๑	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียว	๓.๗๓	๐.๙๑๑	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวม	๓.๘๑	๐.๙๔๕	มาก
ภาพรวม		๓.๘๐	๐.๘๓๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความโปร่งใส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๐$, S.D. = ๐.๘๓๒) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๗$, S.D. = ๐.๙๔๕) รองลงมา คือข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๑$, S.D. = ๐.๙๔๕) และ ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียว มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๓$, S.D. = ๐.๙๑๑) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการมี
ส่วนร่วม

(n=๔๕๐)

ข้อ	๔. ด้านการมีส่วนร่วม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ	๓.๓๘	๑.๐๐๙	ปานกลาง
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ	๓.๓๐	๑.๐๕๒	ปานกลาง
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมคิดร่วมรับผลประโยชน์	๓.๓๖	๑.๐๑๘	ปานกลาง
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับฟังข้อคิดเห็นจาก ผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น	๓.๔๖	๐.๙๘๕	มาก
ภาพรวม		๓.๓๗	๐.๙๕๒	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วม
โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๓๗, S.D. = ๐.๙๕๒) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๔
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ใน
ระดับมาก (\bar{X} = ๓.๔๖, S.D. = ๐.๙๘๕) รองลงมา คือข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิด
โอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๓๘, S.D. =
๑.๐๐๙) และ ข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ มี
ค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๓๐, S.D. = ๐.๙๕๒) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความ
รับผิดชอบ

(n=๔๕๐)

ข้อ	๕. ด้านความรับผิดชอบ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ	๓.๗๒	๐.๙๓๙	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ	๓.๗๔	๐.๙๔๓	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมคิดร่วมรับผลประโยชน์	๓.๗๐	๐.๙๕๒	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับฟังข้อคิดเห็นจาก ผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น	๓.๖๖	๐.๙๒๘	มาก
ภาพรวม		๓.๗๑	๐.๘๖๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความ
รับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๑$, S.D. = ๐.๘๖๗) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ
๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๔$, S.D. = ๐.๙๔๓) รองลงมา คือข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิด
โอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๒$, S.D. = ๐.๙๓๙) และ
ข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๖๖$, S.D. = ๐.๙๒๘) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความ
คุ้มค่า

(n=๔๕๐)

ข้อ	๖. ด้านความคุ้มค่า	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ	๓.๔๙	๐.๙๓๕	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ	๓.๕๔	๐.๙๐๓	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมคิดร่วมรับผลประโยชน์	๓.๖๒	๐.๘๘๙	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับฟังข้อคิดเห็นจาก ผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น	๓.๕๘	๐.๘๓๒	มาก
ภาพรวม		๐.๕๕	๐.๘๔๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความคุ้มค่า
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๕$, S.D. = ๐.๘๔๔) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๓ ตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมรับผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๒$, S.D. = ๐.๘๘๙) รองลงมา คือข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
รับฟังข้อคิดเห็นจากผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๘๓๒)
และ ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ มีค่าเฉลี่ย
ต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๙$, S.D. = ๐.๙๓๕) ตามลำดับ

๔.๒.๒ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ ๔.๒๕ ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(n=450)

ตัวแปร	Mean	ระดับ	S.D.	Variance	Skewness	Kurtosis
smcr1	3.71	มาก	.745	.555	-.216	-.101
smcr2	3.68	มาก	.759	.577	-.303	-.195
smcr3	3.58	มาก	.842	.709	-.272	-.174
smcr4	3.62	มาก	.700	.490	-.119	.095
SMCR	3.65	มาก	.697	.486	-.211	-.193
pdca1	3.58	มาก	.834	.696	-.346	-.089
pdca2	3.50	มาก	.864	.747	-.303	-.212
pdca3	3.41	มาก	.857	.735	-.312	.091
pdca4	3.38	ปานกลาง	.861	.741	-.346	.148
PDCA	3.47	มาก	.810	.656	-.345	.017
bud1	3.80	มาก	.729	.532	-.335	-.093
bud2	3.60	มาก	.804	.646	-.310	-.004
bud3	3.31	ปานกลาง	.849	.721	-.252	-.143
bud4	3.53	มาก	.712	.507	-.098	-.294
Bud5	3.68	มาก	.828	.685	-.472	.114
BUDDIST	3.58	มาก	.690	.476	-.277	-.101
good1	3.89	มาก	.772	.596	-.429	-.219
good2	3.84	มาก	.796	.633	-.328	-.479
good3	3.80	มาก	.832	.692	-.495	-.013

ตารางที่ ๔.๒๕ (ต่อ)

(n=450)

ตัวแปร	Mean	ระดับ	S.D.	Variance	Skewness	Kurtosis
Good4	3.37	ปานกลาง	.952	.905	-.265	-.250
Good55	3.71	มาก	.867	.752	-.437	-.073
Good6	3.55	ปานกลาง	.844	.713	-.287	.019
GOOD	3.69	มาก	.756	.571	-.350	-.102

จากตารางที่ ๔.๒๕ ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในแต่ละโมเดล มีตัวบ่งชี้ทั้งหมด ๑๙ ตัว ที่ใช้วัดตัวแปรแฝง ๔ ตัวแปร โดยการสื่อสาร (SMCR) การบริหารจัดการ (PDCA) เป็นตัวแปรแฝงภายนอก พุทธสื่อสาร (BUD) เป็นตัวแปรส่งผ่าน และการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (GOOD) เป็นตัวแปรแฝงภายใน มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะการกระจายและการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัว ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) โดยแยกวิเคราะห์ผลแต่ละตัวแปรดังต่อไปนี้

๑) การสื่อสาร (SMCR) พบว่า โดยภาพรวมการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๕$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรมีการกระจายไม่ต่างกันมาก โดยมีความอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๔๙-๗๐.๙๐ เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรทุกตัวสูงกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะสูงโด่งกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมากกว่า ๐) แสดงว่ามีการกระจายของข้อมูลน้อย จึงเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ต่อไป

๒) การบริหาร (PDCA) พบว่า โดยภาพรวมด้านการบริหารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๗$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรมีการกระจายไม่ต่างกันมาก โดยมีความอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๖๙.๖-๗๔.๗ เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรทุกตัวสูงกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะสูงโด่งกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมากกว่า ๐) แสดงว่ามีการกระจายของข้อมูลน้อย จึงเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ต่อไป

๓) พุทธสื่อสาร (BUD) พบว่า โดยภาพรวมพุทธสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรมีการกระจายไม่ต่างกันมาก โดยมีความอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๗๑.๒-๘๒.๘ เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรทุกตัวมี

การแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรทุกตัวสูงกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (K_u) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะสูงโด่งกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมากกว่า ๐) แสดงว่ามีการกระจายของข้อมูลน้อย จึงเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ต่อไป

๔) การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (GOOD) พบว่า โดยภาพรวมจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรมีการกระจายไม่ต่างกันมาก โดยมีค่าอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๕๙.๖-๙๕.๒ เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (S_k) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรทุกตัวสูงกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (K_u) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะสูงโด่งกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมากกว่า ๐) แสดงว่ามีการกระจายของข้อมูลน้อย จึงเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ต่อไป

๒) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เพื่อใช้สร้างเมทริกซ์สหสัมพันธ์ในการวิเคราะห์การการจัดการเปิดเผยข้อมูล
 ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีตัวแปรพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน
 ตารางที่ ๔.๒๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลที่มีตัวแปรพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน

	smcr1	smcr2	smcr3	smcr4	pdca1	pdca2	pdca3	pdca4	bud1	bud2	bud3	bud4	bud5	good1	good2	good3	good4	good5	good6
smcr1	1.00																		
smcr2	.828**	1.00																	
smcr3	.790**	.826**	1.00																
smcr4	.745**	.735**	.774**	1.00															
pdca1	.691**	.702**	.741**	.712**	1.00														
pdca2	.758**	.755**	.783**	.765**	.867**	1.00													
pdca3	.693**	.710**	.751**	.710**	.842**	.884**	1.00												
pdca4	.731**	.738**	.764**	.734**	.813**	.872**	.912**	1.00											
bud1	.676**	.698**	.620**	.631**	.549**	.633**	.587**	.578**	1.00										
bud2	.735**	.762**	.733**	.679**	.655**	.727**	.702**	.695**	.763**	1.00									
bud3	.677**	.696**	.745**	.632**	.677**	.710**	.742**	.718**	.577**	.777**	1.00								
bud4	.730**	.748**	.748**	.701**	.673**	.697**	.692**	.695**	.618**	.728**	.745**	1.00							
bud5	.784**	.815**	.767**	.689**	.674**	.736**	.713**	.731**	.711**	.763**	.723**	.749**	1.00						
good1	.742**	.753**	.741**	.716**	.721**	.780**	.725**	.741**	.660**	.689**	.585**	.651**	.713**	1.00					
good2	.753**	.792**	.737**	.721**	.688**	.759**	.722**	.746**	.695**	.713**	.588**	.681**	.760**	.879**	1.00				
good3	.759**	.786**	.742**	.718**	.689**	.778**	.735**	.754**	.679**	.711**	.607**	.666**	.765**	.852**	.899**	1.00			
good4	.634**	.653**	.639**	.639**	.679**	.763**	.759**	.776**	.516**	.613**	.645**	.604**	.637**	.627**	.640**	.712**	1.00		
good5	.690**	.725**	.660**	.635**	.658**	.741**	.704**	.731**	.614**	.655**	.571**	.585**	.684**	.757**	.775**	.805**	.752**	1.00	
good6	.689**	.685**	.708**	.680**	.715**	.806**	.777**	.790**	.558**	.630**	.619**	.639**	.656**	.727**	.741**	.753**	.779**	.789**	1.00

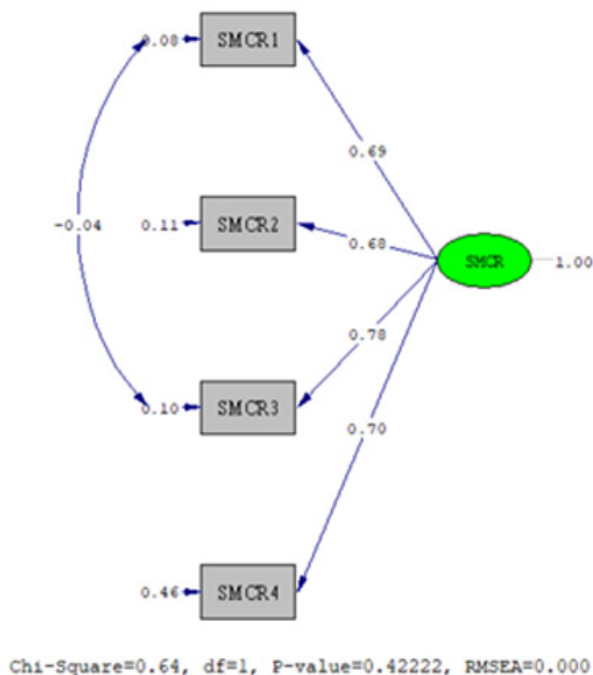
Bartlett's Test of Sphericity = 10863.505, df = 171, p = .000, Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .971

๓) การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA)

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) โดยใช้แบบสอบถามที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๔๕๐ ตัวอย่าง แสดงผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับสมมติฐานที่ ๑ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ ๑ การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สมมติฐานย่อยที่ ๑.๑ ค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

แผนภาพที่ ๔.๑ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการสื่อสาร

ตารางที่ ๔.๒๗ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการสื่อสาร

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2 -test	p-value มากกว่า ๐.๐๕	๐.๔๒๒	ผ่านเกณฑ์
χ^2/df	น้อยกว่า ๒.๐๐	๐.๖๔	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า ๐.๙๐	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า ๐.๙๐	๐.๙๙	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า ๐.๙๕	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
SRMR	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๓	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๐	ผ่านเกณฑ์
CN	มากกว่า ๒๐๐	๔๖๒๒.๗๘	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ ๔.๒๗ พบว่า ค่า p-value ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๔๒๒ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๐๕) ผ่านเกณฑ์ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๐.๖๔ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๑ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ ๐.๖๔ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๒) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๐๓ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๔๖๒๒.๗๘ (เกณฑ์ที่กำหนดมากกว่าหรือเท่ากับ ๒๐๐) ซึ่งทุกค่ามีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแสดงให้เห็นว่าโมเดลการสื่อสารที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

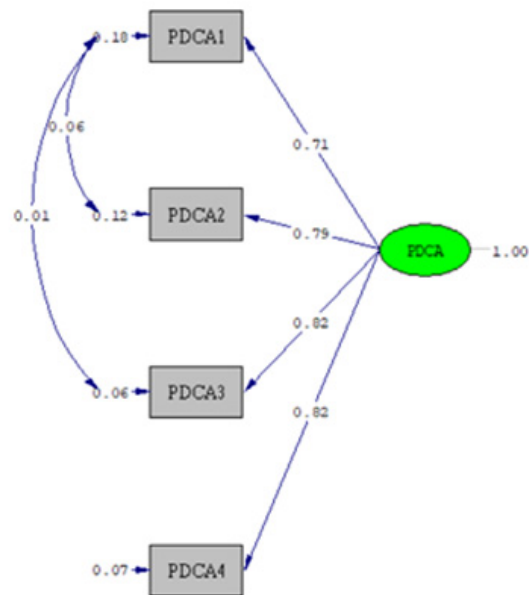
ตารางที่ ๔.๒๘ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการสื่อสาร

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ^๒	สปส.คะแนน องค์ประกอบ
	beta	B(SE)			
SMCR1	0.55	0.69 (0.03)	24.60**	0.85	0.01
SMCR2	0.47	0.68 (0.03)	23.91**	0.80	0.01
SMCR3	0.50	0.78 (0.03)	24.79**	0.85	0.02
SMCR4	1.50	0.70 (0.11)	20.70**	0.66	0.19
Chi-Square = 0.64 df = 1 GFI = 1.00 AGFI = 0.99 RMSEA = 0.000					

หมายเหตุ : **p < .01 ; n = 450 ; ระดับการให้คะแนน ๕ ระดับ

จากตารางที่ ๔.๒๘ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการสื่อสาร ทั้งหมดมีค่าเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ ๐.๖๘ ถึง ๒.๒๐ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทุกด้าน ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ผู้ส่งสาร (SMCR1) และด้านช่องทางการสื่อสาร (SMCR3) มีความแปรผันร่วมกับการสื่อสารร้อยละ ๘๕ รองลงมาคือ ด้านสาร (SMCR2) มีความแปรผันร้อยละ ๘๐ และ ด้านผู้รับสาร (SMCR4) มีความแปรผันร้อยละ ๖๖ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบการสื่อสาร

สมมติฐานย่อยที่ ๑.๒ ค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการบริหารที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

Chi-Square=1.38, df=3, P-value=0.14021, RMSEA=0.000

แผนภาพที่ ๔.๒ แสดงผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหาร

ตารางที่ ๔.๒๙ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการบริหาร

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2 -test	p-value มากกว่า ๐.๐๕	๑.๓๘	ผ่านเกณฑ์
χ^2 /df	น้อยกว่า ๒.๐๐	๐.๔๖	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า ๐.๙๐	๐.๙๗	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า ๐.๙๐	๐.๙๙	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า ๐.๙๕	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
SRMR	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๓๑	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๔๓	ผ่านเกณฑ์
CN	มากกว่า ๒๐๐	๙๘๗๔.๒๖	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ ๔.๒๙ พบว่า ค่า p-value ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๑๔๐๒๑ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๐๕) ผ่านเกณฑ์ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๑.๓๘ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๓ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ ๐.๔๖ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๒) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๐.๙๗ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๐๓๑ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๔๓ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๙๘๗๔.๒๖ (เกณฑ์ที่กำหนดมากกว่าหรือเท่ากับ ๒๐๐) ซึ่งทุกค่ามีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแสดงให้เห็นว่าโมเดลการบริหารที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

ตารางที่ ๔.๓๐ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหาร

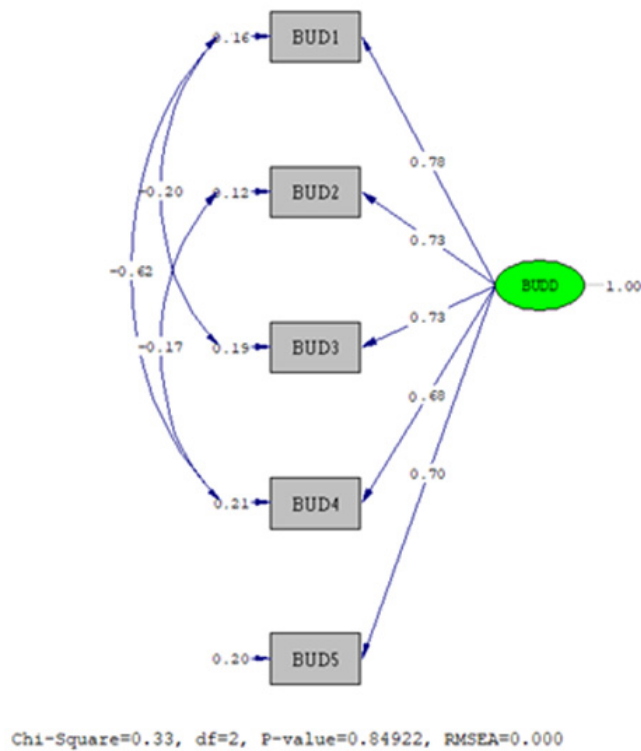
ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ^๒	สปส.คะแนน องค์ประกอบ
	beta	B(SE)			
PDCA1	0.75	0.71 (0.03)	22.34**	0.73	0.18
PDCA2	0.82	0.79 (0.03)	25.42**	0.84	0.12
PDCA3	0.81	0.82 (0.03)	27.51**	0.92	0.06
PDCA4	0.80	0.82 (0.03)	26.84**	0.90	0.07

Chi-Square = 0.00 df = 0 RMSEA = ๐.๐๐๐ The model is perfect

หมายเหตุ : **p < .01 ; n = 450 ; ระดับการให้คะแนน ๕ ระดับ

จากตารางที่ ๔.๓๐ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการบริหารทั้งหมดมีค่าเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ ๐.๗๕ ถึง ๐.๘๒ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทุกด้าน ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านการตรวจสอบ (PDCA3) มีความแปรผันร่วมกับการบริหารร้อยละ ๙๒ รองลงมาคือ ด้าน ปรับปรุงแก้ไข (PDCA4) มีความแปรผันร่วมกับการบริหารร้อยละ ๙๐ ด้านการปฏิบัติตามแผน (PDCA2) มีความแปรผันร่วมกับการบริหารร้อยละ ๘๔ และด้านการวางแผน (PDCA1) มีความแปรผันร่วมกับการบริหารร้อยละ 73 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบการบริหาร

สมมติฐานย่อยที่ ๑.๓ ค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลพุทธสื่อสารที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

แผนภาพที่ ๔.๓ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลพุทธสื่อสาร

ตารางที่ ๔.๓๑ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลพุทธสื่อสาร

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2 -test	p-value มากกว่า ๐.๐๕	๐.๓๓	ผ่านเกณฑ์
χ^2 /df	น้อยกว่า ๒.๐๐	๐.๑๖๕	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า ๐.๙๐	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า ๐.๙๐	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า ๐.๙๕	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
SRMR	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๒๒	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๔๙	ผ่านเกณฑ์
CN	มากกว่า ๒๐๐	๑๒๖๔๒.๔๔	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ ๔.๓๑ พบว่า ค่า p-value ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๘๔๙๒๒ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๐๕) ผ่านเกณฑ์ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๐.๓๓ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๒ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ ๐.๑๖๕ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๒) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๒๒ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๔๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๑๒๖๔๒.๔๔ (เกณฑ์ที่กำหนดมากกว่าหรือเท่ากับ ๒๐๐) ซึ่งทุกค่ามีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแสดงให้เห็นว่าโมเดลพุทธสื่อสารที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

ตารางที่ ๔.๓๒ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลพุทธสื่อสาร

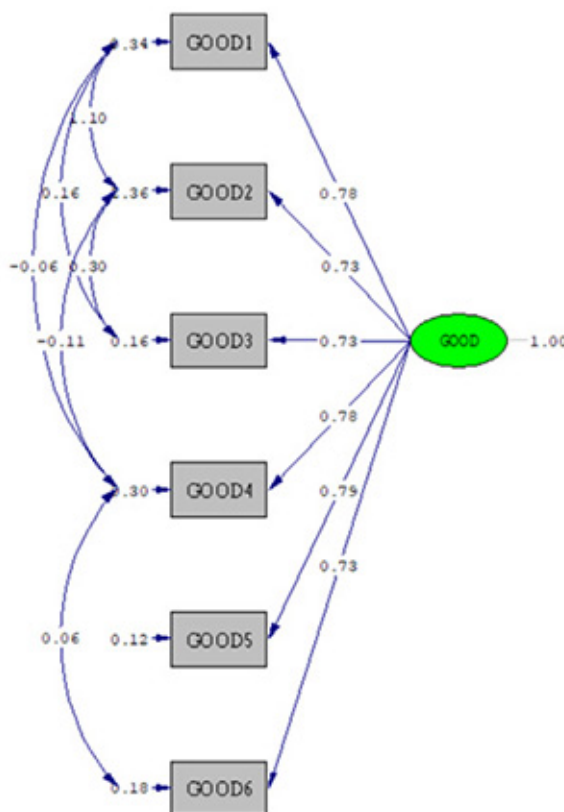
ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ^๒	สปส.คะแนน องค์ประกอบ
	beta	B(SE)			
BUD1	0.76	1.40 (0.06)	21.58**	0.72	0.07
BUD2	0.12	0.73 (0.03)	24.42**	0.82	0.01
BUD3	0.19	0.73 (0.03)	22.18**	0.73	0.02
BUD4	0.10	0.68 (0.12)	22.76**	0.78	0.24
BUD5	0.20	0.70 (0.03)	22.12**	0.72	0.01
Chi-Square = 0.33 df = 2 GFI = 1.00 AGFI = 1.00 RMSEA = 0.000					

หมายเหตุ : **p < .๐๑ ; n = ๔๕๐ ; ระดับการให้คะแนน ๕ ระดับ

จากตารางที่ ๔.๓๒ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทั้งหมดมีค่าเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ ๐.๗๒ ถึง ๐.๘๒ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทุกด้าน ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านตถตา (แท้จริง) (BUD2) มีความแปรผันร่วมกับพุทธสื่อสาร ร้อยละ ๘๒ รองลงมาคือ ด้านปิยะ (BUD4) มีความแปรผันร้อยละ ๗๘ ด้านกาละ (ถูกเวลา) (BUD3) มีความแปรผันร้อยละ ๗๓ ด้าน

สัจจะ (ความจริง) (BUD1) และด้านอรรถะ (มีประโยชน์) (BUD5) มีความแปรผันร้อยละ ๗๒ แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบพุทธสี่สาร

สมมติฐานย่อยที่ ๑.๔ ค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่พัฒนาขึ้น สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

Chi-Square=1.51, df=3, P-value=0.67883, RMSEA=0.000

แผนภาพที่ ๔.๔ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ ๔.๓๓ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลัก
 ธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2 -test	p-value มากกว่า ๐.๐๕	๐.๖๗๘๘๓	ผ่านเกณฑ์
χ^2/df	น้อยกว่า ๒.๐๐	๐.๕๐	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า ๐.๙๐	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า ๐.๙๐	๐.๙๙	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า ๐.๙๕	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
SRMR	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๓๓	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๐	ผ่านเกณฑ์
CN	มากกว่า ๒๐๐	๓๓๗๑.๔๔	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ ๔.๓๓ พบว่า ค่า p-value ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๖๗๘๘๓ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๐๕) ผ่านเกณฑ์ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๑.๕๑ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๓ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ ๐.๕๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๒) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๐๓๓ (เกณฑ์ที่กำหนดน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๓๓๗๑.๔๔ (เกณฑ์ที่กำหนดมากกว่าหรือเท่ากับ ๒๐๐) ซึ่งทุกค่ามีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแสดงให้เห็นว่าโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

ตารางที่ ๔.๓๔ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ^๒	สปส.คะแนน องค์ประกอบ
	beta	B(SE)			
GOOD1	0.14	0.78 (0.07)	19.88**	0.64	0.09
GOOD2	0.36	0.73 (0.11)	20.68**	0.68	0.20
GOOD3	0.16	0.73 (0.03)	23.00**	0.77	0.02
GOOD4	0.30	0.78 (0.04)	20.46**	0.67	0.03
GOOD5	0.12	0.79 (0.03)	24.78**	0.84	0.01
GOOD6	0.18	0.73 (0.03)	20.40**	0.74	0.02

Chi-Square = 1.51 df = 3 GFI = 1.00 AGFI = 0.99 RMSEA = 0.000

หมายเหตุ : **p < .๐๑ ; n = ๔๕๐ ; ระดับการให้คะแนน ๕ ระดับ

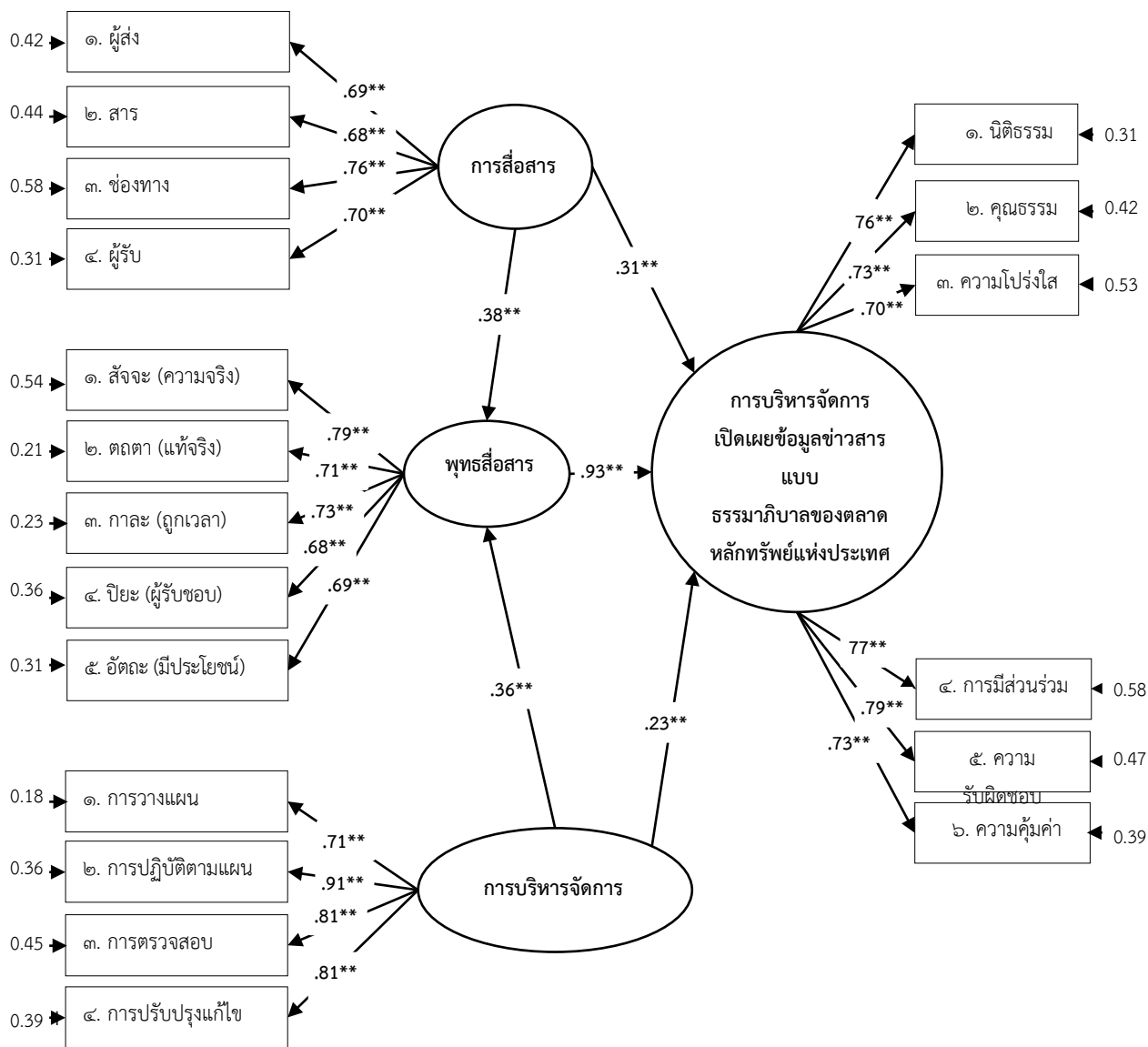
จากตารางที่ ๔.๓๔ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทั้งหมดมีค่าเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ ๐.๑๔ ถึง ๐.๓๖ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทุกด้าน ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ความรับผิดชอบ (GOOD5) มีความแปรผันร่วมกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยร้อยละ ๘๔ รองลงมาคือ ด้านความโปร่งใส (GOOD3) มีความแปรผันร้อยละ ๗๗ ด้านความคุ้มค่า (GOOD6) มีความแปรผันร้อยละ ๗๔ ด้านคุณธรรม (GOOD2) มีความแปรผันร้อยละ ๖๘ ด้านการมีส่วนร่วม (GOOD4) มีความแปรผันร้อยละ ๖๗ และด้านนิติธรรม (GOOD1) มีความแปรผันร้อยละ ๖๔ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๔) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ ๒ ดังนี้

สมมติฐานที่ ๒ ปัจจัยด้านการสื่อสาร การบริหาร และพุทธสื่อสาร มีอิทธิพลทางตรงอิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ หลังปรับโมเดลการวิจัยตามแผนภาพที่ ๔.๕ ดังนี้

$$\chi^2 = 124.17, df = 103, p = 0.069, RMSEA = 0.019$$

แผนภาพที่ ๔.๕ โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับโมเดลการวิจัย

ตารางที่ ๔.๓๕ ค่าสถิติความสอดคล้องกลมกลืนของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับโมเดลการวิจัย

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2 -test	p-value มากกว่า ๐.๐๕	๐.๐๖๙	ผ่านเกณฑ์
χ^2/df	น้อยกว่า ๒.๐๐	๑.๒๐	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า ๐.๙๐	๐.๙๗	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า ๐.๙๐	๐.๙๙	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า ๐.๙๐	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
SRMR	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๓๑	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๒๕	ผ่านเกณฑ์
CN	มากกว่า ๒๐๐	๑๕๒๓.๗๔	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ ๔.๓๕ พบว่าค่า p-value มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๐๖๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๑๒๔.๑๗ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๑๐๓ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ ๑.๒๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๒) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๐.๙๗ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๓๑ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๒๕ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๑๕๒๓.๗๔ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า หรือเท่ากับ ๒๐๐) ผลผ่านเกณฑ์ แสดงให้เห็นว่าค่าสถิติความสอดคล้องของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เชิงสมมติฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

จากการทดสอบสมมติฐานที่ ๒ ปัจจัยด้านการสื่อสาร การบริหาร และพุทธสื่อสาร มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปเป็นตารางผลการศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๓๖ ค่าสถิติผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการปฏิบัติตามหลัก พุทธสื่อสาร เป็นตัวแปรส่งผ่าน

ตัวแปรเหตุ	BUD (พุทธสื่อสาร)			GOOD (การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล)				
	TE	IE	DE	TE	IE	DE		
SMCR (การสื่อสาร)	0.38** (0.12)	-	0.38** (0.12)	0.47** (0.14)	0.42** (0.31)	0.31 (0.31)		
PDCA (การบริหาร)	0.36** (0.11)	-	0.36** (0.11)	0.53** (0.12)	0.49** (0.13)	0.23 (0.21)		
BUD (พุทธสื่อสาร)	-	-	-	-	-	0.93** (0.14)		
ค่าสถิติ	Chi-Square = 124.17, df = 103, GFI=0.97, AGFI=0.99, RMSEA=0.025							
ตัวแปร	smcr1	smcr2	smcr3	smcr4	pdca1	pdca2	pdca3	pdca4
ความเที่ยง	0.71	0.69	0.66	0.42	0.73	0.85	0.72	0.74
ตัวแปร	bud1	bud2	bud3	bud4	bud5	good1	good2	good3
ความเที่ยง	0.69	0.73	0.69	0.78	0.71	0.48	0.65	0.71
ตัวแปร	good4	good5	good6					
ความเที่ยง	0.69	0.67	0.54					
สมการโครงสร้างของตัวแปร	BUD			GOOD				
R ²	0.89			0.93				
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร								
ตัวแปรแฝง	BUD	GOOD	SMCR	PDCA				
BUD	1.00							
GOOD	0.95	1.00						
SMCR	0.91	0.87	1.000					
PDCA	0.91	0.91	0.87	1.000				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน, **p < .๐๑

TE = ผลรวมอิทธิพล IE = อิทธิพลทางอ้อม DE = อิทธิพลทางตรง

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า ค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง ๐.๔๒-๐.๘๕ โดยตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงสูงสุดคือ การปฏิบัติตามแผน (pdca2) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ ๐.๘๕ ส่วนตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงต่ำสุดคือ ผู้รับสาร (smcr4) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ ๐.๔๒

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝงพบว่า มีค่าเท่ากับ ๐.๘๙ แสดงว่าตัวแปรในโมเดลคือ การสื่อสาร (SMCR) และการบริหาร (PDCA) สามารถอธิบายความแปรปรวนของพุทธสื่อสาร (BUD) ได้ร้อยละ ๘๙ และยังพบว่าสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝงมีค่าเท่ากับ ๐.๙๓ แสดงว่าตัวแปรในโมเดลคือ การสื่อสาร (SMCR) และการบริหาร (PDCA) และพุทธสื่อสาร (BUD) สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล (GOOD) ได้ร้อยละ ๙๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรง ทางอ้อม และอิทธิพลรวมผลดังนี้

๑) การสื่อสาร (SMCR)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมระหว่างตัวแปรในโมเดลพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสาร (SMCR) กับการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (GOOD) ขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๘๗ แยกเป็นอิทธิพลทางตรง ๐.๓๑ และอิทธิพลทางอ้อม ๐.๕๖** เป็นอิทธิพลรวม ๐.๘๗** โดยที่มีอิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ หมายความว่า การสื่อสาร ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสาร ผู้รับสาร ต้องบริหารจัดการควบคู่ไปกับการใช้หลักพุทธสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย สัจจะ (ความจริง) ตถตา (แท้จริง) กาละ ถูกเวลา ปิยะ (ผู้รับชอบ) อัตถะ (มีประโยชน์) จึงจะส่งผลให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒) การบริหาร (PDCA)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมระหว่างตัวแปรในโมเดลพบว่า การบริหาร (PDCA) กับการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (GOOD) ขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๙๑ แยกเป็นอิทธิพลทางตรง ๐.๒๓ และอิทธิพลทางอ้อม ๐.๖๘** เป็นอิทธิพลรวม ๐.๙๑** โดยที่มีอิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ หมายความว่า การบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ การปรับปรุงแก้ไข ต้องบริหารจัดการควบคู่ไปกับการใช้หลักพุทธสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย สัจจะ (ความจริง) ตถตา (แท้จริง) กาละ ถูกเวลา ปิยะ (ผู้รับชอบ) อัตถะ (มีประโยชน์) จึงจะส่งผลให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓) พุทธสื่อสาร (BUD)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงของหลักพุทธสื่อสาร (BUD) การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (BUD) ขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๙๕ มีขนาดอิทธิพลทางตรงส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลเท่ากับ ๐.๙๕ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ หมายความว่า การบริหารจัดการ

เปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลตามหลักพุทธสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย สัจจะ (ความจริง) ตถตา (แท้จริง) กาละ ถูกเวลา ปิยะ (ผู้รับชอบ) อตถะ (มีประโยชน์) จะส่งผลให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลได้ถึงร้อยละ ๙๕

สำหรับค่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า ค่าพิสัยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าอยู่ในช่วง ๐.๘๗ ถึง ๐.๙๕ โดยเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียว (ค่าความสัมพันธ์เป็นบวก) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด คือ การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (GOOD) และ พุทธสื่อสาร (BUD) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๙๕ แสดงว่า เมื่อพุทธสื่อสาร (BUD) มีมากขึ้น การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (GOOD) ก็เพิ่มมากขึ้นด้วย และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รองลงมาคือ การสื่อสาร (SMCR) กับ พุทธสื่อสาร (BUD) การบริหาร (PDCA) กับ พุทธสื่อสาร (BUD) และการบริหาร (PDCA) กับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล (GOOD) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๙๑ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับสูง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑) การสื่อสาร

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยการสื่อสาร ประเด็นสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสาร ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๘ รูปหรือคน ได้ให้สัมภาษณ์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะต้องมีเนื้อหาสาระที่ถูกต้องแม่นยำน่าเชื่อถือได้ และข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เผยแพร่ไปนั้นจะต้องถึงผู้รับโดยตรงไปตรงมา ไม่มีการบิดเบือนข้อมูล หลายครั้งที่นักลงทุนได้รับข่าวสารที่ไม่ถูกต้องจะต้องเสียประโยชน์ไปมหาศาล^๑

๒. ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารควรจะใช้ช่องทางที่สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพในปัจจุบันก็มีหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์หรือ LINE กลุ่มของนักลงทุนซึ่งได้รับข้อมูลข่าวสารจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และนำมากระจายบอกต่อภายในกลุ่มซึ่งจุดนี้ก็คือว่าเป็นจุดดีอย่างหนึ่ง^๒

๓. ในเรื่องของข้อมูลข่าวสารนักลงทุนจะต้องแสวงหาข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเองซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะมีให้เราค้นคว้าอยู่ในเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็น

^๑ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๒ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่นำเสนอข้อมูลในเชิงลึกของบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ ซึ่งก็สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจลงทุนได้^๓

๔. นักลงทุนจะต้องหมั่นศึกษาหาความรู้ต่างๆที่เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแต่ทั้งนี้ทั้งนั้นข้อมูลข่าวสารที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้นำเสนอและยังเป็นทางเดียวอยู่จึงควรมีการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องทำเวลาที่จะทำให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจลงทุนได้อย่างอุ่นใจ^๔

๕. ผู้รับข้อมูลข่าวสารจากตลาดหลักทรัพย์ก็จำเป็นที่จะต้องศึกษาหาความรู้ให้ดี ข้อมูลที่นำเสนอขึ้นถึงเป็นความจริงหรือข้อเท็จจริงก็ตาม ผู้รับข่าวสารหรือนักลงทุนจะต้องรับรู้ถึงผลกระทบและรับได้ถึงความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นเพราะว่าข้อมูลที่ได้มานั้นไม่ใช่ข้อมูลสำเร็จรูป ซึ่งจะต้องนำมาวิเคราะห์เพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุนอีกทีหนึ่ง^๕

๖. ในส่วนของสารสนเทศที่นำเสนอควรจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความจริงเป็นข้อเท็จจริงที่นำเสนอโดยไม่ได้ปรุงแต่งหรือผ่านการใส่ไข่เติมสี ผู้นำเสนอไม่มีอคติ ไม่นำเสนอเพื่อที่จะทำให้เกิดประโยชน์แก่ตนฝ่ายเดียว หรือทำการปิดบังข้อมูลอย่างนี้ถือว่าไม่ยุติธรรม โดยทั่วไปแล้วการนำเสนอข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะนำเสนอข้อมูลที่เป็นความจริงและเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นในแวดวงการลงทุนภายในประเทศและต่างประเทศ อีกส่วนหนึ่งก็จะเป็นข้อมูลข่าวสารในเชิงลึกของบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆที่เราจะสามารถเข้าไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ตัดสินใจในการลงทุนได้^๖

๗. ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอที่เกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสำคัญอยู่ที่การนำเสนอในลักษณะขององค์กรที่มีการนำเสนอความจริงข้อเท็จจริงให้กับนักลงทุนและรับทราบข้อมูลที่น่าเสนอนั้นจะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในภาพรวม การนำเสนอข้อมูลก็ค่อนข้างจะรวดเร็วทันต่อเวลาไม่มีช่องทางหลากหลายที่จะให้นักลงทุนได้เข้าไปศึกษาและรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สื่อสิ่งพิมพ์สำนักพิมพ์ต่างๆ ก็มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์รวมทั้งสื่อหลักของประเทศที่นำเอาข้อมูลข่าวสารเผยแพร่ทางสถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์และช่องทางออนไลน์^๗

๘. ผู้เผยแพร่ข้อมูลสำคัญที่สุดคนที่เปิดเผยข้อมูลหรือคนที่ทำหน้าที่ในการนำข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการลงทุนสนับสนุนต่างๆบุคคลเหล่านี้จะต้องมีคุณธรรมจริยธรรมเพื่อให้นำเสนอ

^๓ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๔ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๕ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๖ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๗ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

ข้อมูลที่จะส่งผลกระทบต่อนักลงทุนซึ่งจะเป็นผลเสียและไม่นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่อำนวยความสะดวกแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง^๘

๙. บ่อยครั้งที่มีการนำเสนอข้อมูลอันเป็นเท็จเพื่อต้องการที่จะให้นักลงทุนได้ทราบข่าวข้อมูลอันเป็นเท็จซึ่งจะเป็นการกอบโกยผลประโยชน์ของฝ่ายดั่งนั้นช่องทางในการสื่อสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องชัดเจนกำหนดให้ชัดเจนว่าใช้ช่องทางใดในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารประชาชนที่ต้องการทราบก็สามารถเข้ามาดูในช่องทางนั้นได้ และการเก็บรักษาข้อมูลอันเป็นสิทธิประโยชน์ต่างๆจะต้องถูกจัดเก็บไว้อย่างปลอดภัยมิให้ใครที่ไม่หวังดีหรือผู้ก่อการร้ายเข้ามาโจมตีหรือทำลายข้อมูลให้เสียหายได้^๙

๑๐. นักลงทุนจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์ในเบื้องต้นคือจะต้องเลือกเสฟข่าวที่ดีและก็ต้องมีวิจญาณญาณคิดวิเคราะห์ว่า ข้อมูลที่ได้รับนั้นเป็นความจริงหรือไม่ บางครั้งที่นักลงทุนได้รับข้อมูลอันเป็นเท็จแล้วก็เกิดความตื่นตระหนกซึ่งมีผลต่อการลงทุนทำให้เสียผลประโยชน์ไปก็มีไม่น้อย^{๑๐}

๑๑. ช่องทางในการสื่อสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปัจจุบันก็ถือว่าใช้ได้ดีเลยทีเดียว มีช่องทางที่นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์หลายช่องทาง ที่เห็นอยู่หลักๆ มีรายการทีวีซึ่งเป็นสถานีโทรทัศน์ของภาครัฐ ก็มีการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ สถานีวิทยุก็มีการรายงานข่าวที่เกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมีสื่อที่เป็นออนไลน์ เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการนำเสนอข้อมูลในลักษณะเดียวกันซึ่งผู้รับก็สามารถหรือนักลงทุนก็สามารถตรวจสอบว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับนั้นมีความถูกต้องหรือไม่จากสื่อต่างๆ หากว่าได้รับข้อมูลข่าวสารที่ตรงกันหลายแห่งตามที่ตลาดหลักทรัพย์ได้นำเสนอนั้น ก็ถือว่าข้อมูลนั้นเป็นความจริงมีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนได้^{๑๑}

๑๒. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารจะต้องประกอบด้วยหลายองค์ประกอบทั้งผู้ส่งสารสารช่องทางในการสื่อสารและผู้รับและต้องมีความสัมพันธ์กัน ผู้ส่งสารจะต้องมีคุณธรรม คือไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนหรือมีอคติในการนำเสนอข้อมูล ส่วนเนื้อหาสาระข่าวสารที่จะนำเสนอก็ต้องมีความน่าเชื่อถือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นซึ่งจะนำไปใช้ประโยชน์ได้มีแหล่งอ้างอิงที่มาที่ชัดเจน^{๑๒}

^๘ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๙ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

๑๓. หลายครั้งที่นักลงทุนได้ตัดสินใจพลาดจากการเสพยาว่าอันเป็นเท็จหรือการได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงแต่ว่าได้รับช้าซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายในการตัดสินใจลงทุน ตามภาษาของนักลงทุนเรียกว่าตกขบวนจากได้รับข้อมูลข่าวสารช้าไม่ตรงเวลา^{๑๓}

๑๔. ข้อมูลที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้นำเสนอเป็นลักษณะของข้อมูลที่เป็นเรื่องราวในแวดวงของการลงทุนซึ่งผู้รับสารโดยนักลงทุนจะต้องมีความฉลาดและมีความรู้พื้นฐานในการนำเอาข้อมูลนั้นมาใช้เพื่อตัดสินใจและวิเคราะห์สำหรับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์^{๑๔}

๑๕. นักลงทุนจะต้องมีประสบการณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการลงทุนเช่น การตัดสินใจของรัฐบาลซึ่งมีผลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์การเกิดเหตุกลางการยึดอำนาจ หรือแม้แต่การเกิดโรคระบาดสิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนแต่จะเป็นปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อตลาดหลักทรัพย์ได้ทั้งนั้น ดังนั้นนักลงทุนซึ่งเป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารจะต้องมีความรู้ดีและมีความฉลาดในการนำเอาข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์^{๑๕}

๑๖. ในความเป็นจริงแล้วข้อมูลข่าวสารก็คือข้อมูลข่าวสารปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้ข้อมูลข่าวสารมันถูกนำเสนอออกมาซึ่งจะเป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลที่นำเสนอคือผู้ส่งสารจะต้องมีความระมัดระวังในการนำเสนอข้อมูลที่จะส่งผลกระทบต่อการลงทุนและจะต้องไม่มีอคติความลำเอียงหรือเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนหรือการทุจริตคอร์ปชั่นต่าง ๆ^{๑๖}

๑๗. ในปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านทางเว็บไซต์เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ และสิทธิประโยชน์ที่นักลงทุนจึงได้รับ ในจุดนี้ก็มองว่าเป็นประโยชน์กับนักลงทุนเพราะว่าสามารถลดความเสี่ยงในการลงทุนได้^{๑๗}

๑๘. ควรมีการนำเสนอข้อมูลที่หลากหลายซึ่งให้นักลงทุนสามารถเลือกใช้ข้อมูลต่างๆ เหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม โดยที่มีความถูกต้องของข้อมูลและมีความน่าเชื่อถือ สื่อมวลชนก็ควรจะต้องมีการนำเสนอข้อมูลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย^{๑๘}

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยการสื่อสาร ประกอบด้วย

ผู้ส่งสาร ได้แก่ ผู้รับสารไม่มีอคติ สื่อสารด้วยมุ่งประโยชน์ส่วนรวม มีความรู้ในการเปิดเผยข้อมูล มีทักษะและประสบการณ์ในการเปิดเผยข้อมูล และมีมีคุณธรรมในการสื่อสาร

^{๑๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

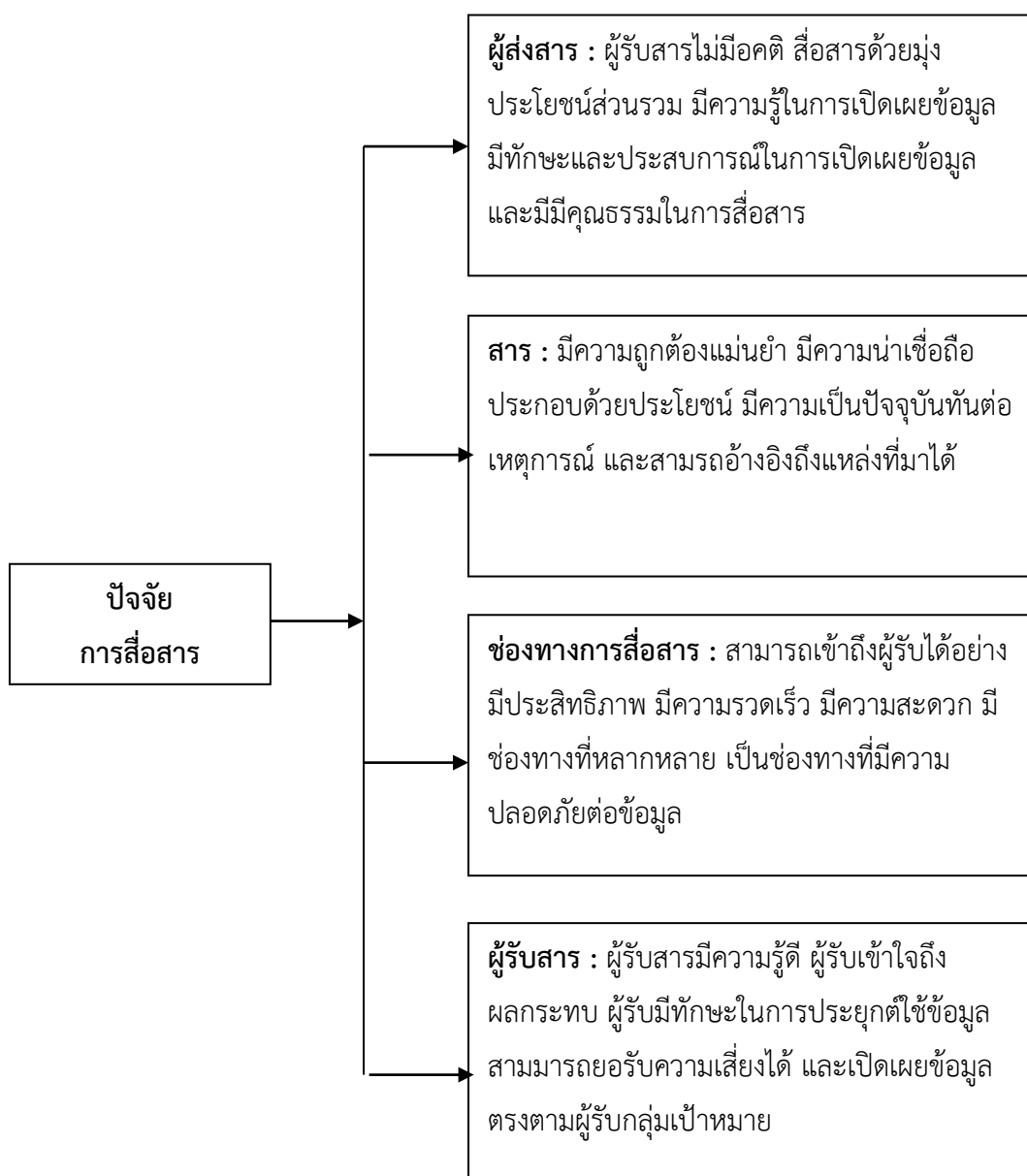
^{๑๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

สาร ได้แก่ มีความถูกต้องแม่นยำ มีความน่าเชื่อถือ ประกอบด้วยประโยชน์ มีความเป็นปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์ และสามารถอ้างอิงถึงแหล่งที่มาได้

ช่องทางการสื่อสาร ได้แก่ สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรวดเร็ว มีความสะดวก มีช่องทางที่หลากหลาย เป็นช่องทางที่มีความปลอดภัยต่อข้อมูล

ผู้รับสาร ได้แก่ ผู้รับสารมีความรู้ดี ผู้รับเข้าใจถึงผลกระทบ ผู้รับมีทักษะในการประยุกต์ใช้ข้อมูล สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ และเปิดเผยข้อมูลตรงตามผู้รับกลุ่มเป้าหมาย

แผนภาพที่ ๔.๖ แสดงปัจจัยการสื่อสาร

๒) การบริหารจัดการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยการบริหาร ประเด็นสัมภาษณ์ ประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบ การปรับปรุงแก้ไข ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๘ รูปหรือคน ได้ให้สัมภาษณ์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรจะตระหนักในเรื่องของการนำเสนอข้อมูลข่าวสารการนำเสนอข้อมูลนั้นควรจะให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการคัดกรองหรือนำเสนอข้อมูล ต้องวางแผนร่วมกันดำเนินการร่วมกับผู้ที่มีส่วนได้เสีย^{๑๙}

๒. ต้องมีการวางแผนในการดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคือทำกันเป็นหยั่งงิจลักษณะ มีการกำหนดเป้าหมายว่าจะนำเสนอข้อมูลข่าวสารไปในทิศทางใดแบบไหนมีกระบวนการในการนำเสนออย่างไรใครเป็นผู้รับผิดชอบและมีงบประมาณในการดำเนินงานที่ชัดเจน^{๒๐}

๓. ในปัจจุบันสื่อต่างๆเปิดกว้างมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายส่วนมากสื่อต่างๆก็นำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้กับประชาชน หรือนักลงทุนได้รับทราบอยู่เป็นประจำ^{๒๑}

๔. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรจะมีการรับฟังข้อคิดเห็นจากประชาชนหรือนักลงทุนโดยมีช่องทางในการเปิดโอกาสให้นักลงทุนหรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถได้ให้ข้อเสนอแนะกับตลาดหลักทรัพย์ในเรื่องของการดำเนินงานหรือการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์^{๒๒}

๕. นักลงทุนก็ได้อาศัยข้อมูลข่าวสารจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นข้อมูลหลักที่มีประโยชน์ต่อการนำมาวิเคราะห์ตัดสินใจในการลงทุน ปัจจุบันการลงทุนไม่ใช่เรื่องที่ยาก สถาบันการเงินต่างๆก็ เปิดโอกาสให้นักลงทุนรุ่นใหม่ได้ลงทุนโดยอำนวยความสะดวกในการเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านทางระบบออนไลน์หรือผ่านบัญชีธนาคารได้เลย ซึ่งก็มีนักลงทุนหน้าใหม่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเราจึงควรที่จะมาพิจารณาว่าจะนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างไรเพื่อให้ไปถึงนักลงทุน Generation ใหม่ นั่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๒๓}

๖. ในอดีตก่อนที่จะมาเป็นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งคนทั่วไปก็ยังไม่ให้การยอมรับนับถือหรือเปล่านั้นจะเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มากเท่าไรนักแต่เนื่องจากว่าการ

^{๑๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

นำเสนอข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นเป็นการนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจนตรงไปตรงมาไม่มีการบิดเบือนข้อมูลไม่มีองค์กรที่จะเข้ามาตรวจสอบเรื่องของการนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริงทำให้นักลงทุนเกิดความเชื่อใจและไว้วางใจกล้าตัดสินใจเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น^{๒๔}

๗. ในเรื่องของการนำเสนอข้อมูลจะต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ความสามารถดั่งนี้ในตลาดหลักทรัพย์ควรจะต้องเปิดโอกาสให้นักวิชาการหรือผู้มีความชำนาญในการลงทุนเข้ามาร่วมให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนให้มากยิ่งขึ้น^{๒๕}

๘. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเห็นควรว่าควรจะต้องมีการนำเสนอโดยใช้แผนปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ที่จะเข้าไปจัดการผู้ที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารอันเป็นเท็จตามสื่อต่างๆจะมีนโยบายที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยให้อิงจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างเดียวกันทั้งประเทศก็จะได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งเดียวกันลงทุนก็จะมี ความสบายใจและกล้าตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มากยิ่งขึ้น^{๒๖}

๙. ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารจะต้องนึกถึงความคุ้มค่าของการลงทุนว่านำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างไรจะคุ้มค่ามากที่สุดและเป็นประโยชน์กับนักลงทุนมากที่สุด การนำเสนอข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์ไม่จำเป็นต้องเลิศหรูหรือใช้งบประมาณมากเพียงแคเป็นการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และเป็นความจริงให้กับนักลงทุนได้รับทราบ^{๒๗}

๑๐. ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นคือความหวังของนักลงทุนลงทุนคอยเฝ้าหวังว่าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้นำเสนอข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อนักลงทุนซึ่งที่ผ่านมาก็ได้อาศัยข้อมูลข่าวสารที่เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้นำเสนอทั้งข้อมูลเชิงลึกของบริษัทหลักทรัพย์วิธีการในการลงทุนหรือข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับแวดวงของการลงทุนการเมืองสังคมและเศรษฐกิจต่างๆ^{๒๘}

๑๑. ในกระบวนการดำเนินงานจะต้องทำอย่างต่อเนื่องการวางแผนและดำเนินการกันอย่างต่อเนื่องมีองค์กรที่จะเข้ามาตรวจสอบติดตามและประเมินผลอีกทีหนึ่งเพื่อจะทำการนำเสนอข้อมูลข่าวสารนั้นมีความเที่ยงตรงและแม่นยำและเป็นธรรมมากที่สุด^{๒๙}

^{๒๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

๑๒. ในประเทศไทยของเรามีนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์เป็นจำนวนมากจะเป็นการดีมากหากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางให้นักวิชาการหรือผู้มีความรู้เหล่านั้นออกมานำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนให้กับนักลงทุนและรับทราบ^{๓๐}

๑๓. นักลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศมหาอำนาจซึ่งมีศักยภาพมากอาศัยความอ่อนแอของประเทศที่ไม่มีการพัฒนาในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเข้ามาโจมตีค่าเงินหรือตลาดหุ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อนักลงทุนเป็นจำนวนมาก ประเทศไทยก็เคยประสบกับปัญหานี้มาก่อนแต่ในปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการพัฒนาการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นรวมทั้งมีระเบียบและก็มีระบบในการทำงานที่ดีมีการประสานงานที่มีประสิทธิภาพและการการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ดีก็ทำให้ปัญหาเหล่านั้นลดน้อยลงไปได้^{๓๑}

๑๔. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรที่จะมีกลยุทธ์ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและการรับผิดชอบต่อการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ได้เสนอออกทางสื่อต่างๆซึ่งส่งผลกระทบต่อหานักลงทุนภาพรวมของประเทศ ในส่วนนี้มองว่าประเทศไทยต้องเข้มแข็งทุกคนต้องมาร่วมมือดำเนินการด้วยกัน^{๓๒}

๑๕. กระบวนการในการบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารจะต้องมีการวางแผนเพื่อที่จะนำเสนออย่างเป็นระบบกำหนดว่าให้หน่วยงานใดเป็นหน่วยงานหลักในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่สามารถตรวจสอบได้มีการวางแผนเรื่องของงบประมาณในการสื่อสารและมีการปรับปรุงข้อผิดพลาดในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอยู่อย่างต่อเนื่องเพื่อให้การนำเสนอข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์นั้นมีประสิทธิภาพมากที่สุด^{๓๓}

๑๖. ในหลายประเทศดัชนีหุ้นตกต่ำทำให้นักลงทุนเสียผลประโยชน์ซึ่งเกิดจากการปั่นหุ้นหรือนำเสนอข้อมูลข่าวสารอันเป็นเท็จเพื่อตัดดวงผลประโยชน์ของผู้ที่มีอำนาจ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ควรจะต้องมีการคัดกรองผู้ที่มีส่วนร่วมและมีส่วนเกี่ยวข้องก็ควรจะต้องมาร่วมมือกันในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอาจเป็นจริงที่เป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายมีการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอแนะนำเสนอให้ทันต่อเหตุการณ์ทันต่อเวลาและเป็นประโยชน์แก่สาธารณชน^{๓๔}

๑๗. การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการวางแผนในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบและการนำเสนอข้อมูลก็จะต้องมีความเป็นจริง

^{๓๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

และสามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นข้อมูลมาจากแหล่งใดเกิดขึ้นจริงหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอไปมัน ก็จะเป็นข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์เป็นข้อมูลวันต่อวันที่เกิดขึ้นภายในประเทศและต่างประเทศ^{๓๕}

๑๘. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารจะต้องมีการวางแผนในการนำเสนอที่เป็นขั้นตอน เพื่อให้ การนำเสนอข้อมูลมีประสิทธิภาพมากที่สุด ให้เข้าถึงนักลงทุนได้อย่างแม่นยำและตรงไปตรงมา ควร นำเสนอข้อมูลที่มีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ และมีการนำเอากระบวนการในการ ตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลมาใช้ในการตรวจสอบข้อมูลที่นำเสนอเพื่อให้มีความสมบูรณ์มาก ยิ่งขึ้น^{๓๖}

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาด หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยการบริหาร ประกอบด้วย

การวางแผน ได้แก่ การประชุมวางแผนสม่ำเสมอ กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน กำหนด ตัวชี้วัด กำหนดกระบวนการวิธีการและผู้รับผิดชอบ และการวางแผนด้านงบประมาณให้เพียงพอ

การดำเนินการตามแผน ได้แก่ การปฏิบัติตามแผนอย่างเป็นขั้นตอน ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วม

การตรวจสอบ ได้แก่ ตรวจสอบกระบวนการเปิดเผยข้อมูล ประเมินผลตามตัวชี้วัด ตรวจสอบการใช้งบประมาณ หาข้อบกพร่อง และเปิดช่องทางรับฟังข้อคิดเห็น

การปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ ปรับปรุงแผนอยู่เสมอ ผู้มีส่วนได้เสียร่วมปรับปรุงแก้ไข นำผล จากการตรวจสอบมาปรับแผน ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และปรับปรุงมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล

^{๓๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

แผนภาพที่ ๔.๗ แสดงปัจจัยการบริหาร

๓) พุทธสื่อสาร

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยพุทธสื่อสาร ประเด็นสัมภาษณ์ประกอบด้วย สัจจะ (ความจริง) ตถตา (แท้จริง) กาละ (ถูกเวลา) ปิยะ (ผู้รับชอบ) อัตถะ (มีประโยชน์) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๘ รูปหรือคน ได้ให้สัมภาษณ์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารจะต้องเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นจริงเลยไม่ได้เพิ่มเติมเสริมแต่ง การนำเสนอเพื่อการเปิดเผยข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์ควรจะเป็นพื้นที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน นำเสนอแล้วมีประโยชน์กับนักลงทุนและมีประโยชน์ต่อภาพรวมของประเทศ ไม่นำเสนอสิ่งที่เป็นข้อมูลขยะซึ่งไม่เกิดประโยชน์มีความเชื่อสัต์ย่อนักลงทุนตรงไปตรงมานำเสนอข้อมูลเพื่อหวังประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

^{๓๗}

๒. ข้อมูลที่มีประโยชน์มากที่สุดไม่ใช่ข้อมูลความจริงอย่างเดียวและเป็นข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และทันต่อเวลาสิ่งที่เกิดขึ้นนำเสนอทันทีเพื่อให้นักลงทุนได้สามารถที่จะนำไปตัดสินใจในการลงทุนได้ทันท่วงที^{๓๘}

๓. ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอไม่ควรจะเป็นข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อนักลงทุนและต่อภาพรวมของประเทศควรจะเป็นการนำเสนอข้อมูลในแง่ที่เป็นการนำเสนอในเชิงสร้างสรรค์เพื่อที่จะส่งเสริมการลงทุนให้กับนักลงทุนซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่าย^{๓๙}

๔. อาการสำคัญข้อมูลจะต้องเป็นความจริงน่าเชื่อถือและมีรายละเอียดที่เพียงพอ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแวดวงการลงทุนหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในประเทศซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการลงทุน^{๔๐}

๕. ข้อมูลบางอย่างที่นำเสนอไปแล้วอาจจะเป็นข้อมูลขยะในลักษณะนี้ก็ไม่ควรนำเสนอหรือนำเสนอไปแล้วจะเป็นผลเสียต่อภาพรวมของประเทศก็ไม่ควรนำเสนอข้อมูลในลักษณะนี้ก็จะ เป็นข้อมูลที่เป็นความจริงข้อมูลง่ายๆ ที่นักลงทุนสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจลงทุนได้ในส่วนของรายละเอียดของบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ ก็มีข้อมูลให้สืบค้นได้ตามอินเทอร์เน็ตมากมาย^{๔๑}

๖. ในแต่ละวันมีผู้เข้ามาใช้เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นจำนวนมาก เนื่องจากว่าเป็นข้อมูลที่เป็นแหล่งข้อมูลหลักที่เกี่ยวกับการลงทุน^{๔๒}

๗. การนำเสนอข้อมูลจะมีหลักในการนำเสนออยู่ก็คือว่าข้อมูลที่เปิดเผยที่ออกไปจะต้องเป็นความจริงมีมูลของความเป็นจริงทันต่อเหตุการณ์เรียกว่าทันสมัยนำเสนอด้วยช่องทางที่รวดเร็วทันใจเป็นข้อมูลที่นักลงทุนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องการรับทราบเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์^{๔๓}

^{๓๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

๘. นักลงทุนไม่ได้ต้องการข้อมูลอะไรมากมายเพียงแค่ว่าเป็นข้อมูลความจริงนำเสนอให้ถูกต้องตรงเวลารวดเร็วทันใจปิดข้อมูลที่เป็นความจริง ผู้นำเสนอข้อมูลไม่มีอคติในการนำเสนอเพื่อที่จะบายเบี่ยงหรือชี้้นำให้สังคมเข้าใจผิดหรือเข้าใจไปในทิศทางที่ตัวเองหวังเพื่อตักตวงผลประโยชน์^{๔๔}

๙. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรจะมีการกำหนดมาตรการและมีมาตรการในการคัดกรองข้อมูลเหล่านั้นเพื่อวิเคราะห์และนำเสนอให้ถูกต้องตามความเหมาะสม^{๔๕}

๑๐. ข้อมูลบางอย่างอาจจะเป็นข้อมูลลับซึ่งไม่ควรนำมาเปิดเผยเพราะถ้าหากเปิดเผยแล้วก็จะสร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นกับการลงทุนได้^{๔๖}

๑๑. ลักษณะของการนำเสนอข้อมูลข่าวสารจะต้องไม่เบียดเบียนใครหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในการนำเสนอข้อมูลเพื่อหวังประโยชน์โดยการนำเสนอข้อมูลอันเป็นที่การนำเสนอข้อมูลในลักษณะนี้ถือว่าผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงไม่ควรเกิดขึ้น^{๔๗}

๑๒. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรจะให้ผู้มีส่วนร่วมเข้ามาช่วยเหลือในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนที่จะนำเสนอสู่สาธารณชนเพื่อให้เกิดความถูกต้องและแม่นยำมากยิ่งขึ้น^{๔๘}

๑๓. ข้อมูลที่จะนำเสนอขึ้นต้องเป็นข้อมูลที่มีความถูกต้องมีความสมบูรณ์พร้อมที่จะนำเสนอให้กับสาธารณชนได้รับทราบโดยทั่วไปแล้วการนำเสนอข้อมูลที่เป็นสิทธิประโยชน์หรือข้อมูลที่เป็นบริษัทที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนก็จะมีกำหนดระยะเวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ตรงต่อเวลาและทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเน้นความรวดเร็วในการนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์^{๔๙}

๑๔. ถ้าเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนก็ต้องยกให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพราะจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนอยู่แล้วซึ่งข้อมูลที่จะนำเสนอไปนั้นก็จะความจริงที่เกิดขึ้นสามารถค้นคว้าได้เป็นสิ่งที่เรามองเห็นได้สื่อต่างก็นำเสนอข้อมูลในลักษณะเดียวกันนี้ ที่สำคัญคือบุคลากรหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลนำเสนอข้อมูลนั้นจะต้องมีความชัดเจนไม่มีอคตินำเสนอข้อมูลโดยความเป็นกลางมากที่สุด^{๕๐}

^{๔๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

๑๕. ข้อมูลที่นำเสนอควรจะมีรายละเอียดของข้อมูลที่ชัดเจน คือฟังแล้วโดยไม่ต้องอธิบายอีกเข้าใจได้เลยและสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจลงทุนได้เลย ข้อมูลในลักษณะเช่นนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักลงทุน^{๕๑}

๑๖. ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอจะต้องเป็นความจริงคือมีข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและมีความชัดเจนมีทิศทางของข้อมูลที่สามารถกำหนดได้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นจะมีแนวโน้มหรือส่งผลกระทบต่ออะไรบ้าง^{๕๒}

๑๗. นักลงทุนจะชอบการนำเสนอข้อมูลที่ถูกใจจะเป็นข้อมูลที่ต้องการจะทราบโดยทั่วไปแล้วหากต้องการทราบข้อมูลในส่วนใดก็สามารถค้นหาในอินเทอร์เน็ตได้ในปัจจุบันมีผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ในการลงทุนมากมายแต่ที่สำคัญตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องเป็นหลักในการเปิดเผยข้อมูลหรือที่มาซึ่งเป็นหลัก ที่สามารถหาแหล่งอ้างอิงที่มาของข้อมูลได้^{๕๓}

๑๘. นักลงทุนต้องการข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบการตัดสินใจในการลงทุน^{๕๔}

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยการบริหาร ประกอบด้วย

สัจจะ (ความจริง) ได้แก่ เปิดเผยข้อมูลอันเป็นความจริง ไม่แก้ไขข้อมูลให้เป็นเท็จ ใช้กระบวนการเปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจน เปิดเผยข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง และเปิดเผยข้อมูลความจริงตามสิทธิประโยชน์

ตถตา (แท้จริง) ได้แก่ เปิดเผยข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง ไม่ปิดบังข้อมูลที่เป็นเรื่องจริง เปิดเผยข้อมูลในทุกมิติที่เกี่ยวข้อง เปิดเผยข้อมูลที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และเปิดเผยข้อมูลพร้อมรายละเอียดที่สำคัญ

กาลละ (ถูกเวลา) ได้แก่ เปิดเผยข้อมูลถูกเวลา เปิดเผยข้อมูลตรงเวลา เปิดเผยข้อมูลถูกกาลเทศะ เปิดเผยข้อมูลตามความเหมาะสม เปิดเผยข้อมูลเข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน และเปิดเผยข้อมูลรวดเร็วทันเวลา

ปิยะ (ผู้รับชอบ) ได้แก่ ผู้รับชอบ เปิดเผยข้อมูลที่นักลงทุนชอบ เปิดเผยข้อมูลที่นักลงทุนต้องการทราบ เปิดเผยข้อมูลที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อนักลงทุน เปิดเผยข้อมูลตรงไปตรง และเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ซับซ้อนเข้าใจง่าย

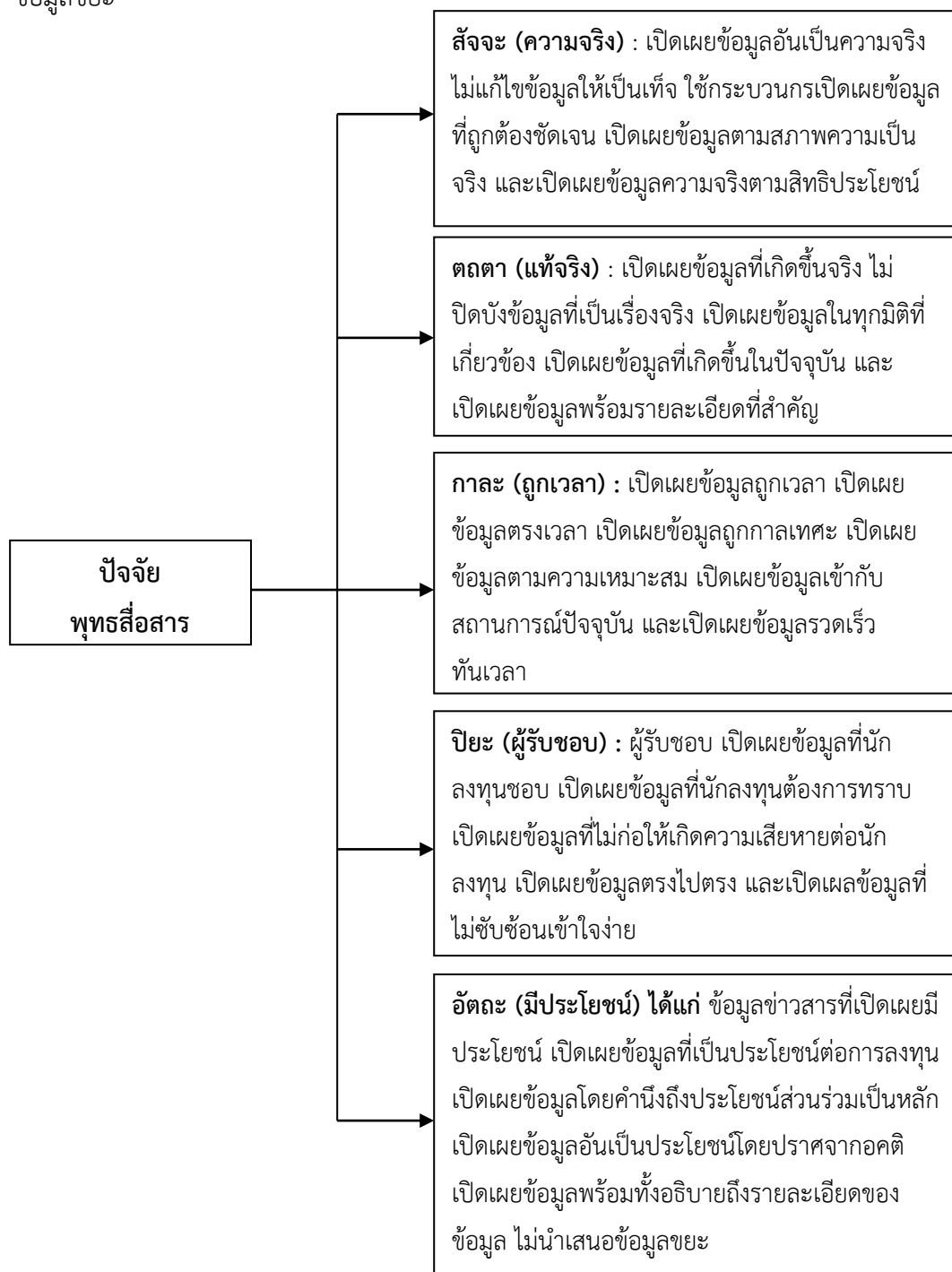
^{๕๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

อัคร (มีประโยชน์) ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยมีประโยชน์ เปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุน เปิดเผยข้อมูลโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนร่วมเป็นหลัก เปิดเผยข้อมูลอันเป็นประโยชน์โดยปราศจากอคติ เปิดเผยข้อมูลพร้อมทั้งอธิบายถึงรายละเอียดของข้อมูล ไม่นำเสนอข้อมูลขยะ

แผนภาพที่ ๔.๘ แสดงปัจจัยพุทธสื่อสาร

๔) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประเด็นสัมภาษณ์ ปัจจัยการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล ประกอบด้วย นิติธรรม คุณธรรม ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบ ความคุ้มค่า ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๘ รูปหรือคน ได้ให้สัมภาษณ์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นจะเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับต่างๆ ซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ดำเนินงานมาอย่างนั้นโดยตลอด อาศัยหลักของจริยธรรมในการเปิดเผยข้อมูลและการเปิดเผยข้อมูลนั้นก็มีความโปร่งใสไม่มีอคติต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ได้เปิดโอกาสให้กับผู้มีส่วนร่วมและให้ข้อเสนอแนะในประเด็นที่สำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับการลงทุนในการจัดรายการผ่านสื่อสถานีโทรทัศน์และสถานีวิทยุโดยให้นักวิชาการผู้มีความรู้ความสามารถของตลาดหลักทรัพย์ได้ให้ความรู้เพิ่มเติมกับประชาชนที่เกี่ยวกับการลงทุนและสถานการณ์ทั่วโลกที่จะเป็นการส่งผลกระทบต่อนักลงทุน^{๕๕}

๒. ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะต้องอยู่ในพื้นฐานของคุณธรรมมีความสงสัยในการนำเสนอข้อมูลให้น่าเชื่อถือถึงไม่ปิดบังข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุน ถ้าจะให้ดีควรจะให้ให้นักลงทุนได้มีส่วนร่วมในการรับรู้และเห็นข้อมูลที่แนะนำเปิดเผยนั้นและก็จะได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น คือถ้าทุกคนมีส่วนร่วมแล้วก็จะว่ากันไม่ได้โดยมีการปิดบังอำพรางข้อมูลไม่บอกข้อเท็จจริงอย่างนักลงทุนอย่างนี้เป็นต้น^{๕๖}

๓. ข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียนั้นสำคัญมากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางที่จะให้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่จะคอยควบคุมดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับซึ่งจะอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรมและประโยชน์ส่วนรวม^{๕๗}

๔. ความน่าเชื่อถือของข้อมูลนั้นเป็นเหตุผลที่สำคัญที่จะทำให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนกับตลาดหลักทรัพย์^{๕๘}

๕. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับรายละเอียดหรือผลดำเนินการของบริษัทหลักทรัพย์บางครั้งก็ไม่ทันเหตุการณ์เนื่องจากว่ามีปัจจัยที่สำคัญก็คือการส่งข้อมูลข่าวสารที่เกิดความล่าช้าจากบริษัทหลักทรัพย์เองที่มีการรายงานผลดำเนินการต่อตลาดหลักทรัพย์ล่าช้า ในส่วนนี้ก็

^{๕๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

จะต้องอาศัยหลักของนิติธรรมเข้าไปจับให้มีการเจรจาหรือต่อรองกันให้บริษัทหลักทรัพย์ได้ยื่นรายละเอียดของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์ของตนให้กับตลาดหลักทรัพย์ได้ทราบเพื่อจะได้นำเสนอข้อมูลให้กับสาธารณชนได้รับทราบต่อไป^{๕๙}

๖. ข้อมูลบางอย่างที่นำเสนอแล้วจะก่อให้เกิดความขัดแย้งในส่วนนี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ควรจะต้องตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในการนำเสนอข้อมูลที่จะสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นกับทุกฝ่ายต้องมีใจเป็นกลางนำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงอาจจะมีกรณีประโยชน์อยู่บ้างในบางฝ่าย แต่ถ้านำเสนอบนพื้นฐานของความจริงและอยู่ในความถูกต้องภายใต้หลักจริยธรรมแล้ว ก็จะไม่มีปัญหาในส่วนก็จะรับทราบโดยทั่วกันอยู่ระหว่างการนำเสนอข้อมูลนั้นเป็นไปตามหลักจริยธรรมก็จะทำให้ข้อมูลน่าเชื่อถือสมรรถนะวิเคราะห์เพื่อประกอบการลงทุนได้^{๖๐}

๗. เป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะได้นำเอาหลักการธรรมาภิบาลมาใช้ในการปิดข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งจะทำให้สอดคล้องกับการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ^{๖๑}

๘. ซึ่งจะทำให้ผู้นำเสนอข้อมูลข่าวสารทั้งตระหนักถึงหลักของนิติธรรมคือให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ ไม่ขัดกับหลักศีลธรรมจริยธรรมอันดีงามเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายตรวจสอบข้อมูลต่างๆ ไม่ให้เกิดข้อเสียหายจากการนำเสนอปรับเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารนำเสนอข้อเท็จจริงให้กับผู้มีส่วนร่วมโดยมีส่วนได้เสียได้รับทราบ มีการนำเสนอถึงรายละเอียดของข้อมูลหรือข้อจำกัดต่างๆ ที่นักลงทุนหรือประชาชนทั่วไปควรจะทราบก็จะส่งผลให้การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น^{๖๒}

๙. ต้องมีการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยเป็นนั่นทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละครั้งก็จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจหรือการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มากนักน้อยหากมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ไม่ถูกต้องนักลงทุนได้รับข้อมูลข่าวสารนั้นแล้วนำไปประกอบกับการตัดสินใจในการลงทุนเกิดความเสียหายในส่วนนี้หากเป็นข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดของตลาดหลักทรัพย์ในการเปิดเผยข้อมูลว่าควรจะมีการออกมารับผิดชอบต่อข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น^{๖๓}

^{๕๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

๑๐. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในฐานะที่เป็นเจ้าภาพหลักในการกำกับดูแลการลงทุนของนักลงทุนจะต้องยืนหยัดอยู่บนความถูกต้องและเป็นกลางในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่จะเป็นประโยชน์ในการลงทุนให้กับนักลงทุน^{๖๔}

๑๑. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารหรือเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญนั้นเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่จะต้องใส่ใจต้องนำเสนอข้อมูลทั้งที่เป็นข้อเท็จจริงที่มีรายละเอียดของข้อมูลอย่างครบถ้วนและที่สำคัญต้องเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนและระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมเนื่องจากการนำเสนอข้อมูลแต่ละครั้งนั้นสามารถจะคำนวณทิศทางของการลงทุนได้ว่าจะเป็นไปได้ในทิศทางใดนั้นผู้นำเสนอคือเปิดเผยข้อมูลจะต้องยึดมั่นในหลักของคุณธรรมยืนหยัดอยู่บนความถูกต้องไม่มีอคติต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง^{๖๕}

๑๒. การนำเสนอข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยทั่วไปก็มีความสมบูรณ์อยู่แล้วมีข้อมูลในเชิงลึกให้นักลงทุนได้ค้นคว้าแต่ที่ขาดหายไปก็คือการนำเสนอข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากที่จะดำเนินการให้ทันท่วงที สถานการณ์บางอย่างเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้นำเสนอข้อมูลก็ต้องอาศัยผู้มีความชำนาญและที่สำคัญที่สุดก็คือการให้ประชาชนหรือนักลงทุนหรือผู้ที่มีความรู้ในแต่ละเรื่องเข้ามามีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูลก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง^{๖๖}

๑๓. ต้องมองถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อส่วนรวมเป็นสำคัญในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประชาชนหรือนักลงทุนเป็นผู้ที่จะต้องพิจารณาว่าจะลงทุนในลักษณะใดและไปในทิศทางใดจึงต้องอาศัยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแม่นยำจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่จะเป็นผู้คอยป้อนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้ ลักษณะของการนำเสนอหรือเปิดเผยข้อมูลนั้นควรจะเป็นแบบ ๒ ทางที่นักลงทุนสามารถจะให้ออกความเห็นหรือคำแนะนำเพิ่มเติมได้^{๖๗}

๑๔. ในการนำเสนออีกต้องมองอีกว่ามีความคุ้มค่าหรือไม่กับการนำเสนอข้อมูลเช่นนั้น ประการแรกก็คือความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการต่อมาก็คือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยข้อมูลส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อภาพรวมหรือไม่อย่างไรจะต้องพิจารณาถึงประเด็นสำคัญตรงนี้ด้วย^{๖๘}

๑๕. หากผู้นำเสนอข้อมูลนำเสนออยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมของนักสื่อสารใช้หลักของการสื่อสารที่ถูกต้อง มีกระบวนการบริหารจัดการมีคณะกรรมการเข้าไปควบคุมในการนำเสนอหรือ

^{๖๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ก็จะทำให้ข้อมูลที่ส่งไปถึงนักลงทุนนั้นเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้นำเสนอที่มีคุณธรรมก็จะมีอคติมุ่งร้าย หรือนำเสนอโดยปิดเป็นข้อมูลเพียงเพื่อหวังประโยชน์^{๖๙}

๑๖. การปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ก็แสดงให้เห็นได้หลายอย่างว่าเมื่อผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และมีความซื่อสัตย์สุจริตสิ่งที่ตามมาคือข้อมูลน่าเชื่อถือ การทำเสนอข้อมูลด้วยกระบวนการที่มีความโปร่งใส^{๗๐}

๑๗. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารก็จะต้องมีการวางตัวเป็นกลางอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม และความเที่ยงธรรมและข้อมูลที่จะนำเสนอไปนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่สามารถจะยืนยันได้ว่ามีที่มาที่ไปมาจากไหนนำเสนอแล้วไม่ส่งผลกระทบต่อภาพรวมของธุรกิจทั้งประเทศ^{๗๑}

๑๘. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารต้องคำนึงถึงความโปร่งใสเป็นอันดับแรกต่อมาก็ให้นึกถึงหลักคุณธรรมจริยธรรมว่าจะนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างไรเพื่อให้ไม่เป็นการเบียดเบียนผู้อื่น^{๗๒}

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยการบริหาร ประกอบด้วย

นิติธรรม ได้แก่ ข้อมูลที่เปิดเผยไม่ขัดต่อระเบียบข้อบังคับ ข้อมูลที่เปิดเผยไม่ผิดกฎหมาย ข้อมูลที่เปิดเผยไม่ขัดต่อจารีตประเพณี ข้อมูลที่เปิดเผยไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ข้อมูลที่เปิดเผยไม่ไม่เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

คุณธรรม ได้แก่ ข้อมูลที่เปิดเผยมีความถูกต้องเป็นประโยชน์ ข้อมูลที่เปิดเผยไม่อยู่บนพื้นฐานความเที่ยงธรรม ผู้เปิดเผยข้อมูลมีความซื่อสัตย์สุจริต ข้อมูลที่เปิดเผยไม่มุ่งร้ายต่อฝ่ายใด ข้อมูลที่เปิดเผยไม่ถูกปรับเติมเสริมแต่งข้อมูลเพื่อหวังประโยชน์

ความโปร่งใส ได้แก่ ข้อมูลที่เปิดเผยมีความถูกต้องสามารถตรวจสอบได้ ข้อมูลที่เปิดเผยไม่เป็นประโยชน์ตนฝ่ายเดียว ข้อมูลที่เปิดเผยสร้างความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ข้อมูลที่เปิดเผยมาจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ ไม่มีการบิดบังอำพรางข้อมูลซึ่งเป็นสิทธิประโยชน์อันชอบธรรมของผู้มีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม ได้แก่ ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูล ผู้มีส่วนได้เสียได้เสียร่วมตัดสินใจ มีการเปิดรับฟังข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย มีการเปิดเผยข้อมูลร่วมกันหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูล

ความรับผิดชอบ ได้แก่ มีการรับผิดชอบต่อข้อมูลที่เปิดเผย มีการรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลทางตรงและทางอ้อม มีการรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดจากการเปิดเผย

^{๖๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๗๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๗๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๗๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

ข้อมูลเชิงบวกและเชิงลบ มีการติดตามผลจากการเปิดเผยข้อมูลอย่างต่อเนื่อง มีการไตร่ตรองก่อนเปิดเผยข้อมูล

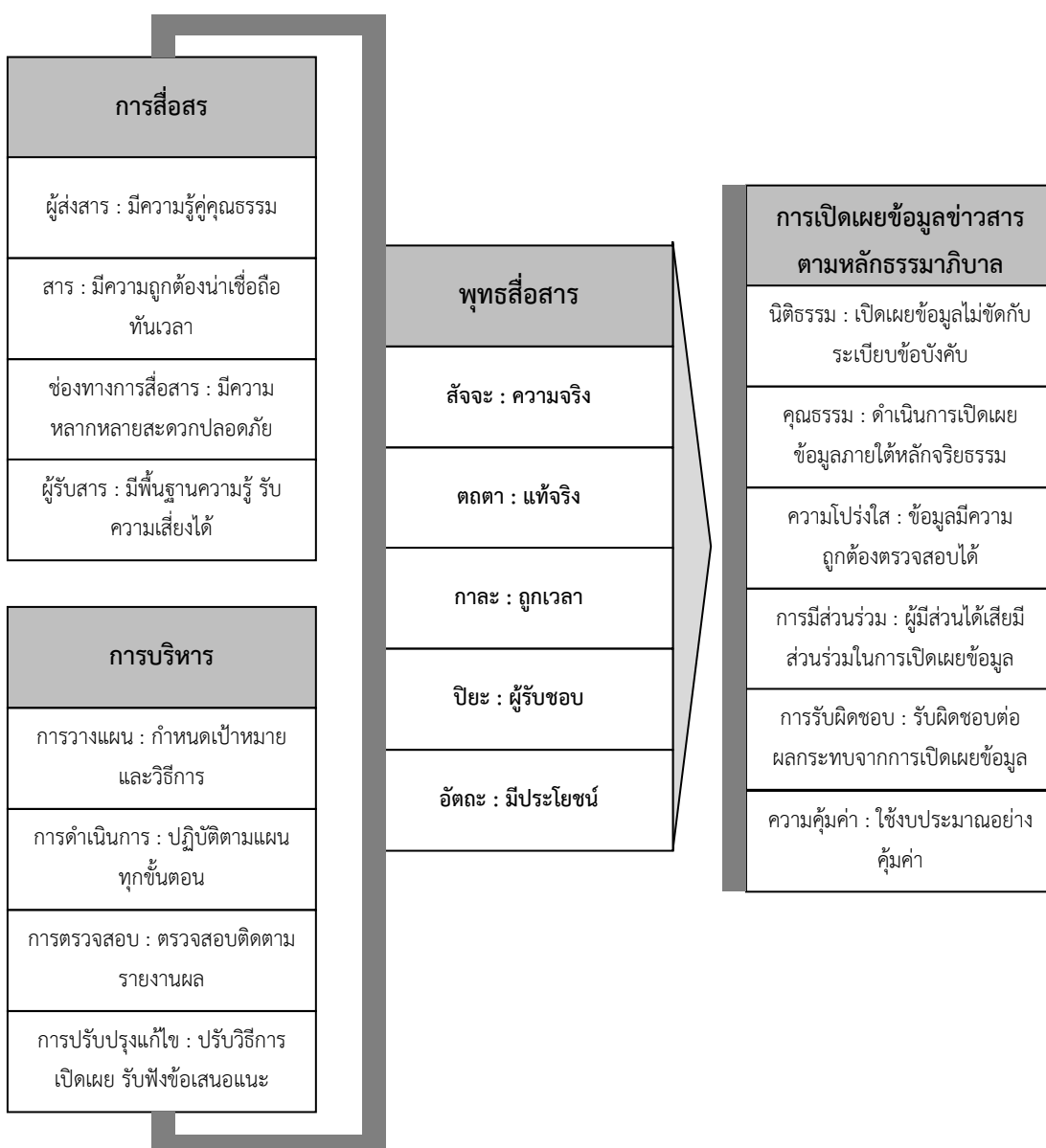
ความคุ้มค่า ได้แก่ มีการใช้งบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลอย่างคุ้มค่า ช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า มีบุคลากรที่มีคุณภาพในการเปิดเผยข้อมูล มีการใช้วัสดุอุปกรณ์เท่าที่จำเป็น บุคลากรตระหนักถึงส่วนได้และส่วนเสียที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูล

แผนภาพที่ ๔.๙ แสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล

๔.๒.๓ โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการศึกษาข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ การสัมภาษณ์เชิงลึกสามารถสังเคราะห์เป็นโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ดังนี้

แผนภาพที่ ๔.๑๐ แสดงโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากแผนภาพที่ ๔.๑๐ สามารถอธิบายได้ว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีปัจจัยที่สำคัญ คือการสื่อสารที่ผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้คู่คุณธรรมในการเปิดเผยข้อมูลในส่วนของตรวจสอบจะต้องมีความถูกต้องแม่นยำ นำเสนอได้ทันต่อเวลาในช่องทางของการสื่อสารคือมีความหลากหลายและมีความปลอดภัย ผู้รับสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วในส่วนของผู้รับผู้รับจะต้องมีพื้นฐานความรู้และสามารถรับความเสี่ยงได้ ส่วนปัจจัยด้านการบริหารประกอบด้วยการวางแผนมีการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของการวางแผนพร้อมทั้งกระบวนการและวิธีการในการดำเนินการดำเนินการปฏิบัติตามแผนทุกขั้นตอน มีการตรวจสอบติดตามและประเมินผลรายงานผลในการนำเสนอข้อมูลว่า มีความเป็นไปได้ในทิศทางใดส่งผลกระทบต่อทางบวกและทางลบ การปรับปรุงแก้ไขมีการเลือกใช้วิธีการในการเปิดเผยข้อมูลที่เหมาะสมที่สุดรับฟังข้อคิดเห็นจากส่วนรวมหรือผู้มีส่วนได้เสีย นำมาปรับปรุงกระบวนการในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นธรรมภายใต้กรอบธรรมาภิบาล และพุทธะสื่อสารเป็นตัวกลางที่เป็นตัวเชื่อมให้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งประกอบด้วย สัจจะ การนำเสนอข้อมูลที่เป็นความจริง ตถตา การนำเสนอข้อมูลที่เป็นเรื่องจริง กาละ เป็นการนำเสนอข้อมูลที่ถูกเวลาทันต่อเหตุการณ์ ปิยะ เป็นการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนชอบหรือต้องการที่จะรับทราบ อตถะ ข้อมูลมีประโยชน์ต่อการลงทุน การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลประกอบด้วยหลักนิติธรรมเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ขัดกักระเบียบข้อบังคับ หลักคุณธรรม ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลภายใต้หลักจริยธรรมความโปร่งใส ข้อมูลมีความถูกต้องตรวจสอบได้ การมีส่วนร่วม ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูล การรับผิดชอบ รับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูล ความคุ้มค่า ใช้งบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลอย่างคุ้มค่า

๔.๓ ผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ

การสนทนากลุ่มเฉพาะผู้วิจัยได้นำเอาองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีองค์ประกอบต่างๆ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อสังคม และหลักความคุ้มค่า ซึ่งมีองค์ประกอบ ได้แก่ การสื่อสาร ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสาร ผู้รับสาร หลักการบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ การปรับปรุงแก้ไข และพุทธะสื่อสาร ประกอบด้วย สัจจะ (ความจริง) ตถตา (แท้จริง) กาละ (ถูกเวลา) ปิยะ (ผู้รับชอบ) อตถะ (มีประโยชน์) โดยผู้วิจัยได้ทำการสนทนากลุ่มเฉพาะกับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๐ รูปหรือ

คน โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้นได้ให้ความเห็นว่าองค์ความรู้ที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เป็นอย่างดี และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

๑. การนำเสนอข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นก็มีความสมบูรณ์อยู่ในระดับหนึ่งแต่ควรที่จะเพิ่มเติมในเรื่องของการควบคุมและกำกับให้บริษัทหลักทรัพย์ต่างๆที่จดทะเบียนควรจะนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอและก็เพิ่มเติมในเรื่องของการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นความจริงใช้วิธีการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงผู้รับสารได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้หลักจริยธรรมนำเสนอข้อเท็จจริงทันเวลาและมีประโยชน์ไม่มากเกินไปให้พอดีไม่นำเสนอข้อมูลที่เป็นขยะแล้วก็ไม่นำเสนอข้อมูลที่น้อยเกินไปให้มีความครบถ้วนที่สามารถพอที่จะนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจลงทุนได้^{๗๓}

๒. ในปัจจุบันการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์นั้นการลงทุนรายย่อยเข้าถึงข้อมูลได้ช้าและไม่ทันต่อเหตุการณ์ ข้อมูลที่นำเสนอมีน้อยไม่เพียงพอต่อการนำไปตัดสินใจเพื่อลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีนโยบายที่จะส่งเสริมและผลักดันให้บริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ ได้นำเสนอข้อมูลข่าวสารในเชิงลึกที่มีความสมบูรณ์และมากเพียงพอเพื่อให้นักลงทุนได้นำมาตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างถูกต้องและนำเสนอได้ทันเวลา ซึ่งจะต้องเป็นไปภายใต้หลักจริยธรรมและควรจะมีการวางกฎระเบียบข้อบังคับไว้ว่าการนำเสนอข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องเป็นความจริง^{๗๔}

๓. ควรมีการปรับปรุงการนำเสนอข้อมูลข่าวสารตามงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้นำเสนอนั้นให้ข้อมูลข่าวสารที่ไปถึงผู้รับคือนักลงทุนและความถูกต้องแม่นยำมากกว่าการนำเสนอข้อมูลที่เป็นกระดาษแผ่นเดียวต่อสาธารณชนซึ่งไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้เพื่อวิเคราะห์ตัดสินใจลงทุนได้ ที่สำคัญคือการนำเสนอข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องไม่เกิดความล่าช้าทันต่อเหตุการณ์ไม่ใช่ผ่านไป ๓ วัน ๗ วันแล้วค่อยนำเสนอข้อมูลข่าวสารซึ่งจะทำให้เกิดความล่าช้า^{๗๕}

๔. ผลของงานวิจัยที่ผู้วิจัยนำเสนอมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำหลักพุทธธรรมไปใช้ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้ข้อมูลข่าวสารนั้นมีความเที่ยงตรงถูกต้องแม่นยำ ยิ่งนำเสนออยู่ภายใต้ของหลักจริยธรรมคือถูกต้องตามหลักกฎหมายมีความโปร่งใสในการนำเสนอข้อมูลก็จะสามารถทำให้ข้อมูลนั้นมีความน่าเชื่อถือให้นักลงทุนสามารถนำข้อมูลนั้นไปวิเคราะห์ประกอบการลงทุนได้เป็นอย่างดี^{๗๖}

^{๗๓} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๑ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๗๔} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๓ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๗๕} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๒ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๗๖} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๗ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

๕. องค์ความรู้ที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นมีความสมบูรณ์แบบสามารถนำไปใช้ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและในส่วนขององค์ความรู้ นั้นควรจะมีการระบุถึงตัวแปรว่าเป็นตัวแปรกลุ่มไหน เช่น พุทธสื่อสารมีองค์ประกอบอย่างไร และการบริหารจัดการพร้อมทั้งการนำเสนอข้อมูลแบบธรรมาภิบาลควรเขียนคำเหล่านี้กรรมกับกลุ่มของตัวแปรไปด้วยเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น^{๗๗}

๖. องค์ความรู้ข้างต้นที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นมีความสมบูรณ์ในระดับหนึ่งซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดีส่วนที่ควรส่งเสริมเข้าไปก็คือเรื่องของ การควบคุมสื่อมวลชนที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสื่อมวลชนมีอิทธิพลมากในการชักจูงนักลงทุนและการกระตุ้นราคาหุ้น หากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการควบคุมการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมาโดยไม่มีการบิดเบือนให้เกิดความโปร่งใส ก็จะเป็นการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น^{๗๘}

๗. ผู้วิจัยได้นำเสนอองค์ความรู้ที่มีความสมบูรณ์โดยเนื้อหาและมีความเหมาะสมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลให้เกิดประสิทธิภาพ ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร การนำเสนอข้อมูลตามหลักพุทธธรรม คือความจริงเรื่องจริงมีการใส่กรองข้อมูลก่อนนำเสนอให้ถูกกาลเทศะเป็นที่ต้องการรู้และรับทราบของนักลงทุนและสุดท้ายคือเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน ซึ่งเป็นการนำเสนอข้อมูลที่ดีจะเป็นในปัจจุบันมีการนำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงจากตลาดหลักทรัพย์สื่อในประเทศก็นำเสนอข้อมูลข่าวสารในอีกมิติหนึ่งซึ่งไม่ตรงกันหากเป็นไปได้ควรจะมีมาตรการในการกำหนดการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน^{๗๙}

๘. เห็นด้วยกับองค์ความรู้ที่ผู้วิจัยนำเสนอ เป็นการวิจัยที่มีผลเป็นที่ประจักษ์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์ได้เป็นอย่างดี และจะส่งผลให้ข้อมูลข่าวสารน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น^{๘๐}

๙. มีความเห็นสอดคล้องกับผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเสนอหลักพุทธสื่อสารมาใช้ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นเรื่องที่ดี จะทำให้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น^{๘๑}

^{๗๗} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๗๘} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๕ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๗๙} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๖ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๘๐} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๔ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๘๑} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๘ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

๑๐. องค์ความรู้มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระบบการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ของตลาดหลักทรัพย์ได้เป็นอย่างดี และตลาดหลักทรัพย์ควรทำการอบรมบุคลากรที่เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปตามหลักพุทธสื่อสารและหลักธรรมาภิบาลที่ผู้วิจัยเสนอนั้น^{๘๒}

สรุปได้ว่า การสนทนากลุ่มเฉพาะผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๑๐ รูปหรือคน ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้นมีความเห็นตรงกันว่าองค์ความรู้ดังกล่าวมีความเหมาะสม องค์ความรู้ดังกล่าวมีความเหมาะสมสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในแง่ของการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องตรงประเด็นตรงไปตรงมามีความเหมาะสมถูกต้องตามกาลเทศะและมีการควบคุมสื่อมวลชนในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับข้อมูลที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ทำการเปิดเผยเมื่อนักลงทุนได้ทราบถึงข้อมูลในเชิงลึกของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและข้อมูลรายละเอียดของบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ได้นำเสนอผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นตัวกลางนั้น ก็จะทำให้ให้นักลงทุนเกิดความไว้วางใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาทำการวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง

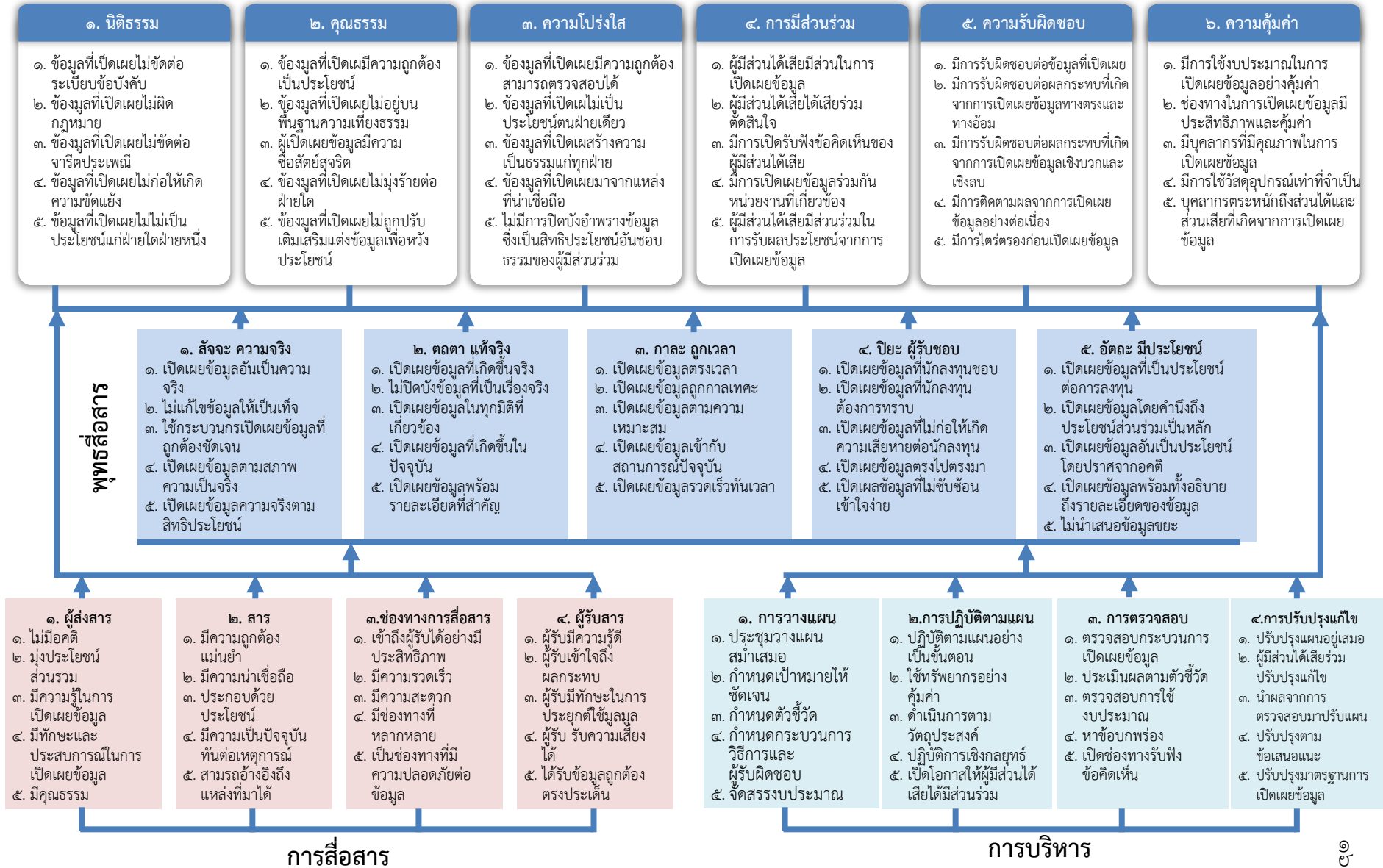
๔.๔ องค์ความรู้

๔.๔.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการและขั้นตอนระเบียบวิธีวิจัยทุกประการซึ่งประกอบด้วย การวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพจากนั้นนำมาสลับองค์ประกอบและข้อมูลต่างๆ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายได้สรุปเป็นผลของการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสนทนากลุ่มเฉพาะกับผู้ทรงคุณวุฒิด้านตลาดหลักทรัพย์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านรัฐประศาสนศาสตร์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิด้านพระพุทธศาสนา เพื่อทำการยืนยันโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณาถึงความถูกต้องและเหมาะสมของโมเดลที่จะสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการการเปิดเผยข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขโมเดลตามที่คุณวุฒิได้แนะนำ และทำการสรุปเป็นองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยดังแผนภาพที่ ๔.๑๑ ดังนี้

^{๘๒} สนทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๙ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

แผนภาพที่ ๔.๑๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

จากแผนภาพที่ ๔.๑๑ ความรู้การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถอธิบายถึงรายละเอียดขององค์ความรู้ได้ดังต่อไปนี้

๑. การสื่อสาร

๑) ผู้รับสาร ไม่มีอคติมุ่งผลประโยชน์โดยส่วนรวมมีความรู้และความสามารถในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีทักษะในการเปิดเผยมีประสบการณ์และมีคุณธรรมในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน

๒) สาร มีความถูกต้องแม่นยำตรงไปตรงมามีความน่าเชื่อถือทั้งแหล่งที่มาที่สามารถอ้างอิงได้และความจริงที่เกิดขึ้นประกอบด้วยประโยชน์มีความเป็นปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์และสามารถอ้างอิงแหล่งที่มาที่น่าเชื่อถือได้

๓) ช่องทางการสื่อสาร เป็นช่องทางที่มีประสิทธิภาพสามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างรวดเร็วมีความสะดวกสบายและปลอดภัยเป็นช่องทางที่ใช้กันทั่วไปอย่างหลากหลาย

๔) ผู้รับสาร ผู้รับสารจะต้องมีความรู้ดีซึ่งประกอบด้วยความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและการลงทุนสามารถรับได้ถึงความเสี่ยงและรู้ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากข้อมูลที่ได้รับนั้นสามารถนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะต้องตรงตามกลุ่มเป้าหมาย

๒. การบริหาร

๑) การวางแผนมี การวางแผนโดยการประชุมเป็นประจำกำหนดเป้าหมายในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างชัดเจนและกำหนดตัวชี้วัดกำหนดวิธีการและกระบวนการทำงานและที่สำคัญในการวางแผนเกี่ยวกับเรื่องของงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๒) การปฏิบัติทำแผน จะต้องมี การดำเนินงานตามแผนอย่างเป็นขั้นตอนใช้ทรัพยากรขององค์กรในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างคุ้มค่า มีการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ปฏิบัติการในเชิงกลยุทธ์เพื่อเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เข้าสู่ผู้รับได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ที่สำคัญมีการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๓) การตรวจสอบ จะต้องมี การตรวจสอบกระบวนการในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือตัวชี้วัดหรือไม่อย่างไรประกอบการใช้งบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและการดำเนินงานอย่างโปร่งใสมีการตรวจสอบหาข้อบกพร่องในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและรับฟังข้อคิดเห็นจากทุกฝ่าย

๔) การปรับปรุงแก้ไข จะต้องมี การปรับปรุงแก้ไขวิธีการและกระบวนการนำเสนอข้อมูลอยู่เป็นประจำให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงโดยนำผลจาก

ข้อเสนอแนะของผู้มีความรู้และนักลงทุนต่างๆมาปรับปรุงแก้ไขกระบวนการในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้ตรงเป้าเข้าประเด็นมากที่สุด

๓. พุทธสื่อสาร

๑) สัจจะ ความจริง เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเรื่องที่เป็นจริงไม่มีการบิดเบือนข้อมูลให้เป็นเท็จเพื่อนำเสนอความจริงที่เกิดขึ้นโดยใช้กระบวนการในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องชัดเจนเปิดเผยข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและเป็นสิทธิประโยชน์ของนักลงทุน

๒) ตถตา แท้จริง เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นจริงไม่ปิดบังข้อมูลอันเป็นข้อเท็จจริงเปิดเผยข้อมูลในทุกมิติซึ่งมีรายละเอียดของข้อมูลและความทันสมัยของข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์เพื่อนักลงทุนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจลงทุนได้อย่างทันท่วงที

๓) กาละ ถูกเวลา เป็นการเปิดเผยข้อมูลตรงเวลาและถูกกาลเทศะมีวิจาร์ณญาณในการเปิดเผยข้อมูลให้เกิดความเหมาะสมมากที่สุดเปิดเผยข้อมูลเข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันซึ่งทันต่อเหตุการณ์และเวลาโดยไม่ให้เกิดความล่าช้าซึ่งจะส่งผลเสียหายต่อการลงทุนของนักลงทุนและภาพรวมของเศรษฐกิจภายในประเทศ

๔) ปิยะ ผู้รับชอบ เป็นการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนต้องการทราบและเป็นความขึ้นชอบของนักลงทุนเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบอย่างแรงต่อนักลงทุนและระบบเศรษฐกิจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบตรงไปตรงมาไม่นำข้อมูลที่เบี่ยงเบนซึ่งไม่มีประโยชน์มาเปิดเผย

๕) อัตถะ มีประโยชน์ เป็นการนำเสนอโดยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักลงทุน โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้เสียเป็นหลักเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ปราศจากอคติความลำเอียงต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือการนำเสนอข้อมูลที่จะอำนวยประโยชน์ให้กับใครผู้ใดผู้หนึ่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งรายละเอียดของข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้สูงสุด

๔. การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑) นิติธรรม ข้อมูลที่ได้นำเสนอขึ้นมีการจัดระเบียบของข้อมูลมีความถูกต้องไม่ผิดกับระเบียบข้อบังคับหรือผิดกฎหมายหรือผิดต่อจารีตประเพณีอันดีงามของสังคมและวัฒนธรรมและข้อมูลที่เปิดเผยไปนั้นไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่ง

๒) คุณธรรม เป็นการให้หลักคุณธรรมเปิดเผยข้อมูลให้มีความถูกต้องและเป็นประโยชน์มากที่สุดอยู่ภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่มีความถูกต้องเที่ยงธรรมเปิดเผยข้อมูลด้วยความซื่อสัตย์สุจริตไม่มุ่งร้ายต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งข้อมูลที่เปิดเผยนั้นไม่ถูกปรับเติมเสริมแต่งให้มีความผิดเพี้ยนเพื่อหาประโยชน์

๓) ความโปร่งใส ข้อมูลที่นำเสนอจะต้องมีความถูกต้องสามารถตรวจสอบได้มีที่มาที่ไปอย่างชัดเจนสามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้รับได้มีแหล่งที่มาข้อมูลที่น่าเชื่อถือและอ้างอิงได้แล้วไม่มีการปิดบังข้อมูลอันเป็นสิทธิประโยชน์และชอบธรรมของผู้มีส่วนได้เสีย

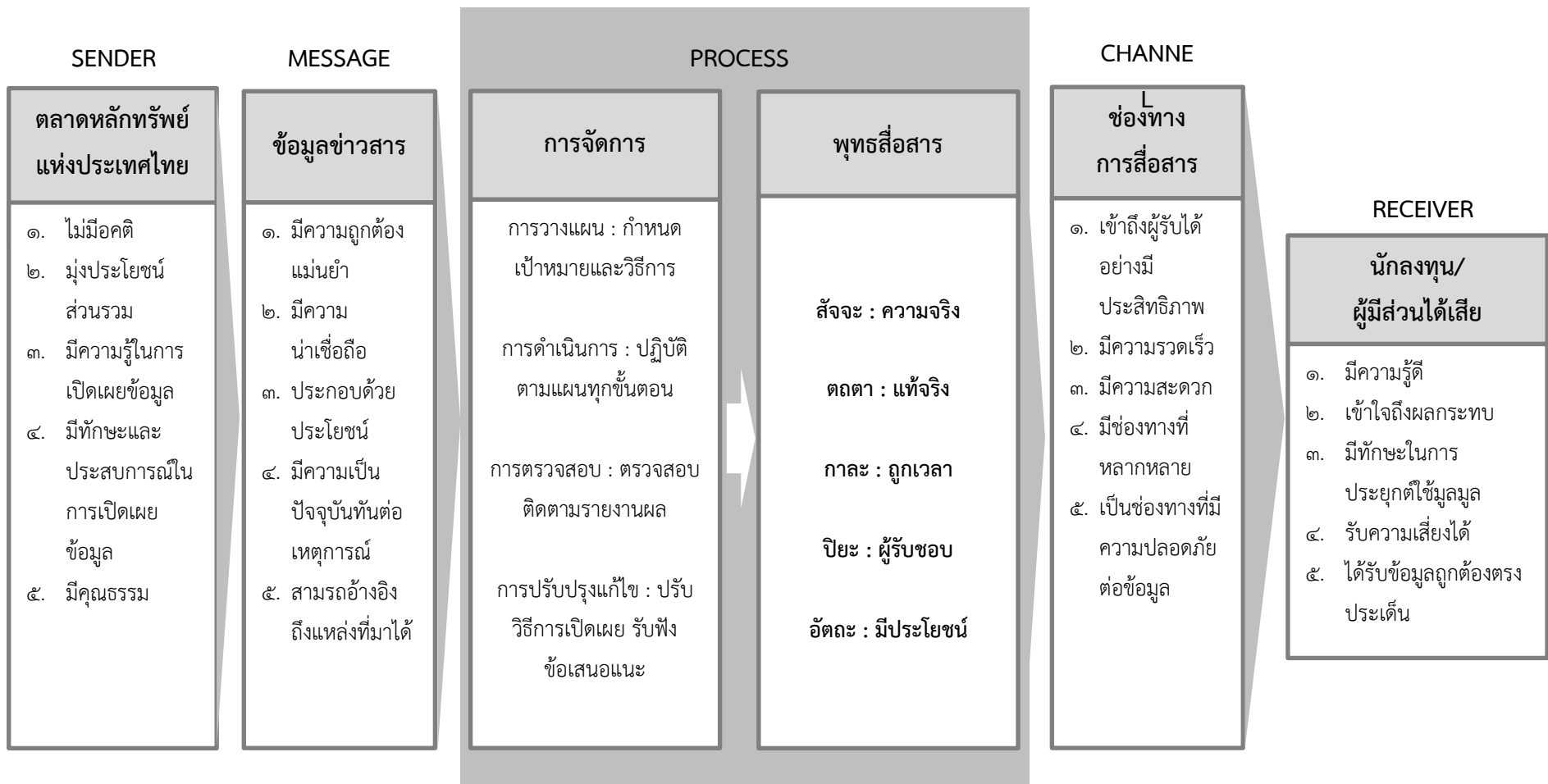
๔) การมีส่วนร่วม ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูลมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๕) ความรับผิดชอบ มีการรับผิดชอบต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเปิดเผยข้อมูลทั้งทางตรงและทางอ้อมผลบวกและผลลบมีการติดตามผลของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่องและมีการไต่ตรองก่อนที่จะนำข้อมูลข่าวสารอันเป็นความจริงมาเปิดเผย

๖) ความคุ้มค่า การนำเสนอข้อมูลจะต้องมีความคุ้มค่าคือมีการใช้ทรัพยากรในการเปิดเผยข้อมูลอย่างคุ้มค่ามากที่สุดและมีประสิทธิภาพที่สำคัญการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะต้องคุ้มค่ากับผลที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยคือเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองระบบเศรษฐกิจดีขึ้น

๔.๓.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการของการวิจัยครบทุกประเด็น จากนั้นเมื่อได้ผลของการวิจัยแล้วก็นำมาทำการสนทนากลุ่มเฉพาะกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ยืนยันความถูกต้องและเหมาะสมให้ทราบแน่ชัดว่าองค์ความรู้ดังกล่าวสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัยซึ่งเป็นผลของการวิจัยในภาพรวมที่จะสามารถนำไปใช้ให้เกิดผลในเชิงปฏิบัติ ดังแผนภาพที่ ๔.๑๒

แผนภาพที่ ๔.๑๒ แสดงองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

จากแผนภาพที่ ๔.๑๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัยสามารถอธิบายรายละเอียดขององค์ความรู้ดังกล่าวได้ดังต่อไปนี้

๑. SENDER คือ ผู้ส่งสาร ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งจะต้องดำเนินการส่งสารก็คือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่มีอคติมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวมนำเสนอข้อมูลข่าวสารในรูปแบบของข้อมูลที่มีความถูกต้องใช้ทักษะและประสบการณ์ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารภายใต้หลักจริยธรรมและธรรมาภิบาล

๒. MESSAGE คือ ข้อมูลข่าวสารที่จะนำไปเปิดเผยนั้นจะต้องมีความสมบูรณ์มีความถูกต้องแม่นยำเป็นข้อมูลที่นำเชื่อถือได้และมีประโยชน์ต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์สามารถอ้างอิงถึงแหล่งที่มาของข้อมูลได้อย่างชัดเจน

๓. PROCESS คือกระบวนการ มี ๒ ประการ คือ

๑) การจัดการ มีกระบวนการในการดำเนินการคือ มีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย และวิธีการ การดำเนินการ ปฏิบัติตามแผนทุกขั้นตอน การตรวจสอบ ตรวจสอบติดตามรายงานผลการปรับปรุงแก้ไข ปรับวิธีการเปิดเผย รับฟังข้อเสนอแนะ

๒) พุทธสื่อสาร เป็นหลักพุทธธรรมที่ใช้เป็นหลักการในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ประกอบด้วย สัจจะ การเปิดเผยข้อมูลความสารตามหลักความเป็นจริงความจริงข้อเท็จจริง ตถตาเปิดเผยข้อมูลเรื่องจริงที่เกิดขึ้น กาละ เปิดเผยข้อมูลได้ถูกเวลา ทันต่อเหตุการณ์ ปิยะ เป็นข้อมูลที่ผู้รับกล่าวคือนักลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียต้องการทราบและชื่นชอบ อตถะ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีประโยชน์ต่อการลงทุน

๔. CHANNEL คือ ช่องทางในการสื่อสาร จะต้องเป็นช่องทางที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้องแม่นยำไม่คลาดเคลื่อน สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรวดเร็ว มีความสะดวก มีช่องทางที่หลากหลาย เป็นช่องทางที่มีความปลอดภัยต่อข้อมูล

๕. RECEIVER คือ นักลงทุนหรือผู้มีส่วนได้เสีย จะต้องมีความรู้ดี เข้าใจถึงผลกระทบ มีทักษะในการประยุกต์ใช้ข้อมูล รับความเสี่ยงได้ ได้รับข้อมูลถูกต้องตรงประเด็น

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์คือ ๑) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๒) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๓) เพื่อนำเสนอโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในบทนี้ผู้วิจัยจะได้นำเสนอประเด็นสำคัญอันเป็นผลจากการวิจัยดังกล่าวต่อไปนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๒.๒ อภิปรายผลการวิจัย

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากนั้นได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูล และสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

๕.๑.๑ สภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามจำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๔๕๐ คน มีรายละเอียดดังนี้

ด้านเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๓๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๑๑ และเพศหญิง จำนวน ๑๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘๙

ด้านอายุ พบว่า อันดับแรกมีอายุอยู่ระหว่าง ๕๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๓ รองลงมาคืออายุระหว่าง ๔๐-๔๙ ปี จำนวน ๑๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๐ มีอายุระหว่าง ๓๐-๓๙ ปี จำนวน ๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๘ และมีอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๙ ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน ๑๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕๖ รองลงมาคือปริญญาตรี จำนวน ๑๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔๔ ปริญญาเอก จำนวน ๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๖ และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๔ ตามลำดับ

ด้านอาชีพ พบว่า ส่วนมากมีอาชีพนักธุรกิจเอกชน จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๓ รองลงมา มีอาชีพอิสระ จำนวน ๑๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖๗ มีอาชีพข้าราชการ/เจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ จำนวน ๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ มีอาชีพเป็นนักลงทุน จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๐ มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๑ มีอาชีพเกษตรกร จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๑ และมีอาชีพกรรมกร จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๒ ตามลำดับ

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ส่วนมากมีรายได้มากกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๓๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๘๙ รองลงมาคือมีรายได้ ๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๒ มีรายได้ ๑๐,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๐ และมีรายได้ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๙ ตามลำดับ

๒) ข้อมูลเกี่ยวกับของพุทธสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามพุทธสื่อสาร ๕ ประการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อพุทธสื่อสาร ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๖๙๐) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านสัจจะ (ความจริง) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๐$, S.D. = ๐.๗๙๒) รองลงมา ด้านอรรถะ (มีประโยชน์) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๘$, S.D. = ๐.๘๒๘) และด้านกาละ (ถูกเวลา) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๑$, S.D. = ๐.๘๔๙) ตามลำดับ

๓) ข้อมูลเกี่ยวกับการสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามทฤษฎีการสื่อสาร ๔ ประการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการสื่อสาร ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๕$, S.D. = ๐.๖๙๗) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านผู้ส่งสาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๑$, S.D. = ๐.๗๔๕)

รองลงมา ด้านสาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68, S.D. = 0.759$) และด้านช่องทางการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58, S.D. = 0.842$) ตามลำดับ

๔) ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47, S.D. = 0.810$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58, S.D. = 0.834$) รองลงมา ด้านการปฏิบัติตามแผน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50, S.D. = 0.864$) และด้านการปรับปรุงแก้ไข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38, S.D. = 0.861$) ตามลำดับ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๕) ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69, S.D. = 0.756$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านนิติธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89, S.D. = 0.772$) รองลงมา ด้านคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84, S.D. = 0.796$) และด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37, S.D. = 0.952$) ตามลำดับ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๕.๑.๒ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการพัฒนาโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน สรุปได้เป็นโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ซึ่งแสดงอิทธิพลของตัวแปรการสื่อสาร ตัวแปรการบริหาร ที่มีพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน ตัวแปรภายในโมเดลประกอบด้วย ตัวแปรแฝง ๔ ตัว แบ่งเป็นตัวแปรภายในแฝง ๒ ตัวแปร ตัวแปรภายนอกแฝง ๒ ตัวแปร และตัวแปรสังเกตได้ ๑๙ ตัวแปร

ผลการตรวจสอบความตรงของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีตัวแปรพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน และผลของอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมระหว่างตัวแปรในโมเดลเป็น ดังนี้

โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีตัวแปรพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลที่พัฒนา สรุปได้ว่า ค่า p-value มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๐๖๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๑๒๔.๑๗ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๑๐๓ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ ๑.๒๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๒) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๐.๙๗ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๓๑ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๒๕ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๑๕๒๓.๗๔ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่าหรือเท่ากับ ๒๐๐) ผลผ่านเกณฑ์ แสดงให้เห็นว่าค่าสถิติความสอดคล้องของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เชิงสมมติฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้างของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง ๐.๔๒-๐.๘๕ โดยตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงสูงสุดคือ การปฏิบัติตามแผน (pdca2) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ ๐.๘๕ ส่วนตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงต่ำสุดคือ ผู้รับสาร (smcr4) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ ๐.๔๒

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R-SQUARE) ของสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝงพบว่ามีความค่าเท่ากับ ๐.๘๙ แสดงว่าตัวแปรในโมเดลคือ การสื่อสาร (SMCR) และการบริหาร (PDCA) สามารถอธิบายความแปรปรวนของพุทธสื่อสาร (BUD) ได้ร้อยละ ๘๙ และยังพบว่าสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝงมีความค่าเท่ากับ ๐.๙๓ แสดงว่าตัวแปรในโมเดลคือ การสื่อสาร (SMCR) และการบริหาร (PDCA) และพุทธสื่อสาร (BUD) สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล (GOOD) ได้ร้อยละ ๙๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า ค่าพิสัยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าอยู่ในช่วง ๐.๘๗ ถึง ๐.๙๕ โดยเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียว (ค่าความสัมพันธ์เป็นบวก) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด คือ การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (GOOD) และ พุทธสื่อสาร (BUD) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๙๕ แสดงว่า เมื่อพุทธสื่อสาร (BUD) มีมากขึ้น การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (GOOD) ก็เพิ่มมากขึ้นด้วย และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รองลงมาคือ การสื่อสาร (SMCR) กับ พุทธสื่อสาร (BUD) การบริหาร (PDCA) กับ พุทธสื่อสาร (BUD) และการบริหาร (PDCA) กับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล (GOOD) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๙๑ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับสูง

๕.๑.๓ โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีปัจจัยที่สำคัญ คือการสื่อสารที่ผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้คุณธรรมในการเปิดเผยข้อมูลในส่วนของตรวจสอบจะต้องมีความถูกต้องแม่นยำ นำเสนอได้ทันต่อเวลาในช่องทางของการสื่อสารคือมีความหลากหลายและมีความปลอดภัย ผู้รับสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วในส่วนของผู้รับผู้รับจะต้องมีพื้นฐานความรู้และสามารถรับความเสี่ยงได้ ส่วนปัจจัยด้านการบริหารประกอบด้วย การวางแผนมีการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของการวางแผนพร้อมทั้งกระบวนการและวิธีการในการดำเนินการ การดำเนินการปฏิบัติตามแผนทุกขั้นตอน มีการตรวจสอบติดตามและประเมินผลรายงานผลในการนำเสนอข้อมูลว่า มีความเป็นไปในทิศทางใดส่งผลกระทบต่อทบวงและทางลบ การปรับปรุงแก้ไขมีการเลือกใช้วิธีในการเปิดเผยข้อมูลที่เหมาะสมที่สุดรับฟังข้อคิดเห็นจากส่วนรวมหรือผู้มีส่วนได้เสียนำมาปรับปรุงกระบวนการในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นธรรมภายใต้กรอบธรรมาภิบาล และพุทธสื่อสารเป็นตัวกลางที่เป็นตัวเชื่อมให้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งประกอบด้วย สัจจะ การนำเสนอข้อมูลที่เป็นความจริง ตถตา การนำเสนอข้อมูลที่เป็นเรื่องจริง กาละ เป็นการนำเสนอข้อมูลที่ถูกเวลาทันต่อเหตุการณ์ ปิยะ เป็นการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนชอบหรือต้องการที่จะรับทราบ อดิถะ ข้อมูลมีประโยชน์ต่อการลงทุน การ

เปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลประกอบด้วยหลักนิติธรรมเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ขัดกับระเบียบข้อบังคับ หลักคุณธรรม ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลภายใต้หลักจริยธรรม ความโปร่งใส ข้อมูลมีความถูกต้องตรวจสอบได้ การมีส่วนร่วม ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูล การรับผิดชอบต่อรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูล ความคุ้มค่า ใช้งบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลอย่างคุ้มค่า

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผู้วิจัยได้สรุปผลวิจัยตามเนื้อหาที่ปรากฏแล้วข้างต้น และมีประเด็นสำคัญที่นำไปสู่การอภิปรายผลดังต่อไปนี้

๑. สภาพทั่วไปของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีระดับการบริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่การวางแผนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือการปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบและการปรับปรุงแก้ไขตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า การบริหารจัดการนั้น มีการให้ความสำคัญกับการวางแผนมากที่สุด เนื่องจากเป็นเบื้องต้นของการบริหาร หากไม่มีแผนก็ไม่มีทิศทางในการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ชนมณี ศิลาณุกิจ**^๑ ที่ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการบริหารจัดการมีการให้ความสำคัญกับการวางแผนก่อน โดยมีการวางแผนงานด้านการวางแผนอัตรากำลัง และด้านการสรรหา ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามลำดับ นอกจากนี้การวางแผนยังมีรายละเอียดที่สำคัญคือการกำหนดกระบวนการในการทำงาน การกำหนดเป้าหมาย กำหนดตัวชี้วัดการดำเนินการ กำหนดคนรับผิดชอบ และที่สำคัญคือการ วางแผนด้านงบประมาณ ในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุพจน์ บุญวิเศษ**^๒ ที่ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และในส่วนของข้อเสนอแนะที่สำคัญคือเรื่องของการวางแผนงบประมาณ ที่จะต้องมีการระบุเรื่องงบประมาณไว้ในแผนเพื่อได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาล และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ

^๑ชนมณี ศิลาณุกิจ, “ประสิทธิผลการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน”, **วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์**, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๕๙) : ๓๕ - ๕๓.

^๒สุพจน์ บุญวิเศษ, “ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี”, **วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม - สิงหาคม ๒๕๖๑) : ๑๘๓-๑๙๗.

Richard M. Walker^๓ ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการของรัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งพบว่า รัฐบาลท้องถิ่นมีความมุ่งมั่นในการทำงานและสนใจเรื่องของการวางแผนที่รัดกุม ซึ่งจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การบริหารจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปรุง บุญผดุง และคณะ**^๔ ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ คือ ความรับผิดชอบต่อสังคม ตามนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคม พร้อมทั้งกำหนดประเด็นสำคัญในการดำเนินการด้านต่างๆ ได้แก่ สุขภาพและความปลอดภัย การบริหารจัดการของเสียและวัสดุเหลือใช้ สินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยพนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ทำให้การดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจประสบความสำเร็จ โดยสามารถรับรู้ได้จากผลการดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมทางด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมาย ด้านจริยธรรม และด้านการให้เพื่อสังคม อันเป็นผลมาจากการบริหารจัดการที่ดีของผู้ประกอบการธุรกิจที่มีการวางแผนดำเนินการอย่างเป็นระบบ

๒. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ การบริหารจัดการซึ่งมีองค์ประกอบคือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข และส่วนหนึ่งคือปัจจัยการสื่อสาร ที่มีองค์ประกอบคือ ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสาร ซึ่งทั้งสองปัจจัยจะต้องดำเนินการร่วมกับพุทธสื่อสารคือ การเปิดเผยข้อมูลอันเป็นความจริง เรื่องจริง ที่เป็นประโยชน์ ถูกที่ ถูกเวลา และเป็นข้อมูลที่นักลงทุนต้องการทราบ การเปิดเผยข้อมูลโดยใช้หลักพุทธสื่อสารก็เพื่อให้เกิดการนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน ทั้งนี้ นักลงทุนก็จะต้องมีความเข้มแข็งมีความรู้พื้นฐานมีคุณธรรมที่จะสามารถนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมาประยุกต์ใช้เพื่อการลงทุน ซึ่ง

^๓ Richard M. Walker, “Local Government Management and Performance: A Review of Evidence”, *Journal of Public Administration Research and Theory*, Vol. 25, No. 1 (January 2015): 101–133.

^๔ ปรุง บุญผดุง และคณะ, “ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ”, *วารสารสมาคมนักวิจัย*, ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๐) : ๑๖๘-๑๗๙.

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศาตรา ไหลประเสริฐ^๕ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง” ผลการวิจัยพบว่า การลงทุนที่เป็นไปตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงเน้นไปที่นักลงทุนในลักษณะที่เป็นเป็นคุณลักษณะของนักลงทุนว่า นักลงทุนจะต้องมีคุณธรรม มีเหตุผล มีความพอเพียง พอประมาณ หากนักลงทุนมีภูมิคุ้มกันอย่างนี้แล้วก็จะประสบความสำเร็จในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ นอกจากนี้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นอกจากส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนโดยตรงแล้วยังส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและชื่อเสียงของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลินีนาฏ วงศ์เทียนชัย^๖ ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่งผลต่อ การดำเนินการที่ไม่เป็นตัวแทน กล่าวคือชื่อเสียงขององค์กร และความผูกพันของพนักงาน แสดงให้เห็นว่า ภาพพจน์ ชื่อเสียงและความเชื่อมั่น เกิดจากการได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลที่แสดงถึงความโปร่งใส น่าเชื่อถือได้ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงเป็นความจริง ถูกที่ถูกลเวลา เป็นที่พึงพอใจของผู้รับสาร และมีประโยชน์ต่อสาธารณะ ไม่ส่งผลกระทบต่อตลาดหลักทรัพย์แต่อย่างใด ยิ่งแต่จะส่งผลดีต่อความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นกับนักลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ครองรัตน์ อนุศาสนนันท์^๗ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ด้านเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการมุมมองภายนอก ด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อหุ้น

๓. โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ผู้วิจัยค้นพบ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญฐพร พันธุ์อุดม ที่ได้วิจัยเรื่อง การจัดการเพื่อความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า แบบจำลองสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ มี

^๕ ศาตรา ไหลประเสริฐ, “รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง”, วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๓ (พฤษภาคม-มิถุนายน ๒๕๖๓) : ๑๑๘๓-๑๑๙๓.

^๖ ลินีนาฏ วงศ์เทียนชัย, “การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ (เมษายน-กันยายน ๒๕๕๘) : ๑๐๗-๑๒๑.

^๗ ครองรัตน์ อนุศาสนนันท์, “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๗ (กรกฎาคม ๒๕๖๓) : ๖๑-๖๗.

ความสอดคล้องและกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ หลักของการสื่อสาร หลักการบริหาร ผนวกกับหลักธรรมคือพุทธสื่อสาร จะนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักพุทธสื่อสาร เน้นให้มีการเปิดเผยข้อมูลโดยยึดหลักความจริง นำเสนอเรื่องจริง ถูกที่ถูกเวลา ทันทต่อเหตุการณ์เป็นข้อมูลที่นักลงทุนต้องการทราบและมีประโยชน์ต่อส่วนรวม การใช้หลักการสื่อสาร การบริหารจัดการ และหลักพุทธสื่อสาร ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร และทำให้การนำเสนอข้อมูลข่าวสารมีหลักในการตรวจสอบควบคุมการนำเสนอข้อมูลซึ่งมีความสำคัญเพราะส่งผลกระทบต่อ ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงและมีประโยชน์ หากมีการปรับแต่งข้อมูลข้อเท็จจริงจะส่งผลเสียต่อการลงทุนเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ไพฑูรย์ อินตะขัน และคณะ^๕ ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการล้มละลายธุรกิจครอบครัวและการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า โอกาสในการล้มละลายและขนาดของกิจการ มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามธุรกิจครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไร ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจนำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบาย เพื่อยับยั้งพฤติกรรมการตกแต่งกำไร ที่อาจส่งผลเสียต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

จากผลของการวิจัย แสดงให้เห็นว่า การนำเสนอหรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีความถูกต้อง เทียบตรงต่อสาธารณะ ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนเป็นอย่างยิ่งและบ่งบอกถึงความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่จะเป็นการดึงดูดให้นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นำไปสู่การเติบโตของระบบเศรษฐกิจไทยต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ เอกสะพัง^๖ ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเปิดเผยและรายงานข้อมูลทุนทางปัญญา ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเปิดเผยข้อมูลรายงานทุนทางปัญญาเพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์การลงทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

^๕ไพฑูรย์ อินตะขัน และคณะ, “ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการล้มละลายธุรกิจครอบครัวและการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๓) : ๔๙-๖๒.

^๖จารุวรรณ เอกสะพัง, การพัฒนารูปแบบการเปิดเผยและรายงานข้อมูลทุนทางปัญญา ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๔ (กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๖๓) : ๑๓๒๒-๑๓๓๕.

ไทย เนื่องด้วยเป็นข้อมูลที่สำคัญต่อการไปใช้ในการตัดสินใจของผู้สนใจลงทุนและเป็นข้อมูลในการเผยแพร่ต่อสาธารณชน เพื่อป้องกันต่อการบริหารจัดการภายในบริษัท ทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อถือต่อบริษัทในการตัดสินใจ อาทิเช่น การลงทุน การเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

นอกจากนี้ผลของการวิจัยยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์จากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลว่า หากมีการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์โดยการนำเสนอข้อมูลจริงทันต่อเหตุการณ์ และเป็นประโยชน์จะส่งผลให้เกิดความโปร่งใส และเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลที่จะส่งผลกระทบต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัตยา ตันจันทรพงษ์^{๑๐} ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า เมื่อบริษัททำการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนมากขึ้นจะช่วยลดการวางแผนภาษี ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานของรัฐในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ๓ ประการประกอบด้วย

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลของการวิจัยมีข้อเสนอแนะเชิงนโยบายดังต่อไปนี้

๑) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารยังเป็นการเปิดเผยในรูปแบบที่เป็นทางเดียว ดังนั้นจึงควรมีการกำหนดนโยบายการมีส่วนร่วมให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนและภาพรวมของเศรษฐกิจของประเทศ

๒) จากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่เปิดเผยข้อเท็จจริงและข้อมูลอันเป็นสิทธิประโยชน์ต่างๆ ผ่านทางช่องทางต่างๆ ของตลาดหลักทรัพย์ สื่อมวลชนได้นำเอาข้อมูลเหล่านั้นมาทำการนำเสนอต่อสาธารณชนในอีกมิติหนึ่ง เป็นผลให้ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนจากเดิมไป ดังนั้นจึงควรมีนโยบายในการควบคุมสื่อมวลชนหรือสำนักพิมพ์ต่างๆ ที่

^{๑๐} สัตยา ตันจันทรพงษ์. “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (๒๕๖๐) : ๒๗๓-๒๘๕.

นำข้อมูลข่าวสารเปิดเผยนั้น ให้นำเสนอข้อมูลพีเอสดีคล้อยกลับข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๓) บริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยบริษัทนำเสนอข้อมูลข่าวสารในเชิงลึกไม่ครบถ้วนเขาให้นักลงทุนไม่มีข้อมูลที่ครบถ้วนสำหรับการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ถึงควรมีนโยบายในการควบคุมให้บริษัทหลักทรัพย์เท่านั้นได้นำเสนอข้อมูลในเชิงลึกของบริษัทในการดำเนินธุรกิจอย่างครบถ้วน

๔) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักพุทธสื่อสาร คือ สัจจะ ความจริง ตถตา แท้จริง กาละ ถูกเวลา ปิยะ ผู้รับชอบ อัตถะ มีประโยชน์ ส่งผลต่อนักลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียในเชิงบวก กล่าวคือ ทำให้นักลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียเกิดความไว้วางใจตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงควรมีนโยบายในการผลักดันให้มีการนำเอาหลักพุทธสื่อสารไปใช้ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๕) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักพุทธสื่อสารด้านกาละ ถูกเวลา ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้น ยังไม่ดีเท่าที่ควร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงควรมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นปัจจุบันทันทั่วที่

๖) ช่องทางการสื่อสารในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยังไม่ดีเท่าที่ควร กล่าวคือ การเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลข่าวสารมีความปลอดภัย ไม่ถูกบิดเบือน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ และทันต่อเหตุการณ์ มีไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จึงควรมีนโยบายที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางที่สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างหลากหลาย

๗) การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการปรับปรุงแก้ไข ยังไม่ดีเท่าที่ควร กล่าวคือ การนำผลของการประเมินมาใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่อง กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข ปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้มาตรฐาน ยังมีผลดำเนินการไม่เป็นรูปธรรม จึงควรมีนโยบายในการบริหารจัดการในส่วนนี้เพิ่มมากขึ้น

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ผลของการวิจัยมีข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑) ตลาดหลักทรัพย์ควรมีการสร้างช่องทางในการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้เข้ามามีส่วนในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการสร้างช่องทางให้สามารถยื่นข้อเสนอแนะหรือแนะนำข้อมูลที่สำคัญให้กับตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย

๒) ตลาดหลักทรัพย์ควรมีมาตรการในการควบคุมสื่อมวลชนให้นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะสอดคล้องกับข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการกำหนดบทลงโทษหากมีการ

นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ผิดเพี้ยนไปจากเดิม ซึ่งการนำเสนอข้อมูลในทางตรงกันข้ามกับตลาดหลักทรัพย์ถือว่าผิดจริยธรรม และจรรยาบรรณของสื่อ

๓) ตลาดหลักทรัพย์ควรมีมาตรการในการควบคุมบริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้นำเสนอข้อมูลบริษัทเชิงลึกต่อสาธารณชน ซึ่งจะเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับนักลงทุนโดยได้รับข้อมูลที่เพียงพอเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจลงทุน

๔) ตลาดหลักทรัพย์ควรส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้มีกำหนดเอาหลักพุทธสื่อสารเป็นหลักการในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจะส่งผลให้ข้อมูลที่นำเสนอถูกกรองด้วยหลักธรรมเพื่อให้เกิดความถูกต้องแม่นยำ มีความน่าเชื่อถือ ประกอบด้วยประโยชน์ มีความเป็นปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์ และสามารถอ้างอิงถึงแหล่งที่มาได้

๕) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรเร่งดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นสิทธิประโยชน์ และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ให้ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๖) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรรหาช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีความหลากหลายสามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลข่าวสารมีความปลอดภัย ไม่ถูกบิดเบือน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ และทันต่อเหตุการณ์

๗) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรเพิ่มเติมในเรื่องของการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีการนำเอาผลของการประเมินมาใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่อง เร่งกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข และเร่งดำเนินการปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้มาตรฐาน

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปดังต่อไปนี้

๑) การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดหลายประการซึ่งไม่ครอบคลุมไปถึงกลยุทธ์ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์เพื่อให้เกิดประสิทธิผล

๒) ควรมีการวิจัยเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในเชิงลึกโดยเป็นการวิจัยในลักษณะถอดบทเรียนการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการและระบบการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓) ควรมีการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความสนใจและตัดสินใจลงทุน เพื่อนำผลของการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการและวิธีการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ :

จุฑาพรรธ (จามจุรี) ผดุงชีวิต. วัฒนธรรม การสื่อสารและอัตลักษณ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

เจมส์ แมคกราท และบอพ เบทส์. ๘๙ กลยุทธ์ ที่องค์กรระดับโลกใช้สร้างองค์กรและบริหารคน. แปลโดย วิชิตา สุนทรพิพิธ. กรุงเทพมหานคร : ดำรงค์ พิณคุณ, บจก., ๒๕๖๐.

เจริญ เจษฎาวัดย์. ทางสู่ธรรมาภิบาล. นนทบุรี : สำนักพิมพ์พอดี้, ๒๕๕๒.

สมชัย ศรีนอก, สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕.

ณัฐวุฒิ รุ่งวงษ์. ความลับที่ ๔ จิตวิทยามวลชนในตลาดหุ้น Mass Psychology in the Stock Market. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : เอ็ดดูเคชั่นไมนด์ไลน์มีเดีย, ๒๕๕๙.

ธงชัย สันติวงศ์. กลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๓.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. รูปแบบลิสเรล : สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๒.

บวรศักดิ์ อวรรณโณ. การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, ๒๕๕๕.

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). พุทธวิธีการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙.

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). พุทธวิธีในการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

พระมหาภูฒิชัย วชิรเมธี. คนสำราญงานสำเร็จ. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), ๒๕๕๐.

รัชยา ภัคดีจิตต์. ธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารภาครัฐและภาคเอกชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๗.

บรรณานุกรม (ต่อ)

เรืองวิทย์ เกษสุวรรณ. การจัดการคุณภาพ: จาก TQC ถึง TQM, ISO 900 และการประกันคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, ๒๕๔๕.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพมหานคร : ซีระฟิล์ม, ๒๕๕๒.

สถาบันพระปกเกล้า. ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๔๔.

สมคิด บางโม. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : วิทย์พัฒน์, ๒๕๔๔.

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช สำนักรายราษฎร์, ๒๕๔๗.

สุเมธ แสงนิ่มนวล. ภาวะผู้นำกับธรรมาภิบาลในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. นนทบุรี : วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๕๒.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. การสื่อสารกับการเมือง. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : ประสิทธิ์ภักดิ์ แอนด์พริ้นติ้ง, ๒๕๔๕.

สุภางค์ จันทวานิช. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๙.

สุภมาส อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, และรัชนีกุล ภิญโญภูวนวัฒน์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ : เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL. กรุงเทพมหานคร : เจริญมั่นคงดีการพิมพ์, ๒๕๕๔.

(๒) วิทยานิพนธ์ :

นิทัศน์ เพชรน้อย. “ประสิทธิผลของการบริหารการพัฒนา : กรณีศึกษาจังหวัดนครนายก”. รัฐประศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, ๒๕๕๗.

พลภัทร ช่างสากร. “รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ๒๕๕๘.

สิริพงษ์ ปานจันทร์. “ประสิทธิผลในการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครปฐม”. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ๒๕๕๔.

บรรณานุกรม (ต่อ)

(๓) บทความ :

- ครองรัตน์ อนุศาสนนันท์. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. **วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ**, ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ (: ๖๑.๖๗-๖๘).
- จารุวรรณ เอกสะพัง. “การพัฒนารูปแบบการเปิดเผยและรายงานข้อมูลทางปัญญา ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.** ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๔ (๒๕๖๓สิงหาคม -กรกฎาคม): ๑๓๒๒.๑๓๓๕-
- ชนมณี ศิลาณุกิจ. “ประสิทธิผลการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน”. **วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์**. ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๕๙) : ๓๕ – ๕๓.
- ปรุง บุญผดุง และคณะ. “ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ”. **วารสารสมาคมนักวิจัย**. ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๓ (กันยายนธันวาคม- ๒๕๖๐) : ๑๖๘.๑๗๙-
- ไพฑูรย์ อินตะชัน และคณะ. “ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการล้มละลายธุรกิจครอบครัวและการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. **วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ**. ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑ (๒๕๖๓มิถุนายน -มกราคม) : ๔๙.๖๒-
- ศาดรา ไหลประเสริฐ. “รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง”. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.** ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๓ (พฤษภาคมมิถุนายน- ๒๕๖๓) : ๑๑๘๓.๑๑๙๓-
- สัตยา ตันจันทร์พงษ์ “ .ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาคความยั่งยืนกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย .” **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์** .ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (๒๕๖๐): ๒๗๓.๒๙๕-
- สินีนานู วงศ์เทียนชัย. “ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. **วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร** ,ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒-เมษายน) กันยายน ๒๕๕๘ (: ๑๐๗.๑๒๑-
- สุพจน์ บุญวิเศษ. “ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี”. **วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**. ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม – สิงหาคม ๒๕๖๑) : ๑๘๓-๑๙๗.

บรรณานุกรม (ต่อ)

(๔) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ :

คนอง วังฝายแก้ว. พุทธวิธีการสื่อสาร คือ การสื่อสารตามหลักธรรมพระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์หรือยุคไอที. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : www.gotoknow.org/posts/494312. [๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒].

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กฎเกณฑ์กำกับ หมวดการเปิดเผยข้อมูล. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/regulations/rules/disclosure_p.html [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

_____. Set Information Service. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/products/info/details_p1.html?printable=true [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

_____. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส.. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/sustainable_dev/th/cg/disclosure_p๑.html [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

_____. การเปิดเผยสารสนเทศ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/regulations/supervision/listed_disclosure_p5.html [๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

_____. การวางแผนลงทุนเพื่อเกษียณ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.set.or.th/set/financialplanning/knowledgedetail.do?contentId=888533&type=article> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

_____. เกษียณสุขเป็นจริงด้วยเงิน ๓ ก้อน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.set.or.th/set/education/knowledgedetail.do?contentId=56666341&type=infographic> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

_____. เกษียณสุขเป็นจริงได้ด้วยเงิน ๓ ก้อน. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <https://www.set.or.th/set/education/knowledgedetail.do?contentId=985341&type=infographic> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

_____. ข้อมูลสถิติทางธุรกิจหลักทรัพย์ ข้อมูลการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ๒๕๖. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/market/securities_company_statistics62.html [๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

_____. ข้อมูลสถิติทางธุรกิจหลักทรัพย์. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/market/securities_company_statistics63.html [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

บรรณานุกรม (ต่อ)

- บลจ. เอ็มเอฟซี. **ลงทุนแบบสม่ำเสมอ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : [https://www.mfcfund.com/Web/BeforeInvesting\(thth\)/MutualFund\(thth\)/alwaysfund\(thth\).aspx](https://www.mfcfund.com/Web/BeforeInvesting(thth)/MutualFund(thth)/alwaysfund(thth).aspx) [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].
- บาว นาค. **การสื่อสารทางการเมืองไทยในสถานการณ์ความขัดแย้งของสังคมไทย**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : www.oknation.net [๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒].
- ประชาชาติธุรกิจ. **กอบศักดิ์ จี้ตลาดหุ้นปิดมมมีด เคลียร์ปัญหาเจ้ามือปั่นหุ้นเอื้อประชาชนลงทุน**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.prachachat.net/finance/news-402343> [๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].
- ประชาชาติธุรกิจ. **ต้นตลาดหุ้นไทยเชื่อมโลก ชู ๒๐ ล้านบัญชีออม – ลงทุน**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.prachachat.net/finance/news-394395> [๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].
- พจน์ ใจชาญสุขกิจ. **นวัตกรรมการประชาสัมพันธ์กับประเด็นการสื่อสารขององค์กรระดับโลกท่ามกลาง Social Network**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : www.drphot.com [๑๔ มกราคม ๒๕๖๒].
- พระราชปริยัติกวี (สมจิน สมมาปัญญา). **วิทยาการต้นแบบสันติภาพ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://thebuddh.com/?p=44200> [๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๓].
- มูลนิธิชัยพัฒนา. **เศรษฐกิจพอเพียง**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.chaipat.or.th/site_content/item/3579-2010-10-08-05-24-39.html [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].
- เว็บไซต์กระปุกดอทคอม. **ส่องบัญชีเงินฝากออมทรัพย์คนไทย รู้ไหม ๘๘ % มีเงินออมไม่ถึง ๕๐.๐๐๐ บาท**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://money.kapook.com/view209073.html> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. **PDCA เครื่องมือในการจัดการคุณภาพ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://images.senarat.multiply.multiplycontent.com/attachment/0/SyW@ngooCGwAAD3zecs1/PDCA2554> [๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑].
- สฤณี อาชวานันทกุล. **การปฏิรูปทุนภัยการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://kb.hsri.or.th/dspace/handle/๑๑๒๒๘/๓๙๖๕?locale-attribute=th> [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. **มาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.sec.or.th/TH/Pages/AboutUs/SEC-internal-information.aspx> [๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

บรรณานุกรม (ต่อ)

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. **มาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ.** [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <https://www.sec.or.th/TH/Pages/AboutUs/SEC-internal-information.aspx> [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

(๕) สัมภาษณ์ :

สัมภาษณ์ นายวัฒนา เมืองสุข, อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์, ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายวันชัย จันทน์เรือง, ผู้อำนวยการฝ่ายที่ปรึกษาการเงินและการลงทุน บริษัทหลักทรัพย์ โนมูระพินสิน จำกัด (มหาชน), ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

นางอุบลรัตน์ นนธ์ธนสิน, ผู้อำนวยการอาวุโส บริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน), ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายสิปกร ขาวสะอาด, ประธานที่ปรึกษาบริษัทสวอกไฟกัส จำกัด, ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายจรรุวัฒน์ เกตุวรรณ, ผู้จัดการห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ ไอร่า จำกัด (มหาชน), ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

รศ.ดร.สุรพล สุขะพรหม, ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

รศ.ดร.สมาน งามสนิท, อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

พระราชญาณกวี (สุวิทย์ ปิยวิชโช), ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดพระราม ๙ กาญจนาภิเษก, ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

พระเมธาวิสัยรส, รศ.ดร., ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม, ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายวสันต์ อธิธิโรจนกุล, ประธานกรรมการ บริษัท ไฟโอเนียร์ มอเตอร์ จำกัด (มหาชน), ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายมาศถวิน ชาญวีรกุล, กรรมการผู้จัดการบริษัท STPI จำกัด (มหาชน), ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

ดร.ณรงค์ ทศนนิพันธ์, กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท SEADFCO จำกัด (มหาชน), ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายประสิทธิ์ กรโชคอนันต์, กรรมการผู้จัดการเว็บไซต์หุ้นอินไซด์, ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายชาญชัย สงวนวงศ์, ผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์ข่าวหุ้นธุรกิจ, ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

บรรณานุกรม (ต่อ)

นางสาวนุชนาถ เลาทไทยมงคล, ผู้บริหาร บริษัทวิริยะประกันภัย จำกัด, ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

นางสุจารี จันทร์สว่าง, กรรมการผู้จัดการ บลน.Wealtrepublic, ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

ดร.ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์, กรรมการผู้จัดการบริษัทไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด(มหาชน), ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายสิทธิชัย จิตรตั้งตรง , ผู้บริหารกองทุนเพื่อการลงทุน, ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

(๖) สนนากลุ่มเฉพาะ :

สนนากลุ่มเฉพาะ ดร.ณรงค์ ทศนนิพันธ์, กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ซีพีโก้ จำกัด (มหาชน), ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

ดร.ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์, ประธานกรรมการ บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน) , ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

นางสาวสุจารี จันทร์สว่าง, ประธานคณะเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัทหลักทรัพย์นายหน้าซื้อขายหน่วยลงทุน เวลท์ รีพับบลิค จำกัด, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

ดร.วรพล โสคติยานุรักษ์, อดีตเลขาธิการ สำนักงาน ก.ล.ต., ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม, ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

ผศ.ดร.พงษ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์, อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

พระมหาสุนันท์ สุนนโท, ผศ, ดร., อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

ผศ.ดร. สุรียา รักษาเมือง, อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง, อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

อ.ดร.สมบัติ นามบุรี, อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

บรรณานุกรม (ต่อ)

๒. ภาษาอังกฤษ :

(Books):

- Bartol, K. M. and Martin, D. C. **Management**. New York: McGraw-Hill. 1991.
- Brown, Lori Doprete. **Assessing the Quality of Development: Module 7 User's Guide**. Washington DC: Age Khan Foundation. 1993.
- Dale, E. **Management: Theory and Practice**. Tokyo: McGraw-Hill. 1996.
- David K. Berlo. **The Process of Communication**. New York: Holt. Rinehart and Winston. 1960.
- Diamantopoulos, A & Siguaw, A.D. **Introducing LISREL: A Guide for the Uninitiated**. Sage Publications: London, 2000.
- Drucker, P. F. **Management Challenges for the 21th Century**. New York: Harper and Brothers. 2001.
- Gulick, Luther Halsey and Lyndall F. Urwick. **Papers on the Science of Administration**. New York: Institute of Publics Administration, 1937.
- Ishikawa, K. **What is Total Quality Control? The Japanese Way**. Translated by David J. Lu. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice-Hall. Inc., 1985.
- Kathryn M. Bartol, David C. Marting. **Management**. New York: McGraw-Hall. 1991.
- Koontz, H. and C. O' Denell. **Principle of Management : An Analysis of Management Function**. 5th ed. New York: McGraw-Hill. 1993.
- Lindeman RH, Merenda PF, Gold RZ. **Introduction to Bivariate and Multivariate Analysis**. Scott Foresman: Glenview, IL, 1980.
- Stoner, James A. F. and R. Edward Freeman. **Management**. 4th ed. Englewood Cliffs NJ: Prentice-Hall. 1992.
- Straub, Joseph T. and Raymond F. Attner. **Introduction to Business**. 2nd ed. Boston: Kent. 1991.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Weiss, R. **The Provision of Social Relationship**. In Z. Rubin (Ed), *Doing Unto others*
Englewood Cliff, N.J: Prentice-Hall, 1972.

(Journal):

Richard M. Walker. “Local Government Management and Performance: A Review of
Evidence”. **Journal of Public Administration Research and Theory**. Vol.
25. No. 1 (January 2015): 101–133.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
เรื่อง : การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล
ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการ ปัจจัย และโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยขอความกรุณาท่านได้ตอบแบบสอบถามให้ครบทุกตอน

แบบสอบถามในงานวิจัยนี้ แบ่งเป็น ๖ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการสื่อสาร

ตอนที่ ๓ : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพุทธสื่อสาร

ตอนที่ ๔ : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ตอนที่ ๕ : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ ๖ : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ข้อมูลจากแบบสอบถามของท่าน ผู้ศึกษาวิจัยจะถือว่าเป็นความลับที่สุด และไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

ขอพระคุณท่านที่ได้อนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ณัฏฐ์ รุ่งวงษ์

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๓

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
 เรื่อง : การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล
 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ ๑ : คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับ

ผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. เพศ

ชาย

หญิง

๒. อายุ

๒๐-๓๕ ปี

๓๖-๔๕ ปี

๔๖-๕๕ ปี

๕๖ ปีขึ้นไป

๓. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโทขึ้นไป

๔. อาชีพ

ราชการ/พนักงานของรัฐ

ผู้บริหาร

พนักงาน

อื่น ๆ..... (ระบุ)

๕. รายได้

ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท

๑๐,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท

๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท

๓๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

(๕) มากที่สุด	หมายถึง	มีความเห็นในระดับ มากที่สุด
(๔) มาก	หมายถึง	มีความเห็นในระดับ มาก
(๓) ปานกลาง	หมายถึง	มีความเห็นในระดับ ปานกลาง
(๒) น้อย	หมายถึง	มีความเห็นในระดับ น้อย
(๑) น้อยที่สุด	หมายถึง	มีความเห็นในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ ๒ พุทธสื่อสาร

ข้อ	พุทธสื่อสาร	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
๑. สัจจะ (ความจริง)						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงที่สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาได้					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงโดยไม่มีการแก้ไขบิดเบือนข้อมูลข่าวสารอันเป็นมูลเดิม					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริงแบบตรงไปตรงมาไม่มีการปรุงแต่งข้อมูลเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีกระบวนการนำเสนอที่ถูกต้องชัดเจนตรงถึงผู้รับ					
๒. ตถตา (เรื่องจริง)						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นจริงให้นักลงทุนได้ทราบ					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องซึ่งเกิดขึ้นในสถานการณ์					

ข้อ	พุทธสื่อสาร	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
	ปัจจุบัน โดยไม่มีการปิดบังข้อมูล					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ให้นักลงทุนได้วิเคราะห์และตัดสินใจได้ถูกต้อง					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในทุกมิติตามสภาพโดยไม่ปิดบังข้อมูล					
๓. กาละ (ถูกเวลา)						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตรงเวลาไม่คลาดเคลื่อนที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนได้เป็นอย่างดี					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ให้นักลงทุนได้วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้อง					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการวิเคราะห์เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด					
๔	เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความเหมาะสม					
๔. ปิยะ (ผู้รับชอบ)						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนชอบชื่นชอบ					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนต้องการทราบ					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอันใด					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล					

ข้อ	พุทธสื่อสาร	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
	ข่าวสารโดยคำนึงถึงจิตใจของผู้รับ โดยไม่ก่อให้เกิดความลำบากใจหรือเดือดร้อนใจในภายหลัง					
	๕. อัดตะ (มีประโยชน์)					
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อส่วนร่วมเป็นหลัก					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปราศจากอคติความลำเอียงมุ่งเอาแต่ประโยชน์ส่วนตน					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายโดยไม่ปิดบังหรือซ่อนเร้นผลประโยชน์อันผู้อื่นจะพึงได้รับ					

ตอนที่ ๓ การสื่อสาร

ข้อ	การสื่อสาร	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
	๑. ผู้ส่ง					
๑	ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารเป็นอย่างดี					
๒	ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสามารถในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ					
๓	ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่ง					

ข้อ	การสื่อสาร	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
	ประเทศไทยไม่ประกอบด้วยอคตินำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยลำเอียง					
๔	เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมุ่งถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียว					
	๒. สาร					
๑	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอมีความถูกต้อง แม่นยำ เชื่อถือได้					
๒	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอเป็นความจริงทั้งโดยสมมติและโดยปรมาัตถ์					
๓	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน					
๔	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอทันต่อเหตุการณ์ทันสมัยใหม่เสมอ					
	๓. ช่องทาง					
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ปลอดภัย ข้อมูลไม่ถูกบิดเบือนหรือถูกทำลาย					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ ทันต่อเหตุการณ์					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด					

ข้อ	การสื่อสาร	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
๔. ผู้รับ						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้รับตรงกลุ่มเป้าหมาย ไม่คลาดเคลื่อน					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้รับที่มีความสามารถในการใช้ข้อมูลข่าวสารให้เกิดประโยชน์					
๓	ผู้รับมีความรู้เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์เป็นอย่างดี					
๔	ผู้รับมีความเข้าใจในผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นอย่างดี					

ตอนที่ ๔ การบริหารจัดการ

ข้อ	การบริหารจัดการ	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
๑. ด้านการวางแผน						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประชุมวางแผนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดตัวชี้วัดอย่างชัดเจน					
๒. ด้านการปฏิบัติตามแผน						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปฏิบัติตาม					

ข้อ	การบริหารจัดการ	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
	แผนที่ได้วางไว้อย่างเป็นขั้นตอน					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้ทรัพยากรในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างคุ้มค่า					
๔	การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจ					
๓. ด้านการตรวจสอบ						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการตรวจสอบติดตามผลของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประเมินผลการบริหารจัดการตามตัวชี้วัดในแผน					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการตรวจสอบความโปร่งใสในการใช้งบประมาณ					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการตรวจสอบข้อบกพร่องของแผน					
๔. ด้านการปรับปรุงแก้ไข						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำผลของการประเมินมาใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่อง					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้มาตรฐาน					

ตอนที่ ๕ การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย

ข้อ	ธรรมาภิบาล	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
๑. นิติธรรม						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปตามกฎระเบียบและข้อบังคับ					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงไม่ขัดต่อระเบียบกฎข้อบังคับใดๆ					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีความถูกต้อง ไม่ก่อให้เกิดการท้วงติงในภายหลัง					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ขัดกับหลักหรือข้อปฏิบัติที่เคยมีมา					
๒. คุณธรรม						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยความถูกต้องดีงาม					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยความซื่อสัตย์					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ขัดจารีตประเพณี					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่มุ่งร้ายต่อฝ่ายใด					
๓. ความโปร่งใส						
๑	การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถตรวจสอบได้					

ข้อ	ธรรมาภิบาล	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
๒	การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความถูกต้องเที่ยงธรรม					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียว					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวม					
๔. การมีส่วนร่วม						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมรับผลประโยชน์					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น					
๕. ความรับผิดชอบ						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรับผิดชอบต่อข้อมูลข่าวสารที่นำมาเปิดเผย					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางตรงและทางอ้อม					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเชิงบวกและเชิงลบ					
๖. ความคุ้มค่า						

ข้อ	ธรรมชาติ	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้งบประมาณในการเปิดโดยข้อมูลข่าวสารให้คุ้มค่าที่สุดที่สุด					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้ทรัพยากรบุคคลเท่าที่จำเป็นในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้วัสดุอุปกรณ์เท่าที่จำเป็นในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้ช่องทางการเปิดเผยข้อมูลที่คุ้มค่า					

ตอนที่ ๖ : ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมชาติของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑. สภาพ ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมชาติของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปัญหา อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ

๒. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

๓. การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

ณัฐ รุ่งวงศ์

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๓

มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

เรื่อง : การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล
ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ _____

ตำแหน่งหน้าที่ _____

สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

๑. หลักพุทธสื่อสารสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้อย่างไรบ้าง

๑) สัจจะ (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นความจริง)

๒) ตถตา (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นเรื่องจริง)

๓) กาละ (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารถูกกาลเวลา)

๔) ปิยะ (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้รับสารชอบ)

๕) อັถละ (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นมีประโยชน์)

๒. ท่านมีแนวทางในการนำหลักของการสื่อสารมาใช้เพื่อบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไร โปรดชี้แนะ

๑) ผู้ส่งสาร

๒) สาร

๓) ช่องทางในการสื่อสาร

๔) ผู้รับสาร

๕) อັถละ (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นมีประโยชน์)

๓. ท่านมีแนวทางในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไร โปรดชี้แนะ

๑) การวางแผน

๒) การปฏิบัติตามแผน

๓) การตรวจสอบ

๔) การปรับปรุงแก้ไข

๔. ท่านมีแนวทางในการนำหลักของการสื่อสารมาใช้เพื่อบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไร โปรดชี้แนะ

๑) ผู้สื่อสาร

๒) สาร

๓) ช่องทางในการสื่อสาร

๔) ผู้รับสาร

๕) อັตถะ (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นมีประโยชน์)

๕. ท่านมีแนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้เพื่อบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไร โปรดชี้แนะ

๑) นิติธรรม

๒) คุณธรรม

๓) ความโปร่งใส

๔) การมีส่วนร่วม

๕) ความรับผิดชอบ

๖) ความคุ้มค่า

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้สัมภาษณ์

ณัฐ รุ่งวงษ์

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๓

ภาคผนวก ข
ภาพการสัมภาษณ์เชิงลึก

ภาคผนวก ค
ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่น

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือ

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอเชิญร่วมสนทนากลุ่ม Focus Group Discussion

ภาคผนวก ช
ภาพประกอบการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ สกุล : นายณัฐ รุ่งวงษ์
- วัน เดือน ปีเกิด : ๒๔ สิงหาคม ๒๕๑๐
- สถานที่เกิด : จังหวัดขอนแก่น
- ที่อยู่ปัจจุบัน : อาคารบริษัทหลักทรัพย์ที่ปรึกษาการลงทุน ต้นธารคอร์ปอเรชั่น จำกัด ๒๓๕/๒๔-๒๕ แขวงราษฎร์พัฒนา เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทรศัพท์ ๐๒๙๒๗๕๘๐๐ ๐๙๗๐๙๘๖๐๐๐
- การศึกษา : ปริญญาตรี สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ปริญญาโท การจัดการภาครัฐและภาคเอกชนมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ศึกษาปริญญาเอก ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต เอกรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ประสบการณ์การทำงาน :
- พ.ศ. ๒๕๔๖ - ประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรการบริหารเศรษฐกิจสาธารณะสำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๑ สถาบันพระปกเกล้า (ปศส.๑)
- พ.ศ. ๒๕๔๗ - ประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรการบริหารงานภาครัฐและกฎหมายมหาชน สำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๓ สถาบันพระปกเกล้า (ปรม.๓)
- พ.ศ. ๒๕๔๙ - ประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๑๐ สถาบันพระปกเกล้า (ปปร.๑๐)
- พ.ศ. ๒๕๕๗ - ประกาศนียบัตร หลักสูตรความมั่นคงระดับสูง สมาคมวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๕ (ส.วปอ.มส.๕)
- พ.ศ. ๒๕๖๐ - ประกาศนียบัตร หลักสูตรนักบริหารระดับสูงเพื่อการสร้างชาติ สถาบันเพื่อการสร้างชาติ รุ่นที่ ๑ (นสข.๑)
- พ.ศ. ๒๕๖๐ - ประกาศนียบัตร หลักสูตรนักบริหารระดับสูงธรรมศาสตร์เพื่อสังคม รุ่นที่ ๑๑ (นมธ.๑๑)
- พ.ศ. ๒๕๖๑ - ประกาศนียบัตร หลักสูตรนวัตกรรมกรรมการบริหารในโลกยุคใหม่สำหรับนักบริหารระดับสูง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์(NIDA MAX รุ่นที่๑)

พ.ศ. ๒๕๖๑ - ประกาศนียบัตร หลักสูตรหลักสูตรผู้บริหารระดับสูงด้านการค้าและการพาณิชย์ รุ่นที่ ๑๑ (Top Executive Program in Commerce and Trade : TEPCoT ๑๑)

ผลงานทางวิชาการ :

- สารนิพนธ์ ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น การอพยพแรงงานกรณีศึกษาตำบลทุ่งกุลาร้องไห้ จังหวัดร้อยเอ็ด ๒๕๓๒
- วิทยานิพนธ์ การจัดการภาครัฐและภาคเอกชนมหาบัณฑิต NIDA การลงทุนและการทำกำไรในตลาดค้าทองคำไทย
- บทความวิชาการเรื่อง หนี้สาธารณะกับการจัดอันดับเครดิตและผลกระทบต่อตลาดหุ้นไทย หลักสูตร ปศส. ๑
- บทความวิชาการ การบวชเพื่อหลบหลีกราชภัย หลักสูตร ปปร. ๑๐
- ผู้เขียนหนังสือระดับ Best Seller หลายเล่ม เช่น ที่ได้ตรวยหุ้นพันล้าน (พิมพ์ ๑๒ ครั้ง), เสียสอง เจงกิสข่านตลาดหุ้น ปี ๒,๐๐๐ (พิมพ์ ๕ ครั้ง), ปล้นแบงค์บีบีซี (พิมพ์ ๒ ครั้ง) อ่านใจหุ้นทำกำไรใน ๑ นาที (พิมพ์ ๕ ครั้ง), ความลับที่ ๔ จิตวิทยามวลชนในตลาดหุ้นไทย (พิมพ์ ๒ ครั้ง) เป็นต้น
- ญัตติ รุ่งวงษ์. “ธรรมมาภิบาลสำหรับการบริหารงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์.
- ญัตติ รุ่งวงษ์. “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบธรรมมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๔ (๒๕๖๔). (หนังสือตอบรับ)

ตำแหน่ง : ประธานกรรมการ บริษัทหลักทรัพย์ที่ปรึกษาการลงทุน ต้นธารคอร์ปอเรชั่น จำกัด(ก่อตั้งพ.ศ.๒๕๔๐) และผู้เชี่ยวชาญประจำรายการวิทยุรู้ทันข่าว สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

ประสบการณ์บรรยาย :

- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
- โรงเรียนนายร้อย จปร.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
- วิทยาลัยสันตพล
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- สโมสรโรตารีต่างๆ
- หอการค้าจังหวัดต่างๆ ฯลฯ

ปีที่เข้าศึกษา

: พ.ศ.๒๕๖๒

ปีที่สำเร็จการศึกษา

: คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาใน พ.ศ.๒๕๖๔

การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล
ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

INFORMATION DISCLOSURE MANAGEMENT ACCORDING TO GOOD
GOVERNANCE OF THE STOCK EXCHANGE OF THAILAND

นายณัฐ รุ่งวงษ์

คุณนิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๔

การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล
ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นายณัฐ รุ่งวงษ์

คณะผู้บริหารนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
พุทธศักราช ๒๕๖๔

(ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย)

Information Disclosure Management according to Good Governance of
the Stock Exchange of Thailand

Mr. Nat Rungwong

A Dissertation Submitted in Partial Fulfillment of
the Requirements for the Degree of
Doctor of Philosophy
(Public Administration)

Graduate School
Mahachulalongkornrajavidyalaya University
C.E. 2021

(Copyright by Mahachulalongkornrajavidyalaya University)

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย อนุมัติให้นับดุษฎีนิพนธ์ เรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์

(พระมหาสมบุญ วุฑฒิโกโร, รศ.ดร.)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

คณะกรรมการตรวจสอบดุษฎีนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รศ.ดร.อัจฉรา หล่อตระกูล)

.....กรรมการ
(ศ.ดร.บุญทัน ดอกไธสง)

.....กรรมการ
(รศ.ดร.สุรินทร์ นียมางกูร)

.....กรรมการ
(รศ.ดร.สุรพล สุษะพรหม)

.....กรรมการ
(รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง)

คณะกรรมการควบคุมดุษฎีนิพนธ์

รศ.ดร.สุรพล สุษะพรหม ประธานกรรมการ
รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง กรรมการ

ชื่อผู้วิจัย

(นายณัฐ รุ่งวงศ์)

- ชื่อคุณิพนธ์** : การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- ผู้วิจัย** : นายณัฐ รุ่งวงษ์
- ปริญญา** : ปรัชญาคุณิพนธ์ (รัฐประศาสนศาสตร์)
- คณะกรรมการควบคุมคุณิพนธ์**
- : รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม, พธ.บ. (สังคมวิทยา), M.A. (Politics), Ph.D. (Political Science), ปร.ด. (สื่อสารการเมือง)
 - : รศ. ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง, พธ.บ. (การบริหารรัฐกิจ), ศศ.ม. (การจัดการพัฒนาสังคม), รป.ด. (รัฐประศาสนศาสตร์)
- วันสำเร็จการศึกษา** : ๑๑ กันยายน ๒๕๖๔

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์คือ ๑) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๒) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๓) เพื่อนำเสนอโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้วิธีวิจัยแบบผสมวิธี การวิจัยเชิงปริมาณดำเนินการโดย ศึกษากลุ่มตัวอย่างจำนวน ๔๕๐ คนซึ่งเป็นนักลงทุนที่เปิดบัญชีซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ขนาดกลุ่มตัวอย่างพิจารณาจากความเหมาะสมของจำนวนค่าพารามิเตอร์ซึ่งมี ๔๕ ความสัมพันธ์ ใช้เส้นความสัมพันธ์ละ ๑๐ ตัวอย่าง สุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์สหสัมพันธ์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล และการวิเคราะห์ขนาดอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมด้วยโปรแกรมสถิติขั้นสูง การวิจัยเชิงคุณภาพดำเนินการโดย สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลสำคัญจำนวน ๑๘ รูปหรือคน ซึ่งเลือกโดยเจาะจง และการสนทนากลุ่มเฉพาะจำนวน ๑๐ รูปหรือคน วิเคราะห์ข้อมูลแบบพรรณนาความ

ผลการวิจัยพบว่า

๑. การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๙$, S.D. = ๐.๗๕๖) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านนิติธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๙$, S.D. = ๐.๗๗๒) รองลงมา ด้านคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๔$, S.D. = ๐.๗๙๖) และด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๗$, S.D. = ๐.๙๕๒) ตามลำดับ

๒. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า การสื่อสาร การบริหาร มีพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน ตัวแปรภายในโมเดลประกอบด้วย ตัวแปรแฝง ๔ ตัว แบ่งเป็นตัวแปรภายในแฝง ๒ ตัวแปร ตัวแปรภายนอกแฝง ๒ ตัวแปร ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลที่พัฒนา สรุปได้ว่า ค่า p-value มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๐๖๙ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๑๒๔.๑๗ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๑๐๓ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ ๑.๒๐ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๐.๙๗ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๙ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๓๑ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๒๕ มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๑๕๒๓.๗๔ แสดงให้เห็นว่าค่าสถิติความสอดคล้องของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เชิงสมมติฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

๓. การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีปัจจัยที่สำคัญ คือการสื่อสารที่ผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้คู่คุณธรรมในการเปิดเผยข้อมูล สารจะต้องมีความถูกต้องแม่นยำ นำเสนอได้ทันต่อเวลา ช่องทางของการสื่อสารมีความหลากหลายและมีความปลอดภัย ผู้รับสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็ว ผู้รับมีพื้นฐานความรู้และสามารถรับความเสี่ยงได้ การบริหาร ต้องมีการวางแผน ปฏิบัติตามแผน ตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไขอย่างต่อเนื่อง บูรณาการกับหลักพุทธสื่อสาร คือ สัจจะ ความจริง คฤดา แท้จริง กาละ ถูกเวลา ปิยะ ผู้รับชอบ และอัทธนะ มีประโยชน์ ซึ่งจะนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลคือเปิดเผยข้อมูลด้วยความถูกต้อง เที่ยงธรรม เป็นประโยชน์ มีความโปร่งใส เกิดการมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบและความคุ้มค่า

Dissertation Title : Information Disclosure Management according to Good Governance of the Stock Exchange of Thailand

Researcher : Mr. Nat Rungwong

Degree : Doctor of Philosophy (Public Administration)

Dissertation Supervisory Committee

: Assoc. Prof. Dr.Surapon Suyaprom B.A., (Sociology) M.A., (Politics), Ph.D. (Political Science), Ph.D. (Political Communication)

: Assoc. Prof. Dr.Kiettisak Suklueang, B.A. (Public Administration) M.A. (Social Development Management), D.P.A. (Public Administration)

Date of Graduation : August 11, 2021

Abstract

The objectives of this research were: 1. To study the general context of information disclosure management according to good governance of the Stock Exchange of Thailand, 2. To study the factors affecting to information disclosure management according to good governance of the Stock Exchange of Thailand and 3. To propose the model of information disclosure management according to good governance of the stock exchange of Thailand. This research was mixed method research. The quantitative research conducted by studying 450 samples that were Investors who open trading accounts on the Stock Exchange of Thailand. The sample size was determined by the appropriateness of the number of parameters which had 45 relationships used 10 samples for each relationship line used stratified random sampling and analyzed data by using analyzing the correlations co-efficient with statistical program to examine the consistency of the model with the empirical data and analyzing the influences of direct and indirect variables in the model by advanced statistical program. The qualitative research conducted by in-depth interviewing with 18 key informants and focus group discussion with 10 experts and analyzed the data by using content analysis.

The research findings were as follows:

1. The information disclosure management according to good governance of the Stock Exchange of Thailand in overall was at high level ($\bar{X} = 3.69$, S.D. = 0.682) ranked from high to low level as follow; rule of law aspect in overall was at high level ($\bar{X} = 3.89$, S.D. = 0.772) followed by morality aspect in overall was at high level ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.796) and participation aspect in overall was at moderate level ($\bar{X} = 3.84$, S.D. = 0.796).

2. The factors affecting to information disclosure management according to good governance of the Stock Exchange of Thailand found that communication management with Buddhist communication which was a mediator variable. The latent variables in the model were 4 latent variables included 2 endogenous latent variables and 2 exogenous latent variables. The results of checking the validity of the developed model could be concluded that the p-value was statistically significant as 0.069, Chi-Square value (χ^2) = 124.17, Degrees of Freedom value (df) = 103, Chi-Square ratio (χ^2/df) = 1.20, Goodness of Fit Index value (GFI) = 0.97, Adjust Goodness of Fit Index value (AGFI) = 0.99, Comparative Fit Index value (CFI) = 1.00, Standard Root Mean Square Residual value (SRMR) = 0.031, Mean Square Error of Approximation (RMSEA) = 0.025 and Critical N (CN) = 1523.74. This could explain that consistency statistics of information disclosure management according to good governance of the Stock Exchange of Thailand which was developed by research was consistent with empirical data which was in accordance with the set hypothesis.

3. The information disclosure management according to good governance of the Stock Exchange of Thailand was important factor included the senders must has to the knowledge of information disclosure, the message must has to be accurate, presentation in a timely manner, the communication channels were diverse and secure and receiver can access them quickly and must has a knowledge base and be able to take a risk, management must have planning follow the plan Constantly checking and improving and integrate with Buddhist communication included *Sacca*: truth, *Tathatā*: objectivity, *Kāla*: seasonable, *Piya*: be favorable *Attha*: useful which will lead to information disclosure management according to good governance included disclose information with accuracy, fairness, useful, transparency, participation, Responsibility and worthiness.

กิตติกรรมประกาศ

ดุขฉุฎนินพฬนัฎบับนี้ สำเร้จลล่วงเป็นไปด่วยดี เพราะได้ร้บการอนูเคราะห์ช่วยเหลือจาก หลายท่านเป็นอย่่างดีตลอดมา ผู้จัดทำขอขอบพระคุณเป็นอย่่างยั้ง ไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ประธานที่ปรึกษาดุขฉุฎนินพฬนัฎ และ รศ.ดร.เก็ยรัตคัฎดี สุขเหล็อง รองคณบดีคณะสังคมนาสาตร์ ฝ่าย วิชาการ อาจารย์ที่ปรึกษาดุขฉุฎนินพฬนัฎ

ขอกราบขอบพระคุณ รศ.ดร.สมาน งามสนิท อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชาวรัฐสาตร์ คณะสังคมนาสาตร์ พระปลัดระพิน พุทธิสาโร, ผศ.ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตร บัณฑิตศึกษา ภาควิชาวรัฐสาตร์ คณะสังคมนาสาตร์ ผศ.ดร.สุรียา รักษาเม็อง อาจารย์ประจำหลักสูตร บัณฑิตศึกษา ภาควิชาวรัฐสาตร์ คณะสังคมนาสาตร์ ผศ.ดร.รัฐพล เย็นใจมา อาจารย์ประจำหลักสูตร บัณฑิตศึกษา ภาควิชาวรัฐสาตร์ คณะสังคมนาสาตร์ และ ผศ.ดร.พงษ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์ อาจารย์ ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชาวรัฐสาตร์ คณะสังคมนาสาตร์ ที่ได้ให้ความเมตตาแนะนำในการ ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ขอขอบคุณคณะกรรมการสอบดุขฉุฎนินพฬนัฎ ที่ได้ให้คำแนะนำในการปรับแก้จนดุขฉุฎนินพฬนัฎ เล่มนี้ถูกต้องสมบูรณ์

ผู้วิจัยขอขอบคุณกัลยาณมิตรทุกท่านที่ห่วงใย เป็นกำลังใจ ให้คำแนะนำช่วยเหลือจนดุขฉุฎนินพฬนัฎนี้ สำเร้จลล่วงด่วยดี

ประโยชน์อันพั้งมีจากดุขฉุฎนินพฬนัฎบับนี้ ขอมอบบูชาคุณบิดา มารดา ครูอาจารย์ และ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ที่ได้ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ให้แก่ผู้วิจัย ตั้งแต่อดีต จนถึงปัจจุบันและขอมอบแก่บุคคลผู้มีส่วนสำคัญต่อความสำเร็จในการทำดุขฉุฎนินพฬนัฎบับนี้และผู้มีส่วนช่วยเหลือที่มีอาจกล่าวนามได้ทั้งหมดในที่นี้ จึงขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้

ณัฎฐ์ รุ่งวงษ์

กรกฎาคม ๒๕๖๔

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
กิตติกรรมประกาศ	ง
สารบัญ	จ
สารบัญตาราง	ช
สารบัญภาพ	ญ
คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ	ฎ
บทที่ ๑ บทนำ	
๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	๑
๑.๒ คำถามวิจัย	๕
๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย	๕
๑.๔ ขอบเขตการวิจัย	๕
๑.๕ สมมติฐานการวิจัย	๗
๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย	๗
๑.๗ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	๑๐
บทที่ ๒ แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
๒.๑ หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้อง	๑๑
๒.๒ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหาร	๒๐
๒.๓ แนวคิด ทฤษฎีประสิทธิผลในการสื่อสารและเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	๔๑
๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล	๕๑
๒.๕ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย	๕๖
๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	๖๘
๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย	๗๗

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า	
๒.๑	หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้อง	๑๗
๒.๒	แนวคิดที่เกี่ยวกับการบริหาร	๒๕
๒.๓	แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร	๓๙
๒.๔	แสดงการสังเคราะห์ความหมายการสื่อสาร	๔๕
๒.๕	การสังเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร	๔๙
๒.๖	งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ	๗๑
๒.๗	งานวิจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์	๗๕
๔.๑	จำนวน และร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล	๑๐๒
๔.๒	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ในภาพรวม	๑๐๔
๔.๓	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านสัจจะ ความจริง	๑๐๕
๔.๔	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านตถตา เรื่องจริง	๑๐๖
๔.๕	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านกาละ ถูกเวลา	๑๐๗
๔.๖	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านปิยะ ผู้รับชอบ	๑๐๘
๔.๗	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านอัทธะ มีประโยชน์	๑๐๙
๔.๘	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสื่อสาร ในภาพรวม	๑๑๐
๔.๙	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสื่อสาร ด้านผู้ส่งสาร	๑๑๑
๔.๑๐	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านสาร	๑๑๒
๔.๑๑	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านช่องทางการสื่อสาร	๑๑๓
๔.๑๒	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านผู้รับสาร	๑๑๔
๔.๑๓	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ในภาพรวม	๑๑๕
๔.๑๔	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการวางแผน	๑๑๖
๔.๑๕	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการปฏิบัติตามแผนวางแผน	๑๑๗
๔.๑๖	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการตรวจสอบ	๑๑๘

สารบัญตาราง ต่อ

ตารางที่	หน้า
๔.๑๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการปรับปรุงแก้ไข	๑๑๙
๔.๑๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวม	๑๑๘
๔.๑๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านนิติธรรม	๑๒๑
๔.๒๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านคุณธรรม	๑๒๒
๔.๒๑ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความโปร่งใส	๑๒๓
๔.๒๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วม	๑๒๔
๔.๒๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความรับผิดชอบต่อ	๑๒๕
๔.๒๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร แบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความคุ้มค่า	๑๒๖
๔.๒๕ ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตาม หลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๑๒๗
๔.๒๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ ในโมเดลที่มีตัวแปรพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน	๑๓๐
๔.๒๗ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการสื่อสาร	๑๓๒
๔.๒๘ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการสื่อสาร	๑๓๓
๔.๒๙ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการบริหาร	๑๓๔
๔.๓๐ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหาร	๑๓๕
๔.๓๑ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลพุทธสื่อสาร	๑๓๖
๔.๓๒ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลพุทธสื่อสาร	๑๓๗
๔.๓๓ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลัก ธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๑๓๙

สารบัญตาราง ต่อ

ตารางที่	หน้า	
๔.๓๔	แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๑๔๐
๔.๓๕	ค่าสถิติความสอดคล้องกลมกลืนของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับโมเดลการวิจัย	๑๔๒
๔.๓๖	ค่าสถิติผลการวิเคราะห์ห้อธิพลงของตัวแปรในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการปฏิบัติตามหลักพุทธสื่อสาร เป็นตัวแปรส่งผ่าน	๑๓๑

สารบัญแผนภาพ

แผนภาพที่	หน้า
๒.๑ พุทธสื่อสาร	๑๘
๒.๒ การบริหารจัดการ	๓๙
๒.๓ กระบวนการสื่อสารพื้นฐาน	๔๐
๒.๔ รูปแบบการสื่อสารของเบอร์โล Berlo's Model of Communication	๔๑
๒.๕ การสื่อสาร	๔๙
๒.๖ องค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาล	๕๔
๒.๗ กรอบแนวคิดการวิจัย	๗๙
๓.๑ การวิจัยแบบผสมวิธีด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและขยายผลวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ	๘๑
๔.๑ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการสื่อสาร	๑๓๑
๔.๒ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหาร	๑๓๔
๔.๓ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลพุทธสื่อสาร	๑๓๖
๔.๔ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๑๓๘
๔.๕ โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับโมเดลการวิจัย	๑๔๑
๔.๖ แสดงปัจจัยการสื่อสาร	๑๔๙
๔.๗ แสดงปัจจัยการบริหาร	๑๕๔
๔.๘ แสดงปัจจัยพุทธสื่อสาร	๑๕๘
๔.๙ แสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล	๑๖๓
๔.๑๐ แสดงโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๑๖๕
๔.๑๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย	๑๖๙
๔.๑๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย	๑๗๓

คำอธิบายสัญลักษณ์และคำย่อ

การใช้อักษรย่อ

อักษรย่อชื่อคัมภีร์ในวิทยานิพนธ์นี้ ใช้อ้างอิงจากคัมภีร์พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาทศปิฎก ๒๕๐๐ และพระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เฉลิมพระเกียรติพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ พุทธศักราช ๒๕๓๙ คัมภีร์อรรถกถาภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย ดังต่อไปนี้

คำย่อเกี่ยวกับพระไตรปิฎก

การอ้างอิงพระไตรปิฎกอ้างอิงทั้งฉบับภาษาบาลีและภาษาไทย ใช้ระบุชื่อคัมภีร์ และระบุถึง เล่ม/ข้อ/หน้า ตามลำดับ เช่น วิ.มหา. บาลี ๕/๑๖/๑๕. หมายถึง คัมภีร์วินยปิฎก มหาวิภังคปาลิภาษาบาลี เล่ม ๕ ข้อ ๑๖ หน้า ๑๕ วิ.มหา. ไทย ๕/๑๖/๒๑-๒๒. หมายถึง คัมภีร์วินยปิฎก มหาวิภังค ภาษาไทย เล่ม ๕ ข้อ ๑๖ หน้า ๒๑-๒๒ เป็นต้น

พระสูตรต้นตปิฎก

ช.ธ.	ไทย	= สูตรต้นตปิฎก ขุททกนิกาย ธัมมบท	ภาษาไทย
ช.ชา.ม.	ไทย	= สูตรต้นตปิฎก ขุททกนิกาย มหานิบาตชาดก	ภาษาไทย
ช.ม.	ไทย	= สูตรต้นตปิฎก ขุททกนิกาย มหานิทเทศ	ภาษาไทย
ม.ม.	ไทย	= สูตรต้นตปิฎก มัชฌิมนิกาย มัชฌิมปัณณาสก์	ภาษาไทย
อง.จตุกก.	ไทย	= สูตรต้นตปิฎก อังคุตตรนิกาย ทุกนิบาต	ภาษาไทย
อง.ปญจก.	ไทย	= สูตรต้นตปิฎก อังคุตตรนิกาย ปัญจกนิบาต	ภาษาไทย

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

๑.๑.๑ ความเป็นมา

สังคมไทยได้น้อมนำพระราชดำรัสปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงของในหลวงรัชกาลที่ ๙ เป็นแนวทางปฏิบัติในด้านการดำรงชีวิตและด้านการเศรษฐกิจ แต่ทว่าก็มีสัดส่วนของประชากรชาวไทยน้อยมากที่ได้บรรลุถึงเกณฑ์ของความพอเพียงที่หมายความว่ามีความพอประมาณ หมายถึงมีความพอดีที่ไม่น้อยเกินไปและไม่มากเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น^๑ โดยมีดัชนีชี้วัดสำคัญจากรายงานของธนาคารแห่งประเทศไทยล่าสุด ณ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๒ พบว่า แม้คนไทยจะมีบัญชีเงินฝากธนาคารทุกประเภทรวมกันมากถึง ๙๙,๓๘๘,๑๕๑ บัญชี คิดเป็นเงินกว่า ๑๒ ล้านล้านบาท ในจำนวนนี้เป็นบัญชีเงินฝากออมทรัพย์มากกว่า ๘๘ ล้านบัญชี อย่างไรก็ตาม เมื่อจำแนกจำนวนเงินฝากของบัญชีออมทรัพย์แล้วจะพบว่า มีถึง ๗๗ ล้านบัญชี หรือกว่าร้อยละ ๘๘ ของบัญชีเงินฝากออมทรัพย์ทั้งหมด ที่มีเงินฝากไม่ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท ขณะที่ยอดเงินฝากมากกว่า ๑ ล้านบาท มีเพียง ๙ แสนกว่าบัญชี หรือคิดเป็นร้อยละ ๒ ของบัญชีออมทรัพย์ทั้งหมดเท่านั้นเอง^๒ ซึ่งระดับเงินฝากเงินออมดังกล่าวนี้ทำให้อุดมคติของคนไทยที่ต้องการมีชีวิต “ตามหลักเศรษฐกิจพอเพียง” นั้นไม่อาจบรรลุเป้าหมายได้^๓ หากต้องการใช้ชีวิตหลังเกษียณจากงานแบบประหยัดมัธยัสถ์เดือนละ ๑๕,๐๐๐ บาท ก็ต้องมีเงินออมไม่น้อยกว่า ๔ ล้านบาท

แต่หากต้องการใช้เงินตอนเกษียณแบบพออยู่พอกินสุขสบายเดือนละ ๓๐,๐๐๐ บาท ต้องมีเงินออมไม่น้อยกว่า ๘ ล้านบาท กรณีใช้จ่ายสุขสบายเดือนละ ๕๐,๐๐๐ บาท ต้องมีเงินออมไม่น้อยกว่า ๑๓ ล้านบาท นั่นก็หมายความว่า มีคนไทยที่จะบรรลุเป้าหมายที่มีเศรษฐกิจพอเพียงแค่

^๑มูลนิธิชัยพัฒนา, เศรษฐกิจพอเพียง, [ออนไลน์] แหล่งที่มา: https://www.chaipat.or.th/site_content/item/3579-2010-10-08-05-24-39.html [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^๒เว็บไซต์กระปุกดอทคอม, ส่องบัญชีเงินฝากออมทรัพย์คนไทย รู้ไหม ๘๘ % มีเงินออมไม่ถึง ๕๐,๐๐๐ บาท, [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <https://money.kapook.com/view209073.html> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^๓ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, เกษียณสุขเป็นจริงได้ด้วยเงิน ๓ ก้อน, [ออนไลน์] แหล่งที่มา: <https://www.set.or.th/set/education/knowledgedetail.do?contentId=98---5341&type=infographic> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

เพียงร้อยละ ๑ ของประชากรทั้งประเทศ อีกมากกว่าร้อยละ ๙๙ ไม่มีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียง ต้องมีชีวิตที่ยากลำบาก ทั้งนี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรายงานด้วยว่า วิธีการที่จะไปถึงเป้าหมายการใช้ชีวิตตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงนั้น หากมีการออมและลงทุนที่สม่ำเสมอก็จะทำให้บรรลุเป้าหมายได้ในที่สุด แต่การออมและลงทุนผ่านตลาดหุ้นนั้นมีสถิติว่าให้ผลตอบแทนสูงสุดที่สุด คือเฉลี่ยร้อยละ ๑๒.๘๘ ต่อปี หากเปรียบเทียบผลตอบแทนเงินฝากเพียงร้อยละ ๑.๘๒ ต่อปี หากออมกับลงทุนอย่างสม่ำเสมอจะได้เงินบรรลุเป้าหมายตั้งแต่มิใช่จ่ายอย่างประหยัดมัธยัสถ์ อย่างสงบหรืออย่างสบาย ขึ้นกับระยะเวลาและจำนวนในการออมและการลงทุนการเงินและมีเงินใช้อย่างพอเพียงไม่น้อยเกินไป โดยไม่เบียดเบียนตนเองและผู้อื่น^๕

นอกจากนี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้รายงานว่าการตลาดหลักทรัพย์ฯ นั้นอยู่ที่เฉลี่ยร้อยละ ๑๒ ต่อปี ให้ผลตอบแทนสูงกว่าการลงทุนประเภทอื่นๆ รวมทั้ง เงินฝาก พันธบัตร อสังหาริมทรัพย์^๕ อย่างไรก็ตาม ถึงแม้จะมีรายงานว่าการลงทุนในตลาดหุ้นให้ผลตอบแทนสูง อันจะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการมีเงินใช้หลังเกษียณอายุแบบพอเพียง แต่ทว่ามีการรายงานจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไปอีกทางว่า ล่าสุด ณ เดือน ตุลาคม ๒๕๖๒ มีผู้เปิดบัญชีซื้อขายลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่เพียงราว ๒.๗ ล้านบัญชี^๖ ซึ่งหากสมมุติฐานว่าเปิดบัญชีซื้อขายคนละ ๑ บัญชีก็คิดเป็นเพียงร้อยละ ๔ ของประชากรไทยทั้งประเทศ ๖๕ ล้านคน สาเหตุที่ยังมีคนมาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์น้อยมาก เพราะที่ผ่านมามีคนไทยเข้าใจตลาดหุ้นไม่ครบถ้วน ดังนั้นก็จึงเป็นวาระสำคัญที่จะต้องเร่งประชาสัมพันธ์สร้างความเข้าใจต่อคนไทยให้ครบถ้วนในวงกว้างโดยไว^๗

ปัจจุบันคนไทยเข้าใจในตลาดหุ้นไม่ครบถ้วนนั้น โดยมักจะมาจากความเชื่อและทัศนคติเชิงลบต่อตลาดหุ้นว่าเป็นบ่อนการพนันที่ถูกกฎหมาย ซึ่งตลาดหุ้นไทยมีความจำเป็นต้องจัดการในส่วนที่เป็นปัญหา ต้องมีการขจัดความด่ามิดในตลาดหุ้นไทย เช่น การมีเจ้ามือหุ้นในตลาด หรือการปั่นหุ้น การใช้ข้อมูลวงใน เป็นต้น จะต้องแก้ไขปัญหามาให้ตลาดหุ้นเป็นที่พึงของประชาชนมากขึ้น หากไม่

^๕ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, การวางแผนลงทุนเพื่อเกษียณ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://www.set.or.th/set/financialplanning/knowledgedetail.do?contentId=888533&type=article> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^๖บลจ. เอ็มเอฟซี, ลงทุนแบบสม่ำเสมอ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: [https://www.mfcfund.com/Web/BeforeInvesting\(thth\)/MutualFund\(thth\)/alwaysfund\(thth\).aspx](https://www.mfcfund.com/Web/BeforeInvesting(thth)/MutualFund(thth)/alwaysfund(thth).aspx) [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^๗ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ข้อมูลสถิติทางธุรกิจหลักทรัพย์ ข้อมูลการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ๒๕๖๒, [ออนไลน์], แหล่งที่มา https://www.set.or.th/th/market/securities_company_statistics62.html [๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^๘ประชาชาติธุรกิจ, ดันตลาดหุ้นไทยเชื่อมโลก ชู ๒๐ ล้านบัญชีออม - ลงทุน, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://www.prachachat.net/finance/news-394395> [๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

กำจัดจุดอ่อนหรือมูมมีดในตลาด นักลงทุนหน้าใหม่ก็ไม่อยากเข้ามา ตลาดหุ้นก็เปรียบเสมือนเกาะ หากเกาะมีมูมมีด ไม่มีความปลอดภัย นักท่องเที่ยวก็ไม่อยากเข้ามาท่องเที่ยว แต่ถ้าเกาะมีความปลอดภัยนักท่องเที่ยวก็มีแต่อยากเข้ามา”^{๘๖} ดังนั้นจึงต้องเร่งจัดมูมมีดด้านลบดังกล่าวนี้ให้ไว เพื่อสร้างความมั่นใจและความเชื่อมั่นให้ประชาชนเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ได้อย่างมีความเชื่อมั่น เพราะคนที่เกี่ยวข้องในตลาดหุ้นมีข้อมูลข่าวสารไม่เท่าเทียมกัน ทำให้ความเคลื่อนไหวของราคาหุ้นออกมาในรูปแบบแปลกๆ เนื่องการคาดการณ์อย่าง^{๘๗}

๑.๑.๒ ความสำคัญของปัญหา

ทั้งนี้หน่วยงานภาครัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงในเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารสารสนเทศในตลาดหลักทรัพย์โดยตรงนั้น ประกอบไปด้วย ๒ หน่วยงานหลัก คือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กับสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) สำหรับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้น ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ.๒๕๓๕ ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่างๆ ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์ รวมทั้งทำหน้าที่กำกับบริษัทที่จดทะเบียนอยู่ในตลาดหลักทรัพย์ให้เปิดเผยข้อมูลสารสนเทศที่มี ๓ ลักษณะ อันได้แก่ สารสนเทศที่อาจมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อหลักทรัพย์ของบริษัท สารสนเทศที่อาจมีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์ และสารสนเทศที่อาจมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหุ้น โดยแนวทางในการเปิดเผยสารสนเทศนั้น เน้นเปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอและทันเวลา เพื่อความโปร่งใสและเป็นธรรมต่อการลงทุน โดยส่งข้อมูลผ่านระบบ SET Portal ของตลาดหลักทรัพย์ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ^{๘๘} ส่วนสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. นั้น เป็นหน่วยงานของรัฐที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีอำนาจหน้าที่ในการการส่งเสริมและพัฒนากำกับดูแลตลาดทุน เพื่อให้ผู้ลงทุนเข้าถึงข้อมูลและตัดสินใจลงทุนได้อย่างเชื่อมั่น โดยการเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดทุนและการกำกับดูแลมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาตลาดทุนให้โปร่งใส และน่าเชื่อถือ โดยครอบคลุมถึง ข้อมูลเกี่ยวกับการออกหรือเสนอขายหลักทรัพย์ บริษัทที่ออกหรือเสนอขายหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์

^{๘๖} ประชาชาติธุรกิจ, กอบศักดิ์ จิตลาดหุ้นปิดมูมมีด เคลียร์ปัญหาเจ้ามือปั่นหุ้นเอื้อประชาชนลงทุน, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://www.prachachat.net/finance/news-402343> [๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^{๘๗} ณัฐวุฒิ รุ่งวงษ์, ความลับที่ ๔ จิตวิทยามวลชนในตลาดหุ้น Mass Psychology in the Stock Market, พิมพ์ครั้งที่ ๑, (กรุงเทพมหานคร: เอ็ดดูเคชั่นไมนด์ไลน์มัลติมีเดีย, ๒๕๕๙), หน้า ๒๐๔.

^{๘๘} ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, การเปิดเผยสารสนเทศ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.set.or.th/th/regulations/supervision/listed_disclosure_p5.html [๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

การกระทำความผิด และการลงโทษบุคคลที่กระทำความผิด รวมทั้งข้อมูลอื่นใดที่ได้รับเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ที่เป็นไปเพื่อรักษาประโยชน์ของประชาชนหรือเพื่อคุ้มครองผู้ลงทุน^{๑๑}

จากรายงานดังกล่าวข้างต้น แม้ว่าจะมีหน่วยงานของรัฐถึง ๒ หน่วยงานมีบทบาทหน้าที่กำกับดูแลเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารในตลาดหลักทรัพย์ตามกฎหมาย แต่กระนั้นก็ยังไม่อาจสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดขึ้นในหมู่ประชาชนอย่างเต็มที่ สังเกตได้จากจำนวนผู้เปิดบัญชีลงทุนในตลาดหุ้นยังมีสัดส่วนน้อยมาก ถึงแม้ว่าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะมีบริการข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ที่สำคัญอันได้แก่ การบริหารข้อมูลระหว่างวัน การบริการข้อมูล ณ สิ้นวันทำการ การบริการข้อมูลย้อนหลังแบบรายครึ่ง และการบริการข้อมูลในรูปแบบของ Website^{๑๒} ก็ตาม แต่เป็นการนำเสนอข้อมูลทางเดียวที่ไม่อาจสร้างความน่าเชื่อถือให้กับนักลงทุนได้ ซึ่งยังขาดการบริหารจัดการการนำเสนอข้อมูลที่ใช้ธรรมาภิบาลเป็นหลักในการบริหารจัดการการนำเสนอข้อมูล ซึ่งส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นของนักลงทุนในตลาดหุ้นไทย เป็นผลให้ภาพรวมของตลาดหุ้นไทยมีมูลค่าลดลงอย่างเห็นได้ชัดยิ่งในสภาพการณ์ของโรคระบาดที่เกิดขึ้น และสภาวะทางการเมืองที่ยังเกิดความขัดแย้ง ยิ่งส่งผลให้นักลงทุนมีความกังวลและขาดความเชื่อมั่นมากขึ้น ส่งผลต่อมูลค่าการซื้อขายหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยลดลงอย่างต่อเนื่อง ซึ่งลดลงจากปีที่ผ่านมา ๕๐๐ จุด^{๑๓} แสดงให้เห็นว่าการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ยังมีจุดบกพร่อง ซึ่งมีผลต่อความน่าเชื่อถือของนักลงทุน สภาพดังกล่าวหากไม่ได้รับการแก้ไขหรือศึกษาอย่างถี่ถ้วนในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จะส่งผลให้นักลงทุนขาดความน่าเชื่อถือ ซึ่งจะมีผลต่อมูลค่าการซื้อขายของตลาดทั้งในดัชนีรวมและย่อย มีผลต่อเนื่องไปยังระบบเศรษฐกิจของประเทศที่จะลดลงตามมาด้วยเช่นกัน

จากความเป็นมาและปัญหาข้างต้นผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้วยเห็นว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยยึดธรรมาภิบาลมาและหลักของพุทธสี่สัจจะจะทำให้การนำเสนอข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความถูกต้อง เที่ยงธรรม เหมาะสม เกิดการนำเสนอข้อมูลแบบมีส่วนร่วม ซึ่งก่อให้เกิดประสิทธิผล อันจะนำไปสู่การพัฒนาตลาดทุนไทยให้มั่นคงยั่งยืน

^{๑๑} สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, มาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ. [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://www.sec.or.th/TH/Pages/AboutUs/SEC-internal-information.aspx> [๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

^{๑๒} ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, Set Information Service, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.set.or.th/th/products/info/details_p1.html?printable=true [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

^{๑๓} ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, กราฟราคาดัชนีย้อนหลัง, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: <https://www.set.or.th/th/market/setindexchart.html> [๓๐ ตุลาคม ๒๕๖๓].

พัฒนาขยายตัวไปตามเป้าหมายของตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งจะก่อให้เกิดการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในมิติต่างๆ ต่อไป

๑.๒ คำถามการวิจัย

๑.๒.๑ สภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อยู่ในระดับใด

๑.๒.๒ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีอะไรบ้าง

๑.๒.๓ โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นอย่างไร

๑.๓ วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑.๓.๑ เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๓.๒ เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๓.๓ เพื่อนำเสนอโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๔ ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” นี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการจัดการการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ดังนี้

๑.๔.๑ ขอบเขตด้านเนื้อหา

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาสภาพทั่วไปและปัญหา ตลอดจนปัจจัยที่มีผลต่อการบริหารจัดการการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบมีธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แนวคิด ทฤษฎี งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยมีตัวแปรต้น คือ หลักการสื่อสาร ได้แก่ ๑) ผู้ส่ง ๒) สาร ๓) ช่องทาง ๔) ผู้รับ การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ได้แก่ ๑) การวางแผน ๒) การปฏิบัติตามแผน ๓) การตรวจสอบ ๔) การปรับปรุงแก้ไข พุทธสื่อสาร ได้แก่ สัจจะ (ความจริง) ตถตา (แท้จริง) กาละ (ถูก

เวลา) ปิยะ (ผู้รับสารชอบ) อัตถะ (มีประโยชน์) และตัวแปรตาม คือ หลักธรรมาภิบาล ได้แก่ ๑) นิติธรรม ๒) คุณธรรม ๓) ความโปร่งใส ๔) การมีส่วนร่วม ๕) ความรับผิดชอบ ๖) ความคุ้มค่า

๑.๔.๒ ขอบเขตด้านประชากรและผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

๑) ประชากร ได้แก่ นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไทย จำนวน ๑,๙๒๔,๔๗๕ คน^{๑๔}

๒) ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยแบ่งเป็นกลุ่มผู้เชี่ยวชาญที่ใช้ในการสัมภาษณ์เชิงลึกจำนวน ๑๘ รูปหรือคน และผู้ทรงคุณวุฒิที่ใช้ในการสนทนากลุ่มเฉพาะจำนวน ๑๐ รูปหรือคน ประกอบด้วย

การสัมภาษณ์เชิงลึก ใช้กลุ่มผู้เชี่ยวชาญจำนวน ๑๘ รูปหรือคน ประกอบด้วย

๑. กลุ่มผู้บริหารตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๔ คน
๒. กลุ่มนักวิชาการด้านพระพุทธศาสนา	๒ รูป
๓. ผู้บริหารบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์	๔ คน
๔. นักลงทุนประเภทสถาบันและนักลงทุนทั่วไป	๓ คน
๕. สื่อมวลชนในวงการตลาดหุ้น	๓ คน
๖. นักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์	๒ คน

การสนทนากลุ่มเฉพาะใช้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๐ รูปหรือคน ประกอบด้วย

๑. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย	๓ คน
๒. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านพระพุทธศาสนา	๓ รูปหรือคน
๓. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหาร	๓ คน
๔. กลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัย	๓ คน

๑.๔.๓ ขอบเขตด้านพื้นที่ พื้นที่ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย กรุงเทพมหานคร

๑.๔.๔ ขอบเขตด้านระยะเวลา

ดำเนินการวิจัยตั้งแต่เดือนมีนาคม ๒๕๖๓ ถึงเดือนสิงหาคม ๒๕๖๔ รวมเป็นระยะเวลา ๑๘ เดือน

^{๑๔} ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ข้อมูลสถิติทางธุรกิจหลักทรัพย์, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.set.or.th/th/market/securities_company_statistics63.html [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

๑.๕ สมมติฐานการวิจัย

สมมติฐานที่ ๑ การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สมมติฐานที่ ๒ ปัจจัยด้านการสื่อสาร การบริหาร และพุทธสื่อสาร มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๖ นิยามศัพท์เฉพาะที่ใช้ในการวิจัย

๑.๖.๑ การสื่อสาร หมายถึง กระบวนการในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อสาธารณชน ประกอบด้วย

๑) ผู้ส่ง หมายถึง ผู้ทำหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารเป็นอย่างดี มีความสามารถในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ประกอบด้วยอคตินำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยลำเอียง มุ่งถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียว

๒) สาร หมายถึง ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอมีความถูกต้อง แม่นยำ เชื่อถือได้ เป็นความจริงทั้งโดยสมมติและโดยปรมาตถ์ เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน ทันทต่อการณ์ทันสมัยใหม่เสมอ

๓) ช่องทาง หมายถึง ช่องทางในการสื่อสารซึ่งมีความหลากหลาย โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปลอดภัย ข้อมูลไม่ถูกบิดเบือนหรือถูกทำลาย รวดเร็ว ทันใจ ทันทต่อการณ์ เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด

๔) ผู้รับ หมายถึง ผู้ที่รับข้อมูลข่าวสารจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้รับตรงกลุ่มเป้าหมาย ไม่ตลาดเคลื่อน และผู้รับก็ต้องมีความสามารถในการใช้ข้อมูลข่าวสารให้เกิดประโยชน์ มีความรู้เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์เป็นอย่างดี และเข้าใจในผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นอย่างดี

๑.๖.๒ พุทธสื่อสาร หมายถึง จัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามหลักพุทธสื่อสาร ประกอบด้วย

๑) สัจจะ หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงที่สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาได้ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงโดยไม่มีการแก้ไขบิดเบือนข้อมูลข่าวสารอันเป็นมูลเดิม นำเสนอข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริงแบบตรงไปตรงมาไม่

มีการปรุงแต่งข้อมูลเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยใช้กระบวนการนำเสนอที่ถูกต้องชัดเจนตรงถึงผู้รับ

๒) ตถตา หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นจริงให้นักลงทุนได้ทราบ ซึ่งเกี่ยวข้องกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน โดยไม่มีการปิดบังข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ให้นักลงทุนได้วิเคราะห์และตัดสินใจได้ถูกต้อง และนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในทุกมิติตามสภาพโดยไม่ปิดบังข้อมูล

๓) กาละ หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตรงเวลาไม่คลาดเคลื่อนที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนได้เป็นอย่างดี เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้ให้นักลงทุนได้วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้อง มีการวิเคราะห์เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความเหมาะสม

๔) ปิยะ หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนชอบชื่นชอบ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนต้องการทราบ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอันใด และและเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงจิตใจของผู้รับ โดยไม่ก่อให้เกิดความลำบากใจหรือเดือดร้อนใจในภายหลัง

๕) อัถละ หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อส่วนร่วมเป็นหลัก เปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปราศจากอคติความลำเอียงมุ่งเอาแต่ประโยชน์ส่วนตน และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายโดยไม่ปิดบังหรือซ่อนเร้นผลประโยชน์อันผู้อื่นจะพึงได้รับ

๑.๖.๓ การบริหารจัดการ หมายถึง การบริหารจัดการการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร โดยดำเนินการตามกระบวนการบริหารหลักเกณฑ์หรือนโยบายที่กำหนดไว้เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตามหลักของวงจรคุณภาพ PDCA ได้แก่

๑) การวางแผน หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประชุมวางแผนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง มีการชี้แจงวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน กำหนดงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และกำหนดตัวชี้วัดอย่างชัดเจน

๒) การปฏิบัติตามแผน หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้อย่างเป็นขั้นตอน เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารใช้ทรัพยากรในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างคุ้มค่า ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจ

๓) การตรวจสอบ หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการตรวจสอบติดตามผลของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มีการประเมินผลการบริหารจัดการตามตัวชี้วัดในแผน มีการตรวจสอบความโปร่งใสในการใช้งบประมาณ และมีการตรวจสอบข้อบกพร่องของแผน

๔) การปรับปรุงแก้ไข หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำผลของการประเมินมาใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่อง กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข และมีการปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้มาตรฐาน

๑.๖.๔ ธรรมภิบาล หมายถึง การบริหารจัดการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นไปในครรลองคลองธรรม เพื่อการบริหารจัดการที่ดีในการเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร ประกอบด้วย

๑) หลักนิติธรรม หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปตามกฎระเบียบและข้อบังคับ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงไม่ขัดต่อระเบียบกฎข้อบังคับใดๆ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารที่มีความถูกต้อง ไม่ก่อให้เกิดการท้วงติงในภายหลัง และเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ขัดกับหลักหรือข้อปฏิบัติที่เคยมีมา

๒) หลักคุณธรรม หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยความถูกต้องดีงาม เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารด้วยความซื่อสัตย์ เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยไม่ขัดจารีตประเพณี เปิดเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารโดยไม่มุ่งร้ายต่อฝ่ายใด

๓) หลักความโปร่งใส หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีความโปร่งใสสามารถตรวจสอบได้ มีความถูกต้องเที่ยงธรรม และข้อมูลข่าวสารโดยมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวม

๔) หลักการมีส่วนร่วม หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมรับผลประโยชน์ และรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น

๕) หลักความรับผิดชอบ หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มีความรับผิดชอบต่อข้อมูลข่าวสารที่นำมาเปิดเผย มีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางตรงและทางอ้อม และมีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเชิงบวกและเชิงลบ

๖) หลักความคุ้มค่า หมายถึง การที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้งบประมาณในการเปิดโดยข้อมูลข่าวสารให้คุ้มค่ามากที่สุด ใช้ทรัพยากรบุคคลเท่าที่จำเป็นในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ใช้วัสดุอุปกรณ์เท่าที่จำเป็นในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และใช้ช่องทางการเปิดเผยข้อมูลที่คุ้มค่า

๑.๖.๕ ตลาดหลักทรัพย์ หมายถึง ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดำเนินการภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มีบทบาทสำคัญ ดังนี้

๑) ทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางการซื้อขายหลักทรัพย์จดทะเบียน และพัฒนาระบบต่างๆ ที่จำเป็นเพื่ออำนวยความสะดวกในการซื้อขายหลักทรัพย์

๒) ดำเนินธุรกิจใดๆ ที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ เช่น การทำหน้าที่เป็นสำนักหักบัญชี (Clearing House) ศูนย์รับฝากหลักทรัพย์ นายทะเบียนหลักทรัพย์ หรือกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องการดำเนินธุรกิจอื่น ๆ ที่ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)

๓) การดำเนินงานหลัก ได้แก่ การรับหลักทรัพย์จดทะเบียนและดูแลการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน การซื้อขายหลักทรัพย์และการกำกับดูแลการซื้อขายหลักทรัพย์ การกำกับดูแลบริษัทสมาชิกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ตลอดจนจนถึงการเผยแพร่ข้อมูลและการส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้ลงทุน

๑.๗ ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

๑.๖.๑ ทำให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๖.๒ ทำให้ได้องค์ความรู้เกี่ยวกับปัจจัยการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๖.๓ ทำให้ได้โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑.๖.๔ องค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย สามารถนำไปเป็นโมเดลต้นแบบ ในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

บทที่ ๒

แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ได้มีการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในเรื่องต่างๆ โดยแบ่งการนำเสนอ ดังนี้

- ๒.๑ หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๒ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหาร
- ๒.๓ แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวกับการสื่อสารและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร
- ๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล
- ๒.๕ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย
- ๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- ๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

๒.๑ หลักธรรมที่เกี่ยวข้อง

๒.๑.๑ สาระสำคัญของหลักธรรม

การสื่อสารของผู้คนในโลกเวลานี้ เป็นการสื่อสารที่ไร้พรมแดน คือ การรับข่าวสาร เป็นไปด้วยความรวดเร็ว ทันใจ และทันสมัย ไม่ว่าจะเป็นข่าวทางหน้าหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ และจาก Web Site รวมทั้งโซเชียลมีเดียต่าง ๆ

องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าได้สอนเรื่องการพูดไว้ในหลักสัมมาวาจาหรือเจรจาชอบซึ่งเป็นศีลพื้นฐานสำหรับสื่อสารมวลชนและบุคคลทั่วไปซึ่งให้ปฏิบัติตามองค์ประกอบ ๔ ประการ^๑ คือ

๑. ละมุสา คือ เว้นการพูดเท็จรวมถึงสั่งจวาจา พูดคำจริง
๒. ละปิสุณาวาจา คือ เว้นการพูดส่อเสียด รวมถึงพูดคำสมานสามัคคี
๓. ละผรุสวาจา คือ เว้นการพูดคำหยาบ รวมถึงพูดคำอ่อนหวานสุภาพ
๔. ละสัมผัปปลาปะ คือ เว้นการพูดเพ้อเจ้อ รวมถึงพูดคำมีประโยชน์

^๑ดูรายละเอียดใน ขุ.ชา.ม. (ไทย) ๒๙/๙๑๖/๕๕๔.

การสื่อสารมวลชนนั้น ผู้ส่งสารควรเป็นผู้ที่มีเหตุผล มีความรับผิดชอบต่อสิ่งที่สื่อออกไป การสื่อจะต้องรู้เหตุ รู้ผล รู้กาล ความจำเป็น และสถานการณ์ จึงควรมีคุณสมบัติตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ประการคือ

๑. มีธัมมัญญตา เป็นผู้รู้เหตุในการสื่อ คือ หลักการ หลักความจริง เนื้อหาสาระของเรื่องที่จะสื่อสาร รู้แจ้งแทงตลอดในทฤษฎีและปฏิบัติในศาสตร์และศิลป์ของตนเอง

๒. มีอัตถัญญตา รู้จักเนื้อหาสาระ ความหมาย ความมุ่งหมาย วัตถุประสงค์ของการสื่อสารที่แน่นอนชัดเจน

๓. มีอิตถัญญตา รู้จักตนเอง รู้ว่าตนคือใคร มีความพร้อมหรือไม่พร้อมอย่างไร การรู้จักตนเป็นสิ่งสำคัญยิ่ง เมื่อเรารู้จักตนเองดีแล้ว จะนำไปสู่การยอมรับตนแล้วจะเปิดเผยตน สามารถสื่อสารภายในตนได้อย่างดียิ่งผู้สามารถสื่อสารภายในได้ดีจะเป็นคนที่สามารถรับรู้ วิเคราะห์ สังเคราะห์ และมีวิจารณ์ญาณที่สุขุมรอบคอบ มีเหตุผลผลทำให้การสื่อสารมีประสิทธิภาพยิ่ง

๔. มีมัตถัญญตา รู้จักประมาณ รู้จักความพอดี การสื่อสารบางอย่างหากมากเกินไป ผู้รับสารก็รับไม่ได้ หากน้อยเกินไปก็ไม่เพียงพอ การรู้จักประมาณในการสื่อสารคือไม่ส่งสารซ้ำซากมากเกินไป น้อยเกินไป จึงเป็นคุณสมบัติประการสำคัญอีกประการหนึ่งของผู้ส่งสาร

๕. มีกาลัญญตา รู้จักเวลา ผู้ส่งสารต้องรู้จักเวลาในการสื่อสารว่าเวลาไหนควรเวลาไหนไม่ควร

ผู้สื่อสารที่ดีจะต้องมีทักษะพื้นฐานในด้านการสื่อสาร เช่น การใช้ภาษาในการสื่อสาร ในเรื่องการออกเสียง การเข้าใจความหมายของคำ การใช้ประโยค การใช้ถ้อยคำในการส่งสาร การใช้ประโยคในการส่งสาร และการรับสาร นอกจากนี้หลักการพระพุทธศาสนายังกล่าวถึงคุณสมบัติของผู้ส่งสารที่พึงประสงค์ตามหลักสัปปุริสธรรม ๗ ประการอีกด้วย^๒

การใช้วาจาในการสื่อสาร นับเป็นหัวใจสำคัญของมนุษย์ ในการอยู่ร่วมกันในสังคม ทั้งนี้เพื่อให้คิดประโยชน์สูงสุดในการอยู่ร่วมกัน การพูดตามหลักสัมมาวาจาต้องละเว้นวจีทุจริต วจีทุจริตเป็นวัจกรรมการกระทำไม่ดีทางวาจา เป็นความประพฤติชั่วด้วยวาจาหรือประพฤติชั่วทางวาจา มี ๔ ประการ^๓ คือ

๑) พูดเท็จ (มุสาวาท) คือ พูดไม่จริงพูดตรงกันข้ามกับความจริงเพื่อให้เข้าใจผิด

^๒ คณอง วังฝายแก้ว, พุทธวิธีการสื่อสาร คือ การสื่อสารตามหลักธรรมพระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์หรือยุคไอที, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: www.gotoknow.org/posts/494312, [๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒].

^๓ คูรายละเอียดใน อ.จตุกก (ไทย) ๒๑/๒๒๑/๒๖๒.

๒) พูดคำหยาบ (ผรุสวาจา) หมายถึง พูดคำระคายหูคำหยาบโลนไม่น่าฟังไม่เป็นคำพูดที่ดี

๓) พูดส่อเสียด (ปิสุณวาจา) หมายถึง การพูดยุให้คนสองคนฝ่ายทะเลาะกันการยุยงให้แตกกัน

๔) พูดเพ้อเจ้อ (สัมผัปปลาปะ) คือ พูดพล่าม พูดเหลวไหลไม่มีสาระววนไม่รู้จบ ทำให้เสียเวลาและประโยชน์

หลักการสื่อสารที่สำคัญเด่นชัดที่สุดตามแนวพระพุทธศาสนาก็คือ การห้ามพูดเท็จ พระพุทธองค์ตรัสสอนว่า เมื่อบุคคลยังไม่ละธรรมข้อหนึ่ง คือ การพูดปดต่างๆ ที่รู้ เราย่อมไม่กล่าวว่า มีบาปกรรมอะไรบ้างที่ผู้นั้น จะทำไม่ได้ และผู้ที่มักพูดปด ย่อมตกนรก เหมือนถูกนำตัวไปวางไว้ขณะเดียวกันทรงกล่าวถึงคุณค่าของการเว้นจากการพูดปดว่า บุคคลผู้ประกอบด้วยธรรมเว้นจากการพูดปด ย่อมขึ้นสวรรค์ เหมือนถูกนำตัวไปวางไว้ คำว่ามุสา แปลว่า ความเท็จ ได้แก่ การโกหก ซึ่งแสดงออกได้ ๒ วิธีคือ ทางวาจา ได้แก่ พูดโกหก และทางกาย คือ การแสดงออกให้คนอื่นเข้าใจผิด เช่น เขียนจดหมายโกหก รายงานเท็จ ทำหลักฐานปลอมทำเครื่องหมายให้คนอื่นหลงเชื่อ สันติริษะในเรื่องควรรับ พักหน้ารับในเรื่องที่ควรปฏิเสธ ล้วนถือว่าผิดศีลข้อนี้ ผิดทั้งทางกายและวาจา

ตามหลักพระพุทธศาสนานี้ วจีทุจริต เป็นธรรมที่ทำให้เราร้อน มีหุคติเป็นที่ไป วจีทุจริตจึงเป็นสิ่งควรละเว้น และวจีสุจริตคือหลักการพูดที่ถูกต้องดีงามที่ควรปฏิบัติ วจีสุจริต คือ การประพฤติดชอบด้วยวาจา มี ๔ อย่าง คือ พูดจริง พูดไม่ส่อเสียด พูดคำสุภาพ พูดพอประมาณ และเมื่อละวจีทุจริต ๔ นั้นจะสร้างคุณประโยชน์ได้ดังนี้

๑) เพื่อป้องกันการทำลายประโยชน์ของคนอื่น

๒) เพื่อให้คนอยู่ร่วมกันด้วยความ ซื่อสัตย์ต่อกัน

๓) เพื่อความสามัคคีในหมู่คณะ

๔) คนไม่พูดเท็จย่อมได้รับความเชื่อถืออย่างสูง ไม่พูดส่อเสียด ได้แก่ การพูดคำที่ทำให้เกิดความสามัคคีพูดสมานคนที่แตกกัน อันแสดงถึงคุณของความสามัคคี กล่าววาจาที่ทำให้สัตว์ทั้งหลายพร้อมเพรียงกัน พูดคำสุภาพ ได้แก่ การกล่าววาจาที่ไม่มีโทษ ไพเราะโสต คือ วาจาสบายหู ไพเราะด้วยพยัญชนะ ไม่เกิดแสงหูจกเข็มแทงหู เพราะไม่ทำให้เกิดความโกรธ ให้เกิดความรักชื่นชม วาจาไพเราะหยั่งลงถึงจิตใจ เพราะไม่มีอะไรด้านลบกระทบไปถึงจิตใจเขาบริบูรณ์ด้วยคุณ เป็นที่พอใจของชนหมู่มาก ทำความงดงามให้แก่ใจด้วยเป็นวาจาที่น่าพอใจ การพูดพอประมาณ ได้แก่ พูดถูกกาล เพราะพูดถูกกาลอันควร คือ พูดตามกำหนดกาลที่ควรพูด เพราะพูดจริงแท้ตามความจริง เพราะพูดอิง

ประโยชน์ปัจจุบันและประโยชน์ในภายหน้า คือ กล่าววาจาประกอบด้วยประโยชน์กล่าววาจาปราศจากโทษ

๒.๑.๒ การถือสารตามหลักโอวาทปาติโมกข์

หลักการพูดที่สำคัญของพระพุทธศาสนา คือการไม่กล่าวร้าย ได้ทรงตรัสสอนไว้แก่พระอรหันต์จำนวน ๑,๒๕๐ องค์ ณ พระเวฬุวัน เมืองราชคฤห์ แคว้นมคธ ว่า “อนุปวาโท อนุปฆาโต” การไม่กล่าวร้ายผู้อื่น การไม่เบียดเบียนผู้อื่น^๔ ซึ่งการไม่ว่าร้าย ได้แก่ไม่กล่าวให้ร้ายหรือกล่าวโจมตีใคร การไม่ทำร้ายคือการไม่เบียดเบียนใครเมื่อพุทธบริษัทผู้ได้ศึกษาแล้ว จะพึงปฏิบัติตามอยู่ซึ่งหลักการไม่พูดร้ายมีดังนี้^๕

๑) การไม่ทำบาปทั้งปวง ได้แก่การงดเว้น การลด ละเลิก ทำบาปทั้งปวง อันเป็นความชั่วทางกาย ทางวาจาและทางใจ การละเว้นความชั่วทางวาจาคือการไม่พูดเท็จ การไม่พูดคำหยาบ ไม่พูดคำส่อเสียดและไม่พูดเพื่อเจ้อ เหลวไหล ไร้สาระประโยชน์ และการไม่ว่าร้าย การไม่กล่าวโจมตีใคร

๒) การทำกุศลให้ถึงพร้อม ได้แก่ การทำความดี ทางกาย ทางวาจาและทางใจ การทำความดีทางวาจา ได้แก่ การไม่พูดเท็จ ไม่พูดส่อเสียด ไม่พูดคำหยาบ และไม่พูดเพื่อเจ้อ พูดแต่คำจริง พูดคำอ่อนหวาน พูดคำให้เกิดความสามัคคีและพูดถูกกาลเทศะ การทำความดีทางใจ ได้แก่ การไม่โลภอยากได้ของของผู้อื่นมีแต่คิดเสียสละ การไม่ผูกอาฆาต พยาบาทมีแต่คิดเมตตาและปรารถนาดี และมีความเห็นความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องตามทำนองคลองธรรม เช่น เห็นว่าทำดีได้ดี ทำชั่วได้ชั่ว

๓) การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว ในด้านที่เกี่ยวข้องกับการพูดคือการตั้งจิตที่เมตตา เรียกว่า เมตตามโนกรรม เมื่อพูดด้วยเมตตา วาจา ความหมาย น้ำเสียง ภาษากายก็จะสื่อให้ผู้ฟังได้รับรู้ได้ด้วย ดังนั้น เมตตามโนกรรมจึงมีผลอย่างยิ่งเพราะเป็นเหตุให้เกิดการพูดดี การใช้วาจาสุภาพดี ตามหลักสัมมาวาจาในพระพุทธศาสนา ซึ่งถือได้ว่าบรรลุเป้าหมายที่มุ่งผลการพูดชั่ว ส่งเสริมการพูดดี การใช้วาจาที่พระพุทธองค์ทรงตรัสไว้ว่าเป็นวาจาที่ไม่มีโทษ เรียกขานกันว่า เป็นผู้มีวาจาสุภาพดี

๒.๑.๓ การถือสารธรรมตามหลักวาจาสุภาพดี

พระพุทธเจ้าตรัสวาจาสูตรแก่พระสาวกว่า วาจาประกอบด้วยองค์ ๕ ประการดังนี้ ๑) เป็นวาจาที่กล่าวถูกกาล ๒) เป็นวาจาที่กล่าวเป็นสัจ ๓) เป็นวาจาที่กล่าวอ่อนหวาน ๔) เป็นวาจาที่

^๔ ขุ.ธ. (ไทย) ๒๕/๑๘๕/๙๑.

^๕ ดูเพิ่มเติมใน ขุ.ธ. (ไทย) ๒๕/๑๘๓/๙๐.

กล่าวประกอบด้วยประโยชน์ ๕) เป็นวาจาที่กล่าวด้วยเมตตาจิต วาจา ๕ ประการนี้แล เป็นวาจาสุภาสิต ไม่เป็นทุภาสิต และเป็นวาจาไม่มีโทษ วิญญูชนไม่ติเตียน^๖ สุภาสิตสูตรเป็นหลักการพูดในพระพุทธศาสนาที่สำคัญจากพระพุทธประสงค์ คือ

- ๑) การกล่าววาจาสุภาสิตอย่างเดียว ไม่กล่าววาจาทุภาสิต
- ๒) กล่าววาจาที่เป็นธรรมอย่างเดียว ไม่กล่าววาจาที่ไม่เป็นธรรม
- ๓) กล่าววาจาเป็นที่รักอย่างเดียว ไม่กล่าววาจาไม่เป็นที่รัก
- ๔) กล่าววาจาสัตย์จริงอย่างเดียว ไม่กล่าววาจาเหลวไหล สุภาสิตสูตรนี้ ชาวพุทธได้ถือเป็นหลักในการพูดคุยหรือสนทนากับบุคคลต่างๆ

การน้อมนำพระพุทธประสงค์ที่ทรงสอนการใช้คำพูด กล่าววาจาให้เป็นวาจาที่สะอาดงดงาม เป็นวจีสัจจิต อันจะทำให้ผู้พูดสำเร็จประโยชน์ได้ด้วยการพูด การพูดด้วยวาจาสุภาสิตนี้ ยังเป็นคุณธรรมที่ทำให้เกิดความระลึกถึงกันตามหลักเมตตาจริกรรม คือ การกล่าววาจาสุภาพ ด้วยความหวังดีบอกสิ่งที่เป็นประโยชน์ เป็นต้น เป็นคุณธรรมสำคัญของการอยู่ร่วมกันในสังคมข้อที่ควรใส่ใจในการใช้วาจาให้เหมาะสมกับกาละ เทศะ บุคคล ดังที่พระพุทธองค์ตรัสว่า “ถึงแม้เป็นคำพูดจริงไพเราะ มีประโยชน์ คนฟังชอบ ตถาคตย่อมรู้จักเลือกเวลาที่เหมาะสมในการพูด”^๗ หลักการสนทนา การใช้วาจา คำพูด ตามหลักคำสอน ตามหลักการพูดเช่นนี้คือการพูดที่ดีเป็นคำพูดอันหาโทษมิได้ ถูกกาลอันควร ในสุภาสิตสูตร พระผู้มีพระภาคเจ้า ทรงตรัสแสดงแก่หมู่ภิกษุสงฆ์และพุทธบริษัท ด้วยพุทธประสงค์ให้พุทธบริษัทพูดถ้อยคำเป็นวาจาสุภาสิต ทรงแสดงวาจาสุภาสิตว่านำมาซึ่งประโยชน์ วาจาสุภาสิตเป็นวาจาที่สูงส่งกว่าวาจาทั้งปวง และเป็นเหตุเป็นปัจจัยให้บรรลุพระนิพพาน เพื่อทำที่สุดแห่งทุกข์

๒.๑.๓ การสื่อสารตามแนวพุทธสื่อสาร

การสื่อสารตามแนวพุทธสื่อสารจะต้องประกอบด้วยสาระซึ่งเป็นส่วนสำคัญอันประกอบด้วยลักษณะ ๕ ประการ ได้แก่^๘

- ๑) สัจจะ ได้แก่ เรื่องที่เสนอต่อมวลชนนั้น ต้องเป็นเรื่องจริงเสมอหรือส่งสารตามความเป็นจริง ไม่ปิดเบือน

^๖ อ. ปญจก. (ไทย) ๒๒/๑๙๘/๒๔๖.

^๗ ม.ม. (ไทย) ๑๓/๘๖/๘๗.

^๘ สมชัย ศรีนอก, สารนิพนธ์พุทธศาสนตรบัณฑิต, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕), หน้า ๓๑๕.

๒) ตถตา เรื่องแท้ เรื่องที่เสนอหรือส่งสารนั้นต้องเป็นเรื่องแท้เสมอ ตามสภาพที่เป็นจริง ไม่คาดเดา ไม่แต่งแต้มใส่สีใส่ไข่

๓) กาละ เรื่องที่เสนอนั้นต้องเหมาะสมกับกาลเวลา

๔) ปิยะ เรื่องที่เสนอนั้นเป็นเรื่องที่ชื่นชอบ หรือเสนอโดยวิธีที่ผู้รับสารชื่นชอบ

๕) อัถละ เรื่องที่เสนอหรือส่งสารนั้นต้องเป็นประโยชน์ต่อส่วนรวม บางเรื่อง อาจไม่เหมาะสมกับเวลา อาจจะไม่เป็นที่ที่ชื่นชอบของคนบางคน แต่เมื่อเสนอเรื่องนั้นไปแล้วควรคำนึงถึงแก่นสารที่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อมหาชน

อีกประการหนึ่งการสื่อสารต้องยึดวิธีการสื่อสารเผยแพร่พระพุทธศาสนาเพราะเป็นวิธีการในการสร้างสัมพันธ์กับสังคม พระวิทยากรต้องประพฤติปฏิบัติตนดำรงมั่นอยู่ใน วิธีการประกาศพระศาสนาของพุทธสาวก ๖ ประการ คือ

๑) ไม่ตำหนิ ไม่ติเตียนใคร

๒) ไม่เบียดเบียนใคร

๓) สำรวมระวังเคร่งครัดต่อพระวินัยระเบียบ

๔) ไม่เห็นแก่ปากท้อง ไม่เป็นคนเห็นแก่กิน

๕) ยินดีพอใจอยู่ ณ สถานที่สงบสงัด

๖) มีความขยันหมั่นเพียรในการเจริญสมาธิภาวนา

ประเด็นที่สำคัญของการสื่อสาร โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ส่งสาร ต้องมีคุณสมบัติตามสัปปุริสธรรม จะต้องสื่อสารตามหลักพุทธสื่อสาร ๕ ประการ^๙

๑) สัจจะ (ความจริง)

๒) ตถตา (แท้จริง)

๓) กาละ (ถูกเวลา)

๔) ปิยะ (เป็นที่ชื่นชอบ)

๕) อัถละ (มีประโยชน์)

สรุปได้ว่า หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้องกับการสื่อสาร โดยสาระแล้วจะเป็นหลักธรรมที่เน้นในเรื่องของการนำเสนอความจริง อย่างเหมาะสม โดยเน้นที่ผู้ส่งสารซึ่งจะต้องมีคุณธรรมนำเสนอข้อมูลข่าวสารอันเป็นความจริงโดยสมมติหรือความจริงโดยปรมาตถ นำเสนอเรื่องที่เกิดขึ้นจริง อาศัยช่วงระยะเวลาในการนำเสนอที่เหมาะสม นำเสนอด้วยวิธีการที่ผู้รับสารชื่นชอบ หรือเป็นเรื่องที่ชื่นชอบของหมู่ชน และที่สำคัญเรื่องนั้นจะต้องมีประโยชน์เป็นที่สุดเสมอ

^๙ พระราชปริยัติกวี (สมจินต์ สมมาปญโญ), วิทยากรต้นแบบสันติภาพ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://thebuddh.com/?p=44200> [๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๓].

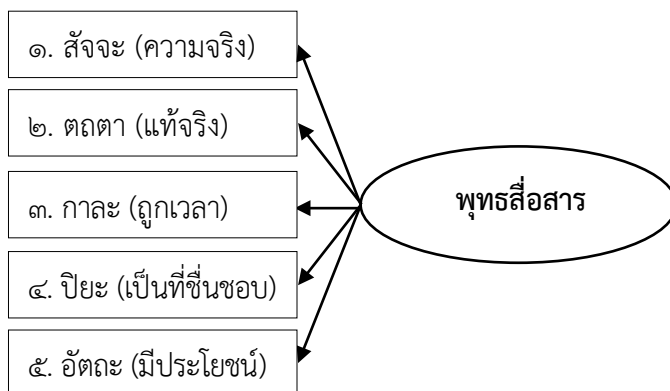
ตารางที่ ๒.๑ หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้อง

นักวิชาการ/แหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ช.ชา.ม. (ไทย) ๒๙/๙๑๖/๕๕๔	องค์ประกอบ ๔ ประการ ของวาทาสนาษิต ๑. ละมูสา คือ เว้นการพูดเท็จรวมถึงสั่งจ วาจา พูดคำจริง ๒. ละปิสุณาวาจา คือ เว้นการพูดส่อเสียด รวมถึงพูดคำสมานสามัคคี ๓. ละผรุสวาจา คือ เว้นการพูดคำหยาบ รวมถึงพูดคำอ่อนหวานสุภาพ ๔. ละสัมผัปปลาปะ คือ เว้นการพูด เพื่อเจ้อ รวมถึงพูดคำมีประโยชน์
คนอง วังฝายแก้ว	ผู้สื่อสารที่ดีจะต้องมีทักษะพื้นฐานในด้านการ สื่อสาร เช่น การใช้ภาษาในการสื่อสาร ในเรื่อง การออกเสียง การเข้าใจความหมายของคำ การ ใช้ประโยค การใช้ถ้อยคำในการส่งสาร การใช้ ประโยคในการส่งสาร และการรับสาร
อ.จตุกก (ไทย) ๒๑/๒๒๑/๒๖๒	วจีทุจริต ๔ ๑) พูดเท็จ ๒) พูดคำหยาบ ๓) พูดส่อเสียด ๔) พูดเพื่อเจ้อ
ช.ธ. (ไทย) ๒๕/๑๘๕/๙๑	การไม่กล่าวร้ายผู้อื่น การไม่เบียดเบียนผู้อื่น
ช.ธ. (ไทย) ๒๕/๑๘๓/๙๐	๑) การไม่ทำบาปทั้งปวง ๒) การทำกุศลให้ถึงพร้อม ๓) การทำจิตของตนให้ผ่องแผ้ว

ตารางที่ ๒.๑ หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้อง (ต่อ)

นักวิชาการ/แหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
อ. ปญจก. (ไทย) ๒๒/๑๙๘/๒๔๖	องค์ ๕ ของวาจาสุภาสิต ๑) เป็นวาจาที่กล่าวถูกกาล ๒) เป็นวาจาที่กล่าวเป็นสัจ ๓) เป็นวาจาที่กล่าวอ่อนหวาน ๔) เป็นวาจาที่กล่าวประกอบด้วยประโยชน์ ๕) เป็นวาจาที่กล่าวด้วยเมตตาจิต
ม.ม. (ไทย) ๑๓/๘๖/๘๗	ถึงแม้เป็นคำพูดจริง ไพเราะ มีประโยชน์ คนฟังชอบ ตถาคตย่อมรู้จักเลือกเวลาที่เหมาะในการพูด
สมชัย ศรีนอก	พุทธสื่อสาร ๕ ประการ ๑) สัจจะ เป็นเรื่องจริงเสมอ ๒) ตถตา แท้จริง ๓) กาละ เหมาะสมกับกาลเวลา ๔) ปิยะ ผู้รับสารชื่นชอบ ๕) อັถละ เกิดประโยชน์ต่อมหาชน
พระราชปริยัติกวี (สมจินต์ สมมาปณโณ)	หลักพุทธสื่อสาร ๕ ประการ ๑) สัจจะ (ความจริง) ๒) ตถตา (แท้จริง) ๓) กาละ (ถูกเวลา) ๔) ปิยะ (เป็นที่ชื่นชอบ) ๕) อັถละ (มีประโยชน์)

สรุปได้ว่า หลักพุทธธรรมที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบ
ธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่ หลักพุทธสื่อสาร ๕ ประการ ดังภาพที่ ๒.๓

แผนภาพที่ ๒.๑ พุทธสื่อสาร

๒.๒ แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับการบริหาร

๒.๒.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร

การบริหารโดยทั่ว ๆ ไป จะมีลักษณะเป็นกระบวนการวิธี หรือเป็นการกำหนดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน หรือเป็นลำดับรายการในการบริหาร ซึ่งในการบริหารนั้นจะต้องมีลำดับรายการก่อนหลังว่าจะต้องทำอะไรก่อนและต่อ ๆ ไปจะทำอะไร คิดอีกอย่างหนึ่ง คือ การทำงานที่มีการวางแผน เพื่อที่ทำงานได้อย่างไม่ผิดพลาด ซึ่งจัดว่าเป็นหลักเกณฑ์วิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) กระบวนการบริหารจะกำหนดขอบเขต และหน้าที่ตามขั้นตอนต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน นักวิชาการได้ให้แนวคิดไว้หลายทัศนะเกี่ยวกับกระบวนการบริหารซึ่งพอสรุปได้ ดังนี้^{๑๐}

“การบริหาร” และ “การจัดการ” นั้น บางครั้งอาจให้แทนกันได้เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่หวังผลขั้นสุดทำอย่างเดียวกัน คือ ความสำเร็จของงาน “การบริหาร” ใช้มากในการบริหารรัฐกิจ ส่วน “การจัดการ” ใช้มากในทางธุรกิจ หรืออาจกล่าวได้ว่า “การบริหาร” มุ่งเน้นที่การกำหนดนโยบาย และการวางแผน ส่วน “การจัดการ” เป็นการนำเอานโยบายและแผนไปดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ดังนั้น การบริหารเป็นการจัดการอย่างมีระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และทำให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยความร่วมมือของกลุ่มบุคคล การบริหารงานไม่ว่าจะเป็นรูปแบบผู้นำโครงสร้างระบบราชการ และหน้าที่ของผู้บริหารในองค์กรแห่งหนึ่งสามารถนำมาประยุกต์ไปใช้กับองค์กรเรียกว่า วิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) อย่างไรก็ตามผู้บริหารในแต่ละองค์กรจะเผชิญกับสถานการณ์เฉพาะที่มีเอกลักษณ์ของตัวเอง ไม่มีหลักสากลใดที่สามารถใช้ได้กับทุกปัญหาผู้บริหารต้องศึกษาการบริหาร โดยมีประสบการณ์จากกรณีศึกษา (Case Study) จำนวนมาก และวิเคราะห์หาวิธีการใดที่สามารถใช้ในสถานการณ์ใหม่ ๆ

แนวคิดการบริหารเกิดได้หลายแนวคิด เช่น แนวคิดโพสต์คอร์ด (POSDCoRB) เกิดจากแนวคิดของ (ลูเธอร์ กุลิค Luther Gulick) และลินดอล เออร์วิก Lyndall Urwick)^{๑๑} ประกอบด้วยขั้นตอนบริหาร ๗ ประการ ได้แก่ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบริหารงานบุคคล (Staffing) การอำนวยการ (Directing) การประสานงาน (Coordinating) การรายงาน (Reporting) และการงบประมาณ (Budgeting) ขณะที่กระบวนการบริหารตามแนวคิดของเฮนรี ฟาโยล (Henry Fayol) นักวิชาการเหมือนแรชาวฝรั่งเศส ผู้เป็นต้นกำเนิดในการเสนอ

^{๑๐} เจมส์ แมคกราท และบอพ เบทส์, ๘๘ กลยุทธ์ ที่องค์กรระดับโลกใช้สร้างองค์กรและบริหารคน, แปลโดย วิชิตา สุนทรพิพิธ, (กรุงเทพมหานคร : ๒๕๖๐), หน้า ๒๐-๒๒.

^{๑๑} Gulick, Luther Halsey And Lyndall F. Urwick, *Papers on the Science of Administration*, (New York: Institute of Public Administration, 1937). p. 123.

องค์ประกอบมูลฐานของการบริหารแบบกระบวนการ ๕ ประการ ที่เรียกว่า พอคค์ (POCCC) ไว้ดังนี้ (๑) การวางแผน (Planning) หมายถึง การสร้างทางเลือกหรือแนวทางดำเนินการไว้ล่วงหน้า เพื่อใช้ในการตัดสินใจในอนาคต (๒) การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างหน่วยงานและระบุหน้าที่โดยการผสมผสานระหว่างวัตถุ คน และเงิน (๓) การบังคับบัญชา (Commanding) หมายถึง การทำให้เกิดการดำเนินงานตามที่ได้มีการกำหนดไว้ ซึ่งการบังคับบัญชาที่ดีนั้นจะต้องมีการติดต่อสื่อสาร ๒ ทาง กล่าวคือ การยอมให้ผู้ใต้บังคับบัญชาสามารถแสดงความคิดเห็นได้ (๔) การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การรวมความพยายามของผู้ปฏิบัติงานและช่วยสนับสนุนให้เกิดการติดต่อสื่อสารระหว่างกัน เพื่อให้การทำงานสำเร็จ และ (๕) การควบคุม (Controlling) การติดตามการดำเนินงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์

ขณะเดียวกันมีนักวิชาการได้แสดงทัศนคติถึงการบริหารจัดการ (Management Administration) การบริหารการพัฒนา (Development Administration) แม้กระทั่งการบริหารการบริการ (Service Administration) แต่ละคำมีความหมายคล้ายคลึงหรือใกล้เคียงกันที่เห็นได้อย่างชัดเจนมีอย่างน้อย ๓ ส่วน ได้แก่

๑) เป็นแนวทางในการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารราชการ ซึ่งหน่วยงานของรัฐนำมาใช้ในการปฏิบัติราชการ

๒) มีกระบวนการ ๓ ขั้นตอน ได้แก่ ๑) การคิด (Thinking) หรือการวางแผน (Planning) ๒) การดำเนินงาน (Acting) และ ๓) การประเมินผล (Evaluating)

๓) มีเป้าหมายที่เหมือนกัน คือมุ่งที่การพัฒนาประเทศให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เจริญก้าวหน้า อย่างมั่นคง อย่างไรก็ตาม มีความต่างกัน คือ “การบริหารจัดการ” นั้น นำแนวคิด “การจัดการ” จากภาคเอกชน มาปรับใช้กับการบริหาร ส่วน “การบริหารการพัฒนา” เน้นเรื่องการบริหาร และการพัฒนานโยบาย (Plan) แผนงาน (Program) โครงการ (Project) หรือกิจกรรม หน่วยงานของรัฐ ส่วน “การบริหารการบริการ” เน้นเรื่องการอำนวยความสะดวก และการให้บริการแก่ประชาชน

ขณะเดียวกันมีนักวิชาการได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารโดยแบ่งขั้นตอนการบริหารจัดการออกเป็น ๔ ขั้นตอน คือ (๑) วางแผน (๒) ปฏิบัติตามแผน (๓) การตรวจสอบผลการดำเนินงาน และ (๔) การปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา เมื่อทำเสร็จสิ้นกระบวนการแล้วนำผลที่ได้รับทั้งผลดี และผลเสียกลับไปสู่ขั้นตอนการวางแผนใหม่ ก็จะเป็นการเริ่มวงจรการบริหารใหม่ กระบวนการนี้ เรียกว่า วงจรการบริหารงานคุณภาพ (Deming Cycle) โดยกระบวนการนี้พัฒนาขึ้นมาจากแนวคิด ของ Dr. W.A. Shewhart ในระยะแรกรู้จัก วงจร PDCA ในนาม Shewhart Cycle จากนั้น Dr. William Edwards Deming ได้นำพัฒนาปรับใช้ในการควบคุมคุณภาพในวงการอุตสาหกรรม ของญี่ปุ่น จึงมีชื่อเรียกว่า Deming Cycle โดยปรับปรุงวงจร Shewhart เป็นวงจร ๔ ขั้นตอน ในการบริหารควบคุม

คุณภาพ PDCA คือ จากออกแบบ เป็นการวางแผน จากการผลิตเป็นการกระทำ หรือทำงานให้เป็นตามแผน จากการขาย เป็นการตรวจสอบ เพื่อยืนยันว่าผู้บริโภคมีความพึงพอใจ และจากการศึกษาเป็นการแสดงหรือรายงานผลที่ดำเนินการมาเพื่อแก้ไขโดยจัดทำแผนในขั้นที่ ๑ อีกครั้งต่อไป ซึ่งกระบวนการนี้มีความเชื่อว่า คุณภาพสามารถปรับปรุงได้ จึงเป็นแนวคิด ของการพัฒนา คุณภาพงานขั้นพื้นฐาน เป็นการกำหนดขั้นตอนการทำงานเพื่อสร้างระบบการผลิตให้สินค้ามีคุณภาพดี การให้บริการที่ดี หรือทำให้กระบวนการทำงานเป็นไปอย่างมีระบบโดยใช้ได้กับทุก ๆ สาขา วิชาชีพแม้กระทั่งการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์^{๑๒}

ส่วนนักวิชาการทางพระพุทธศาสนา ได้กล่าวถึง การบริหารว่า เป็นวิธีการทำให้งานสำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น (Getting things done through other people) และกล่าวว่าหน้าที่ของผู้บริหารเป็นกรอบในการพิจารณาของผู้บริหารให้สำเร็จ มี ๕ ประการ ตามคำย่อภาษาอังกฤษว่า “POSDC” ดังนี้ คือ (๑) P คือ Planning หมายถึง การวางแผน เป็นการกำหนดแนวทางการดำเนินงานเพื่อความสำเร็จที่จะตามมาในอนาคต ผู้บริหารที่ดีต้องมีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกล เพื่อกำหนดทิศทางขององค์กร (๒) O คือ Organizing หมายถึง การจัดองค์กร เป็นการกำหนดโครงสร้างความสัมพันธ์ของสมาชิกและสายบังคับบัญชาภายในองค์กร มีการแบ่งงานกันทำและการกระจายอำนาจ (๓) S คือ Staffing หมายถึง งานบุคลากร เป็นการสรรหาบุคลากรใหม่ การพัฒนาบุคลากร และการใช้คนให้เหมาะสมกับงาน (๔) D คือ Directing หมายถึง การอำนวยการ เป็นการสื่อสารเพื่อให้เกิดการ ดำเนินการตามแผน ผู้บริหารต้องมีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีและต้องมีภาวะผู้นำ (๕) C คือ Controlling หมายถึง การกำกับดูแล เป็นการควบคุมคุณภาพของการปฏิบัติงานภายในองค์กร รวมทั้งกระบวนการแก้ปัญหาภายในองค์กร^{๑๓}

นักบริหารควรเป็นนักบริหารแบบธรรมาธิปไตยยึดหลักธรรมในการบริหารที่เรียกว่า พละ ๔ ประการ คือ (๑) ปัญญาพละ กำลังความรู้หรือความฉลาด (๒) วิริยพละ กำลังแห่งความ เพียร (๓) อหวัชพละ กำลังการงานที่ไม่มีโทษหรือเป็นความสุจริต และ (๔) สังคหพละ คือ กำลังการสงเคราะห์หรือมนุษยสัมพันธ์ ซึ่งเมื่อนักบริหารมีคุณธรรมทั้ง ๔ ข้อนี้ ย่อมทำให้การบริหารจัดการองค์กรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้ ในการบริหารต้องประกอบด้วยคุณธรรมที่นักบริหารพึงมี คือ อปทานิยธรรม ๗ ของกษัตริย์วัชชี หรือ วัชชีอปรทานิยธรรม ๗ ธรรมอันไม่เป็นที่ตั้งแห่งความเสื่อม เป็นไปเพื่อความเจริญฝ่ายเดียว สำหรับหมู่ชน หรือผู้บริหารบ้านเมือง ซึ่งพระพุทธเจ้าตรัส

^{๑๒} Ishikawa. K., *What is Total Quality Control? The Japanese Way*, Translated by David J. Lu. Englewood Cliffs, (New Jersey: Prentice-Hall, Inc., 1985), pp. 56-61.

^{๑๓} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), *พุทธวิธีการบริหาร*, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๔๔-๔๕.

แสดงแก่เจ้าวิชาชีพทั้งหลายผู้ปกครองรัฐโดยระบอบสามัคคีธรรม ซึ่งรัฐคู่อริยอมรับว่า เมื่อชาววิชาชีพยังปฏิบัติตามหลักธรรมนี้ จะเอาชนะด้วยการรบไม่ได้ นอกจากจะใช้การเกลี้ยกล่อมหรือยุแยงให้แตกสามัคคี

ขณะเดียวกันมีนักวิชาการได้กล่าวถึงหลักสำคัญของการบริหารควรมี ๕ ลักษณะ ดังนี้^{๑๔}

(๑) การบริหารเป็นการทำงานกับคนและโดยอาศัยคน หมายความว่า การบริหาร เป็นกระบวนการทางสังคม คือ อาศัยกลุ่มคนที่ร่วมกันทำงานเพื่อบรรลุเป้าหมายขององค์การผู้บริหาร จะต้องรับผิดชอบให้สำเร็จโดยอาศัยความร่วมมือของบุคคลอื่น มิฉะนั้นจะทำงานไม่สำเร็จสาระสำคัญของการบริหารในข้อนี้แสดงให้เห็นว่า ผู้บริหารที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ คือ มีความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลที่ดี มีความเป็นผู้นำและสามารถทำงานเป็นทีมได้ มีความสามารถในการปรับเปลี่ยนให้เข้ากับสภาพแวดล้อมได้ หากมีการเปลี่ยนแปลงสถานการณ์ และมีความสามารถทำให้งานบรรลุเป้าหมายได้

(๒) การบริหารทำให้งานบรรลุเป้าหมายขององค์การ เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ขององค์การต้องอาศัยความร่วมมือกันของคนทุกคนจึงจะทำให้สำเร็จลงได้ เป้าหมายเป็นสิ่งที่ทำให้ผู้บริหารจะต้องทำให้บรรลุได้นั้นจะต้องมีลักษณะสำคัญ ๓ ประการ คือ ประการแรก เป้าหมายต้องสูงแล้วสามารถทำให้สำเร็จ เป้าหมายสูงเกินไปก็ทำให้สำเร็จไม่ได้ เป้าหมายต่ำเกินไปก็ทำให้ไม่ทำหยาไม่มีคุณค่า ประการที่สอง การจะไปถึงเป้าหมายจะต้องมีระบบงานที่ดีมีแผนงานที่มีประสิทธิภาพ ประการสุดท้าย จะต้องระบุเวลาที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายนั้น

(๓) การบริหารเป็นการสมดุลระหว่างประสิทธิผลและประสิทธิภาพ คำว่า ประสิทธิผล หมายความว่า ทำงานบรรลุผลสำเร็จตามที่กำหนด ส่วนคำว่า ประสิทธิภาพ หมายความว่า ทำงานโดยใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดหรือเสียค่าใช้จ่ายต่ำสุด การทำงานให้สำเร็จอย่างเดียวไม่พอแต่จะต้องคำนึงถึงค่าใช้จ่ายที่ประหยัดอีกด้วย การทำให้ได้ทั้งสองอย่างคือ งานบรรลุผลตามที่ต้องการและการใช้ทรัพยากรต่ำสุด จึงเป็นความสมดุลระหว่างประสิทธิผลและประสิทธิภาพ

(๔) การบริหารเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ซึ่งเมื่อใช้ทรัพยากรใดไปแล้วทรัพยากรนั้นจะหมดสิ้นไปและไม่สามารถกลับคืนมาใหม่ได้ จึงต้องเลือกใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างเหมาะสม เศรษฐศาสตร์ เป็นการศึกษาถึงวิธีการใช้ทรัพยากรนั้นอย่างเหมาะสม ซึ่งผู้บริหารต้องบริหารจัดการการผลิตให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

(๕) ด้วยสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลา ผู้บริหารที่จะประสบ ความสำเร็จได้นั้น ต้องสามารถคาดการณ์การเปลี่ยนแปลงพร้อมทั้งสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงได้

^{๑๔} รงชัย สันติวงศ์, กลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ, (กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๓), หน้า ๔๗-๔๘.

ขณะเดียวกันมีนักวิชาการได้เสนอแนวคิดหลักการบริหารว่าด้วยหลักการจัดการภายใน การบริหารงานของผู้บริหารทั้งในภาครัฐ และเอกชน (Private and Public) หลักการดังกล่าว สามารถยืดหยุ่นได้ (Flexibly) หลักการบริหารมี ๑๔ ข้อ ได้ปรากฏครั้งแรกใน Administration industrially et generate (๑๙๑๖) หลังจากที่มีการนำมาใช้งานความสัมพันธ์ระหว่างผู้จัดการและ พนักงานก็ได้เปลี่ยนไป อย่างไรก็ตาม ทศนะของฟายโวก์ก็ยังมีส่วนเกี่ยวข้องอยู่ สารสำคัญของหลักการ บริหารมี ๑๔ ข้อ กล่าวคือ ๑) การมีเอกภาพในการบังคับบัญชา (Unity of Command) ๒) การมี เอกภาพในการสั่งการ (Unity of Direction) ๓) การแบ่งงานกันทำ (Division of Work) ๔) การรวม อำนาจไว้ที่ส่วนกลาง (Centralization) ๕) อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ (Authority and Responsibility) ๖) ความเสมอภาค (Equity) ๗) สายการบังคับบัญชา (Scalar Chain) ๘) การให้ ผลประโยชน์ตอบแทน (Remuneration) ๙) การมีระเบียบข้อบังคับ (Order) ๑๐) ความมีระเบียบ วินัย (Discipline) ๑๑) ความคิดริเริ่ม (Initiative) ๑๒) ผลประโยชน์ของบุคคลควรจะเป็นรองจาก ผลประโยชน์ส่วนรวม (Subordination of Individual Interest to the General Personnel) ๑๓) ความมั่นคงในหน้าที่การงาน (Stability of Tenure of Personnel) และ ๑๔) ความสามัคคีเป็นน้ำ หนึ่งใจเดียวกัน (Esprit de Corps)

จากข้อคิดความเห็นของนักวิชาการที่ได้แสดงทัศนคติเกี่ยวกับแนวคิดเกี่ยวกับการบริหาร กล่าวโดยสรุปได้ว่า “การบริหาร” และ “การจัดการ” นั้น บางครั้งอาจให้แทนกันได้เพราะเป็น กิจกรรมที่หวังผลขั้นสุดท้ายอย่างเดียวกัน คือ ความสำเร็จของงาน การบริหารมุ่งเน้นที่การกำหนด นโยบาย และการวางแผนโดยจะมีลักษณะเป็นกระบวนการวิธีอย่างมีระเบียบแบบแผนในการกำหนด ขั้นตอนในการปฏิบัติงาน เป็นลำดับว่ารายการใดควรดำเนินการก่อน รายการใดควร ดำเนินการต่อไป เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างราบรื่น ต่อเนื่อง และสัมพันธ์กันเพื่อลดความเสี่ยงต่อความผิดพลาด ซึ่งจัดว่าเป็นหลักเกณฑ์วิธีการทางวิทยาศาสตร์ (Scientific Management) สามารถบรรลุ วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยความร่วมมือของกลุ่มบุคคล การบริหารงานไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ผู้บริหารควรอาศัยทั้งศาสตร์ คือ องค์ความรู้ทั้งทางโลกและทางธรรม พร้อมทั้งอาศัยศิลป์ คือ ความสามารถในการนำศาสตร์มาประยุกต์ไปใช้กับองค์การ เรียกว่า วิธีที่ดีที่สุด (One Best Way) เพราะในแต่ละองค์การจะเผชิญกับสถานการณ์เฉพาะที่มีเอกลักษณ์ของตัวเอง ไม่มีหลักสากลใดที่สามารถใช้ได้กับทุกปัญหา

ตารางที่ ๒.๒ แนวคิดที่เกี่ยวกับการบริหาร

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
ทองหล่อ เดชไทย	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การบริหาร และการจัดการนั้น บางครั้งอาจให้แทนกันได้ ๒. เป็นกิจกรรมที่หวังผลขั้นสุดท้ายอย่างเดียวกัน คือ ความสำเร็จของงาน ๓. การบริหารใช้มากในการบริหารรัฐกิจ ๔. การจัดการใช้มากในทางธุรกิจ ๕. การบริหารมุ่งเน้นที่การกำหนดนโยบาย และการวางแผน ๖. การจัดการเป็นการนำเอานโยบายและแผนไปดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ ๗. การบริหารเป็นการจัดการอย่างมีระเบียบแบบแผนเกี่ยวกับการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด และทำให้งานดำเนินไปอย่างราบรื่นบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ด้วยความร่วมมือของกลุ่มบุคคล
สมยศ นาวิการ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การบริหารงานไม่ว่าจะเป็นรูปแบบใด ควรสามารถนำมาประยุกต์ไปใช้กับองค์การ เรียกว่า วิธีที่ดีที่สุด ๒. ในแต่ละองค์การจะเผชิญกับสถานการณ์เฉพาะที่มีเอกลักษณ์ของตัวเอง ไม่มีหลักสากลใดที่สามารถใช้ได้กับทุกปัญหา
คณาจารย์ภาควิชาบริหารรัฐกิจ	<ol style="list-style-type: none"> ๑. แนวคิดการบริหารเกิดได้หลายแนวคิด เช่น แนวคิดโพล์คคอร์บ (POSDCoRB) เกิดจากแนวคิดของลูเธอร์ กุลิก (Luther. Gulick) และลินดอล เออร์วิค (Lyndall Urwick) แนวคิดการบริหารพอคค์ (POCCC) ของเฮนรี ฟาโยล (Henry Fayol) เป็นต้น
Frederick W. Taylor, อังใน ธงชัย สันติวงษ์	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การวางแผน ๒. ปฏิบัติตามแผน ๓. การตรวจสอบผลการดำเนินงาน ๔. การปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา
พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต)	<ol style="list-style-type: none"> ๑. เป็นวิธีการทำให้งานสำเร็จโดยอาศัยผู้อื่น ๒. หน้าที่ของผู้บริหาร มี ๕ ประการ ตามคําย่อภาษาอังกฤษ

ตารางที่ ๒.๒ แนวคิดที่เกี่ยวกับการบริหาร (ต่อ)

นักวิชาการ	แนวคิดหลัก
Frederick W. Taylor, อ้างใน ธงชัย สันติวงษ์	<p>ว่า “POSDC” ดังนี้ คือ ๑) P คือ Planning หมายถึง การวางแผน ๒) O คือ Organizing หมายถึง การจัดองค์กร ๓) S คือ Staffing หมายถึง งานบุคลากร ๔) D คือ Directing หมายถึง การอำนวยการ ๕) C คือ Controlling หมายถึง การกำกับดูแล</p> <p>เป็นการควบคุมคุณภาพของการปฏิบัติงาน</p> <p>หลักสำคัญของการบริหาร ๔ ลักษณะ คือ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. การบริหารเป็นการทำงานกับคนและโดยอาศัยคน และมีความสามารถทำให้งานบรรลุเป้าหมายได้ ๒. การบริหารทำให้งานบรรลุเป้าหมายขององค์กร ๓. การบริหารเป็นการสมตลระหว่างประสิทธิผลและประสิทธิภาพ ๔. การบริหารเป็นการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ๕. การบริหารจะต้องเผชิญกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป ควรสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับการเปลี่ยนแปลงนั้น
เจมส์ แมคกราท และ บอพ เบทส์	<ol style="list-style-type: none"> ๑. การมีเอกภาพในการบังคับบัญชา ๒. การมีเอกภาพในการสั่งการ ๓. การแบ่งงานกันทำ ๔. การรวมอำนาจไว้ที่ส่วนกลาง ๕. อำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ๖. ความเสมอภาค ๗. สายการบังคับบัญชา ๘. การให้ผลประโยชน์ตอบแทน ๙. การมีระเบียบข้อบังคับ ๑๐. ความมีระเบียบวินัย ๑๑. ความคิดริเริ่ม ๑๒. ผลประโยชน์ของบุคคลควรจะเป็นรองจากผลประโยชน์ส่วนรวม ๑๓. ความมั่นคงในหน้าที่การงาน ๑๔. ความสามัคคีเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน

จากความหมาย และแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการบริหารทำให้ทราบว่า การบริหารเป็นกระบวนการที่มีความสำคัญอย่างยิ่งในการที่จะดำเนินการให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ได้กำหนดไว้ นักวิชาการต่าง ๆ จึงได้อุตสาหะในการสังเกต ตั้งคำถาม ตั้งสมมติฐานอย่างเป็นระบบ สร้างเป็นแนวคิด และได้ทำการทดลองหลายครั้งเพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าแนวคิดต่าง ๆ ที่ตนเองได้ค้นพบในขณะนั้นมีความสัมพันธ์กัน และสามารถอธิบายข้อเท็จจริง พยากรณ์ หรือทำนายเหตุการณ์ในอนาคตจนเกิดเป็นข้อสรุปที่เรียกว่า “ทฤษฎี” ซึ่งนักบริหารสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในองค์กรต่างๆ ในช่วงระยะเวลาสั้น ๆ ตลอดจนกระทั่งแม้ในปัจจุบันยังสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในองค์กรต่าง ๆ จนประสบผลสำเร็จ ดังนั้นผู้วิจัยจึงจะได้นำเสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการบริหารซึ่งปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผลการบริหารจัดการโดยสังเขป เพราะการบริหารจัดการนั้นมีทฤษฎีที่เกี่ยวข้องเป็นจำนวนมาก กล่าวคือ การจัดการเชิงวิทยาศาสตร์ของ Taylor การบริหาร POCCC ของ Henri Fayol วงจรการบริหารของ Shewhart วงจรการบริหารงานคุณภาพ PDCA (Deming Cycle) การจัดการ POSDC ของ (Harold D. Koontz) กระบวนการบริหาร POSDCORB ของ Gulick and Urwick การบริหาร OPSDCIR ของ Ernest Dale หลักการบริหาร POLC ของ Bartol & Martin และหลักการบริหาร POSLC ของ Gary Dessler โดยผู้วิจัยแบ่งกระบวนการสำคัญที่มีความสอดคล้องกันในการบริหารจัดการออกเป็น ๕ ชั้น ดังนี้

๑) ชั้นความคิด ประกอบด้วย

๑.๑) การบริหารที่ดีต้องมีการวางแผน กล่าวคือ การศึกษาวิเคราะห์อนาคต เพื่อเป็นการค้นหาวิธีการทำงานที่ดีที่สุด (one best way) โดยการจัดหากระบวนการวิธี ลำดับขั้นการปฏิบัติงานล่วงหน้า โดยเริ่มจากการวางแผนงานจากวัตถุประสงค์ และเป้าหมายที่ได้กำหนดขึ้น โดยเริ่มจากสำรวจปัญหาที่เกิดขึ้น เพื่อเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์สาเหตุของปัญหา เมื่อวิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นได้แล้วจึงนำไปสู่ขั้นการกำหนดหัวข้อปัญหา การตั้งเป้าหมาย กำหนดแนวทางการแก้ไข และการวางแผนดำเนินการ ซึ่งจะช่วยให้สามารถทำงานเสร็จลุ่ล่งไปด้วยดีตามวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ โดยต้องมีหลักเกณฑ์และพิสูจน์แล้ว เช่น การบริหารอยู่บนหลักการแบบวิทยาศาสตร์ (principles of Scientific Management) ซึ่งต้องกำหนดเป้าหมายที่ต้องการ กล่าวคือ กำหนดเป็นวัตถุประสงค์นั่นเอง โดยเป็นการคิด และกำหนดสิ่งที่จะทำในอนาคต เป็นการวางแผนเค้าโครงกิจกรรมซึ่งเป็นการเตรียมการก่อนลงมือปฏิบัติ เพื่อให้การดำเนินการสามารถบรรลุเป้าหมายที่วางไว้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งเป็นบทบาทที่สำคัญมากของผู้จัดการ ผู้จัดการที่มีวิสัยทัศน์ทางการจัดการจะต้องคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในอนาคตอย่างแม่นยำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในภาวะที่มีการแข่งขันทางธุรกิจที่รุนแรง ผู้จัดการที่มีความสามารถจะต้องกำหนดสิ่งที่จะทำในอนาคตไว้ก่อนได้อย่างถูกต้อง โดยในการวางแผนนั้นรวมความถึงกระบวนการนี้

๑.๒) การจัดองค์กร กล่าวคือ การตัดสินใจว่าจะจัดหน่วยงานขององค์กร อย่างไรมี การแบ่งงาน (Division of Work) เป็นกรม กอง หรือกำหนดแผนกหรือหน่วยงานย่อย ๆ ในองค์กรว่า จะมีแผนกอะไรบ้าง จำนวนกี่แผนกเพื่อให้เห็นโครงสร้างขององค์กร การจัดสายงานตำแหน่งต่าง ๆ ให้เป็นหมวดหมู่ หรือจัดตามลักษณะเฉพาะของงาน (Specialization) เพื่อสะดวกในการมอบหมาย หรือสั่งการมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งต่าง ๆ ให้เป็นหมวดหมู่เพื่อสะดวกในการ มอบหมายงานหรือสั่งการ มีการกำหนดอำนาจหน้าที่ของตำแหน่งต่าง ๆ ไว้อย่างชัดเจน การจัด องค์กรที่ดีจะต้องเป็นองค์กรที่การปฏิบัติงานเป็นไปอย่างราบรื่น

๑.๓) การอำนาจการ เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจ การสั่งการ การกำหนด อำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของผู้บังคับบัญชาเพื่อให้ผู้บังคับบัญชาเหล่านี้สามารถควบคุมการ ทำงานขององค์กรได้ การอำนาจการขององค์กรที่เป็นของรัฐจะมีอำนาจตามที่กฎหมายกำหนดเอาไว้ ส่วนขององค์กรของเอกชนแม้ไม่มีกฎหมายรองรับแต่จะมีการกำหนดอำนาจหน้าที่เอาไว้เป็นแนว ปฏิบัติอย่างชัดเจนเช่นกัน

๒) ชี้นำความคิดไปปฏิบัติ กล่าวคือ การปฏิบัติงานตามแผนที่กำหนดไว้อย่างเป็นระบบ โดยในกระบวนการนี้แบ่งกระบวนการได้ ดังนี้

๒.๑) กระบวนการจัดคน คือ การจัดการในด้านบุคลากรที่มีอยู่ในองค์กร โดยทำ หน้าที่สรรหา คัดเลือก บรรจุและแต่งตั้ง การพัฒนาบุคคล การสร้างขวัญและกำลังใจ การสร้าง บรรยากาศในการทำงานให้เกิดขึ้นในองค์กร การชำระรักษาไว้ซึ่งบุคลากรเก่ง ดี มีความสามารถ การ จัดคนลงตำแหน่งที่เหมาะสมกับงาน ในการจัดการเรื่องบุคคลนี้จะต้องทำให้สอดคล้องกับการจัดตั้ง องค์กรจึงจะทำให้เกิดประสิทธิภาพในการทำงาน

๒.๒) กระบวนการควบคุมการปฏิบัติงาน หรือการบังคับบัญชา คือ การตรวจสอบ การปฏิบัติงานของพนักงานหรือคนงานในองค์กรให้ปฏิบัติงานตามระเบียบข้อบังคับ กฎเกณฑ์ และ หน้าที่ที่ได้รับมอบหมายหรือหน้าที่ที่กำหนดเอาไว้ การทำงานเป็นไปตามมาตรฐานที่องค์กรกำหนด หรือไม่ การควบคุมอาจตรวจสอบจากการรายงานผลการปฏิบัติงาน หรือการประเมินผลการปฏิบัติ ซึ่งเป็นเครื่องมือที่นิยมใช้ในปัจจุบันเป็นอย่างมาก เนื่องจากทรัพยากรไปการจัดการมีจำนวนจำกัด ดังนั้น จึงต้องมีการควบคุมการใช้ให้การใช้ทรัพยากรเกิดประโยชน์สูงสุดต่อองค์กร

๒.๓) การประสานงาน หมายถึง การประสานให้กิจกรรมต่าง ๆ หรือส่วนต่าง ๆ ของกระบวนการทำงานให้สามารถดำเนินเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และราบรื่นบรรลุตาม วัตถุประสงค์โดยอาศัยความร่วมมือกันระหว่างผู้บริหารและคนงาน

๒.๔) การงบประมาณ เป็นภารกิจที่เกี่ยวกับการวางแผนการทำบัญชี การควบคุม เกี่ยวกับการเงิน และการคลังซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่ง ซึ่งเป็นปัจจัยทางการบริหารที่มีส่วน สำคัญในการขับเคลื่อนให้กระบวนการบริหารบรรลุตามวัตถุประสงค์ขององค์กร

๓) ขั้นตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน กล่าวคือ การตรวจสอบผลการดำเนินงาน ในแต่ละขั้นตอนของแผนงานว่ามีปัญหาอะไรเกิดขึ้น เป็นไปตามแผนปฏิบัติการที่วางไว้และบรรลุตามวัตถุประสงค์เชิงกลยุทธ์หรือไม่จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงแก้ไขแผนงานในขั้นตอนใด และรายงานแจ้งให้ผู้บังคับบัญชาตามชั้นได้ทราบถึงผลการปฏิบัติงาน

๔) ขั้นการปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา หรือการพัฒนา คือ ถ้าไม่มีปัญหาใด ๆ เกิดขึ้นก็นำข้อมูลเหล่านั้นเป็นฐานข้อมูลในการวางแผนเพื่อพัฒนาแนวทางการปฏิบัติ เพื่อนำไปใช้ในการทำงานครั้งต่อไป

ในส่วนของ Innovation การสร้างสรรค์สิ่งใหม่ Representation การเป็นตัวแทน ตามหลักการบริหาร ของ POSLC ของ Gary Dessler และภาวะผู้นำ (Leading) ตามหลักการบริหาร POLC ของ Bartol & Martin นั้น ผู้วิจัยจะได้นำเสนอรายละเอียดในหัวข้อภาวะผู้นำ ซึ่งเป็นหัวข้อถัดไป เพราะการสร้างสรรค์สิ่งใหม่ และการเป็นตัวแทนเป็นคุณลักษณะของผู้นำซึ่งเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อประสิทธิผลการบริหารงาน^{๑๕}

จากการทบทวนทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารกล่าวโดยสรุปได้ว่า การบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ควรมีความเกี่ยวข้องในกระบวนการต่าง ๆ อย่างน้อย ๕ ขั้นตอน คือ ๑) วางแผน ซึ่งหมายรวมถึงการจัดองค์กร และการอำนวยการ ๒) ชี้นำความคิดไปปฏิบัติ คือ การปฏิบัติตามแผน หมายรวมถึงการจัดคน การควบคุม การประสานงาน และการงบประมาณ ๓) ขั้นตรวจสอบผลการปฏิบัติงาน และ ๔) ขั้นการปรับปรุงแก้ไขส่วนที่มีปัญหา หรือการพัฒนา

^{๑๕} Kathryn M. Bartol, David C. Marting, **Management**, (New York: McGraw-Hall, 1991), p. 644.

๒.๒.๒ ทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

การบริหารนั้น มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

การบริหาร เป็นกระบวนการจัดองค์การและการใช้ทรัพยากรต่างๆ เพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ล่วงหน้า^{๑๖} เป็นกระบวนการที่ทำให้เป้าหมายขององค์การประสบความสำเร็จ โดยมีการวางแผน การจัดองค์การ การใช้ภาวะผู้นำและการควบคุม^{๑๗} เป็นกระบวนการวางแผน การจัดองค์การ ภาวะผู้นำ การควบคุมการทำงานของสมาชิกในองค์การและใช้ประโยชน์จากทรัพยากร เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ^{๑๘} การบริหารมีกระบวนการ ดังนี้^{๑๙}

๑. การวางแผน (Planning) เป็นยุทธศาสตร์หรือแผนปฏิบัติงานที่จะนำไปสู่แนวทางในการค้นหาวิธีการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ โดยมีการวางแผน เป้าหมาย และวัตถุประสงค์ที่เฉพาะเจาะจง กำหนดจุดศูนย์กลางของการบริหารและการปฏิบัติงาน

๒. การจัดองค์การ (Organizing) เป็นการจัดแบ่งงานขององค์การ ที่จะทำให้มีประสิทธิภาพ และสัมฤทธิ์ผลตามวัตถุประสงค์ขององค์การ เป็นการปฏิบัติงานโดยผ่านสายการบังคับบัญชา

๓. การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing) เป็นการวางแผนทรัพยากรบุคคลในเรื่องเกี่ยวกับจำนวน และประเภทของตำแหน่งที่ใช้ในการทำงาน กำหนดความต้องการกำลังคนในแต่ละงาน และคุณสมบัติของแต่ละตำแหน่ง ที่รวมถึงค่าตอบแทน ตลอดจนให้การดูแลและมีการพัฒนา

๔. การอำนวยการ (Directing) เป็นการบริหารให้องค์การสามารถดำเนินงานไปได้ตามวัตถุประสงค์การอำนวยการ ต้องการทักษะในการสื่อสารการรับรู้ การจูงใจ และมีคุณสมบัติในการเป็นผู้นำ

๕. การควบคุม (Controlling) เป็นระบบที่ใช้กำหนดมาตรฐาน และเปรียบเทียบพัฒนาการหรือความก้าวหน้าในการทำงานของพนักงานให้เป็นไปตามแผนและผลที่คาดหวังไว้

นอกจากนั้น มีผู้จำแนกองค์ประกอบที่สนับสนุนการบริหารไว้ ดังนี้^{๒๐}

^{๑๖} Dale, E., Management: Theory and Practice, (Tokyo: McGraw-Hill, 1996), p. 4.

^{๑๗} Bartol, K. M. and Martin, D. C., **Management**, (New York: McGraw-Hill, 1991), p. 6.

^{๑๘} Stoner, Jame A. F. and R. Edward Freeman, **Management**, 4th ed., (Englewood Cliffs NJ: Prentice-Hall, 1992), p. 3.

^{๑๙} Straub, Joseph T. and Raymond F. Attner, **Introduction to Business**, 2nd ed., (Boston: Kent, 1991), pp. 86-91.

^{๒๐} Brown, Lori **Doprete Assessing the Quality of Development: Module 7 User's Guide**, (Washington DC: Age Khan Foundation, 1993), p. 273.

๑. การวางแผน (Planning) เป็นกระบวนการระบุปัญหาองค์การ ความต้องการของชุมชนและทรัพยากร การกำหนดลำดับความสำคัญของวัตถุประสงค์และการกำหนดแนวทางสำหรับการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์เหล่านั้น

๒. การบริหารงานบุคคล (Personnel management) เป็นการดำเนินการคัดเลือกบรรจุ กำหนดหน้าที่ ตลอดจน การกำหนดแนวทางในการบริหารเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การ

๓. การฝึกอบรม (Training) เป็นวิธีพัฒนาความรู้ ทักษะ และความสามารถของพนักงานอย่างต่อเนื่อง

๔. การนิเทศติดตาม (Supervision) เป็นการชี้แนะ แนะนำ สนับสนุน ให้ความช่วยเหลือในการปฏิบัติงานตามหน้าที่ให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

๕. การจัดสิ่งสนับสนุน (Logistics management) เป็นกระบวนการจัดหา เก็บรักษา และสนับสนุนเครื่องมืออุปกรณ์ในการทำงาน

๖. การจัดการงบประมาณ (Financial management) เป็นการจัดการเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี สำหรับแผนการปฏิบัติงานและแผนงาน

๗. การจัดการข้อมูลข่าวสาร (Information management) เป็นการรวบรวมรายงาน และการใช้ข้อมูลเพื่อเป็นตัวบ่งชี้มาตรฐานและความสำเร็จของการดำเนินงาน

๘. การจัดองค์การชุมชน (Communication organization) เป็นการเปิดโอกาสให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น การวางแผน และการจัดกิจกรรมการให้บริการ นอกจากนี้

การบริหารมีองค์ประกอบสำคัญ ของกระบวนการบริหาร มี ๔ ประการ ดังนี้^{๒๑}

๑. การวางแผน เป็นการกำหนดเป้าหมายที่ต้องการ โดยพิจารณาถึงความพร้อมขององค์การ ตลอดจนปัจจัยที่จะช่วยให้องค์การบรรลุเป้าหมายและจัดทำแผนงานขึ้นมาเพื่อดำเนินงาน

๒. การจัดองค์การ เป็นการให้รายละเอียดงานทุกงานที่ต้องกระทำเพื่อความสำเร็จขององค์การ การแบ่งปริมาณงาน และการกำหนดกลไกของการประสานงานของสมาชิกในองค์การเพื่อให้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

๓. การสั่งการ เป็นกระบวนการของการสั่งการ และการใช้อิทธิพลต่อกิจกรรมต่างๆ ของสมาชิกในองค์การ

๔. การควบคุม เป็นความพยายามอย่างมีระบบเพื่อกำหนดมาตรฐานของการทำงาน การออกแบบระบบข้อมูลย้อนกลับ การเปรียบเทียบผลการปฏิบัติงานที่เกิดขึ้นจริงกับมาตรฐานที่

^{๒๑} สมยศ นาวิการ, การบริหารตามสถานการณ์, (กรุงเทพมหานคร : บรรณกิจ, ๒๕๕๕), หน้า ๒๔-

กำหนดไว้ มีการพิจารณาข้อแตกต่างหรือไม่ และทำการแก้ไขใดๆ ที่ต้องการ เพื่อเป็นหลักประกันว่า ทรัพยากรทุกอย่างมีการใช้อย่างมีประสิทธิภาพมากที่สุด ส่วน “การจัดการ” นั้น ได้มีผู้ให้ความหมายไว้ ดังนี้

การจัดการ เป็นศิลปะในการทำงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายร่วมกันกับผู้อื่น^{๒๒} และ การดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้^{๒๓}

นอกจากนี้ การจัดการยัง หมายถึง ศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ในองค์การและ นอกร่องค์การ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการองค์การ โดยมี องค์ประกอบสำคัญ คือ การจัดการเป็นศิลปะในการใช้คนทำงาน การจัดการต้องอาศัยปัจจัยพื้นฐาน คือ คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ และการจัดการเป็นการดำเนินงานของกลุ่มบุคคล^{๒๔}

การจัดการมิใช่เป็นการทำงานเพื่อให้งานเสร็จสิ้นไปแต่เพียงอย่างเดียวในภาวะปัจจุบัน ซึ่งวิทยาการก้าวหน้า การจัดการจึงจำเป็นต้องใช้หลักวิชาการเข้ามาช่วยมิใช่ประการเดียวแต่เพียง อย่างเดียว การนำหลักการจัดการมาประยุกต์ให้เหมาะสมกับงานย่อมจะเกิดคุณค่าหลายประการ ดังนี้

๑. ด้านการประหยัด หมายถึง การทำให้การใช้จ่ายเงินทุนเกิดประโยชน์สูงสุด ได้กำไร หรือผลตอบแทนสูงสุด โดยต้องประหยัดทั้งคน เงิน วัสดุ สิ่งของและเวลา

๒. ด้านประสิทธิผล การทำงานให้สำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ จึงเรียกว่า “การจัดการนั้น มีประสิทธิผล” แต่ผลสำเร็จของงานนี้ อาจไม่ประหยัดหรือไม่มีประสิทธิภาพได้ หากไม่ใช้หลัก วิชาการเข้ามาช่วยในการจัดการ

๓. ด้านประสิทธิภาพ หมายถึง การทำงานได้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และให้ ได้รับประโยชน์สูงสุดโดยใช้ทรัพยากรน้อยที่สุด

๔. ด้านความเป็นธรรม การจัดการงานหากปฏิบัติตามความพอใจของผู้บริหาร โดยไม่ได้ ยึดหลักเกณฑ์และทฤษฎีต่างๆ เป็นหลัก อาจก่อให้เกิดความไม่เป็นธรรมขึ้นโดยมิได้ตั้งใจ ส่งผลให้ ขวัญกำลังใจในการทำงานของพนักงานไม่ดี ที่จะนำไปสู่คุณภาพของงานด้วย

๕. ด้านเกียรติยศชื่อเสียง ผู้บริหารที่ดีมีประสิทธิภาพในทุกงานและทุกระดับ ย่อมจะ ได้รับการยกย่องสรรเสริญ ซึ่งในทางตรงกันข้ามหากผู้บริหารมีการบริหารงานตามใจตนเอง ปราศจาก

^{๒๒} Drucker, P. F., *Management Challenges for the 21st Century*, (New York: Harper and Brouthers, 2001), p. 142.

^{๒๓} Koontz, H. and C. O’ Denell, *Principle of Management: An Analysis of Management Function*, 5th ed., (New York: McGraw-Hill, 1993), P. 151.

^{๒๔} สมคิด บางโม, *องค์การและการจัดการ*, (กรุงเทพมหานคร : วิทยพัฒน์, ๒๕๔๔), หน้า ๖๑.

หลักเกณฑ์ การเล่นเกมพ้อง การมีความรู้ด้านการบริหารจัดการก็จะช่วยให้มีความเข้าใจ มองเห็นทิศทางในการบริหารงานให้ลุล่วงไปอย่างมีประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของสังคม

ดังนั้น การจัดการจึงจำเป็นต้องมีทรัพยากรอันเป็นปัจจัยพื้นฐานทางการจัดการ โดยทั่วไปแล้วถือว่า ทรัพยากรที่เป็นปัจจัยสำคัญของการจัดการ มี ๔ ประการ คือ ๑) คน (Man) เป็นผู้ปฏิบัติกิจกรรมขององค์การนั้นๆ ๒) เงิน(Money) ใช้สำหรับเป็นค่าจ้างและค่าใช้จ่ายในการดำเนินการ ๓) วัสดุสิ่งของ (Materials) เป็นอุปกรณ์เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ รวมทั้งอาคารสถานที่ และ ๔) การบริหารจัดการ (management)

กระบวนการบริหารจัดการ แบ่งออกเป็น ๔ หน้าที่ ดังนี้^{๒๕}

๑. การวางแผน เป็นขั้นตอนในการกำหนดวัตถุประสงค์และพิจารณาวิธีการที่ควรปฏิบัติ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์นั้นๆ ผู้บริหารจึงต้องตัดสินใจว่า องค์การมีวัตถุประสงค์อะไรบ้าง และต้องดำเนินการอย่างไรเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ลักษณะการวางแผน ประกอบด้วย

- ๑.๑ การดำเนินการตรวจสอบตัวเองเพื่อกำหนดสถานภาพในปัจจุบันขององค์การ
- ๑.๒ การสำรวจสภาพแวดล้อม
- ๑.๓ การกำหนดวัตถุประสงค์
- ๑.๔ การพยากรณ์สถานการณ์ในอนาคต
- ๑.๕ การกำหนดแนวทางปฏิบัติงานและความจำเป็นในการใช้ทรัพยากร
- ๑.๖ การประเมินแนวทางปฏิบัติงานที่วางไว้
- ๑.๗ การทบทวนและปรับแผนเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการ

ควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

- ๑.๘ การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการวางแผนเป็นไปอย่างทั่วถึง

๒. การจัดองค์การ เป็นขั้นตอนในการจัดบุคคลและทรัพยากรที่ใช้ในการทำงาน เพื่อให้บรรลุจุดมุ่งหมายในการทำงานหรือเป็นการจัดแบ่งงานและจัดสรรทรัพยากรสำหรับงานเพื่อให้งานนั้นสำเร็จ ประกอบด้วย

- ๒.๑ การระบุและอธิบายงานที่ถูกนำไปดำเนินการ
- ๒.๒ การกระจายงานออกเป็นหน้าที่
- ๒.๓ การรวมหน้าที่ต่างๆ เข้าเป็นตำแหน่งงาน
- ๒.๔ การอธิบายสิ่งที่เป็นหรือความต้องการของตำแหน่งงาน

^{๒๕} ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ, การจัดการและพฤติกรรมองค์การ, (กรุงเทพมหานคร : อีระฟิล์ม, ๒๕๕๒), หน้า ๑๙.

๒.๕ การรวมตำแหน่งงานต่างๆ เป็นหน่วยงานที่มีความสัมพันธ์อย่างเหมาะสมและสามารถบริหารจัดการได้

๒.๖ การมอบหมายความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่

๒.๗ การทบทวนและปรับโครงสร้างองค์การเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

๒.๘ การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการจัดองค์การเป็นไปอย่างทั่วถึง

๒.๙ การกำหนดความจำเป็นของทรัพยากรมนุษย์

๒.๑๐ การสรรหาผู้ปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ

๒.๑๑ การคัดเลือกจากบุคคลที่สรรหา

๒.๑๒ การฝึกอบรมและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๒.๑๓ การทบทวนและปรับคุณภาพและปริมาณของทรัพยากรมนุษย์เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

๒.๑๔ การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการจัดคนเข้าทำงาน

๓. การนำ เป็นขั้นตอนในการกระตุ้นให้เกิดการกระตือรือร้น และชักนำความพยายามของพนักงานให้บรรลุเป้าหมายขององค์การ ที่จะเกี่ยวกับการใช้ความพยายามของผู้บริหารที่จะกระตุ้นให้พนักงานมีศักยภาพในการทำงาน ดังนั้น การนำที่จะช่วยให้งานบรรลุผลสำเร็จประกอบด้วย

๓.๑ การติดต่อสื่อสารและอธิบายวัตถุประสงค์ให้แก่ผู้ใต้บังคับบัญชาได้ทราบ

๓.๒ การมอบหมายมาตรฐานของการปฏิบัติงาน

๓.๓ การให้คำแนะนำและคำปรึกษาแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา ให้สอดคล้องกับมาตรฐานของการปฏิบัติงาน

๓.๔ การให้รางวัลแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาตามผลการปฏิบัติงาน

๓.๕ การยกย่องและสรรเสริญ และการดำเนินอย่างยุติธรรมและถูกต้องเหมาะสม

๓.๖ การจัดการสภาพแวดล้อมมากระตุ้นการจูงใจ โดยใช้การติดต่อสื่อสารเพื่อสำรวจความต้องการและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลง

๓.๗ การทบทวนและปรับวิธีการของภาวะผู้นำเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด

๓.๘ การติดต่อสื่อสารโดยทั่วทุกแห่งในกระบวนการของภาวะผู้นำ

๔. การควบคุม เป็นการติดตามผลการทำงานและแก้ไขปรับปรุงสิ่งจำเป็นหรือเป็นขั้นตอนของการวัดผลการทำงานและดำเนินการแก้ไขเพื่อให้บรรลุผลที่ต้องการ ประกอบด้วย

๔.๑ การกำหนดมาตรฐาน

- ๔.๒ การเปรียบเทียบและติดตามผลการปฏิบัติงานกับมาตรฐาน
- ๔.๓ การแก้ไขข้อบกพร่อง
- ๔.๔ การทบทวนและปรับวิธีการควบคุม เมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงและผลลัพธ์ของการควบคุมไม่เป็นไปตามที่กำหนด
- ๔.๕ การติดต่อสื่อสารในกระบวนการของการควบคุมเป็นไปอย่างทั่วถึง

กระบวนการบริหาร PDCA

แนวคิดเกี่ยวกับกระบวนการ PDCA มีความเป็นมาจาก วิลเลียม เอ็ดเวิร์ด เดมมิง (William Edward Deming) ศาสตราจารย์ทางสถิติแห่งมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ประเทศสหรัฐอเมริกา ซึ่งเป็นบุคคลแรกที่มองว่าการจัดการคุณภาพเป็นกิจกรรมขององค์กรทั้งหมด และเป็นบุคคลที่ผลักดันให้ผู้บริหารญี่ปุ่นยอมรับแนวคิดในการจัดการคุณภาพ โดยสหรัฐอเมริกาได้ส่ง Deming ไปทำสภามโนประชากรที่ประเทศญี่ปุ่นในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง (ค.ศ.๑๙๔๗) ซึ่งตอนนั้นเริ่มประสบความสำเร็จจากการใช้วิธีการสุ่มตัวอย่าง (Sampling Method) และเทคนิคการควบคุมทางสถิติ เพื่อเพิ่มผลผลิตอุตสาหกรรมในสหรัฐอเมริกามาบ้างแล้ว และได้นำเทคนิคดังกล่าวมาเผยแพร่ที่ประเทศญี่ปุ่นด้วย และต่อมาก็สามารถจัดตั้งกลุ่มผู้บริหาร ซึ่งเป็นผู้นำ ในบริษัทที่สำคัญของญี่ปุ่นเพื่อที่ กระจายความคิดเรื่องคุณภาพและการเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้มีชื่อเสียงมาก เนื่องจากคนญี่ปุ่นสนใจเรื่องการควบคุมคุณภาพด้วยวิธีการทางสถิติมาก่อนหน้านี้แต่ยังขาดซึ่งทฤษฎี Deming ทำให้คนญี่ปุ่นเข้าใจและสามารถประยุกต์ใช้กับการปฏิบัติงานได้ นับว่า Deming ได้มีส่วนช่วย พัฒนาอุตสาหกรรมญี่ปุ่นในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สอง ต่อมาญี่ปุ่นจึงจัดตั้งรางวัล Deming Prize of Deming Award ขึ้นเพื่อมอบให้กับบริษัทที่มีผลงานดีเด่นในด้านคุณภาพมาตั้งแต่ปี ค.ศ.๑๙๕๑^{๒๖}

การจะบริหารงานให้มีประสิทธิภาพจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่จะต้องควบคุมการบริหารด้วยวงจรควบคุมการบริหารแบบมีคุณภาพ PDCA มีภารกิจหลักของการควบคุมอยู่ ๔ ขั้นตอน ดังนี้^{๒๗}

๑. การวางแผน (Plan) คือ การวางแผนช่วยพัฒนาความคิดต่างๆ เพื่อนำไปสู่รูปแบบที่เป็นจริงขึ้นมาเริ่มลงมือปฏิบัติ (DO) ในแผนงานที่ดีมี ได้แก่

- ๑) กำหนดขอบเขตของปัญหาให้ชัดเจน
- ๒) กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย

^{๒๖} เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ, การจัดการคุณภาพ: จาก TQC ถึง TQM, ISO 900 และการประกันคุณภาพ, (กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, ๒๕๔๕), หน้า ๘๙-๙๙.

^{๒๗} สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์, มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช สาราญราษฎร์, ๒๕๔๗), หน้า ๑๘๘ - ๑๙๐.

๓) กำหนดวิธีการที่จะบรรลุถึงวัตถุประสงค์ และเป้าหมายให้ชัดเจนและถูกต้องแม่นยำที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

๒. การปฏิบัติตามแผน (DO) ประกอบด้วยการทำงาน ๓ ลักษณะ ดังนี้

๑) การวางแผนกำหนดการ ได้แก่ การแยกกิจกรรมต่างๆ ที่ต้องกระทำการ กำหนดเวลาที่คาดว่าจะต้องใช้ในกิจกรรมแต่ละอย่าง

๒) การจัดทำแบบเมทริกซ์ การจัดแบบนี้สามารถช่วยดึงเอาผู้เชี่ยวชาญหลายแขนง แหล่งต่างๆ มาได้เพื่อช่วยประสานงานระหว่างฝ่ายต่างๆ

๓) การพัฒนาขีดความสามารถในการทำงานของผู้ร่วมงาน

๓. การตรวจสอบ (CHECK) การตรวจสอบ ทำให้รับรู้สภาพการณ์ของงานที่เป็นอยู่เปรียบเทียบกับสิ่งที่วางแผน ซึ่งมีกระบวนการ ดังนี้

๑) กำหนดวัตถุประสงค์ของการตรวจสอบ

๒) การรวบรวมข้อมูลและการพิจารณากระบวนการทำงาน

๓) การรายงาน เสนอผลการประเมินทั้งมาตรการการป้องกันความผิดพลาดหรือความล้มเหลวเช่น รายงานเป็นทางการแบบสมบูรณ์และแบบไม่เป็นทางการ

๔. การแก้ปัญหา (ACT) หากผลของการตรวจสอบหากพบว่าเกิดข้อผิดพลาดขึ้นจะทำงานได้ไม่ตรงเป้าหมายหรือผลงานไม่ได้มาตรฐานให้ปฏิบัติการแก้ไขปัญหาตามลักษณะปัญหาที่ ได้พบ เช่น ผลงานเบี่ยงเบนไปจากเป้าหมาย ต้องแก้ที่ต้นเหตุ

นอกจากวงจรควบคุมการบริหารแล้ว ปัจจัยที่มีความสำคัญที่สุดคงหนีไม่พ้นตัวผู้บริหาร ซึ่งผู้บริหารงานที่ดีจะต้องมีวิธีการบริหารงานที่จะทำให้ชนะใจลูกน้อง ธรรมะสำหรับผู้บริหารงาน คือ จะต้องมีความหนักแน่นมั่นคงและสามารถเป็นเสาหลักในการสร้างความเชื่อมั่นให้แก่ลูกน้องได้ มีความสามารถในการแบ่งงานให้ลูกน้องทำตามความชำนาญของแต่ละบุคคลและรู้จักกระจายอำนาจ ให้แก่ลูกน้องได้ช่วยแบ่งเบาภาระของตนเอง ดังนั้นผู้บริหารงานที่ดีจึงเป็นผู้ที่คอยดูแลภาพรวมในการทำงานของบุคคลในองค์กร^{๒๘}

การบริหารองค์การที่มีประสิทธิผลจำเป็นอย่างยิ่งที่จะดำเนินการตามกระบวนการของ PDCA ดังต่อไปนี้^{๒๙}

^{๒๘} พระมหาจุฬาลงกรณ วชิรเมธี, **คนสำเร็จงานสำเร็จ**, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : บริษัท อมรินทร์ พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), ๒๕๕๐), หน้า ๒๕-๓๒.

^{๒๙} พระมหาสหัส คำคุ้ม, “การพัฒนารูปแบบการบริหารมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีประสิทธิผล”, **วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยอีสเทิร์นเอเซีย ฉบับสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์**, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-เมษายน ๒๕๕๙) : ๑๘๒.

๑. P=Plan (ขั้นตอนการวางแผน)

ขั้นตอนการวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน ฯลฯ พร้อมกับพิจารณาว่ามีความจำเป็นต้องใช้ข้อมูลใดบ้างเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงนั้น โดยระบุวิธีการเก็บข้อมูลและกำหนดทางเลือกในการปรับปรุงให้ชัดเจน ซึ่งการวางแผนจะช่วยให้กิจการ สามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคต และช่วยลดความสูญเสียต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ทั้งในด้านแรงงาน วัสดุดิบ ชั่วโงมการทำงานเงิน และเวลา

๒. D = Do ขั้นตอนการปฏิบัติ

ขั้นตอนการปฏิบัติคือการลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน ซึ่งในขั้นตอนนี้ต้องมีการตรวจสอบระหว่างการปฏิบัติด้วยว่าได้ดำเนินไปในทิศทางที่ตั้งใจหรือไม่ เพื่อทำการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เป็นไปตามแผนการที่ได้วางไว้

๓. C = Check ขั้นตอนการตรวจสอบ

ขั้นตอนการตรวจสอบ คือการประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ทราบว่าในขั้นตอนการปฏิบัติงานสามารถบรรลุเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ที่ได้กำหนดไว้หรือไม่แต่สิ่งสำคัญคือ ต้องรู้ว่าจะตรวจสอบอะไรบ้างและบ่อยครั้งแค่ไหน เพื่อให้ข้อมูลที่ได้จากการตรวจสอบเป็นประโยชน์สำหรับขั้นต่อนถัดไป

๔. A = Action ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม

ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสมจะพิจารณาผล ที่ได้จากการตรวจสอบ ซึ่งมีอยู่ ๒ กรณีคือผลที่เกิดขึ้นเป็นไปตามแผนที่วางไว้หรือไม่เป็นไปตามแผนที่วางไว้หากเป็นกรณีแรกให้นำแนวทางหรือกระบวนการปฏิบัตินั้นมาจัดทำให้เป็นมาตรฐาน พร้อมทั้งหาวิธีการที่จะปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นไปอีก ซึ่งอาจหมายถึงสามารถบรรลุเป้าหมายได้เร็วกว่าเดิมหรือเสียค่าใช้จ่ายน้อย กว่าเดิมหรือทำให้คุณภาพดียิ่งขึ้นได้ แต่ถ้าหากเป็นกรณีที่สองคือผลที่ได้ไม่บรรลุวัตถุประสงค์ตามแผนที่วางไว้ควรนำข้อมูลที่รวบรวมไว้มาวิเคราะห์และ พิจารณาว่าควรจะดำเนินการอย่างไร เช่น มองหาทางเลือกใหม่ที่น่าจะเป็นไปได้ใช้ความพยายามให้มากขึ้น กวาเดิมขอความช่วยเหลือจากผู้รู้หรือเปลี่ยนเป้าหมายใหม่ เป็นต้น

ประโยชน์ของ PDCA

เมื่อมองในเชิงประโยชน์ PDCA จะมีประโยชน์ดังนี้^{๓๐}

๑. เพื่อป้องกัน

๑.๑ การนำวงจร PDCA ไปใช้ให้ผู้ปฏิบัติมีการวางแผน การวางแผนที่ดีช่วยป้องกันปัญหาที่ไม่ควรเกิด ช่วยลดความสับสนในการทำงาน ลดการใช้ทรัพยากรมากหรือน้อยเกินความพอดี ลดความสูญเสียในรูปแบบต่างๆ

๑.๒ การทำงานที่มีการตรวจสอบเป็นระยะทำให้การปฏิบัติงานมีความรัดกุมขึ้น และ แก้ไขปัญหาได้อย่างรวดเร็วก่อนจะลุกลาม

๑.๓ การตรวจสอบที่นำไปสู่การแก้ไขปรับปรุงทำให้ปัญหาที่เกิดขึ้นแล้วไม่เกิดซ้ำ หรือลดความรุนแรงของปัญหา ถือเป็น การนำความผิดพลาดมาใช้ให้เกิดประโยชน์

๒. เพื่อแก้ไขปัญหา

๒.๑ ถ้าเราประสบสิ่งที่ไม่เหมาะสม ไม่สะอาด ไม่สะดวก ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่ ประหยัด เราควรแก้ปัญหา

๒.๒ การใช้ PDCA เพื่อการแก้ปัญหาด้วยการตรวจสอบว่ามีอะไรบ้างที่เป็นปัญหา เมื่อหาปัญหาได้ ก็นำมาวางแผนเพื่อดำเนินการตามวงจร PDCA ต่อไป

๓. เพื่อปรับปรุง

PDCA เพื่อการปรับปรุงคือ ไม่ต้องรอให้เกิดปัญหา แต่เราต้องเสาะแสวงหาสิ่งต่างๆ หรือวิธีการที่ดีกว่าเดิมอยู่เสมอ เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสังคม เมื่อเราคิดว่าจะปรับปรุงอะไรก็ให้ใช้ วงจร PDCA เป็นขั้นตอนในการปรับปรุง ข้อสำคัญต้องเริ่ม PDCA ที่ตัวเองก่อนมุ่งไปที่คนอื่น

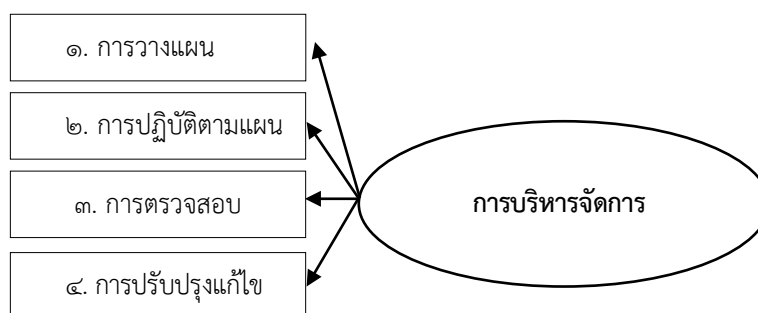
สรุปได้ว่า PDCA คือวงจรคุณภาพที่มีการบริหารอย่างเป็นระบบ เริ่มตั้งแต่การวางแผนการดำเนินการในระยะต่างๆ อย่างเป็นขั้นตอน การปฏิบัติตามแผนที่ได้วางไว้ จากนั้นตรวจสอบ ติดตามประเมินผลกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดจากการดำเนินการนั้น เมื่อได้ผลแล้วก็นำมาวิเคราะห์เพื่อปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานต่อไป เป็นวงจรที่ใช้กันอย่างแพร่หลายทั้งในวงการวิชาการและในการบริหารจัดการทั้งในภาครัฐและเอกชน

^{๓๐} สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ, PDCA เครื่องมือในการจัดการคุณภาพ, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: [http://images.senarat.multiply.multiplycontent.com/attachment/0/SyW@ngooCGwAAD3zecs1/PDC A2554 \[๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑\].](http://images.senarat.multiply.multiplycontent.com/attachment/0/SyW@ngooCGwAAD3zecs1/PDC A2554 [๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑].)

ตารางที่ ๒.๓ แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

นักวิชาการหรือแหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ	William Edwards Deming (1986) ศาสตราจารย์ทางสถิติแห่งมหาวิทยาลัยนิวยอร์ก ประเทศ สหรัฐอเมริกา เป็นบุคคลแรกที่มองว่าการจัดการคุณภาพเป็นกิจกรรมขององค์กรทั้งหมด
สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์	วงจรควบคุมการบริหารแบบมีคุณภาพ PDCA มีภารกิจหลักของการควบคุมอยู่ ๔ ขั้นตอน <ol style="list-style-type: none"> ๑. การวางแผน (Plan) คือ ๒. การปฏิบัติตามแผน (DO) ๓. การตรวจสอบ (CHECK) ๔. การแก้ปัญหา (ACT)
พระมหาวุฒิชัย วชิรเมธี	ขั้นตอนของ PDCA <ol style="list-style-type: none"> ๑. P=Plan (ขั้นตอนการวางแผน) ๒. D = Do (ขั้นตอนการปฏิบัติ) ๓. C = Check (ขั้นตอนการตรวจสอบ) ๔. A = Action (ขั้นตอนการดำเนินงานให้เหมาะสม)
สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ	ประโยชน์ของ PDCA <ol style="list-style-type: none"> ๑. เพื่อป้องกัน ๒. เพื่อแก้ไขปัญหา ๓. เพื่อปรับปรุง

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการที่จะนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลสารสนเทศของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้แก่การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ประกอบด้วย การวางแผนในการเปิดเผยข้อมูลอย่างเป็นระบบ การปฏิบัติตามแผนคือการเผยแพร่ข้อมูลด้วยความถูกต้องแม่นยำทันต่อเหตุการณ์ การตรวจสอบความถูกต้องของกระบวนการในการนำเสนอข้อมูล และตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลที่นำเสนอ และประการสุดท้ายการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ดังภาพที่ ๒.๑

แผนภาพที่ ๒.๒ การบริหารจัดการ

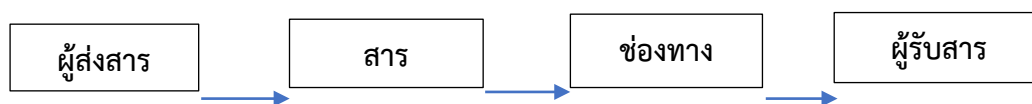
๒.๓ แนวคิด ทฤษฎีเกี่ยวกับการสื่อสารและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

ในเรื่องแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ทบทวนจากงานวิชาการแล้วพบว่า มีนักวิชาการที่กล่าวถึงความหมาย ทฤษฎีของการสื่อสาร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๒.๓.๑ แนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

การสื่อสาร หมายถึง การส่งข้อมูลข่าวสารจากบุคคลหนึ่งหรือกลุ่มบุคคลหนึ่งไปยังอีกคนหนึ่งหรืออีกกลุ่มหนึ่ง โดยใช้กระบวนการ (process) อย่างหนึ่ง เช่นเดียวกับการพัฒนา หรือการเปลี่ยนแปลงทางสังคมกล่าวคือ เป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวอยู่ตลอดเวลา ไม่อยู่นิ่งและไม่มีจุดเริ่มต้นหรือจุดจบที่เห็นชัดเจนได้การสื่อสารว่า เป็นกระบวนการซึ่งปัจเจกแต่ละบุคคลในบริบทต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มเครือญาติ องค์กร และสังคมชุมชนมีปฏิสัมพันธ์ตอบสนองและสร้างข้อมูลข่าวสารเพื่อที่จะปรับตัวเองให้เข้ากับบริบทหรือสภาพแวดล้อมและผู้อื่นในสังคม และการสื่อสารมีความสำคัญในฐานะที่เป็นส่วนหนึ่งของมนุษย์มาทุกยุคทุกสมัยเนื่องจากมนุษย์เป็นสัตว์สังคมที่ดำรงชีวิตด้วยการพึ่งพาอาศัยกัน การพึ่งพาอาศัยกันจำเป็นอย่างยิ่งต้องใช้การสื่อสารเป็นเครื่องมือ เพราะการสื่อสารเป็นการถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกค่านิยม ความเชื่อของคนในสังคมจากคนหนึ่งไปสู่อีกคนหนึ่งหรือจากฝ่ายหนึ่งไปยังอีกฝ่ายหนึ่ง ดังนั้น การสื่อสารยังเป็นกระบวนการที่เป็นพลวัตที่ลักษณะตอบกลับจากผู้รับสารส่งสารตอบกลับไปยังผู้ส่งสารอีกด้วย และระดับการสื่อสารเกิดขึ้นในระดับบุคคล กลุ่มและองค์กร และระดับสังคมหรือระดับมวลชน

รากฐานการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์และการสื่อความหมายของมนุษย์มาจากกระบวนการสื่อสาร ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นข้อเท็จจริงที่ตรงไปตรงมาที่สุดโดยประกอบด้วยตัวแหล่งสารหรือตัวผู้ส่งสาร สารที่ส่งออกไปเพื่อการสื่อประสบการณ์และความหมาย ช่องทางในการสื่อสารหรือตัวสื่อ นำสารนั้นไป ตัวผู้รับสาร และผลกระทบที่เกิดขึ้นจากกระบวนการสื่อสารนั้น กระบวนการสื่อสารอาจมีความซับซ้อนมากยิ่งขึ้นเนื่องจากความก้าวหน้าของสังคมมนุษย์ที่เป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งกระบวนการสื่อสารพื้นฐานมีส่วนประกอบ ดังนี้^{๓๑}

แผนภาพที่ ๒.๓ กระบวนการสื่อสารพื้นฐาน

^{๓๑} สุรพงษ์ โสธนะเสถียร, การสื่อสารกับการเมือง, พิมพ์ครั้งที่ ๒, (กรุงเทพมหานคร : ประสิทธิ์ภิญช์ แอนด์พริ้นติ้ง, ๒๕๔๕), หน้า ๓.

๒.๓.๒ ทฤษฎีการสื่อสารของ David K. Berlo

เดวิด เค เบอร์โล (David K. Berlo)^{๓๒} เนื่องจากกระบวนการสื่อสารนั้นต้องใช้กระบวนการคิดและการใช้ภาษา กระบวนการส่งและรับ ตลอดจนกระบวนการของการแลกเปลี่ยนข่าวสารเพื่อความเข้าใจร่วมกัน เบอร์โล (Berlo) ได้อธิบายพฤติกรรมของการสื่อสาร คือความสัมพันธ์ระหว่างกันขององค์ประกอบทางการสื่อสารที่เรียกว่า SMCR มาจากคำว่า แหล่งสาร (source) สาร (message) ช่องทาง (channel) และผู้รับสาร (receiver) ซึ่งไม่สามารถแยกออกจากกันได้เป็นส่วน ๆ โดยอิสระได้ เขาเชื่อว่ากระบวนการสื่อสารจะประสบความสำเร็จได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ขององค์ประกอบทั้ง ๕ ในกระบวนการสื่อสาร โดยเฉพาะผู้ส่งสารและความสามารถในการรับสารของผู้รับสารเช่นเดียวกัน ไม่ว่าสารเหล่านั้นจะผ่านช่องทางรูปหรือการมองเห็น (seeing) รส (tasting) กลิ่น (smelling) เสียง (hearing) หรือสัมผัส (touching) องค์ประกอบทั้ง ๕ นี้จะมีอิทธิพลต่อปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสาร รูปแบบการสื่อสารนี้แสดงให้เห็นว่ามีหลายองค์ประกอบสารซึ่งบรรจุเนื้อหา (content) อาจจะถูกส่งไปในลักษณะรหัสเฉพาะ (code) มีรูปแบบ (structure) และอาจจะได้รับการปฏิบัติ (treated) แตกต่างกันไปโดยผู้อื่น และสารสามารถส่งได้หลายช่องทางไม่ว่าจะเป็นส่งผ่านบุคคล ผ่านวิทยุ ผ่านโทรทัศน์หรือผ่านอินเทอร์เน็ต ผลกระทบก็จะกลับมาในรูปแบบกระบวนการในทิศทางเดิมเช่นกัน สามารถอธิบายองค์ประกอบการสื่อสาร SMCR ได้ดังนี้

Encode		Decode	
ผู้ส่งสาร	สาร	ช่องทาง	ผู้รับ
ทักษะในการส่งสาร	องค์ประกอบย่อยของ	การมองเห็น	ทักษะในการรับสาร
ทัศนคติ	สาร	การได้ยิน	ทัศนคติ
ความรู้	เนื้อหาของสาร	การสัมผัส	ความรู้
ระบบสังคมและ	การจัดเรียงลำดับสาร	การดมกลิ่น	ระบบสังคม
วัฒนธรรม	รหัสสาร	การชิมรส	วัฒนธรรม

แผนภาพที่ ๒.๔ รูปแบบการสื่อสารของเบอร์โล (Berlo's Model of Communication)^{๓๓}

๑. แหล่งของสารหรือผู้ส่ง (S : source) ต้องเป็นผู้ที่มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถในการ "การเข้ารหัส" (encode) เนื้อหาข่าวสาร มีทัศนคติที่ดีต่อผู้รับเพื่อผลในการ

^{๓๒} David K. Berlo, *The Process of Communication*, (New York: Holt, Rinehart and Winston, 1960), p. 12.

^{๓๓} Ibid.

สื่อสาร มีความรู้อย่างดีเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารที่จะส่งและควรจะสามารถในการปรับระดับของข้อมูลนั้นให้เหมาะสมและง่ายต่อระดับความรู้ของผู้รับ ตลอดจนพื้นฐานทางสังคมและวัฒนธรรมที่สอดคล้องกับผู้รับ

๒. ข้อมูลข่าวสาร (M : message) เกี่ยวข้องทางด้านเนื้อหา สัญลักษณ์และวิธีการส่งข่าวสารในที่นี้อาจหมายถึง ประวัติ บทบาทหน้าที่ตามตำแหน่งทางการเมือง ภาพลักษณ์

๓. ช่องทางในการส่ง (C : channel) หมายถึง การที่จะส่งข่าวสารโดยการให้ผู้รับได้รับข่าวสารข้อมูลโดยผ่านประสาทสัมผัสทั้ง ๕ หรือเพียงส่วนใดส่วนหนึ่ง คือ การได้ยิน การดูการสัมผัส การลิ้มรส หรือการได้กลิ่น ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สนับสนุน สื่อมวลชน วิทยุโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เอกสารแนะนำตัวของนักการเมือง เป็นต้น

๔. ผู้รับ (R : receiver) ต้องเป็นผู้มีทักษะความชำนาญในการสื่อสาร โดยมีความสามารถใน "การถอดรหัส" (decode) สาร เป็นผู้ที่มีความรู้ระดับความรู้และพื้นฐานทางสังคมวัฒนธรรม เช่นเดียวกันหรือคล้ายคลึงกันกับผู้ส่ง จึงจะทำให้การสื่อความหมาย หรือการสื่อสารนั้นได้ผล ในที่นี้หมายถึง ประชาชนในจังหวัดชลบุรี และขยายไปยังประชาชนทั่วประเทศส่วนปัจจัยที่สนับสนุน

ประสิทธิภาพของการสื่อสารทางการเมือง ๕ ประการ ในกระบวนการสื่อสาร มีดังนี้

๑. ทักษะในการสื่อสาร (communication skills) คือ ความสามารถในการถ่ายทอดสารทั้งในด้านการพูด การเขียน การแสดงสีหน้าท่าทางประกอบระหว่างการสื่อสาร

๒. ทักษะคติ (attitudes) เป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อการสื่อสารมาก เนื่องจากบุคคลจะประเมินสื่อต่าง ๆ เข้าข้างตนเองและจะสื่อสารได้ดีในเรื่องที่มีทัศนคติตรงกัน

๓. ความรู้ (knowledge) หมายถึงการมีความรู้ในข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแม่นยำ จะส่งผลให้การสื่อสารนั้นถูกต้องและน่าเชื่อถือ

๔. ระบบสังคม (social system) ระบบสังคมเป็นตัวกำหนดพฤติกรรมกรรมการสื่อสารของบุคคล หมายความว่า หากผู้ส่งสารอยู่ในสังคมระดับเดียวกันจะมีพฤติกรรมกรรมการสื่อสารคล้ายตามกัน หากผู้ส่งสารอยู่ในสังคมต่างหากก็จะมีพฤติกรรมกรรมการสื่อสารที่ไม่เหมือนกันหรือไม่สอดคล้องกัน

๕. วัฒนธรรม (culture) ได้แก่ ความเชื่อ ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณีที่เหมือนหรือต่างกันจะ เป็นตัวกำหนดความสำเร็จหรือความล้มเหลวของการสื่อสารได้

ลักษณะของการสื่อสาร

การสื่อสารมีลักษณะธรรมชาติที่ค่อนข้างซับซ้อนหลายประการ สามารถสรุปลักษณะของการสื่อสารได้ดังต่อไปนี้^{๓๔}

^{๓๔} จุฑาพรรณ (จามจรี) ผดุงชีวิต, วัฒนธรรม การสื่อสารและอัตลักษณ์, หน้า ๒๓.

๑. การสื่อสารเป็นกระบวนการแห่งพลวัต (Dynamic) การสื่อสารเป็นกิจกรรมที่ดำเนินต่อเนื่องไปเรื่อย ๆ ไม่หยุดยั้ง กล่าวคือ มนุษย์สื่อสารระหว่างกันด้วยคำพูดที่ส่งถึงกัน ทำทางการเคลื่อนไหวของอากัปภิกิริยา สีหน้า แววตาท่าทาง กระบวนการการแปรผลคำพูด หรือการกระทำในสมอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของความเชื่อ การรับรู้ ค่านิยม โลกทัศน์ จะถูกกระทบหรือแทนที่ด้วยถ้อยคำและการกระทำของผู้อื่น ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในบริบทแห่งสัมพันธ์อยู่เสมอ

๒. การสื่อสารเป็นสิ่งที่เปลี่ยนผ่านไม่ถาวรยั่งยืน (Transitory) คือ เมื่อเหตุการณ์หนึ่ง ๆ เกิดขึ้นแล้ว จะไม่สามารถเกิดขึ้นใหม่ได้อีก ไม่ว่าจะพูดหรือกระทำใด ๆ ลงไปแล้วก็จะไม่สามารถย้อนกลับคืนมาอีกได้

๓. การสื่อสารทำให้มนุษย์วิเคราะห์ประเมินสถานการณ์และคนอื่นก่อนสะท้อนย้อนดูตัวเอง (Self-Reflective) เมื่อพิจารณาองค์ประกอบของบริบทการสื่อสารจะเห็นว่าปัจเจกนั้นไม่เพียงแต่รับและส่งสารเท่านั้น แต่ยังเฝ้าดูวิเคราะห์ข้อมูลและการสนองตอบของสิ่งที่อยู่รอบตัวไม่ว่าจะเป็นบริบทหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้ประเมินการสื่อสารทั้งของตนเองและบุคคลที่เกี่ยวข้องที่สำคัญ มนุษย์มีความสามารถที่จะคิดใคร่ครวญเกี่ยวกับตัวเอง ความสามารถที่จะเฝ้ามองความเป็นไปของโลก และสะท้อนให้เห็นถึงอดีต ปัจจุบัน และอนาคต

๔. การสื่อสารเป็นระบบแห่งสัญลักษณ์ (Symbolic) การสร้างและการบริโภคสัญลักษณ์เป็นความสามารถของการสื่อสาร เพราะสัญลักษณ์ทางการสื่อสารนั้นมีจำนวนมากและหลากหลายขึ้นอยู่กับสังคมวัฒนธรรม

๕. การสื่อสารเป็นระบบ (Systemic) การสื่อสารได้รับอิทธิพลจากองค์ประกอบที่เกี่ยวข้องกับระบบธรรมชาติของการสื่อสาร เช่น สถานที่ โอกาส เวลา และจำนวนบุคคล

๖. การสื่อสารเกี่ยวข้องกับการอนุมานอ้างอิง (Inferential) สืบเนื่องมาจากการที่มนุษย์ไม่สามารถเข้าถึงความคิดและความรู้สึกของคนอื่นได้อย่างแท้จริง จึงสามารถทำได้เพียงการอนุมานอ้างอิงจากประสบการณ์ของคนอื่นและตัวเองเท่านั้น

๗. การสื่อสารยังผลให้เกิดผลลัพธ์ที่ตามมา (Consequent) เมื่อมนุษย์รับข่าวสารอาจเกิดการตอบสนองต่าง ๆ ทั้งที่สังเกตได้และสังเกตไม่ได้ ดังนั้นการสื่อสารจึงมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในบุคคล จึงควรมีการระมัดระวังใสการสื่อสาร เพราะอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตคนอื่นได้ทั้งที่อาจไม่ตั้งใจให้เกิดขึ้นก็ได้

สรุปได้ว่า การสื่อสารมีหลากหลายมิติในการศึกษาแต่ในการศึกษานี้มุ่งศึกษาองค์ประกอบที่สำคัญในกระบวนการสื่อสารของหน่วยงานภาครัฐคือตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่สื่อสารไปยังนักลงทุนและประชาชนเพื่อให้ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยโปร่งใส สร้างความเชื่อถือและทำให้เกิดความเชื่อมั่นต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ไทย จึงมีความจำเป็นต้องพิจารณาว่าจะสื่อสารอย่างไรทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในที่สุด

ตารางที่ ๒.๔ แสดงการสังเคราะห์ความหมายการสื่อสาร

นักวิชาการ/แหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
ศุภชัย ยาวะประภาษ	การสื่อสารเป็นกระบวนการที่เป็นพลวัตที่ลักษณะตอบกลับจากผู้รับสารส่งสารตอบกลับไปยังผู้ส่งสาร และระดับการสื่อสารเกิดขึ้นในระดับบุคคล กลุ่มและองค์การ และระดับสังคมหรือระดับมวลชน
สุรพงษ์ โสธนะเสถียร	รากฐานการเปลี่ยนแปลงประสบการณ์และการสื่อความหมายของมนุษย์มาจากกระบวนการสื่อสาร ซึ่งเป็นกระบวนการที่เป็นข้อเท็จจริงที่ตรงไปตรงมาที่สุดโดยประกอบด้วยตัวแหล่งสารหรือตัวผู้ส่งสาร ๑. แหล่งของสารหรือผู้ส่ง (S : source) ๒. ข้อมูลข่าวสาร (M : message) ๓. ช่องทางในการส่ง (C : channel) ๔. ผู้รับ (R : receiver)

ปัจจัยที่ส่งผลต่อรูปแบบของการสื่อสาร

- ๑) ความเจริญของเทคโนโลยีในการสื่อสาร
- ๒) ปัจจัยด้านภูมิประเทศ
- ๓) ปัจจัยทางเศรษฐกิจ ถ้าเศรษฐกิจดีเทคโนโลยีก็จะสูงด้วย
- ๔) ปัจจัยทางการศึกษา

นักวิชาการท่านหนึ่งกล่าวไว้ว่า การประชาสัมพันธ์กับประเด็นการสื่อสารเป็นสิ่งควบคู่กันจากการเติบโตของสื่อดิจิทัล โดยเฉพาะ Internet และ Mobile ซึ่งพัฒนาเป็นช่องทางสื่อและเครือข่ายที่มีอัตราของจำนวนผู้บริโภค เมื่อเทียบกับสื่ออื่น ๆ ในสัดส่วนที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วและได้ผลมากในเชิงการรับรู้ที่เกิดขึ้นเป็นเครือข่ายทางสังคม ซึ่งกำลังมีการขยายตัว ส่งผลต่อกลไกการรับรู้ข่าวสาร การกระตุ้นเชิงพฤติกรรม การบริโภค การใช้สอย และการมีส่วนร่วมของประชาชนต่อการแสดงความคิดเห็นในประเด็นเรื่องราวต่าง ๆ ในสังคม วัตได้ จากการสื่อสารด้วยกลยุทธ์ทางการตลาดแบบเข้าถึงตัวขององค์กรชั้นนำของโลก หรือกระแสทางการเมืองที่ผ่านมา ที่ได้ใช้สื่อความ

ผ่านช่องทางสื่อที่ปรับไปจากเดิมทั้งโทรทัศน์ ดาวเทียม วิทยุชุมชน สื่อ Internet เช่น Facebook, Line, Twister, YouTube, e-mail ในรูปแบบที่เน้นการแสดงความคิดเห็น เป็นการก้าวเข้าสู่กระบวนการสื่อสารแบบสองทางที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น เนื่องจากผู้รับสารมีช่องทางในการสะท้อนกลับได้มากขึ้น จากการเติบโตของเครือข่าย Social Network ที่มีตลอดเวลา ขณะเดียวกันการประชาสัมพันธ์จะปรับเปลี่ยนเป็นการสื่อสารในเชิงเนื้อหามากกว่าเดิม ทั้งที่จะปรากฏผ่านสื่อสารมวลชน สื่อส่งเสริมการตลาด สื่อดิจิทัล และสื่อใหม่ที่เกิดขึ้นมากมายและเติบโตขึ้นเป็นลำดับเนื้อหาหรือข้อมูลประชาสัมพันธ์นั้น จะเน้นการแทรกเข้าไปอยู่ในบทความ รายการ บทสนทนา หรือการรายงานต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เนื่องจากพฤติกรรมในการรับรู้ข้อมูล ข่าวสารของผู้บริโภคเปลี่ยนแปลงไป การสื่อสารจึงมุ่งเน้นที่จะสื่อสารโดยตรงกับผู้รับสารหรือเข้าถึงตัวผู้บริโภคได้ง่ายขึ้น

การใช้การสื่อสารเชิงบูรณาการเพื่อบริหาร ภาพลักษณ์ ขององค์กรท่ามกลางวิกฤตการณ์ทางการเมืองกับการแข่งขันนั้น จำเป็นต้องใช้การสื่อสารทั้งกระบวนการสื่อสาร ที่มีความเข้มข้นประกอบด้วย ๔ ปัจจัยที่สำคัญ ดังนี้

๑) องค์กรผู้ส่งสาร (Sender) องค์กรแต่ละแห่งต่างมีความพยายามในการส่งสารไปยังลูกค้าและสาธารณชนอย่างต่อเนื่องขึ้นอยู่กับนโยบาย จุดมุ่งหมายที่แตกต่างกัน รวมถึงความเป็นเอกภาพ ไม่ว่าจะเป็นองค์กรในลักษณะใด องค์กรทั้งภาครัฐ เอกชน ต่างต้องกำหนดคุณลักษณะเฉพาะ ภาพลักษณ์ของตนเองที่ชัดเจน รู้ว่าสิ่งใดเป็นสิ่งที่ เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค สิ่งใดจะเป็นสิ่งเสริมภาพลักษณ์ให้มั่นคงแข็งแรง รู้ว่าภาพลักษณ์สิ่งใดที่ต้องมีการแก้ไข หรือปรับปรุงเป็นการด่วน สิ่งใดต้องกำหนดให้เป็นการสื่อสารเร่งด่วนในระยะสั้น หรือสิ่งใดต้องขับเคลื่อนในระยะยาว

๒) เนื้อหาประเด็นที่ใช้ในการสื่อสาร (Message) ข่าวสารและเนื้อหาที่น่าเสนอมีผลต่อภาพลักษณ์แก่องค์กร ที่ผู้ส่งสารทั้งในด้านของการรับรู้และการตลาด ด้วยการกำหนดเป็นประเด็นได้แก่ ด้านการบริหาร ด้านบริการ การตลาด ส่งเสริมการขายแบบบทบาทสังคม ที่ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญต่อการนำเสนอความเคลื่อนไหว ทั้งในด้านทิศทางการบริหารทรัพยากร ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับบริการ การส่งเสริมการขายและกิจกรรมขององค์กรในด้านต่าง ๆ มีการบริหาร ติดตามและประเมิน วิเคราะห์ทุกสื่อ ทุกขั้นตอน

๓) สื่อและช่องทางการสื่อสาร (Media/Channel) ในกระบวนการสื่อสารนั้น ขั้นตอนและรูปแบบในการถ่ายทอดเนื้อหาหรือข่าวสารจากผู้ส่งไปถึงผู้รับทั้งที่เป็นสื่อสารทางตรงและสื่อสารทางอ้อม เนื้อหาที่ปรากฏผ่านสื่อสารมวลชน เนื้อหาที่ปรากฏในสื่อใหม่และสื่อสารทางสังคม เนื่องจากการเติบโตทางเทคโนโลยี จากวิธีการสื่อสารทางการตลาดมีหลากหลาย โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อการสร้างฐานลูกค้าใหม่ รักษาฐานลูกค้าเดิม การสร้างการยอมรับในการมีส่วนร่วมของสังคม

๔) ผู้รับสาร (Receiver) ซึ่งถือได้ว่ามีผู้รับสารมีอิทธิพลต่อกระบวนการสื่อสาร เพราะจะนำไปสู่กระบวนการตัดสินใจ ซึ่งผู้รับสารสามารถจำแนกได้หลายกลุ่ม ผู้รับสารที่เป็นลูกค้าปัจจุบัน

และลูกค้าเป้าหมายจะเป็นประชากร กลุ่มที่แต่ละองค์กรต้องการสื่อสารมากที่สุด ทั้งในด้านความ เชื่อถือ ความเชื่อมั่นต่อชื่อเสียงและการดำเนินงาน การให้ข้อมูลบริการ เงื่อนไขรายละเอียด ตลอดจน การตัดสินใจใช้สินค้า บริการและความพึงพอใจ

ทั้งนี้ จะเห็นได้ว่ากระบวนการสื่อสารทั้งกระบวนการเป็นสิ่งจำเป็น ขณะที่ผลสะท้อนกลับของ ผู้รับสารที่มีต่อผู้ส่งสาร จากสารที่ผู้ส่งได้ส่งผ่านช่องทางสื่อสารด้วยวิธีการและรูปแบบต่าง ๆ ซึ่ง นอกจากจะสามารถสะท้อนถึงการเลือกใช้กลยุทธ์ทางการสื่อสารของผู้ส่งสารแต่ละรายและ ผลสัมฤทธิ์ของการสื่อสารดังกล่าวแล้ว ยังสามารถสะท้อนให้เห็นภาพลักษณะในตราสินค้าขององค์กร แต่ละแห่ง ในฐานะผู้ส่งสารได้อย่างชัดเจนด้วย นอกจากนี้การสะท้อนกลับจาก Social Network ที่ ไม่อาจควบคุมได้ การนำมาซึ่งความเห็นที่ไม่อาจควบคุมได้ หรือไวรัส เหล่านี้จำเป็นต้องมีการบริหาร ทั้งด้านเนื้อหาและด้านเทคนิคควบคู่กันไป^{๓๕}

นักวิชาการท่านหนึ่งได้อธิบายไว้ว่า กระบวนการสื่อสารในปัจจุบันสามารถพิจารณาได้ จากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสารและโทรคมนาคม รวมทั้งทุนนิยมแบบโลกาภิวัตน์ได้ส่งผล ให้เกิดความเปลี่ยนแปลงอย่างมากมาย ความเปลี่ยนแปลงดังกล่าวได้ก่อให้เกิดวิถีชีวิตแบบใหม่ของ คนในสังคมรวมไปถึงการรับรู้ข้อมูลข่าวสารทางการเมือง ดังนั้นกระบวนการสื่อสารทางการเมืองใน ยุคโลกาภิวัตน์จึงมีความเปลี่ยนแปลงตามไปด้วย โดยกระบวนการดังกล่าวได้ถูกผสมผสานเข้ากับสื่อ อิเล็กทรอนิกส์รูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นอินเทอร์เน็ต วิทยุ และโทรทัศน์ผ่านดาวเทียมตรงต่อผู้ชม การส่งข้อความผ่านสั้นผ่านโทรศัพท์ เป็นต้น ปัจจุบันสถานการณ์สังคมการเมืองปัจจุบัน สื่อ คือ เครื่องมือสำคัญในการช่วงชิงหรือการมีส่วนร่วมและการครอบครองสื่อ นับว่าเป็นหัวใจในการ ดำเนินงานขององค์กรธุรกิจ องค์กรราชการ ก็นับว่าเป็นหัวใจสำคัญในการเคลื่อนไหว ดังนั้น การ เคลื่อนไหวทางการเมือง ทางสังคมการเมือง จึงมีความปรารถนาเหมือนกัน นั่นคือ ความต้องการมี สื่อในครอบครอง ซึ่งหมายถึงมีเครื่องมือหรือมีช่องทางในการสร้างความรู้ความเข้าใจ การ ประชาสัมพันธ์และการโฆษณาชวนเชื่อกับสาธารณชน

ปัจจุบันการสื่อสารในประเทศไทยได้มีความเข้มข้นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กระบวนการนำเทคโนโลยีที่ทันสมัย เช่น กระบวนการสื่อสารทางการเมืองที่เป็นเทคโนโลยีที่ทันสมัย และกลยุทธ์การสื่อสารแบบใหม่ คือ การใช้อินเทอร์เน็ต โทรทัศน์ผ่านดาวเทียม VDO Link, Phone in, Social Network ต่าง ๆ เป็นต้น ได้นำเป็นเครื่องมือในการสื่อสารของแต่ละฝ่าย ดังนั้น ประชาชนที่ได้รับสื่อในปัจจุบันต้องมีการพิจารณาอย่างพินิจพิเคราะห์ข้อมูลด้วยความมีเหตุมีผล และ รู้เท่าทันข้อมูลข่าวสารที่เป็นข้อเท็จจริง โดยไม่หลงเชื่อกระบวนการโฆษณาชวนเชื่อในการปลุกระดม

^{๓๕} พจน ใจชาญสุขกิจ, นวัตกรรมกรรมการประชาสัมพันธ์กับประเด็นการสื่อสารขององค์กรระดับโลก ท่ามกลาง Social Network, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: www.drphot.com [๑๔ มกราคม ๒๕๖๒].

เพื่อก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประเทศชาติ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งรัฐบาล สื่อมวลชน ควรมีการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจให้แก่ภาคประชาชนในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารบนพื้นฐานข้อเท็จจริงอย่างถูกต้อง และเสริมสร้างภาคพลเมืองให้มีความเข้มแข็งและรู้เท่าทัน^{๓๖}

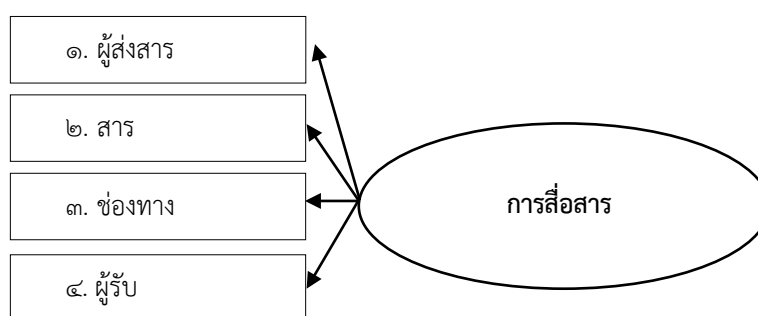
สรุปได้ว่า การสื่อสาร คือการแลกเปลี่ยนสัญลักษณ์หรือข้อความใด ๆ โดยที่เนื้อหานั้นมีนัยสำคัญ ซึ่งจะทำให้ประชาชนได้รับความรู้ข้อมูลข่าวสารทางที่มีความตรงไปตรงมาในการเสนอข่าวสารเพื่อที่จะทำให้ข่าวสารไม่บิดเบือนความเป็นจริง และทุกวันนี้มีช่องทางการสื่อสารผ่าน Social Network นำมาเป็นยุทธศาสตร์ที่สำคัญต่อการขับเคลื่อนขององค์กรอย่างจริงจัง ด้วยการพัฒนาการรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการสื่อสารในองค์กรเอกชน หรือรัฐบาล และประชาชน ผ่านช่องทาง Social Network ต่าง ๆ ให้ทันกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและการเปลี่ยนวิถีการใช้ชีวิตของผู้คนในปัจจุบัน ที่อยู่ใน Social Network มากยิ่งขึ้น ซึ่งทำให้เป็นทิศทางของการสื่อสารขององค์กรระดับโลกที่มีความทันสมัยมากยิ่งขึ้น ครบถ้วนตามองค์ประกอบ คือ ความน่าเชื่อถือ ความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เนื้อหา ความต่อเนื่องและความสม่ำเสมอ ช่องการติดต่อสื่อสาร ความสามารถของผู้รับสาร ความชัดเจนของข่าวสาร

^{๓๖} บาว นาคกร, การสื่อสารทางการเมืองไทยในสถานการณ์ความขัดแย้งของสังคมไทย, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: www.oknation.net [๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒].

ตารางที่ ๒.๕ การสังเคราะห์สาระสำคัญของแนวคิดเกี่ยวกับการสื่อสาร

นักวิชาการ/แหล่งข้อมูล	แนวคิดหลัก
วุฒิชัย จำนง, ปรมะ สตะเวทิน สวณิต ยมาภัย	การติดต่อสื่อสารเป็นการถ่ายทอดข่าวสาร การสื่อสารเป็นกระบวนการของการถ่ายทอดสาร การสื่อสารเป็นการนำเสนอเรื่องราวต่าง ๆ
สุธา พงศ์ถาวรภิญโญ, นันทิตา โอฐกรรรม และดุชฎี นิลคำ	องค์ประกอบของการสื่อสาร คือ ความน่าเชื่อถือ ความ เหมาะสมกับสภาพแวดล้อม เนื้อหา ความต่อเนื่องและความ สม่ำเสมอ ช่องการติดต่อสื่อสาร ความสามารถของผู้รับสาร ความชัดเจนของข่าวสาร
ฉอาน วุฒนิกรรรมรักษา	การสื่อสารทางการเมือง หมายถึง การรับรู้ข่าวสารทาง การเมืองเป็นข่าวที่เกี่ยวกับความเคลื่อนไหวทางการเมือง พรรคการเมือง การเลือกตั้ง การบริหารงานของรัฐบาลและ หน่วยงาน ของรัฐบาล ข่าวการเมืองจะสะท้อนให้เห็นสภาพ การเมืองการปกครองในแต่ละยุคสมัย ข่าวสารการเมืองเป็น ความรู้ของประชาชนที่อยู่ภายใต้ระบอบการเมืองการปกครอง อันมีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวตลอดเวลา ในสภาวะของ ระบบทั้งในการใช้อำนาจหน้าที่ของรัฐ
พจนัน ใจชาญสุขกิจ	นวัตกรรมการประชาสัมพันธ์กับประเด็นการสื่อสารขององค์กร ระดับโลกท่ามกลาง Social Network
บาว นาคกร	การสื่อสารทางการเมืองไทยในสถานการณ์ความขัดแย้งของ สังคมไทย

สรุปได้ว่า การสื่อสารจะต้องประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญได้แก่ ผู้สื่อสาร คือ ผู้ทำหน้าที่ในการส่งสารหรือสื่อสารในที่นี้ได้แก่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สาร คือแห่งข้อมูลข่าวสารจะต้องมีความถูกต้องน่าเชื่อถือ มีการคัดกรองโดยใช้หลักของการบริหาร เทคนิคและวิธีการได้มาซึ่งข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแม่นยำ ช่องทางการสื่อสารคือ การส่งสารไปยังผู้รับผ่านช่องทางต่างๆ เช่น ผู้สนับสนุน สื่อมวลชน วิทยุโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เอกสารเป็นต้น และผู้รับ คือผู้รับข้อมูลข่าวสารที่ตลาดหลักทรัพย์ส่งให้ในที่นี้ได้แก่นักลงทุน ดังภาพที่ ๒.๒

แผนภาพที่ ๒.๕ การสื่อสาร

๒.๔ แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาลจัดเป็นแนวคิดสำคัญในการบริหารงานและการปกครองในปัจจุบัน เพราะโลกปัจจุบันได้หันไปให้ความสนใจกับเรื่องของโลกาภิวัตน์และ ธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดีมากขึ้น แทนการสนใจเรื่องการพัฒนาอุตสาหกรรมดังแต่ก่อน เพราะกระแสการพัฒนาเศรษฐกิจมีความสำคัญกระทบถึงกัน การติดต่อสื่อสาร การดำเนินกิจกรรมในที่หนึ่งมีผลกระทบต่ออีกที่หนึ่ง การพัฒนาเรื่องของการเมืองการปกครองได้มุ่งให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางมากขึ้น หากจะให้ประเทศมีการเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน การมุ่งดำเนินธุรกิจ หรือปฏิบัติราชการต่างๆ โดยไม่ให้ความสนใจถึงเรื่องของสังคม ประชาชน และสิ่งแวดล้อมจึงเป็นไปได้ยากต่อไป การมีการบริหารจัดการที่ดีจึงเข้ามาเป็นเรื่องที่ทุกภาคส่วนให้ความสำคัญและเริ่มมีการนำไปปฏิบัติกันมากขึ้นดังกล่าวแล้วธรรมาภิบาลหรือการบริหารจัดการที่ดี เป็นประเด็นที่อยู่ในความสนใจของประชาชน โดยเฉพาะข้าราชการ และพนักงานบริษัทเอกชนเพราะธรรมาภิบาลเป็นการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล ตั้งมั่นอยู่บนหลักการบริหารงานที่เที่ยงธรรม สุจริต โปร่งใส ตรวจสอบได้ มีจิตสำนึกในการทำงาน มีความรับผิดชอบในสิ่งที่ได้กระทำ พร้อมตอบคำถามหรือตอบสนองต่อผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและพร้อมรับผิดชอบ มีศีลธรรม จริยธรรมในการทำงาน การคำนึงถึงการมีส่วนร่วมในการรับรู้ ตัดสินใจ ดำเนินการและประเมินผล ตลอดจนร่วมรับผลจากการตัดสินใจร่วมกัน นั้น มีการส่งเสริมสถานภาพหญิงชาย และการให้ความสำคัญกับกลุ่มต่างๆ รวมทั้งคนด้อยโอกาส ตลอดจนการ สร้างความเท่าเทียมกันทางสังคมในการรับโอกาสต่างๆ ที่ประชาชนพึงจะได้รับจากรัฐ

๒.๔.๑ ความเป็นมาของธรรมาภิบาล

แนวคิดเรื่อง ธรรมาภิบาล หรือ Governance ได้ปรากฏมาตั้งแต่อารยธรรมการปกครองของกรีกสมัยโบราณ มาจากศัพท์ของคำว่า “Kuber-nan” ที่บัญญัติโดยปราชญ์ที่ชื่อ เพลโต (Plato) โดยการที่ได้พยายามค้นหาระบบการปกครองที่ดี (System of governing) คำว่า Gubernare ซึ่งหมายถึง “Rulemaking or steering” การกำหนดหรือถือทางเสือในการปกครอง แต่เดิมในภาษาอังกฤษคำนี้ หมายถึง รัฐบาล (Government) ในเชิงนามธรรม (Act of governing หรือ manner of governing) ซึ่งก็คือ การจัดการปกครอง^{๓๗}

อภิบาลเป็นแนวคิดการปกครองที่มีมาแต่โบราณนับแต่สมัย เพลโต (Plato) และ อริสโตเติล (Aristotle) นักปราชญ์หลายท่านได้พยายามที่จะค้นหารูปแบบการปกครองที่ดี แต่ก็ยังไม่ได้ความหมายและขอบเขตที่ชัดเจน อาจกล่าวได้ว่าวิวัฒนาการของรูปแบบอภิบาลที่ดีเกิดขึ้นช่วง

^{๓๗} รัชยา ภักดีจิตต์, **ธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารภาครัฐและภาคเอกชน**, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๗), หน้า ๒-๓.

หลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ เมื่อมีการค้นหารูปแบบการปกครองที่สามารถนำประเทศไปสู่การปกครองแบบประชาธิปไตยตะวันตกภายหลังจากสงคราม ซึ่งต่อมาในรูปแบบการปกครองดังกล่าวผสมผสานกับระบบราชการของ Weberian คือ ลักษณะการปกครองที่มีโครงสร้างเป็นลำดับชั้น มีการเมืองที่เป็นกลาง มีเป้าหมายที่ปฏิบัติได้ และมีการประสมประสานของระบบคุณธรรม

โครงสร้างของระบบราชการจะทำให้การปกครองบ้านเมืองขาดทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลแล้ว ยิ่งก่อให้เกิดช่องทางการบิดเบือนการใช้อำนาจและการคอร์รัปชัน จึงมีความจำเป็นต้องมีการ ปฏิรูปและปรับปรุงรูปแบบการปกครองใหม่ เช่นธนาคารโลก (World Bank) และกองทุนนานาชาติ ได้เข้ามามีบทบาทในการสนับสนุน และพัฒนาแนวคิดเกี่ยวกับการปกครองที่ดี หรือที่เรียกกันทั่วไปว่า “Good Governance” หรือ “ธรรมาภิบาล” การมีธรรมาภิบาล หรือ Good Governance นั้นต้องเป็นธรรมาภิบาลที่เป็นจริงสัมผัสได้ ยอมรับได้ และเชื่อถือได้วางใจได้ บทเรียนจากที่ประเทศไทยนำเข้า “Good Governance” ของสหรัฐอเมริกาเข้ามาแพร่เชื่อกันอย่างกว้างขวางทุกวันนี้ เราควรต้องคิดหาวิธีประยุกต์ และพัฒนาปรับปรุงให้เข้ากันได้กับสังคมไทย^{๓๘}

เมื่อย้อนยุคไปในอดีต แม้ธรรมาภิบาลจะเป็นเรื่องที่มีการพูดถึงอย่างมากในช่วงปี ค.ศ. ๑๙๘๐-๑๙๙๐ แต่ธรรมาภิบาลก็มีความเก่าแก่เทียบเท่ากับเรื่องประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติก็ว่าได้ ซึ่งก่อนพระพุทธกาลนั้นได้มีการปกครองแบบธรรมาภิบาล ก่อนจะมีการพัฒนาการการปกครองแบบต่างๆมาเรื่อยๆ ซึ่งปัจจุบันธรรมาภิบาลจึงถูกนำมาใช้เป็นส่วนสำคัญในการบริหารนโยบายขององค์กรระหว่างประเทศหลายๆ องค์กร นอกจากนี้ ส่วนหนึ่งแนวคิดธรรมาภิบาลไปขยายผลใช้กับการปรับโครงสร้างและกระบวนการทั้งในองค์กรของรัฐและธุรกิจ ในขณะที่นักวิชาการบางส่วนได้นำเอาธรรมาภิบาลไปใช้ในความหมายที่ใกล้เคียงกับความหมายของคำว่า Government หรือการปกครองที่หมายถึงรัฐบาล

โดยทั่วไปรัฐบาลเป็นเพียงส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญต่อธรรมาภิบาล หลักการของธรรมาภิบาลสามารถจะดำรงอยู่ได้ถึงแม้ว่าจะมีรัฐบาลที่ได้รับการยอมรับหรือไม่ก็ตาม ธรรมาภิบาลเป็นแนวคิดที่ใช้ในสาขารัฐศาสตร์และรัฐประศาสนศาสตร์มีการตรวจสอบ สามารถประเมินผลงานได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้การพัฒนาทางเศรษฐกิจที่จะได้ผลดีนั้นต้องมีการบริหารจัดการที่ดีทั้งด้านการเมืองและเศรษฐกิจของผู้ปฏิบัติทุกระดับ การใช้อำนาจทางการเมืองเพื่อควบคุมสังคมโดยสัมพันธ์กับการพัฒนาทางด้านสังคมเศรษฐกิจให้มีความชอบธรรมและความโปร่งใสในการปฏิบัติการจะเป็นตัวตัดสินว่าการจัดการนั้นดีหรือไม่^{๓๙}

^{๓๘} เจริญ เจริญกุลย์, ทางสู่ธรรมาภิบาล, (นนทบุรี : สำนักพิมพ์พอดี้, ๒๕๕๒), หน้า ๒๑.

^{๓๙} สถาบันพระปกเกล้า, ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล, (กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๕๔),

กล่าวโดยสรุป การใช้หลักธรรมาภิบาลทำให้องค์การสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงาน ได้ อีกทั้งยังเป็นกลไกในการควบคุมติดตามและตรวจสอบ โดยมีประชาชนหรือ องค์กรภายนอกมีส่วนร่วม ทั้งนี้เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่การบริหาร องค์กร เพราะการสร้างธรรมาภิบาลให้เกิดขึ้นในองค์กร เป็นการสร้างฐานที่ดีใน การบริหารงาน และการทำงานใน องค์กร และจัดระบบที่สนับสนุนให้มีการปฏิบัติตาม ฐานที่ดี ไม่ว่าจะ เป็นในเรื่องของการบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ ไม่สิ้นเปลือง การติดตามการทุจริต ความโปร่งใส โดยคำนึงถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ เนื่องจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติงานในหน่วยงานของรัฐนั้น จะเกี่ยวข้องกับ ประชาชนโดยตรง

๒.๔.๒ ความหมายของธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาล มาจากคำว่า ธรรมะกบวกับ อภิบาล แปลว่าการดูแลปกครองโดยใช้ ธรรมะเป็นเครื่องช่วยในด้านการบริหารจัดการ ธรรมาภิบาล หมายถึง การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี ^{๔๐}

พระพุทธศาสนากับหลักธรรมาภิบาล ต้องมีองค์ประกอบ ๓ ด้านคือ ^{๔๑}

๑) ธรรมาภิบาลด้านธุรกิจคือ (Economic good governance) ประเทศไทยเศรษฐกิจ ตกต่ำปี พ.ศ.๒๕๔๐ เพราะมีปัญหาด้านเศรษฐกิจเรียกว่าธรรมาภิบาลด้านธุรกิจบกพร่อง

๒) ธรรมาภิบาลด้านการเมืองคือ (Political good governance) การเมืองลุ่มๆ ดอนๆ ปัญหากฎหมายรัฐธรรมนูญใช้ไม่ต่อเนื่องเรียกว่าธรรมาภิบาลด้านการเมืองบกพร่อง

๓) ธรรมาภิบาลด้านราชการคือ (Bureaucracy good governance) พัฒนาประเทศที่ไร ก็มีปัญหา การทุจริตคอร์ปชั่นเราไม่ต้องพูดมา รู้กันดีด้านราชการเรียกว่าธรรมาภิบาลด้านราชการ บกพร่อง ทั้ง ๓ ด้านนี้หมายถึง (Processes) ของการตัดสินใจที่ดีเป็นกระบวนการของการตัดสินใจ หรืออำนาจสั่ง การที่ดีจะเป็น (Good governance) คือต้องมีธรรมะประกอบ

หลังการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. ๒๔๗๕ คณะราษฎร มีนโยบายกระจายอำนาจ การปกครองไปสู่ประชาชนและเห็นว่าการปกครองท้องถิ่นรูปแบบเทศบาลมีความเหมาะสม^{๓๙}และ เป็นรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่นิยมกันโดยแพร่หลายในยุโรป และประเทศที่มีความเจริญ ก้าว หน้าในตะวันตกจึงได้มีการประกาศใช้ พระราชบัญญัติจัดระเบียบเทศบาลพุทธศักราช ๒๔๗๖

^{๔๐} สุเมธ แสงนิมิต, ภาวะผู้นำกับธรรมาภิบาลในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, (นนทบุรี : วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๕๒), หน้า ๒๖.

^{๔๑} พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต), พุทธวิธีในการบริหาร, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหา จุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐), หน้า ๖.

ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพียงรูปแบบเดียวที่ปรากฏอยู่ในพระราชบัญญัติว่าด้วยระเบียบราชการบริหารแห่งราชอาณาจักรสยาม พุทธศักราช ๒๔๗๖

ธรรมาภิบาล มีแนวทางการใช้หลักธรรมาภิบาล มีดังนี้^{๔๒}

๑) ด้านหลักนิติธรรมก่อนผู้บริหารจะนากฎระเบียบข้อบังคับมาใช้ในโรงเรียน ควรมีการจัดตั้งคณะกรรมการจัดหาประชาพิจารณ์

๒) หลักคุณธรรม ผู้บริหารควรเน้นผู้มีความคุณธรรม ยึดถือเรื่องจรรยาบรรณวิชาชีพ มีจิตใจเป็นธรรม

๓) หลักความโปร่งใส ผู้บริหารควรมีการประชุมชี้แจงในทุกเรื่องเปิดโอกาสให้มีการซักถามได้

๔) หลักการมีส่วนร่วม ผู้บริหารควรมีส่วนร่วมในทุกกิจกรรมของโรงเรียนเป็นที่ปรึกษาและเป็นกำลังใจให้กับบุคลากร

๕) หลักความรับผิดชอบ ผู้บริหารควรมีความรับผิดชอบต่อภารกิจของโรงเรียนโดยไม่มีกาทอดทิ้ง หรือปฏิเสธงาน

๖) หลักความคุ้มค่า ผู้บริหารควรลงมือกระทำงานต้องคำนึงถึงความคุ้มค่าทั้งเวลา ผลงานและสิ่งที่ลงทุนไปเพื่อประโยชน์ของโรงเรียน

๒.๔.๓ องค์ประกอบของธรรมาภิบาล

ธรรมาภิบาลมี องค์ประกอบดังนี้ คือ^{๔๓}

๑. หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎ ข้อบังคับต่างๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรม เป็นที่ยอมรับของสังคม ไม่เลือกปฏิบัติ และสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย และกฎข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมาย มิใช่ตามอำเภอใจ หรือตามอำนาจของตัวบุคคล

๒. หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม สานึกในหน้าที่ของตนเอง มีความซื่อสัตย์สุจริต จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย และเคารพในสิทธิของผู้อื่น

๓. หลักความโปร่งใส ได้แก่ การสร้างความไว้วางใจซึ่งกัน โดยมีการให้และการรับข้อมูล ที่สะดวกเป็นจริง ทันการณ์ ตรงไปตรงมา มีที่มาที่ไปที่ชัดเจนและเท่าเทียม มีกระบวนการตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้

^{๔๒} บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย, (กรุงเทพมหานคร : วิทยุชน, ๒๕๔๕), หน้า ๔๖.

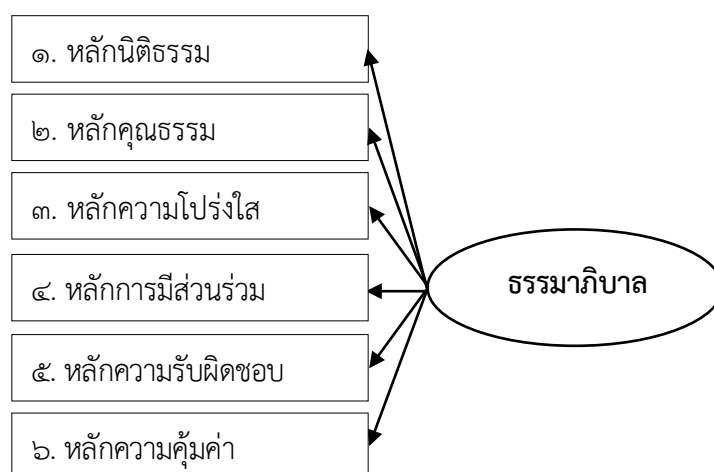
^{๔๓} พิทยา สุนทรวิภาต, ธรรมาภิบาลกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, วารสารดารงราชานุกาพ, ปีที่ 3 ฉบับที่ ๑ (๒๕๔๕) : ๔๑.

๔. หลักการมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้ และร่วมคิด ร่วมเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศในด้านต่างๆ เช่น การแจ้ง ความเห็น การไต่สวนสาธารณะ การประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติ นอกจากนี้ยัง รวมไปถึงการร่วมตรวจสอบ และร่วมรับผิดชอบต่อผลของการกระทำนั้น

๕. หลักการรับผิดชอบตรวจสอบได้ ได้แก่ ความรับผิดชอบที่ตรวจสอบได้เป็นการสร้างกลไกให้ผู้รับผิดชอบ ตระหนักในหน้าที่ ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมือง และกระตือรือร้นในการแก้ปัญหา ตลอดจนการ เคารพในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตน

๖. หลักความคุ้มค่า ได้แก่ การบริหารจัดการและการใช้ทรัพยากรที่มีจำกัด ให้เกิดประโยชน์คุ้มค่า เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่ส่วนรวม

กล่าวโดยสรุปการประยุกต์ใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหาร การบริหารงานในรูปแบบของธรรมาภิบาลนั้น ทาให้สามารถปฏิบัติงานในองค์การได้ในระยะยาว การนาธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารนั้น เพื่อให้้องค์การมีความน่าเชื่อถือและได้รับการยอมรับจากสังคม ปัจจุบันการบริหารงานใน ภาครัฐได้รับความสนใจจากประชาชนเป็นอย่างมาก ในเรื่องของความโปร่งใสในการดำเนินงาน ดังนั้นการนาหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในหน่วยงานของรัฐ ก็เพื่อให้ประชาชนเกิด ความเชื่อถือศรัทธาว่าปัญหาต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการทุจริต คอร์รัปชันของหน่วยงานภาครัฐจะลดลง ดังภาพที่ ๒.๔

แผนภาพที่ ๒.๖ องค์ประกอบของหลักธรรมาภิบาล

๒.๕ ข้อมูลบริบทเรื่องที่วิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผู้วิจัยกำหนดพื้นที่วิจัยคือ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นหลัก ดังต่อไปนี้

๒.๕.๑ ข้อมูลทั่วไปของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดทุนไทยยุคใหม่มีจุดเริ่มต้นจากการประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๐๔ - ๒๕๐๙) เพื่อรองรับการเติบโตและส่งเสริมความมั่นคงทางเศรษฐกิจและพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ต่อมา แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๑๐ - ๒๕๑๔) ได้เสนอให้มีการจัดตั้ง ตลาดหลักทรัพย์ที่มีระบบระเบียบขึ้นเป็นครั้งแรก โดยเน้นให้มีบทบาทสำคัญในการเป็นแหล่งระดมเงินทุน เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจและอุตสาหกรรมของประเทศ

ในปี พ.ศ. ๒๕๑๕ รัฐบาลได้เข้ามามีบทบาทโดยการแก้ไข "ประกาศคณะปฏิวัติ ที่ ๕๘ เกี่ยวกับการควบคุมธุรกิจ การค้า ที่มีผลกระทบต่อความปลอดภัยและความเป็นอยู่ของประชาชน" การแก้ไขดังกล่าวส่งผลให้รัฐบาลสามารถกำกับดูแล การดำเนินงานของบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ ซึ่งทำให้การดำเนินงานเป็นไปอย่างมีระเบียบและยุติธรรม หลังจากนั้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๗ ได้มีการประกาศใช้พระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๗ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อจะจัดให้มีแหล่งกลางสำหรับการซื้อขายหลักทรัพย์ เพื่อส่งเสริมการออมทรัพย์และการระดมเงินทุนในประเทศ ตามมาด้วยการแก้ไขบทบัญญัติเกี่ยวกับบราเย่เพื่อให้สามารถนำเงินออมมาลงทุนในตลาดทุนได้ ในปี พ.ศ. ๒๕๑๘ รูปแบบทางกฎหมายต่างๆได้รับการปรับแก้จนลงตัว และในวันที่ ๓๐ เมษายน พ.ศ. ๒๕๑๘ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (ชื่อภาษาอังกฤษในขณะนั้นคือ The Securities Exchange of Thailand) ได้เปิดทำการซื้อขายขึ้นอย่างเป็นทางการครั้งแรกและได้ทำการเปลี่ยนชื่อภาษาอังกฤษเป็น "The Stock Exchange of Thailand" (SET) เมื่อวันที่ ๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๔

๒.๕.๒ บทบาทของตลาดหลักทรัพย์

๑. เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๑๗
๒. ทำหน้าที่ส่งเสริมการออมและการระดมเงินทุนระยะยาวเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ และเป็นศูนย์กลางในการซื้อขายหลักทรัพย์และให้บริการที่เกี่ยวข้อง โดยไม่นำผลกำไรมาแบ่งปันกัน

๓. สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของกิจการธุรกิจและอุตสาหกรรมภายในประเทศ

๔. เริ่มเปิดทำการซื้อขายหลักทรัพย์เป็นครั้งแรก เมื่อวันที่ ๓๐ เมษายน ๒๕๑๘

๕. ปัจจุบันดำเนินงานภายใต้พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕

๖. การดำเนินงานหลัก ได้แก่ การรับหลักทรัพย์จดทะเบียนและดูแลการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียน การซื้อขายหลักทรัพย์และการกำกับดูแลการซื้อขายหลักทรัพย์ การกำกับดูแลบริษัทสมาชิกส่วนที่เกี่ยวข้องกับการซื้อขายหลักทรัพย์ ตลอดจนจนถึงการเผยแพร่ข้อมูลและการส่งเสริมความรู้ให้แก่ผู้ลงทุน

๒.๕.๓ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้มีระเบียบการเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส^{๔๔} ไว้ดังนี้

๑) หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดี

หลักการกำกับดูแลกิจการที่ดีสำหรับบริษัทจดทะเบียน ปี ๒๕๕๕ ประกอบด้วยหลักการและแนวทางปฏิบัติที่ดีเกี่ยวกับการกำกับดูแลกิจการ แต่ไม่รวมถึงเรื่องที่ถูกกฎหมายกำหนดให้ปฏิบัติไว้ชัดเจนแล้ว ซึ่งหลักการมีดังนี้

๑. คณะกรรมการควรดูแลให้บริษัทเปิดเผยข้อมูลสำคัญที่เกี่ยวข้องกับบริษัท ทั้งข้อมูลทางการเงินและข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงินอย่างถูกต้อง ครบถ้วน ทันเวลา โปร่งใส ผ่านช่องทางที่เข้าถึงข้อมูลได้ง่าย มีความเท่าเทียมกันและน่าเชื่อถือ

๒. ข้อมูลสำคัญของบริษัทรวมถึง รายงานทางการเงินและข้อมูลที่มีใช้ข้อมูลทางการเงินต่างๆ ตามข้อกำหนดของสำนักงาน ก.ล.ต. และตลาดหลักทรัพย์ฯ และข้อมูลอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น การทำหน้าที่ในรอบปีที่ผ่านมาของคณะกรรมการและคณะกรรมการชด้อยอย นโยบายการกำกับดูแลกิจการ นโยบายเกี่ยวกับการดูแลสิ่งแวดล้อมและสังคม และการปฏิบัติตามนโยบายต่างๆดังกล่าว เป็นต้น

๓. คุณภาพของรายงานทางการเงินเป็นเรื่องที่ผู้ถือหุ้นและบุคคลภายนอกให้ความสำคัญ คณะกรรมการจึงควรมั่นใจว่า ข้อมูลที่แสดงในรายงานทางการเงินมีความถูกต้อง เป็นไปตามมาตรฐานการบัญชีที่รับรองโดยทั่วไป และผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีที่เป็นอิสระ

^{๔๔} ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.set.or.th/sustainable_dev/th/cg/disclosure_p1.html [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

๔. ประธานกรรมการและกรรมการผู้จัดการเป็นผู้ที่อยู่ในฐานะที่เหมาะสมที่สุดในการทำหน้าที่ “โฆษก” ของบริษัท อย่างไรก็ตาม คณะกรรมการอาจแต่งตั้งให้กรรมการท่านอื่นหรือผู้บริหารทำหน้าที่ดังกล่าวแทน โดยผู้ที่ได้รับแต่งตั้งควรทำหน้าที่ด้วยความระมัดระวัง รวมทั้งควรมีการกำหนดนโยบายการเผยแพร่ข้อมูลสู่สาธารณะ (Disclosure Policy) ให้ชัดเจน นอกจากนี้ คณะกรรมการควรจัดให้มีหน่วยงานหรือผู้รับผิดชอบงานเกี่ยวกับ “นักลงทุนสัมพันธ์ (Investor Relations หรือ IR)” เพื่อสื่อสารกับบุคคลภายนอก เช่น ผู้ถือหุ้น นักลงทุนสถาบัน นักลงทุนทั่วไป นักวิเคราะห์ และภาครัฐที่เกี่ยวข้องอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรม โดยเปิดโอกาสให้สามารถเข้าพบผู้บริหารของบริษัทได้ตามความเหมาะสม ภายใต้หลักเกณฑ์ที่ว่า ข้อมูลที่ให้เป็นข้อมูลที่ได้เปิดเผยต่อสาธารณะแล้วแนวปฏิบัติที่ดี ดังนี้

๒) การเปิดเผยข้อมูล^{๔๕}

๑. คณะกรรมการควรมีกลไกที่จะดูแลให้มั่นใจได้ว่าข้อมูลที่เปิดเผยต่อนักลงทุนถูกต้องไม่ทำให้สำคัญผิด และเพียงพอต่อการตัดสินใจของนักลงทุน

๒. คณะกรรมการควรรายงานนโยบายการกำกับดูแลกิจการ จรรยาบรรณธุรกิจ นโยบายด้านการบริหารความเสี่ยง และนโยบายเกี่ยวกับการดูแลสิ่งแวดล้อมและสังคม ที่ได้ให้ความเห็นชอบไว้โดยสรุป และผลการปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าว รวมทั้งกรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามนโยบายดังกล่าวได้ พร้อมด้วยเหตุผล โดยรายงานผ่านช่องทางต่างๆ เช่น รายงานประจำปี และ website ของบริษัท เป็นต้น

๓. คณะกรรมการควรจัดให้มีรายงานความรับผิดชอบของคณะกรรมการต่อรายงานทางการเงินแสดงควบคู่กับรายงานของผู้สอบบัญชีในรายงานประจำปี

๔. คณะกรรมการควรสนับสนุนให้บริษัทจัดทำคำอธิบายและการวิเคราะห์ของฝ่ายจัดการ (Management Discussion and Analysis หรือ MD&A) เพื่อประกอบการเปิดเผยงบการเงินทุกไตรมาส ทั้งนี้ เพื่อให้ให้นักลงทุนได้รับทราบข้อมูลและเข้าใจการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทในแต่ละไตรมาสได้ดียิ่งขึ้นนอกเหนือจากข้อมูลตัวเลขในงบการเงินเพียงอย่างเดียว

๕. คณะกรรมการควรดูแลให้มีการเปิดเผยค่าสอบบัญชี และค่าบริการอื่นที่ผู้สอบบัญชีให้บริการไว้ด้วย

๖. คณะกรรมการควรดูแลให้มีการเปิดเผยบทบาทและหน้าที่ของคณะกรรมการและคณะกรรมการชุดย่อย จำนวนครั้งของการประชุมและจำนวนครั้งที่กรรมการแต่ละท่านเข้าร่วม

^{๔๕} เรื่องเดียวกัน.

ประชุมในปีที่ผ่านมาและความเห็นจากการทำหน้าที่ รวมถึงการฝึกอบรมและพัฒนาความรู้ด้านวิชาชีพอย่างต่อเนื่องของคณะกรรมการในรายงานประจำปี

๗. คณะกรรมการควรเปิดเผยนโยบายการจ่ายค่าตอบแทนแก่กรรมการและผู้บริหารระดับสูงที่สะท้อนถึงภาระหน้าที่และความรับผิดชอบของแต่ละคน รวมทั้งรูปแบบหรือลักษณะของค่าตอบแทนด้วย ทั้งนี้ จำนวนเงินค่าตอบแทนที่เปิดเผย ควรรวมถึงค่าตอบแทนที่กรรมการแต่ละท่านได้รับจากการเป็นกรรมการของบริษัทด้วย

๓) ข้อมูลขั้นต่ำที่ควรเปิดเผยบน Website ของบริษัท ^{๔๖}

นอกจากการเผยแพร่ข้อมูลตามเกณฑ์ที่กำหนดและผ่านช่องทางของตลาดหลักทรัพย์แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ ๕๖-๑) และรายงานประจำปีแล้ว คณะกรรมการควรพิจารณาให้มีการเปิดเผยข้อมูลทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษผ่านช่องทางอื่นด้วย เช่น website ของบริษัท โดยควรกระทำอย่างสม่ำเสมอพร้อมทั้งนำเสนอข้อมูลที่เป็นปัจจุบัน อนึ่ง ข้อมูลบน website ของบริษัท อย่างน้อยควรประกอบด้วยข้อมูลต่อไปนี้ และปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบัน

๑. วิสัยทัศน์และพันธกิจของบริษัท
๒. ลักษณะการประกอบธุรกิจของบริษัท
๓. รายชื่อคณะกรรมการและผู้บริหาร
๔. งบการเงินและรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน ทั้งฉบับปัจจุบันและของปีก่อนหน้า
๕. แบบรายงาน ๕๖-๑ และรายงานประจำปี ที่สามารถให้ดาวน์โหลดได้
๖. ข้อมูลหรือเอกสารอื่นใดที่บริษัทนำเสนอต่อนักวิเคราะห์ ผู้จัดการกองทุน หรือสื่อต่างๆ
๗. โครงสร้างการถือหุ้นทั้งทางตรงและทางอ้อม
๘. โครงสร้างกลุ่มบริษัท รวมถึงบริษัทย่อย บริษัทร่วม บริษัทร่วมค้า และ Special purpose enterprises/ vehicles หรือ SPEs/SPVs
๙. กลุ่มผู้ถือหุ้นรายใหญ่ทั้งทางตรงและทางอ้อมที่ถือหุ้นตั้งแต่ร้อยละ ๕ ของจำนวนหุ้นที่จำหน่ายได้แล้วทั้งหมดและมีสิทธิออกเสียง
๑๐. การถือหุ้นทั้งทางตรงและทางอ้อมของกรรมการ ผู้ถือหุ้นรายใหญ่ ผู้บริหารระดับสูง
๑๑. หนังสือเชิญประชุมสามัญและวิสามัญผู้ถือหุ้น

^{๔๖} อ่างแล้ว.

๑๒. ข้อบังคับบริษัท หนังสือบริคณห์สนธิ และข้อตกลงของกลุ่มผู้ถือหุ้น (ถ้ามี)
๑๓. นโยบายด้านการกำกับดูแลกิจการที่ดีของบริษัท
๑๔. นโยบายด้านบริหารความเสี่ยง รวมถึงวิธีการจัดการความเสี่ยงด้านต่างๆ
๑๕. กฎบัตร หรือหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งของ คณะกรรมการ รวมถึงเรื่องที่ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริษัท
๑๖. กฎบัตร หรือหน้าที่ความรับผิดชอบ คุณสมบัติ วาระการดำรงตำแหน่งของ คณะกรรมการตรวจสอบ คณะกรรมการสรรหา คณะกรรมการกำหนดค่าตอบแทน และ คณะกรรมการกำกับดูแลกิจการที่ดี
๑๗. จรรยาบรรณสำหรับพนักงานและกรรมการของบริษัท รวมถึงจรรยาบรรณของนัก ลงทุนสัมพันธ์
๑๘. ข้อมูลติดต่อหน่วยงาน หรือบุคคลที่รับผิดชอบงานนักลงทุนสัมพันธ์ เช่น ชื่อบุคคลที่สามารถให้ข้อมูลได้ หมายเลขโทรศัพท์ โทรสาร และอีเมล เป็นต้น

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยยังได้มีกฎเกณฑ์การกำกับบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์เป็นระเบียบกฎหมายต่างๆ^{๔๗} ดังนี้

หมวดการเปิดเผยข้อมูล

๑) นโยบายและหลักเกณฑ์การเปิดเผยข้อมูล

- (บจ/ป ๒๓-๐๐) แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเปิดเผยสารสนเทศของบริษัทจดทะเบียน (บจ/ป ๑๑-๐๐) หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการเปิดเผยสารสนเทศและการ ปฏิบัติการใดๆของบริษัทจดทะเบียน (ปรับปรุง ๒๕ ก.พ. ๕๒)

๒) วิธีการเปิดเผยข้อมูล

การรายงานผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

- (บจ/อ ๐๑-๐๐) หลักเกณฑ์การรายงานและการจัดส่งสารสนเทศของบริษัทจดทะเบียน โดยผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์ (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๑

- (บจ/ป ๑๑-๐๒) หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการจัดส่งสารสนเทศของบริษัท จดทะเบียน

^{๔๗} ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, กฎเกณฑ์กำกับ หมวดการเปิดเผยข้อมูล, [ออนไลน์], แหล่งที่มา: https://www.set.or.th/th/regulations/rules/disclosure_p1.html [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

๓) การเปิดเผยข้อมูล งบการเงินและรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานงบการเงิน

(บจ/ป ๐๑-๐๐) การจัดทำและส่งงบการเงินและรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน พ.ศ. ๒๕๔๔

(บจ/ป ๐๑-๐๑) แบบรายงานสรุปผลการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๐

(บจ/ป ๒๖-๐๐) แนวทางการนำส่งงบการเงินก่อนสอบทานและก่อนตรวจสอบโดยผู้สอบบัญชี

(บจ/ป ๐๓-๐๐) การจัดทำและส่งงบการเงินและรายงานเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน และการจัดทำและเปิดเผยรายงานการถือหลักทรัพย์ของบริษัทจดทะเบียนที่เป็นรัฐวิสาหกิจ พ.ศ. ๒๕๔๔

๔) การเปิดเผยข้อมูลเมื่อมีเหตุการณ์สำคัญ^{๔๘}

การเปิดเผยและปฏิบัติการใด ๆ

(บจ/ป ๑๑-๐๓) หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการเปิดเผยสารสนเทศเกี่ยวกับการเพิ่มทุนของบริษัทจดทะเบียน (ปรับปรุง ๒๕ ก.พ. ๕๒)

(บจ/ป ๒๑-๐๑) การเปิดเผยข้อมูลและการปฏิบัติการของบริษัทจดทะเบียนในการได้มาหรือจำหน่ายไปซึ่งสินทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๔๗ (ปรับปรุง ๒๕ ก.พ. ๕๒)

(บจ/ป ๒๒-๐๑) การเปิดเผยข้อมูลและการปฏิบัติการของบริษัทจดทะเบียนในรายการที่เกี่ยวข้องกัน พ.ศ. ๒๕๔๖(ปรับปรุง ๒๕ ก.พ. ๕๒)

(บจ/ป ๒๒-๐๒) ความเห็นของที่ปรึกษาทางการเงินในรายการที่เกี่ยวข้องกัน พ.ศ. ๒๕๔๖

(บจ/ป ๒๙-๐๐) แนวทางการเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนที่เข้าสู่กระบวนการการฟื้นฟูกิจการ ตามพระราชบัญญัติล้มละลาย

การเปิดเผยกรณีถูกครอบงำกิจการ/มีการควบกิจการ

(บจ/ป ๑๑-๐๑) แนวทางการเปิดเผยสารสนเทศของบริษัทจดทะเบียนในกรณีบริษัทจดทะเบียนถูกครอบงำกิจการ (ปรับปรุง ๓๐ มี.ค. ๕๒)

^{๔๘} เรื่องเดียวกัน

(บจ/ป ๑๔-๐๐) ยกเลิกข้อบังคับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เรื่อง หลักเกณฑ์เงื่อนไข และการปฏิบัติการใดๆของบริษัทจดทะเบียนในกรณีบริษัทจดทะเบียนถูกครอบงำกิจการ (ปรับปรุง ๒๗ มี.ค. ๕๒)

(บจ/ป ๒๔-๐๐) แนวทางการเปิดเผยสารสนเทศของบริษัทจดทะเบียนเมื่อมีการควบกิจการ (ปรับปรุง ๒๙ ส.ค. ๕๑)

(บจ/ป ๒๕-๐๐) แนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการควบกิจการของสถาบันการเงิน

เหตุการณ์ที่ต้องรายงาน

(บจ/ป ๑๒-๐๐) เหตุการณ์ที่บริษัทจดทะเบียนต้องรายงานตามมาตรา ๕๗ (๖)

(บจ/ป ๑๗-๐๐) การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทจดทะเบียนที่เป็นรัฐวิสาหกิจเมื่อมีเหตุการณ์ตามมาตรา ๕๗ (๖) พ.ศ. ๒๕๔๔

การเปิดเผยข้อมูลกรณีซื้อหุ้นของบริษัทคืน

(บจ/ป ๑๑-๐๔) การเปิดเผยข้อมูลและการปฏิบัติการใด ๆ ของบริษัทจดทะเบียนเมื่อบริษัทจดทะเบียนซื้อหุ้น ของบริษัทคืน และจำหน่ายหุ้นที่ซื้อคืน พ.ศ. ๒๕๔๔ (ปรับปรุง ๑๙ พ.ย. ๕๑)

๕) การเปิดเผยข้อมูลตามประเภทหลักทรัพย์

หลักทรัพย์ DW

(บจ/ป ๑๓-๐๐) การเปิดเผยข้อมูลของหน่วยงานของรัฐที่ออกไปสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ที่จะซื้อหุ้น (ฉบับที่ ๑) พ.ศ. ๒๕๔๒ (ปรับปรุง ๒๙ ส.ค. ๕๑)

(บจ/ป ๑๕-๐๐) การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่ออกไปสำคัญแสดงสิทธิอนุพันธ์ พ.ศ. ๒๕๔๕ (ปรับปรุง ๑๘ พ.ค. ๕๒)

หลักทรัพย์ NVDR

(บจ/ป ๑๖-๐๐) การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่ออกไปแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย พ.ศ. ๒๕๔๔^{๔๙}

^{๔๙} อ่างแล้ว.

หลักทรัพย์ DR

(บจ/ป ๑๖-๐๑) การเปิดเผยข้อมูลของบริษัทที่ออกใบแสดงสิทธิในผลประโยชน์ที่เกิดจากหลักทรัพย์อ้างอิงไทย ที่ออกโดยได้รับอนุญาตตามประกาศคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ ที่ กจ. ๓๐/๒๕๔๖ พ.ศ. ๒๕๔๖

กองทุนรวม

(บจ/ป ๑๖-๐๒) การเปิดเผยสารสนเทศและการปฏิบัติการใดๆ ของกองทุนรวม พ.ศ. ๒๕๕๐ (ปรับปรุง ๒๙ ส.ค. ๕๑)

ตราสารหนี้

(บจ/ป ๓๐-๐๐) หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการเกี่ยวกับการเปิดเผยสารสนเทศและการปฏิบัติการใดๆ ของผู้ออกตราสารหนี้ พ.ศ. ๒๕๔๗ (ปรับปรุง ๒๙ ส.ค. ๕๑)

๖) การเปิดเผยข้อมูลเพื่อคุ้มครองประโยชน์หรือส่วนได้เสียของประชาชน

(บจ/ป ๓๒-๐๐) หลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการในการเปิดเผยข้อมูลเพื่อคุ้มครองประโยชน์หรือส่วนได้เสียของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘

ตลาดหลักทรัพย์ฯ ได้กำหนดเรื่องการเปิดเผยสารสนเทศ ดังนี้

สารสนเทศที่มีลักษณะต้องเปิดเผยทันที ซึ่งได้แก่

๑. สารสนเทศที่อาจมีผลกระทบอย่างสำคัญต่อหลักทรัพย์ของบริษัท
๒. สารสนเทศที่อาจมีความสำคัญต่อการตัดสินใจลงทุนในหลักทรัพย์
๓. สารสนเทศที่อาจมีผลกระทบต่อสิทธิประโยชน์ของผู้ถือหุ้น

ช่วงเวลาในการเปิดเผยสารสนเทศ

ช่วงเวลาก่อนเปิดการซื้อขายหลักทรัพย์แต่ละรอบอย่างน้อย ๑ ชั่วโมงหรือหลังปิดการซื้อขายประจำวันแล้ว เพื่อให้ให้นักลงทุนสามารถรับข้อมูลของทุกบริษัทได้โดยเท่าเทียมกัน

แนวทางในการเปิดเผยสารสนเทศ

เปิดเผยข้อมูลอย่างเพียงพอและทันเวลา เพื่อความโปร่งใสและเป็นธรรมต่อการลงทุน โดยส่งข้อมูลผ่านระบบ SET Portal ของตลาดหลักทรัพย์ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ บริษัทจดทะเบียนต้องจัดทำและนำส่งข้อมูลในระยะเวลาที่กำหนด ดังนี้^{๕๐}

^{๕๐} อ่างแล้ว.

ข้อมูลตามรอบระยะเวลาบัญชี^{๕๑}

๑. งบการเงิน นำส่งตลาดหลักทรัพย์ตามที่สำนักงาน ก.ล.ต. กำหนด ผ่าน SET Portal ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ

๑.๑ งบการเงินก่อนสอบทานและก่อนตรวจสอบ : นำส่งภายใน ๓๐ วันนับแต่วันสิ้นไตรมาสหรือสิ้นงวดบัญชีของบริษัท ทั้งนี้ให้เป็นความสมัครใจของบริษัท โดยจะต้องถือปฏิบัติโดยสม่ำเสมอ

๑.๒ งบการเงินรายไตรมาสที่ผ่านการสอบทานโดยผู้สอบบัญชี : นำส่งภายใน ๔๕ วันนับแต่วันสุดท้ายของแต่ละไตรมาส ทั้งนี้ ในกรณีบริษัทมีบริษัทย่อย ให้จัดทำงบการเงินรวมด้วย

๑.๓ งบการเงินประจำปีที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชี : นำส่งภายใน ๓ เดือนนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ทั้งนี้ บริษัทอาจเลือกนำส่งงบการเงินประจำปีฉบับที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้สอบบัญชีภายใน ๒ เดือน แทนการนำส่งงบการเงินไตรมาส ๔ ได้ โดยบริษัทต้องแจ้งตลาดหลักทรัพย์ล่วงหน้าก่อนดำเนินการภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่สิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชีนั้น

ทั้งนี้ หากรายได้หรือกำไรสุทธิของบริษัทเปลี่ยนแปลงเกินกว่าร้อยละ ๒๐ เมื่อเทียบกับงวดเดียวกันของปีก่อน ให้บริษัทนำส่งการวิเคราะห์และคำอธิบายระหว่างกาลของฝ่ายจัดการ โดยอย่างน้อยให้แสดงถึงสาเหตุและปัจจัยสำคัญที่ทำให้เกิดความแตกต่างรวมทั้งผลกระทบที่เกิดจากปัจจัยดังกล่าวให้ผู้ลงทุนได้รับทราบ

๒. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ ๕๖-๑): นำส่งภายใน ๓ เดือน นับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งจะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับพัฒนาการที่สำคัญของบริษัทจดทะเบียนในรอบปีที่ผ่านมา การประกอบธุรกิจ คณะกรรมการ โครงสร้างผู้ถือหุ้น ฐานะการเงินและผลการดำเนินงาน ภาวะอุตสาหกรรม รวมถึงปัจจัยเสี่ยงของธุรกิจ

๓. รายงานประจำปี : นำส่งภายใน ๔ เดือนนับแต่วันสิ้นสุดรอบระยะเวลาบัญชี ซึ่งเป็นเวลาเดียวกับที่บริษัทจดทะเบียนได้นำส่งให้กับผู้ถือหุ้นของบริษัทพร้อมหนังสือเชิญประชุมเพื่อใช้ประกอบการประชุมสามัญผู้ถือหุ้นประจำปี

๔. ข้อมูลตามเหตุการณ์ : ในกรณีที่มีเหตุการณ์ใดสำคัญเกิดขึ้น เช่น คณะกรรมการบริษัทมีมติจ่าย/งดจ่ายเงินปันผล การเพิ่มทุน การควบรวมกิจการ การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างผู้ถือหุ้น หรือมีเหตุการณ์ที่กระทบต่อการประกอบธุรกิจของบริษัทอย่างมีนัยสำคัญ ให้บริษัทจดทะเบียนเปิดเผยข้อมูลผ่านระบบ SET Portal ภายในวันที่มีเหตุการณ์นั้น หรืออย่างช้าไม่เกิน ๙.๐๐ น. ของวันทำการถัดไป โดยต้องนำส่งอย่างน้อย ๑ ชั่วโมง ก่อนการเปิดซื้อขายหลักทรัพย์แต่ละรอบ ถ้ามีการเปิดเผยข้อมูลระหว่างการซื้อขาย ตลาดหลักทรัพย์จะขึ้นเครื่องหมาย H เพื่อห้ามการซื้อขาย

^{๕๑} อ่างแล้ว.

หลักทรัพย์นั้นเป็นระยะเวลาหนึ่ง เพื่อให้ผู้ลงทุนได้รับรู้ข่าวอย่างทั่วถึงก่อนที่อนุญาตให้ซื้อขายหลักทรัพย์ของบริษัทต่อไป

๒.๕.๔ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.)

สำนักงานคณะกรรมการก.ล.ต.ได้กำหนดมาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ ดังนี้^{๕๒}

วัตถุประสงค์และหลักการเปิดเผยข้อมูล

ก.ล.ต. ตระหนักว่า การเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับตลาดทุนและการกำกับดูแลมีความสำคัญอย่างยิ่ง ต่อการพัฒนาตลาดทุนให้โปร่งใส และน่าเชื่อถือ และมีนโยบายที่จะเปิดเผยข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติหน้าที่อย่างเต็มที่ตามอำนาจที่ได้รับตามมาตรา ๒๔/๑ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ รวมทั้งจะปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้เป็นข้อมูลในการตัดสินใจลงทุน รักษาสิทธิ และตรวจสอบการทำหน้าที่ของ ก.ล.ต. ได้

อย่างไรก็ดี การเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณชนต้องคำนึงถึงการเคารพสิทธิในข้อมูลของผู้ที่เกี่ยวข้องตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลส่วนบุคคล รวมทั้งการรักษาความลับของข้อมูลที่ไม่พึงเปิดเผย (เช่น อาจกระทบต่อความมีประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย) ซึ่งมาตรา ๓๑๖ แห่งพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ได้กำหนดบทลงโทษไว้สำหรับผู้ที่นำไปเปิดเผยด้วย

ทั้งนี้ ข้อมูลที่ ก.ล.ต. จะเปิดเผยครอบคลุมถึง ข้อมูลเกี่ยวกับการออกหรือเสนอขายหลักทรัพย์ บริษัทที่ออกหรือเสนอขายหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ ตลาดหลักทรัพย์ ศูนย์ซื้อขายหลักทรัพย์ องค์กรที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจหลักทรัพย์ การกระทำความผิด และการลงโทษบุคคลที่กระทำความผิด รวมทั้งข้อมูลอื่นใดที่ได้รับเนื่องจากการปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ ที่เป็นไปเพื่อรักษาประโยชน์ของประชาชนหรือเพื่อคุ้มครองผู้ลงทุน

สำหรับข้อมูลเกี่ยวกับกรณีตรวจสอบการกระทำความผิดที่ยังอยู่ระหว่างดำเนินการ ยังไม่มีข้อยุติที่จะนำไปสู่การบังคับใช้กฎหมาย โดยทั่วไป พิจารณาได้ว่าเข้าข่ายเป็นข้อมูลที่ไม่พึงเปิดเผยเนื่องจากอาจกระทบต่อสิทธิของบุคคลที่อยู่ระหว่างถูกตรวจสอบ ก.ล.ต. จึงไม่สามารถเปิดเผยสถานะการอยู่ระหว่างถูกตรวจสอบนั้นต่อผู้ร้องเรียน หรือเผยแพร่ในสื่ออื่นใด เว้นแต่เป็นกรณีที่

^{๕๒} สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์, มาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ, [ออนไลน์], แหล่งข้อมูล: <https://www.sec.or.th/TH/Pages/AboutUs/SEC-internal-information.aspx> [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

ประชาชนสนใจ มีข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการกระทำผิดดังกล่าวปรากฏต่อสาธารณชนอยู่แล้ว ก.ล.ต. อาจเปิดเผยหรือเผยแพร่ข้อมูลที่เกี่ยวข้องได้ เท่าที่จำเป็นเพื่อรักษาประโยชน์ หรือคุ้มครองผู้ลงทุนที่เกี่ยวข้อง และไม่กระทบต่อประสิทธิภาพในการบังคับใช้กฎหมาย

สำหรับระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูล ประกอบไปด้วย

งบการเงินและการรายงานตามมาตรา ๕๖ พ.ร.บ.หลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์

พ.ศ.๒๕๓๕

สรุปหลักเกณฑ์ เงื่อนไข และวิธีการรายงานการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับฐานะการเงินและผลการดำเนินงานของบริษัทที่ออกหลักทรัพย์^{๕๓}

หลักเกณฑ์ คู่มือ/แนวปฏิบัติ และแบบฟอร์มที่เกี่ยวข้อง

๑. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ ๕๖-๑)
๒. รายงานประจำปี (แบบ ๕๖-๒)
๓. หนังสือรับรองงบการเงิน (แบบ ๕๖-๓)
๔. แบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (แบบ ๕๖-๔)
๕. แบบสอบถามความครบถ้วนของข้อมูลที่เปิดเผยในแบบแสดงรายการข้อมูลประจำปี (“Checklist แบบ ๕๖-๑”)
๖. แบบสอบถามข้อมูลที่เปิดเผยใน MD&A (“Checklist MD&A”)
๗. แบบประเมินความเพียงพอของระบบควบคุมภายใน

ขั้นตอนและวิธีการ มีดังนี้

๑. ก.ล.ต. จะเปิดเผย หรือเผยแพร่ข้อมูลเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ใน ๓ ระดับ คือ
 - (๑) ข้อมูลเกี่ยวกับการออกมาตรการ หรือการดำเนินการรายกรณีที่อาจมีผลกระทบต่อผู้ลงทุน หรือประชาชนในวงกว้าง ก.ล.ต. จะออกข่าว รวมทั้งเผยแพร่ทาง website Facebook และสื่ออื่น ๆ ที่มี
 - (๒) ข้อมูลทั่วไป เปิดเผยทาง website Facebook หรือสื่ออื่นตามความเหมาะสม
 - (๓) ข้อมูลเกี่ยวกับการพิจารณาดำเนินการเป็นรายกรณี เปิดเผยที่ศูนย์สารสนเทศ ตลาดทุนของ ก.ล.ต. หรือช่องทางอื่นที่กำหนดตามกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของทางราชการ

^{๕๓} เรื่องเดียวกัน.

๒. ระยะเวลาการเผยแพร่ข้อมูลการดำเนินการกับบุคคล ก.ล.ต. จะเผยแพร่เป็นระยะเวลาประมาณ ๑๐ ปีปฏิทิน ซึ่งครอบคลุมข้อมูลดังกล่าวที่ปรากฏในข่าว ก.ล.ต. การลงโทษทางอาญาและทางบริหารกับผู้ที่มีความเห็นชอบจาก ก.ล.ต. และสถิติต่าง ๆ เป็นต้น

๓. การเผยแพร่ข้อมูลหรือรายงานที่ผู้มีหน้าที่ตามกฎหมายยื่นต่อ ก.ล.ต. เป็นผู้มีหน้าที่ยื่นเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของข้อมูล โดย ก.ล.ต. จะเผยแพร่ข้อมูลตามที่ได้รับมา โดยไม่มีการปรับปรุงหรือแก้ไขข้อมูล เช่น งบการเงิน รายชื่อกรรมการและผู้บริหารบริษัทที่ออกหลักทรัพย์ รายงานการได้มาหรือจำหน่ายหลักทรัพย์ของกิจการ รายงานการเปลี่ยนแปลงการถือหลักทรัพย์และสัญญาซื้อขายล่วงหน้าของผู้บริหาร (แบบ ๕๙) ข้อมูลหนังสือชี้ชวนและรายงานประจำปีของกองทุนรวม เป็นต้น

อย่างไรก็ดี เพื่อรักษาประโยชน์ของประชาชนหรือเพื่อคุ้มครองผู้ลงทุน ก.ล.ต. สงวนสิทธิที่จะไม่เผยแพร่ หรือชะลอการเผยแพร่ข้อมูลที่มีเหตุอันควรเชื่อว่าจะไม่ถูกต้อง หรืออาจทำให้เกิดความเข้าใจผิดในสาระสำคัญจนอาจกระทบต่อความสงบเรียบร้อยในตลาดทุนได้ (fair and orderly market)

มาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ เพื่อให้การเปิดเผยและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร เป็นไปอย่างถูกต้อง ทันสมัย เหมาะสม เชื่อถือได้ และสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ (ก.ล.ต.) จึงกำหนดมาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะผ่านเว็บไซต์ของ ก.ล.ต. (www.sec.or.th) โดยจัดให้มีช่องทางเพื่อการบริการข้อมูลข่าวสารตามมาตรา ๙ ของพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ข้อมูลพื้นฐาน และข้อมูลจากภารกิจต่าง ๆ ทางเว็บไซต์ของ ก.ล.ต. และช่องทางอื่นตามความเหมาะสม เพื่อให้ประชาชนสามารถตรวจสอบและสืบค้นข้อมูลที่ถูกต้อง เป็นปัจจุบัน ได้อย่างสะดวกรวดเร็ว และกำหนดบทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบหลักในการรวบรวมตรวจสอบและเปิดเผยข้อมูลต่อสาธารณะ ดังนี้

โดยฝ่ายงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมและตรวจสอบข้อมูลจะต้องจัดเตรียม ปรับปรุงข้อมูลให้ถูกต้องและเป็นปัจจุบัน และเสนอขอความเห็นชอบจากผู้อำนวยการฝ่ายก่อนนำส่งข้อมูลให้ฝ่ายงานผู้รับผิดชอบในการเผยแพร่ข้อมูลผ่านเว็บไซต์เผยแพร่ต่อไป ยกเว้นข้อมูลที่ย่างงานได้กำหนดไว้กรณีเฉพาะที่ไม่ต้องขอความเห็นชอบจากผู้อำนวยการฝ่าย เช่น ข้อมูลที่มีการสอบถามมาแล้ว อาทิ ข้อมูลที่สร้างขึ้นอัตโนมัติจากระบบงานอิเล็กทรอนิกส์ เป็นต้น ทั้งนี้ ในการเผยแพร่ข้อมูลนั้น ให้ฝ่ายงานที่รับผิดชอบในการรวบรวมและตรวจสอบข้อมูลคำนึงถึงข้อกำหนดที่เกี่ยวข้องด้วย อาทิ การคุ้มครองข้อมูลส่วนบุคคล การปฏิบัติตามพระราชบัญญัติข้อมูลข่าวสารของราชการ พ.ศ. ๒๕๔๐ ประมวลกฎหมายอาญา กฎหมายว่าด้วยคอมพิวเตอร์ กฎหมายว่าด้วยลิขสิทธิ์ เป็นต้น

การทบทวนเว็บไซต์ ฝ่ายสื่อสารองค์กรมีหน้าที่พิจารณาทบทวน เนื้อหา ความถูกต้อง และรูปแบบของเว็บไซต์ อย่างน้อยทุก ๖ เดือน กรณีพบข้อผิดพลาดให้รีบประสานงานกับฝ่ายงาน ผู้รับผิดชอบในการรวบรวมและตรวจสอบข้อมูลเพื่อปรับปรุงแก้ไขในทันที รวมทั้งจัดทำสรุปการใช้งานเว็บไซต์ให้ผู้บังคับบัญชาทราบอย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง^{๕๔}

๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

๒.๖.๑ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการดังต่อไปนี้

ชนมณี ศิลาณุกิจ ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาชั้น พื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า ๑) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน โดย ภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๗$) พิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก ทุกด้าน เรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ($\bar{X} = ๓.๙๘$) ด้านการ วางแผนอัตรากำลัง และด้านการสรรหา ($\bar{X} = ๓.๙๐$) ด้านการพัฒนาบุคลากร ($\bar{X} = ๓.๘๙$) ด้านการ ประเมินผลการปฏิบัติงาน ($\bar{X} = ๓.๘๖$) และด้านการบริหารจัดการและด้านการสร้างแรงจูงใจให้ บุคลากร ($\bar{X} = ๓.๘๔$)^{๕๕}

สุพจน์ บุญวิเศษ^{๕๖} ได้วิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วน ตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี” มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาระดับประสิทธิผลในการ บริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๒) เพื่อศึกษาปัจจัย แวดล้อมภายในและภายนอกทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ๓) เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะในการเสริมสร้าง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีโดยใช้ แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๔๐๐ คน ผลการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิผลในการบริหารงาน

^{๕๔} อ่างแล้ว.

^{๕๕} ชนมณี ศิลาณุกิจ, “ประสิทธิผลการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาชั้นพื้นฐาน”, วารสาร ดุษฎีบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๕๙) : ๓๕ – ๕๓.

^{๕๖} สุพจน์ บุญวิเศษ, “ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี”, วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, ปี ที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม – สิงหาคม ๒๕๖๑) : ๑๘๓-๑๙๗.

ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี องค์การบริหารส่วนตำบลได้จัดทำให้แก่ประชาชน ทั้ง ๖ ด้าน ผู้ตอบแบบสอบถามมีความคิดเห็นว่าด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยแวดล้อมภายในทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านทักษะ ความรู้ ความสามารถ ด้านโครงสร้างองค์กร ด้านบุคลากรด้านกลยุทธ์ด้านรูปแบบการบริหารจัดการ ด้านระบบการปฏิบัติงาน ด้านค่านิยมร่วม อยู่ในระดับมากที่สุด ปัจจัยแวดล้อมภายนอกทางการบริหารที่ส่งผลต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ปัจจัยทางนโยบายและการเมือง อยู่ในระดับมาก และปัญหาที่และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการสวัสดิการขององค์การบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรีจากผู้ตอบแบบ คือ ๑) ภาครัฐควรมีการสนับสนุนงบประมาณให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบลในการจัดสวัสดิการ เช่น เบี้ยยังชีพคนพิการ ผู้สูงอายุและผู้ป่วยเอดส์อย่างต่อเนื่อง ๒) ภาครัฐควรจัดให้มีทำงานแบบบูรณาการอย่างมีส่วนร่วมระหว่างองค์การบริหารส่วนตำบลกับหน่วยงานอื่นๆ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการจัดสวัสดิการให้แก่ผู้ด้อยโอกาส เช่น กระทรวงพัฒนาสังคม

Richard M. Walker^{๕๗} ได้วิจัยเรื่อง “Local Government Management and Performance: A Review of Evidence” ผลการวิจัยพบว่า รัฐบาลท้องถิ่นมีบทบาทสำคัญในการให้บริการแก่ประชาชน ในช่วงหลายสิบปีที่ผ่านมา นักวิชาการเริ่มที่จะตรวจสอบสัมพันธภาพระหว่างผู้บริหารและผลการดำเนินงานของรัฐบาลท้องถิ่นอย่างรอบคอบโดยระบุตำแหน่งนี้ไว้ในกรอบทางทฤษฎีด้านเศรษฐกิจเหตุการณ์ฉุกเฉินและตามทรัพยากร ในการศึกษาที่เราจะทำการประเมินอย่างละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่เรารู้จักกันในปัจจุบันเกี่ยวกับสมมติฐานการบริหารจัดการประสิทธิภาพในรัฐบาลท้องถิ่นด้วยการผนวกรวมงานวิจัยเชิงประจักษ์ที่ได้รับการตีพิมพ์ในช่วง ๔๐ ปีที่ผ่านมา เราค้นพบบทความเชิงประจักษ์ ๘๖ ข้อที่ทดสอบสมมติฐานประสิทธิภาพการบริหารจัดการอย่างถี่ถ้วนและใช้เทคนิคการทบทวนคะแนนสนับสนุนกับผลการศึกษานี้ การวิเคราะห์ของเราชี้ให้เห็นว่า นักวิชาการยังไม่ได้สำรวจวิธีจัดการกับการจัดการของรัฐบาลท้องถิ่นทั้งหมดด้วยความแข็งแกร่งเช่นเดียวกัน ความสนใจส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่แนวคิดเกี่ยวกับขนาดองค์กรเนื้อหากลยุทธ์การวางแผนคุณภาพบุคลากรความมั่นคงของบุคลากรระบบราชการและระบบเครือข่าย หลักฐานแสดงให้เห็นถึง

^{๕๗} Richard M. Walker, “Local Government Management and Performance: A Review of Evidence”, *Journal of Public Administration Research and Theory*, Vol. 25, No. 1 (January 2015): 101–133.

ผลการปฏิบัติงานในเชิงบวกที่เป็นผลมาจากคุณภาพบุคลากร ความมั่นคง และการวางแผนของบุคลากร และการสนับสนุนในระดับปานกลางเพื่อประโยชน์ของระบบเครือข่ายระบบราชการตัวแทน และเนื้อหายุทธศาสตร์ Subanalyses เปิดเผยความสัมพันธ์ที่แตกต่างกันในมิติของผลการปฏิบัติงาน และระดับองค์กรภายในรัฐบาลท้องถิ่นและนักวิชาการชาวอังกฤษและอเมริกันที่มีอิทธิพลต่อการศึกษานี้ส่วนใหญ่มาจากมุมมองทางทฤษฎีที่แตกต่างกัน แนวทางในการวิจัยในอนาคตจะได้รับการพิจารณา

ปรุง บุญผดุง และคณะ ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า ผู้นำมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม มีการกำหนดนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคม โดยสื่อสารกลยุทธ์การดำเนินการต่อพนักงานอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้พนักงานมีความรับผิดชอบต่อสังคม และเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ทำให้การดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจประสบความสำเร็จ โดยสามารถรับรู้ได้จากผลการดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมทางด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมาย ด้านจริยธรรม และด้านการให้เพื่อสังคม ซึ่งคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย หรือกลุ่มธุรกิจต่างๆ สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการแสดงความรับผิดชอบต่อสังคมได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง พนักงานเกิดความรับผิดชอบต่อสังคม และมีการดำเนินการตามนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคม พร้อมทั้งกำหนดประเด็นสำคัญในการดำเนินการด้านต่างๆ ได้แก่ สุขภาพและความปลอดภัย การบริหารจัดการของเสียและวัสดุเหลือใช้ สินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ความรับผิดชอบต่อสินค้าและบริการ ดูแลพนักงาน การกำกับดูแลกิจการข้อปฏิบัติด้านจริยธรรมความรับผิดชอบต่อชุมชนและการส่งเสริมการศึกษา^{๕๘}

ณัฐพร พันธุ์อุดม ได้วิจัยเรื่อง การจัดการเพื่อความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นด้านนโยบายการบริหารและความยั่งยืนองค์กรอยู่ในระดับปานกลาง ด้านผู้นำองค์กร วัฒนธรรมองค์กร บรรยากาศองค์กร และการบริหารจัดการอยู่ในระดับมาก ส่วนการวิเคราะห์แบบจำลองสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ที่ปรับแก้ พบว่ามีความกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผลการทดสอบสมมติฐานทั้ง ๑๒ ข้อ ส่วนใหญ่เป็นไปตามที่กำหนดไว้ ยกเว้นสมมติฐานที่ ๘ วัฒนธรรมองค์กรไม่ได้มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการบริหารจัดการ จากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญพบว่า วัฒนธรรมองค์กรและผู้นำองค์กรมีบทบาทสำคัญยิ่งต่อความสำเร็จหรือความล้มเหลวขององค์กร นโยบายการบริหารเป็นปัจจัยที่ทำให้ธุรกิจดำเนินการไปได้ดีตามแผนและนำไปสู่ความสำเร็จ การสร้างบรรยากาศในการทำงานทำให้บุคลากร

^{๕๘} ปรุง บุญผดุง และคณะ, “ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ”, วารสารสมาคมนักวิจัย, ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๐) : ๑๖๘-๑๗๙.

แต่ละคนมีการรับรู้และมีทัศนคติต่อองค์กรดีขึ้น ย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน ความผูกพันและสร้างความยั่งยืนต่อองค์กรได้ การบริหารจัดการองค์กรจะต้องมีแนวทางการพัฒนาโดยมุ่งมั่นสร้างประโยชน์สูงสุดต่อสังคม บริหารองค์กรด้วยความโปร่งใส มีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม สร้างนวัตกรรมสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้มีผลประกอบการดีขึ้น เกิดความยั่งยืนต่อผู้ประกอบการ^{๕๙}

ตารางที่ ๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ

นักวิจัย	ผลการวิจัย
ชนมณี ศิลาบุญกิจ	ประสิทธิผลการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมากทุกด้าน เรียงลำดับ จากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน ด้านการวางแผนอัตรากำลัง และด้านการสรรหา ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน และด้านการบริหารจัดการและด้านการสร้างแรงจูงใจให้บุคลากร
สุพจน์ บุญวิเศษ	ผลการวิจัยพบว่า ด้านงานส่งเสริมคุณภาพชีวิต โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุดปัจจัยแวดล้อมภายในทางการบริหารที่ส่งผล ต่อประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี อยู่ในระดับมากที่สุด
Richard M. Walker	นักวิชาการยังไม่ได้สำรวจวิธีจัดการกับการจัดการของรัฐบาลท้องถิ่นทั้งหมดด้วยความแข็งแกร่งเช่นเดียวกัน ความสนใจส่วนใหญ่มุ่งเน้นไปที่แนวคิดเกี่ยวกับขนาดองค์กรเนื้อหากลยุทธ์การวางแผนคุณภาพบุคลากรความมั่นคงของบุคลากร ระบบราชการและระบบเครือข่ายหลักฐานแสดงให้เห็นถึงผลการปฏิบัติงานในเชิงบวกที่เป็นผลมาจากคุณภาพบุคลากร ความมั่นคง และการวางแผนของบุคลากร

^{๕๙} ธีรพร พันธุ์อุดม, “การจัดการเพื่อความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารร่วมพฤษ มหาวิทยาลัยเกริก, ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๐) : ๙๖-๑๐๕.

ตารางที่ ๒.๖ งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการ (ต่อ)

นักวิจัย	ผลการวิจัย
ปรุง บุญผดุง และคณะ	ผู้นำมีค่านิยมและวิสัยทัศน์ในด้านความรับผิดชอบต่อสังคม มีการกำหนดนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคม โดยสื่อสารกลยุทธ์การดำเนินการต่อพนักงานอย่างสม่ำเสมอ ส่งผลให้พนักงานมีความรับผิดชอบต่อสังคม และเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ทำให้การดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจประสบความสำเร็จ
ณัฐพร พันธุ์อุดม	การสร้างบรรยากาศในการทำงานทำให้บุคลากรแต่ละคนมีการรับรู้และมีทัศนคติต่อองค์กรดีขึ้น ย่อมก่อให้เกิดความพึงพอใจในการทำงาน ความผูกพันและสร้างควมยั่งยืนต่อองค์กรได้ การบริหารจัดการองค์การจะต้องมีแนวทางการพัฒนาโดยมุ่งมั่นสร้างประโยชน์สูงสุดต่อสังคม บริหารองค์การด้วยความโปร่งใส มีความรับผิดชอบต่อชุมชน สังคม สร้างนวัตกรรมสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทำให้มีผลประกอบการดีขึ้น เกิดความยั่งยืนต่อผู้ประกอบการ

๒.๖.๒ งานวิจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” พบว่า มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์ดังต่อไปนี้

จารุวรรณ เอกสะพัง ได้วิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการเปิดเผยและรายงานข้อมูลทุนทางปัญญา ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า ควรทำการเปิดเผยข้อมูลรายงานทุนทางปัญญา และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับทุน ทางปัญญา เพื่อการบ่งบอกถึงการบริหารงานของบริษัทว่าผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการบริหารงานด้านบุคคล ด้านโครงสร้าง และด้านการใช้ทุนหรือทรัพยากรที่มีอยู่ในบริษัทอย่างมีประสิทธิภาพ การพัฒนารูปแบบการเปิดเผยและรายงานข้อมูลทุนทางปัญญาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยใช้วิธีการทบทวนเอกสาร ตำรา งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างมีประเด็นคำถามที่เกี่ยวกับการรายงานทุนทางปัญญาของบริษัทจำแนกออกเป็น ๓ ส่วน เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ๑) ระดับความสำคัญของบริษัทต่อทุนทางปัญญาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ๒) ระดับความสำคัญของทุนทางปัญญาต่อนักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่ง

ประเทศไทย ๓) ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสมและต้นทุนในการเปิดเผยข้อมูลทุนทางปัญญา เพื่อให้ได้มาซึ่งรูปแบบการรายงานทุนทางปัญญา ผู้ให้ข้อมูลในการสัมภาษณ์ ประกอบด้วย กรรมการผู้บริหารบริษัท นักบัญชีของบริษัท ที่ปรึกษาทางการด้านลงทุน ผู้จัดการธนาคารด้านสินเชื่อ ซึ่งเป็นบุคคลที่เกี่ยวข้องกับการใช้ข้อมูลทางบัญชีทั้งหมด เพื่อสอดคล้องกับการพัฒนาแบบรายงานทุนทางปัญญาของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ ทำให้พบว่าส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเปิดเผยข้อมูลรายงานทุนทางปัญญาเพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์การลงทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เนื่องด้วยเป็นข้อมูลที่สำคัญต่อการไปใช้ในการตัดสินใจของผู้สนใจลงทุน และเป็นข้อมูลในการเผยแพร่ต่อสาธารณชน เพื่อป้องกันต่อการบริหารจัดการภายในบริษัท ทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อถือต่อบริษัทในการตัดสินใจ อาทิเช่น การลงทุน การเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ เป็นต้น^{๖๐}

ศาสตราจารย์ ดร. ไทลประเสริฐ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง” ผลการวิจัยพบว่า ๑) การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับปานกลาง ๒) รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ประกอบด้วย ๒.๑) ความพอประมาณ โดยการประเมินความเหมาะสมในการลงทุน ลงทุนด้วยเงินออม และหลีกเลี่ยงการเก็งกำไร ๒.๒) ความมีเหตุผล โดยการลงทุนด้วยการใช้ปัจจัยพื้นฐาน การใช้หลักเหตุและผล การประเมินความเสี่ยงและผลตอบแทน และการประเมินมูลค่าพื้นฐานของหุ้น ๒.๓) การมีภูมิคุ้มกัน โดยการจัดพอร์ตกระจายความเสี่ยง การลงทุนในหุ้นพื้นฐานดี ความเสี่ยงต่ำ การลงทุนแบบเน้นคุณค่า การใช้เครื่องมือลดความเสี่ยง ๒.๔) การมีความรู้ โดยการศึกษาเรียนรู้ในกิจการของหุ้น การมีความรู้ด้านเศรษฐกิจ อุตสาหกรรมและการเงิน การวิเคราะห์ข้อมูลก่อนการลงทุน ๒.๕) การมีคุณธรรม โดยการลงทุนในกิจการที่มีธรรมาภิบาล การไม่ใช้ข้อมูลวงใน และการสร้างความสมดุลในทรัพยากร สังคมและสิ่งแวดล้อม ๓) ผลการประเมินรูปแบบ พบว่ารูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดและมีความเป็นไปได้ในระดับมาก^{๖๑}

ไพฑูรย์ อินตะขัน และคณะ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการล้มละลายธุรกิจครอบครัวและการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า โอกาสในการล้มละลายและขนาดของกิจการ มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามธุรกิจครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไร ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจ

^{๖๐} จารุวรรณ เอกสะพัง, การพัฒนารูปแบบการเปิดเผยและรายงานข้อมูลทุนทางปัญญา ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๔ (กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๖๓) : ๑๓๒๒-๑๓๓๕.

^{๖๑} ศาสตราจารย์ ดร. ไทลประเสริฐ, “รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง”, วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๓ (พฤษภาคม-มิถุนายน ๒๕๖๓) : ๑๑๘๓-๑๑๙๓.

นำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบาย เพื่อยับยั้งพฤติกรรมการตกแต่งกำไร ที่อาจส่งผลเสียต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป^{๖๒}

ครองรัตน์ อนุศาสนนันท์ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า ๑) ขนาดของบริษัทส่งผลกระทบต่อ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านสิ่งแวดล้อม อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๑ ในขณะที่สัดส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวมส่งผลกระทบต่อ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทด้านเศรษฐกิจอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ๒) ขนาดของบริษัทส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการมุมมองภายใน ด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ และสัดส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวมส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการมุมมองภายใน ด้านอัตราส่วนผลตอบแทนต่อส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๑ ๓) การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ด้านเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการมุมมองภายนอก ด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อหุ้นอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ ๐.๐๕ ด้านสัดส่วนหนี้สินรวมต่อสินทรัพย์รวม ด้านโครงสร้างของผู้ถือหุ้น และสัดส่วนของคณะกรรมการอิสระไม่ส่งผลกระทบต่อ การเปลี่ยนแปลงของการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทด้านสังคม^{๖๓}

สตีลา ตันจันทรพงษ์ ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การศึกษาในครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ของการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ไม่รวมกลุ่มธุรกิจการเงินสำหรับขอบเขตการศึกษาจำกัดเฉพาะปี พ.ศ. ๒๕๕๙ จำนวน ๓๓๗ บริษัทโดยใช้แบบประเมินการเปิดเผยข้อมูลรายงาน การพัฒนาความยั่งยืนที่ปรับปรุงมาจากกรอบการรายงานความยั่งยืนของ Global Report Initiative และการวางแผนภาษีวัดจากอัตราส่วนค่าใช้จ่ายภาษีต่อสินทรัพย์รวมเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้เทคนิคสหสัมพันธ์และการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุ ซึ่งผลการวิจัยนี้สอดคล้องกับทฤษฎีความชอบธรรม (Legitimacy Theory) ทฤษฎีผู้มีส่วนได้เสีย (Stakeholder Theory) และการศึกษาของ Lanisand Richardson (2012) Hoi et al. (2013) และ

^{๖๒}ไพฑูรย์ อินตะชนัน และคณะ, “ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการล้มละลายธุรกิจรอบครัวและการ ตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๓) : ๔๙-๖๒.

^{๖๓}ครองรัตน์ อนุศาสนนันท์, “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่ จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๗ (กรกฎาคม ๒๕๖๓) : ๖๑-๖๗.

Sariand Tjen (2016) ผลการวิจัยพบว่า การเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการวางแผนภาษีแสดงถึงเมื่อบริษัททำการเปิดเผยข้อมูล รายงานการพัฒนาความยั่งยืนมากขึ้นจะช่วยลดการวางแผนภาษี ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานของรัฐในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น^{๖๔}

สินีนากู วงศ์เทียนชัย ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่าการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ส่งอิทธิพลทางตรงหรือส่งผลต่อการดำเนินงานที่ไม่เป็นตัวเงิน (NFI) ที่มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ ๐.๘๗ ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๑ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ไม่มีอิทธิพลหรือไม่ส่งผลต่อการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน (NFI) การดำเนินงานที่ไม่เป็นตัวเงิน (NFI) ไม่มีอิทธิพลหรือไม่ส่งผลต่อการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน (FIN) การแสดงให้เห็นว่าการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีผลต่อการดำเนินการที่ไม่เป็นตัวเงิน กล่าวคือชื่อเสียงขององค์กร และความผูกพันของพนักงาน^{๖๕}

ตารางที่ ๒.๗ งานวิจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์

นักวิชาการหรือนักวิจัย	ผลการวิจัย
จารุวรรณ เอกสะพัง	ควรทำการเปิดเผยข้อมูลรายงานทุนทางปัญญา และค่าใช้จ่ายเกี่ยวกับทุน ทางปัญญา เพื่อการบ่งบอกถึงการบริหารงานของบริษัทว่าผู้บริหารให้ความสำคัญต่อการบริหารงานด้านบุคคล ด้านโครงสร้าง และด้านการใช้ทุนหรือทรัพยากรที่มีอยู่ในบริษัทอย่างมีประสิทธิภาพ
ศาดรา ไหลประเสริฐ	การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ของนักลงทุนในภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับปานกลาง รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง ผลการประเมินรูปแบบ พบว่า รูปแบบมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุดและมีความเป็นไปได้ในระดับมาก

^{๖๔} สัตยา ตันจันทรพงษ์. “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (๒๕๖๐) : ๒๗๓-๒๙๕.

^{๖๕} สินีนากู วงศ์เทียนชัย, “การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ (เมษายน-กันยายน ๒๕๕๘) : ๑๐๗-๑๒๑.

ตารางที่ ๒.๗ งานวิจัยเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์

นักวิชาการหรือนักวิจัย	ผลการวิจัย
ไพฑูรย์ อินตะขัน และคณะ	โอกาสในการล้มละลายและขนาดของกิจการ มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติอย่างไรก็ตามธุรกิจครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไร ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจนำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบาย เพื่อยับยั้งพฤติกรรมการตกแต่งกำไร ที่อาจส่งผลเสียต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป
ณัฐชรัตน์ สีนุชชัย	ปัจจัยด้านคุณภาพกำไร ประกอบด้วย PE มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในหมวดธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์และปัจจัยด้านคุณภาพกำไร QOE และ PE มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ สำหรับหมวดธุรกิจการแพทย์
ณัฐชรัตน์ สีนุชชัย	ปัจจัยด้านคุณภาพกำไร ประกอบด้วย PE มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ในหมวดธุรกิจขนส่งและโลจิสติกส์และปัจจัยด้านคุณภาพกำไร QOE และ PE มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิภาพในการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๕ สำหรับหมวดธุรกิจการแพทย์
สัทยา ตันจันทร์พงษ์	การเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาคความยั่งยืนมีความสัมพันธ์ในเชิงลบกับการวางแผนภาษีแสดงถึงเมื่อบริษัททำการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาคความยั่งยืนมากขึ้นจะช่วยลดการวางแผนภาษี ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานของรัฐในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาคความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น
สินีนานู วงศ์เทียนชัย	การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ส่งอิทธิพลทางตรงหรือส่งผลต่อการดำเนินงานที่ไม่เป็นตัวเงิน (NFI) ที่มีขนาดอิทธิพลเท่ากับ ๐.๘๗ ในระดับนัยสำคัญทางสถิติ ๐.๐๑ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR) ไม่มีอิทธิพลหรือไม่ส่งผลต่อการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน (NFI) การดำเนินงานที่ไม่เป็นตัวเงิน (NFI) ไม่มีอิทธิพลหรือไม่ส่งผลต่อการดำเนินงานที่เป็นตัวเงิน (FIN)

๒.๗ กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องจากนั้นได้นำมาสังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดดังต่อไปนี้

๑. รูปแบบการสื่อสารของเบอร์โล (Berlo’s Model of Communication)^{๖๖}

- ๑) แหล่งของสารหรือผู้ส่ง (S : Source)
- ๒) ข้อมูลข่าวสาร (M : message)
- ๓) ช่องทางในการส่ง (C : channel)
- ๔) ผู้รับ (R : receiver)

๒. องค์ประกอบของสารแนวแนวพุทธสื่อสาร ๕ ประการ^{๖๗}

- ๑) สัจจะ (ความจริง)
- ๒) ตถตา (แท้จริง)
- ๓) กาละ (ถูกเวลา)
- ๔) ปิยะ (ผู้รับสารชอบ)
- ๕) อัตถะ (มีประโยชน์)

๓. วงจรควบคุมการบริหารแบบมีคุณภาพ PDCA ของเดมมิง (William Edwards Deming) ประการ^{๖๘}

๑) P=Plan (ขั้นตอนการวางแผน) คือ ขั้นตอนการวางแผนครอบคลุมถึงการกำหนดกรอบหัวข้อที่ต้องการปรับปรุงเปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ๆ

๒) D = Do ขั้นตอนการปฏิบัติ คือ ขั้นตอนการปฏิบัติคือการลงมือปรับปรุงเปลี่ยนแปลงตามทางเลือกที่ได้กำหนดไว้ในขั้นตอนการวางแผน

๓) C = Check ขั้นตอนการตรวจสอบ คือ ขั้นตอนการตรวจสอบ คือการประเมินผลที่ได้รับจากการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงเพื่อให้ทราบว่าในขั้นตอนการปฏิบัติงานสามารถบรรลุเป้าหมาย

^{๖๖} David K. Berlo, *The Process of Communication*, (New York: Holt, Rinehart and Winston, 1960), p. 12.

^{๖๗} พระราชปริยัติกวี (สมจินต์ สมมาปญโญ), *วิทยากรต้นแบบสันติภาพ*, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : <http://thebuddh.com/?p=44200> [๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๓].

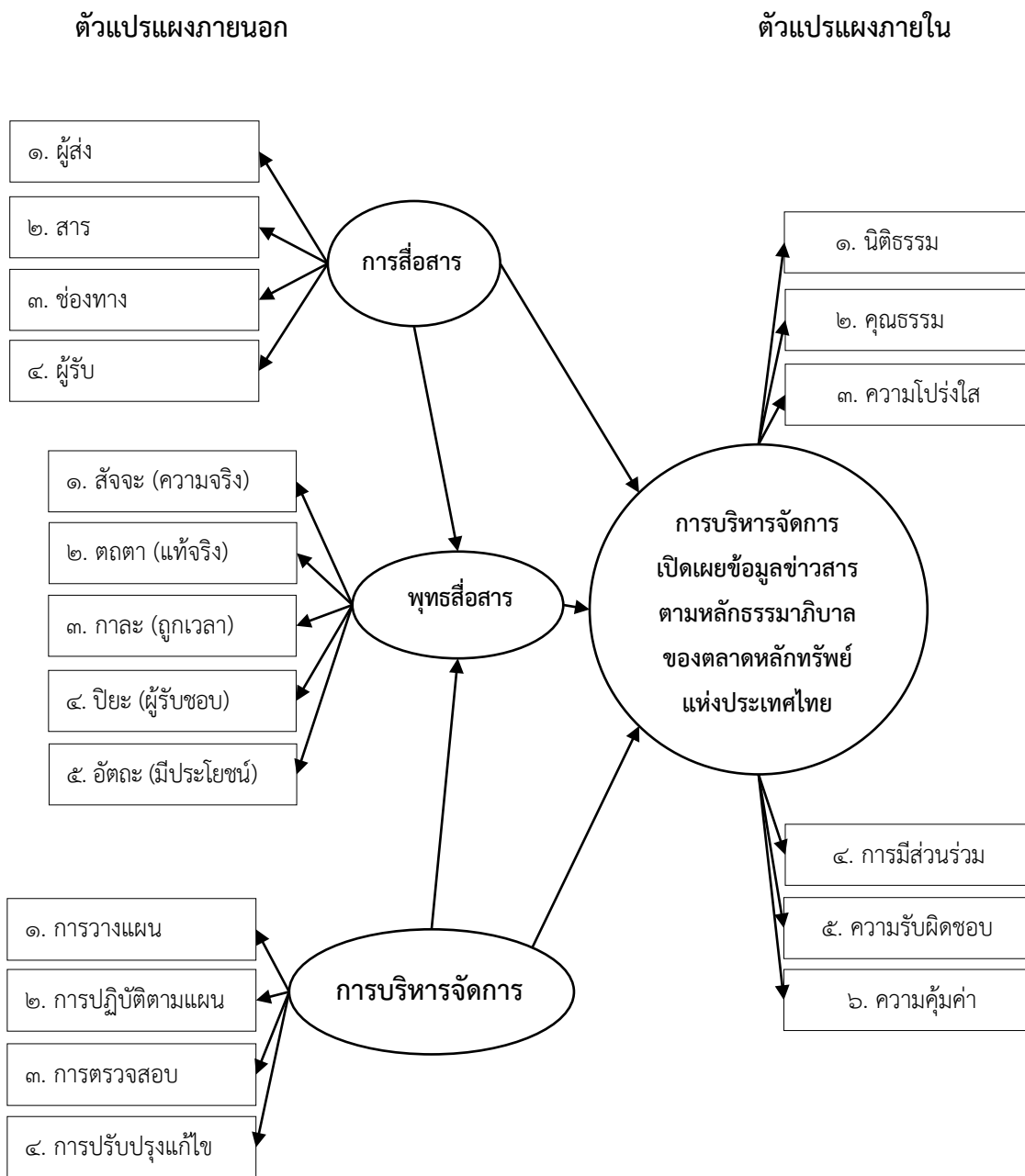
^{๖๘} สมศักดิ์ สิ้นสุระเวชญ์, *มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา*, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์พัฒนาพานิช สารานุกรมราชภัฏ, ๒๕๔๗), หน้า ๑๘๘ - ๑๙๐.

๔) A = Action ขั้นตอนการดำเนินงานที่เหมาะสม คือ ขั้นตอนการดำเนินงานที่เหมาะสมจะพิจารณาผล

๔. หลักธรรมาภิบาล ^{๖๙}

- ๑) ด้านหลักนิติธรรม
- ๒) หลักคุณธรรม
- ๓) หลักความโปร่งใส
- ๔) หลักการมีส่วนร่วม
- ๕) หลักความรับผิดชอบต่อ
- ๖) หลักความคุ้มค่า

^{๖๙} บวรศักดิ์ อุวรรณโณ, การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย, (กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, ๒๕๔๕), หน้า ๔๖.

แผนภาพที่ ๒.๗ กรอบแนวคิดการวิจัย

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ๑) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๒) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และ ๓) เพื่อนำเสนอโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การออกแบบการวิจัยด้วยวิธีวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) โดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อขยายผลวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังต่อไปนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

๓.๒ การวิจัยเชิงปริมาณ

๓.๒.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๒.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๓ การวิจัยเชิงคุณภาพ

๓.๓.๑ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

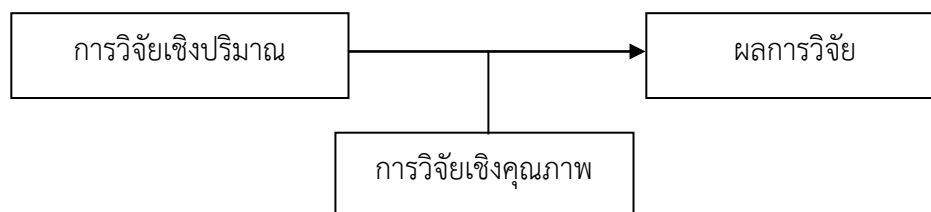
๓.๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

๓.๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๓.๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed Methods Research) ผู้วิจัยได้ใช้แผนการวิจัยแบบผสมวิธีโดยใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพเพื่อขยายผลวิธีการวิจัยเชิงปริมาณ (Qualitative Method to Extend Quantitative Results) แสดงไว้ดังภาพที่ ๓.๑

ภาพที่ ๓.๑ การวิจัยแบบผสมวิธีด้วยวิธีการวิจัยเชิงปริมาณและขยายผลวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ

จากภาพที่ ๓.๑ ผู้วิจัยได้กำหนดการวิจัยเชิงปริมาณ โดยการศึกษาวิจัย ทำให้ได้แนวทางในการออกแบบการวิจัยโดยแบ่ง ออกเป็น ๒ ระยะ ดังนี้

ระยะที่ ๑ การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเริ่มจากการศึกษาวิจัย ในเชิงเอกสาร (Documentary) เพื่อทบทวน แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องโดย เลือกตามเกณฑ์ที่สำคัญ ประกอบด้วย ๑) ความจริง (Authenticity) ๒) ความถูกต้องน่าเชื่อถือ (Credibility) ๓) การเป็นตัวแทน (Representativeness) และ ๔) ความหมาย (Meaning) ความน่าเชื่อถือ และ ความถูกต้องของข้อมูลในเอกสารที่นำมาวิเคราะห์ และสังเคราะห์ โดยนำผลที่ได้รับมาดำเนินการสร้างกรอบแนวคิดในการวิจัย และดำเนินการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่มีความสอดคล้องกับกรอบแนวคิดในการวิจัย เพื่อเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงปริมาณ และดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ระยะที่ ๒ การวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) โดยมีกระบวนการ ดังนี้

๑) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ที่ถูกเลือกแบบเฉพาะเจาะจงเป็นผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องและตัวแทนของผู้บริหารบริษัทจดทะเบียน และนักลงทุนจำนวน ๑๗ รูปหรือคน

๒) การสนทนากลุ่มเฉพาะ (Focus Group Discussion) กับผู้ทรงคุณวุฒิ (Expert) ผู้วิจัย กำหนดการสนทนากลุ่มเฉพาะของผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารภาครัฐ ได้แก่ ผู้บริหารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้บริหารของสำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ นักวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ นักวิชาการผู้เชี่ยวชาญด้านหลักพุทธธรรม ผู้บริหาร

บริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ นักลงทุนประเภทต่างๆ และประชาชนผู้สนใจลงทุนในตลาดหุ้น โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง เพื่อนำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และการสร้างเครือข่ายในการปฏิบัติงานร่วมกันของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) รวมถึงการสร้างองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องในด้านการบริหารภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องกับการตลาดหุ้นตลาดหุ้นอย่างรอบด้านด้วยความละเอียดถี่ถ้วน จำนวน ๙ รูปหรือคน

๓.๒ การวิจัยเชิงปริมาณ

๓.๒.๑ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๑) ประชากร

ประชากร (Population) ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่เปิดบัญชีการลงทุน จำนวน ๑,๙๒๔,๔๗๕ ราย^๑

๒) กลุ่มตัวอย่าง

๒.๑) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ได้แก่ นักลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่เปิดบัญชีการลงทุน จำนวน ๔๕๐ ตัวอย่าง สำหรับขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ ผู้วิจัยใช้วิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างในการวิจัยโดยการพิจารณาจากความเหมาะสมของจำนวนค่าพารามิเตอร์ที่ทำการประมาณค่าภายใต้รูปแบบตามสมมติฐานในกรอบแนวคิดที่ได้ศึกษาเอกสารและทบทวนวรรณกรรมตามแนวคิดของนักวิจัยด้านรูปแบบการวิเคราะห์ทิสเลส คือ Lindeman, Merenda and Gold^๒ และ Weiss^๓ ที่ได้ทำการกำหนดขนาดตัวอย่างตามกฎอัตราส่วนระหว่างหน่วยตัวอย่างและจำนวนความสัมพันธ์ของพารามิเตอร์หรือตัวแปรไว้เป็นตัวอย่าง ๑๐-๒๐ ตัวอย่างต่อความสัมพันธ์ จากกรอบแนวคิดการวิจัยพบว่ามีความสัมพันธ์ของพารามิเตอร์ที่ต้องประมาณภายใต้รูปแบบทิสเลสทั้งหมด ๔๕ ความสัมพันธ์ ใช้เส้นความสัมพันธ์ละ ๑๐ ตัวอย่างเท่ากับ $๔๕ \times ๑๐ = ๔๕๐$

^๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, ข้อมูลสถิติทางธุรกิจหลักทรัพย์, [ออนไลน์], แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/market/securities_company_statistics63.html [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

^๒ Lindeman RH, Merenda PF, Gold RZ., *Introduction to Bivariate and Multivariate Analysis*. (Scott Foresman: Glenview, IL, 1980), p. 163.

^๓ Weiss, R., *The Provision of Social Relationship*, In Z. Rubin (Ed), (Doing Unto others Englewood Cliff, N.J: Prentice-Hall, 1972), pp. 17-26.

๒.๒) การสุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยเลือกใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิ (stratified random sampling) ด้วยวิธีการจับฉลากจนกระทั่งครบตัวอย่างตามที่ต้องการ

๓.๒.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเชิงสำรวจ (Questionnaire) สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑) ขั้นตอนการสร้างแบบสอบถาม

ขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบคุณภาพตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

๑. ศึกษาข้อมูลแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร รายงานวิจัย รายงานการประชุมต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาตามวัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย เพื่อกำหนดนิยาม ตัวแปรที่ใช้ศึกษาตามกรอบแนวคิดของการวิจัย ซึ่งได้นิยามตัวแปรที่กำหนดไว้ในกรอบแนวคิดดังนี้

๒. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

๓. สร้างแบบสอบถามให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือ ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

๔. ตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น พร้อมทั้งนิยามศัพท์เฉพาะของตัวแปร เพื่อตรวจสอบและปรับปรุงแก้ไข เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

๕. ตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง โดยนำเครื่องมือที่ได้จากการไปทดลองแจก (Try Out) กับประชากรที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน ๓๐ ชุด มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นแล้ว นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษา

๖. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับจริง และนำไปแจกกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

๗. รวบรวมแบบสอบถาม แล้วนำมาวิเคราะห์เพื่อหาข้อสรุปที่เป็นเชิงสถิติ และสังเคราะห์ข้อมูลที่ได้เพื่อนำมาสู่กระบวนการสร้างแบบสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview Form)

๒) ลักษณะของแบบสอบถาม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเชิงสำรวจ (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบวิจัย โดยการสร้างแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น ๔ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน ๖ ข้อ

ตอนที่ ๒ แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) จำนวน ๗๖ ข้อ คำตอบมี ๕ ระดับ ดังนี้

๕ หมายถึง เห็นด้วยมากที่สุด

๔ หมายถึง เห็นด้วยมาก

๓ หมายถึง เห็นด้วยปานกลาง

๒ หมายถึง เห็นด้วยน้อย

๑ หมายถึง เห็นด้วยน้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ แบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ซึ่งจะเป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ลักษณะแบบสอบถามเป็นแบบปลายเปิด (Open ended Questions) จำนวน ๑ ข้อ

๓) การตรวจสอบและหาคุณภาพของแบบสอบถาม

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนโดยได้นำแบบสอบถามหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) และหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) มีขั้นตอนการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

๑. ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบเครื่องมือที่ออกแบบไว้

๒. หาค่าความเที่ยงตรง (Validity) โดยการนำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จแล้วเสนอ ประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสม จำนวน ๕ คน ประกอบด้วย

๑) รศ.ดร.สมาน งามสนิท อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

๒) พระปลัดระพิน พุทธิสารโ, ผศ.ดร. อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

๓) ผศ.ดร.สุริยา รักษาเมือง อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

๔) ผศ.ดร.รัฐพล เย็นใจมา อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

๕) ผศ.ดร.พงษ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์ อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือในการวิจัยก่อนนำไปใช้ เพื่อพิจารณาทั้งในด้าน เนื้อหา สาระและโครงสร้างของคำถาม ตลอดจนภาษาที่ใช้และตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยการวัด ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาเพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามแต่ละข้อ และวัตถุประสงค์ (IOC : The Index of Item Objective Congruence) ที่มีเกณฑ์การพิจารณาให้ คะแนน ดังนี้

+๑ หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

๐ หมายถึง ไม่แน่ใจว่าข้อคำถามสอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

-๑ หมายถึง แน่ใจว่าข้อคำถามไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์การวิจัย

หลังจากนั้นนำคะแนนของผู้เชี่ยวชาญมาหาค่าดัชนีความสอดคล้องๆ โดยใช้สูตร Rovinelli & Hambleton มีสูตรการคำนวณดังนี้

$$\text{ใช้สูตร IOC} = \frac{\sum R}{N}$$

IOC คือ ดัชนีความสอดคล้อง

(Index of Item – Objective Congruence)

R คือ คะแนนการพิจารณาของผู้เชี่ยวชาญ

$\sum R$ คือ ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

N คือ จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

เกณฑ์การแปลความหมาย ค่าดัชนีความสอดคล้องที่ยอมรับได้ ซึ่งเครื่องมือการวิจัย ฉบับนี้ ได้ค่า IOC ทุกข้อ ซึ่งถือว่าเครื่องมือใช้ได้ ทั้งนี้ผู้วิจัยเลือกข้อคำถามที่มีค่า IOC มากกว่า ๐.๕ จาก ผู้เชี่ยวชาญทั้ง ๕ คน มาเป็นข้อคำถาม ซึ่งได้ตรวจสอบแบบสอบถามแล้วเห็น ว่าแบบสอบถามทุกข้อ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีความเที่ยงตรงของเนื้อหาครอบคลุมในแต่ละด้าน และ ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัย

๓. หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว ไปทดลองใช้ (Try out) กับประชากรที่มีลักษณะใกล้เคียงกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๓๐ ชุด เพื่อหาค่าความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาตามวิธีการของครอน บาค (α :

Cronbach's Alpha Coefficient) โดยมีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ ๐.๙๓๑ ถือได้ว่าแบบสอบถามมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปศึกษากับกลุ่มตัวอย่างจริงได้

๔. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ เพื่อใช้แจกกลุ่มตัวอย่างจริงในการวิจัยต่อไป

๓.๒.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑) ผู้วิจัยได้แจกแบบสอบถาม จำนวน ๔๕๐ ฉบับ ซึ่งถือว่าขนาดของกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้มีความเหมาะสมและเพียงพอที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง โดยเก็บแบบสอบถามคืน ด้วยตนเอง แล้วนำมาตรวจสอบความถูกต้อง ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์ทั้งหมดจำนวน ๔๕๐ ชุด คิดเป็นร้อยละ ๑๐๐ ของจำนวนแบบสอบถามทั้งหมด

๒) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์และประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการ วิเคราะห์ข้อมูลการวิจัยทางสังคมศาสตร์

๓.๒.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis : EFA) และรูปแบบสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) การวิเคราะห์ข้อมูล มีขั้นตอนต่อไปนี้

๑) การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงพรรณนา โดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๒) การวิเคราะห์เนื้อหาจากแนวคิด ทฤษฎี เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ตามเกณฑ์การวิเคราะห์เนื้อหา^๕

๒.๑) ผู้วิจัยตั้งกฎเกณฑ์ขึ้นสำหรับการคัดเลือกเอกสาร และหัวข้อที่จะทำการวิเคราะห์

๒.๒) ผู้วิจัยวางเค้าโครงของข้อมูล โดยการทำรายชื่อคำหรือข้อความในเอกสารที่จะถูกนำมาวิเคราะห์ แล้วแบ่งไว้เป็นประเภท (Categories) เพื่อให้การวิเคราะห์มีความสม่ำเสมอ และสามารถตัดสินได้ว่า จะดึงคำหรือข้อความใดออกมาจากเอกสารหรือตัวบท (Text) และจะทิ้งคำหรือข้อความใดออกไป

^๕สุภางค์ จันทวานิช, การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๙), หน้า ๒๔.

๒.๓) ผู้วิจัยคำนึงถึงบริบท (Context) หรือสภาพแวดล้อมประกอบของข้อมูล เอกสารที่นำมาวิเคราะห์ โดยผู้วิจัยตั้งคำถามเกี่ยวกับเอกสารที่นำมาวิเคราะห์ตามหัวข้อในแบบการวิเคราะห์เนื้อหาซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งนี้เพื่อให้การวิเคราะห์เป็นไปอย่างลึกซึ้ง ผู้วิจัยทำการพิจารณา เอกสารในสภาพที่เป็นปัจจัย และเปรียบเทียบคุณลักษณะของเนื้อหาเข้ากับบริบทของเอกสาร โดยมีการโยงคุณลักษณะเข้ากับกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ผู้วิจัยเลือกมาเปรียบเทียบ เพื่อการวิเคราะห์ข้อมูลให้ มีความกว้างขึ้น และนำไปสู่การอ้างอิงกับข้อมูลอื่น ๆ ได้

๒.๔) วิเคราะห์เนื้อหาตามที่ปรากฏ (Manifest Content) ในเอกสารวัดความถี่ของ คำหรือข้อความในเอกสารเท่านั้น ไม่ใช้การตีความหมายของข้อความ

๓) การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม ผู้วิจัยจะนำข้อมูลที่ได้มาทำการวิเคราะห์ปัจจัย เชิงสำรวจ (Exploratory Factor Analysis: EFA) เพื่อศึกษากลุ่มตัวแปรที่ยังไม่มีทฤษฎี หรือแนวคิด สนับสนุนเรื่องนั้นมาก่อน ผู้วิจัยจะเก็บข้อมูลจากตัวแปรเหล่านั้น แล้วนำมาจัดหมวดหมู่ด้วยการ วิเคราะห์ปัจจัยเพื่อต้องการทราบว่ากลุ่มตัวแปร (Set of Variables) ทั้งหมดมีกี่ปัจจัย (Factor) ด้วย การใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ผลจากการวิเคราะห์ปัจจัย จะช่วยลดตัวแปรลงและได้ปัจจัยซึ่งทำให้เข้าใจ ลักษณะของข้อมูลได้ง่าย และสามารถสร้างตัวแปรแฝงเพื่อนำตัวแปรแฝงมาใช้ในการวิเคราะห์ รูปแบบสมการโครงสร้างต่อไป ซึ่งเทคนิคการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจมีขั้นตอนการวิเคราะห์ดังนี้^๕

๓.๑) ตรวจสอบเบื้องต้นว่า ข้อมูลสามารถนำมาวิเคราะห์ปัจจัยได้หรือไม่ โดยการ พิจารณาเมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปร จากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ได้ค่าไกเซอร์-ไมเยอร์- ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy: KMO-MSA) มากกว่า .๗๐ ถึง ๑ และ ค่า Bartlett's Test of Sphericity มีนัยสำคัญ แสดงว่า ตัวแปรมีความสัมพันธ์กัน เหมาะสมที่จะ นำมาวิเคราะห์ปัจจัย

๓.๒) สกัดปัจจัยขั้นต้น (Factor Extraction) ใช้วิธี Principal Component Analysis โดยมีเกณฑ์กำหนดจำนวนปัจจัย คือ ค่าไอเกน (Eigen Values) มากกว่า ๑ และ Scree Plot เส้นกราฟเริ่มเป็นเส้นตรงขนานกับแกนนอน

๓.๓) หมุนแกนปัจจัย (Factor Rotation) เพื่อให้ได้ปัจจัยร่วมที่ชัดเจน

๓.๔) สร้างคะแนนปัจจัย (Factor Score) เพื่อสร้างตัวแปรแฝงจากตัวแปรสังเกตได้

๓.๕) ตั้งชื่อปัจจัยให้สื่อความหมายถึงตัวแปรทั้งหมดในปัจจัย

^๕ นงลักษณ์ วิรัชชัย, รูปแบบลิสเรล : สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๒), หน้า ๑๐๒.

๔) การวิเคราะห์รูปแบบสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM) เป็นการบูรณาการของสถิติวิเคราะห์ที่สำคัญ คือการวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) และการวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path Analysis) รูปแบบสมการโครงสร้างประกอบด้วย ๒ ส่วน คือรูปแบบการวัด (Measurement Model) และรูปแบบโครงสร้าง (Structural Model)

๔.๑) รูปแบบการวัด (Measurement Model) เป็นรูปแบบที่ระบุความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรแฝงกับตัวแปรสังเกตได้ ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์ปัจจัยเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis : CFA) อันดับทีหนึ่ง เพื่อตรวจสอบความตรงของรูปแบบการวัดตัวแปรแฝงว่า ตัวแปรสังเกตได้/ตัวบ่งชี้ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ด้วยโปรแกรม Lisrel (Linear Structure Relation) และพิจารณาคัดเลือกปัจจัยและตัวบ่งชี้ จากตัวแปรสังเกตได้/ตัวบ่งชี้ที่มีสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R²) ซึ่งสามารถอธิบายองค์ประกอบสูงตั้งแต่ร้อยละ ๖๐ ขึ้นไป

๔.๒) รูปแบบโครงสร้าง (Structural Model) เป็นรูปแบบที่ระบุความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงกับตัวแปรแฝง ผู้วิจัยใช้การวิเคราะห์เส้นทางอิทธิพล (Path Analysis) จุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนารูปแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างตัวแปร ศึกษาอิทธิพลทางตรงและอิทธิพลทางอ้อมระหว่างตัวแปร และวิเคราะห์ตรวจสอบความตรงของทฤษฎีหรือทดสอบความสอดคล้องระหว่างรูปแบบที่พัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ประกอบด้วยขั้นตอน ๒ ส่วนคือ

๔.๒.๑) การประมาณค่าพารามิเตอร์

(๑) การกำหนดข้อมูลจำเพาะรูปแบบ (Specification of the Model) ผู้วิจัยได้สนใจศึกษาว่าตัวแปรสาเหตุตัวใดบ้างที่ส่งผลโดยตรงและโดยอ้อมต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยผู้วิจัยใช้รูปแบบการวิเคราะห์รูปแบบความสัมพันธ์โครงสร้างเชิงเส้น ประกอบด้วยตัวแปรแฝง และตัวแปรสังเกตได้ โดยมีข้อตกลงเบื้องต้นของรูปแบบว่าความสัมพันธ์ของรูปแบบทั้งหมดเห็นความสัมพันธ์เชิงเส้นตรง (Linear) เป็นความสัมพันธ์เชิงบวก (Additive) และเป็นความสัมพันธ์ทางเดียว (Recursive Model) ระหว่างตัวแปรภายนอก (Exogenous Variables) และตัวแปรภายใน (Endogenous Variables)

(๒) การระบุความเป็นไปได้ค่าเดียวของรูปแบบ (Identification of the Model) ผู้วิจัยใช้เงื่อนไขกฎที (t-rule) นั่นคือจำนวนพารามิเตอร์ที่ไม่ทราบค่าจะต้องน้อยกว่าหรือเท่ากับจำนวนสมาชิกในเมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วมของกลุ่มตัวอย่าง ตรวจสอบโดยจะให้จำนวนพารามิเตอร์ที่ต้องการประมาณค่า (t) และจำนวนตัวแปรสังเกต (NI) ซึ่งนำมาคำนวณหาจำนวนสมาชิกในเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมได้ กฎที่กล่าวไว้ว่า แบบจำลองจะระบุค่าได้พอดีเมื่อ t

(๑/๒) (NI) (NI+๑) และใช้กฎความสัมพันธ์ทางเดียว (Recursive Rule) เพื่อตรวจสอบเงื่อนไขพอเพียง

(๓) การประมาณค่าพารามิเตอร์ของรูปแบบ (Parameter Estimation from the Model) ผู้วิจัยใช้การประมาณค่าโดยใช้วิธี ML (Maximum Likelihood) ซึ่งเป็นวิธีที่แพร่หลายที่สุด วิธีนี้ใช้ฟังก์ชันความกลมกลืนที่ไม่ใช่ฟังก์ชันแบบเส้นตรง แต่ก็ยังเป็นฟังก์ชันที่บอกความแตกต่างระหว่าง เมทริกซ์ S และ Sigma ได้ ค่าประมาณของพารามิเตอร์ที่ได้จากวิธี ML มีความคงเส้นคงวา (Consistency) มีประสิทธิภาพและความเป็นอิสระจากมาตรวัด การแจกแจงสุ่มของค่าประมาณพารามิเตอร์ที่ได้จากวิธี ML เป็นแบบปกติ และความแกร่งของค่าประมาณขึ้นอยู่กับขนาดของค่าพารามิเตอร์

๔.๒.๒) การตรวจสอบความสอดคล้องของรูปแบบ (Goodness of Fit Measures) เพื่อศึกษาภาพรวมของรูปแบบว่าสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด ผู้วิจัยใช้สถิติที่จะตรวจสอบดังนี้

(๑) ค่าไค-สแควร์ (Chi-square Statistics) เป็นค่าสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่าฟังก์ชันความสอดคล้องมีค่าเป็นศูนย์ ถ้าค่าไค-สแควร์ มีค่าต่ำมากหรือยิ่งเข้าใกล้ศูนย์มาก และค่าไค-สแควร์ ไม่มีนัยสำคัญ แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(๒) ค่าสัดส่วน /df เนื่องจากเมื่อจำนวนกลุ่มตัวอย่างมาก ค่าไค-สแควร์ก็จะยิ่งสูงมากจนอาจทำให้สรุปผลได้ไม่ถูกต้อง ดังนั้นจึงแก้ไขโดยพิจารณาค่า /df ซึ่งควรมีค่าไม่ควรเกิน ๒.๐๐^๖

(๓) ดัชนีระดับความสอดคล้อง (Goodness-of-Fit Index: GFI) ซึ่งเป็นอัตราส่วนของผลต่างระหว่างฟังก์ชันความสอดคล้องจากรูปแบบก่อน และหลังปรับรูปแบบกับฟังก์ชัน ความสอดคล้องก่อนปรับรูปแบบค่า GFI หากมีค่าตั้งแต่ ๐.๙๐-๑.๐๐ แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(๔) ดัชนีวัดความสอดคล้องที่ปรับแล้ว (Adjusted Goodness-of-Fit Index: AGFI) ซึ่งนำ GFI มาปรับแก้ โดยคำนึงถึงขนาดของอิสระ (df) ซึ่งรวมทั้งจำนวนตัวแปรและขนาดกลุ่มตัวอย่างหาค่า AGFI หากมีค่าตั้งแต่ ๐.๙๐-๑.๐๐ แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

^๖สุภมาส อังคุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, และรัชณีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์: เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL, (กรุงเทพมหานคร : เจริญมั่นคงดีการพิมพ์, ๒๕๕๔), หน้า ๑๔๔.

(๕) ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index: CFI) ใช้เปรียบเทียบรูปแบบเชิงสมมติฐานการวิจัยว่ามีความสอดคล้องสูงกว่าข้อมูลเชิงประจักษ์มากน้อยเพียงใด ค่าที่ดีควรมีค่าตั้งแต่ ๐.๙๐ ขึ้นไป แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(๖) ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized Root Mean Squared Residual: Standardized RMR) เป็นค่าบอกความคลาดเคลื่อนของรูปแบบมีค่าต่ำกว่า ๐.๐๕ แสดงว่า รูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

(๗) ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square Error of Approximation: RMSEA) เป็นค่าที่บ่งบอกถึงความไม่สอดคล้องของรูปแบบที่สร้างขึ้นกับเมทริกซ์ความแปรปรวนร่วมของประชากร ซึ่งค่า RMSEA ที่ดีมาก ๆ ควรมีค่าต่ำกว่า ๐.๐๕ แสดงว่ารูปแบบมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

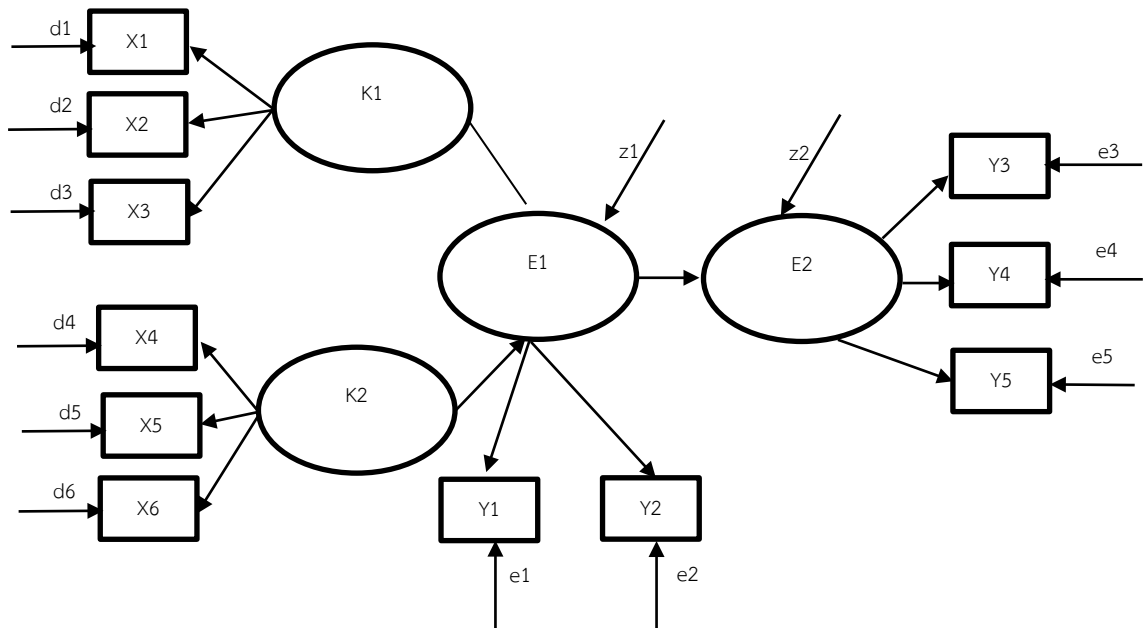
(๘) ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤติ (Critical N: CN) เป็นดัชนีที่แสดงขนาดของตัวอย่างที่จะยอมรับดัชนีแสดงความสอดคล้องของรูปแบบได้ และค่า CN ควรมีค่ามากกว่า ๒๐๐ ของกลุ่มตัวอย่าง (Diamantopoulos & Siguaw, ๒๐๐๐)^๗

(๙) เมทริกซ์ความคลาดเคลื่อนในการเปรียบเทียบความสอดคล้อง (Fitting Residuals Matrix) หมายถึงเมทริกซ์ที่มีผลต่างของเมทริกซ์ S และ Sigma ซึ่งประกอบไปด้วยค่าความคลาดเคลื่อนทั้งในรูปคะแนนดิบ และคะแนนมาตรฐาน ค่าสูงสุดของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (Largest Standardized Residual) ระหว่างเมทริกซ์สหสัมพันธ์ที่เข้าสู่การวิเคราะห์กับเมทริกซ์ที่ประมาณได้ โดยค่าเศษเหลือเคลื่อนที่เข้าใกล้ศูนย์ จะถือว่ารูปแบบมีแนวโน้มสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ความพอดีเศษเหลือเหมาะสมอยู่ระหว่าง -๒ ถึง ๒

(๑๐) การปรับรูปแบบ (Model Modification Indexes: MI) ผู้วิจัยปรับรูปแบบบนพื้นฐานของทฤษฎีและงานวิจัยเป็นหลัก โดยมีการดำเนินการคือ จะตรวจสอบผลการประมาณค่าพารามิเตอร์ว่ามีความสมเหตุสมผลหรือไม่ มีค่าใดแปลกเกินความเป็นจริงหรือไม่ และพิจารณาความสัมพันธ์สหสัมพันธ์เชิงพหุคูณกำลังสอง (Squared Multiple Correlation) ให้มีความเหมาะสม รวมทั้งพิจารณาค่าความสอดคล้องรวม (Overall Fit) ของรูปแบบว่า โดยภาพรวมแล้วรูปแบบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์เพียงใด และจะหยุดปรับรูปแบบเมื่อพบว่า ค่าสูงสุดของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐานต่ำกว่า ๒.๐๐

^๗Diamantopoulos, A & Siguaw, A.D., *Introducing LISREL: A Guide for the Uninitiated*, (Sage Publications: London, 2000), p. 223.

แผนภาพที่ ๓.๑ รูปแบบสมการโครงสร้าง (Structural Equation Modeling: SEM)

ภาพรูปแบบสมการโครงสร้างประกอบด้วยสัญลักษณ์ต่าง ๆ ดังนี้

หมายถึง ตัวแปรสังเกตได้ (Observed Variables)

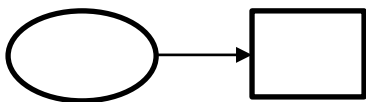

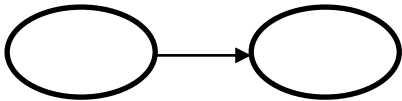
หมายถึง ตัวแปรแฝง (Latent Variables)

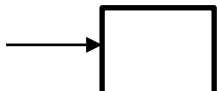
สุภมาส อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, และรัชณีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ : เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL, (กรุงเทพมหานคร : เจริญมั่นคงดีการพิมพ์, ๒๕๕๔), หน้า ๑๔๖.

- หมายถึง ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ หรือนำหน้าปัจจัย
- หมายถึง ความสัมพันธ์หรือความแปรปรวนร่วมของสองตัวแปร

ในการสร้างรูปแบบการวิจัย ผู้วิจัยจะนำสัญลักษณ์เหล่านี้มาเขียนรวมกันเพื่อใช้แทนความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ในรูปแบบ ดังนี้^๙

 แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของตัวแปรสังเกตได้บนตัวแปรแฝง หรือสัญลักษณ์ของปัจจัย

 แทน สัมประสิทธิ์ถดถอยของปัจจัยหนึ่งบนอีกปัจจัยหนึ่ง หรือสัญลักษณ์ของความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ

 แทน ความคลาดเคลื่อนของการวัดตัวแปรสังเกตได้

 แทน ความคลาดเคลื่อนในการพยากรณ์ปัจจัย

ตัวแปรแฝง (Latent variables) ในรูปแบบสมการโครงสร้างแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. ตัวแปรแฝงที่เป็นสาเหตุ เรียกว่า ตัวแปรแฝงภายนอก (Exogenous Variables) ในภาพคือ K1 และ K2 ใช้สัญลักษณ์ K หรือ ξ (อ่านว่า KSI)

^๙สุภมาศ อังศุโชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, และรัชนีกุล ภิญโญภาณุวัฒน์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ : เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL, (กรุงเทพมหานคร : เจริญมั่นคงดีการพิมพ์, ๒๕๕๔), หน้า ๑๔๖.

๒. ตัวแปรแฝงที่เป็นผล เรียกว่า ตัวแปรแฝงภายใน (Endogenous Variables) ในภาพคือ E1 และ E2 ใช้สัญลักษณ์ E หรือ η (อ่านว่า ETA)

ตัวแปรสังเกตได้ (Observed variables) ในรูปแบบสมการโครงสร้างแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท คือ

๑. ตัวแปรสังเกตได้สำหรับวัดตัวแปรแฝงภายนอก ใช้สัญลักษณ์ X ในภาพคือ X1 X2 X3 X4 X5 และ X6 โดยที่

X1 X2 และ X3 เป็นตัวแปรสังเกตได้ของ K1

X4 X5 และ X6 เป็นตัวแปรสังเกตได้ของ K2

๒. ตัวแปรสังเกตได้สำหรับวัดตัวแปรแฝงภายใน ใช้สัญลักษณ์ Y ในภาพคือ Y1 Y2 Y3 Y4 และ Y5 โดยที่

eY1 และ Y2 เป็นตัวแปรสังเกตได้ของ E1

Y3 Y4 และ Y5 เป็นตัวแปรสังเกตได้ของ E2

ความคลาดเคลื่อนของการวัดตัวแปรสังเกตได้ X ใช้สัญลักษณ์ d หรือ δ (อ่านว่า DELTA)

ส่วนความคลาดเคลื่อนของการวัดตัวแปรสังเกตได้ Y ใช้สัญลักษณ์ e หรือ ϵ (อ่านว่า EPSILON) ความคลาดเคลื่อนของการวัดตัวแปรแฝง E ใช้สัญลักษณ์ z หรือ ζ (อ่านว่า ZETA)

ดังนั้น d1 d2 d3 d4 d5 และ d6 เป็นความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนของ X1 X2 X3 X4 X5 และ X6 ตามลำดับ

e1 e2 e3 e4 และ e5 เป็นความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนของ Y1 Y2 Y3 Y4 และ Y5 ตามลำดับ

z1 และ z2 เป็นความแปรปรวนของความคลาดเคลื่อนของ E1 และ E2 ตามลำดับ

ในการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อให้เกิดความเข้าใจในการสื่อสารที่ตรงกันจึงได้กำหนดสัญลักษณ์และอักษรย่อในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่าง
S.D.	แทน	ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน t-Distribution
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้พิจารณาใน F-Distribution
SKEW	แทน	ค่าความเบ้ (skewness)

KUS	แทน	ค่าความโด่ง (kurtosis)	
r	แทน	ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Moment Correlation Coefficient)	Product
SE	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standard Error)	
R ²	แทน	ค่าสหสัมพันธ์พหุคูณยกกำลังสอง (Squared Correlation) หรือสัมประสิทธิ์การพยากรณ์	Multiple
χ^2	แทน	ค่าสถิติไค-สแควร์ (Chi-square Statistics)	
df	แทน	องศาอิสระ (Degree of Freedom)	
p-value	แทน	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ	
Γ	แทน	เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจากไป	
GFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (Goodness of Fit Index)	
AGFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (Adjusted Goodness of Fit Index)	
CFI	แทน	ดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (Comparative Fit Index)	
SRMR	แทน	ดัชนีค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (Standardized RMR)	
RMSEA	แทน	ดัชนีค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (Root Mean Square Error of Approximation)	
CN	แทน	ค่าขนาดตัวอย่างวิกฤต (Critical N)	
DE	แทน	อิทธิพลทางตรง (Direct Effects)	
IE	แทน	อิทธิพลทางอ้อม (Indirect Effects)	
TE	แทน	อิทธิพลรวม (Total Effects)	

เกณฑ์ที่ใช้แปลผลข้อความที่ได้จากการประเมินผล มีดังนี้

ช่วงค่าเฉลี่ย	การแปลความหมาย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๔.๒๑ - ๕.๐๐	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มากที่สุด
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๓.๔๑ - ๔.๒๐	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ มาก
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๒.๖๑ - ๓.๔๐	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๘๑ - ๒.๖๐	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อย
ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ ๑.๐๐ - ๑.๘๐	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ น้อยที่สุด ^{๑๐}

๓.๓ การวิจัยเชิงคุณภาพ

๓.๓.๑ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants)

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ผู้วิจัยกำหนดเลือกแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) เป็นผู้บริหารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้บริหารสำนักงานคณะกรรมการ ก.ล.ต. ผู้บริหารของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ สื่อมวลชนในวงการข่าวสารตลาดหุ้น ทรงคุณวุฒิ ผู้เชี่ยวชาญในสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านลงทุน ด้านพุทธธรรม ด้านธรรมาภิบาลและตัวแทนนักลงทุนประเภทต่างๆ และพระสงฆ์ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่ชัดเจน สามารถอธิบายเสริมสนับสนุน ข้อโต้แย้งต่างๆ และเสริมให้มีความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์ รวมถึงการเสนอแนะข้อคิดเห็นในประเด็นที่มีข้อ ขัดแย้ง หรือเห็นควรเพิ่มเติมให้ชุดความรู้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น โดยใช้แบบสัมภาษณ์กับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ จำนวน ๑๘ รูปหรือคน

ลำดับที่	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านตลาดหลักทรัพย์	ตำแหน่ง
๑	นายวัฒนา เมืองสุข	อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์
๒	นายวันชัย จันทน์เรือง	ผู้อำนวยการฝ่ายที่ปรึกษาการเงินและการลงทุน บริษัทหลักทรัพย์ โนมูระพินสิน จำกัด (มหาชน)

^{๑๐} วัฒนา สุนทรชัย, เรียนสถิตติด้วย SPSS ภาคการวิเคราะห์เครื่องมือการวิจัยและการวิเคราะห์ข้อสอบ, กรุงเทพมหานคร) : บริษัท จูเนฟ

ลำดับที่	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านตลาดหลักทรัพย์	ตำแหน่ง
๓	นางอุบลรัตน์ นนธ์ธนสิน	ผู้อำนวยการอาวุโส บริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)
๔	นายสิปกร ขาวสอาด	ประธานที่ปรึกษาบริษัทสวอกไฟฟ์ จำกัด
๕	นายจารุวัฒน์ เกษุวรรณ	ผู้จัดการห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ไอร่า จำกัด (มหาชน)
	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านรัฐประศาสนศาสตร์	ตำแหน่ง
๖	รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม	ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษากฎหมาย รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
๗	รศ.ดร.สมาน งามสนิท	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพระพุทธศาสนา	ตำแหน่ง
๘	พระราชญาณกวี (สุวิทย์ ปิยวิสุทธิ)	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดพระราม ๙ กาญจนาภิเษก
๙	พระเมธาวิเชียร, รศ.ดร.	ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดราชประดิษฐสถิตมหาสีมารามราชวรวิหาร
	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการลงทุน	ตำแหน่ง
๑๐	นายวสันต์ อธิธิโรจนกุล	ประธานกรรมการ บริษัท ไฟโอเนียร์ มอเตอร์ จำกัด (มหาชน)
๑๑	นายมาศถวิน ชาญวีรกุล	กรรมการผู้จัดการบริษัท STPI จำกัด (มหาชน)
๑๒	ดร.ณรงค์ ทศนนิพันธ์	กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัทSEADFCO จำกัด (มหาชน)
๑๓	นายประสิทธิ์ กรโชคอนันต์	กรรมการผู้จัดการเว็บไซต์หุ้นอินไซด์
๑๔	นายชาญชัย สงวนวงศ์	ผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์ข่าวหุ้นธุรกิจ
๑๕	นางสาวนุชนาด เลาทไทยมงคล	ผู้บริหาร บริษัทวิริยะประกันภัย จำกัด
๑๖	นางสุจารี จันทร์สว่าง	กรรมการผู้จัดการ บลน.Wealtrepublic
๑๗	ดร.ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์	กรรมการผู้จัดการบริษัทไฟลีนบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน)
๑๘	นายสิทธิชัย จิตรตั้งตรง	ผู้บริหารกองทุนเพื่อการลงทุน

ผู้ทรงคุณวุฒิ (Expert)

ผู้วิจัยกำหนดการประชุมกลุ่มเฉพาะความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิ ได้แก่ ผู้บริหารหรือผู้รับผิดชอบด้านการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ผู้บริหารบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ผู้บริหารหรือสื่อมวลชนในวงการตลาดหุ้น นักวิชาการทางรัฐประศาสนศาสตร์ และพระพุทธศาสนา นักลงทุน และประชาชนผู้สนใจ โดยใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อนำไปสู่การแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะ เพื่อสร้างองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างรอบด้านด้วยความละเอียดถี่ถ้วน จำนวน ๙ รูปหรือคน

ลำดับที่	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านตลาดหลักทรัพย์	ตำแหน่ง
๑	ดร.ณรงค์ ทศนนิพันธ์	กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ซีพีโก้ จำกัด (มหาชน)
๒	ดร.ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์	ประธานกรรมการ บริษัท ไพลินบุ๊คเน็ต จำกัด (มหาชน)
๓	นางสาวสุจารี จันทร์สว่าง	ประธานคณะกรรมการเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัทหลักทรัพย์นายหน้าซื้อขายหน่วยลงทุน เวิร์ทรีพับบลิค จำกัด
๔	ดร.วรพล โสคติยานุรักษ์	อดีตเลขาธิการ สำนักงาน ก.ล.ต.
	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านรัฐประศาสนศาสตร์	ตำแหน่ง
๕	รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม	ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
๖	ผศ.ดร.พงษ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพระพุทธศาสนา	ตำแหน่ง
๗	พระมหาสุนันท์ สุนนโท, ผศ, ดร.	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
๘	ผศ.ดร. สุรียา รักษาเมือง	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัย	ตำแหน่ง
๙	รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์
๑๐	อ.ดร.สมบัติ นามบุรี	อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์

๓.๓.๒ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยในเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยได้สร้างเครื่องมือการวิจัยที่ใช้ในการสัมภาษณ์ (Interview) ซึ่งเป็นคำถามปลายเปิดที่จะนำไปใช้สัมภาษณ์สำหรับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ในการสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) โดยมีขั้นตอนดังนี้

๑) ศึกษารวบรวมข้อมูลจากเอกสาร เป็นการรวบรวมขั้นแรกเมื่อเริ่มทำการวิจัย โดยศึกษาข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ พระไตรปิฎก เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการวิจัย ช่วยในการกำหนดประเด็นและตัวแปรที่จะศึกษา และเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบความคิด ในการสร้างแบบสัมภาษณ์รวมทั้งนำมาใช้ในการวิเคราะห์ด้วย

๒) กำหนดคำถามการวิจัย (Research Question) คือ คำถามที่ต้องการคำตอบจากการวิจัยหรือเป็นสิ่งที่ต้องตอบโจทย์ของวัตถุประสงค์ โดยพิจารณาจากปัจจัยและประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น และเกี่ยวเนื่องกันกับปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๓) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสัมภาษณ์

๔) สร้างแบบสัมภาษณ์จากการวิเคราะห์ สังเคราะห์แนวคิด และข้อค้นพบจากผลงานวิจัยในบริบทปัจจัยที่มีอิทธิพลทางตรง และทางอ้อมต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยเพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) ทั้งนี้ เพื่อให้ได้ข้อค้นพบที่ชัดเจนสามารถอธิบายเสริม สนับสนุน ข้อโต้แย้งต่างๆ ให้ละเอียด และเสริมให้มีความรู้ ความเข้าใจในปรากฏการณ์นี้ที่เป็นตัวแปรศึกษาจากการวิจัยเชิงเอกสารให้ชัดเจนยิ่งขึ้น

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยการสร้างแบบสัมภาษณ์ (Interviews Form) ตามกรอบปัจจัยที่กำหนด แบ่งออกเป็น ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ข้อมูลผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ เป็นแบบสัมภาษณ์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยกำหนดการสร้างแบบสัมภาษณ์จากดัชนีของตัวแปรที่ได้จากการวิเคราะห์ และสังเคราะห์

ตอนที่ ๓ แบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับปัญหาและข้อเสนอแนะ ซึ่งจะเป็นคำถามที่เปิดโอกาสให้ผู้ตอบแบบสอบถามได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ

๓.๓.๓ การเก็บรวบรวมข้อมูล

๑) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารชั้นปฐมภูมิ (Primary Source) ได้แก่ การศึกษาจากพระไตรปิฎก อรรถกถา ฎีกา อนุฎีกา คัมภีร์ ฉบับภาษาไทยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการตามหลักพุทธธรรม

๒) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสารชั้นทุติยภูมิ (Secondary Source) หรือการวิจัยเชิงเอกสาร (Documentary Research) ได้แก่ ส่วนที่เป็นคำอธิบายจากเอกสาร หนังสือ ตำรา ที่เป็นแนวคิด ทฤษฎี รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยการทบทวน ตรวจสอบ และสังเคราะห์เพื่อให้ได้ตัวแปรที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๓) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์ มีวิธีการเก็บข้อมูลหลายแบบให้เลือกตามความเหมาะสมของข้อมูลที่ต้องการ และตามลักษณะของประชากรเป้าหมายในการเก็บข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอน ดังนี้

๓.๑) การเก็บรวบรวมข้อมูลจากเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นการรวบรวมผลจากแบบสอบถามในขั้นแรกเมื่อเริ่มทำการวิจัย โดยศึกษาเอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำมาประกอบการวิจัย ช่วยในการกำหนดประเด็นและตัวแปรที่จะศึกษา และจากการตรวจสอบข้อมูลของแบบสอบถาม เพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดกรอบคำถามในการสร้างแบบสัมภาษณ์รวมทั้งนำมาใช้ในการวิเคราะห์ด้วย

๓.๒) การสัมภาษณ์เชิงลึก (In-depth Interview) เป็นการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants Interview) ซึ่งเป็นผู้ที่มีความรู้หรือมีข้อมูลในเรื่องที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาดีที่สุด หรือมีความเกี่ยวข้องมากที่สุด จำนวน ๑๘ รูปหรือคน ที่ถูกเลือกแบบเฉพาะเจาะจง

๔) การเก็บข้อมูลจากการสนทนากลุ่มเฉพาะ ตรวจสอบความเหมาะสมของกรอบแนวคิดการวิจัยโดยการสนทนากลุ่มเฉพาะกับผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๑๐ รูปหรือคน

๓.๓.๔ การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์โดยนำข้อมูลมาเรียบเรียง และจำแนกอย่างเป็นระบบ จากนั้นนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหา ตีความหมาย เชื่อมโยงความสัมพันธ์และสร้างข้อสรุปจากข้อมูลต่าง ๆ ที่รวบรวมได้ เพื่อจะได้ศึกษาประเด็นได้ลึกซึ้ง เมื่อประเด็นใดวิเคราะห์แล้วไม่มีความชัดเจนก็ตามไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติมในประเด็นต่าง ๆ นั้น เพื่อตอบคำถามหลักตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย และนำเสนอผลการวิจัยแบบพรรณนาความ

บทที่ ๔

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์คือ ๑) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๒) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๓) เพื่อนำเสนอโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยได้ทำการรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยแบ่งออกเป็น ๓ ประเด็นดังนี้

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

๔.๒.๑ สภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๔.๒.๒ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๔.๒.๓ โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๔.๓ ผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ

๔.๔ องค์กรความรู้

๔.๔.๑ องค์กรความรู้ที่ได้จากการวิจัย

๔.๔.๒ องค์กรความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน
 ตารางที่ ๔.๑ จำนวน และร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล (n=๔๕๐)

ลำดับ	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
๑	เพศ		
	ชาย	๓๒๐	๗๗.๑๑
	หญิง	๑๓๐	๒๘.๘๙
	รวม	๔๕๐	๑๐๐.๐
๒	อายุ		
	๒๐-๒๙ ปี	๑๓	๒.๘๙
	๓๐-๓๙ ปี	๗๑	๑๕.๗๘
	๔๐-๔๙ ปี	๑๑๗	๒๖.๐๐
	๕๐ ปีขึ้นไป	๒๔๙	๕๕.๓๓
รวม	๔๕๐	๑๐๐.๐	
๓	ระดับการศึกษา		
	ต่ำกว่าปริญญาตรี	๒๐	๔.๔๔
	ปริญญาตรี	๑๙๑	๔๒.๔๔
	ปริญญาโท	๑๙๖	๔๓.๕๖
	ปริญญาเอก	๔๓	๙.๕๖
รวม	๔๕๐	๑๐๐.๐	
๕	อาชีพ		
	รับจ้างทั่วไป	๔๔	๙.๗๘
	เกษตรกร	๕	๑.๑๑
	กรรมกร	๑	๐.๒๒
	นักเรียน นักศึกษา	๕	๑.๑๑
	อาชีพอิสระ	๑๐๒	๒๒.๖๗
	ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ	๗๕	๑๖.๖๗
	พนักงานรัฐวิสาหกิจ	๓๒	๗.๑๑
	นักธุรกิจเอกชน	๑๑๔	๒๕.๓๓
	นักลงทุน	๗๒	๑๖.๐๐
รวม	๔๕๐	๑๐๐.๐	

ตารางที่ ๔.๑ จำนวน และร้อยละของข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคล (ต่อ) (n=๔๕๐)

ลำดับ	ปัจจัยส่วนบุคคล	จำนวน	ร้อยละ
๖	รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
	ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๔	๐.๘๙
	๑๐,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท	๒๗	๖.๐๐
	๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท	๔๖	๑๐.๒๒
	๓๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป	๓๗๓	๘๒.๘๙
	รวม	๔๕๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๑ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามจำนวน และร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๔๕๐ คน สรุปได้ดังนี้

ด้านเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๓๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๑๑ และเพศหญิง จำนวน ๑๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘๙

ด้านอายุ พบว่า อันดับแรกมีอายุอยู่ระหว่าง ๕๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๓ รองลงมา มีอายุระหว่าง ๔๐-๔๙ ปี จำนวน ๑๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๐ มีอายุระหว่าง ๓๐-๓๙ ปี จำนวน ๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๘ และมีอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๙ ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน ๑๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕๖ รองลงมาคือปริญญาตรี จำนวน ๑๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔๔ ปริญญาเอก จำนวน ๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๖ และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๔ ตามลำดับ

ด้านอาชีพ พบว่า ส่วนมากมีอาชีพนักธุรกิจเอกชน จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๓ รองลงมา มีอาชีพอิสระ จำนวน ๑๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖๗ มีอาชีพข้าราชการ/เจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ จำนวน ๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ มีอาชีพเป็นนักลงทุน จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๐ มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๑ มีอาชีพเกษตรกร จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๑ และมีอาชีพกรรมกร จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๒ ตามลำดับ

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ส่วนมากมีรายได้มากกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๓๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๘๙ รองลงมา มีรายได้ ๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๒ มีรายได้ ๑๐,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๐ และมีรายได้ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๙ ตามลำดับ

๔.๒ ผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามวัตถุประสงค์

๔.๒.๑ สภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์สภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) ข้อมูลเกี่ยวกับของพุทธสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามพุทธสื่อสาร ๕ ประการ ดังแสดงในตารางที่ ๔.๒-๔.๗

ตารางที่ ๔.๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ในภาพรวม

(n=๔๕๐)				
ข้อ	พุทธสื่อสาร ในภาพรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ด้านสัจจะ (ความจริง)	๓.๘๐	๐.๗๙๒	มาก
๒	ด้านตถตา (แท้จริง)	๓.๖๐	๐.๘๐๔	มาก
๓	ด้านกาละ (ถูกเวลา)	๓.๓๑	๐.๘๔๙	ปานกลาง
๔	ด้านปิยะ (ผู้รับชอบ)	๓.๕๓	๐.๗๑๒	มาก
๕	ด้านอัตถะ (มีประโยชน์)	๓.๖๘	๐.๘๒๘	มาก
ภาพรวม		๓.๕๘	๐.๖๙๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อระดับพุทธสื่อสาร ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๖๙๐) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านสัจจะ (ความจริง) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๐$, S.D. = ๐.๗๙๒) รองลงมา ด้านอัตถะ (มีประโยชน์) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๘$, S.D. = ๐.๘๒๘) และด้านกาละ (ถูกเวลา) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๑$, S.D. = ๐.๘๔๙) ตามลำดับ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านสัจจะ (ความจริง)

(n=๔๕๐)

ข้อ	๑. ด้านสัจจะ (ความจริง)	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงที่สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาได้	๓.๘๘	๐.๗๘๑	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงโดยไม่มีการแก้ไขบิดเบือนข้อมูลข่าวสารอันเป็นมูลเดิม	๓.๘๒	๐.๘๖๐	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริงแบบตรงไปตรงมาไม่มีการปรุงแต่งข้อมูลเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง	๓.๗๕	๐.๙๐๘	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีกระบวนการนำเสนอที่ถูกต้องชัดเจนตรงถึงผู้รับ	๓.๗๓	๘๗๘	มาก
ภาพรวม		๓.๘๐	๐.๗๒๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านสัจจะ (ความจริง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๐$, S.D. = ๐.๗๒๙) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงที่สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๘$, S.D. = ๐.๗๘๑) รองลงมา คือ ข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงโดยไม่มีการแก้ไขบิดเบือนข้อมูลข่าวสารอันเป็นมูลเดิม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๒$, S.D. = ๐.๘๖๐) และ ข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีกระบวนการนำเสนอที่ถูกต้องชัดเจนตรงถึงผู้รับ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๓$, S.D. = ๐.๘๗๘) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านตถตา (แท้จริง)

(n=๔๕๐)

ข้อ	๒. ด้านตถตา (แท้จริง)	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นจริงให้นักลงทุนได้ทราบ	๓.๗๓	๐.๘๕๘	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องซึ่งเกิดขึ้นในสถานการณ์ปัจจุบัน โดยไม่มีการปิดบังข้อมูล	๓.๕๘	๐.๙๐๕	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ให้นักลงทุนได้วิเคราะห์และตัดสินใจได้ถูกต้อง	๓.๖๔	๐.๙๑๒	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในทุกมิติตามสภาพโดยไม่ปิดบังข้อมูล	๓.๓๔	๐.๙๑๖	ปานกลาง
ภาพรวม		๓.๖๐	๐.๘๐๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านตถตา (แท้จริง) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๐$, S.D. = ๐.๘๐๔) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นจริงให้นักลงทุนได้ทราบ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๓$, S.D. = ๐.๘๕๘) รองลงมา คือข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ให้นักลงทุนได้วิเคราะห์และตัดสินใจได้ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๔$, S.D. = ๐.๙๑๒) และ ข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในทุกมิติตามสภาพโดยไม่ปิดบังข้อมูล มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๔$, S.D. = ๐.๙๑๖) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านกาละ (ถูกเวลา)

(n=๔๕๐)

ข้อ	๓. ด้านกาละ (ถูกเวลา)	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารได้ตรงเวลาไม่คลาดเคลื่อนที่สามารถสร้าง ความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนได้เป็นอย่างดี	๓.๓๓	๐.๙๖๙	ปานกลาง
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้นัก ลงทุนได้วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้อง	๓.๓๖	๐.๙๓๙	ปานกลาง
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการวิเคราะห์เวลา ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เข้าถึงนักลงทุนได้ มากที่สุด	๓.๓๑	๐.๙๓๗	ปานกลาง
๔	เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทยมีความเหมาะสม	๓.๒๔	๐.๙๔๗	ปานกลาง
ภาพรวม		๓.๓๑	๐.๘๔๙	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านกาละ (ถูกเวลา) โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๑$, S.D. = ๐.๘๔๙) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้นักลงทุนได้วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๖$, S.D. = ๐.๘๕๘) รองลงมา คือข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตรงเวลาไม่คลาดเคลื่อนที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๓$, S.D. = ๐.๙๖๙) และ ข้อ ๔ เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๒๔$, S.D. = ๐.๙๔๗) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านปิยะ (ผู้รับชอบ)

(n=๔๕๐)

ข้อ	๔. ด้านปิยะ (ผู้รับชอบ)	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตรงเวลาไม่คลาดเคลื่อนที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนได้เป็นอย่างดี	๓.๔๗	๐.๘๒๖	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเพื่อให้นักลงทุนได้วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้อง	๓.๔๘	๐.๘๘๘	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการวิเคราะห์เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด	๓.๖๗	๐.๘๙๐	มาก
๔	เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความเหมาะสม	๓.๕๑	๐.๘๗๓	มาก
ภาพรวม		๓.๕๓	๐.๗๑๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านปิยะ (ผู้รับชอบ) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๓$, S.D. = ๐.๗๑๒) เมื่อพิจารณาข้อพบว่า ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการวิเคราะห์เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๗$, S.D. = ๐.๘๙๐) รองลงมา คือข้อ ๔ เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความเหมาะสม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๑$, S.D. = ๐.๘๗๓) และ ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตรงเวลาไม่คลาดเคลื่อนที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนได้เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๗$, S.D. = ๐.๘๒๖) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านอรรถะ (มีประโยชน์)

(n=๔๕๐)

ข้อ	๕. ด้านอรรถะ (มีประโยชน์)	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์	๓.๗๘	๐.๙๑๕	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อส่วนร่วมเป็นหลัก	๓.๗๕	๐.๙๑๓	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปราศจากอคติความลำเอียงมุ่งเอาแต่ประโยชน์ส่วนตน	๓.๖๒	๐.๙๕๐	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายโดยไม่ปิดบังหรือซ่อนเร้นผลประโยชน์อันผู้อื่นจะพึงได้รับ	๓.๕๗	๐.๙๕๖	มาก
ภาพรวม		๓.๖๘	๐.๘๒๘	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านอรรถะ (มีประโยชน์) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = ๓.๖๘, S.D. = ๐.๘๒๘) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = ๓.๗๘, S.D. = ๐.๙๑๕) รองลงมา คือข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อส่วนร่วมเป็นหลัก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก (\bar{X} = ๓.๗๕, S.D. = ๐.๙๑๓) และ ข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายโดยไม่ปิดบังหรือซ่อนเร้นผลประโยชน์อันผู้อื่นจะพึงได้รับ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก (\bar{X} = ๓.๕๗, S.D. = ๐.๙๕๖) ตามลำดับ

๒) ข้อมูลเกี่ยวกับการสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามทฤษฎีการสื่อสาร ๔ ประการ ดังแสดงในตารางที่ ดังแสดงในตารางที่ ๔.๘-๔.๑๒

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสื่อสาร ในภาพรวม

(n=๔๕๐)

ข้อ	การสื่อสาร ในภาพรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ด้านผู้ส่งสาร	๓.๗๑	๐.๗๔๕	มาก
๒	ด้านสาร	๓.๖๘	๐.๗๕๙	มาก
๓	ด้านช่องทางการสื่อสาร	๓.๕๘	๐.๘๔๒	มาก
๔	ด้านผู้รับสาร	๓.๖๒	๐.๗๐๐	มาก
	ภาพรวม	๓.๖๕	๐.๖๙๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการสื่อสาร ในภาพรวมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๕$, S.D. = ๐.๖๙๗) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านผู้ส่งสาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๑$, S.D. = ๐.๗๔๕) รองลงมา ด้านสาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๘$, S.D. = ๐.๗๕๙) และด้านช่องทางการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๘๔๒) ตามลำดับ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการสื่อสาร ด้านผู้ส่งสาร

		(n=๔๕๐)		
ข้อ	๑. ด้านผู้ส่งสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารเป็นอย่างดี	๓.๗๙	๐.๘๕๑	มาก
๒	ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสามารถในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ	๓.๗๐	๐.๘๕๐	มาก
๓	ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่ประกอบด้วยอคตินำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยลำเอียง	๓.๖๖	๐.๘๖๑	มาก
๔	เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมุ่งถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียว	๓.๖๘	๐.๘๖๗	มาก
ภาพรวม		๓.๗๑	๐.๗๔๕	มาก

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านผู้ส่งสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๑$, S.D. = ๐.๘๔๕) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารเป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๙$, S.D. = ๐.๘๕๑) รองลงมา คือข้อ ๒ ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสามารถในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๐$, S.D. = ๐.๘๕๐) และ ข้อ ๓ ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่ประกอบด้วยอคตินำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยลำเอียง มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๖$, S.D. = ๐.๘๖๑) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านสาร

(n=๔๕๐)

ข้อ	๒. ด้านสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอมีความถูกต้อง แม่นยำ เชื่อถือได้	๓.๗๖	๐.๘๔๖	มาก
๒	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอเป็นความจริงทั้งโดยสมมติและโดยปรมาัตถ์	๓.๖๘	๐.๘๓๐	มาก
๓	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน	๓.๘๔	๐.๘๖๑	มาก
๔	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอทันต่อเหตุการณ์ทันสมัยใหม่เสมอ	๓.๖๘	๐.๙๘๙	มาก
ภาพรวม		๓.๖๘	๐.๗๕๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๘$, S.D. = ๐.๗๕๙) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๓ ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๔$, S.D. = ๐.๘๖๑) รองลงมา คือข้อ ๑ ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอมีความถูกต้อง แม่นยำ เชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๖$, S.D. = ๐.๘๔๖) และ ข้อ ๔ ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอทันต่อเหตุการณ์ทันสมัยใหม่เสมอ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๖๘$, S.D. = ๐.๙๘๙) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๑ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านช่องทางการสื่อสาร
(n=๔๕๐)

ข้อ	๓. ด้านช่องทางการสื่อสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๓.๖๐	๐.๙๘๑	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ปลอดภัย ข้อมูลไม่ถูกบิดเบือนหรือถูกทำลาย	๓.๗๔	๐.๙๑๐	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ ทันต่อเหตุการณ์	๓.๓๘	๑.๐๓๔	ปานกลาง
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด	๓.๖๑	๐.๙๕๒	มาก
ภาพรวม		๓.๕๘	๐.๘๔๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านช่องทางการสื่อสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๘๔๒) เมื่อพิจารณารายชื่อพบว่า ข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ปลอดภัย ข้อมูลไม่ถูกบิดเบือนหรือถูกทำลาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๔$, S.D. = ๐.๙๑๐) รองลงมา คือข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๐$, S.D. = ๐.๙๘๑) และ ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ ทันต่อเหตุการณ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๘$, S.D. = ๑.๐๓๔) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของพุทธสื่อสาร ด้านผู้รับสาร

(n=๔๕๐)

ข้อ	๔. ด้านผู้รับสาร	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารให้กับผู้รับตรงกลุ่มเป้าหมาย ไม่คลาดเคลื่อน	๓.๕๗	๐.๘๘๖	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารให้กับผู้รับที่มีความสามารถในการใช้ข้อมูล ข่าวสารให้เกิดประโยชน์	๓.๗๔	๐.๘๔๔	มาก
๓	ผู้รับมีความรู้เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์เป็นอย่างดี	๓.๔๘	๐.๘๓๙	มาก
๔	ผู้รับมีความเข้าใจในผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารเป็นอย่างดี	๓.๖๘	๐.๘๕๒	มาก
ภาพรวม		๓.๖๒	๐.๗๐๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านผู้รับสาร โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๒$, S.D. = ๐.๗๐๐) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้รับที่มีความสามารถในการใช้ข้อมูลข่าวสารให้เกิดประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๔$, S.D. = ๐.๘๔๔) รองลงมาคือข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้รับตรงกลุ่มเป้าหมาย ไม่คลาดเคลื่อน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๗$, S.D. = ๐.๘๘๖) และ ข้อ ๓ ผู้รับมีความรู้เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์เป็นอย่างดี มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๘$, S.D. = ๐.๘๓๙) ตามลำดับ

๓) ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ดังแสดงในตารางที่แสดงในตารางที่ ๔.๑๓-๔.๑๗

ตารางที่ ๔.๑๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ในภาพรวม

(n=๔๕๐)

ข้อ	การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ในภาพรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ด้านการวางแผน	๓.๕๘	๐.๘๓๔	มาก
๒	ด้านการปฏิบัติตามแผน	๓.๕๐	๐.๘๖๔	มาก
๓	ด้านการตรวจสอบ	๓.๔๑	๐.๘๕๗	มาก
๔	ด้านการปรับปรุงแก้ไข	๓.๓๘	๐.๘๖๑	ปานกลาง
	ภาพรวม	๓.๔๗	๐.๘๑๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๗$, S.D. = ๐.๘๑๐) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๘๓๔) รองลงมา ด้านการปฏิบัติตามแผน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๐$, S.D. = ๐.๘๖๔) และด้านการปรับปรุงแก้ไข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๘$, S.D. = ๐.๘๖๑) ตามลำดับ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับของการบริหารจัดการตามกระบวนการ
PDCA ด้านการวางแผน

(n=๔๕๐)

ข้อ	๑. ด้านการวางแผน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประชุมวางแผนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง	๓.๖๐	๐.๘๕๔	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน	๓.๗๑	๐.๘๗๗	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	๓.๔๘	๐.๘๘๓	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดตัวชี้วัดอย่างชัดเจน	๓.๕๓	๐.๘๕๘	มาก
ภาพรวม		๓.๕๘	๐.๘๓๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการวางแผน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๘๓๔) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๑$, S.D. = ๐.๘๗๗) รองลงมา คือข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประชุมวางแผนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๐$, S.D. = ๐.๘๕๔) และ ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๘$, S.D. = ๐.๘๘๓) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๕ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ
PDCA ด้านการปฏิบัติตามแผนวางแผน

(n=๔๕๐)

ข้อ	๒. ด้านการปฏิบัติตามแผนวางแผน	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอมีความถูกต้อง แม่นยำ เชื่อถือได้	๓.๕๙	๐.๙๓๕	มาก
๒	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอเป็นความจริงทั้งโดยสมมติและโดยปรมาัตถ์	๓.๓๘	๑.๐๐๘	มาก
๓	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน	๓.๔๒	๐.๙๖๔	มาก
๔	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ นำเสนอทันต่อเหตุการณ์ทันสมัยใหม่เสมอ	๓.๖๐	๐.๙๒๙	มาก
ภาพรวม		๓.๕๐	๐.๘๖๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านการปฏิบัติตามแผนวางแผน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๐$, S.D. = ๐.๘๖๔) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๔ ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอทันต่อเหตุการณ์ทันสมัยใหม่เสมอ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๐$, S.D. = ๐.๙๒๙) รองลงมา คือข้อ ๑ ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอมีความถูกต้อง แม่นยำ เชื่อถือได้ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๙$, S.D. = ๐.๙๓๕) และ ข้อ ๒ ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอเป็นความจริงทั้งโดยสมมติและโดยปรมาัตถ์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๘$, S.D. = ๑.๐๐๘) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ
PDCA ด้านการตรวจสอบ

(n=๔๕๐)

ข้อ	๓. ด้านการตรวจสอบ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ	๓.๔๐	๐.๙๕๗	ปานกลาง
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ปลอดภัย ข้อมูลไม่ถูกบิดเบือนหรือถูกทำลาย	๓.๔๘	๐.๙๒๓	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ ทันต่อเหตุการณ์	๓.๔๐	๐.๙๔๐	ปานกลาง
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด	๓.๓๔	๐.๙๕๒	ปานกลาง
ภาพรวม		๓.๔๑	๐.๘๕๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านการตรวจสอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๑$, S.D. = ๐.๘๕๗) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ปลอดภัย ข้อมูลไม่ถูกบิดเบือนหรือถูกทำลาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๘$, S.D. = ๐.๙๒๓) รองลงมา คือ ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ ทันต่อเหตุการณ์ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๔๐$, S.D. = ๐.๙๔๐) และ ข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๔$, S.D. = ๐.๘๕๗) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๗ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการตามกระบวนการ
PDCA ด้านการปรับปรุงแก้ไข

(n=๔๕๐)

ข้อ	๔. ด้านการปรับปรุงแก้ไข	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำผลของการประเมินมาใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่อง	๓.๓๖	๐.๙๓๔	ปานกลาง
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม	๓.๓๙	๐.๙๑๒	ปานกลาง
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข	๓.๒๔	๑.๐๑๔	ปานกลาง
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้มาตรฐาน	๓.๕๔	๐.๙๒๗	ปานกลาง
ภาพรวม		๓.๓๘	๐.๘๖๑	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับพุทธสื่อสาร ด้านการปรับปรุงแก้ไข โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๓๘, S.D. = ๐.๘๖๑) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้มาตรฐาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๕๔, S.D. = ๐.๙๒๗) รองลงมา คือข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๓๙, S.D. = ๐.๙๑๒) และ ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๒๔, S.D. = ๑.๐๑๔) ตามลำดับ

๔) ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังแสดงในตารางที่ ๔.๑๘-๔.๒๔

ตารางที่ ๔.๑๘ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวม

(n=๔๕๐)

ข้อ	ธรรมาภิบาล ในภาพรวม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ด้านนิติธรรม	๓.๘๙	๐.๗๗๒	มาก
๒	ด้านคุณธรรม	๓.๘๔	๐.๗๙๖	มาก
๓	ด้านความโปร่งใส	๓.๘๐	๐.๘๓๒	มาก
๔	ด้านการมีส่วนร่วม	๓.๓๗	๐.๙๕๒	มาก
๕	ด้านความรับผิดชอบ	๓.๗๑	๐.๘๖๗	มาก
๖	ด้านความคุ้มค่า	๓.๕๕	๐.๘๔๔	มาก
	ภาพรวม	๓.๖๙	๐.๗๕๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวมโดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๙$, S.D. = ๐.๗๕๖) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านนิติธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๙$, S.D. = ๐.๗๗๒) รองลงมา ด้านคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๔$, S.D. = ๐.๗๙๖) และด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๗$, S.D. = ๐.๙๕๒) ตามลำดับ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๑๙ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านนิติธรรม
(n=๔๕๐)

ข้อ	๑. ด้านนิติธรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประชุมวางแผนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง	๓.๙๙	๐.๘๗๓	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน	๓.๙๗	๐.๘๔๐	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร	๓.๗๓	๐.๘๖๖	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดตัวชี้วัดอย่างชัดเจน	๓.๘๖	๐.๘๒๘	มาก
ภาพรวม		๓.๘๙	๐.๗๗๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านนิติธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๙$, S.D. = ๐.๗๗๒) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประชุมวางแผนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๙$, S.D. = ๐.๘๗๓) รองลงมา คือข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๗$, S.D. = ๐.๘๔๐) และ ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๓$, S.D. = ๐.๘๖๖) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๐ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล
 ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านคุณธรรม
 (n=๔๕๐)

ข้อ	๒. ด้านคุณธรรม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารด้วยความถูกต้องดีงาม	๓.๗๔	๐.๘๙๑	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารด้วยความซื่อสัตย์	๓.๗๖	๐.๙๐๓	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารโดยไม่ขัดจารีตประเพณี	๓.๙๔	๐.๘๖๔	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล ข่าวสารโดยไม่มุ่งร้ายต่อฝ่ายใด	๓.๙๔	๐.๘๘๓	มาก
ภาพรวม		๓.๘๔	๐.๗๙๖	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านคุณธรรม โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๔$, S.D. = ๐.๗๙๖) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ขัดจารีตประเพณี มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๔$, S.D. = ๐.๘๖๔) รองลงมา คือข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่มุ่งร้ายต่อฝ่ายใด มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๙๔$, S.D. = ๐.๘๘๓) และ ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยความถูกต้องดีงาม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๔$, S.D. = ๐.๘๙๑) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๑ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความ
โปร่งใส

(n=๔๕๐)

ข้อ	๓. ด้านความโปร่งใส	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถตรวจสอบได้	๓.๘๗	๐.๙๑๓	มาก
๒	การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความถูกต้องเที่ยงธรรม	๓.๗๘	๐.๘๙๑	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียว	๓.๗๓	๐.๙๑๑	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวม	๓.๘๑	๐.๙๔๕	มาก
ภาพรวม		๓.๘๐	๐.๘๓๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความโปร่งใส โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๐$, S.D. = ๐.๘๓๒) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๑ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถตรวจสอบได้ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๗$, S.D. = ๐.๙๔๕) รองลงมา คือข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๑$, S.D. = ๐.๙๔๕) และ ข้อ ๓ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียว มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๓$, S.D. = ๐.๙๑๑) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๒ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการมี
ส่วนร่วม

(n=๔๕๐)

ข้อ	๔. ด้านการมีส่วนร่วม	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ	๓.๓๘	๑.๐๐๙	ปานกลาง
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ	๓.๓๐	๑.๐๕๒	ปานกลาง
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมคิดร่วมรับผลประโยชน์	๓.๓๖	๑.๐๑๘	ปานกลาง
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับฟังข้อคิดเห็นจาก ผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น	๓.๔๖	๐.๙๘๕	มาก
ภาพรวม		๓.๓๗	๐.๙๕๒	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๒๒ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านการมีส่วนร่วม
โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๓๗, S.D. = ๐.๙๕๒) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๔
ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ใน
ระดับมาก (\bar{X} = ๓.๔๖, S.D. = ๐.๙๘๕) รองลงมา คือข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิด
โอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๓๘, S.D. =
๑.๐๐๙) และ ข้อ ๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ มี
ค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง (\bar{X} = ๓.๓๐, S.D. = ๐.๙๕๒) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๓ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความ
รับผิดชอบ

(n=๔๕๐)

ข้อ	๕. ด้านความรับผิดชอบ	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ	๓.๗๒	๐.๙๓๙	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ	๓.๗๔	๐.๙๔๓	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมคิดร่วมรับผลประโยชน์	๓.๗๐	๐.๙๕๒	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับฟังข้อคิดเห็นจาก ผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น	๓.๖๖	๐.๙๒๘	มาก
ภาพรวม		๓.๗๑	๐.๘๖๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๓ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความ
รับผิดชอบ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๑$, S.D. = ๐.๘๖๗) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ
๒ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ใน
ระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๔$, S.D. = ๐.๙๔๓) รองลงมา คือข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิด
โอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๒$, S.D. = ๐.๙๓๙) และ
ข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด
อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๖๖$, S.D. = ๐.๙๒๘) ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๒๔ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล
ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความ
คุ้มค่า

(n=๔๕๐)

ข้อ	๖. ด้านความคุ้มค่า	\bar{X}	S.D.	ระดับ
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ	๓.๔๙	๐.๙๓๕	มาก
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ	๓.๕๔	๐.๙๐๓	มาก
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วน ได้เสียได้ร่วมคิดร่วมรับผลประโยชน์	๓.๖๒	๐.๘๘๙	มาก
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับฟังข้อคิดเห็นจาก ผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น	๓.๕๘	๐.๘๓๒	มาก
ภาพรวม		๐.๕๕	๐.๘๔๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๒๔ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อและระดับการบริหารจัดการ
เปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ด้านความคุ้มค่า
โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๕$, S.D. = ๐.๘๔๔) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อ ๓ ตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมรับผลประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด
อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๒$, S.D. = ๐.๘๘๙) รองลงมา คือข้อ ๔ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
รับฟังข้อคิดเห็นจากผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๘๓๒)
และ ข้อ ๑ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ มีค่าเฉลี่ย
ต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๙$, S.D. = ๐.๙๓๕) ตามลำดับ

๔.๒.๒ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ ๔.๒๕ ค่าสถิติเบื้องต้นของตัวแปรสังเกตได้ในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

(n=450)

ตัวแปร	Mean	ระดับ	S.D.	Variance	Skewness	Kurtosis
smcr1	3.71	มาก	.745	.555	-.216	-.101
smcr2	3.68	มาก	.759	.577	-.303	-.195
smcr3	3.58	มาก	.842	.709	-.272	-.174
smcr4	3.62	มาก	.700	.490	-.119	.095
SMCR	3.65	มาก	.697	.486	-.211	-.193
pdca1	3.58	มาก	.834	.696	-.346	-.089
pdca2	3.50	มาก	.864	.747	-.303	-.212
pdca3	3.41	มาก	.857	.735	-.312	.091
pdca4	3.38	ปานกลาง	.861	.741	-.346	.148
PDCA	3.47	มาก	.810	.656	-.345	.017
bud1	3.80	มาก	.729	.532	-.335	-.093
bud2	3.60	มาก	.804	.646	-.310	-.004
bud3	3.31	ปานกลาง	.849	.721	-.252	-.143
bud4	3.53	มาก	.712	.507	-.098	-.294
Bud5	3.68	มาก	.828	.685	-.472	.114
BUDDIST	3.58	มาก	.690	.476	-.277	-.101
good1	3.89	มาก	.772	.596	-.429	-.219
good2	3.84	มาก	.796	.633	-.328	-.479
good3	3.80	มาก	.832	.692	-.495	-.013

ตารางที่ ๔.๒๕ (ต่อ)

(n=450)

ตัวแปร	Mean	ระดับ	S.D.	Variance	Skewness	Kurtosis
Good4	3.37	ปานกลาง	.952	.905	-.265	-.250
Good55	3.71	มาก	.867	.752	-.437	-.073
Good6	3.55	ปานกลาง	.844	.713	-.287	.019
GOOD	3.69	มาก	.756	.571	-.350	-.102

จากตารางที่ ๔.๒๕ ผลการวิเคราะห์ค่าสถิติพื้นฐานของตัวแปรที่ใช้ในแต่ละโมเดล มีตัวบ่งชี้ทั้งหมด ๑๙ ตัว ที่ใช้วัดตัวแปรแฝง ๔ ตัวแปร โดยการสื่อสาร (SMCR) การบริหารจัดการ (PDCA) เป็นตัวแปรแฝงภายนอก พุทธสื่อสาร (BUD) เป็นตัวแปรส่งผ่าน และการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (GOOD) เป็นตัวแปรแฝงภายใน มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาลักษณะการกระจายและการแจกแจงของตัวแปรสังเกตได้แต่ละตัว ค่าสถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ค่าความเบ้ (Sk) และค่าความโด่ง (Ku) โดยแยกวิเคราะห์ผลแต่ละตัวแปรดังต่อไปนี้

๑) การสื่อสาร (SMCR) พบว่า โดยภาพรวมการสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๕$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรมีการกระจายไม่ต่างกันมาก โดยมีความอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๔๙-๗๐.๙๐ เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรทุกตัวสูงกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะสูงโด่งกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมากกว่า ๐) แสดงว่ามีการกระจายของข้อมูลน้อย จึงเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ต่อไป

๒) การบริหาร (PDCA) พบว่า โดยภาพรวมด้านการบริหารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๔๗$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรมีการกระจายไม่ต่างกันมาก โดยมีความอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๖๙.๖-๗๔.๗ เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรทุกตัวสูงกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (Ku) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะสูงโด่งกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมากกว่า ๐) แสดงว่ามีการกระจายของข้อมูลน้อย จึงเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ต่อไป

๓) พุทธสื่อสาร (BUD) พบว่า โดยภาพรวมพุทธสื่อสารอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรมีการกระจายไม่ต่างกันมาก โดยมีความอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๗๑.๒-๘๒.๘ เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (Sk) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรทุกตัวมี

การแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรทุกตัวสูงกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (K_u) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะสูงโด่งกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมากกว่า ๐) แสดงว่ามีการกระจายของข้อมูลน้อย จึงเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ต่อไป

๔) การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย (GOOD) พบว่า โดยภาพรวมจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๙$) เมื่อพิจารณาค่าสัมประสิทธิ์การกระจาย (C.V.) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรมีการกระจายไม่ต่างกันมาก โดยมีค่าอยู่ระหว่าง ร้อยละ ๕๙.๖-๙๕.๒ เมื่อพิจารณาค่าความเบ้ (S_k) ของตัวแปร พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงในลักษณะเบ้ซ้าย (ค่าความเบ้เป็นลบ) แสดงว่าข้อมูลของตัวแปรทุกตัวสูงกว่าค่าเฉลี่ย เมื่อพิจารณาค่าความโด่ง (K_u) พบว่า ตัวแปรทุกตัวมีการแจกแจงของข้อมูลในลักษณะสูงโด่งกว่าโค้งปกติ (ค่าความโด่งมากกว่า ๐) แสดงว่ามีการกระจายของข้อมูลน้อย จึงเหมาะสมสำหรับการวิเคราะห์ต่อไป

๒) ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้เพื่อใช้สร้างเมทริกซ์สหสัมพันธ์ในการวิเคราะห์การการจัดการเปิดเผยข้อมูล
 ข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีตัวแปรพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน
 ตารางที่ ๔.๒๖ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ในโมเดลที่มีตัวแปรพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน

	smcr1	smcr2	smcr3	smcr4	pdca1	pdca2	pdca3	pdca4	bud1	bud2	bud3	bud4	bud5	good1	good2	good3	good4	good5	good6
smcr1	1.00																		
smcr2	.828**	1.00																	
smcr3	.790**	.826**	1.00																
smcr4	.745**	.735**	.774**	1.00															
pdca1	.691**	.702**	.741**	.712**	1.00														
pdca2	.758**	.755**	.783**	.765**	.867**	1.00													
pdca3	.693**	.710**	.751**	.710**	.842**	.884**	1.00												
pdca4	.731**	.738**	.764**	.734**	.813**	.872**	.912**	1.00											
bud1	.676**	.698**	.620**	.631**	.549**	.633**	.587**	.578**	1.00										
bud2	.735**	.762**	.733**	.679**	.655**	.727**	.702**	.695**	.763**	1.00									
bud3	.677**	.696**	.745**	.632**	.677**	.710**	.742**	.718**	.577**	.777**	1.00								
bud4	.730**	.748**	.748**	.701**	.673**	.697**	.692**	.695**	.618**	.728**	.745**	1.00							
bud5	.784**	.815**	.767**	.689**	.674**	.736**	.713**	.731**	.711**	.763**	.723**	.749**	1.00						
good1	.742**	.753**	.741**	.716**	.721**	.780**	.725**	.741**	.660**	.689**	.585**	.651**	.713**	1.00					
good2	.753**	.792**	.737**	.721**	.688**	.759**	.722**	.746**	.695**	.713**	.588**	.681**	.760**	.879**	1.00				
good3	.759**	.786**	.742**	.718**	.689**	.778**	.735**	.754**	.679**	.711**	.607**	.666**	.765**	.852**	.899**	1.00			
good4	.634**	.653**	.639**	.639**	.679**	.763**	.759**	.776**	.516**	.613**	.645**	.604**	.637**	.627**	.640**	.712**	1.00		
good5	.690**	.725**	.660**	.635**	.658**	.741**	.704**	.731**	.614**	.655**	.571**	.585**	.684**	.757**	.775**	.805**	.752**	1.00	
good6	.689**	.685**	.708**	.680**	.715**	.806**	.777**	.790**	.558**	.630**	.619**	.639**	.656**	.727**	.741**	.753**	.779**	.789**	1.00

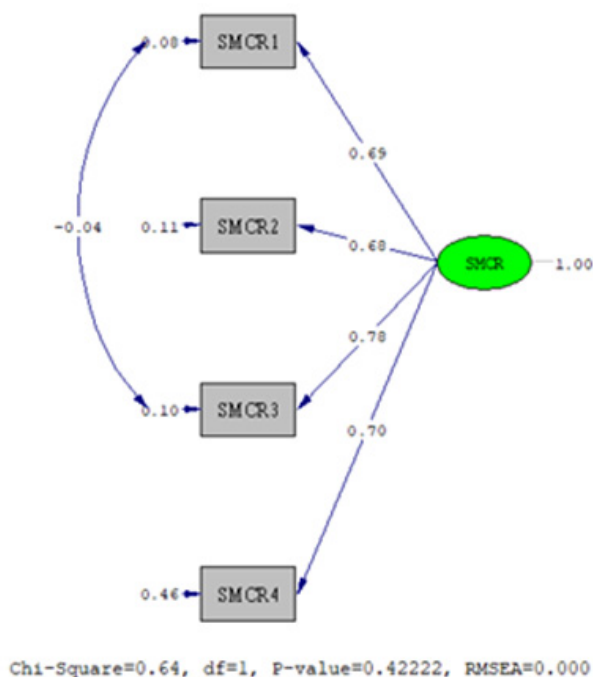
Bartlett's Test of Sphericity = 10863.505, df = 171, p = .000, Kaiser-Meyer-Olkin Measure of Sampling Adequacy = .971

๓) การวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA)

ในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบองค์ประกอบเชิงยืนยัน (Confirmatory Factor Analysis: CFA) โดยใช้แบบสอบถามที่ได้จากการรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน ๔๕๐ ตัวอย่าง แสดงผลการวิเคราะห์สอดคล้องกับสมมติฐานที่ ๑ ดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ ๑ การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่พัฒนาขึ้นมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

สมมติฐานย่อยที่ ๑.๑ ค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการสื่อสารที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

แผนภาพที่ ๔.๑ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการสื่อสาร

ตารางที่ ๔.๒๗ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการสื่อสาร

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2 -test	p-value มากกว่า ๐.๐๕	๐.๔๒๒	ผ่านเกณฑ์
χ^2 /df	น้อยกว่า ๒.๐๐	๐.๖๔	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า ๐.๙๐	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า ๐.๙๐	๐.๙๙	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า ๐.๙๕	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
SRMR	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๓	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๐	ผ่านเกณฑ์
CN	มากกว่า ๒๐๐	๔๖๒๒.๗๘	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ ๔.๒๗ พบว่า ค่า p-value ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๔๒๒ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๐๕) ผ่านเกณฑ์ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๐.๖๔ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๑ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2 /df) เท่ากับ ๐.๖๔ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๒) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๐๓ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๔๖๒๒.๗๘ (เกณฑ์ที่กำหนดมากกว่าหรือเท่ากับ ๒๐๐) ซึ่งทุกค่ามีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแสดงให้เห็นว่าโมเดลการสื่อสารที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

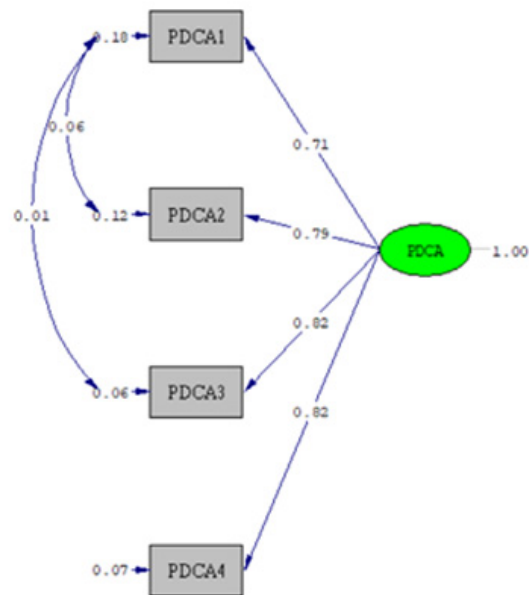
ตารางที่ ๔.๒๘ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการสื่อสาร

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ^๒	สปส.คะแนน องค์ประกอบ
	beta	B(SE)			
SMCR1	0.55	0.69 (0.03)	24.60**	0.85	0.01
SMCR2	0.47	0.68 (0.03)	23.91**	0.80	0.01
SMCR3	0.50	0.78 (0.03)	24.79**	0.85	0.02
SMCR4	1.50	0.70 (0.11)	20.70**	0.66	0.19
Chi-Square = 0.64 df = 1 GFI = 1.00 AGFI = 0.99 RMSEA = 0.000					

หมายเหตุ : **p < .01 ; n = 450 ; ระดับการให้คะแนน ๕ ระดับ

จากตารางที่ ๔.๒๘ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการสื่อสาร ทั้งหมดมีค่าเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ ๐.๖๘ ถึง ๒.๒๐ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทุกด้าน ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ผู้ส่งสาร (SMCR1) และด้านช่องทางการสื่อสาร (SMCR3) มีความแปรผันร่วมกับการสื่อสารร้อยละ ๘๕ รองลงมาคือ ด้านสาร (SMCR2) มีความแปรผันร้อยละ ๘๐ และ ด้านผู้รับสาร (SMCR4) มีความแปรผันร้อยละ ๖๖ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบการสื่อสาร

สมมติฐานย่อยที่ ๑.๒ ค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการบริหารที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

Chi-Square=1.38, df=3, P-value=0.14021, RMSEA=0.000

แผนภาพที่ ๔.๒ แสดงผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหาร

ตารางที่ ๔.๒๙ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการบริหาร

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2 -test	p-value มากกว่า ๐.๐๕	๑.๓๘	ผ่านเกณฑ์
χ^2 /df	น้อยกว่า ๒.๐๐	๐.๔๖	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า ๐.๙๐	๐.๙๗	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า ๐.๙๐	๐.๙๙	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า ๐.๙๕	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
SRMR	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๓๑	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๔๓	ผ่านเกณฑ์
CN	มากกว่า ๒๐๐	๙๘๗๔.๒๖	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ ๔.๒๙ พบว่า ค่า p-value ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๑๔๐๒๑ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๐๕) ผ่านเกณฑ์ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๑.๓๘ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๓ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ ๐.๔๖ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๒) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๐.๙๗ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๐๓๑ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๔๓ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๙๘๗๔.๒๖ (เกณฑ์ที่กำหนดมากกว่าหรือเท่ากับ ๒๐๐) ซึ่งทุกค่ามีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแสดงให้เห็นว่าโมเดลการบริหารที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

ตารางที่ ๔.๓๐ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหาร

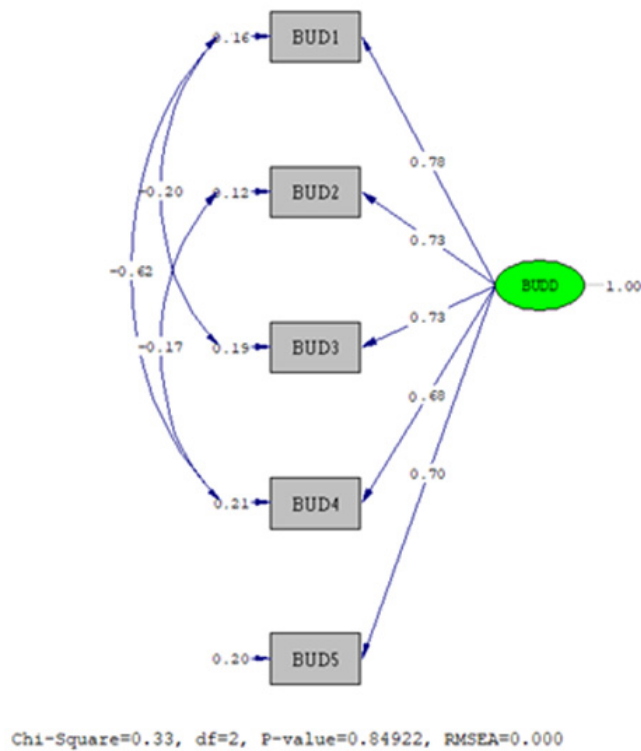
ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ^๒	สปส.คะแนน องค์ประกอบ
	beta	B(SE)			
PDCA1	0.75	0.71 (0.03)	22.34**	0.73	0.18
PDCA2	0.82	0.79 (0.03)	25.42**	0.84	0.12
PDCA3	0.81	0.82 (0.03)	27.51**	0.92	0.06
PDCA4	0.80	0.82 (0.03)	26.84**	0.90	0.07

Chi-Square = 0.00 df = 0 RMSEA = ๐.๐๐๐ The model is perfect

หมายเหตุ : **p < .01 ; n = 450 ; ระดับการให้คะแนน ๕ ระดับ

จากตารางที่ ๔.๓๐ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรการบริหารทั้งหมดมีค่าเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ ๐.๗๕ ถึง ๐.๘๒ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทุกด้าน ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านการตรวจสอบ (PDCA3) มีความแปรผันร่วมกับการบริหารร้อยละ ๙๒ รองลงมาคือ ด้าน ปรับปรุงแก้ไข (PDCA4) มีความแปรผันร่วมกับการบริหารร้อยละ ๙๐ ด้านการปฏิบัติตามแผน (PDCA2) มีความแปรผันร่วมกับการบริหารร้อยละ ๘๔ และด้านการวางแผน (PDCA1) มีความแปรผันร่วมกับการบริหารร้อยละ 73 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบการบริหาร

สมมติฐานย่อยที่ ๑.๓ ค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลพุทธสื่อสารที่พัฒนาขึ้นสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

แผนภาพที่ ๔.๓ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลพุทธสื่อสาร

ตารางที่ ๔.๓๑ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลพุทธสื่อสาร

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2 -test	p-value มากกว่า ๐.๐๕	๐.๓๓	ผ่านเกณฑ์
χ^2 /df	น้อยกว่า ๒.๐๐	๐.๑๖๕	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า ๐.๙๐	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า ๐.๙๐	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า ๐.๙๕	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
SRMR	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๒๒	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๔๙	ผ่านเกณฑ์
CN	มากกว่า ๒๐๐	๑๒๖๔๒.๔๔	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ ๔.๓๑ พบว่า ค่า p-value ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๘๔๙๒๒ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๐๕) ผ่านเกณฑ์ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๐.๓๓ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๒ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ ๐.๑๖๕ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๒) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๒๒ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๔๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๑๒๖๔๒.๔๔ (เกณฑ์ที่กำหนดมากกว่าหรือเท่ากับ ๒๐๐) ซึ่งทุกค่ามีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแสดงให้เห็นว่าโมเดลพุทธสื่อสารที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

ตารางที่ ๔.๓๒ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลพุทธสื่อสาร

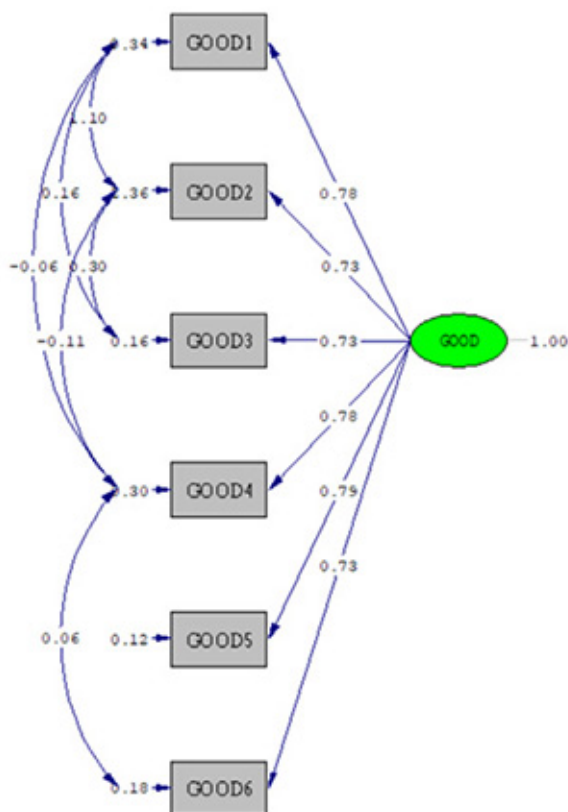
ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ^๒	สปส.คะแนน องค์ประกอบ
	beta	B(SE)			
BUD1	0.76	1.40 (0.06)	21.58**	0.72	0.07
BUD2	0.12	0.73 (0.03)	24.42**	0.82	0.01
BUD3	0.19	0.73 (0.03)	22.18**	0.73	0.02
BUD4	0.10	0.68 (0.12)	22.76**	0.78	0.24
BUD5	0.20	0.70 (0.03)	22.12**	0.72	0.01
Chi-Square = 0.33 df = 2 GFI = 1.00 AGFI = 1.00 RMSEA = 0.000					

หมายเหตุ : **p < .๐๑ ; n = ๔๕๐ ; ระดับการให้คะแนน ๕ ระดับ

จากตารางที่ ๔.๓๒ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทั้งหมดมีค่าเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ ๐.๗๒ ถึง ๐.๘๒ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทุกด้าน ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ด้านตถตา (แท้จริง) (BUD2) มีความแปรผันร่วมกับพุทธสื่อสาร ร้อยละ ๘๒ รองลงมาคือ ด้านปิยะ (BUD4) มีความแปรผันร้อยละ ๗๘ ด้านกาละ (ถูกเวลา) (BUD3) มีความแปรผันร้อยละ ๗๓ ด้าน

สัจจะ (ความจริง) (BUD1) และด้านอรรถะ (มีประโยชน์) (BUD5) มีความแปรผันร้อยละ ๗๒ แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบพุทธสี่สาร

สมมติฐานย่อยที่ ๑.๔ ค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่พัฒนาขึ้น สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

Chi-Square=1.51, df=3, P-value=0.67883, RMSEA=0.000

แผนภาพที่ ๔.๔ แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ ๔.๓๓ ค่าสถิติความสอดคล้องของโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลัก
 ธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2 -test	p-value มากกว่า ๐.๐๕	๐.๖๗๘๘๓	ผ่านเกณฑ์
χ^2/df	น้อยกว่า ๒.๐๐	๐.๕๐	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า ๐.๙๐	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า ๐.๙๐	๐.๙๙	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า ๐.๙๕	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
SRMR	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๓๓	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๐๐	ผ่านเกณฑ์
CN	มากกว่า ๒๐๐	๓๓๗๑.๔๔	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ ๔.๓๓ พบว่า ค่า p-value ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๖๗๘๘๓ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๐๕) ผ่านเกณฑ์ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๑.๕๑ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๓ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ ๐.๕๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๒) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๐๓๓ (เกณฑ์ที่กำหนดน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๓๓๗๑.๔๔ (เกณฑ์ที่กำหนดมากกว่าหรือเท่ากับ ๒๐๐) ซึ่งทุกค่ามีค่าเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดแสดงให้เห็นว่าโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

ตารางที่ ๔.๓๔ แสดงค่าสถิติพื้นฐานขององค์ประกอบเชิงยืนยันของโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ		t	R ^๒	สปส.คะแนน องค์ประกอบ
	beta	B(SE)			
GOOD1	0.14	0.78 (0.07)	19.88**	0.64	0.09
GOOD2	0.36	0.73 (0.11)	20.68**	0.68	0.20
GOOD3	0.16	0.73 (0.03)	23.00**	0.77	0.02
GOOD4	0.30	0.78 (0.04)	20.46**	0.67	0.03
GOOD5	0.12	0.79 (0.03)	24.78**	0.84	0.01
GOOD6	0.18	0.73 (0.03)	20.40**	0.74	0.02

Chi-Square = 1.51 df = 3 GFI = 1.00 AGFI = 0.99 RMSEA = 0.000

หมายเหตุ : **p < .๐๑ ; n = ๔๕๐ ; ระดับการให้คะแนน ๕ ระดับ

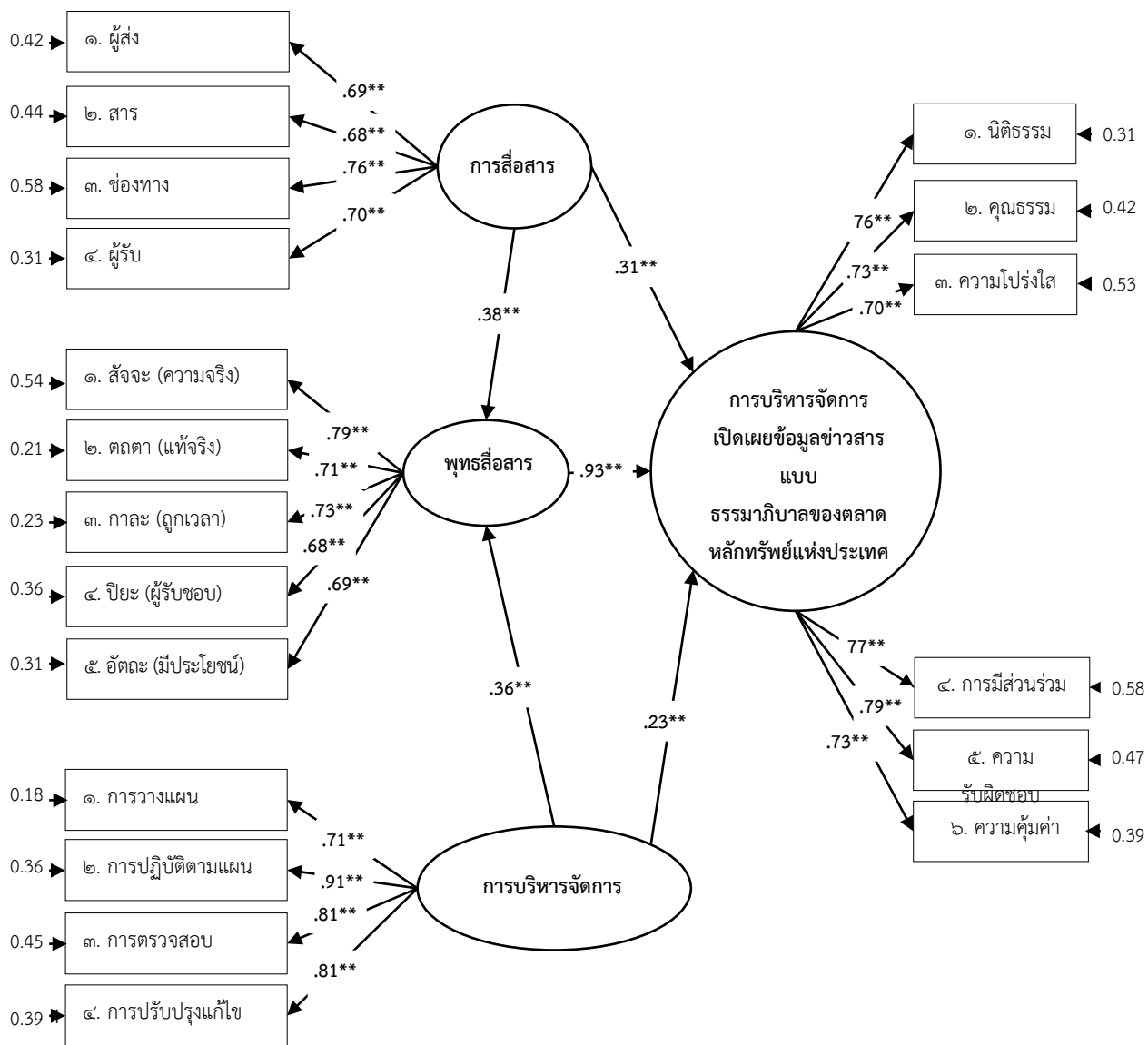
จากตารางที่ ๔.๓๔ พบว่า ค่าน้ำหนักองค์ประกอบของตัวแปรทั้งหมดมีค่าเป็นบวก มีขนาดตั้งแต่ ๐.๑๔ ถึง ๐.๓๖ และมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ ทุกด้าน ด้านที่ส่งผลมากที่สุด คือ ความรับผิดชอบ (GOOD5) มีความแปรผันร่วมกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยร้อยละ ๘๔ รองลงมาคือ ด้านความโปร่งใส (GOOD3) มีความแปรผันร้อยละ ๗๗ ด้านความคุ้มค่า (GOOD6) มีความแปรผันร้อยละ ๗๔ ด้านคุณธรรม (GOOD2) มีความแปรผันร้อยละ ๖๘ ด้านการมีส่วนร่วม (GOOD4) มีความแปรผันร้อยละ ๖๗ และด้านนิติธรรม (GOOD1) มีความแปรผันร้อยละ ๖๔ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า ตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๔) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งตรงกับสมมติฐานที่ ๒ ดังนี้

สมมติฐานที่ ๒ ปัจจัยด้านการสื่อสาร การบริหาร และพุทธสื่อสาร มีอิทธิพลทางตรงอิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับโมเดลการวิจัยตามแผนภาพที่ ๔.๕ ดังนี้

$$\chi^2 = 124.17, df = 103, p = 0.069, RMSEA = 0.019$$

แผนภาพที่ ๔.๕ โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับโมเดลการวิจัย

ตารางที่ ๔.๓๕ ค่าสถิติความสอดคล้องกลมกลืนของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นกับข้อมูลเชิงประจักษ์หลังปรับโมเดลการวิจัย

ค่าดัชนี	เกณฑ์ที่ใช้พิจารณา	ค่าสถิติ	ผลการพิจารณา
χ^2 -test	p-value มากกว่า ๐.๐๕	๐.๐๖๙	ผ่านเกณฑ์
χ^2/df	น้อยกว่า ๒.๐๐	๑.๒๐	ผ่านเกณฑ์
GFI	มากกว่า ๐.๙๐	๐.๙๗	ผ่านเกณฑ์
AGFI	มากกว่า ๐.๙๐	๐.๙๙	ผ่านเกณฑ์
CFI	มากกว่า ๐.๙๐	๑.๐๐	ผ่านเกณฑ์
SRMR	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๓๑	ผ่านเกณฑ์
RMSEA	น้อยกว่า ๐.๐๕	๐.๐๒๕	ผ่านเกณฑ์
CN	มากกว่า ๒๐๐	๑๕๒๓.๗๔	ผ่านเกณฑ์

จากตารางที่ ๔.๓๕ พบว่าค่า p-value มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๐๖๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๑๒๔.๑๗ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๑๐๓ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ ๑.๒๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๒) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๐.๙๗ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๓๑ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๒๕ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๑๕๒๓.๗๔ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า หรือเท่ากับ ๒๐๐) ผลผ่านเกณฑ์ แสดงให้เห็นว่าค่าสถิติความสอดคล้องของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เชิงสมมติฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

จากการทดสอบสมมติฐานที่ ๒ ปัจจัยด้านการสื่อสาร การบริหาร และพุทธสื่อสาร มีอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปเป็นตารางผลการศึกษาดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ ๔.๓๖ ค่าสถิติผลการวิเคราะห์อิทธิพลของตัวแปรในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่มีการปฏิบัติตามหลัก พุทธสื่อสาร เป็นตัวแปรส่งผ่าน

ตัวแปรเหตุ	BUD (พุทธสื่อสาร)			GOOD (การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล)				
	TE	IE	DE	TE	IE	DE		
SMCR (การสื่อสาร)	0.38** (0.12)	-	0.38** (0.12)	0.47** (0.14)	0.42** (0.31)	0.31 (0.31)		
PDCA (การบริหาร)	0.36** (0.11)	-	0.36** (0.11)	0.53** (0.12)	0.49** (0.13)	0.23 (0.21)		
BUD (พุทธสื่อสาร)	-	-	-	-	-	0.93** (0.14)		
ค่าสถิติ	Chi-Square = 124.17, df = 103, GFI=0.97, AGFI=0.99, RMSEA=0.025							
ตัวแปร	smcr1	smcr2	smcr3	smcr4	pdca1	pdca2	pdca3	pdca4
ความเที่ยง	0.71	0.69	0.66	0.42	0.73	0.85	0.72	0.74
ตัวแปร	bud1	bud2	bud3	bud4	bud5	good1	good2	good3
ความเที่ยง	0.69	0.73	0.69	0.78	0.71	0.48	0.65	0.71
ตัวแปร	good4	good5	good6					
ความเที่ยง	0.69	0.67	0.54					
สมการโครงสร้างของตัวแปร	BUD		GOOD					
R ²	0.89		0.93					
เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร								
ตัวแปรแฝง	BUD	GOOD	SMCR	PDCA				
BUD	1.00							
GOOD	0.95	1.00						
SMCR	0.91	0.87	1.000					
PDCA	0.91	0.91	0.87	1.000				

หมายเหตุ : ตัวเลขในวงเล็บคือค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน, **p < .๐๑

TE = ผลรวมอิทธิพล IE = อิทธิพลทางอ้อม DE = อิทธิพลทางตรง

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า ค่าความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้ มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง ๐.๔๒-๐.๘๕ โดยตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงสูงสุดคือ การปฏิบัติตามแผน (pdca2) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ ๐.๘๕ ส่วนตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงต่ำสุดคือ ผู้รับสาร (smcr4) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ ๐.๔๒

สำหรับค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R^2) ของสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝงพบว่า มีค่าเท่ากับ ๐.๘๙ แสดงว่าตัวแปรในโมเดลคือ การสื่อสาร (SMCR) และการบริหาร (PDCA) สามารถอธิบายความแปรปรวนของพุทธสื่อสาร (BUD) ได้ร้อยละ ๘๙ และยังพบว่าสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝงมีค่าเท่ากับ ๐.๙๓ แสดงว่าตัวแปรในโมเดลคือ การสื่อสาร (SMCR) และการบริหาร (PDCA) และพุทธสื่อสาร (BUD) สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล (GOOD) ได้ร้อยละ ๙๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑ เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรง ทางอ้อม และอิทธิรวมพบผลดังนี้

๑) การสื่อสาร (SMCR)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมระหว่างตัวแปรในโมเดลพบว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการสื่อสาร (SMCR) กับการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (GOOD) ขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๘๗ แยกเป็นอิทธิพลทางตรง ๐.๓๑ และอิทธิพลทางอ้อม ๐.๕๖** เป็นอิทธิพลรวม ๐.๘๗** โดยที่มีอิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ หมายความว่า การสื่อสาร ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสาร ผู้รับสาร ต้องบริหารจัดการควบคู่ไปกับการใช้หลักพุทธสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย สัจจะ (ความจริง) ตถตา (แท้จริง) กาละ ถูกเวลา ปิยะ (ผู้รับชอบ) อัตถะ (มีประโยชน์) จึงจะส่งผลให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๒) การบริหาร (PDCA)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมระหว่างตัวแปรในโมเดลพบว่า การบริหาร (PDCA) กับการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (GOOD) ขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๙๑ แยกเป็นอิทธิพลทางตรง ๐.๒๓ และอิทธิพลทางอ้อม ๐.๖๘** เป็นอิทธิพลรวม ๐.๙๑** โดยที่มีอิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ หมายความว่า การบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ การปรับปรุงแก้ไข ต้องบริหารจัดการควบคู่ไปกับการใช้หลักพุทธสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย สัจจะ (ความจริง) ตถตา (แท้จริง) กาละ ถูกเวลา ปิยะ (ผู้รับชอบ) อัตถะ (มีประโยชน์) จึงจะส่งผลให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓) พุทธสื่อสาร (BUD)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงของหลักพุทธสื่อสาร (BUD) การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (BUD) ขนาดความสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๙๕ มีขนาดอิทธิพลทางตรงส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลเท่ากับ ๐.๙๕ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .๐๑ หมายความว่า การบริหารจัดการ

เปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลตามหลักพุทธสื่อสาร ซึ่งประกอบด้วย สัจจะ (ความจริง) ตถตา (แท้จริง) กาละ ถูกเวลา ปิยะ (ผู้รับชอบ) อตถะ (มีประโยชน์) จะส่งผลให้เกิดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลได้ถึงร้อยละ ๙๕

สำหรับค่าเมตริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า ค่าพิสัยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าอยู่ในช่วง ๐.๘๗ ถึง ๐.๙๕ โดยเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียว (ค่าความสัมพันธ์เป็นบวก) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด คือ การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (GOOD) และ พุทธสื่อสาร (BUD) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๙๕ แสดงว่า เมื่อพุทธสื่อสาร (BUD) มีมากขึ้น การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (GOOD) ก็เพิ่มมากขึ้นด้วย และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รองลงมาคือ การสื่อสาร (SMCR) กับ พุทธสื่อสาร (BUD) การบริหาร (PDCA) กับ พุทธสื่อสาร (BUD) และการบริหาร (PDCA) กับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล (GOOD) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๙๑ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับสูง

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑) การสื่อสาร

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยการสื่อสาร ประเด็นสัมภาษณ์ ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสาร ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๘ รูปหรือคน ได้ให้สัมภาษณ์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะต้องมีเนื้อหาสาระที่ถูกต้องแม่นยำน่าเชื่อถือได้ และข้อมูลข่าวสารต่างๆ ที่เผยแพร่ไปนั้นจะต้องถึงผู้รับโดยตรงไปตรงมา ไม่มีการบิดเบือนข้อมูล หลายครั้งที่นักลงทุนได้รับข่าวสารที่ไม่ถูกต้องจะต้องเสียประโยชน์ไปมหาศาล^๑

๒. ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารควรจะใช้ช่องทางที่สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพในปัจจุบันก็มีหลายช่องทาง เช่น เว็บไซต์หรือ LINE กลุ่มของนักลงทุนซึ่งได้รับข้อมูลข่าวสารจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และนำมากระจายบอกต่อภายในกลุ่มซึ่งจุดนี้ก็คือว่าเป็นจุดดีอย่างหนึ่ง^๒

๓. ในเรื่องของข้อมูลข่าวสารนักลงทุนจะต้องแสวงหาข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตนเองซึ่งข้อมูลเหล่านี้จะมีให้เราค้นคว้าอยู่ในเว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งเป็น

^๑ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๒ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

ข้อมูลเชิงประจักษ์ที่นำเสนอข้อมูลในเชิงลึกของบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ ซึ่งก็สามารถนำมาวิเคราะห์เพื่อการตัดสินใจลงทุนได้^๓

๔. นักลงทุนจะต้องหมั่นศึกษาหาความรู้ต่างๆที่เกี่ยวกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยแต่ทั้งนี้ทั้งนั้นข้อมูลข่าวสารที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้นำเสนอและยังเป็นทางเดียวอยู่จึงควรมีการนำเสนอข้อมูลที่ถูกต้องทำเวลาที่จะทำให้นักลงทุนสามารถตัดสินใจลงทุนได้อย่างอุ่นใจ^๔

๕. ผู้รับข้อมูลข่าวสารจากตลาดหลักทรัพย์ก็จำเป็นที่จะต้องศึกษาหาความรู้ให้ดี ข้อมูลที่นำเสนอจนถึงเป็นความจริงหรือข้อเท็จจริงก็ตาม ผู้รับข่าวสารหรือนักลงทุนจะต้องรับรู้ถึงผลกระทบและรับได้ถึงความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นเพราะว่าข้อมูลที่ได้มานั้นไม่ใช่ข้อมูลสำเร็จรูป ซึ่งจะต้องนำมาวิเคราะห์เพื่อประกอบการตัดสินใจในการลงทุนอีกทีหนึ่ง^๕

๖. ในส่วนของสารสนเทศที่นำเสนอควรจะเป็นข้อมูลข่าวสารที่เป็นความจริงเป็นข้อเท็จจริงที่นำเสนอโดยไม่ได้ปรุงแต่งหรือผ่านการใส่ไข่เติมสี ผู้นำเสนอไม่มีอคติ ไม่นำเสนอเพื่อที่จะทำให้เกิดประโยชน์แก่ตนฝ่ายเดียว หรือทำการปิดบังข้อมูลอย่างนี้ถือว่าไม่ยุติธรรม โดยทั่วไปแล้วการนำเสนอข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจะนำเสนอข้อมูลที่เป็นความจริงและเป็นข้อมูลที่เกิดขึ้นในแวดวงการลงทุนภายในประเทศและต่างประเทศ อีกส่วนหนึ่งก็จะเป็นข้อมูลข่าวสารในเชิงลึกของบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆที่เราจะสามารถเข้าไปศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลและนำมาวิเคราะห์ตัดสินใจในการลงทุนได้^๖

๗. ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอที่เกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสำคัญอยู่ที่การนำเสนอในลักษณะขององค์กรที่มีการนำเสนอความจริงข้อเท็จจริงให้นักลงทุนและรับทราบ ข้อมูลที่นำเสนอขึ้นจะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในภาพรวม การนำเสนอข้อมูลก็ค่อนข้างจะรวดเร็วทันต่อเวลาไม่มีช่องทางหลากหลายที่จะให้นักลงทุนได้เข้าไปศึกษาและรับข้อมูลข่าวสารต่างๆ ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สื่อสิ่งพิมพ์สำนักพิมพ์ต่างๆ ก็มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์รวมทั้งสื่อหลักของประเทศที่นำเอาข้อมูลข่าวสารเผยแพร่ทางสถานีวิทยุ สถานีโทรทัศน์และช่องทางออนไลน์^๗

๘. ผู้เผยแพร่ข้อมูลสำคัญที่สุดคนที่เปิดเผยข้อมูลหรือคนที่ทำหน้าที่ในการนำข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับการลงทุนสนับสนุนต่างๆบุคคลเหล่านี้จะต้องมีคุณธรรมจริยธรรมเพื่อให้นำเสนอ

^๓ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๔ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๕ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๖ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๗ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

ข้อมูลที่จะส่งผลกระทบต่อนักลงทุนซึ่งจะเป็นผลเสียและไม่นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่อำนวยความสะดวกแก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง^๘

๙. บ่อยครั้งที่มีการนำเสนอข้อมูลอันเป็นเท็จเพื่อต้องการที่จะให้นักลงทุนได้ทราบข่าวข้อมูลอันเป็นเท็จซึ่งจะเป็นการกอบโกยผลประโยชน์ของฝ่ายดั่งนั้นช่องทางในการสื่อสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องชัดเจนกำหนดให้ชัดเจนว่าใช้ช่องทางใดในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารประชาชนที่ต้องการทราบก็สามารถเข้ามาดูในช่องทางนั้นได้ และการเก็บรักษาข้อมูลอันเป็นสิทธิประโยชน์ต่างๆจะต้องถูกจัดเก็บไว้อย่างปลอดภัยมิให้ใครที่ไม่หวังดีหรือผู้ก่อการร้ายเข้ามาโจมตีหรือทำลายข้อมูลให้เสียหายได้^๙

๑๐. นักลงทุนจะต้องมีความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์ในเบื้องต้นคือจะต้องเลือกเสฟข่าวที่ดีและก็ต้องมีวิจญาณญาณคิดวิเคราะห์ว่า ข้อมูลที่ได้รับนั้นเป็นความจริงหรือไม่ บางครั้งที่นักลงทุนได้รับข้อมูลอันเป็นเท็จแล้วก็เกิดความตื่นตระหนกซึ่งมีผลต่อการลงทุนทำให้เสียผลประโยชน์ไปก็มีไม่น้อย^{๑๐}

๑๑. ช่องทางในการสื่อสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในปัจจุบันก็ถือว่าใช้ได้ดีเลยทีเดียว มีช่องทางที่นำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์หลายช่องทาง ที่เห็นอยู่หลักๆ มีรายการทีวีซึ่งเป็นสถานีโทรทัศน์ของภาครัฐ ก็มีการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์ สถานีวิทยุก็มีการรายงานข่าวที่เกี่ยวข้องกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และมีสื่อที่เป็นออนไลน์ เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการนำเสนอข้อมูลในลักษณะเดียวกันซึ่งผู้รับก็สามารถหรือนักลงทุนก็สามารถตรวจสอบว่าข้อมูลข่าวสารที่ได้รับนั้นมีความถูกต้องหรือไม่จากสื่อต่างๆ หากว่าได้รับข้อมูลข่าวสารที่ตรงกันหลายแห่งตามที่ตลาดหลักทรัพย์ได้นำเสนอนั้น ก็ถือว่าข้อมูลนั้นเป็นความจริงมีความน่าเชื่อถือ สามารถนำไปใช้ในการวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนได้^{๑๑}

๑๒. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารจะต้องประกอบด้วยหลายองค์ประกอบทั้งผู้ส่งสารสารช่องทางในการสื่อสารและผู้รับและต้องมีความสัมพันธ์กัน ผู้ส่งสารจะต้องมีคุณธรรม คือไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนหรือมีอคติในการนำเสนอข้อมูล ส่วนเนื้อหาสาระข่าวสารที่จะนำเสนอก็ต้องมีความน่าเชื่อถือเป็นความจริงที่เกิดขึ้นซึ่งจะนำไปใช้ประโยชน์ได้มีแหล่งอ้างอิงที่มาที่ชัดเจน^{๑๒}

^๘ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^๙ สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

๑๓. หลายครั้งที่นักลงทุนได้ตัดสินใจพลาดจากการเสพข่าวอันเป็นเท็จหรือการได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงแต่ว่าได้รับช้าซึ่งจะทำให้เกิดความเสียหายในการตัดสินใจลงทุน ตามภาษาของนักลงทุนเรียกว่าตกขบวนจากได้รับข้อมูลข่าวสารช้าไม่ตรงเวลา^{๑๓}

๑๔. ข้อมูลที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้นำเสนอเป็นลักษณะของข้อมูลที่เป็นเรื่องราวในแวดวงของการลงทุนซึ่งผู้รับสารโดยนักลงทุนจะต้องมีความฉลาดและมีความรู้พื้นฐานในการนำเอาข้อมูลนั้นมาใช้เพื่อตัดสินใจและวิเคราะห์สำหรับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์^{๑๔}

๑๕. นักลงทุนจะต้องมีประสบการณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นซึ่งจะเกี่ยวข้องกับการลงทุนเช่น การตัดสินใจของรัฐบาลซึ่งมีผลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์การเกิดเหตุกลางการยึดอำนาจ หรือแม้แต่การเกิดโรคระบาดสิ่งต่างๆ เหล่านี้ล้วนแต่จะเป็นปัจจัยที่จะส่งผลกระทบต่อตลาดหลักทรัพย์ได้ทั้งนั้น ดังนั้นนักลงทุนซึ่งเป็นผู้รับข้อมูลข่าวสารจะต้องมีความรู้ดีและมีความฉลาดในการนำเอาข้อมูลเหล่านั้นมาใช้ให้เกิดประโยชน์^{๑๕}

๑๖. ในความเป็นจริงแล้วข้อมูลข่าวสารก็คือข้อมูลข่าวสารปัจจัยที่สำคัญที่จะทำให้ข้อมูลข่าวสารมันถูกนำเสนอออกมาซึ่งจะเป็นประโยชน์และไม่เป็นประโยชน์ขึ้นอยู่กับตัวบุคคลที่นำเสนอคือผู้ส่งสารจะต้องมีความระมัดระวังในการนำเสนอข้อมูลที่จะส่งผลกระทบต่อการลงทุนและจะต้องไม่มีอคติความลำเอียงหรือเห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนหรือการทุจริตคอร์ปชั่นต่าง ๆ^{๑๖}

๑๗. ในปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็มีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารผ่านทางเว็บไซต์เกี่ยวกับเนื้อหาสาระที่เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ และสิทธิประโยชน์ที่นักลงทุนจึงได้รับ ในจุดนี้ก็มองว่าเป็นประโยชน์กับนักลงทุนเพราะว่าสามารถลดความเสี่ยงในการลงทุนได้^{๑๗}

๑๘. ควรมีการนำเสนอข้อมูลที่หลากหลายซึ่งให้นักลงทุนสามารถเลือกใช้ข้อมูลต่างๆ เหล่านั้นได้อย่างเหมาะสม โดยที่มีความถูกต้องของข้อมูลและมีความน่าเชื่อถือ สื่อมวลชนก็ควรจะต้องมีการนำเสนอข้อมูลที่มีความสอดคล้องกับข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย^{๑๘}

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยการสื่อสาร ประกอบด้วย

ผู้ส่งสาร ได้แก่ ผู้รับสารไม่มีอคติ สื่อสารด้วยมุ่งประโยชน์ส่วนรวม มีความรู้ในการเปิดเผยข้อมูล มีทักษะและประสบการณ์ในการเปิดเผยข้อมูล และมีมีคุณธรรมในการสื่อสาร

^{๑๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

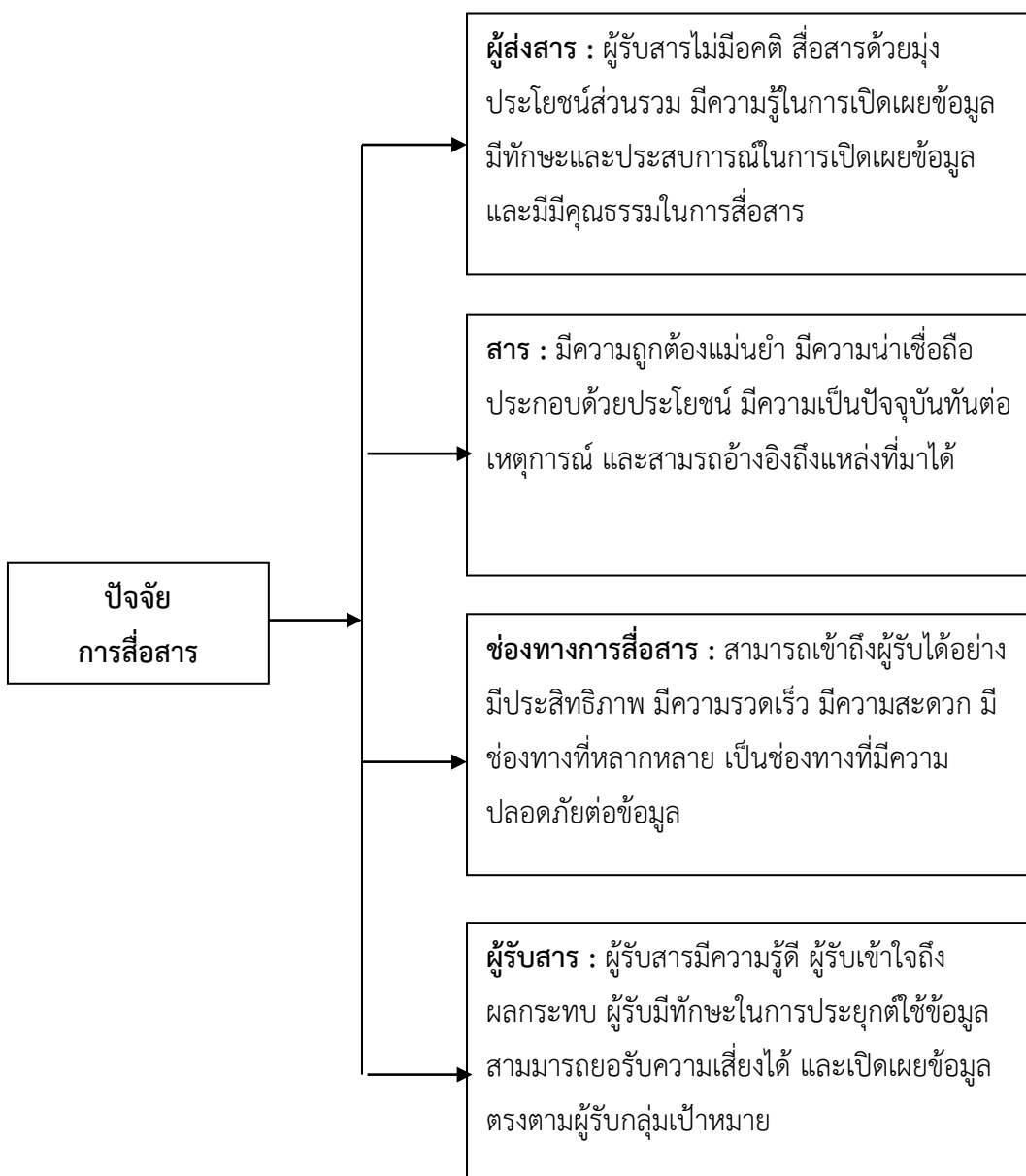
^{๑๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๑๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

สาร ได้แก่ มีความถูกต้องแม่นยำ มีความน่าเชื่อถือ ประกอบด้วยประโยชน์ มีความเป็นปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์ และสามารถอ้างอิงถึงแหล่งที่มาได้

ช่องทางการสื่อสาร ได้แก่ สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรวดเร็ว มีความสะดวก มีช่องทางที่หลากหลาย เป็นช่องทางที่มีความปลอดภัยต่อข้อมูล

ผู้รับสาร ได้แก่ ผู้รับสารมีความรู้ดี ผู้รับเข้าใจถึงผลกระทบ ผู้รับมีทักษะในการประยุกต์ใช้ข้อมูล สามารถยอมรับความเสี่ยงได้ และเปิดเผยข้อมูลตรงตามผู้รับกลุ่มเป้าหมาย

แผนภาพที่ ๔.๖ แสดงปัจจัยการสื่อสาร

๒) การบริหารจัดการ

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยการบริหาร ประเด็นสัมภาษณ์ ประกอบด้วย การวางแผน การดำเนินการตามแผน การตรวจสอบ การปรับปรุงแก้ไข ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน ๑๘ รูปหรือคน ได้ให้สัมภาษณ์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรจะตระหนักในเรื่องของการนำเสนอข้อมูลข่าวสารการนำเสนอข้อมูลนั้นควรจะให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการคัดกรองหรือนำเสนอข้อมูล ต้องวางแผนร่วมกันดำเนินการร่วมกับผู้ที่มีส่วนได้เสีย^{๑๙}

๒. ต้องมีการวางแผนในการดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารคือทำกันเป็นหยั่งงิจลักษณะ มีการกำหนดเป้าหมายว่าจะนำเสนอข้อมูลข่าวสารไปในทิศทางใดแบบไหนมีกระบวนการในการนำเสนออย่างไรใครเป็นผู้รับผิดชอบและมีงบประมาณในการดำเนินงานที่ชัดเจน^{๒๐}

๓. ในปัจจุบันสื่อต่างๆเปิดกว้างมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่หลากหลายส่วนมากสื่อต่างๆก็นำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้กับประชาชน หรือนักลงทุนได้รับทราบอยู่เป็นประจำ^{๒๑}

๔. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรจะมีการรับฟังข้อคิดเห็นจากประชาชนหรือนักลงทุนโดยมีช่องทางในการเปิดโอกาสให้นักลงทุนหรือผู้ที่มีความรู้ความสามารถได้ให้ข้อเสนอแนะกับตลาดหลักทรัพย์ในเรื่องของการดำเนินงานหรือการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์^{๒๒}

๕. นักลงทุนก็ได้อาศัยข้อมูลข่าวสารจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นข้อมูลหลักที่มีประโยชน์ต่อการนำมาวิเคราะห์ตัดสินใจในการลงทุน ปัจจุบันการลงทุนไม่ใช่เรื่องที่ยาก สถาบันการเงินต่างๆก็ เปิดโอกาสให้นักลงทุนรุ่นใหม่ได้ลงทุนโดยอำนวยความสะดวกในการเปิดบัญชีซื้อขายหลักทรัพย์ผ่านทางระบบออนไลน์หรือผ่านบัญชีธนาคารได้เลย ซึ่งก็มีนักลงทุนหน้าใหม่เข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพิ่มมากขึ้น ดังนั้นเราจึงควรที่จะมาพิจารณาว่าจะนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างไรเพื่อให้ไปถึงนักลงทุน Generation ใหม่ นั่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ^{๒๓}

๖. ในอดีตก่อนที่จะมาเป็นตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งคนทั่วไปก็ยังไม่ให้การยอมรับนับถือหรือเปล่าที่จะเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มากเท่าไรนักแต่เนื่องจากว่าการ

^{๑๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

นำเสนอข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นเป็นการนำเสนอข้อมูลที่ชัดเจนตรงไปตรงมาไม่มีการบิดเบือนข้อมูลไม่มีองค์กรที่จะเข้ามาตรวจสอบเรื่องของการนำเสนอข้อมูลที่เป็นจริงทำให้นักลงทุนเกิดความเชื่อใจและไว้วางใจกล้าตัดสินใจเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์เพิ่มมากขึ้น^{๒๔}

๗. ในเรื่องของการนำเสนอข้อมูลจะต้องอาศัยผู้ที่มีความรู้ความสามารถดั่งนั้นตลาดหลักทรัพย์ควรจะต้องเปิดโอกาสให้นักวิชาการหรือผู้มีความชำนาญในการลงทุนเข้ามาร่วมให้ข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนให้มากยิ่งขึ้น^{๒๕}

๘. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเห็นควรว่าควรจะต้องมีการนำเสนอโดยใช้แผนปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ที่จะเข้าไปจัดการผู้ที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารอันเป็นเท็จตามสื่อต่างๆจะมีนโยบายที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยให้อิงจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างเดียวกันทั้งประเทศก็จะได้รับข้อมูลข่าวสารจากแหล่งเดียวกันลงทุนก็จะมี ความสบายใจและกล้าตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์มากยิ่งขึ้น^{๒๖}

๙. ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารจะต้องนึกถึงความคุ้มค่าของการลงทุนว่านำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างไรจะคุ้มค่ามากที่สุดและเป็นประโยชน์กับนักลงทุนมากที่สุด การนำเสนอข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์ไม่จำเป็นต้องเลิศหรูหรือใช้งบประมาณมากเพียงแคเป็นการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์และเป็นความจริงให้กับนักลงทุนได้รับทราบ^{๒๗}

๑๐. ข้อมูลจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นคือความหวังของนักลงทุนลงทุนคอยเฝ้าหวังว่าตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้นำเสนอข้อมูลที่มีประโยชน์ต่อนักลงทุนซึ่งที่ผ่านมาก็ได้อาศัยข้อมูลข่าวสารที่เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้นำเสนอทั้งข้อมูลเชิงลึกของบริษัทหลักทรัพย์วิธีการในการลงทุนหรือข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับแวดวงของการลงทุนการเมืองสังคมและเศรษฐกิจต่างๆ^{๒๘}

๑๑. ในกระบวนการดำเนินงานจะต้องทำอย่างต่อเนื่องการวางแผนและดำเนินการกันอย่างต่อเนื่องมีองค์กรที่จะเข้ามาตรวจสอบติดตามและประเมินผลอีกทีหนึ่งเพื่อจะทำการนำเสนอข้อมูลข่าวสารนั้นมีความเที่ยงตรงและแม่นยำและเป็นธรรมมากที่สุด^{๒๙}

^{๒๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๒๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

๑๒. ในประเทศไทยของเรามีนักวิชาการที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์เป็นจำนวนมากจะเป็นการดีมากหากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางให้นักวิชาการหรือผู้มีความรู้เหล่านั้นออกมาแนะนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุนให้กับนักลงทุนและรับทราบ^{๓๐}

๑๓. นักลงทุนในต่างประเทศโดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศมหาอำนาจซึ่งมีศักยภาพมากอาศัยความอ่อนแอของประเทศที่ไม่มีการพัฒนาในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารเข้ามาโจมตีค่าเงินหรือตลาดหุ้นซึ่งจะส่งผลกระทบต่อนักลงทุนเป็นจำนวนมาก ประเทศไทยก็เคยประสบกับปัญหานี้มาก่อนแต่ในปัจจุบันตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการพัฒนาการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นรวมทั้งมีระเบียบและก็มีระบบในการทำงานที่ดีมีการประสานงานที่มีประสิทธิภาพและการการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ดีก็ทำให้ปัญหาเหล่านั้นลดน้อยลงไปได้^{๓๑}

๑๔. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรที่จะมีกลยุทธ์ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารและการรับผิดชอบต่อการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ได้เสนอออกทางสื่อต่างๆซึ่งส่งผลกระทบต่อหานักลงทุนภาพรวมของประเทศ ในส่วนนี้มองว่าประเทศไทยต้องเข้มแข็งทุกคนต้องมาร่วมมือดำเนินการด้วยกัน^{๓๒}

๑๕. กระบวนการในการบริหารจัดการข้อมูลข่าวสารจะต้องมีการวางแผนเพื่อที่จะนำเสนออย่างเป็นระบบกำหนดว่าให้หน่วยงานใดเป็นหน่วยงานหลักในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่สามารถตรวจสอบได้มีการวางแผนเรื่องของงบประมาณในการสื่อสารและมีการปรับปรุงข้อผิดพลาดในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอยู่อย่างต่อเนื่องเพื่อให้การนำเสนอข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์นั้นมีประสิทธิภาพมากที่สุด^{๓๓}

๑๖. ในหลายประเทศดัชนีหุ้นตกต่ำทำให้นักลงทุนเสียผลประโยชน์ซึ่งเกิดจากการปั่นหุ้นหรือนำเสนอข้อมูลข่าวสารอันเป็นเท็จเพื่อตัดดวงผลประโยชน์ของผู้ที่มีอำนาจ ซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ควรจะต้องมีการคัดกรองผู้ที่มีส่วนร่วมและมีส่วนเกี่ยวข้องก็ควรจะต้องมาร่วมมือกันในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอาจเป็นจริงที่เป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายมีการปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัยอยู่เสมอแนะนำเสนอให้ทันต่อเหตุการณ์ทันต่อเวลาและเป็นประโยชน์แก่สาธารณชน^{๓๔}

๑๗. การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการวางแผนในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบและการนำเสนอข้อมูลก็จะต้องมีความเป็นจริง

^{๓๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

และสามารถตรวจสอบได้ว่าเป็นข้อมูลมาจากแหล่งใดเกิดขึ้นจริงหรือไม่ ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอไปนั้น ก็จะเป็นข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์เป็นข้อมูลวันต่อวันที่เกิดขึ้นภายในประเทศและต่างประเทศ^{๓๕}

๑๘. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารจะต้องมีการวางแผนในการนำเสนอที่เป็นขั้นตอน เพื่อให้การนำเสนอข้อมูลมีประสิทธิภาพมากที่สุด ให้เข้าถึงนักลงทุนได้อย่างแม่นยำและตรงไปตรงมา ควรนำเสนอข้อมูลที่มีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ และมีการนำเอากระบวนการในการตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลมาใช้ในการตรวจสอบข้อมูลที่นำเสนอเพื่อให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น^{๓๖}

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยการบริหาร ประกอบด้วย

การวางแผน ได้แก่ การประชุมวางแผนสม่ำเสมอ กำหนดเป้าหมายให้ชัดเจน กำหนดตัวชี้วัด กำหนดกระบวนการวิธีการและผู้รับผิดชอบ และการวางแผนด้านงบประมาณให้เพียงพอ

การดำเนินการตามแผน ได้แก่ การปฏิบัติตามแผนอย่างเป็นขั้นตอน ใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า ดำเนินการตามวัตถุประสงค์ ปฏิบัติการเชิงกลยุทธ์ เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วม

การตรวจสอบ ได้แก่ ตรวจสอบกระบวนการเปิดเผยข้อมูล ประเมินผลตามตัวชี้วัด ตรวจสอบการใช้งบประมาณ หาข้อบกพร่อง และเปิดช่องทางรับฟังข้อคิดเห็น

การปรับปรุงแก้ไข ได้แก่ ปรับปรุงแผนอยู่เสมอ ผู้มีส่วนได้เสียร่วมปรับปรุงแก้ไข นำผลจากการตรวจสอบมาปรับแผน ปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ และปรับปรุงมาตรฐานการเปิดเผยข้อมูล

^{๓๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

แผนภาพที่ ๔.๗ แสดงปัจจัยการบริหาร

๓) พุทธสื่อสาร

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยพุทธสื่อสาร ประเด็นสัมภาษณ์ประกอบด้วย สัจจะ (ความจริง) ตถตา (แท้จริง) กาละ (ถูกเวลา) ปิยะ (ผู้รับชอบ) อัตถะ (มีประโยชน์) ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๘ รูปหรือคน ได้ให้สัมภาษณ์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. ข้อมูลข่าวสารจะต้องเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นจริงเลยไม่ได้เพิ่มเติมเสริมแต่ง การนำเสนอเพื่อการเปิดเผยข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์ควรจะเป็นพื้นที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน นำเสนอแล้วมีประโยชน์กับนักลงทุนและมีประโยชน์ต่อภาพรวมของประเทศ ไม่นำเสนอสิ่งที่เป็นข้อมูลขยะซึ่งไม่เกิดประโยชน์มีความเชื่อสัต์ย่อนักลงทุนตรงไปตรงมานำเสนอข้อมูลเพื่อหวังประโยชน์ส่วนรวมเป็นสำคัญ

^{๓๗}

๒. ข้อมูลที่มีประโยชน์มากที่สุดไม่ใช่ข้อมูลความจริงอย่างเดียวและเป็นข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์และทันต่อเวลาสิ่งที่เกิดขึ้นนำเสนอทันทีเพื่อให้นักลงทุนได้สามารถที่จะนำไปตัดสินใจในการลงทุนได้ทันท่วงที^{๓๘}

๓. ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอไม่ควรจะเป็นข้อมูลที่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อนักลงทุนและต่อภาพรวมของประเทศควรจะเป็นการนำเสนอข้อมูลในแง่ที่เป็นการนำเสนอในเชิงสร้างสรรค์เพื่อที่จะส่งเสริมการลงทุนให้กับนักลงทุนซึ่งจะเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่าย^{๓๙}

๔. อาการสำคัญข้อมูลจะต้องเป็นความจริงน่าเชื่อถือและมีรายละเอียดที่เพียงพอ เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในแวดวงการลงทุนหรือสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในประเทศซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการลงทุน^{๔๐}

๕. ข้อมูลบางอย่างที่นำเสนอไปแล้วอาจจะเป็นข้อมูลขยะในลักษณะนี้ก็ไม่ควรนำเสนอหรือนำเสนอไปแล้วจะเป็นผลเสียต่อภาพรวมของประเทศก็ไม่ควรนำเสนอข้อมูลในลักษณะนี้ก็จะ เป็นข้อมูลที่เป็นความจริงข้อมูลง่ายๆ ที่นักลงทุนสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจลงทุนได้ในส่วนของรายละเอียดของบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ ก็มีข้อมูลให้สืบค้นได้ตามอินเทอร์เน็ตมากมาย^{๔๑}

๖. ในแต่ละวันมีผู้เข้ามาใช้เว็บไซต์ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเป็นจำนวนมาก เนื่องจากว่าเป็นข้อมูลที่เป็นแหล่งข้อมูลหลักที่เกี่ยวกับการลงทุน^{๔๒}

๗. การนำเสนอข้อมูลจะมีหลักในการนำเสนออยู่ก็คือว่าข้อมูลที่เปิดเผยที่ออกไปจะต้องเป็นความจริงมีมูลของความเป็นจริงทันต่อเหตุการณ์เรียกว่าทันสมัยนำเสนอด้วยช่องทางที่รวดเร็วทันใจเป็นข้อมูลที่นักลงทุนหรือผู้มีส่วนเกี่ยวข้องต้องการรับทราบเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ให้เกิดขึ้นกับการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์^{๔๓}

^{๓๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๓๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

๘. นักลงทุนไม่ได้ต้องการข้อมูลอะไรมากมายเพียงแค่ว่าเป็นข้อมูลความจริงนำเสนอให้ถูกต้องตรงเวลารวดเร็วทันใจปิดข้อมูลที่เป็นความจริง ผู้นำเสนอข้อมูลไม่มีอคติในการนำเสนอเพื่อที่จะบายเบี่ยงหรือชี้้นำให้สังคมเข้าใจผิดหรือเข้าใจไปในทิศทางที่ตัวเองหวังเพื่อตักตวงผลประโยชน์^{๔๔}

๙. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรจะมีการกำหนดมาตรการและมีมาตรการในการคัดกรองข้อมูลเหล่านั้นเพื่อวิเคราะห์และนำเสนอให้ถูกต้องตามความเหมาะสม^{๔๕}

๑๐. ข้อมูลบางอย่างอาจจะเป็นข้อมูลลับซึ่งไม่ควรนำมาเปิดเผยเพราะถ้าหากเปิดเผยแล้วก็จะสร้างความเสียหายให้เกิดขึ้นกับการลงทุนได้^{๔๖}

๑๑. ลักษณะของการนำเสนอข้อมูลข่าวสารจะต้องไม่เบียดเบียนใครหรือฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งในการนำเสนอข้อมูลเพื่อหวังประโยชน์โดยการนำเสนอข้อมูลอันเป็นที่การนำเสนอข้อมูลในลักษณะนี้ถือว่าผิดจรรยาบรรณอย่างร้ายแรงไม่ควรเกิดขึ้น^{๔๗}

๑๒. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรจะให้ผู้มีส่วนร่วมเข้ามาช่วยเหลือในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารตรวจสอบความถูกต้องของข้อมูลก่อนที่จะนำเสนอสู่สาธารณชนเพื่อให้เกิดความถูกต้องและแม่นยำมากยิ่งขึ้น^{๔๘}

๑๓. ข้อมูลที่จะนำเสนอขึ้นต้องเป็นข้อมูลที่มีความถูกต้องมีความสมบูรณ์พร้อมที่จะนำเสนอให้กับสาธารณชนได้รับทราบโดยทั่วไปแล้วการนำเสนอข้อมูลที่เป็นสิทธิประโยชน์หรือข้อมูลที่เป็นบริษัทที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนก็จะมีกำหนดระยะเวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ตรงต่อเวลาและทันต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเน้นความรวดเร็วในการนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์^{๔๙}

๑๔. ถ้าเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนก็ต้องยกให้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเพราะจะเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถในการนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับการลงทุนอยู่แล้วซึ่งข้อมูลที่จะนำเสนอไปนั้นก็จะความจริงที่เกิดขึ้นสามารถค้นคว้าได้เป็นสิ่งที่เรามองเห็นได้สื่อต่างก็นำเสนอข้อมูลในลักษณะเดียวกันนี้ ที่สำคัญคือบุคลากรหรือหน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลนำเสนอข้อมูลนั้นจะต้องมีความชัดเจนไม่มีอคตินำเสนอข้อมูลโดยความเป็นกลางมากที่สุด^{๕๐}

^{๔๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๔๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

๑๕. ข้อมูลที่นำเสนอควรจะมีรายละเอียดของข้อมูลที่ชัดเจน คือฟังแล้วโดยไม่ต้องอธิบายอีกเข้าใจได้เลยและสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจลงทุนได้เลย ข้อมูลในลักษณะเช่นนี้จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักลงทุน^{๕๑}

๑๖. ข้อมูลข่าวสารที่นำเสนอจะต้องเป็นความจริงคือมีข้อเท็จจริงที่เกิดขึ้นและมีความชัดเจนมีทิศทางของข้อมูลที่สามารถกำหนดได้ว่าสิ่งที่เกิดขึ้นนั้นจะมีแนวโน้มหรือส่งผลกระทบต่ออะไรบ้าง^{๕๒}

๑๗. นักลงทุนจะชอบการนำเสนอข้อมูลที่ถูกใจจะเป็นข้อมูลที่ต้องการจะทราบโดยทั่วไปแล้วหากต้องการทราบข้อมูลในส่วนใดก็สามารถค้นหาในอินเทอร์เน็ตได้ในปัจจุบันมีผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ในการลงทุนมากมายแต่ที่สำคัญตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต้องเป็นหลักในการเปิดเผยข้อมูลหรือที่มาซึ่งเป็นหลัก ที่สามารถหาแหล่งอ้างอิงที่มาของข้อมูลได้^{๕๓}

๑๘. นักลงทุนต้องการข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงที่สามารถนำมาใช้ในการวิเคราะห์องค์ประกอบการตัดสินใจในการลงทุน^{๕๔}

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยการบริหาร ประกอบด้วย

สัจจะ (ความจริง) ได้แก่ เปิดเผยข้อมูลอันเป็นความจริง ไม่แก้ไขข้อมูลให้เป็นเท็จ ใช้กระบวนการเปิดเผยข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจน เปิดเผยข้อมูลตามสภาพความเป็นจริง และเปิดเผยข้อมูลความจริงตามสิทธิประโยชน์

ตถตา (แท้จริง) ได้แก่ เปิดเผยข้อมูลที่เกิดขึ้นจริง ไม่ปิดบังข้อมูลที่เป็นเรื่องจริง เปิดเผยข้อมูลในทุกมิติที่เกี่ยวข้อง เปิดเผยข้อมูลที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน และเปิดเผยข้อมูลพร้อมรายละเอียดที่สำคัญ

กาลละ (ถูกเวลา) ได้แก่ เปิดเผยข้อมูลถูกเวลา เปิดเผยข้อมูลตรงเวลา เปิดเผยข้อมูลถูกกาลเทศะ เปิดเผยข้อมูลตามความเหมาะสม เปิดเผยข้อมูลเข้ากับสถานการณ์ปัจจุบัน และเปิดเผยข้อมูลรวดเร็วทันเวลา

ปิยะ (ผู้รับชอบ) ได้แก่ ผู้รับชอบ เปิดเผยข้อมูลที่นักลงทุนชอบ เปิดเผยข้อมูลที่นักลงทุนต้องการทราบ เปิดเผยข้อมูลที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายต่อนักลงทุน เปิดเผยข้อมูลตรงไปตรง และเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ซับซ้อนเข้าใจง่าย

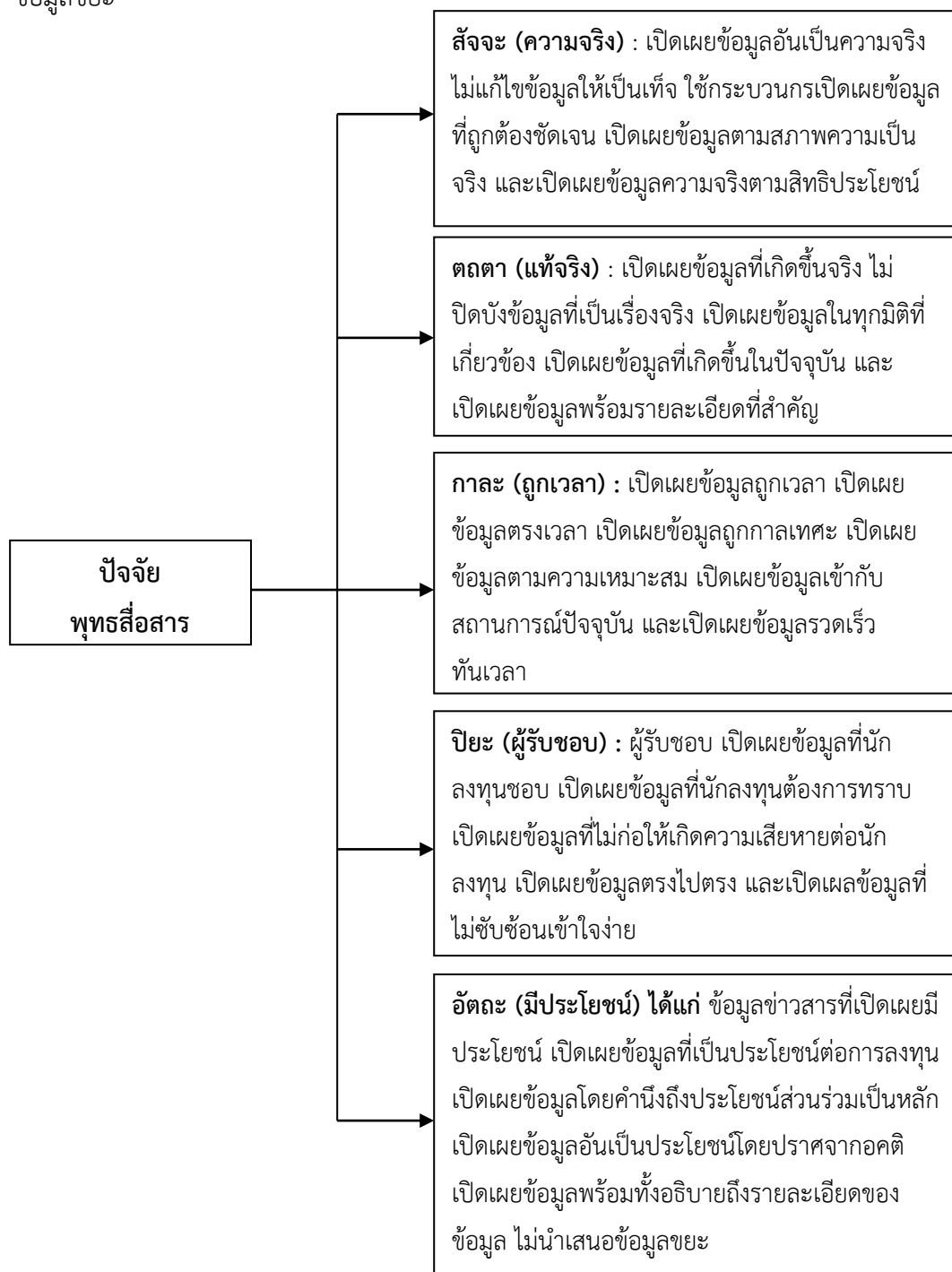
^{๕๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

อัคร (มีประโยชน์) ได้แก่ ข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยมีประโยชน์ เปิดเผยข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อการลงทุน เปิดเผยข้อมูลโดยคำนึงถึงประโยชน์ส่วนร่วมเป็นหลัก เปิดเผยข้อมูลอันเป็นประโยชน์โดยปราศจากอคติ เปิดเผยข้อมูลพร้อมทั้งอธิบายถึงรายละเอียดของข้อมูล ไม่นำเสนอข้อมูลขยะ

แผนภาพที่ ๔.๘ แสดงปัจจัยพุทธสี่สาร

๔) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล

จากการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลสำคัญเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประเด็นสัมภาษณ์ ปัจจัยการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล ประกอบด้วย นิติธรรม คุณธรรม ความโปร่งใส การมีส่วนร่วม ความรับผิดชอบ ความคุ้มค่า ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๘ รูปหรือคน ได้ให้สัมภาษณ์ดังรายละเอียดต่อไปนี้

๑. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารนั้นจะเป็นไปตามระเบียบข้อบังคับต่างๆ ซึ่งตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ดำเนินงานมาอย่างนั้นโดยตลอด อาศัยหลักของจริยธรรมในการเปิดเผยข้อมูลและการเปิดเผยข้อมูลนั้นก็มีความโปร่งใสไม่มีอคติต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง และตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ได้เปิดโอกาสให้กับผู้มีส่วนร่วมและให้ข้อเสนอแนะในประเด็นที่สำคัญซึ่งเกี่ยวข้องกับการลงทุนในการจัดรายการผ่านสื่อสถานีโทรทัศน์และสถานีวิทยุโดยให้นักวิชาการผู้มีความรู้ความสามารถของตลาดหลักทรัพย์ได้ให้ความรู้เพิ่มเติมกับประชาชนที่เกี่ยวกับการลงทุนและสถานการณ์ทั่วโลกที่จะเป็นการส่งผลกระทบต่อนักลงทุน^{๕๕}

๒. ไม่ว่าจะอย่างไรก็ตามการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะต้องอยู่ในพื้นฐานของคุณธรรมมีความสงสัยในการนำเสนอข้อมูลให้น่าเชื่อถือถึงไม่ปิดบังข้อมูลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการลงทุน ถ้าจะให้ดีควรจะให้ให้นักลงทุนได้มีส่วนร่วมในการรับรู้และเห็นข้อมูลที่แนะนำเปิดเผยนั้นและก็จะได้ร่วมกันรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดขึ้น คือถ้าทุกคนมีส่วนร่วมแล้วก็จะว่ากันไม่ได้โดยมีการปิดบังอำพรางข้อมูลไม่บอกข้อเท็จจริงอย่างนักลงทุนอย่างนี้เป็นต้น^{๕๖}

๓. ข้อคิดเห็นจากผู้มีส่วนได้เสียนั้นสำคัญมากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางที่จะให้แสดงความคิดเห็นที่เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่จะคอยควบคุมดำเนินการให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับซึ่งจะอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรมจริยธรรมและประโยชน์ส่วนรวม^{๕๗}

๔. ความน่าเชื่อถือของข้อมูลนั้นเป็นเหตุผลที่สำคัญที่จะทำให้นักลงทุนตัดสินใจลงทุนกับตลาดหลักทรัพย์^{๕๘}

๕. การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวกับรายละเอียดหรือผลดำเนินการของบริษัทหลักทรัพย์บางครั้งก็ไม่ทันเหตุการณ์เนื่องจากว่ามีปัจจัยที่สำคัญก็คือการส่งข้อมูลข่าวสารที่เกิดความล่าช้าจากบริษัทหลักทรัพย์เองที่มีการรายงานผลดำเนินการต่อตลาดหลักทรัพย์ล่าช้า ในส่วนนี้ก็

^{๕๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๒ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๓ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๕๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๔ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

จะต้องอาศัยหลักของนิติธรรมเข้าไปจับให้มีการเจรจาหรือต่อรองกันให้บริษัทหลักทรัพย์ได้ยื่นรายละเอียดของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการลงทุนของบริษัทหลักทรัพย์ของตนให้กับตลาดหลักทรัพย์ได้ทราบเพื่อจะได้นำเสนอข้อมูลให้กับสาธารณชนได้รับทราบต่อไป^{๕๙}

๖. ข้อมูลบางอย่างที่นำเสนอแล้วจะก่อให้เกิดความขัดแย้งในส่วนนี้ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ควรจะต้องตระหนักถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นในการนำเสนอข้อมูลที่จะสร้างความขัดแย้งให้เกิดขึ้นกับทุกฝ่ายต้องมีใจเป็นกลางนำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงอาจจะมีกรณีประโยชน์อยู่บ้างในบางฝ่าย แต่ถ้านำเสนอบนพื้นฐานของความจริงและอยู่ในความถูกต้องภายใต้หลักจริยธรรมแล้ว ก็จะไม่มีปัญหาทุกส่วนก็จะรับทราบโดยทั่วกันอยู่ระหว่างการนำเสนอข้อมูลนั้นเป็นไปตามหลักจริยธรรมก็จะทำให้ข้อมูลน่าเชื่อถือสมรรถนะวิเคราะห์เพื่อประกอบการลงทุนได้^{๖๐}

๗. เป็นเรื่องที่น่าสนใจที่จะได้นำเอาหลักการธรรมาภิบาลมาใช้ในการปิดข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งจะทำให้สอดคล้องกับการดำเนินการของหน่วยงานภาครัฐอื่นๆ^{๖๑}

๘. ซึ่งจะทำให้ผู้นำเสนอข้อมูลข่าวสารทั้งตระหนักถึงหลักของนิติธรรมคือให้เป็นไปตามระเบียบข้อบังคับ ไม่ขัดกับหลักศีลธรรมจริยธรรมอันดีงามเป็นประโยชน์แก่ทุกฝ่ายตรวจสอบข้อมูลต่างๆ ไม่ให้เกิดข้อเสียหายจากการนำเสนอปรับเปลี่ยนข้อมูลข่าวสารนำเสนอข้อเท็จจริงให้กับผู้มีส่วนร่วมโดยมีส่วนได้เสียได้รับทราบ มีการนำเสนอถึงรายละเอียดของข้อมูลหรือข้อจำกัดต่างๆ ที่นักลงทุนหรือประชาชนทั่วไปควรจะทราบก็จะส่งผลให้การลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น^{๖๒}

๙. ต้องมีการแสดงถึงความรับผิดชอบต่อข้อมูลข่าวสารที่เปิดเผยเป็นนั่นทั้งทางตรงและทางอ้อมโดยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแต่ละครั้งก็จะส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจหรือการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่มากนักน้อยหากมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ไม่ถูกต้องนักลงทุนได้รับข้อมูลข่าวสารนั้นแล้วนำไปประกอบกับการตัดสินใจในการลงทุนเกิดความเสียหายในส่วนนี้หากเป็นข้อบกพร่องหรือข้อผิดพลาดของตลาดหลักทรัพย์ในการเปิดเผยข้อมูลว่าควรจะมีการออกมารับผิดชอบต่อข้อมูลข่าวสารเหล่านั้น^{๖๓}

^{๕๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๕ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๗ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๘ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๓} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๙ วันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

๑๐. ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในฐานะที่เป็นเจ้าภาพหลักในการกำกับดูแลการลงทุนของนักลงทุนจะต้องยืนหยัดอยู่บนความถูกต้องและเป็นกลางในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่จะเป็นประโยชน์ในการลงทุนให้กับนักลงทุน^{๖๔}

๑๑. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารหรือเปิดเผยข้อมูลที่สำคัญนั้นเป็นเรื่องละเอียดอ่อนที่จะต้องใส่ใจต้องนำเสนอข้อมูลทั้งที่เป็นข้อเท็จจริงที่มีรายละเอียดของข้อมูลอย่างครบถ้วนและที่สำคัญต้องเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนและระบบเศรษฐกิจของประเทศโดยรวมเนื่องจากการนำเสนอข้อมูลแต่ละครั้งนั้นสามารถจะคำนวณทิศทางของการลงทุนได้ว่าจะเป็นไปได้ในทิศทางใดนั้นผู้นำเสนอคือเปิดเผยข้อมูลจะต้องยึดมั่นในหลักของคุณธรรมยืนหยัดอยู่บนความถูกต้องไม่มีอคติต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง^{๖๕}

๑๒. การนำเสนอข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยโดยทั่วไปก็มีความสมบูรณ์อยู่แล้วมีข้อมูลในเชิงลึกให้นักลงทุนได้ค้นคว้าแต่ที่ขาดหายไปก็คือการนำเสนอข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์ซึ่งเป็นเรื่องที่ยากที่จะดำเนินการให้ทันท่วงที สถานการณ์บางอย่างเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วทำให้นำเสนอข้อมูลก็ต้องอาศัยผู้มีความชำนาญและที่สำคัญที่สุดก็คือการให้ประชาชนหรือนักลงทุนหรือผู้ที่มีความรู้ในแต่ละเรื่องเข้ามามีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูลก็จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง^{๖๖}

๑๓. ต้องมองถึงประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นต่อส่วนรวมเป็นสำคัญในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ประชาชนหรือนักลงทุนเป็นผู้ที่จะต้องพิจารณาว่าจะลงทุนในลักษณะใดและไปในทิศทางใดจึงต้องอาศัยข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องแม่นยำจากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่จะเป็นผู้คอยป้อนข้อมูลที่เป็นประโยชน์ให้ ลักษณะของการนำเสนอหรือเปิดเผยข้อมูลนั้นควรจะเป็นแบบ ๒ ทางที่นักลงทุนสามารถจะให้ออกความเห็นหรือคำแนะนำเพิ่มเติมได้^{๖๗}

๑๔. ในการนำเสนออีกต้องมองอีกว่ามีความคุ้มค่าหรือไม่กับการนำเสนอข้อมูลเช่นนั้น ประการแรกก็คือความคุ้มค่าในการใช้ทรัพยากรเพื่อเผยแพร่ข้อมูลข่าวสาร และการต่อมาก็คือผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยข้อมูลส่งผลให้เกิดความเสียหายต่อภาพรวมหรือไม่อย่างไรจะต้องพิจารณาถึงประเด็นสำคัญตรงนี้ด้วย^{๖๘}

๑๕. หากผู้นำเสนอข้อมูลนำเสนออยู่บนพื้นฐานของจริยธรรมของนักสื่อสารใช้หลักของการสื่อสารที่ถูกต้อง มีกระบวนการบริหารจัดการมีคณะกรรมการเข้าไปควบคุมในการนำเสนอหรือ

^{๖๔} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๕} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๖} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๒ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๗} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๓ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๖๘} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๔ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

เปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ก็จะทำให้ข้อมูลที่ส่งไปถึงนักลงทุนนั้นเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อถือ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้นำเสนอที่มีคุณธรรมก็จะมีอคติมุ่งร้าย หรือนำเสนอโดยปิดเป็นข้อมูลเพียงเพื่อหวังประโยชน์^{๖๙}

๑๖. การปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์ก็แสดงให้เห็นได้หลายอย่างว่าเมื่อผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร และมีความซื่อสัตย์สุจริตสิ่งที่ตามมาคือข้อมูลน่าเชื่อถือ การทำเสนอข้อมูลด้วยกระบวนการที่มีความโปร่งใส^{๗๐}

๑๗. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารก็จะต้องมีการวางตัวเป็นกลางอยู่บนพื้นฐานของคุณธรรม และความเที่ยงธรรมและข้อมูลที่จะนำเสนอไปนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่สามารถจะยืนยันได้ว่ามีที่มาที่ไปมาจากไหนนำเสนอแล้วไม่ส่งผลกระทบต่อภาพรวมของธุรกิจทั้งประเทศ^{๗๑}

๑๘. การนำเสนอข้อมูลข่าวสารต้องคำนึงถึงความโปร่งใสเป็นอันดับแรกต่อมาก็ให้นึกถึงหลักคุณธรรมจริยธรรมว่าจะนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างไรเพื่อให้ไม่เป็นการเบียดเบียนผู้อื่น^{๗๒}

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ปัจจัยการบริหาร ประกอบด้วย

นิติธรรม ได้แก่ ข้อมูลที่เปิดเผยไม่ขัดต่อระเบียบข้อบังคับ ข้อมูลที่เปิดเผยไม่ผิดกฎหมาย ข้อมูลที่เปิดเผยไม่ขัดต่อจารีตประเพณี ข้อมูลที่เปิดเผยไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้ง ข้อมูลที่เปิดเผยไม่ไม่เป็นประโยชน์แก่ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง

คุณธรรม ได้แก่ ข้อมูลที่เปิดเผยมีความถูกต้องเป็นประโยชน์ ข้อมูลที่เปิดเผยไม่อยู่บนพื้นฐานความเที่ยงธรรม ผู้เปิดเผยข้อมูลมีความซื่อสัตย์สุจริต ข้อมูลที่เปิดเผยไม่มุ่งร้ายต่อฝ่ายใด ข้อมูลที่เปิดเผยไม่ถูกปรับเติมเสริมแต่งข้อมูลเพื่อหวังประโยชน์

ความโปร่งใส ได้แก่ ข้อมูลที่เปิดเผยมีความถูกต้องสามารถตรวจสอบได้ ข้อมูลที่เปิดเผยไม่เป็นประโยชน์ตนฝ่ายเดียว ข้อมูลที่เปิดเผยสร้างความเป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ข้อมูลที่เปิดเผยมาจากแหล่งที่น่าเชื่อถือ ไม่มีการบิดบังอำพรางข้อมูลซึ่งเป็นสิทธิประโยชน์อันชอบธรรมของผู้มีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วม ได้แก่ ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูล ผู้มีส่วนได้เสียได้เสียร่วมตัดสินใจ มีการเปิดรับฟังข้อคิดเห็นของผู้มีส่วนได้เสีย มีการเปิดเผยข้อมูลร่วมกันหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์จากการเปิดเผยข้อมูล

ความรับผิดชอบ ได้แก่ มีการรับผิดชอบต่อข้อมูลที่เปิดเผย มีการรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลทางตรงและทางอ้อม มีการรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดจากการเปิดเผย

^{๖๙} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๕ วันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๗๐} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๖ วันที่ ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๗๑} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๗ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

^{๗๒} สัมภาษณ์ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญลำดับที่ ๑๘ วันที่ ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

ข้อมูลเชิงบวกและเชิงลบ มีการติดตามผลจากการเปิดเผยข้อมูลอย่างต่อเนื่อง มีการไตร่ตรองก่อนเปิดเผยข้อมูล

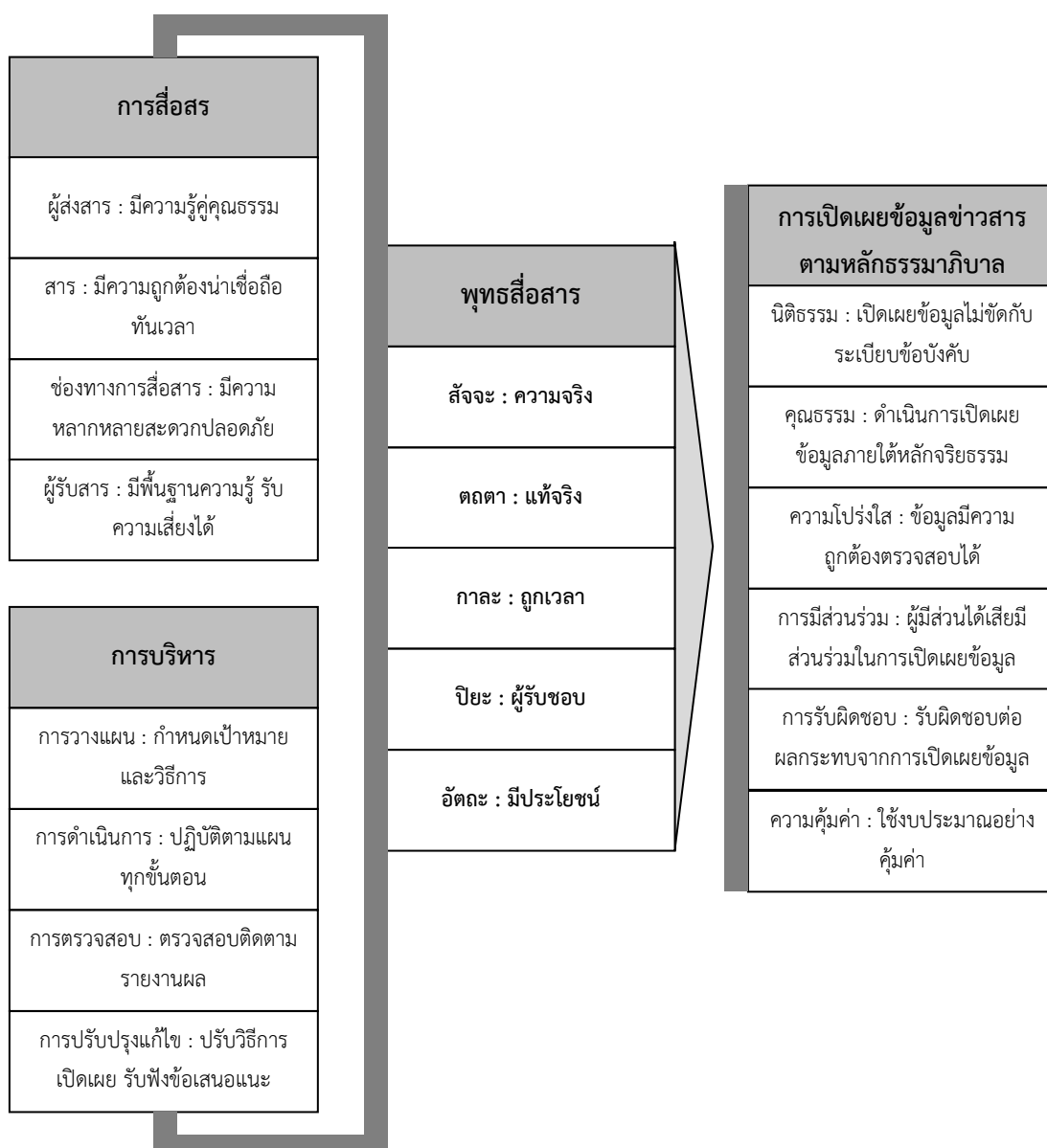
ความคุ้มค่า ได้แก่ มีการใช้งบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลอย่างคุ้มค่า ช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลมีประสิทธิภาพและคุ้มค่า มีบุคลากรที่มีคุณภาพในการเปิดเผยข้อมูล มีการใช้วัสดุอุปกรณ์เท่าที่จำเป็น บุคลากรตระหนักถึงส่วนได้และส่วนเสียที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูล

แผนภาพที่ ๔.๙ แสดงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล

๔.๒.๓ โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากการศึกษาข้อมูลทั้งเชิงปริมาณ การสัมภาษณ์เชิงลึกสามารถสังเคราะห์เป็นโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ดังนี้

แผนภาพที่ ๔.๑๐ แสดงโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

จากแผนภาพที่ ๔.๑๐ สามารถอธิบายได้ว่า การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีปัจจัยที่สำคัญ คือการสื่อสารที่ผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้คู่คุณธรรมในการเปิดเผยข้อมูลในส่วนของตรวจสอบจะต้องมีความถูกต้องแม่นยำ นำเสนอได้ทันต่อเวลาในช่องทางของการสื่อสารคือมีความหลากหลายและมีความปลอดภัย ผู้รับสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วในส่วนของผู้รับผู้รับจะต้องมีพื้นฐานความรู้และสามารถรับความเสี่ยงได้ ส่วนปัจจัยด้านการบริหารประกอบด้วยการวางแผนมีการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของการวางแผนพร้อมทั้งกระบวนการและวิธีการในการดำเนินการดำเนินการปฏิบัติตามแผนทุกขั้นตอน มีการตรวจสอบติดตามและประเมินผลรายงานผลในการนำเสนอข้อมูลว่า มีความเป็นไปได้ในทิศทางใดส่งผลกระทบต่อทางบวกและทางลบ การปรับปรุงแก้ไขมีการเลือกใช้วิธีการในการเปิดเผยข้อมูลที่เหมาะสมที่สุดรับฟังข้อคิดเห็นจากส่วนรวมหรือผู้มีส่วนได้เสีย นำมาปรับปรุงกระบวนการในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นธรรมภายใต้กรอบธรรมาภิบาล และพุทธะสื่อสารเป็นตัวกลางที่เป็นตัวเชื่อมให้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งประกอบด้วย สัจจะ การนำเสนอข้อมูลที่เป็นความจริง ตถตา การนำเสนอข้อมูลที่เป็นเรื่องจริง กาละ เป็นการนำเสนอข้อมูลที่ถูกเวลาทันต่อเหตุการณ์ ปิยะ เป็นการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนชอบหรือต้องการที่จะรับทราบ อตตะ ข้อมูลมีประโยชน์ต่อการลงทุน การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลประกอบด้วยหลักนิติธรรมเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ขัดกักระเบียบข้อบังคับ หลักคุณธรรม ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลภายใต้หลักจริยธรรมความโปร่งใส ข้อมูลมีความถูกต้องตรวจสอบได้ การมีส่วนร่วม ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูล การรับผิดชอบ รับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูล ความคุ้มค่า ใช้งบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลอย่างคุ้มค่า

๔.๓ ผลการสนทนากลุ่มเฉพาะ

การสนทนากลุ่มเฉพาะผู้วิจัยได้นำเอาองค์ความรู้ที่ได้จากการวิจัย การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งมีองค์ประกอบต่างๆ หลักนิติธรรม หลักคุณธรรม หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักความรับผิดชอบต่อสังคม และหลักความคุ้มค่า ซึ่งมีองค์ประกอบ ได้แก่ การสื่อสาร ประกอบด้วย ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสาร ผู้รับสาร หลักการบริหาร ประกอบด้วย การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ การปรับปรุงแก้ไข และพุทธะสื่อสาร ประกอบด้วย สัจจะ (ความจริง) ตถตา (แท้จริง) กาละ (ถูกเวลา) ปิยะ (ผู้รับชอบ) อตตะ (มีประโยชน์) โดยผู้วิจัยได้ทำการสนทนากลุ่มเฉพาะกับผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน ๑๐ รูปหรือ

คน โดยผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้นได้ให้ความเห็นว่าองค์ความรู้ที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นมีความเหมาะสม สามารถนำไปใช้การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้เป็นอย่างดี และมีข้อเสนอแนะเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

๑. การนำเสนอข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้นก็มีความสมบูรณ์อยู่ในระดับหนึ่งแต่ควรที่จะเพิ่มเติมในเรื่องของการควบคุมและกำกับให้บริษัทหลักทรัพย์ต่างๆที่จดทะเบียนควรจะนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เพียงพอและก็เพิ่มเติมในเรื่องของการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เป็นความจริงใช้วิธีการสื่อสารที่สามารถเข้าถึงผู้รับสารได้อย่างมีประสิทธิภาพภายใต้หลักจริยธรรมนำเสนอข้อเท็จจริงทันเวลาและมีประโยชน์ไม่มากเกินไปให้พอดีไม่นำเสนอข้อมูลที่เป็นขยะแล้วก็ไม่นำเสนอข้อมูลที่น้อยเกินไปให้มีความครบถ้วนที่สามารถพอที่จะนำมาพิจารณาประกอบการตัดสินใจลงทุนได้^{๗๓}

๒. ในปัจจุบันการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์นั้นการลงทุนรายย่อยเข้าถึงข้อมูลได้ช้าและไม่ทันต่อเหตุการณ์ ข้อมูลที่นำเสนอมีน้อยไม่เพียงพอต่อการนำไปตัดสินใจเพื่อลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีนโยบายที่จะส่งเสริมและผลักดันให้บริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ ได้นำเสนอข้อมูลข่าวสารในเชิงลึกที่มีความสมบูรณ์และมากเพียงพอเพื่อให้นักลงทุนได้นำมาตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างถูกต้องและนำเสนอได้ทันเวลา ซึ่งจะต้องเป็นไปภายใต้หลักจริยธรรมและควรจะมีการวางกฎระเบียบข้อบังคับไว้ว่าการนำเสนอข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องเป็นความจริง^{๗๔}

๓. ควรมีการปรับปรุงการนำเสนอข้อมูลข่าวสารตามงานวิจัยที่ผู้วิจัยได้นำเสนอนั้นให้ข้อมูลข่าวสารที่ไปถึงผู้รับคือนักลงทุนและความถูกต้องแม่นยำมากกว่าการนำเสนอข้อมูลที่เป็นกระดาษแผ่นเดียวต่อสาธารณชนซึ่งไม่เพียงพอต่อการนำไปใช้เพื่อวิเคราะห์ตัดสินใจลงทุนได้ ที่สำคัญคือการนำเสนอข้อมูลข่าวสารนั้นจะต้องไม่เกิดความล่าช้าทันต่อเหตุการณ์ไม่ใช่ผ่านไป ๓ วัน ๗ วันแล้วค่อยนำเสนอข้อมูลข่าวสารซึ่งจะทำให้เกิดความล่าช้า^{๗๕}

๔. ผลของงานวิจัยที่ผู้วิจัยนำเสนอมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้นโดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำหลักพุทธธรรมไปใช้ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะทำให้ข้อมูลข่าวสารนั้นมีความเที่ยงตรงถูกต้องแม่นยำ ยิ่งนำเสนออยู่ภายใต้ของหลักจริยธรรมคือถูกต้องตามหลักกฎหมายมีความโปร่งใสในการนำเสนอข้อมูลก็จะสามารถทำให้ข้อมูลนั้นมีความน่าเชื่อถือให้นักลงทุนสามารถนำข้อมูลนั้นไปวิเคราะห์ประกอบการลงทุนได้เป็นอย่างดี^{๗๖}

^{๗๓} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๑ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๗๔} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๓ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๗๕} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๒ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๗๖} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๗ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

๕. องค์ความรู้ที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นมีความสมบูรณ์แบบสามารถนำไปใช้ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพและในส่วนขององค์ความรู้ นั้นควรจะมีการระบุถึงตัวแปรว่าเป็นตัวแปรกลุ่มไหน เช่น พุทธสื่อสารมีองค์ประกอบอย่างไร และการบริหารจัดการพร้อมทั้งการนำเสนอข้อมูลแบบธรรมาภิบาลควรเขียนคำเหล่านี้กรรมกับกลุ่มของตัวแปรไปด้วยเพื่อให้เกิดความชัดเจนมากยิ่งขึ้น^{๗๗}

๖. องค์ความรู้ข้างต้นที่ผู้วิจัยนำเสนอ นั้นมีความสมบูรณ์ในระดับหนึ่งซึ่งถือว่าอยู่ในระดับดีส่วนที่ควรส่งเสริมเข้าไปก็คือเรื่องของ การควบคุมสื่อมวลชนที่จะนำเสนอข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสื่อมวลชนมีอิทธิพลมากในการชักจูงนักลงทุนและการกระตุ้นราคาหุ้น หากตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการควบคุมการนำเสนอข้อมูลข่าวสารอย่างตรงไปตรงมาโดยไม่มีการบิดเบือนให้เกิดความโปร่งใส ก็จะเป็นการช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น^{๗๘}

๗. ผู้วิจัยได้นำเสนอองค์ความรู้ที่มีความสมบูรณ์โดยเนื้อหาและมีความเหมาะสมเพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลให้เกิดประสิทธิภาพ ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร การนำเสนอข้อมูลตามหลักพุทธธรรม คือความจริงเรื่องจริงมีการใส่กรองข้อมูลก่อนนำเสนอให้ถูกกาลเทศะเป็นที่ต้องการรู้และรับทราบของนักลงทุนและสุดท้ายคือเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน ซึ่งเป็นการนำเสนอข้อมูลที่ดีจะเป็นในปัจจุบันมีการนำเสนอข้อมูลที่เป็นข้อเท็จจริงจากตลาดหลักทรัพย์สื่อในประเทศก็นำเสนอข้อมูลข่าวสารในอีกมิติหนึ่งซึ่งไม่ตรงกันหากเป็นไปได้ควรจะมีมาตรการในการกำหนดการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน^{๗๙}

๘. เห็นด้วยกับองค์ความรู้ที่ผู้วิจัยนำเสนอ เป็นการวิจัยที่มีผลเป็นที่ประจักษ์ สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์ได้เป็นอย่างดี และจะส่งผลให้ข้อมูลข่าวสารน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น^{๘๐}

๙. มีความเห็นสอดคล้องกับผู้ทรงคุณวุฒิท่านอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำเสนอหลักพุทธสื่อสารมาใช้ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นเรื่องที่ดี จะทำให้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีความน่าเชื่อถือมากยิ่งขึ้น^{๘๑}

^{๗๗} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๑๐ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๗๘} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๕ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๗๙} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๖ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๘๐} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๔ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

^{๘๑} สทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๘ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

๑๐. องค์ความรู้มีความเหมาะสมและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาระบบการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ของตลาดหลักทรัพย์ได้เป็นอย่างดี และตลาดหลักทรัพย์ควรทำการอบรมบุคลากรที่เกี่ยวกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปตามหลักพุทธสื่อสารและหลักธรรมาภิบาลที่ผู้วิจัยเสนอนั้น^{๘๒}

สรุปได้ว่า การสนทนากลุ่มเฉพาะผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง ๑๐ รูปหรือคน ผู้ทรงคุณวุฒิทั้งสิ้นมีความเห็นตรงกันว่าองค์ความรู้ดังกล่าวมีความเหมาะสม องค์ความรู้ดังกล่าวมีความเหมาะสมสามารถนำไปประยุกต์ใช้เพื่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ ในแง่ของการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องตรงประเด็นตรงไปตรงมามีความเหมาะสมถูกต้องตามกาลเทศะและมีการควบคุมสื่อมวลชนในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันกับข้อมูลที่ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้ทำการเปิดเผยเมื่อนักลงทุนได้ทราบถึงข้อมูลในเชิงลึกของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและข้อมูลรายละเอียดของบริษัทหลักทรัพย์ต่างๆ ที่ได้นำเสนอผ่านตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งเป็นตัวกลางนั้น ก็จะทำให้ให้นักลงทุนเกิดความไว้วางใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและสามารถนำข้อมูลเหล่านั้นมาทำการวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจในการลงทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพซึ่งจะส่งผลดีต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศอย่างต่อเนื่อง

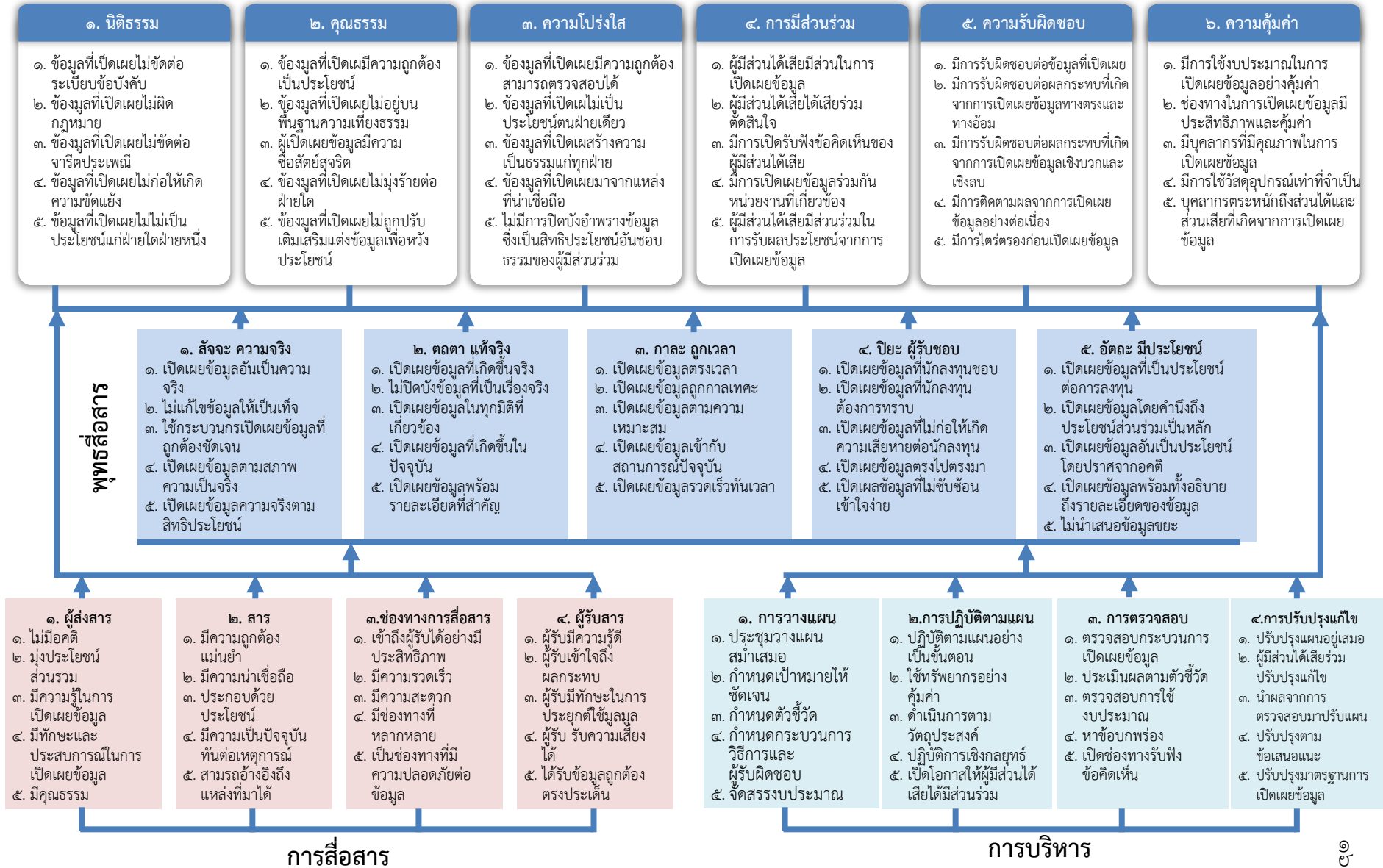
๔.๔ องค์ความรู้

๔.๔.๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการและขั้นตอนระเบียบวิธีวิจัยทุกประการซึ่งประกอบด้วยการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพจากนั้นนำมาสลับองค์ประกอบและข้อมูลต่างๆ ที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์รายได้สรุปเป็นผลของการวิจัย จากนั้นผู้วิจัยได้ทำการสนทนากลุ่มเฉพาะกับผู้ทรงคุณวุฒิด้านตลาดหลักทรัพย์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านรัฐประศาสนศาสตร์ผู้ทรงคุณวุฒิด้านการวิจัยและผู้ทรงคุณวุฒิด้านพระพุทธศาสนา เพื่อทำการยืนยันโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เพื่อพิจารณาถึงความถูกต้องและเหมาะสมของโมเดลที่จะสามารถนำไปใช้ในการบริหารจัดการการเปิดเผยข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย แล้วทำการปรับปรุงแก้ไขโมเดลตามที่คุณวุฒิได้แนะนำ และทำการสรุปเป็นองค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัยดังแผนภาพที่ ๔.๑๑ ดังนี้

^{๘๒} สนทนากลุ่มเฉพาะ ผู้ทรงคุณวุฒิลำดับที่ ๙ วันที่ ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

แผนภาพที่ ๔.๑๑ องค์ความรู้ที่ได้รับจากการวิจัย

จากแผนภาพที่ ๔.๑๑ ความรู้การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถอธิบายถึงรายละเอียดขององค์ความรู้ได้ดังต่อไปนี้

๑. การสื่อสาร

๑) ผู้รับสาร ไม่มีอคติมุ่งผลประโยชน์โดยส่วนรวมมีความรู้และความสามารถในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารมีทักษะในการเปิดเผยมีประสบการณ์และมีคุณธรรมในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน

๒) สาร มีความถูกต้องแม่นยำตรงไปตรงมามีความน่าเชื่อถือทั้งแหล่งที่มาที่สามารถอ้างอิงได้และความจริงที่เกิดขึ้นประกอบด้วยประโยชน์มีความเป็นปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์และสามารถอ้างอิงแหล่งที่มาที่น่าเชื่อถือได้

๓) ช่องทางการสื่อสาร เป็นช่องทางที่มีประสิทธิภาพสามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างรวดเร็วมีความสะดวกสบายและปลอดภัยเป็นช่องทางที่ใช้กันทั่วไปอย่างหลากหลาย

๔) ผู้รับสาร ผู้รับสารจะต้องมีความรู้ดีซึ่งประกอบด้วยความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยและการลงทุนสามารถรับได้ถึงความเสี่ยงและรู้ถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากข้อมูลที่ได้รับนั้นสามารถนำข้อมูลมาประยุกต์ใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะต้องตรงตามกลุ่มเป้าหมาย

๒. การบริหาร

๑) การวางแผนมี การวางแผนโดยการประชุมเป็นประจำกำหนดเป้าหมายในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างชัดเจนและกำหนดตัวชี้วัดกำหนดวิธีการและกระบวนการทำงานและที่สำคัญในการวางแผนเกี่ยวกับเรื่องของงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๒) การปฏิบัติทำแผน จะต้องมี การดำเนินงานตามแผนอย่างเป็นขั้นตอนใช้ทรัพยากรขององค์กรในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างคุ้มค่า มีการดำเนินงานเป็นไปตามเป้าหมายและวัตถุประสงค์ปฏิบัติการในเชิงกลยุทธ์เพื่อเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เข้าสู่ผู้รับได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพมากที่สุด ที่สำคัญมีการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๓) การตรวจสอบ จะต้องมี การตรวจสอบกระบวนการในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารว่าเป็นไปตามเป้าหมายหรือตัวชี้วัดหรือไม่อย่างไรประกอบการใช้งบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและการดำเนินงานอย่างโปร่งใสมีการตรวจสอบหาข้อบกพร่องในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารและรับฟังข้อคิดเห็นจากทุกฝ่าย

๔) การปรับปรุงแก้ไข จะต้องมี การปรับปรุงแก้ไขวิธีการและกระบวนการนำเสนอข้อมูลอยู่เป็นประจำให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงโดยนำผลจาก

ข้อเสนอแนะของผู้มีความรู้และนักลงทุนต่างๆมาปรับปรุงแก้ไขกระบวนการในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้ตรงเป้าเข้าประเด็นมากที่สุด

๓. พุทธสื่อสาร

๑) สัจจะ ความจริง เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเรื่องที่เป็นจริงไม่มีการบิดเบือนข้อมูลให้เป็นเท็จเพื่อนำเสนอความจริงที่เกิดขึ้นโดยใช้กระบวนการในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ถูกต้องชัดเจนเปิดเผยข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงและเป็นสิทธิประโยชน์ของนักลงทุน

๒) ตถตา แท้จริง เป็นการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นจริงไม่ปิดบังข้อมูลอันเป็นข้อเท็จจริงเปิดเผยข้อมูลในทุกมิติซึ่งมีรายละเอียดของข้อมูลและความทันสมัยของข้อมูลที่ทันต่อเหตุการณ์เพื่อนักลงทุนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการตัดสินใจลงทุนได้อย่างทันท่วงที

๓) กาละ ถูกเวลา เป็นการเปิดเผยข้อมูลตรงเวลาและถูกกาลเทศะมีวิจาร์ณญาณในการเปิดเผยข้อมูลให้เกิดความเหมาะสมมากที่สุดเปิดเผยข้อมูลเข้ากับสถานการณ์ปัจจุบันซึ่งทันต่อเหตุการณ์และเวลาโดยไม่ให้เกิดความล่าช้าซึ่งจะส่งผลเสียหายต่อการลงทุนของนักลงทุนและภาพรวมของเศรษฐกิจภายในประเทศ

๔) ปิยะ ผู้รับชอบ เป็นการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนต้องการทราบและเป็นความขึ้นชอบของนักลงทุนเปิดเผยข้อมูลที่ไม่ก่อให้เกิดความเสียหายหรือผลกระทบอย่างแรงต่อนักลงทุนและระบบเศรษฐกิจเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบตรงไปตรงมาไม่นำข้อมูลที่เบี่ยงเบนซึ่งไม่มีประโยชน์มาเปิดเผย

๕) อัตถะ มีประโยชน์ เป็นการนำเสนอโดยการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างยิ่งต่อนักลงทุน โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ที่จะเกิดขึ้นกับผู้มีส่วนได้เสียเป็นหลักเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ปราศจากอคติความลำเอียงต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือการนำเสนอข้อมูลที่จะอำนวยประโยชน์ให้กับใครผู้ใดผู้หนึ่งเปิดเผยข้อมูลข่าวสารพร้อมทั้งรายละเอียดของข้อมูลที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้สูงสุด

๔. การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑) นิติธรรม ข้อมูลที่ได้นำเสนอขึ้นมีการจัดระเบียบของข้อมูลมีความถูกต้องไม่ผิดกับระเบียบข้อบังคับหรือผิดกฎหมายหรือผิดต่อจารีตประเพณีอันดีงามของสังคมและวัฒนธรรมและข้อมูลที่เปิดเผยไปนั้นไม่ก่อให้เกิดความขัดแย้งไม่เป็นไปเพื่อประโยชน์แก่ผู้ใดผู้หนึ่ง

๒) คุณธรรม เป็นการให้หลักคุณธรรมเปิดเผยข้อมูลให้มีความถูกต้องและเป็นประโยชน์มากที่สุดอยู่ภายใต้หลักธรรมาภิบาลที่มีความถูกต้องเที่ยงธรรมเปิดเผยข้อมูลด้วยความซื่อสัตย์สุจริตไม่มุ่งร้ายต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งข้อมูลที่เปิดเผยนั้นไม่ถูกปรับเติมเสริมแต่งให้มีความผิดเพี้ยนเพื่อหาประโยชน์

๓) ความโปร่งใส ข้อมูลที่นำเสนอจะต้องมีความถูกต้องสามารถตรวจสอบได้มีที่มาที่ไปอย่างชัดเจนสามารถสร้างความน่าเชื่อถือให้กับผู้รับได้มีแหล่งที่มาข้อมูลที่น่าเชื่อถือและอ้างอิงได้แล้วไม่มีการปิดบังข้อมูลอันเป็นสิทธิประโยชน์และชอบธรรมของผู้มีส่วนได้เสีย

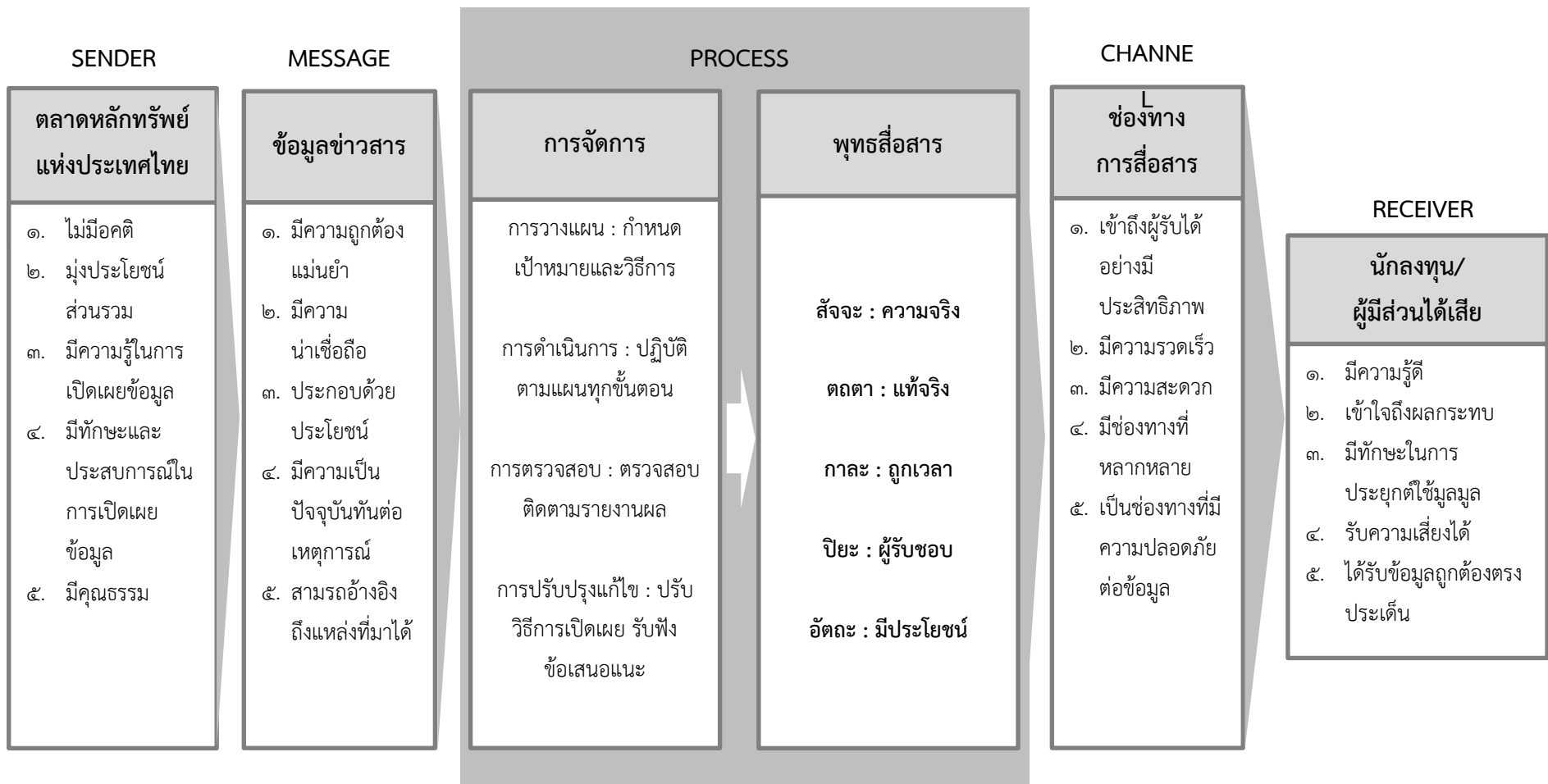
๔) การมีส่วนร่วม ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูลมีส่วนร่วมในการตัดสินใจมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์และให้ข้อคิดเห็นอันเป็นประโยชน์ต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร

๕) ความรับผิดชอบ มีการรับผิดชอบต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารถึงผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากการเปิดเผยข้อมูลทั้งทางตรงและทางอ้อมผลบวกและผลลบมีการติดตามผลของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่องและมีการไต่ตรองก่อนที่จะนำข้อมูลข่าวสารอันเป็นความจริงมาเปิดเผย

๖) ความคุ้มค่า การนำเสนอข้อมูลจะต้องมีความคุ้มค่าคือมีการใช้ทรัพยากรในการเปิดเผยข้อมูลอย่างคุ้มค่ามากที่สุดและมีประสิทธิภาพที่สำคัญการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารจะต้องคุ้มค่ากับผลที่เกิดขึ้นจากการเปิดเผยคือเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนประเทศชาติเจริญรุ่งเรืองระบบเศรษฐกิจดีขึ้น

๔.๓.๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

การวิจัยเรื่องการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามกระบวนการของการวิจัยครบทุกประเด็น จากนั้นเมื่อได้ผลของการวิจัยแล้วก็นำมาทำการสนทนากลุ่มเฉพาะกับผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้ยืนยันความถูกต้องและเหมาะสมให้ทราบแน่ชัดว่าองค์ความรู้ดังกล่าวสามารถนำไปใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในส่วนนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัยซึ่งเป็นผลของการวิจัยในภาพรวมที่จะสามารถนำไปใช้ให้เกิดผลในเชิงปฏิบัติ ดังแผนภาพที่ ๔.๑๒

แผนภาพที่ ๔.๑๒ แสดงองค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัย

จากแผนภาพที่ ๔.๑๒ องค์ความรู้ที่ได้สังเคราะห์จากการวิจัยสามารถอธิบายรายละเอียดขององค์ความรู้ดังกล่าวได้ดังต่อไปนี้

๑. SENDER คือ ผู้ส่งสาร ได้แก่ ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยซึ่งจะต้องดำเนินการส่งสารก็คือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่มีอคติมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวมนำเสนอข้อมูลข่าวสารในรูปแบบของข้อมูลที่มีความถูกต้องใช้ทักษะและประสบการณ์ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารภายใต้หลักจริยธรรมและธรรมาภิบาล

๒. MESSAGE คือ ข้อมูลข่าวสารที่จะนำไปเปิดเผยนั้นจะต้องมีความสมบูรณ์มีความถูกต้องแม่นยำเป็นข้อมูลที่นำเชื่อถือได้และมีประโยชน์ต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เป็นปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์สามารถอ้างอิงถึงแหล่งที่มาของข้อมูลได้อย่างชัดเจน

๓. PROCESS คือกระบวนการ มี ๒ ประการ คือ

๑) การจัดการ มีกระบวนการในการดำเนินการคือ มีการวางแผน กำหนดเป้าหมาย และวิธีการ การดำเนินการ ปฏิบัติตามแผนทุกขั้นตอน การตรวจสอบ ตรวจสอบติดตามรายงานผลการปรับปรุงแก้ไข ปรับวิธีการเปิดเผย รับฟังข้อเสนอแนะ

๒) พุทธสื่อสาร เป็นหลักพุทธธรรมที่ใช้เป็นหลักการในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร ประกอบด้วย สัจจะ การเปิดเผยข้อมูลความสารตามหลักความเป็นจริงความจริงข้อเท็จจริง ตถตาเปิดเผยข้อมูลเรื่องจริงที่เกิดขึ้น กาละ เปิดเผยข้อมูลได้ถูกเวลา ทันต่อเหตุการณ์ ปิยะ เป็นข้อมูลที่ผู้รับกล่าวคือนักลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียต้องการทราบและชื่นชอบ อตถะ เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีประโยชน์ต่อการลงทุน

๔. CHANNEL คือ ช่องทางในการสื่อสาร จะต้องเป็นช่องทางที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารได้อย่างถูกต้องแม่นยำไม่คลาดเคลื่อน สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรวดเร็ว มีความสะดวก มีช่องทางที่หลากหลาย เป็นช่องทางที่มีความปลอดภัยต่อข้อมูล

๕. RECEIVER คือ นักลงทุนหรือผู้มีส่วนได้เสีย จะต้องมีความรู้ดี เข้าใจถึงผลกระทบ มีทักษะในการประยุกต์ใช้ข้อมูล รับความเสี่ยงได้ ได้รับข้อมูลถูกต้องตรงประเด็น

บทที่ ๕

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” มีวัตถุประสงค์คือ ๑) เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๒) เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ๓) เพื่อนำเสนอโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในบทนี้ผู้วิจัยจะได้นำเสนอประเด็นสำคัญอันเป็นผลจากการวิจัยดังกล่าวต่อไปนี้

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

๒.๒ อภิปรายผลการวิจัย

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

๕.๑ สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากตำรา และเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จากนั้นได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลและทำการวิเคราะห์ข้อมูล และสังเคราะห์เป็นองค์ความรู้ ซึ่งสามารถสรุปได้ดังต่อไปนี้

๕.๑.๑ สภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสภาพการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเบื้องต้น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยส่วนบุคคลจำแนกตามจำนวน และร้อยละ ของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน ๔๕๐ คน มีรายละเอียดดังนี้

ด้านเพศ พบว่า ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน ๓๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๑.๑๑ และเพศหญิง จำนวน ๑๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๘๙

ด้านอายุ พบว่า อันดับแรกมีอายุอยู่ระหว่าง ๕๐ ปีขึ้นไป จำนวน ๒๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๕.๓๓ รองลงมาคืออายุระหว่าง ๔๐-๔๙ ปี จำนวน ๑๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๖.๐๐ มีอายุระหว่าง ๓๐-๓๙ ปี จำนวน ๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗๘ และมีอายุระหว่าง ๒๐-๒๙ ปี จำนวน ๑๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒.๘๙ ตามลำดับ

ด้านระดับการศึกษา พบว่า ส่วนใหญ่จบการศึกษาระดับปริญญาโท จำนวน ๑๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๕๖ รองลงมาคือปริญญาตรี จำนวน ๑๙๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔๔ ปริญญาเอก จำนวน ๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๙.๕๖ และต่ำกว่าปริญญาตรี จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔.๔๔ ตามลำดับ

ด้านอาชีพ พบว่า ส่วนมากมีอาชีพนักธุรกิจเอกชน จำนวน ๑๑๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๓๓ รองลงมา มีอาชีพอิสระ จำนวน ๑๐๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๖๗ มีอาชีพข้าราชการ/เจ้าหน้าที่องค์กรของรัฐ จำนวน ๗๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๖๗ มีอาชีพเป็นนักลงทุน จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐๐ มีอาชีพพนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๗.๑๑ มีอาชีพเกษตรกร จำนวน ๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๑๑ และมีอาชีพกรรมกร จำนวน ๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๒๒ ตามลำดับ

ด้านรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ส่วนมากมีรายได้มากกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๓๗๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๒.๘๙ รองลงมาคือมีรายได้ ๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๐.๒๒ มีรายได้ ๑๐,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๒๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖.๐๐ และมีรายได้ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๙ ตามลำดับ

๒) ข้อมูลเกี่ยวกับของพุทธสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามพุทธสื่อสาร ๕ ประการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อพุทธสื่อสาร ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๕๘$, S.D. = ๐.๖๙๐) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านสัจจะ (ความจริง) มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๘๐$, S.D. = ๐.๗๙๒) รองลงมา ด้านอัตถะ (มีประโยชน์) มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๘$, S.D. = ๐.๘๒๘) และด้านกาละ (ถูกเวลา) มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = ๓.๓๑$, S.D. = ๐.๘๔๙) ตามลำดับ

๓) ข้อมูลเกี่ยวกับการสื่อสาร

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตามทฤษฎีการสื่อสาร ๔ ประการ พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการสื่อสาร ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๖๕$, S.D. = ๐.๖๙๗) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านผู้ส่งสาร มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = ๓.๗๑$, S.D. = ๐.๗๔๕)

รองลงมา ด้านสาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.68, S.D. = 0.759$) และด้านช่องทางการสื่อสาร มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58, S.D. = 0.842$) ตามลำดับ

๔) ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.47, S.D. = 0.810$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านการวางแผน มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.58, S.D. = 0.834$) รองลงมา ด้านการปฏิบัติตามแผน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50, S.D. = 0.864$) และด้านการปรับปรุงแก้ไข มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.38, S.D. = 0.861$) ตามลำดับ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๕) ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ในภาพรวม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.69, S.D. = 0.756$) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านนิติธรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุด อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89, S.D. = 0.772$) รองลงมา ด้านคุณธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.84, S.D. = 0.796$) และด้านการมีส่วนร่วม มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด อยู่ในระดับปานกลาง ($\bar{X} = 3.37, S.D. = 0.952$) ตามลำดับ ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นรายด้านมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๕.๑.๒ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ผลการพัฒนาโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน สรุปได้เป็นโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ ซึ่งแสดงอิทธิพลของตัวแปรการสื่อสาร ตัวแปรการบริหาร ที่มีพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน ตัวแปรภายในโมเดลประกอบด้วย ตัวแปรแฝง ๔ ตัว แบ่งเป็นตัวแปรภายในแฝง ๒ ตัวแปร ตัวแปรภายนอกแฝง ๒ ตัวแปร และตัวแปรสังเกตได้ ๑๙ ตัวแปร

ผลการตรวจสอบความตรงของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีตัวแปรพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน และผลของอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมระหว่างตัวแปรในโมเดลเป็น ดังนี้

โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีตัวแปรพุทธสื่อสารเป็นตัวแปรส่งผ่าน มีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์

ผลการตรวจสอบความตรงของโมเดลที่พัฒนา สรุปได้ว่า ค่า p-value มีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ ๐.๐๖๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าไค-สแควร์ (χ^2) เท่ากับ ๑๒๔.๑๗ ค่าองศาอิสระ (df) เท่ากับ ๑๐๓ ค่าสัดส่วนไค-สแควร์ (χ^2/df) เท่ากับ ๑.๒๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๒) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้อง (GFI) เท่ากับ ๐.๙๗ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ ๐.๙๙ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าดัชนีวัดระดับความสอดคล้องเปรียบเทียบ (CFI) เท่ากับ ๑.๐๐ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่า ๐.๙๐) ผลผ่านเกณฑ์ ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน (SRMR) เท่ากับ ๐.๐๓๑ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ ค่าความคลาดเคลื่อนในการประมาณค่าพารามิเตอร์ (RMSEA) เท่ากับ ๐.๐๒๕ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องน้อยกว่า ๐.๐๕) ผลผ่านเกณฑ์ มีขนาดตัวอย่างวิกฤติ (CN) เท่ากับ ๑๕๒๓.๗๔ (เกณฑ์ที่กำหนดต้องมากกว่าหรือเท่ากับ ๒๐๐) ผลผ่านเกณฑ์ แสดงให้เห็นว่าค่าสถิติความสอดคล้องของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เชิงสมมติฐานที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่กำหนดไว้

ผลการวิเคราะห์ค่าความเที่ยงเชิงโครงสร้างของตัวแปรสังเกตได้ พบว่า ตัวแปรสังเกตได้มีค่าความเที่ยงอยู่ระหว่าง ๐.๔๒-๐.๘๕ โดยตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงสูงสุดคือ การปฏิบัติตามแผน (pdca2) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ ๐.๘๕ ส่วนตัวแปรที่มีค่าความเที่ยงต่ำสุดคือ ผู้รับสาร (smcr4) มีค่าความเที่ยงเท่ากับ ๐.๔๒

ผลการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์การพยากรณ์ (R-SQUARE) ของสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝงพบว่ามีความค่าเท่ากับ ๐.๘๙ แสดงว่าตัวแปรในโมเดลคือ การสื่อสาร (SMCR) และการบริหาร (PDCA) สามารถอธิบายความแปรปรวนของพุทธสื่อสาร (BUD) ได้ร้อยละ ๘๙ และยิ่งพบว่าสมการโครงสร้างตัวแปรภายในแฝงมีความค่าเท่ากับ ๐.๙๓ แสดงว่าตัวแปรในโมเดลคือ การสื่อสาร (SMCR) และการบริหาร (PDCA) และพุทธสื่อสาร (BUD) สามารถอธิบายความแปรปรวนของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล (GOOD) ได้ร้อยละ ๙๓ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๑

ผลการวิเคราะห์เมทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝง พบว่า ค่าพิสัยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงมีค่าอยู่ในช่วง ๐.๘๗ ถึง ๐.๙๕ โดยเป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์แบบทิศทางเดียว (ค่าความสัมพันธ์เป็นบวก) ตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์มากที่สุด คือ การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (GOOD) และ พุทธสื่อสาร (BUD) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๙๕ แสดงว่า เมื่อพุทธสื่อสาร (BUD) มีมากขึ้น การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาล (GOOD) ก็เพิ่มมากขึ้นด้วย และตัวแปรที่มีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รองลงมาคือ การสื่อสาร (SMCR) กับ พุทธสื่อสาร (BUD) การบริหาร (PDCA) กับ พุทธสื่อสาร (BUD) และการบริหาร (PDCA) กับ การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล (GOOD) โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ ๐.๙๑ ซึ่งเป็นความสัมพันธ์ที่อยู่ในระดับสูง

๕.๑.๓ โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีปัจจัยที่สำคัญ คือการสื่อสารที่ผู้ส่งสารจะต้องมีความรู้คุณธรรมในการเปิดเผยข้อมูลในส่วนของตรวจสอบจะต้องมีความถูกต้องแม่นยำ นำเสนอได้ทันต่อเวลาในช่องทางของการสื่อสารคือมีความหลากหลายและมีความปลอดภัย ผู้รับสามารถเข้าถึงได้อย่างรวดเร็วในส่วนของผู้รับผู้รับจะต้องมีพื้นฐานความรู้และสามารถรับความเสี่ยงได้ ส่วนปัจจัยด้านการบริหารประกอบด้วย การวางแผนมีการกำหนดทิศทางและเป้าหมายของการวางแผนพร้อมทั้งกระบวนการและวิธีการในการดำเนินการ การดำเนินการปฏิบัติตามแผนทุกขั้นตอน มีการตรวจสอบติดตามและประเมินผลรายงานผลในการนำเสนอข้อมูลว่า มีความเป็นไปในทิศทางใดส่งผลกระทบต่อทบวงและทางลบ การปรับปรุงแก้ไขมีการเลือกใช้วิธีในการเปิดเผยข้อมูลที่เหมาะสมที่สุดรับฟังข้อคิดเห็นจากส่วนรวมหรือผู้มีส่วนได้เสียนำมาปรับปรุงกระบวนการในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นธรรมภายใต้กรอบธรรมาภิบาล และพุทธสื่อสารเป็นตัวกลางที่เป็นตัวเชื่อมให้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นซึ่งประกอบด้วย สัจจะ การนำเสนอข้อมูลที่เป็นความจริง ตถตา การนำเสนอข้อมูลที่เป็นเรื่องจริง กาละ เป็นการนำเสนอข้อมูลที่ถูกเวลาทันต่อเหตุการณ์ ปิยะ เป็นการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนชอบหรือต้องการที่จะรับทราบ อัตถะ ข้อมูลมีประโยชน์ต่อการลงทุน การ

เปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลประกอบด้วยหลักนิติธรรมเปิดเผยข้อมูลโดยไม่ขัดกับระเบียบข้อบังคับ หลักคุณธรรม ดำเนินการเปิดเผยข้อมูลภายใต้หลักจริยธรรม ความโปร่งใส ข้อมูลมีความถูกต้องตรวจสอบได้ การมีส่วนร่วม ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูล การรับผิดชอบต่อรับผิดชอบต่อผลกระทบที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูล ความคุ้มค่า ใช้งบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลอย่างคุ้มค่า

๕.๒ อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผู้วิจัยได้สรุปผลวิจัยตามเนื้อหาที่ปรากฏแล้วข้างต้น และมีประเด็นสำคัญที่นำไปสู่การอภิปรายผลดังต่อไปนี้

๑. สภาพทั่วไปของการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีระดับการบริหารโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยที่การวางแผนมีค่าเฉลี่ยสูงสุดรองลงมาคือการปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบและการปรับปรุงแก้ไขตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า การบริหารจัดการนั้น มีการให้ความสำคัญกับการวางแผนมากที่สุด เนื่องจากเป็นเบื้องต้นของการบริหาร หากไม่มีแผนก็ไม่มีทิศทางในการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ชนมณี ศิลานุกิจ**^๑ ที่ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน ผลการวิจัยพบว่า การดำเนินการบริหารจัดการมีการให้ความสำคัญกับการวางแผนก่อน โดยมีการวางแผนงานด้านการวางแผนอัตรากำลัง และด้านการสรรหา ด้านการพัฒนาบุคลากร ด้านการประเมินผลการปฏิบัติงาน ตามลำดับ นอกจากนี้การวางแผนยังมีรายละเอียดที่สำคัญคือการกำหนดกระบวนการในการทำงาน การกำหนดเป้าหมาย กำหนดตัวชี้วัดการดำเนินการ กำหนดคนรับผิดชอบ และที่สำคัญคือการ วางแผนด้านงบประมาณ ในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูล ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **สุพจน์ บุญวิเศษ**^๒ ที่ได้วิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดชลบุรี ผลการวิจัยพบว่า การบริหารงานมีประสิทธิภาพอยู่ในระดับมากที่สุด และในส่วนของการเสนอแนะที่สำคัญคือเรื่องของการวางแผนงบประมาณ ที่จะต้องมีการระบุเรื่องงบประมาณไว้ในแผนเพื่อได้รับการสนับสนุนงบประมาณจากรัฐบาล และยังคงสอดคล้องกับงานวิจัยของ

^๑ชนมณี ศิลานุกิจ, “ประสิทธิภาพการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน”, วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์, ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๕๙) : ๓๕ - ๕๓.

^๒สุพจน์ บุญวิเศษ, “ประสิทธิภาพในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี”, วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม - สิงหาคม ๒๕๖๑) : ๑๘๓-๑๙๗.

Richard M. Walker^๓ ที่ได้วิจัยเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพการบริหารจัดการของรัฐบาลท้องถิ่น ซึ่งพบว่า รัฐบาลท้องถิ่นมีความมุ่งมั่นในการทำงานและสนใจเรื่องของการวางแผนที่รัดกุม ซึ่งจะส่งผลให้เกิดประสิทธิภาพในการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ

ผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างเป็นระบบ ส่งผลให้การบริหารจัดการในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ **ปรุง บุญผดุง และคณะ**^๔ ได้วิจัยเรื่อง ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีผลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ คือ ความรับผิดชอบต่อสังคม ตามนโยบายความรับผิดชอบต่อสังคม พร้อมทั้งกำหนดประเด็นสำคัญในการดำเนินการด้านต่างๆ ได้แก่ สุขภาพและความปลอดภัย การบริหารจัดการของเสียและวัสดุเหลือใช้ สินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยพนักงานเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการ ทำให้การดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจประสบความสำเร็จ โดยสามารถรับรู้ได้จากผลการดำเนินการความรับผิดชอบต่อสังคมทางด้านเศรษฐกิจ ด้านกฎหมาย ด้านจริยธรรม และด้านการให้เพื่อสังคม อันเป็นผลมาจากการบริหารจัดการที่ดีของผู้ประกอบการธุรกิจที่มีการวางแผนดำเนินการอย่างเป็นระบบ

๒. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ประกอบด้วยปัจจัยที่สำคัญ ได้แก่ การบริหารจัดการซึ่งมีองค์ประกอบคือ การวางแผน การปฏิบัติตามแผน การตรวจสอบ และการปรับปรุงแก้ไข และส่วนหนึ่งคือปัจจัยการสื่อสาร ที่มีองค์ประกอบคือ ผู้ส่งสาร สาร ช่องทางการสื่อสาร และผู้รับสาร ซึ่งทั้งสองปัจจัยจะต้องดำเนินการร่วมกับพุทธสื่อสารคือ การเปิดเผยข้อมูลอันเป็นความจริง เรื่องจริง ที่เป็นประโยชน์ ถูกที่ ถูกเวลา และเป็นข้อมูลที่นักลงทุนต้องการทราบ การเปิดเผยข้อมูลโดยใช้หลักพุทธสื่อสารก็เพื่อให้เกิดการนำเสนอข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน ทั้งนี้ นักลงทุนก็จะต้องมีความเข้มแข็งมีความรู้พื้นฐานมีคุณธรรมที่จะสามารถนำข้อมูลข่าวสารที่ได้รับมาประยุกต์ใช้เพื่อการลงทุน ซึ่ง

^๓ Richard M. Walker, “Local Government Management and Performance: A Review of Evidence”, *Journal of Public Administration Research and Theory*, Vol. 25, No. 1 (January 2015): 101–133.

^๔ ปรุง บุญผดุง และคณะ, “ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ”, *วารสารสมาคมนักวิจัย*, ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๖๐) : ๑๖๘-๑๗๙.

สอดคล้องกับงานวิจัยของ ศาตรา ไหลประเสริฐ^๕ ได้ทำการวิจัยเรื่อง “รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง” ผลการวิจัยพบว่า การลงทุนที่เป็นไปตามหลักเศรษฐกิจพอเพียงเน้นไปที่นักลงทุนในลักษณะที่เป็นเป็นคุณลักษณะของนักลงทุนว่า นักลงทุนจะต้องมีคุณธรรม มีเหตุผล มีความพอเพียง พอประมาณ หากนักลงทุนมีภูมิคุ้มกันอย่างนี้แล้วก็จะประสบความสำเร็จในการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ นอกจากนี้การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นอกจากส่งผลต่อการตัดสินใจลงทุนโดยตรงแล้วยังส่งผลกระทบต่อความเชื่อมั่นและชื่อเสียงของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ลินีนาฏ วงศ์เทียนชัย^๖ ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ส่งผลต่อ การดำเนินการที่ไม่เป็นตัวเงิน กล่าวคือชื่อเสียงขององค์กร และความผูกพันของพนักงาน แสดงให้เห็นว่า ภาพพจน์ ชื่อเสียงและความเชื่อมั่น เกิดจากการได้รับข้อมูลข่าวสารที่เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลที่แสดงถึงความโปร่งใส น่าเชื่อถือได้ และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงเป็นความจริง ถูกที่ถูกลเวลา เป็นที่พึงพอใจของผู้รับสาร และมีประโยชน์ต่อสาธารณะ ไม่ส่งผลกระทบต่อตลาดหลักทรัพย์แต่อย่างใด ยิ่งแต่จะส่งผลดีต่อความน่าเชื่อถือให้เกิดขึ้นกับนักลงทุน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ครองรัตน์ อนุศาสนนันท์^๗ ได้ทำการวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัท ด้านเศรษฐกิจส่งผลกระทบต่อมูลค่ากิจการมุมมองภายนอก ด้านอัตราส่วนกำไรสุทธิต่อหุ้น

๓. โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่ผู้วิจัยค้นพบ มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ญฐพร พันธุ์อุดม ที่ได้วิจัยเรื่อง การจัดการเพื่อความยั่งยืนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า แบบจำลองสมการโครงสร้างความสัมพันธ์ มี

^๕ ศาตรา ไหลประเสริฐ, “รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง”, วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๓ (พฤษภาคม-มิถุนายน ๒๕๖๓) : ๑๑๘๓-๑๑๙๓.

^๖ ลินีนาฏ วงศ์เทียนชัย, “การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ (เมษายน-กันยายน ๒๕๕๘) : ๑๐๗-๑๒๑.

^๗ ครองรัตน์ อนุศาสนนันท์, “ปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ, ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๗ (กรกฎาคม ๒๕๖๓) : ๖๑-๖๗.

ความสอดคล้องและกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และผลการวิจัยยังแสดงให้เห็นว่า โมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีองค์ประกอบที่สำคัญคือ หลักของการสื่อสาร หลักการบริหาร ผนวกกับหลักธรรมคือพุทธสื่อสาร จะนำไปสู่การเปิดเผยข้อมูลแบบธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ หลักพุทธสื่อสาร เน้นให้มีการเปิดเผยข้อมูลโดยยึดหลักความจริง นำเสนอเรื่องจริง ถูกที่ถูกเวลา ทันทต่อเหตุการณ์เป็นข้อมูลที่นักลงทุนต้องการทราบและมีประโยชน์ต่อส่วนรวม การใช้หลักการสื่อสาร การบริหารจัดการ และหลักพุทธสื่อสาร ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารก็เพื่อให้เกิดธรรมาภิบาลในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร และทำให้การนำเสนอข้อมูลข่าวสารมีหลักในการตรวจสอบควบคุมการนำเสนอข้อมูลซึ่งมีความสำคัญเพราะส่งผลกระทบต่อ ทำให้ได้ข้อมูลที่เป็นจริงและมีประโยชน์ หากมีการปรับแต่งข้อมูลข้อเท็จจริงจะส่งผลเสียต่อการลงทุนเป็นอย่างมาก ซึ่งสอดคล้องกับ ไพฑูรย์ อินตะขัน และคณะ^๕ ที่ได้ทำการวิจัยเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการล้มละลายธุรกิจครอบครัวและการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย” ผลการวิจัยพบว่า โอกาสในการล้มละลายและขนาดของกิจการ มีความสัมพันธ์ทางบวกต่อการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อย่างไรก็ตามธุรกิจครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับการตกแต่งกำไร ดังนั้น หน่วยงานที่เกี่ยวข้องอาจนำผลการวิจัยไปกำหนดนโยบาย เพื่อยับยั้งพฤติกรรมการตกแต่งกำไร ที่อาจส่งผลเสียต่อความน่าเชื่อถือของข้อมูลในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยต่อไป

จากผลของการวิจัย แสดงให้เห็นว่า การนำเสนอหรือเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีความถูกต้อง เทียงตรงต่อสาธารณะ ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักลงทุนเป็นอย่างยิ่งและบ่งบอกถึงความมั่นคงและความน่าเชื่อถือของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ที่จะเป็นการดึงดูดให้นักลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศเข้ามาลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นำไปสู่การเติบโตของระบบเศรษฐกิจไทยต่อไป ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ จารุวรรณ เอกสะพัง^๖ ได้วิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเปิดเผยและรายงานข้อมูลทุนทางปัญญา ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า ผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการเปิดเผยข้อมูลรายงานทุนทางปัญญาเพื่อเป็นข้อมูลในการวิเคราะห์การลงทุนของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

^๕ไพฑูรย์ อินตะขัน และคณะ, “ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการล้มละลายธุรกิจครอบครัวและการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ, ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑ (มกราคม-มิถุนายน ๒๕๖๓) : ๔๙-๖๒.

^๖จารุวรรณ เอกสะพัง, การพัฒนารูปแบบการเปิดเผยและรายงานข้อมูลทุนทางปัญญา ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย, วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๔ (กรกฎาคม-สิงหาคม ๒๕๖๓) : ๑๓๒๒-๑๓๓๕.

ไทย เนื่องด้วยเป็นข้อมูลที่สำคัญต่อการไปใช้ในการตัดสินใจของผู้สนใจลงทุนและเป็นข้อมูลในการเผยแพร่ต่อสาธารณชน เพื่อป้องกันต่อการบริหารจัดการภายในบริษัท ทำให้ลูกค้าเกิดความเชื่อถือต่อบริษัทในการตัดสินใจ อาทิเช่น การลงทุน การเลือกใช้ผลิตภัณฑ์ เป็นต้น

นอกจากนี้ผลของการวิจัยยังแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์จากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลว่า หากมีการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์โดยการนำเสนอข้อมูลจริงทันต่อเหตุการณ์ และเป็นประโยชน์จะส่งผลให้เกิดความโปร่งใส และเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาลที่จะส่งผลกระทบต่อในเชิงบวกต่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สัตยา ตันจันทรพงษ์^{๑๐} ได้วิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผลการวิจัยพบว่า เมื่อบริษัททำการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนมากขึ้นจะช่วยลดการวางแผนภาษี ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับหน่วยงานของรัฐในการส่งเสริมให้บริษัทจดทะเบียนมีการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนมากยิ่งขึ้น

๕.๓ ข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ๓ ประการประกอบด้วย

๕.๓.๑ ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

ผลของการวิจัยมีข้อเสนอแนะในเชิงนโยบายดังต่อไปนี้

๑) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารยังเป็นการเปิดเผยในรูปแบบที่เป็นทางเดียว ดังนั้นจึงควรมีการกำหนดนโยบายการมีส่วนร่วมให้ผู้มีส่วนได้เสียได้มีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ข้อเสนอแนะที่เกี่ยวข้องกับการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุนและภาพรวมของเศรษฐกิจของประเทศ

๒) จากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยไม่เปิดเผยข้อเท็จจริงและข้อมูลอันเป็นสิทธิประโยชน์ต่างๆ ผ่านทางช่องทางต่างๆ ของตลาดหลักทรัพย์ สื่อมวลชนได้นำเอาข้อมูลเหล่านั้นมาทำการนำเสนอต่อสาธารณชนในอีกมิติหนึ่ง เป็นผลให้ข้อมูลมีความคลาดเคลื่อนจากเดิมไป ดังนั้นจึงควรมีนโยบายในการควบคุมสื่อมวลชนหรือสำนักพิมพ์ต่างๆ ที่

^{๑๐} สัตยา ตันจันทรพงษ์. “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาความยั่งยืนกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”, วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (๒๕๖๐) : ๒๗๓-๒๘๕.

นำข้อมูลข่าวสารเปิดเผยนั้น ให้นำเสนอข้อมูลพีเอสดีคล้อยกลับข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๓) บริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยบริษัทนำเสนอข้อมูลข่าวสารในเชิงลึกไม่ครบถ้วนเขาให้นักลงทุนไม่มีข้อมูลที่ครบถ้วนสำหรับการวิเคราะห์เพื่อตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ ถึงควรมีนโยบายในการควบคุมให้บริษัทหลักทรัพย์เท่านั้นได้นำเสนอข้อมูลในเชิงลึกของบริษัทในการดำเนินธุรกิจอย่างครบถ้วน

๔) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักพุทธสื่อสาร คือ สัจจะ ความจริง ตถตา แท้จริง กาละ ถูกเวลา ปิยะ ผู้รับชอบ อัตถะ มีประโยชน์ ส่งผลต่อนักลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียในเชิงบวก กล่าวคือ ทำให้นักลงทุนและผู้มีส่วนได้เสียเกิดความไว้วางใจตัดสินใจลงทุนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จึงควรมีนโยบายในการผลักดันให้มีการนำเอาหลักพุทธสื่อสารไปใช้ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๕) การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักพุทธสื่อสารด้านกาละ ถูกเวลา ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนั้น ยังไม่ดีเท่าที่ควร ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยจึงควรมีการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับการพัฒนาการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นปัจจุบันทันทั่วที่

๖) ช่องทางการสื่อสารในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ยังไม่ดีเท่าที่ควร กล่าวคือ การเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลข่าวสารมีความปลอดภัย ไม่ถูกบิดเบือน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ และทันต่อเหตุการณ์ มีไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร จึงควรมีนโยบายที่จะเปิดเผยข้อมูลข่าวสารผ่านช่องทางที่สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างหลากหลาย

๗) การบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการปรับปรุงแก้ไข ยังไม่ดีเท่าที่ควร กล่าวคือ การนำผลของการประเมินมาใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่อง กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข ปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้มาตรฐาน ยังมีผลดำเนินการไม่เป็นรูปธรรม จึงควรมีนโยบายในการบริหารจัดการในส่วนนี้เพิ่มมากขึ้น

๕.๓.๒ ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

ผลของการวิจัยมีข้อเสนอแนะในเชิงปฏิบัติดังต่อไปนี้

๑) ตลาดหลักทรัพย์ควรมีการสร้างช่องทางในการเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้เข้ามามีส่วนในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยการสร้างช่องทางให้สามารถยื่นข้อเสนอแนะหรือแนะนำข้อมูลที่สำคัญให้กับตลาดหลักทรัพย์ แห่งประเทศไทย

๒) ตลาดหลักทรัพย์ควรมีมาตรการในการควบคุมสื่อมวลชนให้นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่มีลักษณะสอดคล้องกับข้อมูลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย มีการกำหนดบทลงโทษหากมีการ

นำเสนอข้อมูลข่าวสารที่ผิดเพี้ยนไปจากเดิม ซึ่งการนำเสนอข้อมูลในทางตรงกันข้ามกับตลาดหลักทรัพย์ถือว่าผิดจริยธรรม และจรรยาบรรณของสื่อ

๓) ตลาดหลักทรัพย์ควรมีมาตรการในการควบคุมบริษัทหลักทรัพย์ที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ได้นำเสนอข้อมูลบริษัทเชิงลึกต่อสาธารณชน ซึ่งจะเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้กับนักลงทุนโดยได้รับข้อมูลที่เพียงพอเพื่อนำไปใช้ในการวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจลงทุน

๔) ตลาดหลักทรัพย์ควรส่งเสริมสนับสนุนและผลักดันให้มีกำหนดเอาหลักพุทธสื่อสารเป็นหลักการในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งจะส่งผลให้ข้อมูลที่นำเสนอถูกกรองด้วยหลักธรรมเพื่อให้เกิดความถูกต้องแม่นยำ มีความน่าเชื่อถือ ประกอบด้วยประโยชน์ มีความเป็นปัจจุบันทันต่อเหตุการณ์ และสามารถอ้างอิงถึงแหล่งที่มาได้

๕) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรเร่งดำเนินการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นสิทธิประโยชน์ และข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ให้ทันต่อเหตุการณ์ เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้เกิดขึ้นกับตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๖) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยควรหาช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีความหลากหลายสามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ กล่าวคือ สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ ข้อมูลข่าวสารมีความปลอดภัย ไม่ถูกบิดเบือน เปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ และทันต่อเหตุการณ์

๗) ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ควรเพิ่มเติมในเรื่องของการบริหารจัดการตามกระบวนการ PDCA ด้านการปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้มีการนำเอาผลของการประเมินมาใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่อง เร่งกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม เปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข และเร่งดำเนินการปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้มาตรฐาน

๕.๓.๓ ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไปดังต่อไปนี้

๑) การวิจัยครั้งนี้มีข้อจำกัดหลายประการซึ่งไม่ครอบคลุมไปถึงกลยุทธ์ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์ดังนั้นจึงควรมีการวิจัยเกี่ยวกับกลยุทธ์ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์เพื่อให้เกิดประสิทธิผล

๒) ควรมีการวิจัยเรื่องการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยในเชิงลึกโดยเป็นการวิจัยในลักษณะถอดบทเรียนการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่มีประสิทธิภาพ เพื่อนำมาพัฒนากระบวนการและระบบการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

๓) ควรมีการวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ เพื่อให้ทราบถึงปัจจัยที่เป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความสนใจและตัดสินใจลงทุน เพื่อนำผลของการวิจัยมาใช้ในการปรับปรุงกระบวนการและวิธีการดำเนินงานของตลาดหลักทรัพย์ให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกฉบับภาษาไทย ฉบับมหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

(๑) หนังสือ :

จุฑาพรรธ (จามจุรี) ผดุงชีวิต. วัฒนธรรม การสื่อสารและอัตลักษณ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

เจมส์ แมคกราท และบอพ เบทส์. ๘๙ กลยุทธ์ ที่องค์กรระดับโลกใช้สร้างองค์กรและบริหารคน. แปลโดย วิชิตา สุนทรพิพิธ. กรุงเทพมหานคร : ดำรงค์ พิณคุณ, บจก., ๒๕๖๐.

เจริญ เจษฎาวัดีย์. ทางสู่ธรรมาภิบาล. นนทบุรี : สำนักพิมพ์พอดี้, ๒๕๕๒.

สมชัย ศรีนอก, สารนิพนธ์พุทธศาสตรบัณฑิต, กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๕.

ณัฐวุฒิ รุ่งวงษ์. ความลับที่ ๔ จิตวิทยามวลชนในตลาดหุ้น Mass Psychology in the Stock Market. พิมพ์ครั้งที่ ๑. กรุงเทพมหานคร : เอ็ดดูเคชั่นไมนด์ไลน์มีเดีย, ๒๕๕๙.

ธงชัย สันติวงศ์. กลยุทธ์และนโยบายธุรกิจ. กรุงเทพมหานคร : ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๓.

นงลักษณ์ วิรัชชัย. รูปแบบลิสเรล : สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๒.

บวรศักดิ์ อวรรณโณ. การสร้างธรรมาภิบาล (Good Governance) ในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : วิญญูชน, ๒๕๕๕.

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). พุทธวิธีการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙.

พระธรรมโกศาจารย์ (ประยูร ธมฺมจิตฺโต). พุทธวิธีในการบริหาร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

พระมหาภูฒิชัย วชิรเมธี. คนสำราญงานสำเร็จ. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร : บริษัท อมรินทร์พริ้นติ้งแอนด์พับลิชชิ่ง จำกัด (มหาชน), ๒๕๕๐.

รัชยา ภัคดีจิตต์. ธรรมาภิบาลเพื่อการบริหารภาครัฐและภาคเอกชน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๗.

บรรณานุกรม (ต่อ)

เรื่องวิทย์ เกษสุวรรณ. การจัดการคุณภาพ: จาก TQC ถึง TQM, ISO 900 และการประกันคุณภาพ. กรุงเทพมหานคร : บพิธการพิมพ์, ๒๕๔๕.

ศิริวรรณ เสรีรัตน์ และคณะ. การจัดการและพฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพมหานคร : ซีระฟิล์ม, ๒๕๕๒.

สถาบันพระปกเกล้า. ตัวชี้วัดธรรมาภิบาล. กรุงเทพมหานคร : สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๔๔.

สมคิด บางโม. องค์การและการจัดการ. กรุงเทพมหานคร : วิทยพัฒน์, ๒๕๔๔.

สมศักดิ์ สิ้นธุระเวชญ์. มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช สำนักรายราษฎร์, ๒๕๔๗.

สุเมธ แสงนิมมวล. ภาวะผู้นำกับธรรมาภิบาลในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น. นนทบุรี : วิทยาลัยพัฒนาการปกครองท้องถิ่น สถาบันพระปกเกล้า, ๒๕๕๒.

สุรพงษ์ โสธนะเสถียร. การสื่อสารกับการเมือง. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร : ประสิทธิ์ภักดิ์ แอนด์พริ้นติ้ง, ๒๕๔๕.

สุภางค์ จันทวานิช. การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัยเชิงคุณภาพ. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๙.

สุภมาส อังศ์โชติ, สมถวิล วิจิตรวรรณ, และรัชนีกุล ภิญโญภูวนวัฒน์. สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์และพฤติกรรมศาสตร์ : เทคนิคการใช้โปรแกรม LISREL. กรุงเทพมหานคร : เจริญมั่นคงดีการพิมพ์, ๒๕๕๔.

(๒) วิทยานิพนธ์ :

นิทัศน์ เพชรน้อย. “ประสิทธิผลของการบริหารการพัฒนา : กรณีศึกษาจังหวัดนครนายก”. รัฐประศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี, ๒๕๕๗.

พลภัทร ช่างสากร. “รูปแบบการพัฒนาประสิทธิผลการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ”. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตร์ดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, ๒๕๕๘.

สิริพงษ์ ปานจันทร์. “ประสิทธิผลในการบริหารงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดนครปฐม”. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีปทุม, ๒๕๕๔.

บรรณานุกรม (ต่อ)

(๓) บทความ :

- ครองรัตน์ อนุศาสนนันท์. “ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. **วารสารสังคมศาสตร์และมานุษยวิทยาเชิงพุทธ**, ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๗ กรกฎาคม ๒๕๖๓ (: ๖๑.๖๗-๖๘)
- จารุวรรณ เอกสะพัง. “การพัฒนารูปแบบการเปิดเผยและรายงานข้อมูลทางปัญญา ของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.** ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๔ (๒๕๖๓สิงหาคม -กรกฎาคม): ๑๓๒๒.๑๓๓๕-
- ชนมณี ศิลาณุกิจ. “ประสิทธิผลการบริหารจัดการบุคลากรของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน”. **วารสารดุสิตบัณฑิตทางสังคมศาสตร์**. ปีที่ ๖ ฉบับที่ ๓ (กันยายน-ธันวาคม ๒๕๕๙) : ๓๕ – ๕๓.
- ปรุง บุญผดุง และคณะ. “ปัจจัยการบริหารจัดการที่มีอิทธิพลต่อความรับผิดชอบต่อสังคมของธุรกิจ”. **วารสารสมาคมนักวิจัย**. ปีที่ ๒๒ ฉบับที่ ๓ (กันยายนธันวาคม- ๒๕๖๐) : ๑๖๘.๑๗๙-
- ไพฑูรย์ อินตะชัน และคณะ. “ความสัมพันธ์ระหว่างโอกาสในการล้มละลายธุรกิจครอบครัวและการตกแต่งกำไรของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. **วารสารวิชาการเครือข่ายบัณฑิตศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏภาคเหนือ**. ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๑ (๒๕๖๓มิถุนายน -มกราคม) : ๔๙.๖๒-
- ศาดรา ไหลประเสริฐ. “รูปแบบการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์ตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง”. **วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร.** ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๓ (พฤษภาคมมิถุนายน- ๒๕๖๓) : ๑๑๘๓.๑๑๙๓-
- สัตยา ตันจันทร์พงษ์ “ .ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดเผยข้อมูลรายงานการพัฒนาคความยั่งยืนกับการวางแผนภาษีของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย .” **วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์** .ปีที่ ๗ ฉบับที่ ๒ (๒๕๖๐): ๒๗๓.๒๙๕-
- สินีนานู วงศ์เทียนชัย. “ การเปิดเผยข้อมูลความรับผิดชอบต่อสังคมและการดำเนินงานของบริษัทจดทะเบียน ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. **วารสารบริหารธุรกิจ เศรษฐศาสตร์และการสื่อสาร** ,ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒-เมษายน) กันยายน ๒๕๕๘ (: ๑๐๗.๑๒๑-
- สุพจน์ บุญวิเศษ. “ประสิทธิผลในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมืองจังหวัดชลบุรี”. **วารสารการเมือง การบริหาร และกฎหมาย คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา**. ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๒ (พฤษภาคม – สิงหาคม ๒๕๖๑) : ๑๘๓-๑๙๗.

บรรณานุกรม (ต่อ)

(๔) สื่ออิเล็กทรอนิกส์ :

คนอง วังฝายแก้ว. พุทธวิธีการสื่อสาร คือ การสื่อสารตามหลักธรรมพระพุทธศาสนาในยุคโลกาภิวัตน์หรือยุคไอที. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : www.gotoknow.org/posts/494312. [๑๗ พฤศจิกายน ๒๕๖๒].

ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย. กฎเกณฑ์กำกับ หมวดการเปิดเผยข้อมูล. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/regulations/rules/disclosure_p.html [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

_____. Set Information Service. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/products/info/details_p1.html?printable=true [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

_____. การเปิดเผยข้อมูลและความโปร่งใส.. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/sustainable_dev/th/cg/disclosure_p๑.html [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

_____. การเปิดเผยสารสนเทศ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/regulations/supervision/listed_disclosure_p5.html [๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓]

_____. การวางแผนลงทุนเพื่อเกษียณ. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา: <https://www.set.or.th/set/financialplanning/knowledgedetail.do?contentId=888533&type=article> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

_____. เกษียณสุขเป็นจริงด้วยเงิน ๓ ก้อน. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.set.or.th/set/education/knowledgedetail.do?contentId=56666341&type=infographic> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

_____. เกษียณสุขเป็นจริงได้ด้วยเงิน ๓ ก้อน. [ออนไลน์] แหล่งที่มา : <https://www.set.or.th/set/education/knowledgedetail.do?contentId=985341&type=infographic> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

_____. ข้อมูลสถิติทางธุรกิจหลักทรัพย์ ข้อมูลการซื้อขายในตลาดหลักทรัพย์ฯ ๒๕๖. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/market/securities_company_statistics62.html [๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

_____. ข้อมูลสถิติทางธุรกิจหลักทรัพย์. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.set.or.th/th/market/securities_company_statistics63.html [๒๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓].

บรรณานุกรม (ต่อ)

- บลจ. เอ็มเอฟซี. **ลงทุนแบบสม่ำเสมอ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : [https://www.mfcfund.com/Web/BeforeInvesting\(thth\)/MutualFund\(thth\)/alwaysfund\(thth\).aspx](https://www.mfcfund.com/Web/BeforeInvesting(thth)/MutualFund(thth)/alwaysfund(thth).aspx) [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].
- บาว นาค. **การสื่อสารทางการเมืองไทยในสถานการณ์ความขัดแย้งของสังคมไทย**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : www.oknation.net [๒๔ ตุลาคม ๒๕๖๒].
- ประชาชาติธุรกิจ. **กอบศักดิ์ จี้ตลาดหุ้นปิดมมมิต เคลียร์ปัญหาเจ้ามือปั่นหุ้นเอื้อประชาชนลงทุน**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.prachachat.net/finance/news-402343> [๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].
- ประชาชาติธุรกิจ. **ต้นตลาดหุ้นไทยเชื่อมโลก ชู ๒๐ ล้านบัญชีออม – ลงทุน**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.prachachat.net/finance/news-394395> [๗ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].
- พจน์ ใจชาญสุขกิจ. **นวัตกรรมการประชาสัมพันธ์กับประเด็นการสื่อสารขององค์กรระดับโลก ท้ามกลาง Social Network**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : www.drphot.com [๑๔ มกราคม ๒๕๖๒].
- พระราชปริยัติกวี (สมจิน สมมาปัญญา). **วิทยาการต้นแบบสันติภาพ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://thebuddh.com/?p=44200> [๓๑ ตุลาคม ๒๕๖๓].
- มูลนิธิชัยพัฒนา. **เศรษฐกิจพอเพียง**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : https://www.chaipat.or.th/site_content/item/3579-2010-10-08-05-24-39.html [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].
- เว็บไซต์กระปุกดอทคอม. **ส่องบัญชีเงินฝากออมทรัพย์คนไทย รู้ไหม ๘๘ % มีเงินออมไม่ถึง ๕๐.๐๐๐ บาท**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://money.kapook.com/view209073.html> [๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].
- สถาบันเพิ่มผลผลิตแห่งชาติ. **PDCA เครื่องมือในการจัดการคุณภาพ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <http://images.senarat.multiply.multiplycontent.com/attachment/0/SyW@ngooCGwAAD3zecs1/PDCA2554> [๒๐ มิถุนายน ๒๕๖๑].
- สฤณี อาชวานันทกุล. **การปฏิรูปทุนภัยการลดความเหลื่อมล้ำในสังคม**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://kb.hsri.or.th/dspace/handle/๑๑๒๒๘/๓๙๖๕?locale-attribute=th> [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].
- สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. **มาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ**. [ออนไลน์]. แหล่งที่มา : <https://www.sec.or.th/TH/Pages/AboutUs/SEC-internal-information.aspx> [๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

บรรณานุกรม (ต่อ)

สำนักงานคณะกรรมการกำกับหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์. **มาตรการเผยแพร่ข้อมูลต่อสาธารณะ.** [ออนไลน์]. แหล่งข้อมูล : <https://www.sec.or.th/TH/Pages/AboutUs/SEC-internal-information.aspx> [๒๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓].

(๕) สัมภาษณ์ :

สัมภาษณ์ นายวัฒนา เมืองสุข, อดีตรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์, ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายวันชัย จันทน์เรือง, ผู้อำนวยการฝ่ายที่ปรึกษาการเงินและการลงทุน บริษัทหลักทรัพย์ โนมูระพินสิน จำกัด (มหาชน), ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

นางอุบลรัตน์ นนธ์ธนสิน, ผู้อำนวยการอาวุโส บริษัทหลักทรัพย์ เมย์แบงก์ กิมเอ็ง (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน), ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายสิปกร ขาวสะอาด, ประธานที่ปรึกษาบริษัทสวอกไฟกัส จำกัด, ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายจรรุวัฒน์ เกตุวรรณ, ผู้จัดการห้องค้าหลักทรัพย์ บริษัทหลักทรัพย์ ไอร่า จำกัด (มหาชน), ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

รศ.ดร.สุรพล สุขะพรหม, ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

รศ.ดร.สมาน งามสนิท, อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา สาขาวิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

พระราชญาณกวี (สุวิทย์ ปิยวิฑู), ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดพระราม ๙ กาญจนาภิเษก, ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

พระเมธาวิจารย์, รศ.ดร., ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดราชบพิธสถิตมหาสีมาราม, ๑๔ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายวสันต์ อธิธิโรจนกุล, ประธานกรรมการ บริษัท ไฟโอเนียร์ มอเตอร์ จำกัด (มหาชน), ๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายมาศถวิน ชาญวีรกุล, กรรมการผู้จัดการบริษัท STPI จำกัด (มหาชน), ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

ดร.ณรงค์ ทศนนิพันธ์, กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท SEADFCO จำกัด (มหาชน), ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายประสิทธิ์ กรโชคอนันต์, กรรมการผู้จัดการเว็บไซต์หุ้นอินไซด์, ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายชาญชัย สงวนวงศ์, ผู้อำนวยการหนังสือพิมพ์ข่าวหุ้นธุรกิจ, ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

บรรณานุกรม (ต่อ)

นางสาวนุชนาถ เลาทไทยมงคล, ผู้บริหาร บริษัทวิริยะประกันภัย จำกัด, ๒๗ มีนาคม ๒๕๖๔.

นางสุจารี จันทร์สว่าง, กรรมการผู้จัดการ บลน.Wealtrepublic, ๒๑ มีนาคม ๒๕๖๔.

ดร.ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์, กรรมการผู้จัดการบริษัทไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด(มหาชน), ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

นายสิทธิชัย จิตรตั้งตรง , ผู้บริหารกองทุนเพื่อการลงทุน, ๒๘ มีนาคม ๒๕๖๔.

(๖) สนนากลุ่มเฉพาะ :

สนนากลุ่มเฉพาะ ดร.ณรงค์ ทศนนิพันธ์, กรรมการผู้จัดการใหญ่ บริษัท ซีพีแอนด์ จำกัด (มหาชน), ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

ดร.ฉัตรเฉลิม เฉลิมชัยวัฒน์, ประธานกรรมการ บริษัท ไพลินบุ๊กเน็ต จำกัด (มหาชน) , ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

นางสาวสุจารี จันทร์สว่าง, ประธานคณะเจ้าหน้าที่บริหาร บริษัทหลักทรัพย์นายหน้าซื้อขายหน่วยลงทุน เวลท์ รีพับบลิค จำกัด, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

ดร.วรพล โสคติยานุรักษ์, อดีตเลขาธิการ สำนักงาน ก.ล.ต., ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

รศ.ดร.สุรพล สุยะพรหม, ผู้อำนวยการหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

ผศ.ดร.พงษ์พัฒน์ จิตตานุรักษ์, อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

พระมหาสุนันท์ สุนนโท, ผศ, ดร., อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชา รัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

ผศ.ดร. สุริยา รักษาเมือง, อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

รศ.ดร.เกียรติศักดิ์ สุขเหลือง, อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

อ.ดร.สมบัติ นามบุรี, อาจารย์ประจำหลักสูตรบัณฑิตศึกษา ภาควิชารัฐศาสตร์ คณะสังคมศาสตร์, ๑๔ มิถุนายน ๑๕๖๔.

บรรณานุกรม (ต่อ)

๒. ภาษาอังกฤษ :

(Books):

- Bartol, K. M. and Martin, D. C. **Management**. New York: McGraw-Hill. 1991.
- Brown, Lori Doprete. **Assessing the Quality of Development: Module 7 User's Guide**. Washington DC: Age Khan Foundation. 1993.
- Dale, E. **Management: Theory and Practice**. Tokyo: McGraw-Hill. 1996.
- David K. Berlo. **The Process of Communication**. New York: Holt. Rinehart and Winston. 1960.
- Diamantopoulos, A & Siguaw, A.D. **Introducing LISREL: A Guide for the Uninitiated**. Sage Publications: London, 2000.
- Drucker, P. F. **Management Challenges for the 21th Century**. New York: Harper and Brothers. 2001.
- Gulick, Luther Halsey and Lyndall F. Urwick. **Papers on the Science of Administration**. New York: Institute of Publics Administration, 1937.
- Ishikawa, K. **What is Total Quality Control? The Japanese Way**. Translated by David J. Lu. Englewood Cliffs. New Jersey: Prentice-Hall. Inc., 1985.
- Kathryn M. Bartol, David C. Marting. **Management**. New York: McGraw-Hall. 1991.
- Koontz, H. and C. O' Denell. **Principle of Management : An Analysis of Management Function**. 5th ed. New York: McGraw-Hill. 1993.
- Lindeman RH, Merenda PF, Gold RZ. **Introduction to Bivariate and Multivariate Analysis**. Scott Foresman: Glenview, IL, 1980.
- Stoner, James A. F. and R. Edward Freeman. **Management**. 4th ed. Englewood Cliffs NJ: Prentice-Hall. 1992.
- Straub, Joseph T. and Raymond F. Attner. **Introduction to Business**. 2nd ed. Boston: Kent. 1991.

บรรณานุกรม (ต่อ)

Weiss, R. **The Provision of Social Relationship**. In Z. Rubin (Ed), *Doing Unto others*
Englewood Cliff, N.J: Prentice-Hall, 1972.

(Journal):

Richard M. Walker. “Local Government Management and Performance: A Review of
Evidence”. **Journal of Public Administration Research and Theory**. Vol.
25. No. 1 (January 2015): 101–133.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก

เครื่องมือการวิจัยเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
 แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
 เรื่อง : การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล
 ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

คำชี้แจง

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพการบริหารจัดการ ปัจจัย และโมเดลการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยขอความกรุณาท่านได้ตอบแบบสอบถามให้ครบทุกตอน

แบบสอบถามในงานวิจัยนี้ แบ่งเป็น ๖ ตอน คือ

ตอนที่ ๑ : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับคุณลักษณะส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ ๒ : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการสื่อสาร

ตอนที่ ๓ : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพุทธสื่อสาร

ตอนที่ ๔ : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการ

ตอนที่ ๕ : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ ๖ : เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับปัญหาอุปสรรค และข้อเสนอแนะ

ข้อมูลจากแบบสอบถามของท่าน ผู้ศึกษาวิจัยจะถือว่าเป็นความลับที่สุด และไม่มีผลกระทบกระเทือนต่อผู้ตอบแบบสอบถามแต่อย่างใด

ขอพระคุณท่านที่ได้อนุเคราะห์ตอบแบบสอบถามเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยในครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง ขอขอบพระคุณท่านมา ณ โอกาสนี้

ณัฏฐ์ รุ่งวงศ์

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต

สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๓

มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

แบบสอบถามเพื่อการวิจัย

เรื่อง : การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล
ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ตอนที่ ๑ : คุณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงใน หน้าข้อความตามสภาพที่เป็นจริงเกี่ยวกับ

ผู้ตอบแบบสอบถาม

๑. เพศ

ชาย

หญิง

๒. อายุ

๒๐-๓๕ ปี

๓๖-๔๕ ปี

๔๖-๕๕ ปี

๕๖ ปีขึ้นไป

๓. ระดับการศึกษา

ต่ำกว่าปริญญาตรี

ปริญญาตรี

ปริญญาโทขึ้นไป

๔. อาชีพ

ราชการ/พนักงานของรัฐ

ผู้บริหาร

พนักงาน

อื่น ๆ..... (ระบุ)

๕. รายได้

ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท

๑๐,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท

๒๐,๐๐๑-๓๐,๐๐๐ บาท

๓๐,๐๐๑ บาทขึ้นไป

คำชี้แจง: โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านที่สุดเพียงข้อเดียว โดยมีหลักเกณฑ์การพิจารณาดังนี้

(๕) มากที่สุด	หมายถึง	มีความเห็นในระดับ มากที่สุด
(๔) มาก	หมายถึง	มีความเห็นในระดับ มาก
(๓) ปานกลาง	หมายถึง	มีความเห็นในระดับ ปานกลาง
(๒) น้อย	หมายถึง	มีความเห็นในระดับ น้อย
(๑) น้อยที่สุด	หมายถึง	มีความเห็นในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ ๒ พุทธสื่อสาร

ข้อ	พุทธสื่อสาร	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
๑. สัจจะ (ความจริง)						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงที่สามารถตรวจสอบแหล่งที่มาได้					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นข้อเท็จจริงโดยไม่มีการแก้ไขบิดเบือนข้อมูลข่าวสารอันเป็นมูลเดิม					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารข้อเท็จจริงแบบตรงไปตรงมาไม่มีการปรุงแต่งข้อมูลเพื่อเอื้อประโยชน์ต่อฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีกระบวนการนำเสนอที่ถูกต้องชัดเจนตรงถึงผู้รับ					
๒. ตถตา (เรื่องจริง)						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นจริงให้นักลงทุนได้ทราบ					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เกี่ยวข้องซึ่งเกิดขึ้นในสถานการณ์					

ข้อ	พุทธสื่อสาร	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
	ปัจจุบัน โดยไม่มีการปิดบังข้อมูล					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลตามสภาพความเป็นจริงที่เกิดขึ้น เพื่อให้ให้นักลงทุนได้วิเคราะห์และตัดสินใจได้ถูกต้อง					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำเสนอข้อมูลข่าวสารที่เกิดขึ้นในทุกมิติตามสภาพโดยไม่ปิดบังข้อมูล					
๓. กาละ (ถูกเวลา)						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารได้ตรงเวลาไม่คลาดเคลื่อนที่สามารถสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักลงทุนได้เป็นอย่างดี					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพื่อให้ให้นักลงทุนได้วิเคราะห์สถานการณ์ได้ถูกต้อง					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการวิเคราะห์เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเพื่อให้เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด					
๔	เวลาในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความเหมาะสม					
๔. ปิยะ (ผู้รับชอบ)						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนชอบชื่นชอบ					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่นักลงทุนต้องการทราบ					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ก่อให้เกิดความเสียหายอันใด					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูล					

ข้อ	พุทธสื่อสาร	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
	ข่าวสารโดยคำนึงถึงจิตใจของผู้รับ โดยไม่ก่อให้เกิดความลำบากใจหรือเดือดร้อนใจในภายหลัง					
	๕. อัตถะ (มีประโยชน์)					
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อส่วนร่วมเป็นหลัก					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยปราศจากอคติความลำเอียงมุ่งเอาแต่ประโยชน์ส่วนตน					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นประโยชน์ต่อทุกฝ่ายโดยไม่ปิดบังหรือซ่อนเร้นผลประโยชน์อันผู้อื่นจะพึงได้รับ					

ตอนที่ ๓ การสื่อสาร

ข้อ	การสื่อสาร	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
	๑. ผู้ส่ง					
๑	ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารเป็นอย่างดี					
๒	ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสามารถในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างมีประสิทธิภาพ					
๓	ผู้เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่ง					

ข้อ	การสื่อสาร	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
	ประเทศไทยไม่ประกอบด้วยอคตินำเสนอข้อมูลข่าวสารโดยลำเอียง					
๔	เปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมุ่งถึงประโยชน์ส่วนรวมเป็นหลักโดยไม่คำนึงถึงประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียว					
	๒. สาร					
๑	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอมีความถูกต้อง แม่นยำ เชื่อถือได้					
๒	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอเป็นความจริงทั้งโดยสมมติและโดยปรมาัตถ์					
๓	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอเป็นประโยชน์ต่อนักลงทุน					
๔	ข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่นำเสนอทันต่อเหตุการณ์ทันสมัยใหม่เสมอ					
	๓. ช่องทาง					
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่หลากหลาย สามารถเข้าถึงผู้รับได้อย่างมีประสิทธิภาพ					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ปลอดภัย ข้อมูลไม่ถูกบิดเบือนหรือถูกทำลาย					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่รวดเร็ว ทันใจ ทันต่อเหตุการณ์					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีช่องทางในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เข้าถึงนักลงทุนได้มากที่สุด					

ข้อ	การสื่อสาร	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
๔. ผู้รับ						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้รับตรงกลุ่มเป้าหมาย ไม่คลาดเคลื่อน					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้กับผู้รับที่มีความสามารถในการใช้ข้อมูลข่าวสารให้เกิดประโยชน์					
๓	ผู้รับมีความรู้เกี่ยวกับตลาดหลักทรัพย์เป็นอย่างดี					
๔	ผู้รับมีความเข้าใจในผลกระทบจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเป็นอย่างดี					

ตอนที่ ๔ การบริหารจัดการ

ข้อ	การบริหารจัดการ	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
๑. ด้านการวางแผน						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประชุมวางแผนการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่อง					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการชี้แจงวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจอย่างชัดเจน					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดงบประมาณในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดตัวชี้วัดอย่างชัดเจน					
๒. ด้านการปฏิบัติตามแผน						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปฏิบัติตาม					

ข้อ	การบริหารจัดการ	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
	แผนที่ได้วางไว้อย่างเป็นขั้นตอน					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้ทรัพยากรในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอย่างคุ้มค่า					
๔	การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์วิสัยทัศน์และพันธกิจ					
๓. ด้านการตรวจสอบ						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการตรวจสอบติดตามผลของการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการประเมินผลการบริหารจัดการตามตัวชี้วัดในแผน					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการตรวจสอบความโปร่งใสในการใช้งบประมาณ					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการตรวจสอบข้อบกพร่องของแผน					
๔. ด้านการปรับปรุงแก้ไข						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการนำผลของการประเมินมาใช้ในการแก้ไขข้อบกพร่อง					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการกำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหาอย่างเป็นรูปธรรม					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการปรับปรุงแก้ไข					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการปรับปรุงการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้ได้มาตรฐาน					

ตอนที่ ๕ การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์
แห่งประเทศไทย

ข้อ	ธรรมาภิบาล	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
๑. นิติธรรม						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารให้เป็นไปตามกฎระเบียบและข้อบังคับ					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นจริงไม่ขัดต่อระเบียบกฎข้อบังคับใดๆ					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่มีความถูกต้อง ไม่ก่อให้เกิดการท้วงติงในภายหลัง					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ขัดกับหลักหรือข้อปฏิบัติที่เคยมีมา					
๒. คุณธรรม						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยความถูกต้องดีงาม					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารด้วยความซื่อสัตย์					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่ขัดจารีตประเพณี					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่มุ่งร้ายต่อฝ่ายใด					
๓. ความโปร่งใส						
๑	การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยสามารถตรวจสอบได้					

ข้อ	ธรรมาภิบาล	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
๒	การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความถูกต้องเที่ยงธรรม					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนฝ่ายเดียว					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดเผยข้อมูลข่าวสารโดยมุ่งประโยชน์ต่อส่วนรวม					
๔. การมีส่วนร่วม						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมทำ					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมตัดสินใจ					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้เสียได้ร่วมคิดร่วมรับผลประโยชน์					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยรับฟังข้อคิดเห็นจากผู้อื่นหรือหน่วยงานอื่น					
๕. ความรับผิดชอบ						
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรับผิดชอบต่อข้อมูลข่าวสารที่นำมาเปิดเผย					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารทางตรงและทางอ้อม					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยมีความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดจากการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารเชิงบวกและเชิงลบ					
๖. ความคุ้มค่า						

ข้อ	ธรรมาภิบาล	ระดับการความเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
		(๕)	(๔)	(๓)	(๒)	(๑)
๑	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้งบประมาณในการเปิดโดยข้อมูลข่าวสารให้คุ้มค่าที่สุดที่สุด					
๒	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้ทรัพยากรบุคคลเท่าที่จำเป็นในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร					
๓	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้วัสดุอุปกรณ์เท่าที่จำเป็นในการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร					
๔	ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยใช้ช่องทางการเปิดเผยข้อมูลที่คุ้มค่า					

ตอนที่ ๖ : ปัญหา อุปสรรค และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

๑. สภาพ ปัญหา และข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ปัญหา อุปสรรค

ข้อเสนอแนะ

๒. ปัจจัยที่ส่งผลต่อการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

๓. การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ข้อเสนอแนะ

ณัฐ รุ่งวงศ์

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๓

มหาวิทยาลัยมหจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

แบบสัมภาษณ์เชิงลึก

เรื่อง : การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาล
ของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ชื่อผู้ให้สัมภาษณ์ _____

ตำแหน่งหน้าที่ _____

สัมภาษณ์เมื่อ วันที่ _____ เดือน _____ พ.ศ. _____

๑. หลักพุทธสื่อสารสามารถนำมาประยุกต์ใช้ในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ได้อย่างไรบ้าง

๑) สัจจะ (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นความจริง)

๒) ตถตา (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นเรื่องจริง)

๓) กาละ (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารถูกกาลเวลา)

๔) ปิยะ (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่ผู้รับสารชอบ)

๕) อັถละ (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นมีประโยชน์)

๒. ท่านมีแนวทางในการนำหลักของการสื่อสารมาใช้เพื่อบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไร โปรดชี้แนะ

๑) ผู้ส่งสาร

๒) สาร

๓) ช่องทางในการสื่อสาร

๔) ผู้รับสาร

๕) อັถละ (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นมีประโยชน์)

๓. ท่านมีแนวทางในการบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไร โปรดชี้แนะ

๑) การวางแผน

๒) การปฏิบัติตามแผน

๓) การตรวจสอบ

๔) การปรับปรุงแก้ไข

๔. ท่านมีแนวทางในการนำหลักของการสื่อสารมาใช้เพื่อบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารตามหลักธรรมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไร โปรดชี้แนะ

๑) ผู้สื่อสาร

๒) สาร

๓) ช่องทางในการสื่อสาร

๔) ผู้รับสาร

๕) อັตถะ (การเปิดเผยข้อมูลข่าวสารอันเป็นมีประโยชน์)

๕. ท่านมีแนวทางในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้เพื่อบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย อย่างไร โปรดชี้แนะ

๑) นิติธรรม

๒) คุณธรรม

๓) ความโปร่งใส

๔) การมีส่วนร่วม

๕) ความรับผิดชอบ

๖) ความคุ้มค่า

ขอขอบคุณทุกท่านที่ให้สัมภาษณ์

ณัฐ รุ่งวงษ์

นิสิตปริญญาเอก หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต
สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

พ.ศ. ๒๕๖๓

ภาคผนวก ข
ภาพการสัมภาษณ์เชิงลึก

ภาคผนวก ค
ผลการทดสอบค่าความเชื่อมั่น

ภาคผนวก ง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ภาคผนวก จ

หนังสือขอความอนุเคราะห์ในการตรวจเครื่องมือ

ภาคผนวก ฉ

หนังสือขอเชิญร่วมสนทนากลุ่ม Focus Group Discussion

ภาคผนวก ช
ภาพประกอบการสัมภาษณ์และสนทนากลุ่ม

ประวัติผู้วิจัย

- ชื่อ สกุล : นายณัฐ รุ่งวงษ์
- วัน เดือน ปีเกิด : ๒๔ สิงหาคม ๒๕๑๐
- สถานที่เกิด : จังหวัดขอนแก่น
- ที่อยู่ปัจจุบัน : อาคารบริษัทหลักทรัพย์ที่ปรึกษาการลงทุน ต้นธารคอร์ปอเรชั่น จำกัด ๒๓๕/๒๔-๒๕ แขวงราชบุรีพัฒนา เขตสะพานสูง กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทรศัพท์ ๐๒๙๒๗๕๘๐๐ ๐๙๗๐๙๘๖๐๐๐
- การศึกษา : ปริญญาตรี สังคมวิทยาและมานุษยวิทยา มหาวิทยาลัยขอนแก่น
ปริญญาโท การจัดการภาครัฐและภาคเอกชนมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
ศึกษาปริญญาเอก ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต เอกรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- ประสบการณ์การทำงาน :
- พ.ศ. ๒๕๔๖ - ประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรการบริหารเศรษฐกิจสาธารณะสำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๑ สถาบันพระปกเกล้า (ปศส.๑)
- พ.ศ. ๒๕๔๗ - ประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรการบริหารงานภาครัฐและกฎหมายมหาชน สำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๓ สถาบันพระปกเกล้า (ปรม.๓)
- พ.ศ. ๒๕๔๙ - ประกาศนียบัตรชั้นสูง หลักสูตรการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตย สำหรับนักบริหารระดับสูง รุ่นที่ ๑๐ สถาบันพระปกเกล้า (ปปร.๑๐)
- พ.ศ. ๒๕๕๗ - ประกาศนียบัตร หลักสูตรความมั่นคงระดับสูง สมาคมวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๕ (ส.วปอ.มส.๕)
- พ.ศ. ๒๕๖๐ - ประกาศนียบัตร หลักสูตรนักบริหารระดับสูงเพื่อการสร้างชาติ สถาบันเพื่อการสร้างชาติ รุ่นที่ ๑ (นสช.๑)
- พ.ศ. ๒๕๖๐ - ประกาศนียบัตร หลักสูตรนักบริหารระดับสูงธรรมศาสตร์เพื่อสังคม รุ่นที่ ๑๑ (นมธ.๑๑)
- พ.ศ. ๒๕๖๑ - ประกาศนียบัตร หลักสูตรนวัตกรรมการบริหารในโลกยุคใหม่สำหรับนักบริหารระดับสูง สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์(NIDA MAX รุ่นที่๑)

พ.ศ. ๒๕๖๑ - ประกาศนียบัตร หลักสูตรหลักสูตรผู้บริหารระดับสูงด้านการค้าและการพาณิชย์ รุ่นที่ ๑๑ (Top Executive Program in Commerce and Trade : TEPCoT ๑๑)

ผลงานทางวิชาการ :

- สารนิพนธ์ ศิลปศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยขอนแก่น การอพยพแรงงานกรณีศึกษาตำบลทุ่งกุลาร้องไห้ จังหวัดร้อยเอ็ด ๒๕๓๒
- วิทยานิพนธ์ การจัดการภาครัฐและภาคเอกชนมหาบัณฑิต NIDA การลงทุนและการทำกำไรในตลาดค้าทองคำไทย
- บทความวิชาการเรื่อง หนี้สาธารณะกับการจัดอันดับเครดิตและผลกระทบต่อตลาดหุ้นไทย หลักสูตร ปศส. ๑
- บทความวิชาการ การบวชเพื่อหลบหลีกภราชาภัย หลักสูตร ปปร. ๑๐
- ผู้เขียนหนังสือระดับ Best Seller หลายเล่ม เช่น ที่ได้ตรวยหุ้นพันล้าน (พิมพ์ ๑๒ ครั้ง), เสียสอง เจงกิสข่านตลาดหุ้น ปี ๒,๐๐๐ (พิมพ์ ๕ ครั้ง), ปล้นแบงค์บีบีซี (พิมพ์ ๒ ครั้ง) อ่านใจหุ้นทำกำไรใน ๑ นาที (พิมพ์ ๕ ครั้ง), ความลับที่ ๔ จิตวิทยามวลชนในตลาดหุ้นไทย (พิมพ์ ๒ ครั้ง) เป็นต้น
- ญัตติ รุ่งวงษ์. “ธรรมมาภิบาลสำหรับการบริหารงานของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์.
- ญัตติ รุ่งวงษ์. “การบริหารจัดการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารแบบธรรมมาภิบาลของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย”. วารสาร มจร สังคมศาสตร์ปริทรรศน์. ปีที่ ๑๐ ฉบับที่ ๔ (๒๕๖๔). (หนังสือตอบรับ)

ตำแหน่ง : ประธานกรรมการ บริษัทหลักทรัพย์ที่ปรึกษาการลงทุน ต้นธารคอร์ปอเรชั่น จำกัด(ก่อตั้งพ.ศ.๒๕๔๐) และผู้เชี่ยวชาญประจำรายการวิทยุรู้ทันข่าว สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย

ประสบการณ์บรรยาย :

- ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
- วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร
- โรงเรียนนายร้อย จปร.
- มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย
- มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย

- มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
- มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
- มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- มหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ
- วิทยาลัยสันตพล
- มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
- สโมสรโรตารีต่างๆ
- หอการค้าจังหวัดต่างๆ ฯลฯ

ปีที่เข้าศึกษา

: พ.ศ.๒๕๖๒

ปีที่สำเร็จการศึกษา

: คาดว่าจะสำเร็จการศึกษาใน พ.ศ.๒๕๖๔